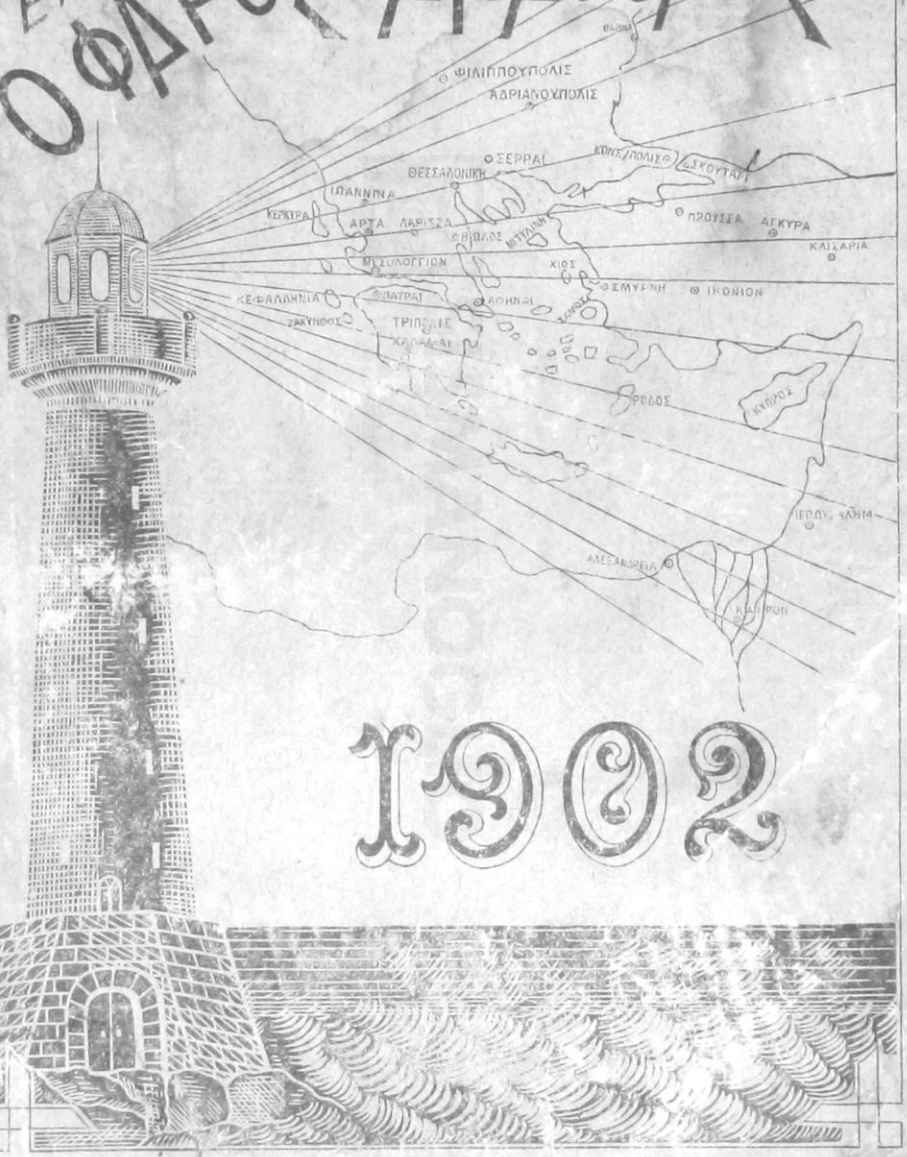
Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ^ΑΣ

ΕΤΟΣ Β'

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

1902

RUSTON PROCTOR & Cie LTD

INGÉNIEURS-CONSTRUCTEURS

LINCOLN, ANGLETERRE.

290

PREMIERS PRIX

DIPLOMES D'HONNEUR

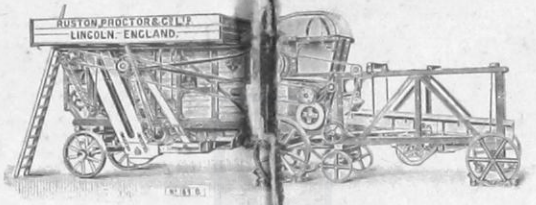
MÉDAILLES D'OR ET D'ARGENT

EXPOSITION UNIVERSELLE DE PARIS 1900:

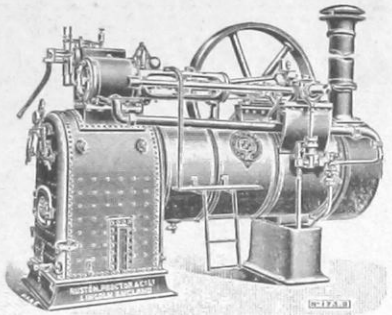
LE GRAND PRIX

DEUX MÉDAILLES D'OR

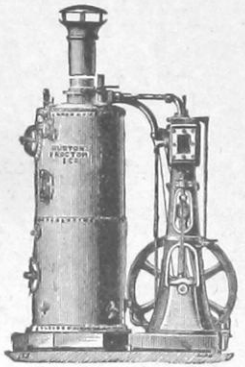
TROIS MÉDAILLES D'ARGENT

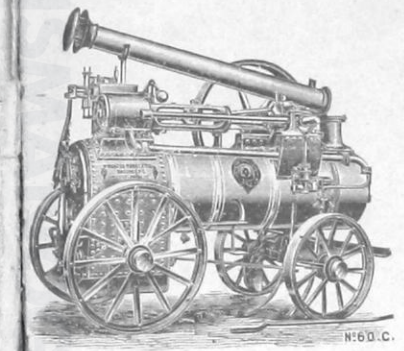
Batteuses-Broyeuses ave Cribleurs-ventilateurs.

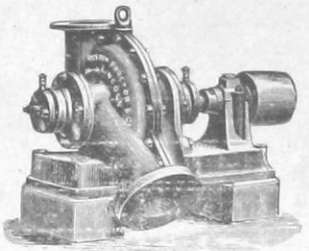
Machines Demi-locomobiles.

Machines verticales.

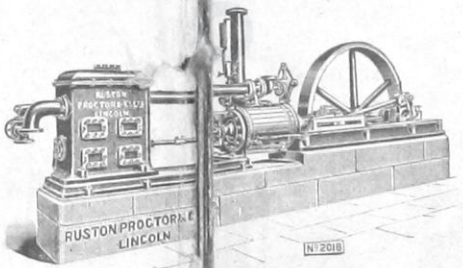
ocomobiles pour tout combustible.

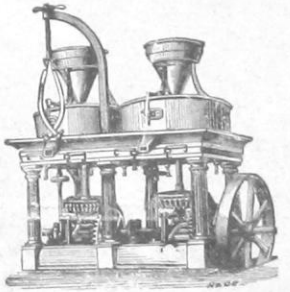
Pompes centrifuges.

Chaudières de tous types.

Machines fi es horizontales.

Moulins à farine.

24500 Machines à vapeur, 23000 Chaudi res et 12800 Batteuses à vapeur livrées.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἱδρυθὲν τῷ 1893, ἐν ΓΑΛΑΤΑι ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

BUREAU TECHNIQUE

D. C. CALVOCORESSI

INGÉNIEUR-CONSTRUCTEUR

GALATA-CONSTANTINOPLE

Δ. Κ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Πτυχιοῦχος τῆς ἐν Λωζάννῃ τῆς Ἑλβετίας Σχολῆς τῶν Μηχανικῶν.
Πρώην Μηχανικὸς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Βουλγαρίας.

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Ἀλευρομύλων, Ἐλαιοτριβείων, Πριονιστηρίων, Πλινθοποιείων, Βυρσοδεψείων, Σαπωνοποιείων, κτλ.

ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΙΣ ΑΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΔΙ' ΑΤΜΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΔΙ' ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΑ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ, ΔΙΟΧΕΤΕΥΣΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ ΚΤΛ.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ

Ἀτμομηχανῶν, Πετρελαιομηχανῶν, Ὑδροστροβίλων, Ἀτμολεβήτων, Πιεστηρίων παντὸς συστήματος κτλ.
Μηχανῶν καὶ ἐξαρτημάτων διὰ τυπογράφους, βιβλιοδέτας κτλ.

ΣΧΕΔΙΑ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΠΡΟΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΤΛ.

ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΚΑΤ' ΑΙΤΗΣΙΝ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΟΠΟΙΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑΥΠΗΓΕΙΟΥ "ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ,,

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΓΙΑΛΔΗΣ ΧΑΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΜΧΑΝΕ, ΕΝ ΓΑΛΑΤΑι

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ^ΑΣ

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

2434

1902

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ — ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ — ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ
ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ — ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ — ΙΣΤΟΡΙΚΑ — ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
ΔΙΑΦΟΡΑ — ΔΩΡΑ — ΑΓΓΕΛΙΑΙ

«Τὰ μὲν καλῶς γραφέντα φθόνου μὴ μετεχέτω,
»τὰ δὲ ἀγνοηθέντα διορθώσεως ὑπὸ τῶν δυνατω-
«τέρων τυγχανέτω». (Διοδ. Σικ. Βιβλ. Ἱστ. Α. 5).

معارف نظارت جليله‌سنك ٣١٣ نومرولى و ٦ تشرين اول ٣١٧ تاريخلى رخصتيله طبع اولنمشدر

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ, ΠΕΡΑΝ, ΚΙΟΥΤΣΟΥΚ ΧΕΝΔΕΚ, 29—31

1901

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΚΑΛΟΥΣ ΗΜΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Ἀσυγκρίτως θαρραλεώτερος ἐμφανίζεται κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο ἔτος τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ὁ ***Φάρος τῆς Ἀνατολῆς*** καὶ εὐφρόσυνον ἀπευθύνει χαιρετισμὸν εἰς τοὺς πολυπληθεστάτους ἀναγνώστας του.

Βελτιῶν καὶ διαρρυθμίζων τὸ κοινωφελές του πρόγραμμα, φιλοτιμούμενος νὰ ἐμφανίζηται ὁλονὲν εὐπροσωπότερος εἰς τὸν κόσμον τῆς σκοπίμου καὶ πρακτικῶς μορφωτικῆς δημοσιολογίας καὶ ἀξιόλογον νὰ παρέχῃ συμβολὴν εἰς τὸ στάδιον τῆς διαδόσεως τῶν ἐπωφελῶν γνώσεων καὶ τοῦ κοινοῦ φωτισμοῦ, ἐρείδεται πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν ἠθικῶν κεφαλαίων, ἅτινα προσεπόρισεν αὐτῷ ἡ πανταχόθεν ἐπικροτηθεῖσα πρωτοβουλία τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ τούτου δημοσιεύματος καὶ ἡ κατὰ τὴν εὐμενῆ τῶν ἐπαϊόντων ὁμολογίαν ἀξιολογωτάτη καὶ ἐνθαρρυντικὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους προσπέλασις εἰς τὸν ἀκραιφνῶς φιλογενῆ σκοπόν, ὅστις παρώρμησεν ἡμᾶς ν' ἀναδεχθῶμεν τὸ ἀπεριγράπτως δυσχερὲς καὶ πολυδάπανον τοῦτο δημοσιολογικὸν ἐγχείρημα.

Ἐπρόκειτο τῷ ὄντι οὐ μόνον νὰ ὑπερνικήσωμεν τὰ ἀνὰ πᾶν ἡμῶν βῆμα παρεμβαλλόμενα προσκόμματα περὶ τὸν καταρτισμὸν ἐκτενοῦς καὶ ποικίλου ὑλικοῦ, ἀκριβολόγον ἀπαιτοῦντος ἐξέλεγξιν καὶ ἐπιπονωτάτην ἐπιμέλειαν, οὐ μόνον περισσὴν νὰ καταβάλωμεν προσοχὴν περὶ τὸν ἐκλεκτικὸν καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἔργου σύμφωνον ἀπαρτισμὸν καὶ τὴν μεθοδικὴν κατάταξιν ὕλης πλουσιωτάτης καὶ ποικίλης, οὐ μόνον ἐνδελεχῶς νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς τεχνικῆς αὐτοῦ φιλοκαλίας, ἀλλὰ καὶ εἰς βαρείας, εἰς δὲ τὴν βιβλιολογικὴν τοῦ εἴδους τούτου παρ' ἡμῖν κίνησιν ἀγνώστους καὶ πρωτοφανεῖς, νὰ ἐπαρκέσωμεν οἰκονομικὰς θυσίας.

Ἂν ἡ κατὰ τὸ ἐνὸν εὐσυνείδητος ἐκπλήρωσις τῶν ἐπαγγελιῶν ἡμῶν ἀνωμολογήθη ἤδη κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** ἔκδοσιν, προκαλέσασα καὶ τὰς ἐνθουσιωδῶς εὐφήμους ἁρμοδιωτάτων καὶ ἐπιφανῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας μελῶν κρίσεις καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν γένει τύπου τὴν ὁμόθυμον καὶ εὐνοϊκωτάτην ἐπιδοκιμασίαν, ἔχομεν διὰ πολλῆς ἐλπίδος ὅτι αἱ εἰλικρινεῖς ἡμῶν προσπάθειαι πολὺ ζωηρότερον θ' ἀναγνωρισθῶσι κατὰ τὴν ἀνὰ χεῖρας ἔκδοσιν τοῦ Ἡμερολογίου τούτου.

Ὁ ***Φάρος τῆς Ἀνατολῆς***, διατηρῶν ἀπαραμείωτον τὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν αὐτοῦ τύπον καὶ τὰς ὑπὸ τῆς πείρας καὶ κριτῶν πεφωτισμένων ὑποδειχθείσας βελτιώσεις ἐφαρμόζων, ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ σειρᾶς ἄρθρων καὶ πραγματειῶν, αἵτινες συνδυάζουσι τῆς ὑφῆς τὴν γλαφυρότητα καὶ τῶν θεμάτων τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐπαγωγὸν μετὰ τοῦ ἐκλεκτικοῦ πλούτου καὶ τῆς σκοπίμου ποικιλίας εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν μορφωτικῶν καὶ εἰς τὸ βιωτικὸν στάδιον χρησιμωτάτων.

Ἡ περαιτέρω εὐόδωσις τοῦ κοινωφελοῦς προορισμοῦ τοῦ ἔργου τούτου, ὑπὲρ οὗ ἡμεῖς πάσας ἀφιερώσαμεν τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ἡμῶν δυνάμεις, εἶνε ἀπὸ τοῦδε στενώτατα συνδεδεμένη μετὰ τοῦ μέτρου τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς φιλοκάλου ὑποστηρίξεως τοῦ ὁμογενοῦς δημοσίου. Ὑπὸ τοὺς γνωστοὺς τῆς παρ' ἡμῖν φιλαναγνωστίας καὶ τῆς βιβλιολογικῆς κινήσεως ὅρους εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ τύχωσι τῆς προσηκούσης τῶν ἐπαϊόντων ἐκτιμήσεως αἱ ἀνένδοτοι ἡμῶν καὶ ἐνίοτε ὄχι ἄνευ οἰκονομικῆς ζημίας προσπάθειαι, ὅπως εἰσχωρήσῃ καὶ κοινὸν καταστῇ ἀνάγνωσμα ὁ ***Φάρος τῆς Ἀνατολῆς*** οὐ μόνον εἰς τὰ μεγάλα ἑλληνικὰ κέντρα, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ γωνίαν, ἔνθα καὶ εὐαριθμοτάτη ζῇ ἡ ἑλληνικὴ παροικία. Ἀλλὰ τὰς προσπαθείας ἡμῶν ταύτας ἀναμένομεν μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων διὰ θερμοτέρας καὶ ἀποτελεσματικωτέρας νὰ ἐνισχύσῃ ἀρωγῆς τὸ φιλόκαλον δημόσιον. Διὰ τοιούτων ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν μόνον ἐφοδίων εἶνε δυνατὸν τοιούτου προορισμοῦ ἔργα νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀσφαλῆ ἀκμὴν καὶ ν' ἀνταποκριθῶσιν ὁλονὲν βελτιούμενα καὶ διαρρυθμιζόμενα κατὰ τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας εἰς τὰς προσδοκίας τῶν φιλοκάλων ὑποστηρικτῶν αὐτῶν.

Ὑπὸ τὰς αἰσίας ταύτας προσδοκίας ἐφιλοτιμήθημεν νὰ ἐπενέγκωμεν εἰς τὸν ***Φάρον τῆς Ἀνατολῆς*** πᾶσαν δυνατὴν βελτίωσιν περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐξέλεγξιν τῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν, τὴν ἐπαγωγοτέραν ἐκλογὴν τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν τελειότερον αὐτοῦ καλλιτεχνικὸν ἀπαρτισμόν.

Οὕτω συγκεκροτημένον παραδίδομεν εἰς τὸ φῶς τῇ θείᾳ συνάρσει τὸν ***Φάρον τῆς Ἀνατολῆς,*** ὅστις εἶνε εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν ἐπωφελὲς ἀνάγνωσμα καὶ ὁδηγὸς ἀπαραίτητος καὶ τῆς κοινῆς ἑπομένως χρῄζει τοῦ ὁμογενοῦς κόσμου ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς συναντιλήψεως. Ἡ μέλλουσα καὶ πλήρης αὐτοῦ εὐδοκίμησις καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τελειότης ἀπόκειται εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, χάριν τοῦ ὁποίου ἔλαβεν ὑπόστασιν.

Συμβολὴ εἰς τὴν εὐκταίαν ταύτην ἐπιτυχίαν πολυτιμοτάτη εἶνε ἡ περισπούδαστος ἐτυμηγορία τῆς ἐκλεκτῆς καὶ λογίας μοίρας τοῦ ἔθνους, ἧς ἡ εὐνοϊκωτάτη ἐκδήλωσις τόσον ἐνεθάρρυνε τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμῶν ὡς καὶ ἡ πεφωτισμένη κρίσις τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, εἰς ὃν μυρίας ὁμολογοῦμεν χάριτας καὶ τοῦ ὁποίου εὐέλπιδες ἀπεκδεχόμεθα καὶ πάλιν τὴν συμπαθῆ ἠθικὴν ἐπικουρίαν καὶ τοῦ δημοσιεύματος ἡμῶν τὴν εὐμενῆ καὶ δικαίαν ἐκτίμησιν.

Ἐν Χαϊδὰρ-Πασᾷ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1901.

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ καὶ Σ^Α

ΔΙΑ ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1903

Πρὸς τοὺς ἐθελουσίους συνεργάτας ἡμῶν,

Χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ προθυμίαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον εὑρεστήθησαν νὰ ἐπιδείξωσι πρὸς τὸ δημοσίευμα ἡμῶν ἱκανοὶ τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους φιλοκάλων ἀναγνωστῶν αὐτοῦ, ἀπέβησαν ἡμῖν πολύτιμοι συνεργάται. Εὐχαριστοῦντες δὲ πάντας θερμότατα, τοὺς παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστούμενοι σημειῶσι καὶ ἐφέτος ἐπὶ τῆς σελίδος ταύτης τὰς ἰδέας, παρατηρήσεις ἢ ἀνακοινώσεις των πρὸς τελειοτέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἡμετέρου ἔργου.

ΣΗΜ. Ἡ σελὶς αὕτη ἀποκοπτομένη δέον ν' ἀποσταλῇ μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1902 τὸ βραδύτερον εἰς τὸ ἐν Γαλατᾷ, ὁδῷ Κιουρεκτσιλὲρ, ἀριθ. 10, γραφεῖον τῆς διευθύνσεως τοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς».

(Ὑπογραφὴ καὶ διεύθυνσις εὐανάγνωστος καὶ λεπτομερής)

1902

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΟΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ὁ χρόνος ἤρξατο νοούμενος οὕτως εἰπεῖν ἀπ' αὐτῆς τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις πρὸς ἀντίληψιν καὶ στοιχειώδη καταμέτρησιν αὐτοῦ ἐχρησιμοποίησεν αὐτὰ τὰ φυσικὰ φαινόμενα, τὰ σταθερῶς ἐπαναλαμβανόμενα ἐν τῇ φύσει, καὶ πρωτίστως τὴν ἀέννaον ἐμφάνισιν καὶ ἐξαφάνισιν τοῦ Ἡλίου ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος, ἤτοι ***τὸ ἡμερονύκτιον,*** ὅπερ εἶνε ἡ πρώτη μονὰς πρὸς καταμέτρησιν τοῦ διαρρέοντος χρόνου.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΝ, ἤτοι τὸ ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἑτέρας ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος ἐμφανίσεως τοῦ Ἡλίου χρονικὸν διάστημα, τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς περὶ τὸν ἄξονά της ἐντὸς 24 ὡρῶν περιστροφῆς τῆς Γῆς, παρουσιαζούσης διαδοχικῶς εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου τοὺς διαφόρους τόπους αὐτῆς. Οὕτως ἐνῷ οἱ τόποι, οἱ ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν Ἥλιον, ἔχουσιν ***ἡμέραν,*** οἱ τόποι, οἱ εὑρισκόμενοι ἐντὸς τῆς σκιᾶς τῆς ***Γῆς,*** εἰς ἀντίθετον τοῦ Ἡλίου διεύθυνσιν, ἔχουσι ***νύκτα.***

Διακρίνονται τριῶν εἰδῶν ἡμέραι ἢ ἡμερονύκτια:

1ον ***Ἡ ἀστρικὴ ἡμέρα,*** διαρκοῦσα ὥρας 23 καὶ λεπτὰ πρῶτα 56. Ἀντιστοιχεῖ αὕτη πρὸς μίαν περὶ τὸν ἄξονά της περιστροφὴν τῆς Γῆς καὶ εἶνε τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἀστήρ τις ἐπανέρχεται εἰς τὸν αὐτὸν μεσημβρινόν.

2ον ***Ἡ ἡλιακὴ ἡμέρα*** ἢ καὶ ***πολιτικὴ*** λεγομένη, διαρκοῦσα ὥρας 24. Αὕτη εἶνε τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ Ἥλιος ἐπανέρχεται εἰς τὸν αὐτὸν μεσημβρινὸν καὶ διαφέρει τῆς προηγουμένης, καθ' ὅσον ἡ Γῆ ἐκτὸς τῆς περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς περιστροφῆς ἐκτελοῦσα τοιαύτην καὶ περὶ τὸν Ἥλιον δὲν εὑρίσκει αὐτὸν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ οὐρανοῦ σημεῖον, ὅταν συμπληρώσῃ τὴν πρώτην περιστροφήν καὶ ἀπαιτεῖται νὰ δαπανήσῃ 4 ἔτι λεπτά, ὅπως συναντήσῃ πάλιν τὸν Ἥλιον.

3ον ***Ἡ Σεληνιακὴ ἡμέρα,*** διαρκοῦσα 24 ὥρας καὶ 50 λεπτά. Αὕτη εἶνε τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἡ Σελήνη ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ καὶ διαφέρει τῆς ἡλιακῆς ἕνεκα τῆς περὶ τὴν Γῆν περιστροφῆς τῆς Σελήνης· χρησιμεύει δὲ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν φάσεων τῆς Σελήνης καὶ τῶν παλιρροιῶν τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐν τῷ βίῳ χρῆσις γίνεται τῆς ***ἡλιακῆς*** ἡμέρας, ἥτις διὰ τοῦτο καὶ ***πολι-***

τικὴ ἡμέρα λέγεται καὶ τίθεται ὡς ἀρχικὴ μονὰς τοῦ χρόνου. Ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς ὥρας 24, μετρουμένας διαφοροτρόπως. Διότι πολιτικῶς μὲν αἱ ὧραι αὗται μετροῦνται ἀνὰ 12 καὶ ἀρχίζουσιν εἷς τινας μὲν χώρας ἀπὸ τῆς πρωΐας, εἰς ἄλλας ἀπὸ τῆς ἑσπέρας καὶ εἰς ἄλλας πάλιν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου. Ἀστρονομικῶς δὲ κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς 24ης, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ τῆς μεσημβρίας. Τοῦ τελευταίου τούτου συστήματος τῆς διαιρέσεως τοῦ ἡμερονυκτίου χρῆσις γίνεται ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εὐρωπαϊκῶν τινων σιδηροδρόμων, ἐσχάτως δὲ ἱκανὰ ἐγράφησαν ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν πρακτικὸν βίον εἰσαγωγῆς καὶ τῆς γενικεύσεως τοῦ συστήματος τούτου.

Εβδομας. Περίοδος ἑπτὰ ἡμερῶν ἀποτελεῖ τὴν ἑβδομάδα. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀνάγουσι τὴν χρῆσιν αὐτῆς εἰς τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ὃν ὁ Θεὸς δημιουργήσας εἰς ἓξ ἡμέρας ἀνεπαύθη τὴν ἑβδόμην. Καὶ τὰ πλεῖστα ἄλλα Ἀνατολικὰ ἔθνη μετεχειρίζονται τὴν ἑβδομάδα, ὁ καθορισμὸς δ' αὐτῆς ἀποδίδεται εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας. Διὰ τῶν Αἰγυπτίων ἡ χρῆσις τῆς ἑβδομάδος μετεβιβάσθη εἰς τοὺς Ρωμαίους καὶ δι' ἐκείνων εἰς ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς καὶ εἰς τοὺς Μωαμεθανούς κατόπιν.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἠρίθμουν τὰς ἡμέρας αὐτῆς ὡς ἑξῆς: Πρώτη, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ (ὡς ἡμέρα προετοιμασίας διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ἐπιούσης) καὶ Σάββατον (ἡμέρα ἀναπαύσεως). Ἐκαλεῖτο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁλόκληρος ἡ ἑβδομὰς ***Σάββατον***.

Τὰ λοιπὰ Ἀνατολικὰ ἔθνη ἐκάλουν αὐτὰς ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν πλανητῶν: ἡμέραν Ἡλίου, Σελήνης, Ἄρεως, Ἑρμοῦ, Διός, Ἀφροδίτης, Κρόνου. Τὰ πλεῖστα τῶν ὀνομάτων τούτων διατηροῦνται ἔτι εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ὀνομασίας τῶν ἡμερῶν. Ἐκ τῶν Χριστιανῶν οἱ Ἕλληνες καλοῦσιν αὐτὰς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, πλὴν τῆς Πρώτης, ἣν καλοῦσι Κυριακήν, ἀφιεροῦντες εἰς τὸν ἀναστάντα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Οἱ Ὀθωμανοὶ ὀνομάζουσι τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ὡς ἑξῆς: ἡμέρα ἀγορᾶς (παζάρ), ἡ μετὰ τὴν ἀγορὰν (παζὰρ ἐρτεσῆ) τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, ἡμέρα συναθροίσεως (τζουμαᾶ), ἡ μετὰ τὴν συνάθροισιν (τζουμαᾶ ἐρτεσῆ).

Μην. Ὁ ***μὴν*** ὡρίσθη ἐν σχέσει πρὸς τὸν διαρρέοντα χρόνον ἀπὸ μιᾶς νέας Σελήνης μέχρι τῆς προσεχοῦς. Εἰς τοὺς μῆνας οἱ Ρωμαῖοι ἔδωκαν τὰ καὶ ἤδη παρ' ἡμῖν διατηρούμενα ὀνόματα, ἤτοι:

Ἰανουάριος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ***Ἰανοῦ*** (Janus).

Φεβρουάριος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς θεᾶς *Februa* τῶν ἁγνιστηρίων θυσιῶν (purifications).

Μάρτιος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ***Ἄρεως*** (Martius), ἦτο δὲ ὁ πρῶτος μὴν τοῦ ἔτους.

Ἀπρίλιος. Μὴν τῆς ἀνοίξεως, ὀνομασθεὶς οὕτω ἐκ τοῦ aperio=ἀνοίγω, δηλῶν τὴν ἀναγεννωμένην φύσιν.

Μάϊος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ ***Μαίας*** (Maïa).

Ἰούνιος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς ***Ἥρας*** (Juno).

Ἰούλιος. Ὀνομαζόμενος κατ' ἀρχὰς Κιντίλιος (Quintilius), ἦτοι πέμπτος μήν, μετωνομάσθη βραδύτερον Ἰούλιος πρὸς τιμὴν τοῦ ***Ἰουλίου Καίσαρος***.

Αὔγουστος. Ὀνομαζόμενος πρότερον Σεξτίλιος (Sextilius), ἦτοι ἕκτος μήν, μετωνομάσθη βραδύτερον Αὔγουστος πρὸς τιμὴν τοῦ ***Αὐτοκράτορος Αὐγούστου***.

Σεπτέμβριος. Ἕβδομος μήν.

Ὀκτώβριος. Ὄγδοος μήν.

Νοέμβριος. Ἔννατος μήν.

Δεκέμβριος. Δέκατος μήν.

Ὁ Ἰανουάριος καὶ ὁ Φεβρουάριος ἦσαν οἱ τελευταῖοι μῆνες τοῦ ἔτους.

Ετος. Τὸ ***ἔτος*** ὑπολογίζεται διὰ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἡ Γῆ συμπληροῖ ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς μίαν περὶ τὸν Ἥλιον περιστροφήν. Ἡ περιστροφὴ αὕτη συντελεῖται ἐντὸς 365 ἡμερῶν, 5 ὡρῶν, 48 λεπτῶν καὶ 46 δευτερολέπτων.

Πλὴν τῶν ἀστρονομικῶν λεγομένων ἐτῶν ἤτοι τοῦ ***τροπικοῦ ἔτους***, τοῦ ***ἀστρικοῦ***, καὶ τοῦ ***σεληνιακοῦ***, ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἀστρονομικὴν ἐπιστήμην πρὸς προσδιορισμὸν τῶν οὐρανίων φαινομένων, τὰ διάφορα τοῦ κόσμου ἔθνη μετεχειρίζοντο εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον διάφορα εἴδη ἐτῶν δυνάμενα νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τρία εἴδη, τὸ ***καθαρὸν ἡλιακόν***, τὸ ***μικτὸν ἡλιακὸν*** καὶ τὸ ***καθαρὸν σεληνιακόν***. Τὸ πρῶτον μετεχειρίσθησαν οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, οἱ Ρωμαῖοι, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Σωσιγένους ἐπενεχθεῖσαν διόρθωσιν, καὶ μετ' αὐτοὺς ἅπαντα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη. Συνέκειτο δὲ κατ' ἀρχὰς μόνον ἐκ 365 ἡμερῶν, διαιρούμενον εἰς 12 μῆνας ἐκ 30 ἡμερῶν καὶ ἔχον εἰς τὸ τέλος 5 ἡμέρας, ἃς ἐκάλουν ***ἐπαγομένας***. Ἡ διόρθωσις τοῦ Σωσιγένους κατέστησε τὸ κοινὸν τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς Ρωμαίοις ἔτος διπλοῦν· ἤτοι κοινὸν ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ ἐμβόλιμον κατὰ τετραετίαν ἐκ 366 ἡμερῶν. Τὸ διωρθωμένον Ρωμαϊκὸν ἔτος ἠκολούθησαν πάντα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ' τῷ 1572 ἐπενεχθείσης τροποποιήσεως, ἐξ ἧς προῆλθε τὸ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

(Λεπτομερέστερα περὶ ὑπολογισμοῦ καὶ διαρκείας τοῦ ἔτους παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσιν ἴδε ἐν σελ. 7 τοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς» τοῦ 1901).

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κυριεύων πλανήτης κατὰ τὸ ἔτος 1902 εἶνε ὁ **Ἄρης**.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΖΩΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1902

Χειμερινὸν Ἡλιοστάσιον καὶ ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν					***Αἰγόκερων***	τῇ	9 Δεκεμβρίου 1901	ὥρ. 8	λ. 32 μ. μ.
»	»	»	»	»	***Ὑδροχόον***	»	8 Ἰανουαρίου 1902	» 1	» 7 π. μ.
»	»	»	»	τοὺς	***Ἰχθύας***	»	6 Φεβρουαρίου	» 3	» 36 μ. μ.

Διάρκεια τοῦ χειμῶνος 88 ἡμέραι, 12 ὧραι, 41 λεπτά.

Ἐαρινὴ ἰσημερία καὶ ἀρχὴ τοῦ ἔαρος.

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν ***Κριόν***	τῇ 8 Μαρτίου	ὥρ. 3 λ.	13 μ. μ.
» » » » » ***Ταῦρον***	» 8 Ἀπριλίου	» 3 »	1 π. μ.
» » » » τοὺς ***Διδύμους***	» 9 Μαΐου	» 2 »	50 π. μ.

Διάρκεια τῆς ἀνοίξεως 92 ἡμέραι, 19 ὧραι, 59 λεπτά.

Θερινὸν ἡλιοστάσιον καὶ ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν ***Καρκίνον***	τῇ 9 Ἰουνίου	ὥρ. 11 λ.	12 π. μ.
» » » » » ***Λέοντα***	» 10 Ἰουλίου	» 10 »	6 μ. μ.
» » » » τὴν ***Παρθένον***	» 11 Αὐγούστου	» 4 »	49 π. μ.

Διάρκεια τοῦ θέρους 93 ἡμέραι, 14 ὧραι, 39 λεπτά.

Φθινοπωρινὴ ἰσημερία καὶ ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν ***Ζυγόν***	τῇ 11 Σεπτεμβρίου	ὥρ. 1 λ.	51 π. μ.
» » » » » ***Σκορπίον***	» 11 Ὀκτωβρίου	» 10 »	32 π. μ.
» » » » » ***Τοξότην***	» 10 Νοεμβρίου	» 7 »	31 π. μ.

Διάρκεια τοῦ φθινοπώρου 89 ἡμέραι, 18 ὧραι, 41 λεπτά.

ΖΩΙΔΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ***Ζῳδιακοῦ*** κύκλου ἀνέρχεται εἰς ἀπωτάτην ἀρχαιότητα, ὀφείλεται δὲ εἰς τοὺς Ἰνδούς, παρ' ὧν τὴν παρέλαβον οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οὕτω διετηρήθη μέχρις ἡμῶν.

Ζῳδιακὸς κύκλος λέγεται ***ζώνη*** τοῦ οὐρανοῦ 18 μοιρῶν πλάτους διασχιζομένη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς διὰ τῆς ***ἐκλειπτικῆς***, ἥτις εἶνε ἡ παρὰ τοῦ Ἡλίου διατρεχομένη ὁδὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Διαιρεῖται δὲ εἰς δώδεκα ἴσα μέρη ἐκ 30° μοιρῶν (30°×12=360°), τὰ ὁποῖα λέγονται ***ζῴδια*** ὡς ἐκ τοῦ ὅτι τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν παριστάνονται διὰ διαφόρων ***ζῴων***, ἅτινα συμβολίζουσι τὴν τάξιν τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν. Εἶνε δὲ τὰ ἑξῆς: Ὁ ***Κριός***, ὁ ***Ταῦρος***, οἱ ***Δίδυμοι***, ὁ ***Καρκίνος***, ὁ ***Λέων***, ἡ ***Παρθένος***, ὁ ***Ζυγός***, ὁ ***Σκορπίος***, ὁ ***Τοξότης***, ὁ ***Αἰγόκερως***, ὁ ***Ὑδροχόος*** καὶ οἱ ***Ἰχθύες***.

Ὁ ***Ζῳδιακὸς*** κύκλος ἀποτελεῖ εἶδος φαντασιώδους κύκλου, ὅστις δεικνύει τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, εἰς ὃ ἐκτελοῦνται αἱ κινήσεις τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν μεγάλων πλανητῶν τοῦ ἡμετέρου ***Ἡλιακοῦ συστήματος***. Ἐν τῇ παραστάσει ταύτῃ, ἥτις δεικνύει φαινομενικῶς μόνον τὰ πράγματα, ἡ φυσικὴ τάξις εἶνε ἀνεστραμμένη οὕτως ὥστε ἡ Γῆ παριστάνεται ὡς ἀκίνητος εἰς τὸ μέσον τοῦ συστήματος, ὁ δὲ Ἥλιος περιστρεφόμενος πέριξ αὐτῆς καὶ προχωρῶν ἐν τοῖς Ζῳδιακοῖς σημείοις.

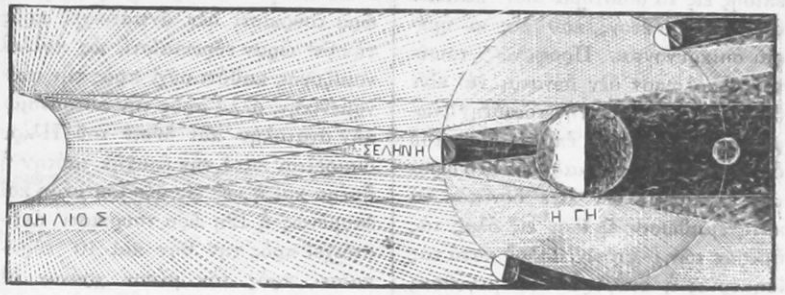
Οὕτως ὁ Ἥλιος φαίνεται κινούμενος ἐν τῇ ἐκλειπτικῇ, διατρέχων διαδοχικῶς τὰ ἐκ 30° τμήματα, ὧν ἕκαστον συμφωνεῖ πρὸς ἓν ζῳδιακὸν σημεῖον. Ἑκάστη διάβασις ἀποτελεῖ τὴν λεγομένην εἴσοδον τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ ζῴδιον.

Οἱ τέσσαρες ἐποχαὶ τοῦ ἔτους προσδιορίζονται διὰ τῆς ἐποχῆς τῆς διαβάσεως τοῦ Ἡλίου διὰ τῶν ***ἰσημεριῶν*** καὶ τῶν ***ἡλιοστασίων***.

Αἱ διάφοροι ἐποχαὶ τοῦ ἔτους δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν καὶ ἰδίαν διάρκειαν.

Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ φαινομενικὴ τροχιὰ τοῦ Ἡλίου δὲν εἶνε κυκλοτερὴς καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Γῆ δὲν κατέχει τὸ κέντρον τῆς τροχιᾶς ταύτης.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

Ἔκλειψις λέγεται ἡ ἐξαφάνισις ἀστέρος τινὸς διὰ τῆς παρενθέσεως ἄλλου σώματος μεταξὺ τοῦ ἀστέρος τούτου καὶ τοῦ ὄμματος τοῦ παρατηρητοῦ.

Ἕνεκα τῆς ἀμοιβαίας θέσεως αὐτῶν ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη παρουσιάζουσιν ἡμῖν τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς διαφόρους ἐποχάς, ἃς δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν ἐκ τῶν προτέρων.

ΗΛΙΟΥ

19/1 Ἀπριλίου. Μερικὴ ἔκλειψις Ἡλίου ἀόρατος ἐκ Κων/πόλεως.

19/31 Μαΐου. Μερικὴ ἔκλειψις Ἡλίου ἀόρατος ἐκ Κων/πόλεως.

18/31 Ὀκτωβρίου. Μερικὴ ἔκλειψις Ἡλίου ἐν μέρει ὁρατὴ ἐκ Κων/πόλεως.

Αἱ ἐκλείψεις τοῦ ***Ἡλίου*** ὀφείλονται εἰς τὴν παρέμβασιν τῆς Σελήνης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Γῆς. Αἱ ἐκλείψεις δὲ τῆς ***Σελήνης*** εἰς τὴν παρέμβασιν τῆς Γῆς μεταξὺ τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἡλίου, ὅτε καὶ ἡ Σελήνη γίνεται ἀφανὴς μὴ ἔχουσα ἴδιον φῶς καὶ μὴ λαμβάνουσα τὸ τοῦ Ἡλίου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1902 σημειοῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἐκλείψεις:

ΣΕΛΗΝΗΣ

9/22 Ἀπριλίου. Ὁλικὴ ἔκλειψις Σελήνης ἐν μέρει ὁρατὴ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

4/17 Ὀκτωβρίου. Ὁλικὴ ἔκλειψις Σελήνης ἀόρατος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΣΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐν Τουρκίᾳ ἡ ὥρα ὑπολογίζεται κατὰ τρία διάφορα συστήματα: 1ον ***Τουρκιστί***, 2ον ***Εὐρωπαϊστὶ*** καὶ 3ον ***κατ' ἀκριβῆ ἡλιακὸν χρόνον***. Κατὰ τὸ τουρκικὸν σύστημα ἡ 12η ὥρα σημειοῦται πάντοτε μικρὸν μετὰ τὴν

δύσιν τοῦ Ἡλίου καὶ κατὰ συνέπειαν ὡρολόγιόν τι ρυθμιζόμενον κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐν τῷ πλάτει τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προχωρεῖ βαθμηδὸν κατὰ 3 ὥρας εἰς τὸ διάστημα τῶν ἓξ μηνῶν, καθ' οὓς αἱ ἡμέραι αὐξάνουσιν, ὀπισθοδρομεῖ δὲ κατὰ 3 ὥρας ἐπίσης εἰς τὸ διάστημα τῶν κατόπιν 6 μηνῶν τοῦ ἔτους, καθ' οὓς αἱ ἡμέραι σμικρύνονται. Προφανῶς τοιοῦτον ὡρολόγιον δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀκριβέστατον πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνωμαλίαν τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται, καθόσον αἱ 3 ὧραι τῆς ἐκκλίσεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατανεμηθῶσιν ἐξ ἴσου εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῶν 6 μηνῶν, ἀφ' οὗ κατὰ τὰς ἰσημερίας ἡ διαφορὰ τοῦ μεγέθους τῆς ἡμέρας εἶνε δύο λεπτῶν καθ' ἑκάστην, ἐνῷ κατὰ τὰ ἡλιοστάσια οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει, ὡς καταδείκνυται ἐκ τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου πίνακος.

Ὁ χρόνος τῆς τουρκικῆς ὥρας ἐν σχέσει πρὸς τὸν μέσον χρόνον ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς 41ης μοίρας, ἐφ' ἧς κεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, διότι εἰς τὰ βορειότερα μέρη ὁ Ἥλιος δύει κατὰ τὸ θέρος βραδύτερον καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα ἐνωρίτερον, εἰς δὲ τὰ νοτιώτερα ἀντιστρόφως.

Ἐν Πετρουπόλει λ. χ. κατὰ τὸ ἐαρινὸν ἡλιοστάσιον ἡ 12η ὥρα τουρκιστὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 9 καὶ 25′ τοῦ μέσου χρόνου, κατὰ δὲ τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον πρὸς τὴν 2 καὶ 55′, ἤτοι μετὰ διαφορᾶς 6 καὶ 30′ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἡλιοστασίου εἰς τὸ ἕτερον, ἐνῷ ἐν Μέκκᾳ ἡ 12η ὥρα τουρκιστὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 6 καὶ 52′ κατὰ τὸ ἐαρινὸν καὶ πρὸς τὴν 5 καὶ 28′ κατὰ τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἑπομένως ἡ διαφορὰ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἡλιοστασίου εἰς τὸ ἕτερον εἶνε 1 καὶ 24 λεπτὰ μόνον.

Καίτοι ἡ τουρκικὴ ὥρα βασίζεται ἐπὶ τῆς δύσεως τοῦ Ἡλίου ἐν τούτοις ἡ 12η ὥρα τουρκιστὶ σημειοῦται 10 λεπτὰ μετὰ τὴν κατ' ἀστρονομικὸν ὑπολογισμὸν δύσιν αὐτοῦ ἢ 6 ½ λεπτὰ περίπου μετὰ τὴν φαινομενικὴν δύσιν.

Συνεπῶς κατὰ τὰς ἰσημερίας ἡ 12η ὥρα τουρκιστὶ δὲν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 6ην ὥραν εὐρωπαϊστί, ὡς πολλοὶ νομίζουσι, καθότι οὐχὶ πρὸς τὴν φαινομενικήν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀστρονομικὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ Ἡλίου διαιρεῖται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ ἑπομένως ἡ 12η ὥρα τουρκιστὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 6ην καὶ 10′ εὐρωπαϊστί, πρὸς τὸν μέσον χρόνον δὲ ἀναλόγως προστιθεμένης ἢ ἀφαιρουμένης τῆς σχετικῆς διαφορᾶς τῆς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας προόδου ἢ ὀπισθοδρομήσεως τοῦ Ἡλίου.

Ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι ὑποδεικνύεται ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀντίστοιχος τουρκικὴ ὥρα πρὸς τὴν 12ην ὥραν εὐρωπαϊστί. Διὰ τοῦ πίνακος τούτου εἶνε εὔκολον ἔχοντες ὡρολόγιον κεκανονισμένον κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν ὥραν νὰ εὕρωμεν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν τουρκικήν, προσθέτοντες εἰς τὴν δεδομένην εὐρωπαϊκὴν τὴν ὥραν, καθ' ἣν εἶνε μεσημβρία τουρκιστὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Π. χ. ἡ 9η ὥρα εὐρωπαϊστὶ τῇ 1 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν μεσημβρία τουρκιστὶ εἶνε τὴν 6 καὶ 23 λεπτὰ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 9+6.23′=3 καὶ 23 λεπτὰ τουρκιστί. Ἔχοντες δὲ τὸ ὡρολόγιον ἡμῶν κεκανονισμένον κατὰ τὴν τουρκικὴν ὥραν εὑρίσκομεν τὴν ἀντίστοιχον εὐρωπαϊκὴν ἀφαιροῦντες τὴν ὥραν, καθ' ἣν εἶνε τὴν ἡμέραν ἐκείνην μεσημβρία τουρκιστί, π. χ. τῇ 8 Αὐγούστου ἡ 8η ὥρα τουρκιστὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 8—5 καὶ 5′=2 καὶ 55′ εὐρωπαϊστί.

Ἡ τουρκικὴ ὥρα ἂν καὶ δὲν εἶνε κανονική, ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι σημειοῦται κατὰ προσέγγισιν δευτερολέπτων τινῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν χρῆσιν, δι' ἣν προορίζεται ὁ πίναξ ἡμῶν οὗτος ὑπεραρκεῖ νομίζομεν ἡ μέχρι λεπτοῦ ἀκρίβεια αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι σημειοῦμεν τὰς ὥρας τῆς ***ἀνατολῆς*** καὶ ***δύσεως*** τοῦ Ἡλίου καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὴν ἡλιακὴν ὥραν μόνον ἡ ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου δεικνυομένη εἶνε ἀκριβής, τῆς 12ης ὥρας εὐρωπαϊστὶ σημειουμένης ἐπ' αὐτοῦ, ὅταν ὁ Ἥλιος εὑρίσκηται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ. Μηχανικὸν ὡρολόγιον ἐργαζόμενον μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας δὲν δύναται βεβαίως οὐδέποτε νὰ συμφωνῇ πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἡλιακὴν ὥραν, διότι ὁ Ἥλιος δὲν φθάνει εἰς τὸν μεσημβρινὸν κατ' ἴσα χρονικὰ διαστήματα. Ὅθεν, καίτοι αἱ τῶν ἰσημεριῶν ἡμέραι διαιροῦνται εἰς 24 ὥρας, ἐν τούτοις δὲν εἶνε ἴσαι καὶ ἑπομένως αἱ ὧραι εἶνε ἄνισοι. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ διαφορὰ συνίσταται εἰς κλάσματα δευτερολέπτων μόνον. Μεσημβρία δὲ εἶνε τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἐξαιρουμένων τῶν τοῦ ἡλιοστασίου καὶ ἑπομένως ὡρολόγιον λειτουργοῦν μετὰ πάσης ἀκριβείας δὲν δύναται νὰ συμφωνῇ μετὰ τῆς πορείας τοῦ Ἡλίου, αἱ διαφοραὶ τῆς ὁποίας ἐπιπροσθετόμεναι αὐξάνουσιν, ἀνερχόμεναι μέχρι Νοεμβρίου εἰς 16 λεπτὰ καὶ 19 δευτερόλεπτα.

Αἱ διαφοραὶ αὗται τοῦ χρόνου προκύπτουσι κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι ἡ περιστροφικὴ κίνησις τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἥλιον δὲν γίνεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως χρόνου πρὸς τὴν κίνησιν αὐτῆς πέριξ τοῦ ἰδίου ἄξονος καὶ διότι ἡ ἐτησία κίνησις αὐτῆς δὲν ἔχει πάντοτε τὴν αὐτὴν ταχύτητα, ἀλλ' εἶνε ταχυτέρα κατὰ τὸ περιήλιον ἢ κατὰ τὸ ἀφήλιον.

Ἕνεκα τῆς μὴ κανονικότητος τοῦ ἀκριβοῦς ἡλιακοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον οὐδὲν ὡρολόγιον κανονικῶς ἐργαζόμενον δύναται νὰ ὑποδείξῃ, οἱ ἀστρονόμοι ἐφεῦρον τὸν μέσον χρόνον, ὅστις εἶνε ἁπλῆ διαίρεσις τοῦ ἔτους εἰς ἴσας ἡμέρας, καθ' ἃς ἀπὸ μεσημβρίας εἰς μεσημβρίαν ὑπάρχει ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ διαφορὰ τοῦ χρόνου.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐν χρήσει ὡρολογίων δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἀκριβέστερα ὅλων εἶνε τὰ λεγόμενα ***ναυτικὰ χρονόμετρα***. Ταῦτα δὲν ὑφίστανται παρεκκλίσεις εἰμὴ κατὰ κλάσματα δευτερολέπτων μόνον ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν. Τῶν ἐκκρεμῶν, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὡρολογίων τῶν καλῆς κατασκευῆς ἡ πορεία παρεκκλίνει κατὰ 10—15 δευτερόλεπτα, τὰ δὲ συστήματος à compensation rectifiée κατὰ 2—5 δευτερόλεπτα καθ' ἑκάστην.

Τὰ κοινῆς ποιότητος καὶ χρήσεως ὡρολόγια παραλλάσσουν συνήθως κατὰ ἓν λεπτὸν καὶ πλέον καθ' ἑκάστην, κατὰ τὰς μεταλλαγὰς δὲ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως ἡ διαφορὰ αὕτη συνήθως διπλασιάζεται. Σημειωτέον δέ, προκειμένου περὶ τῶν τῆς τελευταίας ταύτης κατηγορίας ὡρολογίων, ὅτι τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν βαίνουσι πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅταν εἶνε ὁριζοντίως τοποθετημένα μᾶλλον ἢ ὅταν ἔχωσι θέσιν κάθετον.

ΜΕΣΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἀνατολή καὶ δύσις ἡλίου

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ			ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ			ΜΑΡΤΙΟΣ			ΑΠΡΙΛΙΟΣ			ΜΑΪΟΣ			ΙΟΥΝΙΟΣ		
	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ
1	7.25	4.53	7.01	6.57	5.31	6.23	6.14	6.05	5.49	5.22	6.37	5.15	4.45	7.08	4.45	4.28	7.31	4.22
2	7.25	4.55	7.—	6.56	5.32	6.21	6.12	6.06	5.48	5.21	6.38	5.14	4.44	7.09	4.44	4.28	7.32	4.21
3	7.24	4.56	6.58	6.55	5.34	6.20	6.10	6.07	5.47	5.20	6.39	5.13	4.43	7.11	4.43	4.28	7.32	4.21
4	7.24	4.57	6.57	6.54	5.35	6.19	6.08	6.08	5.46	5.19	6.40	5.12	4.42	7.11	4.42	4.28	7.33	4.20
5	7.23	4.58	6.56	6.52	5.36	6.18	6.07	6.09	5.45	5.18	6.41	5.10	4.41	7.11	4.41	4.28	7.33	4.20
6	7.23	4.59	6.55	6.51	5.37	6.17	6.05	6.10	5.44	5.16	6.42	5.09	4.40	7.12	4.40	4.29	7.33	4.20
7	7.22	5.—	6.54	6.49	5.38	6.15	6.03	6.11	5.43	5.15	6.43	5.08	4.40	7.13	4.40	4.29	7.33	4.20
8	7.21	5.01	6.53	6.48	5.40	6.14	6.02	6.12	5.41	5.13	6.44	5.07	4.38	7.14	4.39	4.29	7.34	4.19
9	7.21	5.03	6.52	6.46	5.41	6.13	6.—	6.12	5.40	5.12	6.45	5.06	4.37	7.15	4.38	4.29	7.34	4.19
10	7.20	5.04	6.51	6.45	5.42	6.12	5.58	6.14	5.39	5.11	6.46	5.05	4.37	7.16	4.37	4.29	7.34	4.19
11	7.19	5.05	6.50	6.44	5.43	6.11	5.57	6.15	5.38	5.09	6.47	5.04	4.36	7.17	4.36	4.29	7.34	4.19
12	7.19	5.06	6.49	6.42	5.44	6.09	5.55	6.16	5.37	5.08	6.48	5.03	4.35	7.18	4.35	4.30	7.34	4.19
13	7.18	5.07	6.48	6.41	5.45	6.08	5.53	6.17	5.36	5.06	6.49	5.02	4.35	7.19	4.34	4.30	7.34	4.19
14	7.17	5.09	6.47	6.39	5.47	6.07	5.52	6.18	5.35	5.05	6.50	5.01	4.34	7.20	4.33	4.30	7.34	4.19
15	7.16	5.10	6.46	6.37	5.48	6.06	5.50	6.19	5.34	5.04	6.51	5.01	4.33	7.20	4.33	4.31	7.34	4.19
16	7.15	5.11	6.45	6.36	5.49	6.04	5.48	6.21	5.33	5.02	6.52	5.—	4.33	7.21	4.32	4.31	7.34	4.19
17	7.14	5.12	6.44	6.35	5.50	6.03	5.47	6.22	5.32	5.01	6.53	4.59	4.32	7.22	4.31	4.32	7.34	4.19
18	7.13	5.14	6.43	6.33	5.51	6.02	5.46	6.22	5.31	5.—	6.54	4.58	4.32	7.23	4.30	4.33	7.34	4.19
19	7.12	5.15	6.41	6.31	5.52	6.01	5.45	6.23	5.29	4.58	6.55	4.57	4.32	7.23	4.29	4.33	7.34	4.19
20	7.11	5.16	6.40	6.30	5.53	6.—	5.43	6.24	5.28	4.57	6.55	4.56	4.31	7.24	4.28	4.34	7.34	4.20
21	7.10	5.17	6.39	6.29	5.54	5.59	5.40	6.25	5.27	4.56	6.58	4.55	4.31	7.25	4.27	4.34	7.34	4.20
22	7.09	5.19	6.37	6.27	5.56	5.57	5.38	6.27	5.26	4.55	6.59	4.54	4.30	7.26	4.27	4.35	7.34	4.20
23	7.08	5.20	6.36	6.25	5.58	5.56	5.37	6.28	5.25	4.53	7.—	4.53	4.30	7.26	4.26	4.35	7.33	4.21
24	7.07	5.21	6.35	6.23	5.59	5.55	5.35	6.29	5.24	4.52	7.01	4.52	4.30	7.26	4.26	4.36	7.33	4.21
25	7.06	5.22	6.23	6.22	6.—	5.54	5.34	6.30	5.23	4.51	7.02	4.51	4.29	7.28	4.25	4.37	7.33	4.21
26	7.05	5.24	6.32	6.20	6.01	5.53	5.32	6.31	5.22	4.50	7.03	4.50	4.29	7.29	4.25	4.37	7.32	4.22
27	7.04	5.25	6.30	6.18	6.03	5.52	5.30	6.32	5.21	4.49	7.04	4.49	4.29	7.29	4.24	4.38	7.32	4.22
28	7.03	5.26	6.29	6.16	6.04	5.50	5.29	6.33	5.20	4.48	7.05	4.48	4.29	7.29	4.24	4.39	7.32	4.23
29	7.02	5.28	6.27				5.27	6.34	5.18	4.47	7.06	4.47	4.29	7.30	4.23	4.39	7.31	4.23
30	7.—	5.29	6.26				5.26	6.35	5.17	4.46	7.07	4.46	4.28	7.30	4.23	4.40	7.31	4.24
31	6.59	5.30	6.24				5.24	6.36	5.16				4.28	7.31	4.22			

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

καὶ μεσημβρία τουρκιστί.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ	ΙΟΥΛΙΟΣ			ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ			ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ			ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ			ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ			ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ		
	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ	ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΣ	ΜΕΣΗΜΒ. ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ
1	4.41	7.30	4.24	5.10	6.59	4.55	5.40	6.11	5.44	6.11	5.21	6.34	6.48	4.41	7.12	7.19	4.31	7.22
2	4.42	7.29	4.25	5.11	6.58	4.56	5.41	6.09	5.45	6.12	5.19	6.35	6.49	4.40	7.13	7.19	4.31	7.22
3	4.42	7.29	4.26	5.12	6.57	4.58	5.42	6.07	5.47	6.13	5.18	6.37	6.50	4.40	7.14	7.20	4.31	7.22
4	4.43	7.28	4.26	5.12	6.55	4.59	5.43	6.06	5.49	6.14	5.16	6.39	6.51	4.39	7.15	7.21	4.31	7.21
5	4.44	7.27	4.27	5.14	6.54	5.01	5.44	6.04	5.50	6.16	5.15	6.40	6.52	4.38	7.16	7.21	4.32	7.21
6	4.46	7.26	4.27	5.14	6.52	5.02	5.45	6.02	5.52	6.17	5.13	6.41	6.53	4.37	7.16	7.22	4.33	7.21
7	4.46	7.25	4.28	5.16	6.51	5.03	5.46	6.—	5.53	6.18	5.11	6.42	6.55	4.36	7.17	7.23	4.33	7.21
8	4.47	7.25	4.29	5.16	6.49	5.05	5.47	5.59	5.55	6.19	5.10	6.44	6.56	4.35	7.18	7.23	4.33	7.20
9	4.47	7.24	4.30	5.17	6.48	5.06	5.48	5.57	5.57	6.20	5.09	6.46	6.57	4.35	7.19	7.24	4.35	7.20
10	4.48	7.23	4.30	5.18	6.46	5.08	5.49	5.55	5.59	6.21	5.07	6.47	6.58	4.34	7.19	7.24	4.34	7.19
11	4.49	7.22	4.31	5.19	6.45	5.09	5.50	5.54	6.01	6.23	5.07	6.49	6.59	4.33	7.20	7.24	4.35	7.18
12	4.50	7.21	4.32	5.20	6.43	5.11	5.51	5.52	6.02	6.24	5.06	6.50	7.—	4.33	7.20	7.25	4.35	7.18
13	4.51	7.20	4.33	5.21	6.42	5.12	5.52	5.50	6.04	6.25	5.04	6.51	7.01	4.33	7.21	7.25	4.36	7.17
14	4.52	7.19	4.34	5.22	6.40	5.14	5.53	5.49	6.06	6.26	5.03	6.52	7.03	4.33	7.21	7.26	4.36	7.16
15	4.53	7.18	4.35	5.23	6.39	5.16	5.54	5.47	6.08	6.27	5.01	6.54	7.04	4.32	7.22	7.26	4.37	7.15
16	4.54	7.18	4.36	5.24	6.37	5.17	5.55	5.45	6.09	6.28	4.59	6.55	7.05	4.32	7.22	7.26	4.38	7.15
17	4.55	7.17	4.37	5.25	6.35	5.19	5.56	5.43	6.11	6.30	4.58	6.56	7.06	4.31	7.22	7.26	4.38	7.15
18	4.56	7.16	4.38	5.26	6.34	5.20	5.57	5.42	6.12	6.31	4.56	6.57	7.07	4.31	7.23	7.27	4.39	7.14
19	4.57	7.15	4.39	5.27	6.32	5.22	5.59	5.40	6.14	6.32	4.54	6.59	7.08	4.31	7.23	7.27	4.39	7.14
20	4.58	7.14	4.40	5.28	6.31	5.24	6.—	5.38	6.16	6.33	4.54	7.—	7.09	4.30	7.23	7.27	4.41	7.13
21	4.59	7.13	4.41	5.29	6.29	5.25	6.01	5.37	6.17	6.34	4.53	7.01	7.10	4.30	7.23	7.27	4.41	7.12
22	5.—	7.12	4.42	5.30	6.27	5.27	6.02	5.35	6.19	6.36	4.51	7.02	7.11	4.30	7.23	7.27	4.43	7.11
23	5.01	7.11	4.43	5.31	6.26	5.29	6.03	5.34	6.21	6.37	4.50	7.03	7.12	4.30	7.23	7.27	4.44	7.10
24	5.02	7.10	4.44	5.32	6.24	5.30	6.04	5.32	6.23	6.38	4.49	7.05	7.13	4.30	7.23	7.27	4.45	7.09
25	5.03	7.08	4.46	5.33	6.22	5.32	6.05	5.31	6.25	6.39	4.48	7.06	7.14	4.30	7.23	7.27	4.46	7.08
26	5.04	7.07	4.47	5.34	6.21	5.34	6.06	5.29	6.26	6.40	4.47	7.07	7.15	4.30	7.23	7.27	4.47	7.07
27	5.05	7.06	4.48	5.35	6.19	5.35	6.07	5.27	6.27	6.42	4.46	7.08	7.15	4.30	7.23	7.26	4.48	7.06
28	5.06	7.05	4.50	5.36	6.17	5.37	6.08	5.25	6.29	6.43	4.45	7.09	7.16	4.30	7.23	7.26	4.49	7.05
29	5.07	7.03	4.51	5.37	6.16	5.39	6.09	5.24	6.31	6.44	4.44	7.10	7.17	4.30	7.23	7.25	4.51	7.04
30	5.08	7.02	4.52	5.38	6.14	5.40	6.10	5.22	6.32	6.46	4.43	7.11	7.18	4.30	7.22	7.25	4.51	7.03
31	5.09	7.—	4.53	5.39	6.12	5.42				6.46	4.42	7.12				7.25	4.52	7.02

ΜΕΣΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΕΙΣ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΜΗΝΕΣ		ΑΝΑΤΟΛΗ		ΔΥΣΙΣ		ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΗΜΕΡΑΣ	
		Ω.	Λ.	Ω.	Λ.	Ω.	Λ.
Ἰανουάριος.	1	7	18	5	—	9	42
	10	7	15	5	10	9	55
	20	7	07	5	21	10	14
Φεβρουάριου	1	6	55	5	35	10	40
	10	6	44	5	44	11	—
	20	6	34	5	51	11	17
Μάρτιος....	1	6	17	6	03	11	46
	10	6	03	6	11	12	08
	20	5	48	6	21	12	33
Ἀπρίλιος...	1	5	30	6	32	13	02
	10	5	18	6	40	13	22
	20	5	07	6	48	13	41
Μάιος	1	4	54	6	59	14	02
	10	4	47	7	06	14	19
	20	4	42	7	14	14	32
Ἰούνιος....	1	4	40	7	20	14	40
	10	4	41	7	23	14	42
	20	4	44	7	23	14	39
Ἰούλιος.....	1	4	51	7	13	14	22
	10	4	57	7	15	14	18
	20	5	05	7	06	14	01
Αὔγουστος..	1	5	16	6	58	13	42
	10	5	23	6	47	13	24
	20	5	32	6	27	12	55
Σεπτέμβριος	1	5	42	6	09	12	27
	10	5	50	5	55	12	05
	20	5	58	5	41	11	43
Ὀκτώβριος..	1	6	02	5	23	11	21
	10	6	18	5	11	10	53
	20	6	28	4	59	10	31
Νοέμβριος...	1	6	41	4	48	10	07
	10	6	50	4	42	9	52
	20	6	59	4	39	9	40
Δεκέμβριος..	1	7	10	4	39	9	29
	10	7	16	4	42	9	26
	20	7	19	4	54	9	35

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΑΠΟ ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ

Αἱ χῶραι, αἱ διερχόμεναι ἀκριβῶς ἔμπροσθεν τοῦ Ἡλίου, ἔχουσι μεσημβρίαν, αἱ δὲ εὑρισκόμεναι εἰς τὴν ἀντίθετον ἀκριβῶς διεύθυνσιν ἔχουσι μεσονύκτιον. Αἱ ὡς ἐκ τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς φερόμεναι διαδοχικῶς πρῶται πρὸς τὸν Ἥλιον ἔχουσι πρωΐαν, αἱ δὲ ἀπομακρυνόμεναι βαθμηδὸν ἐξ αὐτοῦ ἔχουσιν ἑσπέραν.

Ἡ διαφορὰ τῆς ὥρας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς *μοίρας μήκους*, ἐφ' ἧς συμπίπτει πόλις τις. Ἑκάστη *Ἀνατολικὴ μοῖρα μήκους* τοῦ Παρισινοῦ μεσημβρινοῦ *προχωρεῖ* κατὰ τέσσαρα λεπτὰ ἐπὶ τῆς ὥρας τῶν Παρισίων, ἑκάστη δὲ *Δυτικὴ μοῖρα μήκους ὑστερεῖ* κατὰ τέσσαρα λεπτά.

Τὸ ὡρολόγιον σημειοῖ ἐν:	*Ὅταν εἶνε μεσημβρία ἐν Κ/πόλει*			*Ὅταν εἶνε μεσημβρία ἐν Ἀθήναις*		
	ΩΡΑΙ	ΛΕΠΤΑ		ΩΡΑΙ	ΛΕΠΤΑ	
Κωνσταντινουπόλει	12	—	Μεσημ.	12	21	μ. μ.
Νέᾳ Ὑόρκῃ	5	08	π. μ.	5	29	π. μ.
Μαδρίτῃ	9	49	π. μ.	10	10	π. μ.
Λονδίνῳ	10	03	π. μ	10	24	π. μ.
Παρισίοις	10	13	π. μ.	10	34	π. μ
Βρυξέλλαις	10	21	π. μ.	10	42	π. μ.
Ἀμστελοδάμῳ	10	23	π. μ.	10	44	π. μ.
Βερολίνῳ	10	58	π. μ.	11	19	π. μ.
Ρώμῃ	11	01	π. μ.	11	22	π. μ.
Βιέννῃ	11	09	π. μ.	11	30	π. μ.
Στοκχόλμῃ	11	16	π. μ.	11	37	π. μ.
Ἀθήναις	11	39	π. μ.	12	—	Μεσημ.
Πετρουπόλει	12	06	μ. μ.	12	26	μ. μ.
Καΐρῳ	12	09	μ. μ.	12	30	μ. μ.
Ἱερουσαλήμ	12	30	μ. μ.	12	51	μ. μ.
Τεχεράνῃ	1	29	μ. μ.	1	50	μ. μ.
Καλκούττᾳ	3	57	μ. μ.	4	18	μ. μ.
Πεκίνῳ	5	50	μ. μ.	6	11	μ. μ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1902

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
Ἡλίου κύκλοι ιη'.
Σελήνης κύκλοι ιθ'.
Σελήνης Θεμέλιον δ'.
Κρεωφαγίας ἡμέραι νε'.
Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου γ'.
Ἑωθινὸν δ' Ἦχος δ'.
Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου ιζ'.
Ὁ Εὐαγγελισμός, τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἑβδομάδος.
Ἰσραηλιτῶν Πεσάχ, Ἀπριλ. θ' Τρίτῃ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
Τὸ **Ἅγιον Πάσχα,** Ἀπριλίου ιδ'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
Κυριακὴ τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου θ'.
Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι ιθ'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

ΑΙΩΝΙΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Πρὸς εὐχερῆ εὕρεσιν ὁλοκλήρου τοῦ Πασχαλίου δοθέντος ἔτους εὑρίσκομεν πρῶτον τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ζητοῦμεν ἀκολούθως αὐτὴν ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι καὶ ἐν τῇ στήλῃ αὐτῆς εὑρίσκομεν ὅλας τὰς λοιπὰς πληροφορίας.

Διὰ τὰ δίσεκτα ἔτη λαμβάνομεν τὴν κατόπιν στήλην μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν προτέραν στήλην.

ΠΙΝΑΞ ΑΙΩΝΙΟΥ

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*
Κρεωφαγίας ἡμέραι	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46
Ἀρχὴ τοῦ Τριῳδίου	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Ἀρχὴ τῆς Ἀπόκρεω	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 25	26	27	28	29	30	31	ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1	2	3	4	5	6	7	8
Ἀρχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς (Καθ. Δευτ.)	ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Ἡμέρα καὶ Ἑβδομὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	*Τετάρτη Διακαινισίμου*	*Τρίτη Διακαινισίμου*	*Δευτέρα Διακαινισίμου*	*Κυριακὴ τοῦ Πάσχα*	*Μέγα Σάββατον*	*Μεγάλη Παρασκευή*	*Μεγάλη Πέμπτη*	*Μεγάλη Τετάρτη*	*Μεγάλη Τρίτη*	*Μεγάλη Δευτέρα*	*Κυριακὴ τῶν Βαΐων*	*Σάββατον τοῦ Λαζάρου*	*Παρασκευὴ ς΄ Ἑβδομ.*	*Πέμπτη ς΄ Ἑβδομάδος*	*Τετάρτη ς΄ Ἑβδομάδος*
Τὸ Ἅγιον Πάσχα	ΜΑΡΤΙΟΥ 22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1	2	3	4	5
Ἡ Ἀνάληψις	ΑΠΡ. 30	ΜΑΪΟΥ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Ἡ Πεντηκοστή	ΜΑΪΟΥ 10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Κυριακὴ Ἁγίων Πάντων	ΜΑΪΟΥ 17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Διαρκ. νηστείας Ἁγ. Ἀποστόλων	42	41	40	39	38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28
Ἡμέρα μνήμης Ἁγ. Ἀποστόλων (29 Ἰουνίου)	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*

ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ

Τρίτη	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*
47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66
26	27	28	29	30	31	ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	ΜΑΡΤΙΟΥ 1	2	3	4	5	6	7
Τρίτη ς΄ Ἑβδομάδος	*Δευτέρα ς΄ Ἑβδομάδος*	*Κυριακὴ Ε΄ Ἑβδομ.*	*Σάββατον Ε΄ Ἑβδομ.*	*Παρασκευὴ Ε΄ Ἑβδομ.*	*Πέμπτη Ε΄ Ἑβδομ.*	*Τετάρτη Ε΄ Ἑβδομάδος*	*Τρίτη Ε΄ Ἑβδομάδος*	*Δευτέρα Ε΄ Ἑβδομάδος*	*Κυριακὴ Δ΄ ἑβδομάδος*	*Σάββατον Δ΄ Ἑβδομάδος*	*Παρασκευὴ Δ΄ Ἑβδομ.*	*Πέμπτη Δ΄ Ἑβδομάδος*	*Τετάρτη Δ΄ Ἑβδομάδος*	*Τρίτη Δ΄ Ἑβδομάδος*	*Δευτέρα Δ΄ Ἑβδομάδος*	*Κυριακὴ Γ΄ Ἑβδομάδος*	*Σάββατον Γ΄ Ἑβδομ.*	*Παρασκευὴ Γ΄ Ἑβδομ.*	*Πέμπτη Γ΄ Ἑβδομάδος*
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	ΙΟΥΝΙΟΥ 1	2	3
25	26	27	28	29	30	31	ΙΟΥΝΙΟΥ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
ΙΟΥΝΙΟΥ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8
Κυριακή	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*	*Δευτέρα*	*Κυριακή*	*Σάββατον*	*Παρασκευή*	*Πέμπτη*	*Τετάρτη*	*Τρίτη*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

Περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Πάσχα ἀνεφάνησαν διαφοραί τινες κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς Ἐκκλησίας, οὕτως ὥστε ἄλλοι μὲν τῶν Χριστιανῶν συνεώρταζον μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἄλλοι δὲ ἐτέλουν τὸ Πάσχα κατά τινα Κυριακὴν μέχρις ὅτου ἡ ἐν Νικαίᾳ α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (325) ὥρισεν, ἵνα τὸ Ἅγιον Πάσχα ἑορτάζηται παρὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην πανσέληνον, ἥτις συμπίπτει μετὰ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἢ ἔπεται αὐτῆς πρώτη, οὕτως ὥστε ἡ Χριστιανικὴ ἑορτὴ νὰ ἔπηται πάντοτε τῇ Ἰουδαϊκῇ.

Ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης ἐμορφώθησαν οἱ πρῶτοι Πασχάλιοι κύκλοι πρὸς εὕρεσιν τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα, ἕως ὅτου Διονύσιος ὁ Μικρὸς (525) καθώρισε τὸ ἐκ 532 ἐτῶν συγκείμενον χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Πάσχα κινεῖται μεταξὺ 35 ἡμερομηνιῶν, ἀπὸ 22 Μαρτίου μέχρις 25 Ἀπριλίου, ἐπανερχόμενον καὶ ἐπαναλαμβανόμενον κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν 532 ἐτῶν, καθόσον καὶ αἱ νουμηνίαι καὶ αἱ πανσέληνοι ἐπανέρχονται εἰς τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

Πρὸς εὕρεσιν τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Ἁγίου Πάσχα χρησιμεύουσιν ὁ ***Κύκλος τοῦ Ἡλίου*** καὶ ὁ ***Κύκλος τῆς Σελήνης***, δι' ὧν εὑρίσκεται τὸ ***Θεμέλιον τῆς Σελήνης***, τὸ ***Νομικὸν Φάσκα*** καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ ***Ἅγιον Πάσχα***.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ
ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ, ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ, ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΦΑΣΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

Κύκλος τοῦ Ἡλίου καλεῖται ἡ ἐξ 28 ἐτῶν χρονικὴ περίοδος, μετὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἡμερομηνίαι συμπίπτουσι κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ὡς καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιόδῳ.

Οὕτω:	1	Ἰανουαρίου	τῷ	1901	καὶ	τῷ	1929	ἡμέρα	Δευτέρα
	1	»	»	1902	»	»	1930	»	Τρίτη
	1	»	»	1903	»	»	1931	»	Τετάρτη
	1	»	»	1904	»	»	1932	»	Πέμπτη
	1	»	»	1905	»	»	1933	»	Σάββατον

Ἴδε καὶ αἰώνιον ἡμερολόγιον.

Εὑρίσκομεν δὲ τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου δοθέντος ἔτους, ἐλαττοῦντες αὐτὸ κατὰ 8 [1] καὶ διαιροῦντες τὸ ὑπόλοιπον διὰ 28, ὅτε τὸ μὲν πηλίκον θὰ δεικνύῃ πόσοι κύκλοι παρῆλθον ἀπὸ τοῦ 8ου μ. Χ. ἔτους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ δοθέντος ἔτους· ἐὰν ὑπόλοιπον δὲν ὑπάρχῃ, ὁ κύκλος ἰσοῦται πρὸς 28. Π. χ. διὰ τὸν κύκλον τοῦ ἔτους 1902 ἀφαιροῦντες 8 εὑρίσκομεν 1894, ὅπερ διαιροῦντες διὰ τοῦ 28 λαμβάνομεν ὑπόλοιπον 18, ὅπερ ἐστὶν ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου τοῦ ἔτους 1902.

1. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἔτος 5508 ἀπὸ Ἀδὰμ (Ἔτος τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως) κύκλος ἡλίου ἦν ὁ 20, κύκλος δὲ σελήνης ὁ 17, τὸ 8ον μετὰ Χριστὸν ἔτος ἀντιστοίχει πρὸς τὸν 28ον κύκλον τοῦ Ἡλίου, τὸ δὲ 2ον μ. Χ. πρὸς τὸν 19ον κύκλον τῆς Σελήνης· ἑπομένως ἵνα εὕρωμεν τὸν ἀπὸ Χριστοῦ ἀριθμὸν τῶν περιόδων τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὸ δοθὲν ἔτος **8** *πρὸς εὕρεσιν τοῦ κύκλου τοῦ Ἡλίου καὶ* **2** *πρὸς εὕρεσιν τοῦ τῆς Σελήνης.*

Κύκλος τῆς Σελήνης λέγεται ἡ ἐκ 19 ἐτῶν περίοδος, μεθ' ἣν αἱ νουμηνίαι καὶ πανσέληνοι ἐπανέρχονται εἰς τὰς αὐτὰς τοῦ ἔτους ἡμέρας, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ περιόδῳ. — Εὑρίσκομεν δὲ αὐτὸν ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ δοθέντος ἔτους τὸν ἀριθμὸν 2 (*) καὶ διαιροῦντες τὸ ὑπόλοιπον διὰ 19, ὅτε τὸ μὲν πηλίκον θὰ δεικνύῃ πόσοι κύκλοι Σελήνης ἐκ 19 ἐτῶν παρῆλθον ἀπὸ τοῦ 2ου μ. Χ. ἔτους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ δοθέντος ἔτους. Ἐὰν ὑπόλοιπον δὲν ὑπάρχῃ, ὁ κύκλος ἰσοῦται πρὸς 19.—Π. χ. διὰ τὸν κύκλον τοῦ ἔτους 1902 ἀφαιροῦντες 2 εὑρίσκομεν 1900, ὅπερ διαιροῦμεν διὰ τοῦ 19 καὶ ἐπειδὴ ὑπόλοιπον δὲν ὑπάρχει, ὁ κύκλος τοῦ 1902 ἰσοῦται πρὸς 19.

Ἡ γνῶσις τοῦ κύκλου τῆς Σελήνης χρησιμεύει πρῶτον πρὸς εὕρεσιν τοῦ ***Θεμελίου*** τῆς Σελήνης, δι' οὗ προσδιορίζομεν κατὰ προσέγγισιν τὴν ἡμέραν τῆς ***Νέας Σελήνης*** καὶ δεύτερον πρὸς εὕρεσιν τοῦ Νομικοῦ Φάσκα, δι' οὗ εὑρίσκομεν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Πάσχα.

Θεμέλιον τῆς Σελήνης. Τὸ Θεμέλιον τῆς Σελήνης ἰσοῦται περίπου πρὸς τὴν ἡλικίαν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐσχάτην Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους. Πρὸς εὕρεσιν αὐτοῦ πολλαπλασιάζομεν τὸν εἰς τὸ δεδομένον ἔτος ἀντιστοιχοῦντα κύκλον τῆς Σελήνης ἐπὶ τὸν 11 καὶ προσθέτομεν 5, τὸ δὲ ἄθροισμα τοῦτο εἶνε τὸ ***Θεμέλιον***. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ τὸν 30 διαιροῦμεν αὐτὸ διὰ τοῦ 30 καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαιρέσεως δεικνύει τὸ ζητούμενον ***Θεμέλιον***. Πρὸς εὕρεσιν δὲ τῆς ἡμέρας τοῦ Μαρτίου, καθ' ἣν γίνεται ***Νέα Σελήνη*** ἀφαιροῦμεν τὸ θεμέλιον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 30 καὶ τὸ ὑπόλοιπον δεικνύει τὴν ἡμερομηνίαν τῆς Νέας Σελήνης. Προσθέτοντες δὲ εἰς τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην διαδοχικῶς 29 καὶ 30 ἡμέρας εὑρίσκομεν διὰ τοὺς ἀκολούθους μῆνας τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς περίπου γίνεται ***Νέα Σελήνη***. Αἱ Νέαι Σελῆναι τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου θεωροῦνται ἀνήκουσαι εἰς τὸ προηγούμενον ἔτος. Π. χ. διὰ τὸ 1902: Κύκλος Σελήνης 19×11=209+5=214: 30 μένει ὑπόλοιπον 4, ὅπερ ἐστὶ τὸ θεμέλιον τοῦ ἔτους. Ἀφαιροῦντες δὲ τὸ 4 ἀπὸ τοῦ 30 εὑρίσκομεν ὅτι ἡ ***πρώτη Νέα Σελήνη*** τοῦ ἔτους τούτου συμβαίνει περίπου τὴν 26 Μαρτίου.

Νομικὸν Φάσκα καὶ Ἅγιον Πάσχα. Πρὸς εὕρεσιν αὐτῶν αὐξάνομεν τὸν κύκλον τῆς Σελήνης κατὰ 2 (ἐὰν τὸ ἄθροισμα εὑρεθῇ 19, 20 ἢ 21 ἐλαττοῦμεν αὐτὸ κατὰ 19 καὶ λαμβάνομεν 0, 1 ἢ 2) καὶ τὸ ἐξαγόμενον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 19, εἰς τὸ γινόμενον δὲ τούτων προσθέτομεν 15 καὶ διαιροῦμεν διὰ τοῦ 30. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς πράξεως δεικνύει πόσας ἡμέρας μετὰ τὴν 21 Μαρτίου ἑορτάζεται τὸ ***Νομικὸν Φάσκα***, ἡ μετὰ ταύτην δὲ Κυριακὴ εἶνε ἡ τοῦ ***Ἁγίου Πάσχα***. Ἐὰν τὸ Νομικὸν Φάσκα συμπίπτῃ Κυριακῇ, τὸ Ἅγ. Πάσχα ἑορτάζεται τὴν ἑπομένην Κυριακήν.

Οὕτω: ***διὰ τὸ ἔτος 1902:*** Σελήνης κύκλος 19+2=21—19=2×19=38+15=53:30 μένει ὑπόλοιπον 23 δει-

(*) Ἴδε σημ. προηγουμένης σελίδος.

κνύον ὅτι τὸ ***Νομικὸν Φάσκα*** ἑορτάζεται 23 ἡμέρας μετὰ τὴν 21 Μαρτίου ἤτοι τὴν 13 Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ ***Σαββάτῳ***, ἑπομένως ἡ ἐπαύριον 14 Ἀπριλίου εἶνε ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα.

Διὰ τὸ ἔτος 1915: Σελήνης κύκλος 13+2=15×19=285+15=300: 30 μένει ὑπόλοιπον 0, ὥστε συμπεραίνομεν ὅτι αὐτὴ ἡ 21 Μαρτίου ἐστὶν ἡ ἡμέρα τοῦ ***Ν. Φάσκα*** καὶ ἐπειδὴ εἶνε ***Σάββατον,*** ἡ ἐπαύριον Κυριακὴ 22 Μαρτίου εἶνε ἡ τοῦ Ἁγ. Πάσχα. Πρὸς εὐκολωτέραν δ' εὕρεσιν τῆς ἡμερομ. τοῦ Ἁγ. Πάσχα παραθέτομεν τὸν κάτωθι πίνακα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζητοῦντες τοὺς κύκλους Ἡλίου καὶ Σελήνης τοῦ δοθέντος ἔτους φέρομεν αὐτοὺς εἰς διαγώνιον συνάντησιν, ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου δὲ τῆς διασταυρώσεως αὐτῶν σημειουμένη ἡμερομηνία εἶνε ἡ τοῦ Ἁγ. Πάσχα.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΟΙ 19 ΚΥΚΛΟΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ	ΟΙ 28 ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ						
	1	2	3	9	10	5	6
	7	13	14	15	4	11	17
	18	19	8	20	21	22	23
	12	24	25	26	27	16	28
1	Απρ. 7	Απρ. 6	Απρ. 5	Απρ. 4	Απρ. 3	Απρ 9	Απρ. 8
2	Μαρτ. 24	Μαρτ. 23	Μαρτ. 29	Μαρτ. 28	Μαρτ 27	Μαρτ. 26	Μαρτ. 25
3	Απρ. 14	Απρ. 13	Απρ. 12	Απρ. 11	Απρ. 17	Απρ. 16	Απρ. 15
4	Μαρτ. 31	Απρ. 6	Απρ. 5	Απρ. 4	Απρ. 3	Απρ. 2	Απρ 1
5	Απρ. 21	Απρ. 20	Απρ. 19	Απρ. 25	Απρ 24	Απρ 23	Απρ. 22
6	Απρ. 14	Απρ. 13	Απρ 12	Απρ. 11	Απρ. 10	Απρ 9	Απρ. 8
7	Μαρτ. 31	Μαρτ. 20	Μαρτ. 29	Μαρτ. 28	Απρ. 3	Απρ 2	Απρ. 1
8	Απρ. 21	Απρ. 20	Απρ. 19	Απρ. 18	Απρ. 17	Απρ. 16	Απρ. 22
9	Απρ. 7	Απρ. 6	Απρ. 5	Απρ 11	Απρ. 10	Απρ. 9	Απρ. 8
10	Μαρτ. 31	Μαρτ. 30	Μαρτ. 29	Μαρτ. 28	Μαρτ 27	Μαρτ. 26	Μαρτ. 25
11	Απρ. 14	Απρ. 13	Απρ. 19	Απρ. 18	Απρ. 17	Απρ. 16	Απρ. 15
12	Απρ. 7	Απρ. 6	Απρ. 15	Απρ 4	Απρ. 3	Απρ. 2	Απρ. 8
13	Μαρτ. 24	Μαρτ. 23	Μαρτ. 22	Μαρτ 28	Μαρτ. 27	Μαρτ. 26	Μαρτ. 25
14	Απρ 14	Απρ. 13	Απρ. 12	Απρ. 11	Απρ. 10	Απρ. 16	Απρ. 15
15	Μαρτ. 31	Μαρτ. 30	Απρ. 5	Απρ. 4	Απρ. 3	Απρ. 2	Απρ. 1
16	Απρ. 21	Απρ. 20	Απρ. 19	Απρ. 18	Απρ. 24	Απρ. 23	Απρ. 22
17	Απρ. 7	Απρ. 6	Απρ. 12	Απρ. 11	Απρ. 10	Απρ 9	Απρ. 8
18	Μαρτ 31	Μαρτ. 30	Μαρτ. 29	Μαρτ. 28	Μαρτ 27	Μαρτ 26	Απρ. 1
19	Απρ. 14	Απρ. 20	Απρ. 19	Απρ. 18	Απρ. 17	Απρ. 16	Απρ. 15

ΠΙΝΑΞ ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΡΡΕΥΣΑΣΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΩΝ

Ἕως	Ἀπὸ											
	Ἰανουαρίου	*Φεβρουαρίου*	*Μαρτίου*	*Ἀπριλίου*	*Μαΐου*	*Ἰουνίου*	*Ἰουλίου*	*Αὐγούστου*	*Σεπτεμβρίου*	*Ὀκτωβρίου*	*Νοεμβρίου*	*Δεκεμβρίου*
Ἰανουαρίου	365	334	306	275	245	214	184	153	122	92	61	31
Φεβρουαρίου	31	365	337	306	276	245	215	184	153	123	92	62
Μαρτίου	59	28	365	334	304	273	243	212	181	151	120	90
Ἀπριλίου	90	59	31	365	335	304	274	243	212	182	151	121
Μαΐου	120	89	61	30	365	334	304	273	242	212	181	151
Ἰουνίου	151	120	92	61	31	365	335	304	273	243	212	182
Ἰουλίου	181	150	122	91	61	30	36	334	303	273	242	212
Αὐγούστου	212	181	153	122	92	61	31	365	334	304	273	243
Σεπτεμβρίου	243	212	184	153	123	92	62	31	365	335	304	274
Ὀκτωβρίου	273	242	214	181	153	122	92	61	30	365	334	304
Νοεμβρίου	304	273	245	214	184	153	123	92	61	31	365	335
Δεκεμβρίου	334	308	275	244	214	183	153	122	91	61	30	365

ΣΗΜ. Ὅταν μεταξὺ τῶν δεδομένων ἡμερομηνιῶν συμπεριλαμβάνηται ἡ 29η Φεβρουαρίου δισέκτου ἔτους τότε προσθέτομεν μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς ἄνω ἀριθμούς.

Π. χ. Διὰ νὰ εὕρωμεν πόσαι ἡμέραι παρῆλθον ἀπὸ τῆς 15ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 15ης Μαΐου καὶ μέχρι τῆς 25ης Μαΐου, λαμβάνομεν ἐκ τῆς καθέτου στήλης τὸν Αὔγουστον καὶ ἐκ τῆς ὁριζοντίου τὸν Μάϊον, εἰς τὴν διαγώνιον δὲ συνάντησιν αὐτῶν εὑρίσκομεν τὸν ἀριθμὸν **273**, ὅστις εἶνε ὁ πρῶτος τῶν ζητουμένων, διὰ δὲ τὴν 25ην Μαΐου προσθέτομεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τὴν διαφορὰν 10 ἡμερῶν καὶ οὕτω ἔχομεν 273+10=283 ἡμέρας.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΤΕΡΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

26 ἔτη ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου
Ἀβδοὺλ Χαμὴτ Χὰν τοῦ Β΄.

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ο΄	7410	Ἀπὸ τῆς γεν. ἡσεως τοῦ Μωάμεθ.	1324
» » » » Λατίνους	5906	» τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Μωάμεθ εἰς Μεδίναν κατ' Ὀθωμανοὺς (Σεληνιακὰ ἔτη)	1319—20
» » » καθ' Ἑβραίους	5662	» τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Μωάμεθ εἰς Μεδίναν (καθ' ἡμᾶς)	1280
» τοῦ Κατακλυσμοῦ	5168	» τοῦ χωρισμοῦ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ Λέοντος Θ΄ Πάπα Ρώμης καὶ Μιχαὴλ Κηρουλαρίου Πατριάρ. Κωνσταντινουπόλεως	850
» τῆς Πυργοποιΐας	4659	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χάρτου.	844
» κτίσεως Καρχηδόνος	2780	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς ναυτικῆς πυξίδος	722
» τῆς Α΄ Ὀλυμπιάδος (τὸ 1ον ἔτος τῆς 670ῆς Ὀλυμπιάδος ἄρχεται κατὰ Ἰούλιον 1901)	2678	» τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Λατίνων..	698
» κτίσεως Ρώμης (κατὰ Βάρωνα).....	2655	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας.....	464
» τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης...	2392	» τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β΄ τῇ 29 Μαΐου 1453....	449
» τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης.	2382	» τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ Χριστ. Κολόμβου..	410
» τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας.	»	» τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου	320
» τοῦ Πελοποννησιακ. πολέμου	2333	» τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἀτμοπλοίων	87
» τοῦ θανάτου τοῦ Περικλέους	2331	» τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.....	81
» τοῦ θανάτου τοῦ Σωκράτους	2301	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ σιδηροδρόμου	72
» τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.....	2256	» τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν γραμματοσήμων	62
» τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης...	2240	» τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ.....	33
» τῆς ἐν Γρανικῷ μάχης....	2236	» τῆς ἐφευρέσ. τοῦ τηλεφώνου	25
» κτίσεως Ἀλεξανδρείας ὑπὸ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.....	2226	» τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου	9
» τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.....	2225		
» τῆς ἁλώσεως τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Σύλλα.....	1988		
» τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου.	1947		
» τοῦ θανάτου τοῦ Ἰ. Χριστοῦ	1869		
» τῆς ἁλώσεως καὶ καταστροφ. τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Τίτου.	1832		
» κτίσεως τῆς Κων/πόλεως...	1579		
» τῆς μεταθέσεως τοῦ θρόνου ἐκ Ρώμης εἰς Βυζάντιον ὑπὸ Μεγάλου Κωνσταντίνου....	1572		
» τοῦ σχίσματος τῶν Ἀρμενίων	1463		
» κτίσεως τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.....	1360		

ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σεληνιακὸν μηνολόγιον 1319—1320				Ἡλιακὸν μηνολόγιον 1317—1318	
Σεββὰλ (1319)	ἡμ. 30	ἀρχ. Δεκ.	29	Κιανούν-ι-σανὶ (1317)	= Ἰανουάριος
Ζιλκαδὲ	» 29	» Ἰαν.	28	Σουμπὰτ	= Φεβρουάριος
Ζιλχιδζὲ	» 30	» Φεβρ.	26	Μὰρτ (1318)	= Μάρτιος
Μουχαρὲμ (ν.ἔ.1320)	» 29	» Μαρ.	28	Νισὰν	= Ἀπρίλιος
Σεφὲρ	» 29	» Ἀπρ.	26	Μαΐς	= Μάϊος
Ρέββι-οὺλ-ἐββὲλ	» 30	» Μαΐου	25	Χαζηρὰν	= Ἰούνιος
Ρέββι-οὺλ-ἀχὴρ	» 29	» Ἰουν.	24	Τεμοὺζ	= Ἰούλιος
Δζεμαζι-οὺλ-ἐββὲλ	» 30	» Ἰουλ.	23	Ἀγοστὸς	= Αὔγουστος
Δζεμαζι-οὺλ-ἀχὴρ	» 29	» Αὐγ.	22	Ἐϊλοὺλ	= Σεπτέμβριος
Ρεδζὲπ	» 30	» Σεπτ.	20	Τεσρίν-ι-ἐββὲλ	= Ὀκτώβριος
Σαμπὰν	» 30	» Ὀκτ.	19	Τεσρίν-ι-σανὶ	= Νοέμβριος
Ραμαζὰν	» 30	» Νοεμ.	18	Κιανούν-ι-ἐββὲλ	= Δεκέμβριος
Σεββὰλ	» 29	» Δεκ.	18		

Τὸ σεληνιακὸν ὀθωμανικὸν ἡμερολόγιον εἶνε ἐν χρήσει μᾶλλον διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἑορτάς, ἐνῷ τὸ ἡλιακόν, εἰσαχθὲν πρὸ 60 περίπου ἐτῶν, ἀρχόμενον δὲ τῇ 1/14 Μαρτίου, εἶνε ἐν χρήσει διὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ πάσας τὰς ἐπισήμους πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς κτλ. κτλ.

Κατὰ τὸ ἡλιακὸν ἡμερολόγιον σημειοῦσι τὰς ἑπομένας ἡμέρας:

1 Μαρτίου: ***Νέον ἔτος.***

8 Μαρτίου: ***Νεβρούζ-ι-Σουλτανί.*** (Ἐαρινὴ τροπὴ καὶ κυρίως πρώτη τοῦ ἔτους περσιστί).

27 Μαρτίου: ***Νεβρούζ-ι-χαβηρεσμί.***

23 Ἀπριλίου: ***Ρούζ-ι-χαζήρ.*** (Συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου).

26 Ὀκτωβρίου: ***Ρούζ-ι-Κασήμ.*** (Ἡμέρα χωρίζουσα τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ καλοκαιρίου καὶ συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Δημητρίου).

Κατὰ τὸ σεληνιακὸν δὲ τὰς ἑπομένας θρησκευτικὰς ἑορτάς:

Δεκεμβρίου 25 (1901) καὶ Δεκεμβρίου 14: ***Λεϊλέϊ-οὺλ-κὰδρ*** (καθὴρ-γκετζεσὶ =νὺξ τῆς δυνάμεως, 27 Ραμαζάν).

Δεκεμβρίου 29 (1901) καὶ Δεκεμβρίου 18: ***Σεκὲρ βαϊραμὶ*** (1 Σεββάλ).

Μαρτίου 7: ***Κουρβὰν-βαϊραμὶ*** (10 Ζιλχιδζέ).

Μαρτίου 28: ***Μουχαρὲμ*** (νέον ἔτος Ἐγείρας 1319).

Ἀπριλίου 6: ***Γέβμι-ἀσιουρὲ-βακαάϊ κερμπελὰ*** (10 Μουχαρέμ).

Ἰουνίου 5: ***Λεϊλέϊ-μεβλούδ-ι-νεμπὶ*** (γέννησις τοῦ Μωάμεθ) (12 Ρέββι-οὺλ-ἐββέλ).

Σεπτεμβρίου 20: ***Λεϊλέϊ-ραγαΐπ*** (1 Ρεδζέπ).

Ὀκτωβρίου 16: ***Λεϊλέϊ-μιραάτζουν-νεμπὶ*** (νὺξ τῆς ἀναλήψεως τοῦ προφήτου) (27 Ρεδζέπ).

Νοεμβρίου 13: ***Λεϊλέϊ-μπεράτ*** (νὺξ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀγγέλου εἰς τὸν προφήτην) (14 Σαμπάν).

Νοεμβρίου 18: ***Ραμαζὰν*** (μὴν νηστείας).

Δεκεμβρίου 2: ***Χιρκάϊ-σερὶφ*** (ἡ προσκύνησις τοῦ ἱεροῦ μανδύου) (15 Ραμαζάν).

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Comput Écclésiastique (Πασχάλιον).

Nombre d'or.....	III	Cycles solaires	7
Epacte	XXI	Indictions Romaines.....	15

Lettre Dominicale E.

Σημ. Αἱ κατωτέρω ἡμερομηνίαι σημειοῦνται κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

Janvier (n. s).

1. Circoncision (Περιτομή).
6. Epiphanie (Θεοφάνεια).
13. Baptême de J. C. (Βάπτισις Ι. Χ.).
26. Septuagésime (Ἑβδόμη Κυριακὴ πρὸ τῆς τοῦ Πάθους).
27. St Jean Chrysostome (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου).

(Fevrier n. s),

2. Sexagésime (Ἕκτη Κυριακὴ πρὸ τῆς τοῦ Πάθους).
» Purification (Ὑπαπαντή).
9. Quinquagésime (Πέμπτη Κυριακὴ πρὸ τῆς τοῦ Πάθους).
11. Mardi gras (Καθαρὰ Τρίτη. Λῆξις τῶν Ἀπόκρεων).
12. Cendres (Ἀρχὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς).
16. Quadragésime (Πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).
19, 21 & 22. Quatre-Temps (Νηστεία τοῦ ἔαρος).[1]
23. Reminiscere (Δευτέρα Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).

Mars (n. s).

2. Oculi (Τρίτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).
6. Mi-carême (Μεσοτεσσαράκοστον).
9. Lætare (Τετάρτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).
19. Saint Joseph (Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος).
16. Passion (Κυριακὴ τοῦ Πάθους).
21. Les sept douleurs de la Sainte Vierge.
23. Rameaux (Τῶν Βαΐων).
25. Annonciation (Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ).
28. Vendredi Saint (Μεγάλη Παρασκευή).
30. Pâques (Πάσχα).

Avril (n. s).

6. Quasimodo (Τοῦ Θωμᾶ).

Mai (n. s).

3. Invention de la Sainte Croix (Ἀνακάλυψις τοῦ Σταυροῦ).
8. Ascension (Τῆς Ἀναλήψεως).
18. Pentecôte (Τῆς Πεντηκοστῆς).
21, 23 & 24. Quatre-Temps (Νηστεία τοῦ θέρους).
25. Sainte Trinité (Τῆς Ἁγ. Τριάδος).
29. Fête-Dieu (Τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς).

Juin (n. s).

1. Fête du St Sacrement.
13. St Antoine de Padoue (Τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου).
24. Nativité de St Jean (Ἡ Γέννησις τοῦ Προδρόμου).

1. *Ἡ νηστεία αὕτη (ἀποχὴ κρέατος) τριήμερος, γίνεται τετράκις τοῦ ἔτους, ἐπὶ ἑκάστῃ τῶν τεσσάρων αὐτοῦ ἐποχῶν, διὸ καὶ καλεῖται Quatre-Temps· ἄρχεται δὲ πάντοτε ἀπὸ ἡμέρας Τετάρτης· ἡ τοῦ ἔαρος τῇ β' ἑβδομάδι τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ἡ τοῦ θέρους τῇ ἑβδομάδι τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ τοῦ φθινοπώρου τῇ γ' ἑβδομάδι τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἡ τοῦ χειμῶνος τῇ γ' ἑβδομάδι τοῦ Δεκεμβρίου.*

29. Sts Pierre et Paul (Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου).

Juillet (n. s).

2. Visitation de N. D.
16. Notre Dame du Mont-Carmel.
26. Sainte Anne (Τῆς Ἁγίας Ἄννης).

Août (n. s).

6. Transfiguration (Τῆς Μεταμορφώσεως).
15. Assomption (Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου).
25. St Louis (Τοῦ Ἁγ. Λουδοβίκου).
29. Décollation de St Jean Baptiste (Ἡ ἀποκεφάλ. τοῦ Προδρόμου).

Septembre (n. s).

8. Nativité de la Ste Vierge (Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου).
14. Exaltation de la Croix (Ἡ ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ).
17, 19 & 20. Quatre-Temps (Νηστεία τοῦ φθινοπώρου).

Octobre (n. s).

6. N. D. du St Rosaire.[1]
12. Pureté de la Ste Vierge.
19. Patronage de la Ste Vierge.

Novembre (n. s).

1. Toussaint (Τῶν Ἁγίων Πάντων).
2. Des Trépassés (Τῶν Κεκοιμημένων).
21. Présentation de la Ste Vierge.
30. Dimanche de l'Avent.

Décembre (n. s).

6. St Nicolas (Τοῦ Ἁγ. Νικολάου
8. Immaculée Conception de la S Vierge (Ἡ σύλληψις τῆς Παρθένου).
17, 19 & 20. Quatre-Temps (Νηστεία τοῦ χειμῶνος).
25. Noël (Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ).
26. St Etienne (Τοῦ Ἁγ. Στεφάνου).

1. *Ἡ ἑορτὴ αὕτη συνέστη πρὸς ἀνάμνησιν τῶν θαυμασίων τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐπιτελεσθέντων τῇ προστασίᾳ τῆς Θεοτόκου, πανηγυρίζεται δὲ ἐξόχως ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, λιτανευομένου διὰ μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς τοῦ ἐκεῖ ἐναποτεθειμένου ἁγάλματος τῆς Θεοτόκου.*

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΑΡΜΕΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ἰανουαρίου 1. **Γκαγὰντ** (Νέον ἔτος).

» *6.* **Τζουνοὺνν καὶ Μιγκιρτουτ͡ζοὺν** (Γέννησις καὶ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ).

Ἰανουαρίου 7. **Μερελὸτς** (Τῶν Κεκοιμημένων). Τὴν ἐπιοῦσαν πάντοτε τῆς ἑορτῆς.

Ἰανουαρίου 13. **Ἀνβαναγκοσιουτ͡ζοὺν** (Περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ).

Φεβρουαρίου 3. **Μπὰκ Ἀρατσαβορὰτς** (Νηστεία 5 ἡμερῶν). Τὴν α΄ Δευτέραν μετὰ τὸ ἡμέτερον Τριῴδιον.

Φεβρουαρίου 9. **Σοὺρπ-Σαρκὶζ** (Ἅγ. Σεργίου). Τὸ α΄ Σάββατον μετὰ τὸ ἡμέτερον Τριῴδιον.

Φεβρουαρίου 14. **Διὰρν Ἰνταρὰτς** (Τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἀπριλίου 7. **Τζὰγγ-Καζὰρτ** (Τῶν Βαΐων).

Ἀπριλίου 14. **Ζαδὶκ** (Πάσχα).

» *20.* **Ἀβεδοὺμ** (Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ).

Ἀπριλίου 21. **Νὸρ-Γκυραγγὴ** (Τοῦ Θωμᾶ). Νέα Κυριακή.

Μαΐου 23. **Χαμπαρτσοὺν** (Τῆς Ἀναλήψεως).

Ἰουνίου 2. **Χοκκεκαλοὺστ Πεντεκοστὲ** (Τῆς Πεντηκοστῆς).

Ἰουνίου 29. **Κρικὸρ Λουσαβορὶτς** (Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ). Ἑορτάζεται τὸ τέταρτον Σάββατον μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, προηγοῦνται δὲ 5 ἡμέραι νηστείας.

Ἰουλίου 21. **Βαρταβὰρ** (Τῆς Μεταμορφώσεως). Τὴν ζ΄ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς· προηγοῦνται ἓξ ἡμέραι νηστείας.

Ἰουλίου 22. **Μερελὸτς** (Τῶν Κεκοιμημένων).

Αὐγούστου 18. **Βεραποχούμουν Σοὺρπ Ἀστφατζαζνὶν** (Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου). Προηγοῦνται ἓξ ἡμέραι νηστείας. Τὴν ἑορτὴν ταύτην ἑορτάζουσι μεθ' ἡμῶν, ἐὰν ἡ 15 Αὐγούστου συμπέσῃ Κυριακήν· ἐὰν δὲ συμπέσῃ Δευτέραν, Τρίτην ἢ Τετάρτην, ἑορτάζουσι τὴν πρὸ τούτων Κυριακήν, καὶ ἐὰν Πέμπτην, Παρασκευὴν ἢ Σάββατον, τὴν ἀμέσως ἑπομένην Κυριακήν.

Αὐγούστου 19. **Μερελὸτς** (Τῶν Κεκοιμημένων).

Αὐγούστου 27. **Ζυνοὺντ Σοὺρπ Ἀστφατζαζνὶν** (Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου).

Σεπτεμβρίου 15. **Χὰτς-Βερὰτς** (Ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ). Προηγοῦνται ἓξ ἡμέραι νηστείας, ἑορτάζεται δὲ καθ' ἣν τάξιν καὶ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

Σεπτεμβρίου 16. **Μερελὸτς** (Τῶν Κεκοιμημένων).

Σεπτεμβρίου 29. **Βαρακὰ Χὰτς** (Ἡ ἐν Βαρὰχ ἐμφάνισις τοῦ Σταυροῦ). Προηγοῦνται ἓξ ἡμέραι νηστείας, ἑορτάζεται δὲ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ).

Νοεμβρίου 17. **Ἰσναγγὰτς** (Τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν 15 Νοεμβρίου).

Νοεμβρίου 18. **Μπὰκ Ἰσναγγὰτς** (Νηστεία ἑξαήμερος, ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν 15 Νοεμβρίου).

Νοεμβρίου 21. **Ἰντζαΐουμουν Σοὺρπ Ἀστφατζαζνὶν** (Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου).

Δεκεμβρίου 9. **Χηγουτιοὺν Σοὺρπ Ἀστφατζαζνὶν** (Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης).

Δεκεμβρίου 8—13. **Μπὰκ Ἀγκωπὰ** (Νηστεία ἑξαήμερος).

Δεκεμβρίου 14. **Σοὺρπ Ἀγκὼπ** (Τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου).

ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 5662-63

5662 **ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ**

Σεβάτ	ἡμέραι	30	ἄρχεται	τῇ	27	Δεκεμβρίου	1901	(Ἰουλ. Ἡμερ.)
Ἀδάρ	»	30	»	»	26	Ἰανουαρίου	1902	» »
Βεαδάρ	»	29	»	»	25	Φεβρουαρίου	»	» »
Νισάν	»	30	»	»	26	Μαρτίου	»	» »
Ἰγ͡ιάρ	»	29	»	»	25	Ἀπριλίου	»	» »
Σιβάν	»	30	»	»	24	Μαΐου	»	» »
Ταμούζ	»	29	»	»	23	Ἰουνίου	»	» »
Ἄβ	»	30	»	»	22	Ἰουλίου	»	» »
Ἐϊλούλ	»	29	»	»	21	Αὐγούστου	»	» »

5663

Τισθρί	ἡμέραι	30	ἄρχεται	τῇ	19	Σεπτεμβρίου	1902	(Ἰουλ. Ἡμερ.)
Ἐσβάν	»	29	»	»	19	Ὀκτωβρίου	»	» »
Κισλέβ	»	30	»	»	17	Νοεμβρίου	»	» »
Τεβέτ	»	29	»	»	17	Δεκεμβρίου	»	» »

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑΙ[1]

Ἰανουαρίου 10. **Τουβισβὰτ** (Ἡμέρα ἱκεσίας ὑπὲρ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων), 15 Σεβάτ.

Μαρτίου 7. **Ταανὶτ Ἐστὲρ** (Νηστεία τῆς Ἐσθήρ), 11 Βεαδάρ.

Μαρτίου 10—11. **Πουρὶμ** (Ἀπολύτρωσις ἐκ τῆς πανωλεθρίας, ἣν παρεσκεύασε τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Ἀμάν). Ἑορτὴ διήμερος, 14—15 Ἀδάρ.

Ἀπριλίου 8. **Ταανὶτ Βοχὸρ** (Νηστεία τελουμένη ὑπὸ παντὸς πρωτοτόκου Ἰσραηλίτου (Βοχὸρ) πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ σφαγῆς τῶν πρωτοτόκων) 14 Νισάν.

Ἀπριλίου 9—16. **Πεσὰχ** (Πάσχα τῶν Ἀζύμων· Χαμουρσοὺζ-Βαϊράμ). Ἑορτὴ ὀκταήμερος, 15—22 Νισάν.

Μαΐου 12. **Λὰγ-Λαομὲρ** (33η ἡμέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα), 18 Ἰγιάρ.

Μαΐου 29—30. **Σαβουὼθ** (Πεντηκοστή· Γκιοὺλ-Βαϊράμ). Ἑορτὴ διήμερος· νηστεία, 6—7 Σιβάν.

Ἰουλίου 9. **Ταανὶτ** (Νηστεία), 17 Ταμούζ.

Ἰουλίου 30. **Τισαμπεὰβ** (Καταστροφὴ τοῦ Ναοῦ· Καρὰ-Βαϊράμ). Νηστεία, 9 Ἄβ.

Σεπτεμβρίου 19. **Ρὼς-Ὡσανὰ** (Νέον ἔτος 5663). Ἑορτὴ διήμερος, 1 Τισθρί.

Σεπτεμβρίου 21. **Γκεδαλία** (Νηστεία), 3 Τισθρί.

Σεπτεμβρίου 28. **Γιὼμ Κιπουὸρ** (Ἐξιλασμός· Τσουρὰπ-Βαϊράμ), Νηστεία, 10 Τισθρί.

Ὀκτωβρίου 3—11. **Σουκὼθ** (Σκηνοπηγία· Καμὶς-Βαϊράμ). Ἑορτὴ ἐνεαήμερος, 15—23 Τισθρί.

Ὀκτωβρίου 11. **Σιμχὰτ-Τοχάρ,** 23 Τισθρί.

Δεκεμβρίου 11. **Χανουκὰ** (Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ· Κανδὴλ-Βαϊράμ), 25 Κισλέβ.

Δεκεμβρίου 26. **Ταανὶτ** (Ἅλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ). Νηστεία, 10 Τεβέτ.

1. Αἱ μὲν Ἰουδαϊκαὶ ἑορταὶ ἄρχονται ἀφ' ἑσπέρας τῆς παραμονῆς καὶ λήγουσι τὴν ἑσπέραν τῆς ἐπιούσης, αἱ δὲ νηστεῖαι διαρκοῦσιν ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, ἐξαιρέσει τῶν νηστειῶν τῆς Καταστροφῆς τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἐξιλασμοῦ, αἵτινες διαρκοῦσιν 24 ὥρας.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

Ἰδι-φητήρ, κοινῶς ***Σεκὲρ-Βαϊράμ***, διαρκοῦσα 3 ἡμέρας. (1—3 Σεββάλ, 18—20 Δεκεμβρίου).

Ἴδι-Ἀζχά, κοινῶς ***Κουρμπὰν-Βαϊράμ***, διαρκοῦσα 4 ἡμέρας. (10—13 Ζιλχιδζέ, 7—10 Μαρτίου).

Τῇ 1 Μουχαρέμ (28 Μαρτίου), ἀρχῇ τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους. Χειροφίλημα μόνον ἀπὸ πρωΐας.

Τῇ 1 Μαρτίου, ἀρχῇ τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους. Χειροφίλημα μόνον ἀπὸ πρωΐας.

Ἑκάστην Παρασκευήν. (Τὰ Τελωνεῖα ἀντὶ τῆς Παρασκευῆς ἀργοῦσι τὴν Κυριακήν).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙ

Τὰ γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου (Βελαδέτ-ι-Χουμαγιούν), κατὰ τὸ σεληνιακὸν ἔτος 16 Σαμπάν.—Ἑφέτος 3 Νοεμβρίου. Χειροφίλημα μόνον.

Ἡ εἰς τὸν Θρόνον ἀνάβασις τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου (Δζουλούς-ι-Χουμαγιοὺν) ἑορταζομένη κατὰ τὸ ἡλιακὸν ἔτος, τῇ 19 Αὐγούστου (1292, ἔτος Ἐγείρας 1293).

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

Ἰανουαρίου 1. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Νέον ἔτος.
Ἰανουαρίου 6. Θεοφανείων.
Μαρτίου 25. Εὐαγγελισμοῦ.
Ἀπριλίου 12. Μεγάλη Παρασκευή.
» *13.* Μέγα Σάββατον.
» *15.* Δευτέρα τοῦ Πάσχα.
» *23.* Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
Μαΐου 21. Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
Μαΐου 23. Ἀναλήψεως.
Ἰουνίου 3. Ἁγίας Τριάδος.
Ἰουνίου 29. Ἁγίων Ἀποστόλων.
Αὐγούστ. 15. Κοιμήσ. τῆς Θεοτόκου.
Ὀκτωβρίου 26. Ἁγίου Δημητρίου.
Δεκεμβρίου 25—26. Χριστουγέννων δύο ἡμέραι.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ἀπριλίου 23. Ἡ ὀνομαστικὴ ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

ΕΘΝΙΚΗ

Μαρτίου 25. Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς Ἑλλάδος.

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἰανουαρίου 1. Πρώτη τοῦ ἔτους κατ' Ὀρθοδόξους.
Ἰανουαρίου 6. Θεοφάνεια κατ' Ὀρθοδόξους.
Μαρτίου 7. Πρώτη τοῦ Κουρμπὰν-Βαϊρὰμ παρ' Ὀθωμανοῖς.
Μαρτίου 12. Εὐαγγελισμὸς κατὰ Λατίνους.
Μαρτίου 18. Δευτέρα τοῦ Πάσχα κατὰ Λατίνους.
Μαρτίου 25. Εὐαγγελισμὸς κατ' Ὀρθοδόξους.
Ἀπριλίου 7. Εὐαγγελισμοῦ κατ' Ἀρμενίους.
Ἀπριλίου 11. Μεγάλη Πέμπτη κατ' Ὀρθοδόξους καὶ Ἀρμενίους.
Ἀπριλίου 15. Δευτέρα τοῦ Πάσχα κατ' Ὀρθοδόξους καὶ Ἀρμενίους.
Ἀπριλίου 23. Ἁγίου Γεωργίου κατ' Ὀρθοδόξους.
Ἀπριλίου 25. Ἀνάληψις κατὰ Λατίνους.
Μαΐου 23. Ἀνάληψις κατ' Ὀρθοδόξους καὶ Ἀρμενίους.
Ἰουνίου 3. Ἁγίας Τριάδος κατ' Ὀρθοδόξους καὶ Ἀρμενίους.
Ἰουνίου 29. Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ κατ' Ἀρμενίους.
Ἰουνίου 29. Ἁγίων Ἀποστόλων κατ' Ὀρθοδόξους καὶ Ἀρμενίους.
Ἰουλίου 8. Μεταμόρφωσις κατ' Ἀρμενίους.
Αὐγούστου 2. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κατὰ Λατίνους.
Αὐγούστου 6. Μεταμόρφωσις κατ' Ὀρθοδόξους.
Αὐγούστου 12. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κατ' Ἀρμενίους.
Αὐγούστου 15. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κατ' Ὀρθοδόξους.
Σεπτεμβρίου 1. Πρώτη τοῦ ἔτους κατ' Ἰσραηλίτας.
Σεπτεμβρίου 10. Δεκάτη τοῦ ἔτους κατ' Ἰσραηλίτας (Τσουρὰπ-Βαϊράμ).
Σεπτεμβρίου 14. Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ κατ' Ὀρθοδόξους.
Σεπτεμβρίου 16. Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ κατ' Ἀρμενίους.
Νοεμβρίου 21. Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου κατ' Ὀρθοδόξους.
Δεκεμβρίου 12. Χριστούγεννα κατὰ Λατίνους.
Δεκεμβρίου 18. Πρώτη τοῦ Σεκὲρ-Βαϊρὰμ παρ' Ὀθωμανοῖς.
Δεκεμβρίου 19. Πρώτη τοῦ ἔτους κατὰ Λατίνους.
Δεκεμβρίου 25. Χριστούγεννα κατ' Ὀρθοδόξους.

ΑΘΗΝΩΝ

Ἰανουαρίου 1. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Νέον ἔτος.
Ἰανουαρίου 6. Θεοφανείων.
Μαρτίου 25. Εὐαγγελισμοῦ.
Ἀπριλίου 12. Μεγάλη Παρασκευή.
» *15.* Δευτέρα τοῦ Πάσχα.
Ἀπριλίου 23. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
Μαΐου 21. Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
Μαΐου 23. Ἀναλήψεως.
Ἰουνίου 3. Ἁγίας Τριάδος.
Ἰουνίου 29. Ἁγίων Ἀποστόλων.
Αὐγούστου 6. Μεταμορφώσεως.

Αὐγούστου 15. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Σεπτεμβρίου 14. Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὀκτωβρίου 26. Ἁγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου 21. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Δεκεμβρίου 25 – 26. Χριστουγέννων.

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Δεκεμβρίου 19/ Ἰανουαρίου 1. Νέον ἔτος.

Μαρτίου 15/28. Μεγ. Παρασκευή.

» *18/31.* Δευτέρα τοῦ Πάσχα.

Ἀπριλίου 25/Μαΐου 8. Ἀναλήψεως.

Μαΐου 6/19. Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἰουλίου 1/14. Ἐθνικὴ ἑορτή.

Αὐγούστου 2/15. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ὀκτωβρίου 19/Νοεμβρίου 1. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Δεκεμβρίου 12/25. Χριστουγέννων.

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Δεκεμβρίου 19/ Ἰανουαρίου 1. Νέον ἔτος.

Μαρτίου 15/28. Μεγάλη Παρασκευή.

» *18/31.* Δευτέρα τοῦ Πάσχα.

Ἀπριλίου 22/Μαΐου 5. Α' Δευτέρα τοῦ Μαΐου.

Ἀπριλίου 25/Μαΐου 8. Ἀναλήψεως.

Μαΐου 6/19. Δευτ. τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἰουλίου 22/ Αὐγούστου 4. Α' Δευτέρα τοῦ Αὐγούστου.

Ὀκτωβρίου 19/ Νοεμβρίου 1. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Δεκεμβρίου 12-13/25-26. Χριστουγέννων.

ΕΟΡΤΑΙ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΓΕΝΕΘΛΙΟΙ

Νοεμβρίου 3. ***Σουλτάνου Ἀβδοὺλ-Χαμὶτ-Χὰν τοῦ Β'*** (16 Σαμπὰν 1258 = 10 Σεπτεμβρίου 1842), Αὐτοκράτορος τῆς *Τουρκίας*.

Ἰανουαρίου 8. ***Ὀσκὰρ τοῦ Β'*** (1829), Βασιλέως *Σουηδίας* καὶ *Νορβηγίας*.

Ἰανουαρίου 14. ***Γουλιέλμου τοῦ Β'*** (1859), Αὐτοκράτορος τῆς *Γερμανίας*.

Φεβρουαρίου 14. ***Φερδινάνδου τοῦ Α'*** (1861), Ἡγεμόνος τῆς *Βουλγαρίας*.

Μαρτίου 26. ***Χριστιανοῦ τοῦ Θ'*** (1818), Βασιλέως τῆς *Δανιμαρκίας*.

Μαρτίου 27. ***Λεοπόλδου τοῦ Β'*** (1835), Βασιλέως τοῦ *Βελγίου*.

Ἀπριλίου 8. ***Καρόλου τοῦ Α'*** (1839) Βασιλέως τῆς *Ρουμανίας*.

Μαΐου 4. ***Ἀλφόνσου τοῦ ΙΓ'*** (1886) Βασιλέως τῆς *Ἱσπανίας*.

Μαΐου 6. ***Νικολάου τοῦ Β'*** (1868), Αὐτοκράτορος τῆς *Ρωσίας*.

Αὐγούστου 2. ***Ἀλεξάνδρου τοῦ Α'*** (1876), Βασιλέως τῆς *Σερβίας*.

Αὐγούστου 5. ***Φραγκίσκου Ἰωσὴφ Α'*** (1830), Αὐτοκράτορος τῆς *Αὐστροουγγαρίας*.

Αὐγούστου 18. ***Βιλελμίνης*** (1880), Βασιλίσσης τῆς *Ὁλλανδίας*.

Σεπτεμβρίου 15. ***Καρόλου τοῦ Α'*** (1863), Βασιλέως τῆς *Πορτογαλλίας*.

Σεπτεμβρίου 24. ***Νικολάου τοῦ Α'*** (1841), Ἡγεμόνος τοῦ *Μαυροβουνίου*.

Ὀκτωβρίου 29. ***Βίκτωρος-Ἐμμανουὴλ τοῦ Γ'*** (1869), Βασιλέως τῆς *Ἰταλίας*.

Δεκεμβρίου 12. ***Γεωργίου τοῦ Α'*** (1845), Βασιλέως τῆς *Ἑλλάδος*.

Δεκεμβρίου 18. ***Αἰμιλίου Λουμπὲ*** (1838), Προέδρου τῆς *Γαλλικῆς Δημοκρατίας*.

ΑΝΑΡΡΗΣΕΙΣ

Αὐγούστου 19. ***Σουλτάνου Ἀβδοὺλ-Χαμὶτ-Χὰν τοῦ Β'*** (1876), Αὐτοκράτορος τῆς *Τουρκίας*.

Ἰανουαρίου 11. ***Ἐδουάρδου τοῦ Ζ'*** (1901), Βασιλέως τῆς *Ἀγγλίας*.

Φεβρουαρ. 5. ***Αἰμιλ. Λουμπὲ*** (1899), Προέδρου τῆς *Γαλλικῆς Δημοκρατίας*.

Φεβρουαρίου 22. ***Ἀλεξάνδρου τοῦ Α'*** (1889), Βασιλέως τῆς *Σερβίας*..

Μαρτίου 14. ***Καρόλου τοῦ Α'*** (1881), Βασιλέως τῆς *Ρουμανίας*.

Μαΐου 4. ***Ἀλφόνσου ΙΓ'*** (1886), Βασιλέως τῆς *Ἱσπανίας*.

Μαΐου 25. ***Γεωργίου τοῦ Α'*** (1863), Βασιλέως τῆς *Ἑλλάδος*.

Μαΐου 26. ***Φραγκίσκου Ἰωσὴφ Α'*** (1867), ὡς Βασιλέως τῆς *Οὐγγαρίας*.

Ἰουνίου 2. ***Γουλιέλμου τοῦ Β'*** (1888), Αὐτοκράτορος τῆς *Γερμανίας*.

Ἰουνίου 25. ***Φερδινάνδου Α'*** (1887), Ἡγεμόνος τῆς *Βουλγαρίας*.

Ἰουλίου 16. ***Βίκτωρος-Ἐμμανουὴλ Γ'*** (1900), Βασιλέως τῆς *Ἰταλίας*.

Αὐγούστου 2. ***Νικολάου τοῦ Α'*** (1860), Ἡγεμόνος τοῦ *Μαυροβουνίου*.

Σεπτεμβρίου 5. ***Ὀσκὰρ τοῦ Β'*** (1872), Βασιλέως τῆς *Σουηδίας* καὶ *Νορβηγίας*.

Ὀκτωβρίου 6. ***Καρόλου τοῦ Α'*** (1889), Βασιλέως τῆς *Πορτογαλλίας*.

Ὀκτωβρίου 20. ***Νικολάου τοῦ Β'*** (1894), Αὐτοκράτορος τῆς *Ρωσίας*.

Νοεμβρίου 2. ***Χριστιανοῦ τοῦ Θ'*** (1863), Βασιλέως τῆς *Δανιμαρκίας*.

Νοεμβρίου 10. ***Βιλελμίνης*** (1890), Βασιλίσσης τῆς *Ὁλλανδίας*.

Νοεμβρίου 19. ***Φραγκίσκου Ἰωσὴφ Α'*** (1848), ὡς Αὐτοκράτορος τῆς *Αὐστροουγγαρίας*.

Νοεμβρίου 27. ***Λεοπόλδου Β'*** (1865), Βασιλέως τοῦ *Βελγίου*.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

Ἰουλιανοῦ (παλαιοῦ) καὶ Γρηγοριανοῦ (νέου)

ΗΜΕΡΑΙ	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Κιανούν-ι-σανί).										ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ἡμ. 28 (Ὀθωμ. Σουμπάτ).											
	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π	Ν.	Π.	Ν.
Κυριακή			6	19	13	26	20	2	27	9			3	16	10	23	17	2	24	9		
Δευτέρα			7	20	14	27	21	3	28	10			4	17	11	24	18	3	25	10		
Τρίτη	1	14	8	21	15	28	22	4	29	11			5	18	12	25	19	4	26	11		
Τετάρτη	2	15	9	22	16	29	23	5	30	12			6	19	13	26	20	5	27	12		
Πέμπτη	3	16	10	23	17	30	24	6	31	13			7	20	14	27	21	6	28	13		
Παρασκευή	4	17	11	24	18	31	25	7			1	14	8	21	15	28	22	7				
Σάββατον	5	18	12	25	19	1	26	8			2	15	9	22	16	1	23	8				

	ΜΑΪΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Μαΐς).										ΙΟΥΝΙΟΣ, ἡμ. 30 (Ὀθωμ. Χαζηράν).											
Κυριακή			5	18	12	25	19	1	26	8			2	15	9	22	16	29	23	6	30	13
Δευτέρα			6	19	13	26	20	2	27	9			3	16	10	23	17	30	24	7		
Τρίτη			7	20	14	27	21	3	28	10			4	17	11	24	18	1	25	8		
Τετάρτη	1	14	8	21	15	28	22	4	29	11			5	18	12	25	19	2	26	9		
Πέμπτη	2	15	9	22	16	29	23	5	30	12			6	19	13	26	20	3	27	10		
Παρασκευή	3	16	10	23	17	30	24	6	31	13			7	20	14	27	21	4	28	11		
Σάββατον	4	17	11	24	18	31	25	7			1	14	8	21	15	28	22	5	29	12		

	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, ἡμ. 30 (Ὀθωμ. Ἐϊλούλ).										ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Τεσρίν-ι-ἐββέλ).											
Κυριακή	1	14	8	21	15	28	22	5	29	12			6	19	13	26	20	2	27	9		
Δευτέρα	2	15	9	22	16	29	23	6	30	13			7	20	14	27	21	3	28	10		
Τρίτη	3	16	10	23	17	30	24	7			1	14	8	21	15	28	22	4	29	11		
Τετάρτη	4	17	11	24	18	1	25	8			2	15	9	22	16	29	23	5	30	12		
Πέμπτη	5	18	12	25	19	2	26	9			3	16	10	23	17	30	24	6	31	13		
Παρασκευή	6	19	13	26	20	3	27	10			4	17	11	24	18	31	25	7				
Σάββατον	7	20	14	27	21	4	28	11			5	18	12	25	19	1	26	8				

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ

Ἡμερολογίου τοῦ ἔτους 1902.

ΗΜΕΡΑΙ	ΜΑΡΤΙΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Μάρτ).												ΑΠΡΙΛΙΟΣ, ἡμ. 30 (Ὀθωμ. Νισάν).									
	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.	Π.	Ν.
Κυριακή			3	16	10	23	17	30	24	6	31	13			7	20	14	27	21	4	28	11
Δευτέρα			4	17	11	24	18	31	25	7			1	14	8	21	15	28	22	5	29	12
Τρίτη			5	18	12	25	19	1	26	8			2	15	9	22	16	29	23	6	30	13
Τετάρτη			6	19	13	26	20	2	27	9			3	16	10	23	17	30	24	7		
Πέμπτη			7	20	14	27	21	3	28	10			4	17	11	24	18	1	25	8		
Παρασκευή	1	14	8	21	15	28	22	4	29	11			5	18	12	25	19	2	26	9		
Σάββατον	2	15	9	22	16	29	23	5	30	12			6	19	13	26	20	3	27	10		

	ΙΟΥΛΙΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Τεμμούζ).												ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Ἀγοστός).									
Κυριακή			7	20	14	27	21	3	28	10					4	17	11	24	18	31	35	7
Δευτέρα	1	14	8	21	15	28	22	4	29	11					5	18	12	25	19	1	26	8
Τρίτη	2	15	9	22	16	29	23	5	30	12					6	19	13	26	20	2	27	9
Τετάρτη	3	16	10	23	17	30	24	6	31	13					7	20	14	27	21	3	28	10
Πέμπτη	4	17	11	24	18	31	25	7					1	14	8	21	15	28	22	4	29	11
Παρασκευή	5	18	12	25	19	1	26	8					2	15	9	22	16	29	23	5	30	12
Σάββατον	6	19	13	26	20	2	27	9					3	16	10	23	17	30	24	6	31	13

	ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, ἡμ. 30 (Ὀθωμ. Τεσρίν-ι-σανί).												ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ἡμ. 31 (Ὀθωμ. Κιανούν-ι-ἐββέλ).									
Κυριακή			3	16	10	23	17	30	24	7			1	14	8	21	15	28	22	4	29	11
Δευτέρα			4	17	11	24	18	1	25	8			2	15	9	22	16	29	23	5	30	12
Τρίτη			5	18	12	25	19	2	26	9			3	16	10	23	17	30	24	6	31	13
Τετάρτη			6	19	13	26	20	3	27	10			4	17	11	24	18	31	25	7		
Πέμπτη			7	20	14	27	21	4	28	11			5	18	12	25	19	1	26	8		
Παρασκευή	1	14	8	21	15	28	22	5	29	12			6	19	13	26	20	2	27	9		
Σάββατον	2	15	9	22	16	29	23	6	30	13			7	20	14	27	21	3	28	10		

ΑΙΩΝΙΟΝ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Συχνάκις λαμβάνομεν τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἣν συμπίπει δεδομένη τις προγενεστέρα ἢ μεταγενεστέρα ἡμερομηνία· πρὸς τοῦτο χρησιμεύει ὁ παρὼν πίναξ, ὅστις εἶνε τελειότατος καὶ εὐχρεστάτης χρήσεως.

Ζητοῦμεν π. χ. τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν συνέπεσεν ἡ 29η Μαΐου 1453, ἡμέρα τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως: Λαμβάνομεν ἐκ τοῦ πίνακος τῶν αἰώνων τὴν στήλην, εἰς ἣν σημειοῦται τὸ **14**, *καὶ ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἐτῶν τὴν σημειοῦσαν*

ΑΙΩΝΕΣ						
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	32	33	34
35	36	37	38	39	40	41
42	43	44	45	46	47	48

τὸ **53**· *αἱ στῆλαι αὗται, φερόμεναι ἡ μὲν καθέτως, ἡ δὲ ὁριζοντίως, διασταυροῦνται ἐπὶ τοῦ στοιχείου* **Ω** *τοῦ κάτωθεν τῶν αἰώνων πίνακος. Φέρομεν λοιπὸν τὸ στοιχεῖον* **Ω** *ἐν τῷ πίνακι τῶν μηνῶν εἰς διασταύρωσιν μετὰ τῆς στήλης τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ λαμβάνομεν τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως στοιχεῖον* **Μ**, *ὅπερ φέρομεν ἐν τῷ πίνακι τῶν ἡμερῶν καὶ διασταυροῦμεν μετὰ τῆς στήλης τῆς ἡμερομηνίας* **29**, *ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως δὲ τούτων εὑρίσκομεν τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην, ἥτις εἶνε ἡ ζητουμένη.*

ΕΤΗ								
0	6	—	17	23	28	34	—	45
1	7	12	18	—	29	35	40	46
2	—	13	19	24	30	—	41	47
3	8	14	—	25	31	36	42	—
—	9	15	20	26	—	37	43	48
4	10	—	21	27	32	38	—	49
5	11	16	22	—	33	39	44	50

Ο	Ι	Α	Μ	Ω	Ρ	Σ	51
Σ	Ο	Ι	Α	Μ	Ω	Ρ	—
Ρ	Σ	Ο	Ι	Α	Μ	Ω	52
Ω	Ρ	Σ	Ο	Ι	Α	Μ	53
Μ	Ω	Ρ	Σ	Ο	Ι	Α	54
Α	Μ	Ω	Ρ	Σ	Ο	Ι	55
Ι	Α	Μ	Ω	Ρ	Σ	Ο	—

ΕΤΗ							
56	62	—	73	79	84	90	—
57	63	68	74	—	85	91	96
58	—	69	75	80	86	—	97
59	64	70	—	81	87	92	98
—	65	71	76	82	—	93	99
60	66	—	77	83	88	94	—
61	67	72	78	—	89	95	—

ΜΗΝΕΣ							
	—	—	ΦΕΒΡ.	—	ΣΕΠΤ.	ΑΠΡ.	ΙΑΝ.
	ΜΑΙΟΣ	ΑΥΓ.	ΜΑΡΤ.	ΙΟΥΝ.	ΔΕΚ.	ΙΟΥΛ.	ΟΚΤ.
	—	ΦΕΒ	ΝΟΕΜ.	—	—	ΙΑΝ.	—
Ρ	Ω	Μ	Α	Ι	Ο	Σ	Ρ
Ω	Μ	Α	Ι	Ο	Σ	Ρ	Ω
Μ	Α	Ι	Ο	Σ	Ρ	Ω	Μ
Α	Ι	Ο	Σ	Ρ	Ω	Μ	Α
Ι	Ο	Σ	Ρ	Ω	Μ	Α	Ι
Ο	Σ	Ρ	Ω	Μ	Α	Ι	Ο
Σ	Ρ	Ω	Μ	Α	Ι	Ο	Σ

ΗΜΕΡΑΙ							
1	2	3	4	5	6	7	
8	9	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	
22	23	24	25	26	27	28	
29	30	31	–	—	—	–	
ΚΥΡ.	ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ.	ΠΕΜ.	ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	Ρ
ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ.	ΠΕΜ.	ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΚΥΡ.	Ω
ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ.	ΠΕΜ.	ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΚΥΡ.	ΔΕΥΤ.	Μ
ΤΕΤ.	ΠΕΜ.	ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΚΥΡ.	ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	Α
ΠΕΜ.	ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΚΥΡ.	ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ.	Ι
ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΚΥΡ.	ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ.	ΠΕΜ.	Ο
ΣΑΒΒ.	ΚΥΡ.	ΔΕΥΤ	ΤΡΙΤ.	ΤΕΤ.	ΠΕΜ.	ΠΑΡ.	Σ

Σημ. Τὰ δίσεκτα ἔτη σημειοῦνται ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐτῶν δι' ἐπιμήκων ἀριθμῶν. Οἱ μῆνες Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος τῶν δισέκτων ἐτῶν σημειοῦνται ἐν τῷ πίνακι τῶν μηνῶν διὰ παχέων χαρακτήρων, καὶ τούτων τὴν στήλην δέον νὰ χρησιμοποιῶμεν ἐν τῇ ἀναζητήσει ἡμέρας τινὸς τῶν μηνῶν τούτων κατὰ τὰ δίσεκτα ἔτη.

Α΄ ΜΗΝ — ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Ὑδροχόον** τῇ 8η, ὥρ. 1 λ. 7 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Σεβάλ**, ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Τ. τῇ 4, ὥρ. 8 λ. 34 π. μ.* | ☾ *Τ. Τ. τῇ 18, ὥρ. 3 λ. 5 μ. μ.*
☾ *Π. Σ. τῇ 11. ὥρ. 2 λ. 2 π. μ.* | ● *Ν. Σ. τῇ 26, ὥρ. 3 λ. 18 μ. μ.*

1 ΤΡΙΤΗ — **14** Janvier — Mardi
1—364 — saint Hilaire, év.
ΠΕΡΙΤΟΜΗ — *Βασιλείου τοῦ Μεγάλου*
1 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 4 Σεββὰλ 1319

2 ΤΕΤΑΡΤΗ — **15** Janvier — Mercredi
2—363 — saint Paul 1er ermite
Σιλβέστρου Ρώμης — Θεαγένους
2 Κιανουν-ι-σανὶ 1317 | 5 Σεββὰλ 1319

3 ΠΕΜΠΤΗ — **16** Janvier — Jeudi
3—362 — saint Marcel, p. m.
Μαλαχίου προφήτου — Γορδίου μάρτυρος
3 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 6 Σεββὰλ 1319

4 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — **17** Janvier — Vendredi
☽ 4—361 — saint Antoine, ab.
Σύναξις τῶν Ο΄ Ἀποστόλων
4 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 7 Σεββὰλ 1319

5 ΣΑΒΒΑΤΟΝ — **18** Janvier — Samedi
5—360 — Chaire de s. Pierre à Rome
Παραμονὴ τῶν Φώτων (νηστεία)
5 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 8 Σεββὰλ 1319

6 ΚΥΡΙΑΚΗ — **19** Janvier — Dimanche
6—359 — Nom de Jésus - s. Marius, m.
ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
6 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 9 Σεββὰλ 1319

7 ΔΕΥΤΕΡΑ — **20** Janvier — Lundi
7—358 — ss. Fabien et Sébastien, m.m.
Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου
7 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 10 Σεββὰλ 1319

8 ΤΡΙΤΗ — **21** Janvier — Mardi
8—357 — sainte Agnès, v. m.
8 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 11 Σεββὰλ 1319
Κύρου, Ἀττικοῦ καὶ Δομνίκης ὁσίων

9 ΤΕΤΑΡΤΗ — **22** Janvier — Mercredi
9—356 — ss. Vincent et Anastase, m.m.
Πολυευκτου καὶ Εὐστρατίου μαρτύρων
9 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 12 Σεββὰλ 1319

★ Ἡ φρόνησις εἶνε ἀρχὴ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. *Φίλωνος.*

★ Ἡ καρδία, ἡ ἀγαπῶσα ἡμᾶς μετα στοργῆς καὶ τρυφερότητος καὶ τὴν ὁποίαν ἀγαπῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐξίσου, δὲν μαντεύει οὐδὲ τὰ ἡμίση τῶν αἰσθημάτων, ὅσα κρύπτονται ὄπισθεν ἑνὸς μειδιάματος ἢ εἰς τὰ βάθη ἑνὸς στεναγμοῦ ἡμῶν. *Κέμπλ.*

★ Ἡ ἀγροικία δὲν εἶνε αὐστηρότης, τοὐναντίον μάλιστα πολλάκις ἡ ἀγροικία δὲν ὑποκρύπτει ἄλλο τι ἢ ἀδυναμίαν. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Ἂν δὲν ἐπιθυμῇς πολλά, τὰ ὀλίγα θὰ σοὶ φανῶσι πολλά· διότι ἡ ἐπιθυμία καθιστᾷ τὴν πενίαν ἰσοδύναμον τοῦ πλούτου. *Δημοκρίτου.*

★ Ὁ γάμος ἐνίοτε ὑπομιμνήσκει παλαιὸν βασανιστήριον τῆς δεσμεύσεως τοῦ ζῶντος μετὰ τοῦ πτώματος, μετὰ ταύτης μόνον τῆς διαφορᾶς, ὅτι ἑκάτερος τῶν συνεζευγμένων ὑποθέτει ἑαυτὸν ὡς τὸν βασανιζόμενον.

* * *

★ Μετὰ προφυλάξεως βλέπε ἕκαστον ἄνθρωπον, μήπως, ἔχων κεκρυμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγχειρίδιον, διὰ φαιδροῦ προσομιλεῖ προσώπου. *Σόλωνος.*

★ Ἀγαπῶ τόσον τὴν ζωήν, ὥστε ἤθελον νὰ ζῶ καὶ εἰς τὸν Ἅδην. *Ρενάν.*

★ Εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Θεὸν πάντα συνεργοῦσιν. *Παύλου.*

© SISMANOGLIO

10	**ΠΕΜΠΤΗ** 10—355	**23** Janvier — Jeudi Epous. de la S.V.-s. Raymond
	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης — Δομετιανοῦ	
	10 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 13 Σεββὰλ 1319	
11	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** ♑ 11—354	**24** Janvier—Vendredi saint Timothée, m.
	Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου — Ἀγαπίου	
	11 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 14 Σεββὰλ 1319	
12	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 12—353	**25** Janvier — Samedi Convers. de s. Paul - s. Marin
	Ταταιανῆς μάρτυρος	
	12 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 14 Σεββὰλ 1319	
13	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 13—352	**26** Janvier—Dimanche Septuagésime-s. Polycarpe,m.
	Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων	
	13 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 16 Σεββὰλ 1319	
14	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 14—351	**27** Janvier— Lundi **s. Jean Chrysostome, év. D.**
	Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ Πατέρων	
	14 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 17 Σεββὰλ 1319	
15	**ΤΡΙΤΗ** 15—350	**28** Janvier— Mardi s. Charlemagne, empereur
	Ἰωάννου Καλυβίτου — Παύλου Θηβαίου	
	15 Κιανουν-ι-σανὶ 1317 | 18 Σεββὰλ 1319	
16	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 16—349	**29** Janvier— Mercredi s. François de Sales, év. D.
	Προσκύνησις ἁλύσεως ἀποστόλου Πέτρου	
	16 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 19 Σεββὰλ 1319	
17	**ΠΕΜΠΤΗ** 17—348	**30** Janvier — Jeudi sainte Bathilde, v.
	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου	
	17 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 20 Σεββὰλ 1319	
18	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** ♐ 18—347	**31** Janvier—Vendredi s. Pierre Nolasque, conf.
	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου	
	18 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 21 Σεββὰλ 1319	
19	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 19—346	**1** Février— Samedi s. Ignace, év. m. - s. Emile
	Μακαρίου Αἰγυπτίου — Εὐφρασίας μάρτυρος	
	19 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 22 Σεββὰλ 1319	
20	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 20—345	**2** Février— Dimanche Sexag.-**Purification de la S. V.**
	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου	
	20 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 23 Σεββὰλ 1319	

★ Ὑπάρχουσι πολλῶν εἰδῶν ἀγάπαι. Καὶ ἡ τίγρις ἀγαπᾷ τὰ τέκνα της, τὰ ὁποῖα ὅμως τρώγει, ὅταν πεινάσῃ. *Βογκέ.*

★ Ἡ ἐκπλήρωσις χάριτός τινος συγκινεῖ πολλάκις περισσότερον τὸν εὐεργέτην ἢ τὸν εὐεργετούμενον. *Ράβυσων.*

★ Ἡ γυνὴ ἐπλάσθη διὰ νὰ ὑποφέρῃ, ὁ ἀνὴρ δὲ διὰ νὰ πάσχῃ. *Ὀκταβίου Φαιγέ.*

★ Πολλάκις ζητεῖ τις τὴν εὐδαιμονίαν του ὡς ζητεῖ τὰ δίοπτρα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐπὶ τῆς ρινός. *Γουσταύου Δρώ.*

★ Ἡ εὐθύτης εἶνε ἐξ ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τὸ πλεῖστον ἐκτιμῶμεν παρὰ τοῖς ἄλλοις. *Γ. Μ. Βαλτούρ.*

★ Οἱ ἄνθρωποι οὐδέποτε κάμνουσιν οὔτε πᾶν ὅ,τι θέλουσιν οὔτε πᾶν ὅ,τι δύνανται. *Βολταίρου.*

★ Ὁ κόσμος δὲν ἔχει πλέον καιρὸν ἢ διὰ δύο μόνον πράγματα· διὰ τὴν ἐργασίαν, ἥτις δίδει τὸν ἄρτον, καὶ διὰ τὴν διασκέδασιν, ἥτις ἀνακουφίζει ἀπὸ τὴν ἐργασίαν. *Ἐδμόνδου Σερίρ.*

★ Δύο τινὰ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος δὲν εὑρίσκει συχνὰ ἐκτὸς τοῦ οἴκου του· ἡ καλὴ σοῦπα καὶ ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀγάπη. *Ἐδμόνδου Ἀμπού.*

★ Ἡ δεισιδαιμονία εἶνε ὁ ἀφρὸς τῆς πίστεως. *Γ. Μ. Βαλτούρ.*

★ Κρύπτε τὴν εὐτυχίαν σου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ φθόνου. *Θάλητος.*

★ Ὑπάρχουσι τοὐλάχιστον τόσοι ἄνθρωποι ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ ὅσα ἔτη ἐν τῇ ζωῇ.

* * *

★ Θεῖον ἀγαθόν ἐστι βεβαία φιλία. *Ἀρχαῖον γνωμικόν.*

21	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 21—344	**3** Février — Lundi s. Blaise, év. m.-s. Oscar, év.
	Μαξίμου ὁμολογητοῦ—Νεοφύτου καὶ Ἀγνῆς μαρτ.	
	21 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 24 Σεββὰλ 1319	
22	**ΤΡΙΤΗ** 22—343	**4** Février — Mardi s. André Corsini-s. Gilbert, év.
	Τιμοθέου ἀποστόλου — Ἀναστασίου Πέρσου	
	22 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 25 Σεββὰλ 1319	
23	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 23—342	**5** Février — Mercredi sainte Agathe, v. m.
	Κλήμεντος ἱερομάρτυρος— Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος	
	23 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 26 Σεββὰλ 1319	
24	**ΠΕΜΠΤΗ** 24—341	**6** Février—Jeudi ste Dorothée, m.-s. Gaston,év.
	Ξένης — Ἑρμογένους — Μάμαντος	
	24 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 27 Σεββὰλ 1319	
25	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 25—340	**7** Février— Vendredi s. Romuald, ab.-s. Nivard, év.
	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	
	25 Κιανουν-ι-σανὶ 1317 | 28 Σεββὰλ 1319	
26	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** ● 26—339	**8** Février— Samedi s. Jean de Matha, conf.
	Ξενοφῶντος ὁσίου	
	26 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 29 Σεββὰλ 1319	
27	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 27—338	**9** Février— Dimanche Quinquag.-ste Apollonie, v.m.
	Ἀνακομιδὴ λειψάνου Ἰωάνν. τοῦ Χρυσοστόμου	
	27 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 30 Σεββὰλ 1319	
28	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 28—337	**10** Février— Lundi sainte Scolastique, v.
	Ἐφραὶμ ὁσίου — Παλλαδίου	
	28 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 1 Ζιλκαδὲ 1319	
29	**ΤΡΙΤΗ** 29—336	**11** Février — Mardi saint Sévérin, ab.
	Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος	
	29 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 2 Ζιλκαδὲ 1319	
30	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 30—335	**12** Février— Mercredi Cendres - ste Eulalie - j. abst.
	Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν	
	30 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 3 Ζιλκαδὲ 1319	
31	**ΠΕΜΠΤΗ** 31—334	**13** Février — Jeudi sainte Cathérine Ricci.
	Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων	
	31 Κιανούν-ι-σανὶ 1317 | 4 Ζιλκαδὲ 1319	

★ Τὸ βιαιότατον ἴσως αἴσθημα, ὅπερ ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, εἶνε τὸ μῖσος γυναικὸς πρὸς γυναῖκα. *Ὀκταβίου Φαιγέ.*

★ Ἡ τιμωρία τοῦ ἀδικήσαντός σε εἶνε αἱ ἐσωτερικαὶ ἐπιπλήξεις τῆς συνειδήσεώς του. *Μ. Σ.*

★ Φύλαξον τὸν πλοῦτον, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇς ἀπὸ τυχαῖον κακόν· ἐγκατάλειψον δὲ τὸν πλοῦτον διὰ νὰ διαφυλάξῃς τὴν γυναῖκά σου· ἐγκατάλειψον δὲ πλοῦτον καὶ γυναῖκα, διὰ νὰ διαφυλάξῃς σεαυτόν. *Ἰδικὸν γνωμικόν.*

★ Ὅσῳ ματαιότερος εἶνε ὁ ἄνθρωπος τόσῳ εἶνε καὶ μωρότερος. *Ἀσιατικὴ παροιμία.*

★ Μὴ κλωτσᾷς τὰ γονικά σου· θὰ τὸ βρῇς ἀπ' τὰ παιδιά σου. *Δημῶδες.*

★ Ἡ εὐδαιμονία συνίσταται ἐν τῇ ἐλευθερᾳ ἐξασκήσει τῶν δυνάμεων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ συναισθήσει τῆς ἰσχύος καὶ εὐχερείας, μεθ' ἧς ἐνασκοῦμεν ταύτας. *Σὲν Βέβ.*

★ Ἔσο συνεπὴς πρὸς σεαυτόν. *Θαλοῦ.*

★ Ἐὰν ἀποφασίσῃς νὰ ζήσῃς ἀπαρεγκλίτως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀπολύτου ἠθικῆς, πρέπει νὰ πολεμήσῃς χωρὶς νὰ φαντασθῇς οὔτε ἀπομαχίαν οὔτε κἂν ἀνακωχήν. *Μαλόν.*

★ Μὴ λέγε τί εἶσαι, ἀλλὰ τί ἤθελες νὰ εἶσαι, διότι οὕτω ἐπιτυγχάνεις ἀσφαλέστερον. *Λαροσφουκῶ.*

★ Τὸ πρόσωπον εἶνε ἡ προσωπὶς τῆς καρδίας. *Ἐδγὰρ Κινέ.*

★ Οὔτε διὰ τῶν σωμάτων οὔτε διὰ τῶν χρημάτων εὐδαιμονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀρθοφροσύνης καὶ τῆς πολυφροσύνης. *Δημοκρίτου.*

Β' ΜΗΝ ΗΜΕΡΑΙ 28

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τοὺς **Ἰχθῦς,** ὥρ. 3 λ. 36 μ. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Ζιλκαδέ,** ἔχων ἡμέρας 29.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Τ. τῇ 2, ὥρ. 4 λ. 53 μ. μ.*
☾ *Π. Σ. τῇ 9, ὥρ. 3 λ. 0 μ. μ.*
☽ *Τ. Τ. τῇ 17, ὥρ. 0 λ. 36 μ. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 26, ὥρ. 4 λ. 46 π. μ.*

1 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 32—333 | **14** Février— Vendredi saint Valentin, m.

Τρύφωνος μάρτυρος

1 Σουμπὰτ 1317 | 5 Ζιλκαδὲ 1319

2 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ☽ 33—332 | **15** Février — Samedi ss. Faustin et Jovite, m. m.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

2 Σουμπὰτ 1317 | 6 Ζιλκαδὲ 1319

3 ΚΥΡΙΑΚΗ 34—331 | **16** Février—Dimanche sainte Julienne, v. m.

Τελώνου καὶ Φαρισαίου

3 Σουμπὰτ 1317 | 7 Ζιλκαδὲ 1319

4 ΔΕΥΤΕΡΑ 35—330 | **17** Février— Lundi saint Théodule, m.

Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου

4 Σουμπὰτ 1317 | 8 Ζιλκαδὲ 1319

5 ΤΡΙΤΗ 36—329 | **18** Février — Mardi saint Flavien, év.

Ἀγάθης μάρτυρος

5 Σουμπὰτ 1317 | 9 Ζιλκαδὲ 1319

6 ΤΕΤΑΡΤΗ 37—328 | **19** Février— Mercredi saint Conrad, c.-Q. T

Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης— Φωτίου πατρ. Κ/λεως

6 Σουμπὰτ 1317 | 10 Ζιλκαδὲ 1319

7 ΠΕΜΠΤΗ 38—327 | **20** Février — Jeudi saint Eucher, év.

Παρθενίου ἐπισκόπου — Κοσμᾶ ὁσίου

7 Σουμπὰτ 1317 | 11 Ζιλκαδὲ 1319

8 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 39—326 | **21** Février — Vendredi sainte Eléonore, v.-Q. T.

Θεοδώρου Στρατηλάτου — Ζαχαρίου

8 Σουμπὰτ 1317 | 12 Ζιλκαδὲ 1319

9 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ☽ 40—325 | **22** Février — Samedi Ch. de s. Pie^rre à Ant.-Q. T.

Νικηφόρου μάρτυρος — Ρωμανοῦ ὁσίου

9 Σουμπὰτ 1317 | 13 Ζιλκαδὲ 1319

★ Οἱ πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὴν καρδίαν των, εἶνε ἀδελφαὶ τοῦ Ἐλέους παραγνωρίσασαι τὴν φύσιν αὐτῶν. *Βίσμαρκ.*

★ Αἱ μὲν ἡδοναὶ εἶνε θνηταί, αἱ δὲ ἀρεταὶ ἀθάνατοι. *Περιάνδρου.*

★ Οὕτω θὰ περιωρίζετο παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀδικία, ἂν οἱ μὴ ἀδικούμενοι ἠγανάκτουν ἐπ' αὐτῇ τόσον ὅσον καὶ οἱ ἀδικούμενοι. *Σόλωνος.*

★ Ὑψηλὸς δὲν εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις μόνον φθάνει τὸ μῆλον ἐπὶ τῆς μηλέας, ἀλλ' ἐκεῖνος, ὅστις δύναται καὶ νὰ κόψῃ αὐτό. *Ἱσπανικὴ παροιμία.*

★ Διὰ νὰ εὕρωμεν τὴν εὐτυχίαν πρέπει ν' ἀναζητῶμεν αὐτὴν ἐκεῖ ὅπου ὀλιγώτερον ὑποπτεύομεν ὅτι ὑπάρχει. ***

★ Τὸ ψεῦδος ζητεῖ πάντοτε νὰ μιμῆται τὴν ἀλήθειαν. *Φ. Κουλάνζ.*

★ Διδάξωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν, ὅτι τὸ ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἶνε ὄχι ὑποχρέωσις, ἀλλα καθῆκον ὡς ἐκεῖνο τοῦ ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἑστίας. *Φραισιναί.*

★ Μόνον ἀμετάπτωτον καὶ διαρκὲς ἀγαθὸν εἶνε ἡ εὐσέβεια. *Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.*

Παραγνωρίζει τὴν θέσιν, ἣν ἡ καρδία κατέχει ἐν τῇ ζωῇ παρὰ τῇ διανοίᾳ, ὁ θεωρῶν τὸν ἐγωισμὸν ὡς τὴν τέχνην τοῦ πορίζεσθαι τὴν εὐδαιμονίαν. ***

10 ΚΥΡΙΑΚΗ 41—324 | **23** Février—Dimanche s. Pierre Damien, év. D.

Ἀσώτου — Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος

10 Σουμπὰτ 1317 | 14 Ζιλκαδὲ 1319

11 ΔΕΥΤΕΡΑ 42—323 | **24** Février— Lundi saint Mathias, ap.

Βλασίου ἱερομάρτυρος — Θεοδώρας Αὐγούσης

11 Σουμπὰτ 1317 | 15 Ζιλκαδὲ 1319

12 ΤΡΙΤΗ 43—322 | **25** Février — Mardi sainte Walburga, v.

Μελετίου Ἀντιοχείας

12 Σουμπὰτ 1317 | 16 Ζιλκαδὲ 1319

13 ΤΕΤΑΡΤΗ 44—321 | **26** Février— Mercredi saint Porphyre, év.

Μαρτινιανοῦ ὁσίου

13 Σουμπὰτ 1317 | 17 Ζιλκαδὲ 1319

14 ΠΕΜΠΤΗ 45—320 | **27** Février — Jeudi saint Léandre, év.

Αὐξεντίου ὁσίου

14 Σουμπὰτ 1317 | 18 Ζιλκαδὲ 1319

15 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 46—319 | **28** Février— Vendredi saint Romain, ab.

Ὀνησίμου Ἀποστόλου

15 Σουμπὰτ 1317 | 19 Ζιλκαδὲ 1319

16 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 47—318 | **1** Mars— Samedi s. Aldin, év.-s. Roger, év.

Τῶν Ψυχῶν — Παμφίλου μάρτυρος

16 Σουμπὰτ 1317 | 20 Ζιλκαδὲ 1319

17 ΚΥΡΙΑΚΗ ☾ 48—317 | **2** Mars—Dimanche saint Jovin, m.

Ἀπόκρεω — Θεοδώρου Τήρωνος

17 Σουμπὰτ 1317 | 21 Ζιλκαδὲ 1319

18 ΔΕΥΤΕΡΑ 49—316 | **3** Mars — Lundi ste Cunégonde, imperat.

Λέοντος Πάπα Ῥώμης

18 Σουμπὰτ 1317 | 22 Ζιλκαδὲ 1319

19 ΤΡΙΤΗ 50—315 | **4** Mars — Mardi saint Casimir, roi

Ἀρχίππου — Λέοντος — Ἀγάθωνος

19 Σουμπὰτ 1317 | 23 Ζιλκαδὲ 1319

20 ΤΕΤΑΡΤΗ 51—314 | **5** Mars — Mercredi saint Jean Joseph, c.

Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης

20 Σουμπὰτ 1317 | 24 Ζιλκαδὲ 1319

★ Ἡ τύχη ἐπὶ τῶν συμπαθειῶν ἐπιδρᾷ πλειότερον ἢ τὰ γεγονότα. *Κυρίας Ρολάνδου.*

★ Δόσις τις ἀβελτηρίας συνοδεύει πάντοτε τὴν ἀληθῆ ἀθῳότητα. *Ραμπουσών.*

★ Πρὸς εὐπλοΐαν μὲν χρειάζεται κυβερνήτης καὶ ἄνεμος, πρὸς εὐδαιμονίαν δὲ λογισμὸς καὶ τύχη *Κλεοβούλου.*

★ Ἀντὶ νὰ μέμφηταί τις τὸν γάμον θὰ ἔπραττε δικαιότερον μεμφόμενος τοὺς νενυμφευμένους. *Ὀκταβίου Φαιγέ.*

★ Ὁ δυστυχής, ὅστις δύναται νὰ δίδῃ, δὲν εἶνε ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον δυστυχής. *Γ. Τουρνάδ.*

★ Ἡ ἐμπιστοσύνη ὑπόκειται, ὡς ὁ ἔρως, εἰς τὸν μέγαν νόμον τοῦ ὅλου ἢ τοῦ μηδενός· ἢ ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει. *Πὼλ Μπουρζέ.*

★ Ἀρετῆς ἀληθινὸς οὐκ ἐγγίγνεται ζῆλος, εἰ μὴ δι' ἄκρας τοῦ παραδιδόντος εὐνοίας καὶ τιμῆς. *Πλουτάρχου.*

★ Ὁ ἄνθρωπος τοσοῦτον ὀλίγον χρόνον ἔχει ἐν τῷ βίῳ πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὅσον ἔχει ὁ ἁλιεύων μαργαρίτας· στιγμάς τινας μόνον. ***

★ Ὀλιγίστη λύπη προσγίγνεται τῷ σοφῷ ἐκ τῶν ὑβριστικῶν λόγων καὶ τῶν συκοφαντιῶν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Οὗτος παρομοιάζει αὐτοὺς πρὸς ἄφρονα παιδία ρίπτοντα ἀσυναισθήτως λίθους ἐπὶ καρποφόρου δένδρου. *Τουρκικόν.*

★ Πάντων τῶν πραττομένων πρέπει νὰ ἡγῆται φρόνησις, διότι δίχως φρονήσεως πᾶν ὅ,τι φαίνεται ὅτι εἶνε καλὸν μεταπίπτει εἰς κακίαν. *Βασιλείου.*

21	**ΠΕΜΠΤΗ** 52—313	**6** Mars — Jeudi saint Fridolin, ab.	
Τιμοθέου — Εὐσταθίου ἐπισκόπων Ἀντιοχείας			
21 Σουμπὰτ 1317		*25 Ζιλκαδὲ 1319*	
22	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 53—312	**7** Mars — Vendredi saint Thomas d'Aquin, D.	
Ἀνθούσης μάρτυρος			
22 Σουμπὰτ 1317		*26 Ζιλκαδὲ 1319*	
23	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 54—311	**8** Mars — Samedi saint Jean de Dieu, c.	
Πολυκάρπου — Πολυχρονίου ὁσίου			
23 Σουμπὰτ 1317		*27 Ζιλκαδὲ 1319*	
24	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 55—310	**9** Mars—Dimanche sainte Françoise, v.	
Τυρινῆς — Α' καὶ Β' εὕρεσις κεφ. Προδρόμου			
24 Σουμπὰτ 1317		*28 Ζιλκαδὲ 1319*	
25	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 56—309	**10** Mars — Lundi saints 40 Martyrs	
Ταρασίου ἀρχιεπ. Κ/λεως — (Ἀνχ. ἡ Μ. Τεσσαρ.)			
25 Σουμπὰτ 1317		*29 Ζιλκαδὲ 1319*	
26	**ΤΡΙΤΗ** ● 57—308	**11** Mars — Mardi sainte Rosine, m.	
Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης			
26 Σουμπὰτ 1317		*1 Ζιλχιδζὲ 1319*	
27	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 58—307	**12** Mars — Mercredi saint Grégoire I., p. D.	
Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.			
27 Σουμπὰτ 1317		*2 Ζιλχιδζὲ 1319*	
28	**ΠΕΜΠΤΗ** 59—306	**13** Mars — Jeudi sainte Euphrasie, v.	
Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ			
28 Σουμπὰτ 1317		*3 Ζιλχιδζὲ 1319*	

★ Νὰ μὴ εἶσθε πολὺ ἐπιφυλακτικοὶ καὶ νὰ μὴ φοβῆσθε νὰ δείξητε τὰ αἰσθήματα ὑμῶν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα μόνον φιλόστοργοι, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως νὰ παράσχωμεν ὁρατὰ δείγματα τῆς στοργῆς ἡμῶν.

Τζὼν Λούμπωκ.

★ Ἡ ἀληθὴς φρόνησις εἶνε διάγνωσις τῶν τε πρακτέων καὶ μὴ πρακτέων· ὁ ἀκολουθῶν δὲ αὐτὴν οὐδέποτε θὰ διαπερασθῇ ὑπὸ τοῦ ὀλέθρου τῆς κακίας. *Βασιλείου.*

★ Οὐδεμιᾶς βοηθείας ἔχει χρείαν ἡ ἰσχὺς τῆς ἀληθείας, καὶ ἂν δὲ μύριοι ἐργάζωνται πρὸς σβέσιν αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν ἀφανίζεται, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐπιχειρούντων νὰ ἐπηρεάζωσιν αὐτὴν φαιδροτέρα ἀνέρχεται, καταγελῶσα τῶν μάτην κοπτόντων ἑαυτούς. *Χρυσοστόμου.*

★ Βίος μοναστοῦ ὁδηγὸς πλανωμένων. *Κασσιανῆς μοναχῆς.*

★ Τὸ γλυκύτατον παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐλπίς. *Βίαντος.*

★ Ἡ ἐπιφύλαξις εἶνε ἀρετή, ἡ ὁποία ὅμως τότε ἔχει τὴν ἀξίαν της, ὅταν ἔρχεται μετὰ τὴν τόλμην.

Ἀνατὸλ Φράνς.

★ Τοὺς φίλους ἀποκτῶμεν διὰ μεγάλων προτερημάτων, διὰ μικρῶν ὅμως ἐλαττωμάτων χάνομεν αὐτούς.

* * *

★ Ὁ τοὺς γονεῖς σεβόμενος σέβεται καὶ πᾶν ὅ,τι ἄξιον σεβασμοῦ.

* * *

★ Ἂς ἀρκεσθῶμεν εἰς τὸ νὰ αἰσθανώμεθα μόνον· διότι οὐδέποτε θὰ δυνηθῶμεν τὰ πάντα νὰ ὁρίσωμεν.

Τζὼν Λούμπωκ.

★ Ἐὰν τὸ θάρρος ἀπολεσθῇ, τὸ πᾶν ἀπώλετο· κάλλιον νὰ μὴ ἐγεννώμεθα. *Γκαῖτε.*

★ Ἡ ἀσφαλεστέρα ἀπόδειξις ὑπερόχου πολιτισμοῦ εἶνε ἡ ἀνεξάντλητος μακροθυμία, ἡ ὁποία πάντοτε λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις καὶ κρίνει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς πράξεις αὐστηρῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ πραότητος τὰ ἄτομα. *Ἀρνόλδου.*

★ Πάντων μὲν ἐπιμελοῦ τῶν περὶ τὸν βίον, μάλιστα δὲ ἄσκει τὴν σεαυτοῦ φρόνησιν· διότι μέγιστον ἐντὸς ἐλαχίστου εἶνε νοῦς ἀγαθὸς ἐν σώματι ἀνθρώπου. *Ἰσοκράτους.*

Γ' ΜΗΝ — ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Κριὸν** τῇ 8ῃ, ὥρ. 3 λ. 13 μ. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Ζιλχιτζέ,** ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Τ. τῇ 4, ὥρ. 0 λ. 9 π. μ.*
☾ *Π. Σ. τῇ 11, ὥρ. 5 λ. 18 π. μ.*
☾ *Τ. Τ. τῇ 19, ὥρ. 8 λ. 20 π. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 26, ὥρ. 3 λ. 46 μ. μ.*

1	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 60—305	**14** Mars — Vendredi sainte Mathilde, reine	
Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος			
1 Μὰρτ 1318		*4 Ζιλχιδζὲ 1319*	
2	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 61—304	**15** Mars — Samedi saint Longin, m.	
Θεοδώρᾳ Τήρωνος— Εὐθαλίας μ. καὶ τῶν σὺν αὐτῇ			
2 Μὰρτ 1318		*5 Ζιλχιδζὲ 1319*	
3	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 62—303	**16** Mars — Dimanche PASSION-s. Héribert, év.	
Τῆς Ὀρθοδοξίας			
3 Μὰρτ 1318		*6 Ζιλχιδζὲ 1319*	
4	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☽ 63—302	**17** Mars — Lundi ste Gertrude, v.-s. Patrice év.	
Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ			
4 Μὰρτ 1318		*7 Ζιλχιδζὲ 1319*	
5	**ΤΡΙΤΗ** 64—301	**18** Mars — Mardi saint Gabriel, arch.	
Κόνωνος — Ἀρχελάου — Βενεδίκτου			
5 Μὰρτ 1318		*8 Ζιλχιδζὲ 1319*	
6	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 65—300	**19** Mars — Mercredi s. Joseph, ép. de la S. Vierge	
Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων			
6 Μὰρτ 1318		*9 Ζιλχιδζὲ 1319*	
7	**ΠΕΜΠΤΗ** 66—299	**20** Mars — Jeudi saint Nicétas, év.	
Βασιλέως ἐπισκόπου Χερσῶνος			
7 Μὰρτ 1318		*10 Ζιλχιδζὲ 1319*	
8	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 67—298	**21** Mars — Vendredi N. D. des 7 Douleurs	
Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας			
8 Μὰρτ 1318		*11 Ζιλχιδζὲ 1319*	
9	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 68—297	**22** Mars — Samedi saint Bienvenu, c.	
Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μαρτύρων			
9 Μὰρτ 1318		*12 Ζιλχιδζὲ 1319*	

★ Διατί νὰ καταστρέφωμεν μετὰ θανασίμου ἀγωνίας τὸν βίον ἡμῶν, ὅπως θησαυρίσωμεν διὰ τὸ μέλλον; Μήπως δύνανται τὰ πλούτη νὰ θεραπεύσωσιν ἀνίατον νόσον ἢ νὰ καταστήσωσιν ἡμᾶς ὑγιεῖς; ἢ μήπως δύνανται νὰ μηκύνωσι τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ κατὰ μίαν μόνον ἀναπνοὴν ἢ τέλος νὰ φαιδρύνωσι τοὐλάχιστον τὴν μαύρην στιγμὴν τοῦ θανάτου;

Γκάν.

★ Ἡ καλλιτέρα μερὶς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπαρτίζεται ἐξ ὅλων τῶν μικρῶν, ἀφανῶν, ἀσημάντων καὶ λησμονηθεισῶν πράξεων τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

Οὐόρδσβορτ.

★ Ἡ ἐργασία ἄνευ μεγαλοφυΐας εὐδοκιμεῖ ἀσφαλέστερον παρὰ τὴν μεγαλοφυΐαν ἄνευ ἐργασίας.

Τζὼν Λούμπωκ.

★ Δὲν διακαίομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τοῦ πλούτου οὐδ' εὔχομαι νὰ πλουτήσω· τοῦτο μόνον εὔχομαι, νὰ ζῶ ἐν ὀλιγαρκείᾳ ἀπηλλαγμένος κακῶν.

Θεόγνιδος.

★ Ἔχετε τὴν ἀπόφασιν νὰ πράξητε τὸ καθῆκόν σας καὶ ἐκτελεῖτε πᾶν ὅ,τι ἀπεφασίσατε ἅπαξ νὰ πράξητε. *Φραγκλίνου.*

★ Ἴδιον μεγαλόφρονος ἀνθρώπου εἶνε ν' ἀποδέχηται μᾶλλον τὴν παρρησίαν τῶν φίλων ἢ τὴν κολακείαν τῶν ἐχθρῶν. *Συνεσίου.*

10	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 69—296	**23** Mars — Dimanche **Rameaux**-s. Victorien, m.
	Γρηγορίου Παλαμᾶ — Κοδράτου μάρτυρος	
	10 Μὰρτ 1318 | 13 Ζιλχιδζὲ 1319	
11	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☽ 70—295	**24** Mars — Lundi saint Romule, m.
	Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων	
	11 Μὰρτ 1318 | 14 Ζιλχιδζὲ 1319	
12	**ΤΡΙΤΗ** 71—294	**25** Mars — Mardi **Annonciation de la S. V.**
	Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ	
	12 Μὰρτ 1318 | 15 Ζιλχιδζὲ 1319	
13	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 72—293	**26** Mars — Mercredi saint Emmanuel, m.
	Νικηφόρου μάρτυρος	
	13 Μὰρτ 1318 | 16 Ζιλχιδζὲ 1319	
14	**ΠΕΜΠΤΗ** 73—292	**27** Mars — Jeudi Jeudi Saint-s. Rupert, év.
	Βενεδίκτου ὁσίου	
	14 Μὰρτ 1318 | 17 Ζιλχιδζὲ 1319	
15	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 74—291	**28** Mars — Vendredi Vendredi Saint
	Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ	
	15 Μὰρτ 1318 | 18 Ζιλχιδζὲ 1319	
16	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 75—290	**29** Mars — Samedi Samedi Saint-s. Rudolphe, év.
	Σαβίνου μάρτυρος — Χριστοδούλου ὁσίου	
	16 Μὰρτ 1318 | 19 Ζιλχιδζὲ 1319	
17	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 76 289	**30** Mars — Dimanche **Pâques**-s. Amédée de Savoi
	Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως	
	17 Μὰρτ 1318 | 20 Ζιλχιδζὲ 1319	
18	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 77—288	**31** Mars — Lundi Lundi de Paques-s. Guy, c.
	Κυριλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων	
	18 Μὰρτ 1318 | 21 Ζιλχιδζὲ 1319	
19	**ΤΡΙΤΗ** ☾ 78—287	**1** Avril — Mardi saint Hugues, év.
	Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτύρων	
	19 Μὰρτ 1318 | 22 Ζιλχιδζὲ 1319	
20	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 79—286	**2** Avril — Mercredi saint François de Paul, c.
	Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μαρτύρων	
	20 Μὰρτ 1318 | 23 Ζιλχιδζὲ 1319	

★ Πάντες γνωρίζουσι νὰ εἴπωσι *ναί,* ἂν καὶ ὅλοι δὲν κατορθοῦσι νὰ εἴπωσι τοῦτο μετὰ χάριτος, δυσκολώτερον ὅμως εἶνε νὰ εἴπωσιν *ὄχι.* Πολλοὶ ὀφείλουσι τὴν καταστροφὴν αὐτῶν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἔλλειψιν. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Τοσοῦτον ἡ φρόνησις διαφέρει τῶν ἄλλων ἀρετῶν, ὅσον ἡ ὅρασις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. *Σόλωνος.*

★ Ὁ γάμος βοηθεῖ ἡμᾶς καλλίτερον εἰς τὸ νὰ ὑποφέρωμεν τα δεινὰ τοῦ βίου ἢ ὅτι πράττει τοῦτο ἡ εὔνοια τῆς τύχης. *Γ. Μ. Βαλτούρ.*

★ Οἱ ἄνδρες ἀνησυχοῦσι δι' ὅσα οἱ ἄλλοι σκέπτονται περὶ αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες δι' ὅσα οἱ ἄλλοι λέγουσι περὶ αὐτῶν. *Ἱππέλ.*

★ Πόσον σπάνιος καὶ εὐεργετικὸς εἶνε ὁ ἀφιλοκερδὴς ἔρως τῆς ἀληθείας! Τὰ εὐεργετήματα αὐτοῦ δὲν προσπίπτουσι πάντοτε ἀμέσως εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν, διότι ἐνίοτε μόλις μετὰ πολλὰς γενεὰς βλέπομεν ὅλον τὸ μέγεθος τῆς εὐτυχίας, ἣν ὀφείλομεν εἰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις, γενομένας οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον ἢ μόνον διὰ τὴν ἀκραιφνῆ ἀγάπην τῆς ἀληθείας. *Στάνλεϋ.*

★ Ὀλίγισται εἶνε αἱ ἀνωφελεῖς γνώσεις. Πράγματα μικρὰ δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ μόνον μικρὰ πνεύματα. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Σοφοὺς θεώρει ὄχι τοὺς λεπτολογικῶς περὶ μικρῶν ἐρίζοντας, ἀλλὰ τοὺς ὀρθῶς περὶ μεγάλων ὁμιλοῦντας. *Ἰσοκράτους.*

★ Ἡ σπουδὴ (ἡ βία, τὸ ἐσπευσμένον τῆς ἐνεργείας) εἶνε ὁ ἐπίτροπος τοῦ διαβόλου, ἐνῷ ἡ ὑπομονὴ ἀνοίγει ἡμῖν τὰς πύλας τῆς εὐδαιμονίας *Ἀνατολικὴ παροιμία.*

21	**ΠΕΜΠΤΗ** 80—285	**3** Avril — Jeudi saint Richard, év.
	Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ.	
	21 Μὰρτ 1318 | 24 Ζιλχιδζὲ 1319	
22	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 81—284	**4** Avril — Vendredi saint Isidore, év. D.
	Βασιλείου ἱερομάρτυρος.	
	22 Μὰρτ 1318 | 25 Ζιλχιδζὲ 1319	
23	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 82—283	**5** Avril — Samedi saint Vincent Fer., c.
	Νίκωνος ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.	
	23 Μὰρτ 1318 | 26 Ζιλχιδζὲ 1319	
24	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 83—282	**6** Avril — Dimanche saint Sixte, 1er p.
	Ἰωάννου τῆς Κλίμακος	
	24 Μὰρτ 1318 | 27 Ζιλχιδζὲ 1319	
25	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 84—281	**7** Avril — Lundi saint Lothaire, c.
	ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ	
	25 Μὰρτ 1318 | 28 Ζιλχιδζὲ 1319	
26	**ΤΡΙΤΗ** ● 85—280	**8** Avril — Mardi saint Gautier, ap.
	Σύναξις ἀρχαγγέλου Γαβριήλ	
	26 Μὰρτ 1318 | 29 Ζιλχιδζὲ 1319	
27	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 86—279	**9** Avril — Mercredi sainte Waltrude, v.
	Ματρώνης ὁσίας.	
	27 Μὰρτ 1318 | 30 Ζιλχιδζὲ 1319	
28	**ΠΕΜΠΤΗ** 87—278	**10** Avril — Jeudi saint Térence, m.
	Ἡρῳδίωνος μάρτυρος. Ψάλλ. ὁ Μέγας Κανών.	
	28 Μὰρτ 1318 | 1 Μουχαρρὲμ 1320	
29	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 88—277	**11** Avril — Vendredi saint Léon Ier, p. D.
	Μάρκου ἐπισκόπου. Ψάλλ. ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος.	
	29 Μὰρτ 1318 | 2 Μουχαρρὲμ 1320	
30	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 89—276	**12** Avril — Samedi saint Constantin, év.
	Ἰωάννου συγγραφέως τῆς Κλίμακος.	
	30 Μὰρτ 1318 | 3 Μουχαρρὲμ 1320	
31	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 90—275	**13** Avril — Dimanche saint Herménégilde, roi
	Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.	
	31 Μὰρτ 1318 | 4 Μουχαρρὲμ 1320	

★ Ἡ φύσις ἔκαμε τὴν γυναῖκα τροφόν, παιδαγωγόν, νοσοκόμον τῶν οἰκείων της. Πᾶσα ἀπέχθεια ἢ ἄγνοια τῶν καθηκόντων, τῶν καθιστώντων τὴν γυναῖκα ὠφέλιμον, ἀξιοσέβαστον, ἀναγκαιοτάτην, ἀποδεικνύει κακὴν ἀγωγὴν καὶ ψυχὴν ἀκαλλιέργητον. *Κυρίας Σιρεῖ.*

★ Μία καλὴ μήτηρ ἔχει ἀξίαν ἑκατὸν διδασκάλων. *Γ. Ἔρβετ.*

★ Πρὸ παντὸς μὴ σπεύδετε νὰ δυσαρεστηθῆτε πρὸς τοὺς ἄλλους. Σκεφθῆτε πρῶτον καὶ ἀναμείνατε ἐπὶ μικρὸν πρὶν ἢ ἐνεργήσητε. Ὅσον καὶ ἂν παρώργισεν ὑμᾶς ἡ διαγωγὴ φίλου, ἡ αὐτὴ διαγωγὴ μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας θὰ παρουσιασθῇ ὑμῖν ὑπὸ ὅλως διάφορον χρῶμα. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Ἡ φρόνησις εἶνε δύναμις ποιητικὴ καθ' ἑαυτὴν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρώπου. *Πλάτωνος.*

★ Εἰς τὴν οἰκογένειαν ἡμῶν ὀφείλομεν ὅλην ἡμῶν τὴν στοργήν, ὅλην τὴν λατρείαν καὶ ἀγάπην διότι αὐτὴ εἶνε ἡ βάσις καὶ ἡ ἀρχὴ παντὸς πολιτισμοῦ, ἡ ἀληθινὴ παιδαγωγός, ἡ διδάσκουσα ἡμᾶς τὸ ἀγαθόν, ἡ διατρέφουσα ἐν ἡμῖν πᾶν εὐγενὲς καὶ ὑψηλὸν αἴσθημα. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Ἐργάζου, ἐργάζου πάντοτε· ἐργάζου καὶ ἡ ἀμοιβή θὰ ἔλθῃ ἀφ' ἑαυτῆς. Εἴτε ἡ ἐργασία σου εἶνε ἄβρα ἢ χονδροειδὴς εἴτε συνίσταται εἰς τὸ νὰ σπείρῃς σῖτον ἢ νὰ συνθέτῃς ἐποποιίας, μή σε μέλῃ· ἀρκεῖ νὰ ἐργάζησαι τιμίως καὶ μεθ' ἡδονῆς καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι θὰ ἱκανοποιηθῇς ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς. Παρ' ὅλας τὰς ἀπογοητεύσεις, πάλιν ὁ θρίαμβος ἔσται ἡ κληρονομία σου. *Ἔμερσων.*

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Δ΄ ΜΗΝ ΗΜΕΡΑΙ 30

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Ταῦρον**, ὥρ. 3 λ. 1 μ. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Μουχαρρέμ**, ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Τ. τῇ 2, ὥρ. 7 λ. 22 π. μ.*
☾ *Π. Σ. τῇ 9, ὥρ. 8 λ. 46 μ. μ.*
☾ *Τ. Τ. τῇ 18, ὥρ. 0 λ. 54 π. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 25, ὥρ. 0 λ. 41 π. μ.*

1	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 91—274	**14** Avril — Lundi saint Justin Philos.
	Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.	
	1 Νισὰν 1318 | 5 Μουχαρρὲμ 1320	
2	**ΤΡΙΤΗ** ☽ 92—273	**15** Avril — Mardi sainte Lidwine, v.
	Τίτου ὁσίου.	
	2 Νισὰν 1318 | 6 Μουχαρρὲμ 1320	
3	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 93—272	**16** Avril — Mercredi saint Lambert, m.
	Νικήτα. Ἰωσὴφ Ὑμνογράφου.	
	3 Νισὰν 1318 | 7 Μουχαρρὲμ 1320	
4	**ΠΕΜΠΤΗ** 94—271	**17** Avril — Jeudi s. Rodolphe, m.-s. Anicet, p.
	Γεωργίου ὁσίου. Ζωσιμᾶ ὁσίου.	
	4 Νισὰν 1318 | 8 Μουχαρρὲμ 1320	
5	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 95—270	**18** Avril — Vendredi s. Eleuthère, év.-s. Apollon
	Κλαυδίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.	
	5 Νισὰν 1318 | 9 Μουχαρρὲμ 1320	
6	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 96—269	**19** Avril — Samedi saint Expedite, m.
	Τοῦ Λαζάρου. Εὐτυχίου ἀρχιεπισκόπου.	
	6 Νισὰν 1318 | 10 Μουχαρρὲμ 1320	
7	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 97—268	**20** Avril — Dimanche Patr. de S. Joseph
	Τῶν Βαΐων. Γεωργίου Μυτιλήνης.	
	7 Νισὰν 1318 | 11 Μουχαρρὲμ 1320	
8	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 98—267	**21** Avril — Lundi saint Anselme, év. D.
	Ἡρῳδίωνος ἀποστόλου ἐκ τῶν 70.	
	8 Νισὰν 1318 | 12 Μουχαρρὲμ 1320	
9	**ΤΡΙΤΗ** ☿ 99—266	**22** Avril — Mardi saint Sotère, p. m.
	Εὐψυχίου μάρτυρος	
	9 Νισὰν 1318 | 13 Μουχαρρὲμ 1320	

★ Κατηγοροῦμεν ἐν γένει τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀδίκους, ὅπως τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀδικίαν δικαιολογήσωμεν. *Γ. Μ. Βαλτούρ.*

★ Ὁ ἐπιορκῶν δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ τοὺς θεούς μηδὲ τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν ἀλλ' ἂν μὴ αὐτός, τὰ τέκνα ὅμως αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ γενεὰ τοῦ ἐπιορκήσαντος περιπίπτει εἰς μεγάλα ἀτυχήματα. *Λυκούργου.*

★ Μὴ ποιεῖτε τοιαύτην τινὰ χρῆσιν τοῦ χρόνου ὑμῶν ὥστε βραδύτερον νὰ ἔχητε ἀφορμὰς μεταμελείας. Δὲν ὑπάρχει τι μελαγχολικώτερον ἢ νὰ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι «τοῦτο εἶνε πλέον πολὺ ἀργά» ἢ ὅτι «ἠδύνατο ἄλλως νὰ γείνῃ». *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Γνώριζε νὰ ἐλπίζῃς ὀλίγα καὶ ἀπόλαυε τῶν ἀγαθῶν σου ὅσον δύνασαι περισσότερον *Γκαῖτε.*

★ Διὰ τῆς ἐπιθυμίας μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται, διὰ τῆς προνοίας δὲ τὰ πλεῖστα. *Θουκυδίδου.*

★ Ἄνευ ἀνάγκης μὴ ἀποχωρισθῆτε φίλου ἐφ' ὅσον διατελεῖτε ἐν ὀργῇ ἢ ψυχρότητι πρὸς αὐτόν· διότι πᾶς τοιοῦτος χωρισμὸς περικλείει ἐν ἑαυτῷ τὴν πιθανότητα νὰ εἶνε αἰώνιος. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Ὅταν τις ἐξέρχηται τῆς οἰκίας ἂς ἐξετάζῃ πρότερον τί μέλλει νὰ πράξῃ καὶ ὅταν εἰσέλθῃ πάλιν ἂς ἐξετάζῃ τί ἔπραξε. *Κλεοβούλου.*

10	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 100—265	**23** Avril — Mercredi saint Georges, m.
	Τερεντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.	
	10 Νισὰν 1318 | 14 Μουχαρρὲμ 1320	
11	**ΠΕΜΠΤΗ** 101—264	**24** Avril — Jeudi s. Fidèle, m.-Bon Larron
	Ἀντύπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου.	
	11 Νισὰν 1318 | 15 Μουχαρρὲμ 1320	
12	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 102—263	**25** Avril — Vendredi saint Marc évang.
	Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου.	
	12 Νισὰν 1318 | 16 Μουχαρρὲμ 1320	
13	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 103—262	**26** Avril — Samedi N. D. du bon Conseil
	Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.	
	13 Νισὰν 1318 | 17 Μουχαρρὲμ 1320	
14	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 104—261	**27** Avril — Dimanche saint Pierre Canisins, c.
	ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. *Τροφίμου ἀποστόλου.*	
	14 Νισὰν 1318 | 18 Μουχαρρὲμ 1320	
15	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 105—260	**28** Avril — Lundi saint Paul de la Croix, c.
	Κρήσκεντος. Λεωνίδου Ἀθηνῶν.	
	15 Νισὰν 1318 | 19 Μουχαρρὲμ 1320	
16	**ΤΡΙΤΗ** 106—259	**29** Avril — Mardi s. Pierre de Verone, m.
	Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων.	
	16 Νισὰν 1318 | 20 Μουχαρρὲμ 1320	
17	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 107—258	**30** Avril — Mercredi ste Cathérine de Sienne, v.
	Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι.	
	17 Νισὰν 1318 | 21 Μουχαρρὲμ 1320	
18	**ΠΕΜΠΤΗ** ☾ 108—257	**1** Mai — Jeudi saints Philip. et Jacq., ap.
	Ἰωάννου ὁσίου καὶ Ἰωάννου νεομάρτυρος.	
	18 Νισὰν 1318 | 22 Μουχαρρὲμ 1320	
19	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 109—256	**2** Mai — Vendredi saint Athanase, év. D.
	Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Παφνουτίου ἱερομάρ.	
	19 Νισὰν 1318 | 23 Μουχαρρὲμ 1320	
20	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 110—255	**3** Mai — Samedi Invention de la Sainte Croix
	Θεοδώρου Τριχινᾶ.	
	20 Νισὰν 1318 | 24 Μουχαρρὲμ 1320	

★ Ἡ ἀμοιβὴ πάσης καλῆς ἐργασίας ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἐξετέλεσας αὐτήν. *Ἐμερσων.*

★ Προσευχὴν εὐχαριστίας πρέπει νὰ τελῶμεν μᾶλλον, ὅταν ἀνοίγωμεν βιβλίον ἢ ὅταν καθήμεθα παρὰ τὴν τράπεζαν. *Λάμπ.*

★ Ἡ ὑγεία δὲν εἶνε μόνον ὁ κυριώτερος ὅρος τῆς εὐτυχίας, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπαραίτητος, ὅπως καλῶς ἐργασθῶμεν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶμεν καλῶς, ἐὰν εἴμεθα κεκοπιακότες, ἀφροσύνην δὲ διαπράττομεν ὑπερβαίνοντες τὰς δυνάμεις ἡμῶν, διότι πᾶσα τοιαύτη ἐργασία θ' ἀπαιτήσῃ μετέπειτα μακροτέραν περίοδον ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως. Πρὸς τούτοις ἡ ἐργασία ἡμῶν δὲν θὰ εἶνε καλῆς ποιότητος καὶ θὰ φέρῃ ἐπ' αὐτῆς ἔχνη ἢ ἐρεθισμοῦ ἢ ἐλλείψεως κρίσεως. *Τζὼν Λούμπωκ.*

★ Ὁ μὴ γνωρίζων εἰμὴ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ γνώμην δὲν γνωρίζει μέγα τι. *Ι. Μίλ.*

★ Ἡ γυνή, εἶπε μισάνθρωπός τις, συνενοῖ ἐν ἑαυτῇ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Εἶνε *πρόσθεσις* τῶν σκέψεων, *ἀφαίρεσις* τοῦ βαλαντίου, *πολλαπλασιασμὸς* τῶν δαπανῶν καὶ *διαίρεσις* τῶν φίλων. *Βαλζάκ.*

★ Ὡς τὸ πῦρ αὐξάνει τὴν εὐωδίαν τοῦ θυμιάματος, οὕτω καὶ ἡ ἐργασία ἀποκαλύπτει τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου ἀξίαν. *Ρητὸν ἰνδικόν.*

★ Ὁ ὕπνος, ὡς ἄπληστος τελώνης, μᾶς ἀναγκάζει νὰ διανείμωμεν μετ' αὐτοῦ τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς ἡμῶν. *Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς.*

★ Οὔτε ἔσθ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ· ὑγεία καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο. *Μένανδρος.*

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

21	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 111—254	**4** Mai — Dimanche sainte Monique, v.
	Τοῦ Θωμᾶ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος.	
	21 Νισὰν 1318 | *25 Μουχαρρὲμ 1320*	
22	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ● 112—253	**5** Mai — Lundi saint Pie V, pape
	Θεοδώρου Συκεώτου. Ναθαναήλ.	
	22 Νισὰν 1318 | *26 Μουχαρρὲμ 1320*	
23	**ΤΡΙΤΗ** 113—252	**6** Mai — Mardi s. Jean devant la P. L.
	Γεωργίου Τροπαιοφόρου. Ἀλεξάνδρας.	
	23 Νισὰν 1318 | *27 Μουχαρρὲμ 1320*	
24	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 114—251	**7** Mai — Mercredi saint Stanislas, év. m.
	Ἐλισάβετ ὁσίας.	
	24 Νισὰν 1318 | *28 Μουχαρρὲμ 1320*	
25	**ΠΕΜΠΤΗ** 115—250	**8** Mai — Jeudi **Ascension**-App. de s. Michel
	Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ.	
	25 Νισὰν 1318 | *29 Μουχαρρὲμ 1320*	
26	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 116—249	**9** Mai — Vendredi s. Grégoire de Nazianze, év.
	Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας.	
	26 Νισὰν 1318 | *30 Μουχαρρὲμ 1320*	
27	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 117—248	**10** Mai — Samedi saint Antonin, év.
	Συμεὼν ἱερομάρτυρος.	
	27 Νισὰν 1318 | *1 Σεφὲρ 1320*	
28	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 118—247	**11** Mai — Dimanche saint Mamert, év.
	Τῶν Μυροφόρων.	
	28 Νισὰν 1318 | *2 Σεφὲρ 1320*	
29	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☽ 119—246	**12** Mai — Lundi s. Nérée et Comp., m.
	Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων.	
	29 Νισὰν 1318 | *3 Σεφὲρ 1320*	
30	**ΤΡΙΤΗ** 120—245	**13** Mai — Mardi saint Servace év.
	Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου.	
	30 Νισὰν 1318 | *4 Σεφὲρ 1320*	

★ Δὲν εἶνε κακὸν νὰ πέσῃ τις, ἀλλὰ πεσὼν νὰ κεῖται πεπτωκὼς καὶ νὰ μὴ ἀνίσταται. *Χρυσοστόμου.*

★ Καὶ ὁ καλλίτερος τῶν ἀνθρώπων ἐγένετό ποτε ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ παίγνιον τῶν παθῶν. *Καραμζήν.*

★ Ἡ ὄρνις δὲν πίνει οὐδὲ σταγόνα ὕδατος χωρὶς νὰ ἀνυψώσῃ τὸ τὸ βλέμμα πρὸς τὸν οὐρανόν. *Κεμάλ.*

★ Ἀνδρεία εἶνε ἡ ἀρετή, καθ' ἣν φέρεταί τις ὡς ἀνήρ. — Ὁ ἔχων τὴν ἀρετὴν ταύτην ἄνθρωπος ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν του ἢ τὴν ἐργασίαν του, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἐπίμοχθος, μὴ καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν προσκομμάτων ἢ ὑπὸ τῶν κινδύνων.

Α. Σκαρλᾶτος ὁ Βυζάντιος.

★ Οἱ ἄνθρωποι τότε γίνονται καλλίτεροι, ὅταν πλησιάζωσι πρὸς τὸν Θεόν, ὁμοιότητα δὲ πρὸς τὸν Θεὸν παρέχει τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν.

Στοβ. τ. Δ', σ. 268.

★ Ἡ ἀμάθεια ἔχει πολλὰ λυπηρὰ ἐπακόλουθα, ἐξ ὧν τὸ πρώτιστον εἶνε ἡ ὀκνηρία. *Ν. Κ. Μ.*

★ Ἡ ἁμαρτία καὶ ἂν φαίνηται ἡμῖν μικρὰ πάντοτε ὅμως ὑπάρχει ὀλέθριος ἐπειδὴ ἐστι τὸ δηλητήριον τῆς ψυχῆς· μετὰ τοῦ δηλητηρίου οὐ δεῖ παίζειν καὶ ἀστειεύεσθαι.

Ἰννοκεντίου.

★ Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Ἀρχαῖον ἑλληνικὸν γνωμικόν.

★ Ὁ μόνος τρόπος ἀμύνης πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων εἶνε νὰ μὴ παρατηρῶμεν αὐτήν.

Κυρίας Δὲ Πουϊζιέ.

★ Σαθρὸν φύσει πᾶν ὅ,τι ἂν μὴ ᾖ δικαίως πεπραγμένον. *Δημοσθένους.*

★ Μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων ἐστὶν ἡ ἀναίδεια. *Εὐριπίδου.*

★ Ἡ ἀνάμνησις ἀποτελεῖ παρὰ παντὶ ἀνθρώπῳ μέρος τῆς ἠθικῆς διαγνώσεως ἑαυτοῦ. *Φεστερσλέβεν.*

ΜΑΪΟΣ

Ε' ΜΗΝ — ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τοὺς **Διδύμους**, ὥρ. 2 λ. 50 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Σεφὲρ**, ἔχων ἡμέρας 29.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Τ. τῇ 1, ὥρ. 3 λ. 36 μ. μ.*
☿ *Π. Σ. τῇ 9, ὥρ. 0 λ. 42 μ. μ.*
☾ *Τ. Τ. τῇ 17, ὥρ. 1 λ. 57 μ. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 24, ὥρ. 8 λ. 7 π. μ.*
☽ *Π. Τ. τῇ 31, ὥρ. 1 λ. 50 π. μ.*

1	**ΤΕΤΑΡΤΗ** ☽ 121—244	**14** Mai — Mercredi saint Boniface, m.
	Ἱερεμίου προφήτου.	
	1 Μαΐς 1318 | *5 Σεφὲρ 1320*	
2	**ΠΕΜΠΤΗ** 122—243	**15** Mai — Jeudi saint J. de la Salle, c.
	Ἀνακομιδὴ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	
	2 Μαΐς 1318 | *6 Σεφὲρ 1320*	
3	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 123—242	**16** Mai — Vendredi s. Jean Népomucène, m.
	Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.	
	3 Μαΐς 1318 | *7 Σεφὲρ 1320*	
4	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 124—241	**17** Mai — Samedi saint Pascal, c.
	Πελαγίας μάρτυρος.	
	4 Μαΐς 1318 | *8 Σεφὲρ 1320*	
5	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 125—240	**18** Mai — Dimanche **Pentecôte** - s. Vénance, m.
	Τοῦ Παραλύτου. — Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος.	
	5 Μαΐς 1318 | *9 Σεφὲρ 1320*	
6	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 126—239	**19** Mai — Lundi s. Pierre Cél. - s. Yves
	Ἰὼβ τοῦ πολυάθλου.	
	6 Μαΐς 1318 | *10 Σεφὲρ 1320*	
7	**ΤΡΙΤΗ** 127—238	**20** Mai — Mardi saint Bernardin, c.
	Ἀκακίου καὶ Κοδράτου μαρτύρων.	
	7 Μαΐς 1318 | *11 Σεφὲρ 1320*	
8	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 128—237	**21** Mai — Mercredi saint Félix de Cant., c.
	Μεσοπεντηκοστή. — Ἰωάννου Θεολόγου.	
	8 Μαΐς 1318 | *12 Σεφὲρ 1320*	
9	**ΠΕΜΠΤΗ** ☾ 129—236	**22** Mai — Jeudi sainte Julie, v. m.
	Ἡσαΐου προφήτου. — Χριστοφόρου μάρτυρος.	
	9 Μαΐς 1318 | *13 Σεφὲρ 1320*	

★ Τῆς ἀνελευθερίας τρία ὑφίστανται εἴδη, ἡ αἰσχροκέρδεια, ἡ φειδωλία καὶ ἡ κιμβικία (ἄκρα φιλαργυρία). *Ἀριστοτέλους.*

★ Τὸ ὑποφέρειν τὴν ἀδικίαν εἶνε μεγαλείτερον τοῦ εὐεργετεῖν.

Χρυσοστόμου.

★ Οἱ ἄνθρωποι σπανίως προσδεύουν, ὅταν μόνον τὸν ἑαυτόν των ἔχουν ὡς πρότυπον.

Γκόλδσμιθ.

★ Ὡραῖον πρόσωπον γυναικὸς φέρει τὴν προῖκα μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς γεννήσεώς του.

Γαλλικὴ παροιμία.

★ Βιβλίον καλὸν εἶνε φίλος πιστὸς καὶ ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ εἶνε εὐεργέτης τῆς κοινωνίας. *Μακώλεϊ.*

★ Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ θὰ εὐφρανθῇ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ θὰ καυχηθῇ δι' αὐτόν. *Σειράχ.*

★ Αἱ ἀπορίαι γίνονται διὰ τῆς ἀεργίας· αἱ κακουργίαι δ' ἔπειτα διὰ τῆς ἀπορίας.

***

★ Ἂν ἡ γυνὴ δὲν κατέρχηται μέχρις ὑρῶν, ὑψωθεῖτε ὑμεῖς μέχρις αὐτῆς. *Ἀρσενίου Οὐσαίη.*

★ Ὁ βλέπων τὴν ἀδικίαν καὶ παρασιωπῶν αὐτὴν αὐτὸς οὗτος διαπράττει αὐτήν. *Ἰωάνν. Ρουσώ.*

★ Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐθνικὴ ἀγωγή, ἐκεῖ οὐδόλως ὑπάρχει διαρκὴς νομοθεσία.

Βερναρδίνου Δὲ Σεντπιέρρου.

10	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 130—235	**23 Mai — Vendredi** saint Désiré, év. m.	
Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.			
10 Maΐς 1318 | 14 Σεφὲρ 1320			
11	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 131—234	**24 Mai — Samedi** N. D. Auxiliatrice	
Μωκίου ἱερομάρτυρος.			
11 Maΐς 1318 | 15 Σεφὲρ 1320			
12	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 132—233	**25 Mai — Dimanche** **Trinité**-s. Urbain, p. m.	
Τῆς Σαμαρείτιδος. Ἐπιφανίου.			
12 Maΐς 1318 | 16 Σεφὲρ 1320			
13	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 133—232	**26 Mai — Lundi** saint Philippe Neri, c.	
Γλυκερίας μάρτυρος.			
13 Maΐς 1318 | 17 Σεφὲρ 1320			
14	**ΤΡΙΤΗ** 134—231	**27 Mai — Mardi** saint Bède év.	
Ἰσιδώρου μάρτυρος.			
14 Maΐς 1318 | 18 Σεφὲρ 1320			
15	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 135—230	**28 Mai — Mercredi** saint Germain, év.	
Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.— Ἀχιλλίου.			
15 Maΐς 1318 | 19 Σεφὲρ 1320			
16	**ΠΕΜΠΤΗ** 136—229	**29 Mai — Jeudi** **Fête Dieu**-s. Maximin, év.	
Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.			
16 Maΐς 1318 | 20 Σεφὲρ 1320			
17	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** ☾ 137—228	**30 Mai — Vendredi** saint Ferdinand, roi	
Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων.			
17 Maΐς 1318 | 21 Σεφὲρ 1320			
18	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 138—227	**31 Mai — Samedi** sainte Angèle, v.	
Πέτρου καὶ Διονυσίου μαρτύρων.			
18 Maΐς 1318 | 22 Σεφὲρ 1320			
19	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 139—226	**1 Juin — Dimanche** saint Pothin, m.	
Τοῦ Τυφλοῦ.— Πατρικίου ἱερομάρτυρος.			
19 Maΐς 1318 | 23 Σεφὲρ 1320			
20	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 140—225	**2 Juin — Lundi** saint Erasme, év. m.	
Θαλλελαίου μάρτυρος.			
20 Maΐς 1318 | 24 Σεφὲρ 1320			

★ Ἄνθρωπος δίχως ἐντροπὴ σὰν φαγὶ δίχως ἁλάτι. *Δημῶδες.*

★ Ἂν εἰς ἕνα ἄνθρωπον ἐκμυστηρευθῇς τὸ ἀπόρρητόν σου, πάντες θὰ μάθωσιν αὐτό. *Ἕλλην. γνωμικόν.*

★ Ἐναλλὰξ καὶ ποικίλως πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα τὰς ἐπιπλήξεις καὶ τοὺς ἐπαίνους. *Πλουτάρχου*

★ Οὐδείς, οὐδ' ὁ τιμιώτερος ἔτι, δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι δὲν θὰ διαπράξῃ ποτὲ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον λάθος. Ἀλλ' ὁ μὲν πανηρὸς ἐμμένει ἐν αὐτῷ, ὁ ὑποκριτὴς ἀποκρύπτει τοῦτο, ὁ θρασὺς δικαιολογεῖ αὐτὸ καὶ ὁ τίμιος διορθοῖ τοῦτο.

Ἀλφρέδου Μπουζάρ.

★ Ὅ,τι χορηγοῦμεν εἰς τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιροῦμεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας εὐδαιμονίας. *Λ. Λαρσέρου.*

★ Ἡ ἱστορία δὲν χρησιμεύει ὡς παράδειγμα. Καθ' ἡμέραν ἡ ἀνθρωπότης συλλαμβάνεται δι' ἀρχαίων παγίδων, χρησιμοποιηθεισῶν ἤδη.

Ἰουλίου Σίμωνος.

★ Ἡ συγχώρησις δέον νὰ βασίζηται ἐπὶ τῆς πείρας τῶν ἰδίων ἑκάστου ἀτυχημάτων. *Ἔϊλβεργ.*

★ Ὁ λόγος ὁμοιάζει πρὸς βέλος. Ὅπως αὐτὸ ἅπαξ ριφθὲν δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὴν χορδὴν τοῦ τόξου, οὕτω καὶ ὁ λόγος ἅπαξ προφερθεὶς δὲν ἐπανέρχεται πλέον εἰς τὰ χείλη.

Κομφουκίου.

★ Πᾶν αἴσθημα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ αὐτὸ τὸ εὐγενέστατον, ὅταν δὲν μένῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προσήκοντος, ὅταν δὲν διευθύνηται ὑπὸ τοῦ νοῦ καὶ τῆς κρίσεως, ἐκφυλίζει εἰς ὑπερβολὴν καὶ μεταβάλλεται εἰς ἐλάττωμα.

Σκαρλάτου τοῦ Βυζαντίου.

21	**ΤΡΙΤΗ** 141—224	**3 Juin — Mardi** N. D. de la Lettre	
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.			
21 Maΐς 1318 | 25 Σεφὲρ 1320			
22	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 142—223	**4 Juin — Mercredi** saint Dacien, m	
Βασιλίσκου μάρτυρος.			
22 Maΐς 1318 | 26 Σεφὲρ 1320			
23	**ΠΕΜΠΤΗ** 143—222	**5 Juin — Jeudi** saint Boniface, év.	
ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ — *Μιχαὴλ ἐπισκόπου.*			
23 Maΐς 1318 | 27 Σεφὲρ 1320			
24	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** ● 144—221	**6 Juin — Vendredi** saint Cœur de J.	
Συμεὼν τοῦ ἐν Θαυμαστῷ ὄρει.			
24 Maΐς 1318 | 28 Σεφὲρ 1320			
25	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 145—220	**7 Juin — Samedi** saint Robert, ab.	
Ἡ Γ' εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Πρόδρομου.			
25 Maΐς 1318 | 29 Σεφὲρ 1320			
26	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 146—219	**8 Juin — Dimanche** saints Médard et Gaudard	
Τῶν Θεοφόρων Πατέρων.			
26 Maΐς 1318 | 1 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320			
27	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 147—218	**9 Juin — Lundi** ss. Prime et Félicien, mm.	
Ἑλλαδίου μάρτυρος.			
27 Maΐς 1318 | 2 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320			
28	**ΤΡΙΤΗ** 148—217	**10 Juin — Mardi** sainte Amélie, v.	
Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.			
28 Maΐς 1318 | 3 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320			
29	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 149—216	**11 Juin — Mercredi** saint Barurbé, ap.	
Θεοδοσίας μάρτυρος.			
29 Maΐς 1318 | 4 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320			
30	**ΠΕΜΠΤΗ** 150—215	**12 Juin — Jeudi** saint J. de S. Facond, c.	
Ἰσαακίου δοίου.			
30 Maΐς 1318 | 5 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320			
31	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** ☽ 151—214	**13 Juin — Vendredi** s. Antoine de Padoue, c.	
Ἑρμείου μάρτυρος			
31 Maΐς 1318 | 6 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320			

★ Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ μετρᾶται κατὰ τὰς δυνάμεις ἑκάστου, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται. Ἐξ ἴσου ἄτοπον εἶνε νὰ ζητῇ τις παρὰ μικροῦ μεγάλα καὶ παρὰ μεγάλου μικρά, ἐπειδὴ ἐκεῖνο μὲν εἶνε ἄκαιρον, τοῦτο δὲ μικρολόγον.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

★ Τὴν πλάνην τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου συχνάκις ἀνακαλύπτει ὁ νοῦς αὐτοῦ. Νέοι ἢ γέροντες πρέπει νὰ συμβουλεύωμεθα συγχρόνως τὴν καρδίαν καὶ τὴν συνείδησιν ἡμῶν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἀληθῶς θεαρέστων πράξεων. *Α. Ν. Πλεστσέεφ.*

★ Ποῖον ἐκ τῶν ἀγαθῶν εἶνε εὔκολον ; τίς κοιμώμενος ἔστησε τρόπαιον ; τίς τρυφῶν καὶ καταυλούμενος κατεκοσμήθη διὰ τῶν στεφάνων τῆς καρτερίας ; Οὐδεὶς χωρὶς νὰ τρέξῃ ἐκέρδησε βραβεῖον· οἱ πόνοι γεννῶσι δόξαν, οἱ κάματοι δὲ προξενοῦσι στεφάνους. *Βασιλείου.*

★ Ἡ τάξις ἀποκλείει τὴν σύγχυσιν· ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρξῃ τάξις, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀκρίβεια. Ὁ οἶκος, ὅπου ἐπικρατεῖ ἀταξία καὶ ἀκαταστασία, προξενεῖ ἀηδίαν· τὴν εὐθύνην φέρει ἡ οἰκοδέσποινα. Βλέποντες αὐτὴν ἀμέσως σκεπτόμεθα ὅτι σπαταλᾷ τὸν καιρόν της καὶ δὲν μεριμνᾷ περὶ τῶν περὶ αὐτήν.

Σμάιλς.

★ Οἱ σπαταλῶντες τὴν νεότητα, δὲν δύνανται νὰ εἶνε φειδωλοὶ τοῦ γήρατος αὐτῶν. *Ριών.*

★ Ὁ ἐθισθεὶς νὰ ψεύδηται, θὰ ψεύδηται πάντοτε καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄνευ ἀνάγκης, θὰ ψεύδηται μέχρι τῆς ἐπιθανατίου αὐτοῦ στιγμῆς, καθ' ἣν τὸ πνεῦμα ἀποχωρίζεται τοῦ σώματος. *Χέμνιτζερ.*

SISMANOGLIO

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ϛ' ΜΗΝ ♋ ΗΜΕΡΑΙ 30

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Καρκῖνον** τῇ 9ῃ, ὥρ. 11 λ. 12 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Ρεβῒ-οὐλ-ἐββέλ**, ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Σ. τῇ 8, ὥρ. 4 λ. 13 π. μ.*
☾ *Τ. Τ. τῇ 15, ὥρ. 11 λ. 48 μ. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 22, ὥρ. 2 λ. 55 μ. μ.*
☽ *Π. Τ. τῇ 29, ὥρ. 2 λ. 43 μ. μ.*

1	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 152—213	**14** Juin — Samedi saint Basile, év. D.
	Τῶν Ψυχῶν.— Ἰουστίνου μάρτυρος.	
	1 Χαζιρὰν 1318 | *7 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
2	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 153—212	**15** Juin — Dimanche sainte Germain Cousine, v.
	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ	
	2 Χαζιρὰν 1318 | *8 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
3	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 154—211	**16** Juin — Lundi s. Fennon, év.-s. Doré, év.
	Τῆς Ἁγίας Τριάδος.	
	3 Χαζιρὰν 1318 | *9 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
4	**ΤΡΙΤΗ** 155—210	**17** Juin — Mardi saint Adolphe, év.
	Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως.	
	4 Χαζιρὰν 1318 | *10 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
5	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 156—209	**18** Juin — Mercredi sainte Marine, v. m.
	Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου.	
	5 Χαζιρὰν 1318 | *11 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
6	**ΠΕΜΠΤΗ** 157—208	**19** Juin — Jeudi N. D. de perp. Sec.
	Ἱλαρίωνος ὁσίου τοῦ Νέου.	
	6 Χαζιρὰν 1318 | *12 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
7	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 158—207	**20** Juin — Vendredi saint Sylvère, év. m.
	Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀγκύρας.	
	7 Χαζιραν 1318 | *13 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
8	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** ♋ 159—206	**21** Juin — Samedi s. Louis de Gonzague
	Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψ. Θεοδώρου Στρατηλάτου.	
	8 Χαζιρὰν 1318 | *14 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
9	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 160—205	**22** Juin — Dimanche saint Paulin, év.
	Τῶν Ἁγίων Πάντων.	
	9 Χαζιρὰν 1318 | *15 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	

★ Ὁ γάμος ὑπῆρξε πάντοτε ἡ τέφρα τοῦ ἔρωτος.

Λαροσφουκώ.

★ Ἡ ζηλοτυπία παραδιάζει τὰ συμβόλαια, διαμελίζει τὰς κοινωνίας, διαρρηγνύει τὸν γάμον, καταστρέφει τὸν οἶκον, προδίδει τὸν πλησίον καὶ τὸν φίλον, ἀδιαλείπτως δὲ ἐργάζεται ἢ σχεδιάζει τὸ κακόν. Ἀρχὴ αὐτῆς εἶνε τὸ ἐνυπάρχον ἐν τῇ διανοίᾳ ἔγκλημα, ὅπερ ἀνταναklῶν παριστᾷ τὰς ἰδίας ἡμῶν κακίας καὶ τὰ πάθη ὡς κακίας καὶ πάθη ἄλλων, ὡς ὁ ἐξ ἰκτέρου πάσχων καὶ κιτρινίζων νομίζει ὅτι βλέπει ὅλον τὸν κόσμον κίτρινον.

***

★ Κατακρίνοντες τὸ παρελθὸν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀρχόμεθα τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἡμετέρας ἠθικῆς παιδεύσεως. Ἐργαζόμενοι καὶ ἀνιχνεύοντες εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀνευρίσκομεν τὰ τοῦ παρελθόντος σφάλματα καὶ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας φθάνομεν εἰς τὴν ὑψίστην ἀρετήν, τὸ *Γνῶθι σαυτόν.* *Πηρόγωφ.*

★ Ὁ μόνος τρόπος, καθ' ὃν δύνασαι νὰ ἴδῃς τὰ σφάλματα γυναικός, περὶ ἧς ἐνδιαφέρεσαι, εἶνε νὰ κλείσῃς τοὺς ὀφθαλμούς.

***

★ Φεύγει πολλάκις ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐκδίκησιν τῶν νόμων· ἀλλὰ πῶς θὰ φύγῃ τὸν ἔλεγχον τῆς ἑαυτοῦ συνειδήσεως; *Σαριπόλου.*

10	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 161—204	**23** Juin — Lundi sainte Ediltrude
	Ἀλεξάνδρου μεγ. (ἀρχ. ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ.).	
	10 Χαζιρὰν 1318 | *16 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
11	**ΤΡΙΤΗ** 162—203	**24** Juin — Mardi saint Jean Baptiste
	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα ἀποστόλων.	
	11 Χαζιρὰν 1318 | *17 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
12	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 163—202	**25** Juin — Mercredi saint Prosper, év.
	Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου ὁσίων.	
	12 Χαζιρὰν 1318 | *18 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
13	**ΠΕΜΠΤΗ** 164—201	**26** Juin — Jeudi saints Jean et Paul, mm.
	Ἀκυλίνης μάρτυρος.	
	13 Χαζιρὰν 1318 | *19 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
14	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 165—200	**27** Juin — Vendredi saint Ladislas, roi
	Ἐλισσαίου Προφήτου.	
	14 Χαζιρὰν 1318 | *20 Ρεββὶ οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
15	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** ☾ 166—199	**28** Juin — Samedi saint Léon II, pape
	Ἀμὼς προφήτου,— Ἱερωνύμου Ναρσῆ.	
	15 Χαζιρὰν 1318 | *21 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
16	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 167—198	**29** Juin — Dimanche saints Pierre et Paul Ap.
	Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος.	
	16 Χαζιρὰν 1318 | *22 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
17	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 168—197	**30** Juin — Lundi Commémoration de s. Paul
	Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ, Ἰσαύρου.	
	17 Χαζιρὰν 1318 | *23 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
18	**ΤΡΙΤΗ** 169—196	**1** Juillet — Mardi s. Didier év.-s. Thiebaud, c.
	Λεοντίου μάρτυρος.— Θεοδούλου.	
	18 Χαζιρὰν 1318 | *24 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
19	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 170—195	**2** Juillet — Mercredi Visitation de la S. V.-s. Othon
	Ἰούδα ἀποστόλου.— Παϊσίου τοῦ Μεγάλου.	
	19 Χαζιρὰν 1318 | *25 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
20	**ΠΕΜΠΤΗ** 171—194	**3** Juillet — Jeudi s. Héliodore, év.
	Μεθοδίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Πατάρων.	
	20 Χαζιρὰν 1318 | *26 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	

★ Μετὰ θάρρους ἔρχου πρὸς τοὺς συμβούλους. *Ἐπικτήτου.*

Ὁ ἠθικὸς κόσμος ἔχει τὰς ἐπιδημίας του, ὡς καὶ ὁ φυσικός.

Ἰουλίου Σίμωνος.

★ Ἡ γυνὴ συγχωρεῖ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κακῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ καλλονὴ αὐτῆς ὠθεῖ.

***

★ Ἀκατανόητον φαίνεται, διατί οἱ διδάσκοντες ἡμᾶς ἀπευθύνουσι τὰς διδασκαλίας αὐτῶν ἀποκλειστικῶς πρὸς μόρφωσιν τοῦ νοῦ, μικρὰν δὲ ἢ μηδεμίαν δίδουσι προσοχὴν εἰς τὴν καρδίαν; Ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους μέχρι τῶν φιλοσόφων τῶν νεωτέρων χρόνων συνεγράφησαν ἀναρίθμητα βιβλία πρὸς καλλιέργειαν καὶ πρόοδον τοῦ νοῦ, ὀλίγιστα ὅμως ἀναλόγως πρὸς καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῆς καρδίας.

***

★ Τὸ θεραπεύειν εἶνε καθῆκον τοῦ ἰατροῦ, τὸ προλαμβάνειν ὅμως τὴν ἀσθένειαν εἶνε ὁ ὕψιστος αὐτοῦ προορισμός. *Α. Β. Ταρνόβσκη.*

★ Ἡ μόνη παρηγορία ἐν τῇ καταλαμβανούσῃ ἡμᾶς δυστυχίᾳ συνίσταται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν καὶ παρατήρησιν ἀνθρώπων δυστυχεστέρων ἡμῶν, τὸ τοιοῦτον δὲ εἶνε εὔκολον εἰς πάντα ἄνθρωπον. Πᾶς κατατρυχόμενος ὑπὸ δυστυχίας τινός, ἐὰν ἀποβλέψῃ πέριξ του θὰ εὕρῃ ἐξάπαντος ἄνθρωπον δυστυχέστερον ἑαυτοῦ.

Σοπεγχάουερ.

★ Ἡ τῆς ψυχῆς σωφροσύνη καθαίρει τὸ σῶμα. *Φωκυλίδου.*

★ Ἡ ἀδράνεια εἶνε ὡς ἡ σκωρία, ἥτις φθείρει πλειότερον τῆς χρήσεως. Κλειδίον, τοῦ ὁποίου γίνεται χρῆσις, εἶνε πάντοτε στιλπνόν. *Βλανκάρ.*

★ Πῶχει κεφάλι γράλινο ἂς μὴ κτυπᾷ 'ς τὸν τοῖχο. *Δημῶδες.*

ΙΟΥΝΙΟΣ

21 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	172—193	**4** Juillet — Vendredi saint Udalric, év.
Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.		
21 Χαζιρὰν 1318		*27 Ρεββὶ-οὐλ ἐββὲλ 1320*
22 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	● 173—192	**5** Juillet — Samedi ss. Cyrille et Méthode
Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων.		
22 Χαζιρὰν 1318		*28 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*
23 ΚΥΡΙΑΚΗ	174—191	**6** Juillet — Dimanche saint Isaïe, proph.
Ἀγριππίνης καὶ Ἀριστοκλέους μάρτυρος.		
23 Χαζιρὰν 1318		*29 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*
24 ΔΕΥΤΕΡΑ	175—190	**7** Juillet — Lundi Précieux Sang de N. S. J. C.
Τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.		
24 Χαζιρὰν 1318		*30 Ρεββὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*
25 ΤΡΙΤΗ	176—189	**8** Juillet — Mardi sainte Elisabeth, reine
Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.		
25 Χαζιρὰν 1318		*1 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
26 ΤΕΤΑΡΤΗ	177—188	**9** Juillet — Mercredi saint Brice, év.
Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ		
26 Χαζιρὰν 1318		*2 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
27 ΠΕΜΠΤΗ	178—187	**10** Juillet — Jeudi ste Félicité et ses 7 fils, mm.
Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.		
27 Χαζιρὰν 1318		*3 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
28 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	179—186	**11** Juillet — Vendredi saint Pie I, p.
Ἀνακομιδὴ λειψ. Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων.		
28 Χαζιρὰν 1318		*4 Ρεββὶ-οὐλ ἀχὴρ 1320*
29 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Ⓓ 180—185	**12** Juillet — Samedi saint Jean Gualb., c.
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ		
29 Χαζιρὰν 1318		*5 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
30 ΚΥΡΙΑΚΗ	181—184	**13** Juillet — Dimanche s. Eugène, év. m.
Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ		
30 Χαζιρὰν 1318		*6 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*

★ Τῆς ἀδικίας εἴδη εἶναι τρία· ἡ ἀσέβεια, ἡ πλεονεξία, ἡ ὕβρις.

Ἀριστοτέλους.

★ Ὁ ἔρως τὴν νεότητα ὀφείλει νὰ στολίζῃ, ὥσπερ ἡ δρόσος τὰ φυτά, ὡς ἡ ὀσμὴ τὰ ρόδα, διότι ἀδυσώπητος καὶ μὲ ταχὺν τὸν πόδα ὁ θάνατος καραδοκῶν ὡς φάσμα προσεγγίζει!...

Ν. Κ. Μακρίδου.

★ Οἱ ἀδύλεσχοι ἀδικοῦσι τοὺς φίλους, ὠφελοῦσι τοὺς ἐχθροὺς καὶ καταστρέφουσιν ἑαυτούς.

Πλουτάρχου

★ Τὸ δωρεὰν λαμβανόμενον ὄξος φαίνεται ἡμῖν γλυκύτερον τοῦ μέλιτος. *Τουρκικὴ παροιμία.*

★ Ὅπως ὁ τεθολωμένος ὀφθαλμὸς δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῇ ἀκριβῶς τὰ ὁρώμενα, οὕτως οὐδὲ ἡ τεθολωμένη ψυχὴ δύναται νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀλήθειαν. *Στοβ. τ. Δ' σ. 241.*

★ Εἰ χωλῷ παροικήσεις ὑποσκάζειν μαθήσει. *Ἀρχ. ἑλλην. γνωμικόν.*

★ Πᾶσα γυνὴ σώφρων καὶ ἐνάρετος ἐν χαλεπαῖς ἡμέραις τοῦ βίου ὀφείλει μετὰ καρτερίας καὶ ἀγογγύστως νὰ ὑπομένῃ πᾶσαν στενοχωρίαν, ἀνακουφίζουσα τὰς θλίψεις τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἡ μὴ συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας γυνὴ παραγνωρίζει τὸν κύριον αὐτῆς προορισμόν.

***

★ Ἀντιτάσσων τις τὸ θάρρος, τὴν χρηστότητα, τὴν ὑπομονὴν πρὸς τὰ ἀτυχήματα καὶ τὰς ἀδικίας, ἀποδεικνύει ὅτι εἶνε ἀνώτερος αὐτῶν κἂν ἔτι θῦμα τούτων γένηται. *Βέϊς.*

★ Τὸ ἀδύνατον θεωρούμενον παρὰ πολλῶν ἐπιτυγχάνεται πάντοτε, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐπιμονὴ συνηνωμένα παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Καρδιναλίου Δὲ Ρέτζ.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ζ' ΜΗΝ — ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Λέοντα** τῇ 10ῃ, ὥρ. 10 λ. 6 μ. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Ρεββὶ-οὐλ-ἀχήρ,** ἔχων ἡμέρας 29.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Ⓛ *Π. Σ. τῇ 7, ὥρ. 6 λ. 41 π. μ.*
Ⓒ *Τ. Τ. τῇ 15, ὥρ. 7 λ. 11 π. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 21, ὥρ. 10 λ. 13 μ. μ.*
Ⓓ *Π. Τ. τῇ 29, ὥρ. 6 λ. 20 μ. μ.*

1 ΔΕΥΤΕΡΑ	182—183	**14** Juillet — Lundi saint Bonaventure, év. D.
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ Ἀναργύρων.		
1 Τεμοὺζ 1318		*7 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
2 ΤΡΙΤΗ	183—182	**15** Juillet — Mardi s. Henri, emp.-s. Vladimir c.
Κατάθεσις τῆς τιμ. Ζώνης ἐν Βλαχέρναις.		
2 Τεμοὺζ 1318		*8 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
3 ΤΕΤΑΡΤΗ	184—181	**16** Juillet — Mercredi N.-D. du Mont-Carmel
Ὑακίνθου μάρτυρος. — Ἀνατολίου Κων/πόλεως.		
3 Τεμουζ 1318		*9 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
4 ΠΕΜΠΤΗ	185—180	**17** Juillet — Jeudi saint Alexis, c.
Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης Ἱεροσολυμίτου.		
4 Τεμοὺζ 1318		*10 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
5 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	186—179	**18** Juillet — Vendredi Saint Camile, c.
Ἀθανασίου. — Λαμπαδοῦ θαυματουργοῦ.		
5 Τεμοὺζ 1318		*11 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
6 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	187—178	**19** Juillet — Samedi saint Vincent de Paule, c.
Σισώη ὁσίου τοῦ Μεγάλου.		
6 Τεμοὺζ 1318		*12 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
7 ΚΥΡΙΑΚΗ	Ⓛ 188—177	**20** Juillet — Dimanche sainte Marguerite, v.
Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος — Εὐαγγέλου.		
7 Τεμοὺζ 1318		*13 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
8 ΔΕΥΤΕΡΑ	189—176	**2** Juillllet — Lundi ste Julie, v. m.-s. Victor, m.
Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.		
8 Τεμοὺζ 1318		*14 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*
9 ΤΡΙΤΗ	190—175	**22** Juillet — Mardi ste Marie-Madeleine, Pénit.
Παγκρατίου Ταυρομενίας ἱερομάρτυρος.		
9 Τεμοὺζ 1318		*15 Ρεββὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*

★ Ὅταν εὑρίσκῃ τις τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ ἐν ἑαυτῷ ἐλάχιστον ἐκτιμᾷ τὴν δυναμένην νὰ ἐπέλθῃ αὐτῷ ἄλλεσθεν. *Ὀξενστιερν.*

★ Ἡ ἐπιδίωξις παγγνωσίας εἶνε πλάνη τῆς φιλαυτίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν μωρίαν τῆς νεωτέρας κοινωνίας.

Βλαγκάρ.

★ Οὗ ἕνεκα θέλεις νὰ ζῇς καὶ νὰ ἀποθάνῃς μὴ διστάζῃς.

Μεγάλου Βασιλείου.

★ Μόνοι οἱ θανόντες εἶνε ἀνέλπιστοι. *Θεοκρίτου.*

★ Ἂν ἕκαστος ἔπραττε πᾶν τὸ ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον ἀνενοχλήτως δύναται νὰ πράξῃ, δυστυχεῖς δὲν θὰ ὑπῆρχον. *Δουκλός.*

★ Ἀναμιμνήσκεσθαι τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν εἶνε ἔλλειψις εὐαισθησίας, λησμονεῖν τὰς τῶν ἄλλων, ἔλλειψις καρδίας. *Πετισέν.*

★ Ὁ σήμερον ἀγοράζων τὸ μὴ αὐτῷ ἀπολύτως χρήσιμον αὔριον θὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἀπαραιτήτως αὐτῷ ἀναγκαῖον. *Λ. Λαρούρ.*

★ Ἡ ἀγωγὴ εἶνε ἀσφάλεια διὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν καὶ διαβατήριον διὰ τὴν αἰωνιότητα.

Λαροσφουκώ.

★ Τ' ἀδιάντροπο τὸ πρόσωπο ζευγάρι βώδι' ἀξίζει. *Δημώδες.*

★ Ὁ ἱδρὼς πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ἀναπαύσεως, ἵνα ἡ ἀνάπαυσις εἶνε ἐπαινετή. *Ἀρνώ.*

10	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 191—174	**23** Juillet — Mercredi saint Apollinaire, év. m.
	Τῶν ἐν Νικοπόλει 15 μαρτύρων.	
	10 Τεμοὺζ 1318 | *16 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
11	**ΠΕΜΠΤΗ** 192—173	**24** Juillet — Jeudi sainte Christine, v. m.
	Ἡ κυρωσις τοῦ Ὄρου ὑπὸ Εὐφημίας.	
	11 Τεμοὺζ 1318 | *17 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
12	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 193—172	**25** Juillet — Vendredi saint Jacques, ap.
	Πρόκλου, Ἱλαρίου, Βερονίκης, μαρτύρων.	
	12 Τεμοὺζ 1318 | *18 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
13	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 194—171	**26** Juillet — Samedi ste Anne, mère de la S. V.
	Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.	
	13 Τεμοὺζ 1318 | *19 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
14	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 195—170	**27** Juillet — Dimanche saint Pantaléon, m.
	Τῶν Θεοφόρων Πατέρων.	
	14 Τεμοὺζ 1318 | *20 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
15	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☾ 196—169	**28** Juillet — Lundi saint Victor 1er, pape
	Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης μαρτύρων.	
	15 Τεμοὺζ 1318 | *21 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
16	**ΤΡΙΤΗ** 197—168	**29** Juillet — Mardi sainte Marthe, v.
	Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.	
	16 Τεμοὺζ 1318 | *22 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
17	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 198—167	**30** Juillet — Mercredi ss. Abdon et Sennoen, mm.
	Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.	
	17 Τεμοὺζ 1318 | *23 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
18	**ΠΕΜΠΤΗ** 199—166	**31** Juillet — Jeudi s. Ignace de Loyola, c.
	Αἰμιλιανοῦ καὶ Οὐαλεντίνης, μαρτύρων.	
	18 Τεμοὺζ 1318 | *24 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
19	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 200—165	**1** Août — Vendredi saint Pierre-aux-Liens.
	Δίου καὶ Μακρίνης, ὁσίων.	
	19 Τεμοὺζ 1318 | *25 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
20	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 201—164	**2** Août — Samedi s. Alphonse, év. D. Portioncule
	Ἡλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.	
	20 Τεμοὺζ 1318 | *26 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	

★ Ὁ ἔρως ἐστὶν ἡ σκιὰ τῆς πρωίας, αὐξάνουσα τῆς ἡμέρας προϊούσης, ἡ δὲ φιλία ἡ σκιὰ τῆς ἑσπέρας κρατυνομένη ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου τῆς ζωῆς. *Στεφάνου Ξένου.*

★ Τὰ βιβλία εἶνε ἡ φωνὴ τῶν ἀπόντων καὶ τῶν τεθνεώτων. Ἐντὸς τῶν καλλιτέρων βιβλίων οἱ μεγάλοι ἄνδρες ὁμιλοῦσι καὶ συναναστρέφονται μεθ' ἡμῶν, ἀνακοινοῦντες τὰς πολυτιμοτέρας αὐτῶν ἰδέας.

Νεκράσωφ.

★ Τὰ κοσμήματα ἔχουσιν ὡρισμένην ἀξίαν, ἐνῷ ἡ συμβουλὴ εἶνε ἀνεκτίμητος. *Τουρκικόν.*

★ Ὁ ἐγωισμὸς εἶνε ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἕνεκα τούτου οἱ σιτέμποροι ἀγάλλονται ἐν σιτοδείᾳ, οἱ ἰατροὶ καὶ πρὸ πάντων οἱ φαρμακοποιοὶ χαίρουσιν ἐν ταῖς ἐπιδημίαις καὶ οἱ δικηγόροι, ἐν γένει, φαίνονται μὴ ἀπαρεσκόμενοι ἐν τῷ πολλαπλασιασμῷ τῶν ἐρίδων, διαπληκτισμῶν καὶ ἐγκλημάτων. *Γλάδστωνος.*

★ Ἡ θρησκεία ἐστὶν ἀόρατος ἅλυσις ἑνοῦσα τὸν οὐρανὸν μετὰ τῆς γῆς. *Σαμβώρ.*

★ Ὁ εἰλικρινὴς φίλος ἔχει τοῦ ἀρίστου ἰατροῦ τὴν δεξιότητα καὶ τὸ διαγνωστικόν, τοῦ καλλίστου νοσοκόμου τὸ ἄγρυπνον καὶ περιποιητικόν, τῆς φιλοστοργοτάτης μητρὸς τὸ φίλτρον καὶ τὴν ὑπομονήν.

***

★ Ἡ ἐργασία εἶνε πάλη τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς φύσεως. Ἐν τῷ ἀγῶνι δὲ τούτῳ ὁ ἕτερος νικᾷ. Ὁπόταν νικᾷ ἡ φύσις τὸν ἄνθρωπον, ἡμεῖς ἀποκαλοῦμεν τὴν ἐργασίαν *ἀποτυχίαν*, ὁπόταν δὲ νικᾷ ὁ ἄνθρωπος τὴν φύσιν, τότε ἀποκαλοῦμεν τὴν ἐργασίαν *ἐπιτυχίαν*.

Α. Θ. Πήσαρεφ.

21	**ΚΥΡΙΑΚΗ** ◉ 202—163	**3** Août — Dimanche Invent.de s. Etienne-ste Lydia.
	Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.	
	21 Τεμοὺζ 1318 | *28 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
22	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 203—162	**4** Août — Lundi saint Dominique, c.
	Μαρίας Μαγδαληνῆς.	
	22 Τεμοὺζ 1318 | *29 Ρεββὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320*	
23	**ΤΡΙΤΗ** 204—161	**5** Août — Mardi N.-D. des Neiges.
	Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. — *Ἰεζεκιὴλ προφήτου.*	
	23 Τεμοὺζ 1318 | *1 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
24	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 205—160	**6** Août — Mercredi Transfigurat. de N.S.
	Χρηστίνης μεγαλομάρτυρος.	
	24 Τεμοὺζ 1318 | *2 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
25	**ΠΕΜΠΤΗ** 206—159	**7** Août — Jeudi saint Gaetan, év.
	Κοίμησις ἁγίας Ἄννης.	
	25 Τεμοὺζ 1318 | *3 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
26	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 207—158	**8** Août — Vendredi ss. Cyriaque et Comp., mm.
	Ἑρμολάου. — *Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος.*	
	26 Τεμοὺζ 1318 | *4 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
27	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 208—157	**9** Août — Samedi saint Romain, m.
	Παντελεήμονος ἰαματικοῦ.	
	27 Τεμοὺζ 1318 | *5 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
28	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 209—156	**10** Août — Dimanche saint Laurent, m.
	Πρόχορου, Τίμωνος ἐκ τῶν Ο'.	
	28 Τεμοὺζ 1318 | *6 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
29	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☽ 210—155	**11** Août — Lundi ste Philomène, v. m.
	Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.	
	29 Τεμοὺζ 1318 | *7 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
30	**ΤΡΙΤΗ** 211—154	**12** Août — Mardi ste Claire, v. — ste Hilarie.
	Σίλα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῶν Ο'.	
	30 Τεμοὺζ 1318 | *8 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	
31	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 212—153	**13** Août — Mercredi saint Hippolyte, m.
	Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου.	
	31 Τεμοὺζ 1318 | *9 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἐββὲλ 1320*	

★ Οἱ δίδοντες συμβουλὰς ἄνευ παραδειγμάτων ὁμοιάζουσι τοὺς πασσάλους τοὺς δεικνύοντας τὴν ὁδὸν χωρὶς νὰ διανύσωσιν αὐτήν.

Ριβαρόλ.

★ Παίδευσον τὸν παῖδα ἀγαθοῖς ἤθεσι καὶ τρόποις, εἶτα καὶ διδασκαλίᾳ διακόσμησον. Τί γὰρ ὄφελος, εἰ, κατὰ γραμματικοὺς κανόνας συντάττων καὶ ἑλληνίζων, ἀσυντάκτως ἔχει καὶ πολὺ τὸ σόλοικον καὶ βάναυσον ἐν τοῖς ἤθεσιν;

Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου.

★ Ἡ ἀγαθοεργία εἶνε ἡδεῖά τις κλίσις, οὐρανία τις ἀρετή, ἄγουσα ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ὑποχρεῶμεν τοὺς ὁμοίους ἡμῶν, εἰς τὸ νὰ παρέχωμεν εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, εἰς τὸ νὰ εὐεργετῶμεν αὐτούς. *Βλανκάρ.*

★ Πᾶς ἄνθρωπος πρέπει νὰ λαμβάνῃ παράδειγμα ἀπὸ τοὺς μύρμηκας. Τὰ τοῦ χειμῶνος ἑτοιμάζουσι πάντοτε κατὰ τὸ θέρος. *Τουρκικόν.*

★ Ἐὰν ἔχῃς φίλους, συνεχῶς ἐπισκέπτου αὐτούς. Δὲν εἶνε ὅμως φρονήσεως ἔργον νὰ τοὺς ἀναγκάζῃς νὰ διατρίβωσι μετὰ σοῦ, διότι κινδυνεύεις οὕτω νὰ τοὺς ἀπολέσῃς.

Νεκράσωφ.

★ Ὁ ἀγοράζων τὸ περιττὸν ἀναγκασθήσεται μετ' οὐ πολὺ νὰ πωλήσῃ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον.

Φραγκλίνου.

★ Ἂν θέλῃς νὰ διάγῃς βίον ἄλυπον, τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν ὡς συμβεβηκότα ἤδη θεώρει.

Ἐπικτήτου.

★ Πρόσεχε μὴ προσεταιρισθῇς ἀμαθῆ ἄνθρωπον· διότι ἂν εἶσαι σοφὸς θὰ ἀποκτηνωθῇς, ἂν δὲ ἀμαθής, ἡ μωρία σου θὰ προσλάβῃ νέαν ἐπίτασιν. *Σααδῆ.*

ISMANOGLIO

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Η΄ ΜΗΝ ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὴν **Παρθένον** τῇ 11ῃ, ὥρ. 4 λ. 49 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ,** ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☾ *Π. Σ. τῇ 6, ὥρ. 8 λ. 0 π. μ.*
. Τ. τῇ 13, ὥρ. 1 λ. 1 μ. μ.
● *Ν. Σ. τῇ 20, ὥρ. 7 λ. 15 μ. μ.*
☽ *Π. Τ. τῇ 28, ὥρ. 0 λ. 11 μ. μ.*

1 ΠΕΜΠΤΗ 213—152 | **14** Août — Jeudi saint Eusèbe, m.

Πρόοδος Σταυροῦ (Ἄρχεται ἡ νηστεία).

1 Ἀγοστὸς 1318 | 10 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

2 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 214—151 | **15** Aout — Vendredi **Assomption de la s. v.**

Ἀνακομιδὴ λειψάνου Στεφάνου πρωτομάρτυρος.

2 Ἀγοστὸς 1318 | 11 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

3 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 215—150 | **16** Août — Samedi saint Roch, c. — s. Oswin.

Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, ὁσίων.

3 Ἀγοστὸς 1318 | 12 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

4 ΚΥΡΙΑΚΗ 216—149 | **17** Août — Dimanche s. Joachim, Père de la S. V.

Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων.

4 Ἀγοστὸς 1318 | 13 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

5 ΔΕΥΤΕΡΑ 217—148 | **18** Août — Lundi s. Hyacinthe, c. — ste Hélène

Εὐσιγνίου καὶ Νόννας μαρτύρων.

5 Ἀγοστὸς 1318 | 14 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

6 ΤΡΙΤΗ ☉ 218—147 | **19** Août — Mardi saint Louis, év. — s. Jules, m.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

6 Ἀγοστὸς 1318 | 15 Δζεμαζὶ-οὐλ ἐββέλ 1320

7 ΤΕΤΑΡΤΗ 219—146 | **20** Août — Mercredi saint Bernard, c. D.

Δομετίου. — Ναρκίσσου ἀρχιεπισκ. Ἱεροσολύμων.

7 Ἀγοστὸς 1318 | 16 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

8 ΠΕΜΠΤΗ 220—145 | **21** Août — Jeudi ste Jeanne de Chantal, v^e

Αἱμιλιανοῦ. — Τριανταφύλλου.

8 Ἀγοστὸς 1318 | 17 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

9 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 221—144 | **22** Août — Vendredi saint Philippe Benizzi, c.

Ματθία Ἀποστόλου.

9 Ἀγοστὸς 1318 | 18 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

★ Ἡ παιδεία εἶνε στολισμὸς ἐν τῇ εὐτυχίᾳ καὶ παρηγορία ἐν τῇ δυστυχίᾳ. *Ρωσικὸν γνωμικόν.*

★ Ἡ ἁμαρτία ἐφ' ὅσον μέν διατρέχει τὸ τῆς γεννήσεως στάδιον ἔχει τινὰ αἰσχύνην, ὅταν ὅμως διαπραχθῇ, τότε ἀναισχυντοτέρους ποιεῖ τοὺς ἐργαζομένους αὐτήν. *Μεγ. Βασιλείου.*

★ Ὁ λησμονῶν συνεχώρησεν ἤδη, ὁ συγχωρῶν μέλλει νὰ ἀποκλίνῃ πρὸς λήθην. *Κομήσσης Διάνης.*

★ Οἱ εἰς ἀναξίους δαπανῶντες ἐκεῖνα, δι' ὧν ἔπρεπε νὰ θεραπεύωνται οἱ ἄξιοι θεραπείας, τριῶν ἀτόπων ἔνοχοι γίνονται. Πρῶτον ζημιοῦσιν ἑαυτούς, δεύτερον τοὺς χρηστοὺς ὑβρίζουσι, καὶ τρίτον, ὃ καὶ σπουδαιότερον, τοὺς φαύλους ἐνισχύουσιν, ὕλην ἁμαρτιῶν χορηγήσαντες.

Πατριάρχου Φωτίου.

★ Ὑπάρχουσι τρία εἴδη φίλων. Ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους βλέπομεν καθ' ἑκάστην, ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους βλέπομεν ἐνίοτε καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους καθόλου δὲν βλέπομεν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε συχνότατα καὶ οἱ σταθερώτεροι. *Ἀρν. Φρεμή.*

★ Ὁ κόσμος ὑφίσταται μόνον διὰ διὰ τῆς ἰδέας τῆς ἀγάπης. Κοινωνία ἐν τῇ ὁποίᾳ οὐδεὶς πλέον ἀγαπᾷ, οὐδεὶς πλέον λατρεύει, δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως. *Ρενάν.*

★ Ἡ ὁμόνοια φκιάνει σπίτια καὶ ἡ διχόνοια τὰ γαλάει. *Δημῶδες.*

10 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 222—143 | **23** Août — Samedi saint Philibert, m.

Λαυρεντίου. — Ἱππολύτου.

10 Ἀγοστὸς 1318 | 19 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

11 ΚΥΡΙΑΚΗ 223-142 | **24** Août — Dimanche T.P.C. de Marie — s. Barth., ap.

Εὐπλου τοῦ διακόνου μάρτυρος.

11 Ἀγοστὸς 1318 | 20 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

12 ΔΕΥΤΕΡΑ 224—141 | **25** Août — Lundi saint Louis IX, roi.

Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων.

12 Ἀγοστὸς 1318 | 21 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

13 ΤΡΙΤΗ ☾ 225—140 | **26** Août — Mardi saint Zéphyrin, év. m.

Μαξίμου, Εὐδοκιας καὶ Εἰρήνης, μαρτύρων.

13 Ἀγοστὸς 1318 | 22 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

14 ΤΕΤΑΡΤΗ 226—139 | **27** Août — Mercredi saint Joseph Calasanz, c.

Μιχαίου προφήτου.

14 Ἀγοστὸς 1318 | 23 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

15 ΠΕΜΠΤΗ 227—138 | **28** Août — Jeudi saint Augustin, év. D.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

15 Ἀγοστὸς 1318 | 24 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

16 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 228—137 | **29** Août — Vendredi Décollation de s. Jean-Baptiste.

Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. — Διομήδους μάρτυρος.

16 Ἀγοστὸς 1318 | 25 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

17 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 229—136 | **30** Août — Samedi ste Rose de Lima, v.

Μύρωνος καὶ Στράτωνος μαρτύρων.

17 Ἀγοστὸς 1318 | 26 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

18 ΚΥΡΙΑΚΗ 230—135 | **31** Août — Dimanche s. Raymond, c. — s. Isabelle, v.

Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.

18 Ἀγοστὸς 1318 | 27 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

19 ΔΕΥΤΕΡΑ 231—134 | **1** Septembre — Lundi ss. Egide et Gilles, ab.

Ἀνδρέου μάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου.

19 Ἀγοστὸς 1318 | 28 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

20 ΤΡΙΤΗ ● 232—133 | **2** Septembre — Mardi s. Etienne de Hongrie, roi

Σαμουὴλ προφήτου.

20 Ἀγοστὸς 1318 | 29 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββέλ 1320

★ Ἡ ἀνάγκη εἶνε κρίσις βεβαία καὶ ἀμετάτρεπτος δύναμις τῆς προνοίας. *Στοβ. Ι, δ. 28.*

★ Πώλει τὸν κῆπον τοῦ πατρός σου, ἵνα μίαν μόνην καρδίαν ἀγοράσῃς. Ἂν δὲν ἔχῃς ξύλα, καῦσον τὰ τοῦ οἴκου σου, ὅπως παρασκευάσῃς δεῖπνον διὰ τὸν φίλον σου. Εὐεργέτει τοὺς ἐχθρούς σου καὶ φιλοδώρει αὐτούς. Μὴ ἀπείλει τὸν ὑλακτοῦντα κύνα, ἀλλὰ ῥίπτε αὐτῷ τεμάχιον ἄρτου. *Σααδῆ.*

★ Μὴ φοβοῦ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀγαπῶντα τὸ ὡραῖον ἐν τῇ φύσει καὶ ἐν τῇ πλάσει καὶ ἐκφράζοντα ἀπροκαλύπτως τὰς ἰδέας αὐτοῦ. Πᾶς θιασώτης τῆς καλλονῆς εἶνε ἀγαθὸς ἄνθρωπος. *Λέοντος Τολστόη.*

★ Ἡ μὲν ἀλήθεια εἶνε πικρὰ καὶ ἀηδὴς τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ ψεῦδος γλυκὺ καὶ προσηνές, ὥσπερ νομίζω καὶ τοῖς πάσχουσι τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ μὲν φῶς ὁρώμενον ἀποβαίνει ἀνιαρόν, τὸ δὲ σκότος μὴ ἐπιτρέπον νὰ ἴδῃ τις, ἄλυπον καὶ ἀγαπητόν.

Διογένους.

★ Ὅσον μεγαλείτερος ὁ κίνδυνος, τοσοῦτον μεγαλειτέρα ὁ δόξα.

Πέτρου τοῦ Μεγάλου.

★ Ὁ γινώσκων πολλὰ πάλιν ἀπατᾶται συχνά. *Γαλλικὴ παροιμία.*

★ Ἡ ὀρφανιὰ κ' ἡ ξενιτειὰ κ' ἡ πίκραις τοῦ θανάτου 'ς τὸ ζύγι τὰ ἐβάλασι κ' ἡ ξενιτειὰ βαρειά 'του.

Δημῶδες νησιωτικόν.

★ Δὲν πρέπει οἱ πατέρες νὰ εἶνε τελείως τραχεῖς καὶ σκληροί, ἀλλὰ πολλάκις νὰ συγχωρῶσι σφάλματά τινα τῶν νέων ἀναμιμνησκόμενοι ὅτι καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν νέοι.

Πλουτάρχου.

21	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 233—132	**3** Septembre - Mercredi ste Sérapie, v. m.
Θαδδαίου Ἀποστόλου. — Βάσσης μάρτυρος.		
21 Ἀγοστὸς 1318	*30 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἐββὲλ 1320*	
22	**ΠΕΜΠΤΗ** 234—131	**4** Septembre — Jeudi sainte Rosalie, v.
Ἀγαθονίκου μάρτυρος.		
22 Ἀγοστὸς 1318	*1 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
23	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 235—130	**5** Septembre-Vendredi saint Laurent Giustiniani.
Λούπου μάρτυρος. — Εἰρηναίου ἱερομάρτυρος.		
23 Ἀγοστὸς 1318	*2 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
24	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 236—129	**6** Septembre - Samedi s. Magne, év. — s. Urbain, m.
Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.		
24 Ἀγοστὸς 1318	*3 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
25	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 237—128	**7** Septembre - Dimanche ste Reine, v. m.
Βαρθολομαίου καὶ Τίτου Ἀποστόλων.		
25 Ἀγοστὸς 1318	*4 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
26	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 238—127	**8** Septembre — Lundi **Nativité de la s. v.**-s. Adrien.
Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων		
26 Ἀγοστὸς 1318	*5 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
27	**ΤΡΙΤΗ** 239—126	**9** Septembre — Mardi s. Serge Ier, pape—s. Omer, év.
Ποιμένος ὁσίου.		
27 Ἀγοστὸς 1318	*6 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
28	**ΤΕΤΑΡΤΗ** Ⓓ 240—125	**10** Septembre-Mercredi s. Nicol. de Tol., c.-s^{te} Pulchérie
Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.		
28 Ἀγοστὸς 1318	*7 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
29	**ΠΕΜΠΤΗ** 241—124	**11** Septembre — Jeudi ss. Prot et Hyacinthe, mm.
Ἡ ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (νηστεία).		
29 Ἀγοστὸς 1318	*8 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
30	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 242—123	**12** Septembre-Vendredi saint Guidon, c.
Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως.		
30 Ἀγοστὸς 1318	*9 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
31	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 243—122	**13** Septembre - Samedi saint Aimé, év.
Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης		
31 Ἀγοστὸς 1818	*10 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	

★ Τῆς εὐτυχίας, ὅπως τὰς ὑπώρας, πρέπει ν' ἀπολαύωμεν, ὅταν ὑπάρχῃ. *Ἐπισκόπου.*

★ *Χρυσός* ἐστι τὸ ἴνδαλμα τῶν μεταγενεστέρων, τὸ τέρμα πρὸς ὃ τείνουσι παντὸς θνητοῦ οἱ πόθοι. Ἀκοίμητον ὀλέθρου πῦρ, τὸν ὑλισμὸν ἐκφέρον, ἐν ᾧ νῦν ἡ ἀνθρώπινος ψυχὴ ἀπετεφρώθη. *Ν. Κ. Μακρίδου.*

★ Πλούσιος οἶκος, ἐξ οὗ ἐξωρίσθησαν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐποιΐα ὁμοιάζει πρὸς ὄρος ἐγκλεῖον ἐν τοῖς κευθμῶσιν αὐτοῦ πληθὺν πολυτίμων καὶ οὐδενὶ χρησιμευόντων μετάλλων. *Κομφουκίου.*

★ Ἡ φύσις ἔχει τελειότητας, ἵνα δείξῃ ὅτι εἶνε εἰκὼν Θεοῦ, καὶ ἀτελείας, ἵνα δείξῃ ὅτι εἶνε μόνον εἰκὼν αὐτοῦ. *Πασκάλ.*

★ Ἡ σκέψις ἐπὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ σύμπαντος ὑποδεικνύει ἡμῖν τὸ ἀσήμαντον τῆς σωματικῆς μας ὑπάρξεως καὶ μόνη ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἀνυψοῖ τὴν προσωπικότητα ἡμῶν μέχρι τοῦ ἀπείρου. *Κάντ.*

★ Ὁ ἐρχόμενος ἀπέρχεται, ὁ δὲ ἀπερχόμενος δὲν ἐπιστρέφει. Εἷς μόνος αἰώνιος· ὁ Θεός.

Τουρκικὸν γνωμικόν.

★ Ἡ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται πλειστάκις ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ. *Μ. Σ.*

★ Ἡ εὐδαιμονία συνίσταται εἰς τὸ νὰ αἰσθάνηται τις ἀγαθὴν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία, ἥτις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ λύπῃ δύναται νὰ ὑφίσταται. *Ζουβέρ.*

Θ' ΜΗΝ — ΗΜΕΡΑΙ 30

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Ζυγὸν** τῇ 11ῃ, ὥρ. 1 λ. 51 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχήρ,** ἔχων ἡμέρας 29.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Ⓟ *Π. Σ. τῇ 4, ὥρ. 8 λ. 20 μ. μ.*
◐ *Τ. Τ. τῇ 11, ὥρ. 6 λ. 28 μ. μ.*
◉ *Ν. Σ. τῇ 18, ὥρ. 7 λ. 5 μ. μ.*
Ⓓ *Π. Τ. τῇ 26, ὥρ. 7 λ. 17 μ. μ.*

1	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 244—121	**14** Septembr.-Dimanche Nom de Marie-Ex. de la Croix.
Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. — Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.		
1 Ἐϊλοὺλ 1318	*11 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
2	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 245—120	**15** Septembre - Lundi saint Nicomède, m.
Μάμαντος. — Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.		
2 Ἐϊλοὺλ 1318	*12 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
3	**ΤΡΙΤΗ** 246—119	**16** Septembre - Mardi ste Euphémie, v. m.
Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας.		
3 Ἐϊλοὺλ 1318	*13 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
4	**ΤΕΤΑΡΤΗ** Ⓢ 247—118	**17** Septembre-Mercredi Stigmates de s. François.
Βαβύλα Ἀντιοχείας. — Μωϋσέως προφήτου.		
4 Ἐϊλοὺλ 1318	*14 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
5	**ΠΕΜΠΤΗ** 248—117	**18** Septembre - Jeudi saint Joseph a Cup., c.
Ζαχαρίου προφήτου.		
5 Ἐϊλοὺλ 1318	*15 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
6	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 249—116	**19** Septembre-Vendredi ss. Janvier et Comp., mm.
Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κολοσσαῖς θαύματ. Ἀρχ. Μιχαήλ.		
6 Ἐϊλοὺλ 1318	*16 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
7	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 250—115	**20** Septembre - Samedi ss. Eustache et Comp., mm.
Σῴζοντος μάρτυρος.		
7 Ἐϊλοὺλ 1318	*17 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
8	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 251—114	**21** Septembr.-Dimanche Sept Douleurs.—s. Mathieu, ap.
Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ		
8 Ἐϊλοὺλ 1318	*18 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	
9	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 252—113	**22** Septembre - Lundi ss. Maurice et Comp., mm.
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Θεοπατόρων.		
9 Ἐϊλοὺλ 1318	*19 Δζεμαζὶ-οὐλ-ἀχὴρ 1320*	

★ Ἐκούσιος πλὴν ἀπεχθὴς καὶ φαῦλος τυραννία καθίσταται 'ς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἡ φιλαργυρία!... *Ν. Κ. Μ.*

★ Πρέπει νὰ λαμβάνῃ τις μέρος ἐνεργὸν εἰς τὰς ἀγαθὰς καὶ θεαρέστους πράξεις χωρὶς νὰ ἐγκωμιάζῃ αὐτάς. *Λαροσφουκώλ.*

★ Ὁ Θεὸς εἶνε σφαῖρα ἄπειρος, οὗ τὸ κέντρον ὑπάρχει πανταχοῦ, ἡ δὲ περιφέρεια οὐδαμοῦ. *Πασκάλ.*

★ Πᾶν ἀνθρώπινον σῶμα μοιραίως ὑπόκειται εἰς τὴν φθορὰν καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν προσβολῶν τοῦ ψύχους, τῆς θερμότητος καὶ τῶν χρόνων. Πρὸς τί λοιπὸν παραφερόμεθα ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ ἀντιπαλαίομεν κατ' ἀλλήλων ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ κόσμῳ; *Σαλὴμ πασᾶ.*

★ Δεῖξον ὁποῖος μὲν εἶσαι τὴν ψυχὴν διὰ τῶν λόγων σου, τὴν δὲ εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων σου διὰ τῶν πράξεών σου. *Γοντσαρώφ.*

★ Δύναταί τις νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει καὶ ἂν εὑρίσκηται· καὶ ἐν πτωχείᾳ ἔτι. *Σεναλίας Φέη.*

★ Ἡ ἀγάπη εἶνε φιλάνθρωπον, μᾶλλον δὲ αὐτοφιλανθρωπία. *Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.*

★ Μετὰ θάρρους ἔρχου πρὸς τοὺς θεοὺς ὡς πρὸς συμβούλους. *Ἐπικτήτου.*

ΜΕΓΑΡΟ ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ

10 ΤΡΙΤΗ — 253—112 — **23** September - Mardi — s. Lin, p. m. — ste Thècla, v. m.

Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας, μ.

10 Ἐϊλοὺλ 1318 | 20 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

11 ΤΕΤΑΡΤΗ — ☾ 254—111 — **24** Septembre - Mercredi — N.-D. de la Merci-Q. T. J^es^ Abst.

Θεοδώρας ὁσίας. — Εὐσταθίας μάρτυρος.

11 Ἐϊλοὺλ 1318 | 21 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

12 ΠΕΜΠΤΗ — 255—110 — **25** Septembre - Jeudi — s. Pacifique, c. — s. Guarin, ab.

Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.

12 Ἐϊλοὺλ 1318 | 22 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

13 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — 256—109 — **26** Septembre - Vendredi — ste Justine, m.

Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

13 Ἐϊλοὺλ 1318 | 23 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

14 ΣΑΒΒΑΤΟΝ — 257—108 — **27** Septembre - Samedi — ss. Côme et Damien, mm.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

14 Ἐϊλοὺλ 1318 | 24 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

15 ΚΥΡΙΑΚΗ — 258—107 — **28** Septembr.-Dimanche — saint Wenceslas, roi.

Νικήτα μάρτυρος. — Φιλοθέου ὁσίου.

15 Ἐϊλοὺλ 1318 | 25 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

16 ΔΕΥΤΕΡΑ — 259—106 — **29** September - Lundi — saint Michel Archange.

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου

16 Ἐϊλοὺλ 1318 | 26 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

17 ΤΡΙΤΗ — 260—105 — **30** September - Mardi — s. Jérôme, D. — ste Sophie, v^ve^

Σοφίας μάρτυρος καὶ τῶν 3 αὐτῆς θυγατέρων.

17 Ἐϊλοὺλ 1318 | 27 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

18 ΤΕΤΑΡΤΗ — ◉ 261—104 — **1** Octobre - Mercredi — saint Rémi, év.

Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης. — Ἀριάδνης.

18 Ἐϊλοὺλ 1318 | 28 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

19 ΠΕΜΠΤΗ — 262—103 — **2** Octobre - Jeudi — ss. Anges Gardiens — s. Léger.

Τροφίμα, Σαββατία καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

19 Ἐϊλοὺλ 1318 | 29 Δζεμαζὶ-οὺλ-ἀχὴρ 1320

20 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — 263—102 — **3** Octobre - Vendredi — s. Ewald — s. Théophile, év.

Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος.

20 Ἐϊλοὺλ 1318 | 1 Ρεδζὲπ 1320

★ Ὅσον ἡ πολυτάραχος καὶ θορυβώδης ἐν ταῖς πόλεσι διαμονὴ εἶνε ὀλεθρία τῇ ἀρετῇ, τόσον ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ εὐαρμοστεῖ αὐτῇ καὶ σωτήριος ἀποβαίνει. *Δεστενάη.*

★ Ἡ συνήθης χρῆσις τῆς ἀγχινοίας εἶνε σημεῖον μικροῦ πνεύματος· πάντοτε δὲ σχεδὸν ὁ ἀσκῶν αὐτὴν, ἵνα καλυφθῇ ἐνταῦθα, ἀποκαλύπτεται ἐκεῖ. *Λαροσφουκώλ.*

★ Δὲν εἶνε δυνατὸν ῥόδον ἄνευ ἀκανθῶν, οὐδὲ ἀγάπη ἄνευ ἀντιζήλου. *Τουρκικόν.*

★ Φεύγει πολλάκις ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐκδίκησιν τῶν νόμων, ἀλλὰ πῶς θὰ φύγῃ τὸν ἔλεγχον τῆς ἑαυτοῦ συνειδήσεως ; *Σαριπόλου.*

★ Ὁ ἠθικὸς κόσμος ἔχει τὰς ἐπιδημίας του, ὡς καὶ ὁ φυσικός.

Ἰουλίου Σίμωνος.

★ Ἡ γυνὴ συγχωρεῖ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κακῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ καλλονὴ αὐτῆς ὠθεῖ. *Λεζάζ.*

★ Ἡ ἀγαθοποιία ὁμοιάζει πρὸς τὰ πολύτιμα ἐκεῖνα μύρα, ἅτινα, εὐθὺς ὡς ἐκπωματίσωμεν αὐτά, ἐξατμίζονται. *Βλαγκάρ.*

★ Ἡ εὐτυχία τοῦ νὰ γινώρεθα ἀγαπητοὶ ἐξαρτᾶται πρὸ πάντων ἐκ τῶν λόγων καὶ τῆς συμπεριφορᾶς ἡμῶν. Πολλάκις αἱ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ δῶρα προσελκύουσιν ὀλιγωτέρας καρδίας ἢ οἱ χρηστοὶ καὶ εὐγενεῖς λόγοι. *Βαλζάκ.*

★ Προσπάθει πάντοτε μῖσος νὰ ἐπισύρῃς ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν σου, οὐδέποτε δὲ οἶκτον. *Σ. Π.*

★ Ἐν τῷ προβλήματι τῆς ἀγωγῆς κεῖται τὸ μέγα μυστήριον τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἀνθρωπότητος. *Κάντ.*

21 ΣΑΒΒΑΤΟΝ — 264—101 — **4** Octobre - Samedi — saint François d'Assise.

Κοδράτου ἀποστόλου. — Ἰωνᾶ προφήτου.

21 Ἐϊλοὺλ 1318 | 2 Ρεδζὲπ 1320

22 ΚΥΡΙΑΚΗ — 265—100 — **5** Octobre - Dimanche — N.-D. du Rosaire.

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινώπης.

22 Ἐϊλοὺλ 1318 | 3 Ρεδζὲπ 1320

23 ΔΕΥΤΕΡΑ — 266—99 — **6** Octobre - Lundi — saint Bruno, c.

Σύλληψις Προδρόμου. — Πολυξένης.

23 Ἐϊλοὺλ 1318 | 4 Ρεδζὲπ 1320

24 ΤΡΙΤΗ — 267—98 — **7** Octobre - Mardi — saint Auguste Gustav. p.

Θέκλης πρωτομάρτυρος.

24 Ἐϊλοὺλ 1318 | 5 Ρεδζὲπ 1320

25 ΤΕΤΑΡΤΗ — 268—97 — **8** Octobre - Mercredi — ste Brigitte, v^ve^ — s. Démétre, m.

Εὐφροσύνης ὁσίας.

25 Ἐϊλοὺλ 1318 | 6 Ρεδζὲπ 1320

26 ΠΕΜΠΤΗ — ☽ 269—96 — **9** Octobre - Jeudi — s. Dénis — s. Guislain, év.

Ἡ μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

26 Ἐϊλοὺλ 1318 | 7 Ρεδζὲπ 1320

27 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — 270—95 — **10** Octobre - Vendredi — saint François de Borgia.

Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

27 Ἐϊλοὺλ 1318 | 8 Ρεδζὲπ 1320

28 ΣΑΒΒΑΤΟΝ — 271—94 — **11** Octobre - Samedi — saint Firmin, év.

Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ. — Βαρούχ προφήτου.

28 Ἐϊλοὺλ 1318 | 9 Ρεδζὲπ 1320

29 ΚΥΡΙΑΚΗ — 272—93 — **12** Octobre - Dimanche — saint Maximilien, év. m.

Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

29 Ἐϊλοὺλ 1318 | 10 Ρεδζὲπ 1320

30 ΔΕΥΤΕΡΑ — 273—92 — **13** Octobre - Lundi — saint Edouard, roi.

Γρηγορίου ἱερομάρτυρος τοῦ Φωτιστοῦ.

30 Ἐϊλοὺλ 1318 | 11 Ρεδζὲπ 1320

★ Πρέπει νὰ μεριμνῶμεν καὶ ἐργαζώμεθα ἀείποτε ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πλησίον. *Βασιλείου.*

★ Τῶν χυδαίων ἡ ἰδέα χαμηλὰ πάντοτε τέρπει.

Ἑλληνικὸν γνωμικόν.

★ Δὲν εἶνε σύμφορος πάσης ἀνεξαιρέτως ἀληθείας ἡ ἀποκάλυψις, σοφώτατον δὲ πολλάκις ἔργον εἶνε ἡ σιγή. *Πινδάρου.*

★ Ὀλίγαι ρανίδες βροχῆς ἀναζωογονοῦν τοὺς λειμῶνας καὶ ὀλίγαι ἀγαθοεργίαι φαιδρύνουν τὸν κόσμον. *Δοστοέβσκη.*

★ Ἡ ἁμαρτία εἶνε εἴδωλον κλονούμενον, ὅπερ ἐπὶ τέλους κατασυντρίβει ἡμᾶς. *Φιλ. Ζερφώ.*

★ Εἶνε προτιμότερον νὰ ζῇ τις κατακείμενος ἐπὶ στιβάδος χόρτου ἀτάραχος ἢ νὰ ταράσσηται ἐπὶ χρυσῆς κλίνης. *Εὐαγγίου.*

★ Κακίαν ἕκαστος ἂς μὴ μνησικακῇ πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ καὶ τὴν κακίαν τοῦ πλησίον ἂς μὴ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει. *Χρυσοστόμου.*

★ Καθὼς τὸ ῥόδον σύγκειται ἀπὸ ἄνθη εὐωδέστατα καὶ ἀκάνθας ὀξυτάτας, καθὼς οἱ οὐρανοὶ ποτὲ μὲν εἶνε καθαροί, ποτὲ δὲ νεφελώδεις καὶ σκοτεινοί, ποτὲ μὲν γαλήνιοι, ἄλλοτε δὲ θυελλώδεις, οὕτω καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὁ βίος εἶνε μεμιγμένος μὲ ἐλπίδας καὶ φόβους, μὲ χαρὰς καὶ λύπας, μὲ ἡδονὰς καὶ θλίψεις.

Σμίτ.

★ Τὸ ἔνδοξον πολιτικόν μου στάδιον οὐδενὸς ἐφείλκυσε τὴν συμπάθειαν, οὐδένα δὲ ἐχαροποίησε, πολλῶν μάλιστα προυξένησε τὴν δυστυχίαν.

* * *

★ Ἡ ρητορικὴ τέχνη εἶνε χρόνου ἀπώλεια.

* * *

★ Ἡ ἀλαζονεία ἐξαγγέλλει πολλὰ ἄλλα ἐλαττώματα τοῦ ἔχοντος αὐτήν. *Ραββινικόν.*

© SIGMANOGLIO MEGARO

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ι' ΜΗΝ ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Σκορπιὸν** τῇ 11η, ὥρ. 10 λ. 32 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Ρεδζέπ,** ἔχων ἡμέρας 29.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Π. Σ. τῇ 4, ὥρ. 7 λ. 57 μ. μ. | *Ν. Σ. τῇ 18, ὥρ. 10 λ. 10 π. μ.*
Τ. Τ. τῇ 11, ὥρ. 0 λ. 54 π. μ. | *Π. Τ. τῇ 26, ὥρ. 2 λ. 27 μ. μ.*

1 ΤΡΙΤΗ 274—91 — **14** Octobre - Mardi — s. Calixte, p. m.—ste Fortunée

Ἀνανίου ἀποστόλου. — Ρωμανοῦ μελῳδοῦ

1 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 12 Ρεδζὲπ 1320

2 ΤΕΤΑΡΤΗ 275—90 — **15** Octobre - Mercredi — ste Thérèse, v.

Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος. — Ἰουστίνης μάρτυρος.

2 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 13 Ρεδζὲπ 1320

3 ΠΕΜΠΤΗ 276—89 — **16** Octobre - Jeudi — saint Gall, ab. — s. Léopold.

Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

3 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 14 Ρεδζὲπ 1320

4 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ⓥ 277—88 — **17** Octobre - Vendredi — ste Hédwige, v^e

Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

4 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 15 Ρεδζὲπ 1320

5 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 278—87 — **18** Octobre - Samedi — saint Luc, Evang.

Χαριτίνης μάρτυρος.

5 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 16 Ρεδζὲπ 1320

6 ΚΥΡΙΑΚΗ 279—86 — **19** Octobre - Dimanche — saint Pierre d'Alc., c.

Θωμᾶ Ἀποστόλου.

6 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 17 Ρεδζὲπ 1320

7 ΔΕΥΤΕΡΑ 280—85 — **20** Octobre - Lundi — saint Wendelin, ab.

Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύρων. — Πολυχρονίου.

7 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 18 Ρεδζὲπ 1320

8 ΤΡΙΤΗ 281—84 — **21** Octobre - Mardi — ste Ursule, m.—s. Hilarion, ab.

Πελαγίας ὁσίας.

8 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 19 Ρεδζὲπ 1320

9 ΤΕΤΑΡΤΗ 282—83 — **22** Octobre - Mercredi — ste Marguerite Alacoque, v.

Ἰακώβου Ἀλφαίου Ἀποστόλου.

9 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 20 Ρεδζὲπ 1320

★ Καὶ ὁ μύρμηξ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ κέκτηται ἐξουσίαν Σολομῶντος. *Περσικόν.*

★ Ὅρμος εἰς μὲν τὸ πλοῖον εἶνε ὁ λιμήν, εἰς δὲ τὸν βίον ἡ ἀλυπία. *Στοβ. τ. Α'.*

★ Ὁποία παράδοξος δύναμις ἐγκρύπτεται ἐν τῇ σιωπῇ! Πόσας λαμβάνομεν ἀποφάσεις, πόσα ὑψηλὰ διανοητικὰ προσκτήματα γίνονται ἐν στιγμῇ σιωπῆς, ὁπόταν τὰ χείλη διαμένωσι κλειστὰ καὶ ἡ ψυχὴ αἰσθάνηται ἐνδομύχως τὸ ἄγρυπνον ὄμμα τοῦ Πλάστου! Ὁσάκις προφέρωνται δηκτικαὶ καὶ δριμεῖαι λέξεις φέρουσαι τὸ ἐρύθημα τῆς ἀγανακτήσεως ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ τὴν καρδίαν πληροῦσαι λύπης, ἐὰν ἐκεῖνος, πρὸς ὃν ἀποτείνονται, τηρήσῃ ἀξιοπρεπῆ σιωπήν, μέγα ἐποίησε κατόρθωμα.

Διαρκούσης τῆς σιωπῆς, ὁ σιωπῶν ἔκαμε βῆμα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ νέα σελὶς ἐγράφη ἐν τῷ βιβλίῳ, ὅπερ μέλλει νὰ ἀνοιχθῇ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ. Τοὺς γινώσκοντας νὰ σιωπῶσιν, ἰδίως ὅταν ἡ σιωπὴ προξενῇ λύπην καὶ ἄλγος αὐτοῖς, δικαιούμεθα νὰ ὀνομάσωμεν «κραταιοὺς τῆς γῆς», καθότι οὗτοι δίδουσι καιρὸν τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅπως ἐνδυναμωθῇ κατὰ τοῦ πειρασμοῦ καὶ ὑπερνικήσῃ ἐπὶ τέλους πᾶσαν ἐπιρροὴν τῶν παθῶν.

***

10 ΠΕΜΠΤΗ 283—82 — **23** Octobre-Jeudi — T.-S. Rédempteur.

Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.

10 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 21 Ρεδζὲπ 1320

11 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ⓒ 284—81 — **24** Octobre - Vendredi — saint Raphaël Archange.

Θεοφάνους ὁσίου τοῦ Γραπτοῦ.

11 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 22 Ρεδζὲπ 1320

12 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 285—80 — **25** Octobre-Samedi — ss. Crepin et Crepinien, mm.

Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων.

12 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 23 Ρεδζὲπ 1320

13 ΚΥΡΙΑΚΗ 286—79 — **26** Octobre - Dimanche — saint Evariste, p. m.

Τῶν ἁγίων 350 Πατέρων.

13 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 24 Ρεδζὲπ 1320

14 ΔΕΥΤΕΡΑ 287—78 — **27** Octobre - Lundi — saint Florence, m.

Ναζαρίου, Γερβασίου μαρτύρων.— Κοσμᾶ μελῳδοῦ.

14 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 25 Ρεδζὲπ 1320

15 ΤΡΙΤΗ 288—77 — **28** Octobre - Mardi — ss. Simon et Jude ap.

Λουκιανοῦ μάρτυρος.

15 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 26 Ρεδζὲπ 1320

16 ΤΕΤΑΡΤΗ 289—76 — **29** Octobre - Mercredi — saint Narcisse, m.

Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.

16 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 27 Ρεδζὲπ 1320

17 ΠΕΜΠΤΗ 290—75 — **30** Octobre - Jeudi — saint Gérard, év.

Ὡσηὲ προφήτου.—Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος.

17 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 28 Ρεδζὲπ 1320

18 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ◉ 291—74 — **31** Octobre - Vendredi — s. Loup, év.-Vig. Jeûne Abst.

Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

18 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 29 Ρεδζὲπ 1320

19 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 292—73 — **1 Novembre - Samedi** — **Toussaints.**

Ἰωὴλ προφήτου.—Οὐάρου μάρτυρος.

19 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 1 Σαμπὰν 1320

20 ΚΥΡΙΑΚΗ 293 -72 — **2 Novembre - Dimanche** — Les Trépassés— s. Juste, év.

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος. — Γερασίμου Νέου.

20 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | 2 Σαμπὰν 1320

★ Εἶμαι—καὶ τὸ λέγω μεθ' ὑπερηφανείας—ὁ μάλιστα ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὁ ἰσχυρότερον μισούμενος ἄνθρωπος.

***

★ Ἡ ἀληθεια εἶνε τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου. Ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως ἀνακοινῶνται ἀλλήλοις τὰ διανοήματα αὐτῶν· ἡ χρῆσις λοιπὸν αὐτοῦ εἰς τὴν διπροσωπίαν καὶ τὸ ψεῦδος εἶνε ἀθέτησις τοῦ θεσμοῦ τῆς φύσεως. *Βλαγκάρ.*

★ Ὅποιος δὲν ξέρει νὰ βοηθάῃ μένει κατάμονος καὶ δυστυχάει. *Δημῶδες.*

★ Ἡ ἀμέλεια εἶνε παραίτησις ἑαυτοῦ, νόσος ψυχοφθόρος, θάνατος ἑκούσιος. Ἡ ἐξέγερσις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας εἶνε ἡ συνθήκη τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς. *Ε. Φεστερσλέβεν.*

★ Κακὸς χαρακτὴρ ἐν ὡραίῳ σώματι ὁμοιάζει πρὸς ὡραῖον πλοῖον διοικούμενον ὑπὸ κακοῦ κυβερνήτου. *Μενάνδρου.*

★ Ἡ τοῦ ἀχαρίστου καρδία ὁμοιάζει ἀμμώδη ἔρημον, ἥτις ἀπλήστως πίνει τὴν οὐρανόθεν πίπτουσαν ζωογόνον βροχὴν χωρὶς νὰ παράγῃ οὐδέν. *Ἰνδικὸν γνωμικόν.*

★ Τὸ κακολογεῖν ἀσκόπως καλεῖται ἀνοησία, τὸ κακολογεῖν ἐκ προθέσεως καλεῖται κακεντρέχεια. Ὁ κακολόγος λοιπὸν ἂς ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο. Εἶνε ἢ ἀνόητος ἢ μοχθηρός. *Δουκλώς.*

★ Ἡ μετριοφροσύνη εἶνε μεγίστη ἀρετή, καθιστᾷ τὸ πνεῦμα πρόθυμον καὶ τὴν καρδίαν πειθήνιον εἰς τὴν ἀλήθειαν. *Γιζώ.*

★ Διευθύνου πάντοτε στερρῷ τῷ βήματι, ὅπου σὲ καλεῖ ὁ προορισμός σου. *Μινάεφ.*

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

21	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 294—71	**3 Novembre - Lundi** saint Hubert, év.	
Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου.			
21 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *3 Σαμπὰν 1320*			
22	**ΤΡΙΤΗ** 295—70	**4 Novembre - Mardi** saint Charles Barromée, év.	
Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων.—Ἀβερκίου.			
22 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *4 Σαμπὰν 1320*			
23	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 296—69	**5 Novembre - Mercredi** saint Emerich, roi.	
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου.			
23 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *5 Σαμπὰν 1320*			
24	**ΠΕΜΠΤΗ** 297—68	**6 Novembre - Jeudi** saint Léonard, ab.	
Ἀρέθα μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.			
24 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *6 Σαμπὰν 1320*			
25	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 298—67	**7 Novembre - Vendredi** s. Ernest, ab.-s. Florence, év	
Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων.			
25 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *7 Σαμπὰν 1328*			
26	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** ☽ 299—66	**8 Novembre - Samedi** saint Godefroy, év.	
Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τῆ Μυροβλήτου.			
26 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *8 Σαμπὰν 1320*			
27	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 300—65	**9 Novembre - Dimanche** ss. Théodore et Oreste, mm.	
Νέστορος μάρτυρος.			
27 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *9 Σαμπὰν 1320*			
28	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 301—64	**10 Novembre - Lundi** saint André Avellini, c.	
Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μαρτύρων.			
28 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *10 Σαμπὰν 1320*			
29	**ΤΡΙΤΗ** 302—63	**11 Novembre - Mardi** saint Martin, év.	
Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος.—Ἀβραμίου ὁσίου.			
29 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *11 Σαμπὰν 1320*			
30	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 303—62	**12 Novembre - Mercredi** s. Réné, év. — s. Chrétien, év.	
Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων.			
30 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *12 Σαμπὰν 1320*			
31	**ΠΕΜΠΤΗ** 304—61	**13 Novembre - Jeudi** s. Eugène, év. — s. Brice, év.	
Στάχυος ἀποστόλου.—Ἐπιμάχου μάρτυρος.			
31 Τεσρίν-ι-ἐββὲλ 1318 | *13 Σαμπὰν 1320*			

★ Τὸ αἴσθημα ὑπόκειται συνήθως εἰς πλάνην καὶ εἰς παρεκτροπὴν καὶ παρεμποδίζει πολλάκις τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ ἐργασίαν τοῦ νοῦ.

Σολόβιεφ.

★ Ἡ σοφία εἶνε οὐχὶ μόνον μία τῶν κυριωτέρων πηγῶν τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον τοῦ καλλιεργεῖν, διατηρεῖν καὶ αὐξάνειν αὐτήν.

Βοσσουέ.

★ Αἱ τοῦ ἀνθρώπου σκέψεις εἰσὶ μάταιαι, ὁ βίος αὐτοῦ σειρὰ δυστυχιῶν καὶ πόνων, περὶ δὲ τὸ τέρμα τοσούτων βασάνων, ἄφευκτος προσμένει αὐτὸν θάνατος· τοιαύτη ἡ κοινὴ ἁπάντων τύχη. *Σιμωνίδου.*

★ Ὅταν εὑρίσκησαι μόνος συλλογίζου τὰ ἐλαττώματά σου, ὅταν δὲ μετ' ἄλλων παράβλεπε τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν. *Σααδῆ.*

★ Πολλαχῶς ἡ ἀγάπη ἐννοεῖται· διὰ πρᾳότητος, διὰ χρηστότητος, δι' ὑπομονῆς, δι' ἀφθονίας καὶ ἀζηλίας, δι' ἀμνησικακίας. Εἶναι δὲ ἀμέριστος ἐν πᾶσιν, ἀδιάκριτος, κοινωνική. *Κλήμης.*

★ Τὸ πᾶν προσβάλλει τὸν ἀλαζόνα καὶ αὐτὴ ἡ ἐκδούλευσις, ἣν παρέχουσιν αὐτῷ. *Π. Στάλ.*

★ Ἰδέαι τινές εἰσιν προσευχαί. Ὑπάρχουσι στιγμαὶ τοῦ βίου, καθ' ἃς ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ στάσις τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ εὑρίσκεται γονυκλινής. *Λαμαρτίνου.*

★ Ἡ ἱστορία οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῶν βουλῶν τοῦ Ὑψίστου. Ἡ πλάνη καὶ τὸ ψεῦδος καταλήγουσιν εἰς τὴν ἀπώλειαν. Τοὐναντίον ἡ ἀλήθεια διαλάμπει ὡς φάρος φωτεινὸς τῆς αἰωνίου βασιλείας ἐπὶ τῶν σελίδων τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρώπων. *Ζουκόβσκη.*

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΙΑ' ΜΗΝ — ΗΜΕΡΑΙ 30

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Τοξότην** τῇ 10ῃ, ὥρ. 7 λ. 31 π. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Σαμπάν**, ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Σ. τῇ 2, ὥρ. 7 λ. 3 μ. μ.* | ● *Ν. Σ. τῇ 17, ὥρ. 4 λ. 1 π. μ.*

☾ *Τ. Τ. τῇ 9, ὥρ. 9 λ. 43 π. μ.* | ☽ *Π. Τ. τῇ 25, ὥρ. 8 λ. 23 π. μ.*

1	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 305—60	**14 Novembre - Vendredi** saint Livin, év.—s. Imier, c.	
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.			
1 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *14 Σαμπὰν 1320*			
2	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** ☽ 306—59	**15 Novembre - Samedi** s. Léopold, c.-s. Albert le Grand	
Ἀκινδύνου μάρτυρος καὶ συν αὐτῷ.			
2 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *15 Σαμπὰν 1320*			
3	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 307—58	**16 Novembre - Dimanche** s. Edmond, év.-s. Othmar, ab.	
Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων.			
3 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *16 Σαμπὰν 1320*			
4	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 308—57	**17 Novembre - Lundi** s. Grégoire Thaumaturge, év.	
Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου.—Νικάνδρου.			
4 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *17 Σαμπὰν 1320*			
5	**ΤΡΙΤΗ** 309—56	**18 Novembre - Mardi** saint Odon Dédic.	
Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων.			
5 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *18 Σαμπὰν 1320*			
6	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 310—55	**19 Novembre - Mercredi** ste Elisabeth de Hongrie.	
Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ὁμολογητοῦ.			
6 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *19 Σαμπὰν 1320*			
7	**ΠΕΜΠΤΗ** 311—54	**20 Novembre - Jeudi** saint Félix de Valois, c.	
Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων.—Λαζάρου.			
7 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *20 Σαμπὰν 1320*			
8	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 312—53	**21 Novembre - Vendredi** Présentation de la S. Vierge.	
Σύναξις ἀρχιστρατήγων, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.			
8 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *21 Σαμπὰν 1320*			
9	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** ☾ 313—52	**22 Novembre - Samedi** ste Cécile, v. m.	
Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων.			
9 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | *22 Σαμπὰν 1320*			

★ Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἀνία οὐδέποτε διέρχονται διὰ τῆς αὐτῆς θύρας. *Πασχάλ.*

★ Οὐδεμία ὑπάρχει διάκρισις πρὸ τῆς Θείας Προνοίας μεταξὺ τοῦ ὑπερηφάνου καὶ γενναίου καὶ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου. Ἐξ ὅλων τῶν δένδρων ὁ Θεὸς ἐξέλεξε τὴν ταπεινῶς ἕρπουσαν καὶ περιπτυσσομένην ἄμπελον, ἐξ ὅλων τῶν ζῴων τὸν γλυκὺν καὶ ὑπομονητικὸν ἀμνόν, ἐκ πάντων τῶν πτηνῶν, τὴν πραεῖαν καὶ ἄχολον περιστεράν. Ὅτε ὁ Θεὸς ἐφάνη τῷ Μωϋσεῖ, οὔτε ἐπὶ τῆς ὑψικαρήνου κέδρου ὤφθη οὔτε ἐπὶ τῆς κρατερᾶς δρυός οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀμφιλαφοῦς πλατάνου, ἀλλ' ἐν τῇ ταπεινῶς ἑρπούσῃ βάτῳ, ὡς εἰ ἐζήτει ὁ Πλάστης νὰ χαλινώσῃ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ ἀνθρώπου. Οὐδὲν ἄλλο προσκτᾶται ἀγάπην ὅσον ἡ ταπείνωσις· οὐδὲν ἄλλο προσκτᾶται μῖσος ὅσον ἡ ἀλαζονεία. *Σκώττ.*

★ Αἱ ἰδέαι ὡς καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀναπτύσσονται καὶ καθαίρονται διὰ τῶν δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων. Θᾶττον ἢ βράδιον ἡ ἀλήθεια θριαμβεύει καὶ διασκορπίζει τὰ σκότη τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας. *Δένης.*

★ Ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἡ ἀληθὴς ἀξία τοῦ ἀνθρώπου πολλάκις διέρχεται ἀπαρατήρητος, ἂν μὴ ἀρτύηται διὰ μικρᾶς δόσεως ἀγυρτείας. *Καστανερή.*

10	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 314—51	**23** Novembre-Dimanche s. Clément, p. m.-ste Lucrèce
	Ἑράστου ἀποστόλου. Ὁρέστου μάρτυρος.	
	10 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 23 Σαμπὰν 1320	
11	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 315—50	**24** Novembre - Lundi saint Jean de la Croix, c.
	Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου μαρτύρων.	
	11 Τεσριν-ι-σανὶ 1318 | 24 Σα..πὰν 1320	
12	**ΤΡΙΤΗ** 316—49	**25** Novembre - Mardi ste Cathérine v. m.
	Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος —Νείλου ὁσίου.	
	12 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 25 Σαμπὰν 1320	
13	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 317—48	**26** Novembre - Mercredi saint Leonard, p. m.
	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	
	13 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 26 Σαμπὰν 1320	
14	**ΠΕΜΠΤΗ** 318—47	**27** Novembre - Jeudi s. Virgile, év.-ste Delphine, v.
	Φιλίππου Ἀποστόλου.	
	14 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 27 Σαμπὰν 1320	
15	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 319—46	**28** Novembre-Vendredi saint Sosthènes, m.
	Γουρία, Σαμωνᾶ μ. (Ἄρχ νηστ. Χριστουγέννων).	
	15 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 28 Σαμπὰν 1320	
16	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 320—45	**29** Novembre-Samedi saint Saturnin, m.
	Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.	
	16 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 29 Σαμπὰν 1320	
17	**ΚΥΡΙΑΚΗ** ◉ 321—44	**30** Novembre-Dimanche 1er de l'Avent—s. André, ap.
	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας.	
	17 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 30 Σαμπὰν 1320	
18	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 322—43	**1** Décembre - Lundi s. Eloi, év. — ste Natalie, vve
	Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μαρτύρων.	
	18 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 1 Ραμαζὰν 1320	
19	**ΤΡΙΤΗ** 323—42	**2** Décembre - Mardi ste Bibiane, v. m.
	Ἀβδιοὺ προφήτου.—Βαρλαὰμ μάρτυρος.	
	19 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 2 Ραμαζὰν 1320	
20	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 324—41	**3** Décembre - Mercredi saint François Xavier, c.
	Πρόκλου Κων/λεως. — Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.	
	20 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 3 Ραμαζὰν 1320	

★ Πρῶτα κοσμήματα τῶν γυναικῶν ὑπῆρξαν ἀναμφιβόλως τὰ αὐτοφυῆ ἄνθη τοῦ ἀγροῦ καὶ σήμερον δὲ ἔτι τῶν μαργαριτῶν καὶ τῶν ἀδαμάντων ἡ λάμψις δὲν καλλύνει τοσοῦτον τὴν χαρίεσσαν κεφαλὴν ὡραίας κόρης ὅσον ἓν ἄνθος καμελλίας. Τὰ ἄνθη εἶνε τῆς φύσεως ἡ ποιητικωτέρα ἔκφρασις τῆς ἀθῴας παρθένου, ἡ χαρά, τὸ κόσμημα πάσης τελετῆς, τοῦ ἔρωτος ἡ μυστηριώδης γλῶσσα, ἡ παρηγορία τῆς τεθλιμμένης καρδίας, τὸ ἀπεικόνισμα τῆς καλοκἀγαθίας τοῦ Θεοῦ. Πᾶς μὴ ἀγαπῶν τὰ ἄνθη εἶνε βεβαίως κακῆς ψυχῆς ἄνθρωπος. Φυλαχθητι ἀπὸ αὐτόν, διότι εἰς τὴν πρώτην περίστασιν, καθ' ἣν τὸν δυσαρεστήσῃς, θα σὲ βλάψῃ.

Θ. Ὀρφανίδου.

★ Ὁ κόσμος ὅλος ὁμιλεῖ κατὰ τοῦ συρμοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ παύσῃ προσφέρων εἰς αὐτὸν θυσίας καθ' ἑκάστην.

Γ. Βαλτούρ.

★ Συγχωρεῖν τὸν ἕνα τὸν ἄλλον, ἀνέχεσθαι ἀλλήλους εἶνε τὸ μόνον μέσον τοῦ ἀπολαύειν ἄνευ πικρίας τῶν ὡραίων καὶ ἱερῶν συγκινήσεων τῆς οἰκιακῆς ζωῆς. Τὸ ἀνέχεσθαι τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀνθρώπων γενικὸν φιλανθρωπίας ἐστὶ καθῆκον· ἀλλ' ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τυγχάνει ἀπαραίτητον καθῆκον φρονήσεως, καθότι ὁ μὴ ὑποφέρων οὐδὲν παρὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸς δὲν γίνεται ἀνεκτός. Ἡ σκέψις, ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος τέλειος, ὀφείλει νὰ καθιστᾷ τὴν ἀνοχὴν ταύτην εὔκολον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶμεν παρ' ἄλλων τὴν τελειότητα, ἣν δὲν ἐπιβάλλομεν εἰς ἑαυτούς.

Ι. Ζανέ.

21	**ΠΕΜΠΤΗ** 325—40	**4** Décembre - Jeudi ste Barbe, v. m.
	ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	
	21 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 4 Ραμαζὰν 1320	
22	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 326—39	**5** Décembre-Vendredi saint Sabbas, ab.
	Φιλήμονος καὶ Ἀρχίππου ἀποστόλων.	
	22 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 5 Ραμαζὰν 1320	
23	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 327—38	**6** Décembre - Samedi saint Nicolas, év.
	Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.	
	23 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 6 Ραμαζὰν 1320	
24	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 328—37	**7** Décembre - Dimanche 2e de l'Avent—s.Ambroise, év.
	Κλήμεντος πάπα Ρώμης.	
	24 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 7 Ραμαζὰν 1320	
25	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☽ 329—36	**8** Décembre-Lundi Imm. Conception de N.-D.
	Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος. — Μερκουρίου	
	25 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 8 Ραμαζὰν 1320	
26	**ΤΡΙΤΗ** 330—35	**9** Décembre - Mardi ste Léocadie—ste Valérie.
	Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου. — Στυλιανοῦ.	
	26 Τεσριν-ι-σανὶ 1318 | 9 Ραμαζὰν 1320	
27	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 331—34	**10** Décembre - Mercredi ste Eulalie v. m.
	Ἰακώβου Πέρσου μεγαλομάρτυρος.	
	27 Τεσριν-ι-σανὶ 1318 | 10 Ραμαζὰν 1320	
28	**ΠΕΜΠΤΗ** 332—33	**11** Décembre - Jeudi saint Damase, p.
	Στεφάνου τοῦ νέου. — Εἰρηνάρχου μάρτυρος.	
	28 Τεσρίν-ι-σανὶ 1318 | 11 Ραμαζὰν 1320	
29	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 333—32	**12** Décembre - Vendredi saint Maxence, m.
	Παραμόνου καὶ Φιλουμένου μαρτύρων.	
	29 Τεσριν-ι-σανὶ 1318 | 12 Ραμαζὰν 1320	
30	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 334—31	**13** Décembre - Samedi ste Lucie, v. m —ste Odile, v.
	Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου.	
	30 Τεσριν-ι-σανὶ 1318 | 13 Ραμαζὰν 1320	

★ Ὁ ἄθεος ὁμοιάζει μὲ παιδίον, ὅπερ πειρᾶται να πείσῃ ἑαυτὸ ὅτι δὲν ἔχει πατέρα.

Λὰ Βόμ.

★ Θεώρει τὸν βίον ὡς ταξείδιον καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ὡς πανήγυριν, ἐν ᾗ εὑρίσκονται ἀναμίξ λαός, ἀγορά, κλέπται, παίγνια καὶ διασκεδάσεις.

Μενάνδρου.

★ Εὐχερῶς μὲν πείθεται ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀμαθής· εὐχερέστερον δὲ ὁ εὐμαθὴς καὶ πολυμαθής· τὸν δὲ ὀλιγομαθῆ καὶ δοκησίσοφον, οὐδ' αὐτὸς ὁ πάνσοφος Βράχμας καταπείσαι δύναται.

Βατριχορῆ.

★ Παρελθὸν μὲν δὲν ὑπάρχει, καθὸ [ἤδη περασμένον,
ὁ δὲ νοῦς δια τῆς μνήμης τὴν ἰδέαν [του φυλάττει·
Δὲν ὑπάρχει οὐδὲ μέλλον, καθὸ μὴ [τετελεσμένον,
ἡ ἐλπὶς δὲ ὡς τὸ θέλει, τὸ φαντάζε- [ται, τὸ πλάττει.
Μόνον τὸ παρὸν ὑπάρχει, ἀλλὰ ὡς [διερχομένη
ἀστραπὴ εὐθὺς ἐκλείπει ἐν μιᾷ στιγμῇ [ἐπίσης.
Τί λοιπὸν εἶν' ἡ ζωή μας ἀκριβῶς [θεωρουμένη ;
Μία στιγμὴ συνδεδεμένη μὲ ἐλπίδας [κι' ἀναμνήσεις.

Θ. Ι. Π.

★ Ἡ βια οὐδὲν ἐπάγεται καλόν. Πανταχοῦ χρειάζεται ὑπομονή. Ὑπομονὴ καὶ πάλιν ὑπομονή. Ὁπλίζου πάντοτε δι' ὑπομονῆς καὶ δι' εὐγενοῦς αὐταπαρνησίας· δι' αὐτῶν θὰ νικήσῃς ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τὰ παρουσιαζόμενα προσκόμματα. Ἐὰν αἱ τιμαὶ καὶ ἡ δόξα δὲν σὲ στεφανώσωσι καθ' ὁδόν, μὴ ἀπελπίζου. Αἱ καλαὶ πράξεις δὲν χάνονται. Ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἔνθερμος προσευχὴ καὶ ἡ πρὸς τὸν βασιλέα πιστὴ ὑπηρεσία οὐδέποτε μένουσιν ἄνευ ἀνταμοιβῆς.

Σκόβελεφ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΙΒ' ΜΗΝ ΗΜΕΡΑΙ 31

Εἴσοδος τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν **Αἰγόκερω** τῇ 9ῃ, ὥρ. 8 λ. 32 μ. μ.

Μὴν ὀθωμανικὸς **Ραμαζάν**, ἔχων ἡμέρας 30.

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

☽ *Π. Σ. τῇ 2, ὥρ. 5 λ. 44 π. μ.*
☾ *Τ. Τ. τῇ 8, ὥρ. 9 λ. 56 μ. μ.*
● *Ν. Σ. τῇ 16, ὥρ. 11 λ. 21 μ. μ.*
☽ *Π. Τ. τῇ 24, ὥρ. 11 λ. 53 μ. μ.*
☽ *Π. Σ. τῇ 31, ὥρ. 4 λ. 13 μ. μ*

1	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 335—30	**14** Décembre-Dimanche 3e de l'Av. — s. Spiridion.
	Ναοῦμ προφήτου.— Φιλαρέτου ὁσίου.	
	1 Κιανοὺν-ι-ἐββὲλ 1318 | 14 Ραμαζὰν 1320	
2	**ΔΕΥΤΕΡΑ** ☽ 336—29	**15** Décembre - Lundi saint Eusèbe, év.
	Ἀββακοὺμ προφήτου.	
	2 Κιανοὺν-ι-ἐββὲλ 1318 | 15 Ραμαζὰν 1320	
3	**ΤΡΙΤΗ** 337—28	**16** Décembre - Mardi ste Adélaïde, impér.
	Σοφονίου προφήτου.—Ἀγγελικῆς νεομάρτυρος.	
	3 Κιανουν-ι-ἐββὲλ 1318 | 16 Ραμαζὰν 1320	
4	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 338—27	**17** Décembre - Mercredi s. Lazare, év.-Q. T. JeûneAbst.
	Βαρβάρας μάρτυρος.—Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.	
	4 Κιανουν-ι-ἐββὲλ 1318 | 17 Ραμαζὰν 1320	
5	**ΠΕΜΠΤΗ** 339—26	**18** Décembre - Jeudi ste Irmine, v.—s Gratien, év.
	Σάββα ἡγιασμένου.— Διογένους.	
	5 Κιανοὺν-ι-ἐββὲλ 1318 | 18 Ραμαζὰν 1320	
6	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 340—25	**19** Décembre - Vendredi ste Fausta, vve-Q. T. Jeûne Ab.
	Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων.	
	6 Κιανουν-ι-ἐββὲλ 1318 | 19 Ραμαζὰν 1320	
7	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 341—24	**20** Décembre - Samedi s. Philogone, év.-Q. T. Jne Abst.
	Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολανων.	
	7 Κιανουν-ι-ἐββὲλ 1318 | 20 Ραμαζὰν 1320	
8	**ΚΥΡΙΑΚΗ** ☾ 342—23	**21** Décembre-Dimanche 4e de l'Avent - s. Thomas, ap.
	Παταπίου ὁσιομάρτυρος. — Σωσθένους ἀποστόλου	
	8 Κιανοὺν-ι-ἐββὲλ 1318 | 21 Ραμαζὰν 1320	
9	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 343—22	**22** Décembre - Lundi saint Démètre, m.
	Σύλληψις ἁγίας Ἄννης.	
	9 Κιανοὺν-ι-ἐββὲλ 1318 | 22 Ραμαζὰν 1320	

★ Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς συνίσταται εἰς τὴν νίκην τοῦ νοῦ ἐπὶ τῶν ἐνστίκτων καὶ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων. *Χάρεμβεργ.*

★ Κάμε καλὸν καὶ ρίψε αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐὰν οἱ ἰχθῦς δὲν τὸ γνωρίσωσι, θὰ τὸ γνωρίσῃ ὁ Θεός *Σααδῆ.*

★ Τὸ ἄσημον καὶ εὐτελὲς ὁ χρωστὴρ τοῦ καλλιτέχνου καὶ τοῦ ποιητοῦ ἀνυψοῖ εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ διασήμου καὶ πολυτελοῦς. Ἡ μεγαλοφυΐα τῶν ἀνθρώπων εἶνε σπινθὴρ οὐρανίου φωτός, τοῦ προαγγέλοντος τὸν αἰώνιον παράδεισον.

Ν. Γ. Γόγωλ.

★ Ἡ ἁπλότης δὲν εἶνε μικρὸν πλεονέκτημα. Ὀφείλει τις νὰ ἔχῃ πολλὰ ἄλλα διὰ νὰ ἔχῃ καὶ αὐτό.

Μεζιέρ.

★ Ὅσῳ πλειότερον ὁ ἄνθρωπος ἔχει πνεῦμα καὶ εὐφυΐαν τοσούτῳ ὠφελιμώτερον εἶνε νὰ ἔχῃ παιδείαν καὶ μνημονικόν. *Κυρία δὲ Ζενλίς.*

★ Αἱ καλλίτεραι σκέψεις τοῦ ἀνθρώπου γεννῶνται ἐν ὥρᾳ ἐργασίας συχνάκις δὲ αἱ σκέψεις αὗται οὐδεμίαν μετὰ τοῦ ἔργου ἡμῶν ἔχουσι σχέσιν. Λίαν ὀρθῶς παρετήρησεν εἷς τῶν διασήμων ἱεροκηρύκων ὅτι ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ δὲν ἀπαντᾶται περίπτωσις, καθ' ἣν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἐνεφανίσθη ἀνθρώπῳ ἀέργῳ.

Κ. Γήλτη.

10	**ΤΡΙΤΗ** 344—21	**23** Décembre - Mardi saint Dagobert, roi.
	Μηνᾶ, Ἑρμογένης, Εὐγράφη, μαρτύρων.	
	10 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 23 Ραμαζὰν 1320	
11	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 345 - 20	**24** Décembre - Mercredi ss. Adam et Eve-Vig. J. Abst.
	Δανιὴλ προφήτου καὶ τῶν 3 Παίδων.	
	11 Κιανουν-ι-ἐββὲλ 1318 | 24 Ραμαζὰν 1320	
12	**ΠΕΜΠΤΗ** 346—19	**25** Décembre - Jeudi **NOEL** — ste Eugenie, v. m.
	Σπυριδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος.	
	12 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 25 Ραμαζὰν 1320	
13	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 347—18	**26** Décembre - Vendredi **saint Etienne, pr. m.**
	Εὐστρατίου μάρτυρος. — Λουκίας μάρτυρος.	
	13 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 26 Ραμαζὰν 1320	
14	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 348—17	**27** Décembre - Samedi saint Jean Evang.
	Θύρσε, Καλλινίκη, Φιλήμονος, μαρτύρων	
	14 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 27 Ραμαζὰν 1320	
15	**ΚΥΡΙΑΚΗ** ● 349—16	**28** Décembre-Dimauche ss. Innocents.
	Προπατόρων —Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.	
	15 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 28 Ραμαζὰν 1320	
16	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 350—15	**29** Décembre - Lundi s. Thomas Cant.—s. David, roi
	Ἀγγαίου προφήτου.— Θεοφανῆς βασιλίσσης.	
	16 Κιανουν-ι-ἐββὲλ 1318 | 29 Ραμαζὰν 1320	
17	**ΤΡΙΤΗ** 351 - 14	**30** Décembre - Mardi saint Reynier, c.
	Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγύπτου.	
	17 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1218 | 30 Ραμαζὰν 1320	
18	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 352—13	**31** Décembre - Mercredi s. Sylvestre, p.
	Σεβαστιανοῦ καὶ Ζωῆς μαρτύρων.	
	18 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 1 Σεββὰλ 1320	
19	**ΠΕΜΠΤΗ** 353—12	**1** Janvier — Jeudi **Circoncision de N. S.**
	Βονιφατίου μάρτυρος.—Ἀγλαΐας ὁσίας.	
	19 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 2 Σεββὰλ 1320	
20	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 354—11	**2** Janvier — Vendredi s. Macaire, ab. — s. Odilon.
	Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.	
	20 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 3 Σεββὰλ 1320	

★ Ὁ ἄεργος ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὸ λιμνάζον ὕδωρ· σήπεται.

Λατενάς.

★ Διὰ τοὺς νέους ὁ ἔρως εἶνε ζωή· διὰ τοὺς γέροντας τὸ προοίμιον τοῦ θανάτου. *Βαλζάκ.*

★ Πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν συμμετέχοντα τῶν ἀτυχιῶν ἢ δυστυχιῶν τῶν ἄλλων πᾶς τις φέρεται μετὰ τλείονος συμπαθείας ἢ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ἀναίσθητον καρδίαν. Τοιοῦτον εὐαίσθητον ἄνθρωπον πάντες ὑποδέχονται φιλοφρόνως καὶ προθυμοποιοῦνται νὰ εὐχαριστήσωσι, περικυκλοῦται δὲ οὗτος πάντοτε ὑπὸ καλλιτέρων καὶ εὐπαιδευτέρων ἀνθρώπων ἢ ὁ ἀναίσθητος ἄνθρωπος.

★ Μὴ ὁμολογεῖτε ποτὲ τὰ ἐλαττώματα ὑμῶν καὶ μὴ λέγετε κακὸν διὰ τὸν ἑαυτόν σας, ὁπόταν ἔχετε πολλοὺς φίλους. Οὗτοι ἀναλαμβάνουσι νὰ χαρακτηρίζωσιν ὑμᾶς διὰ τῶν ζοφερωτέρων χρωμάτων.

★ Ὁ ἀμαθὴς δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ τὰ ὑψηλὰ πράγματα. Ὁ μὴ καλλιεργήσας τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς οὐδὲν εἶνε κατάλληλος. *Φωκυλίδου.*

★ Ὁ ἁπλοῦς ἄνθρωπος φέρει τὴν καρδίαν ἐπὶ τῆς γλώσσης, ὁ δὲ συνετὸς τὴν γλῶσσαν ἐπὶ τῆς καρδίας.

Σααδῆ.

★ Ἡ ἀταξία προγεματίζει μετὰ τῆς ἀφθονίας, γεματίζει μετὰ τῆς πτωχείας, δειπνεῖ μετὰ τῆς ἐνδείας, καὶ κοιμᾶται μετὰ τοῦ θανάτου.

Φραγκλίνου.

★ Ἡ ἀγωγὴ πρέπει νὰ ἐρείδηται ἐπὶ δύο βάσεων, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς συνέσεως· τῆς ἠθικῆς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρετῆς, τῆς συνέσεως πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἄλλων. *Σαμφόρ.*

21	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 355—10	**3** Janvier — Samedi ste Geneviève, v.	
Ἰουλιανῆς καὶ Θεμιστοκλέους μαρτύρων.			
21 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 4 Σεββὰλ 1320			
22	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 356—9	**4** Janvier — Dimanche s. Rigobert, év.—s. Tite, év.	
Ἀναστασιας τῆς Φαρμακολυτρίας.			
22 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 5 Σεββὰλ 1320			
23	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 357—8	**5** Janvier — Lundi ste Emilienne, v.	
Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων.			
23 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 6 Σεββὰλ 1320			
24	**ΤΡΙΤΗ** ☽ 358—7	**6** Janvier — Mardi **Epiphanie**—3 Rois Mages.	
Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.			
24 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 7 Σεββὰλ 1320			
25	**ΤΕΤΑΡΤΗ** 359—6	**7** Janvier — Mercredi s. Lucien, m.—s. Renaud, év.	
Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ			
25 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 8 Σεββὰλ 1320			
26	**ΠΕΜΠΤΗ** 360—5	**8** Janvier — Jeudi saint Sévérim, m.	
Η σύναξις τῆς Θεοτόκου.			
26 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 9 Σεββὰλ 1320			
27	**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 361—4	**9** Janvier — Vendredi saint Julien, m.	
Στεφάνου πρωτομάρτυρος.			
27 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 10 Σεββὰλ 1320			
28	**ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 362—3	**10** Janvier — Samedi saint Guillaume, év.	
Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμυρίων μαρτύρων.			
28 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 11 Σεββὰλ 1320			
29	**ΚΥΡΙΑΚΗ** 363—2	**11** Janvier - Dimanche s. Hygin, p. m. - ste Hortense.	
Τῶν ἐν Βηθλεὲμ 14 χιλ. νηπίων.			
29 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 12 Σεββὰλ 1320			
30	**ΔΕΥΤΕΡΑ** 364—1	**12** Janvier — Lundi s. Ernest, ab.—ste Tatienne.	
Ἀνυσίας μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.			
30 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 13 Σεββὰλ 1320			
31	**ΤΡΙΤΗ** ♑ 365	**13** Janvier — Mardi saint Léonce, év.	
Μελάνης ὁσίας.			
31 Κιανούν-ι-ἐββὲλ 1318 | 14 Σεββὰλ 1320			

★ Ὁ ἀδιάκριτος ἄνθρωπος ὁμοιάζει ἀποσφραγισθείσῃ ἐπιστολῇ, ἣν ἅπαντες δύνανται νὰ ἀναγνώσωσι. *Σαμφόρ.*

★ Ἡ ἡμετέρα ζωὴ ἐστι νὺξ ὑπὸ αἴθριον καὶ ἀστερόεντα οὐρανόν. *Ζουκόβσκη.*

Καὶ φεύγει ἡ νεότης μας, ὡς ἀ-[στραπὴ ταχεῖα
ὡς ὥρα σταθερότητος εἰς στήθη [γυναικεῖα!
Ἀχιλ. Παράσχου.

★ Συμβαίνει καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάλογόν τι πρὸς τὸ συμβαῖνον εἰς τὸν στόμαχον αὐτοῦ· ὅταν τούτου τὴν δύναμιν ὑπερβαίνωσι τὰ βρώματα, δὲν τρέφουσι πλέον, ἀλλὰ γεννῶσι κακοχυμίαν καὶ αἱ κακοχυμίαι τοῦ νοῦ, ὅταν μάλιστα ἀρχίσωσιν ἀπὸ τὴν ἀπαλὴν ἡλικίαν, γίνονται πλέον δυσθεράπευτοι παρὰ τὰς κακοχυμίας τοῦ σώματος. *Κοραῆ.*

★ Ἡ μετριοφροσύνη καθωραΐζει τὴν ἀρετήν, ὡς ἡ αἰδὼς κοσμεῖ τὸ κάλλος. Συμβαδίζει μὲ τὸ *γνῶθι σαυτόν*, ὡς ἡ ἐπιείκεια μετὰ τῆς δικαιοσύνης. Ὑψοῖ τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν, ὡς ἡ λιτότης ἐπαυξάνει τὸ μεγαλεῖον. Προστίθησιν εἰς τὰ προτερήματα τὰ αὐτὰ θέλγητρα, ἅπερ ἡ εἰλικρίνεια εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν *Γλάδστων.*

★ Ὅστις δὲν σκέπτεται περὶ τῶν λόγων αὐτοῦ πρὶν ἢ ἐξενέγκῃ αὐτοὺς παρασκευάζει ἑαυτῷ ἄφθονον πηγὴν μεταμελείας. Ἐφ' ὅσον ὁ λόγος μένει ἐν τῷ στόματί σου, δύνασαι ἔτι νὰ ἐξενέγκῃς αὐτόν, ἀλλ' ἅπαξ ἐξενεγκών, δὲν δύνασαι πλέον νὰ κρατήσῃς αὐτὸν ἀπόρρητον. *Φερὶδ-ἐδδίν.*

★ Μηδέποτε ἀγόραζε ἄχρηστον εἰς σὲ πρᾶγμα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εὐωνον εὑρίσκεις αὐτό. *Ζέφφερσων.*

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗΝ ΤΑΞΙΝ

Α

Ἀββακοὺμ προφήτης. Δεκεμβρ. 2.
Ἀββδιοὺ προφήτης. Νοεμβρ. 15.
Ἀβέρκιος Ἱεραπόλεως. Ὀκτωβρ. 22.
Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης. Τῇ Κυριακῇ τῶν προπατόρων.
Ἀβράμιος ὅσιος. Ὀκτωβρ. 29.
Ἀγαθάγγελος μάρτυς. Ἰανουαρ. 23.
Ἀγάθη μάρτυς. Φεβρουαρ. 5.
Ἀγαθόδωρος ἱερομάρτυς. Μαρτ. 7.
Ἀγαθόδωρος μάρτυς. Ὀκτωβρ. 13.
Ἀγαθονίκη μάρτυς. Ὀκτωβρ. 13.
Ἀγαθόνικος μάρτυς. Αὐγούστ. 22.
Ἀγαθόπους ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων. Δεκεμ. 23.
Ἀγάπη μάρτυς. Σεπτεμβρ. 17.
Ἀγάπιος μάρτυς. Σεπτεμβρ. 20.
Ἀγάπιος μάρτυς ἕτερος. Μαρτ. 15.
Ἀγάπιος μάρτυς ἕτερος. Αὐγούστ. 21.
Ἀγγαῖος προφήτης. Δεκεμ. 16.
Ἀγγίας ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μμρτ. 9.
Ἀγλαΐδος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Ἀγριππίνα μάρτυς. Ἰουνίου 23.
Ἀδριανὸς μάρτυς. Αὐγούστ. 26.
Ἀειθαλᾶς μάρτυς. Σεπτεμβρ. 1.
Ἀειθαλᾶς μάρτυς ἕτερος. Νοεμβρ. 3.
Ἀζαρίας ἐκ τῶν 3 παίδων. Δεκεμ. 17.
Ἀέτιος ἐκ τῶν 42 μαρτύρ. Μαρτ. 6.
Ἀέτιος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Ἀθανάσιος ὁ Μέγ. Ἰαν. 18 καὶ Μαΐου 2.
Ἀθανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ. Ἰουλ. 5.
Ἀθανάσιος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρ. 9.
Ἀθηνογένης ἱερομάρτυς. Ἰουλ. 16.
Αἰκατερίνη παρθενομάρτυς. Νοεμ. 25.
Αἰμιλιανὸς μάρτυς. Ἰουλ. 18.
Αἰμιλιανὸς ὁμολογητής. Αὐγούστ. 8.
Ἀκάκιος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Ἀκάκιος μάρτυς. Μαΐου 19.
Ἀκεψιμᾶς μάρτυς. Νοεμβρ 3.
Ἀκίνδυνος μάρτυς. Νοεμβρ. 2.
Ἀκύλας ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλ. Ἰουλ. 14.
Ἀκυλίνα μάρτυς. Ἰουνίου 13.
Ἀλέξανδρος Κων/πόλεως. Αὐγούστ. 30.
Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Ἀλέξιος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Μαρτ. 17.
Ἀλύπιος ὁ Κωνίτης. Νοεμβρ. 26.
Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων. Δεκεμβρ. 7.
Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου. Νοεμβρ. 23.
Ἀμὼς προφητης. Ἰουνίου 15.
Ἀνανίας ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλ. Ὀκτ. 1.
Ἀνανίας ἐκ τῶν 3 παίδων. Δεκεμ. 17.
Ἀναστασία ὁσιομάρτυς. Ὀκτ. 29.
Ἀναστασία φαρμακολύτρια. Δεκεμ. 22.
Ἀναστάσιος ὁσιομάρτυς. Ἰαν. 22.
Ἀνατόλιος Κων/πόλεως. Ἰουλ. 3.
Ἀνδρέας ὁσιομάρτυς ὁ ἐν τῇ Κρίσει. Ὀκτωβρίου 17.
Ἀνδρέας ὁ πρωτόκλητος. Νοεμβρ. 30.
Ἀνδρέας μάρτυς. Μαΐου 18.
Ἀνδρέας Κρήτης. Ἰουλίου 4.
Ἀνδρέας μάρτυς ὁ στρατηλ. Αὐγ. 19.
Ἀνδρόνικος ὅσιος. Ὀκτωβρ. 9.
Ἀνδρόνικος μάρτυς. Ὀκτωβρ. 12.
Ἀνδρόνικος ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων. Μαΐου 17 καὶ Ἰουλίου 30.
Ἄνθιμος ἱερομάρτυς. Σεπτεμβρ. 3.
Ἀνίκητος μάρτυς. Αὐγούστου.
Ἄννα θεοπρομήτωρ. Σεπτ. 9. Δεκεμ. 9. καὶ Ἰουλίου 25.
Ἄννα προφῆτις. Φεβρουαρίου 3.
Ἀντίπας ἱερομάρτυς. Ἀπριλ. 11.
Ἀντωνίνα μάρτυς. Ἰουνίου 10.
Ἀντώνιος ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων. Ὀκτωβρίου 22.
Ἀντώνιος ὁ μέγας. Ἰανουαρ. 17.
Ἀντώνιος ἐκ τῶν 7 Μακκαβ. Αὐγ. 1.

Ἀνυσία ὁσιομάρτυς. Δεκεμβρ. 30.
Ἀπελλῆς ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλ. Ὀκτ. 31.
Ἀπολλώνιος μάρτυς. Δεκεμβρ. 14.
Ἀρέθας μάρτυς. Ὀκτωβρ. 24.
Ἀριάδνη μάρτυς. Σεπτεμβρ. 18.
Ἀρίσταρχος ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων. Ἀπριλίου 14.
Ἀριστόβουλος ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων. Ὀκτωβρίου 31.
Ἀρκάδιος ὁσιος ὁ τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος. Ἰανουαρ. 26.
Ἀρριανὸς μάρτυς. Δεκεμβρ. 14.
Ἀρσένιος ὁ μέγας. Μαΐου 8.
Ἀρσένιος Κερκύρας. Ἰανουαρ. 19.
Ἀρτέμιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 20.
Ἀσύγκριτος ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. Ἀπρ. 8.
Αὐξέντιος μάρτυς. Δεκεμβρ. 13.
Αὐξέντιος ὁσιος. Φεβρουαρ. 14.
Αὐτόνομος ἱερομάρτυς. Σεπτεμβρ. 12.
Ἀφθόνιος μάρτυς. Νοεμβρ. 2.
Ἀχεὶμ ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων. Αὐγ. 1.
Ἀχίλλιος Λαρίσσης. Μαΐου 15.

Β

Βαβύλας ἱερομάρτυς. Σεπτεμβρ. 4.
Βάκχος μάρτυς. Ὀκτωβρ. 7.
Βαλεριανὸς μάρτυς. Νοεμβρ. 22.
Βαρβάρα μάρτυς. Δεκεμβρ. 4.
Βαρθολομαῖος Ἀπόστολος, Ἰουν. 11.
Βαρλαὰμ μάρτυς. Νοεμβρ. 19.
Βαρνάβας ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλ. Ἰουν. 11.
Βαροὺχ προφήτης. Σπτεμβρ. 28.
Βασιλείδης ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ. Δεκεμβρ. 23.
Βασίλειος ὁ Μέγας. Ἰανουαρ. 1 καὶ 30.
Βασίλειος ὁσιος. Φεβρουαρ. 28.
Βασίλειος ἱερομάρτυς. Μαρτ. 22.
Βασίλειος ὁμολογητ. ὁ Παρίου Ἀπρ. 12.
Βασίλειος ἱερομάρτυς ἕτερος. Μαρτ. 7.
Βασίλειος ἱερομ. ὁ Ἀμασείας. Ἀπρ. 26.
Βασιλίσκος μάρτυς. Αὐγούστου 21.
Βασιλίσκος ἕτερος μάρτυς. Μαΐου 22.
Βάσσα μάρτυς. Αὐγούστου 21.
Βασσώης ὁ ἐκ τῶν 42 μαρτύρ. Μαρτ. 6.
Βενέδικτος μάρτυς. Μαΐου 18.
Βιβιανὸς ἐκ τῶν 40 μαρτύρων. Μαρτ. 9.
Βικέντιος μάρτυς. Νοεμβρ. 11.
Βίκτωρ μάρτυς. Νοεμβρ. 11.
Βλάσιος ἱερομάρτυς. Φεβρουαρ. 11.
Βονεφάτιος μάρτυς. Δεκεμβρ. 19.
Βουκόλος Σμύρνης. Φεβρουαρ. 6.

Γ

Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγος. Νοεμβρίου 8. Μαρτ. 26. Ἰουλ. 13.
Γάϊος ἐκ τῶν 40 μαρτύρων. Μαρτ. 9.
Γαλακτίων μάρτυς. Νοεμβρ. 5.
Γεράσιμος ὁσιος ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ. Ὀκτωβρ. 20.
Γεράσιμος ὁσιος ὁ ἐν Ἰορδάνῃ. Μαρτ. 4.
Γερβάσιος μάρτυς. Ὀκτωβρ. 14.
Γερμανὸς Κων/πόλεως. Μαΐου 12.
Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης. Ἰανουαρ. 8.
Γεώργιος ὁσ. ὁ ἐν τῷ Μαλέφ. Ἀπρ. 4.
Γεώργιος Μιτυλήνης. Ἀπριλ. 7.
Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος. Ἀπριλ. 23.
Γλυκερία μάρτυς. Μαΐου 13.
Γοργόνιοι δύο ἐκ τῶν 40 μαρτύρων. Μαρτίου 9.
Γόρδιος μάρτυς. Ἰανουαρίου 3.
Γουρίας μάρτυς. Νοεμβ. 15.
Γουρίας ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων. Αὐγ. 1.
Γρηγόριος ὁ Μεγ. Ἀρμενίας. Σεπτ. 30.
Γρηγόριος ὁ θαυματουργός. Νοεμ. 17.
Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης. Νοεμβρ. 20.
Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων. Νοεμ. 23.
Γρηγόριος ὁ Νύσσης. Ἰανουαρ. 18.
Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἰανουαρ. 25 καὶ 30.
Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Δ

Δαλμάτιος ὁσιος. Αὐγούστου 3.
Δαμιανὸς ἀνάργυρος. Νοεμβρίου 1 καὶ Ἰουλίου 1.
Δανιὴλ στυλίτης. Δεκεμβρ. 11.

Δανιὴλ ὁ προφήτης. Δεκεμβρ. 17.
Δανιὴλ μάρτυς. Φεβρουαρ. 16.
Δαρεία μάρτυς. Μαρτ. 19.
Δαυὶδ ὁ προφητάναξ. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Δαυὶδ ὁσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἰουν. 26.
Δημήτριος μάρτυς ὁ Μυροβλήτης. Ὀκτωβρίου 26.
Διόδωρος μάρτυς. Αὐγούστ. 16.
Διομήδης μάρτυς. Αὐγούστου 16.
Διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης. Ὀκτωβρ. 13.
Διονύσιος ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων. Ὀκτωβρίου 22.
Διονύσιος ὁσιος ὁ ἐκ Ζακύνθου. Δεκεμβριου 17.
Διονύσιος μάρτυς. Μαΐου 18.
Δῖος ὁσιος. Ἰουλίου 19.
Δομετιανὸς Μελετηνῆς. Ἰανουαρ. 10.
Δομετιανὸς ἐκ τῶν 40 μαρτύρων. Μαρτίου 9.
Δομετιανὸς ὁσιομάρτυς. Αὐγούσ. 7.
Δομνίκη ὁσία. Ἰανουαρ. 8.
Δόμνος ἐκ τῶν 40 μαρτύρων. Μαρτ. 9.
Δορυμέδων μάρτυς. Σεπτεμβρ. 19.
Δωρόθεος ἱερομάρτυς. Ἰουνίου 5.

Ε

Εἰρήναρχος μάρτυς. Νοεμβρ. 28.
Εἰρήνη μάρτυς. Ἀπριλ. 16 καὶ 5 Μαΐου.
Εἰρήνη μάρτυς ἑτέρα ἡ τοῦ Λικινίου. Μαΐου 5.
Ἐκδίκιος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Ἐλεάζαρος ἐκ τῶν 7 Μακκαβ. Αὐγ. 1.
Ἐλεάζαρος ὁ διδάσκαλος τούτων. Αὐγούστου 1.
Ἑλένη μήτηρ τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου. Μαΐου 21.
Ἐλευθέριος ἱερομάρτυς. Δεκεμβρ. 15.
Ἐλισάβετ ἡ τοῦ Προδρόμου μήτηρ. Σεπτεμβρ. 5 καὶ Ἰουνίου 24.
Ἐλισάβετ ὁσία ἡ θαυματουρ. Ἀπρ. 24.
Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης. Ἰουνίου 14.
Ἐλλάδιος ἱερομάρτυς. Μαΐου 27.
Ἐλπιδηφόρος μάρτυς. Νοεμβρ. 2.
Ἐλπίδιος ἱερομάρτυς. Μαρτίου 7.
Ἐλπὶς μάρτυς. Σεπτεμβρίου 17.
Ἐπαινετὸς ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. Ἰουλ. 30.
Ἐπίμαχος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 13.
Ἐπιστήμη μάρτυς. Νοεμβρίου 5.
Ἐπιφάνιος Κύπρου. Μαΐου 12.
Ἔραστος ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. Νοεμ. 10.
Ἑρμᾶς ἱερομάρτυς. Νοεμ. 4.
Ἑρμῆς ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλ. Ἀπρ. 8.
Ἑρμείας μάρτυς. Μαΐου 30
Ἑρμιππος μάρτυς. Ἰουλίου 26.
Ἑρμογένης μάρτυς. Σεπτεμβρίου 1.
Ἑρμογένης μάρτυς ἕτερος. Δεκεμ. 10.
Ἑρμοκράτης μάρτυς. Ἰουλίου 26.
Ἑρμόλαος ἱερομάρτυς. Ἰουλίου 26.
Ἑρμῦλος μάρτυς. Ἰανουαρίου. 13.
Εὐάρεστος ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ. Δεκεμβρίου 23.
Εὐγενία ὁσιομάρτυς. Δεκεμβρ. 24.
Εὐγένιος μάρτυς. Δεκεμβρίου 13.
Εὐγένιος ἱερομάρτυς. Μαρτίου 7.
Εὔγραφος μάρτυς. Δεκεμβρίου 10.
Εὐδοκία ὁσιομάρτυς. Μαρτίου 1.
Εὐδόκιμος ὁ δίκαιος. Ἰουλίου 31.
Εὐθύμιος ὁμολογητής. Δεκεμβρ. 26.
Εὐθύμιος ὁ μέγας. Ἰανουαρίου 20.
Εὐλαμπία μάρτυς. Ὀκτωβρίου 10.
Εὐλάμπιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 10.
Εὐμένιος ἐπίσκ. Γορτύνης. Σεπτ. 18.
Εὐνίκη μάρτυς. Ὀκτωβρίου 28.
Εὐνοϊκὸς ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Εὔοδος μάρτυς. Σεπτεμβρίου 1.
Εὔπλους διάκονος μάρτυς. Αὐγ. 11.
Εὔπορος ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ. Δεκεμβρίου 23.
Εὐσέβιος Σαμοσάτων ἱερ. Ἰουλίου 22.
Εὐσεβωνᾶς ἐκ τῶν 7 Μακκαβ. Αὐγ. 1.
Εὐσίγνιος μάρτυς. Αὐγούστου 5.
Εὐστάθιος μάρτυς ὁ Παλακίδας. Σεπτεμβρίου 20.
Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχείας. Φεβρ. 21.
Εὐστράτιος μάρτυς. Δεκεμβρίου 13.

Εὐτρόπιος μάρτυς. Μαρτίου 3.
Εὐτυχὴς ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Εὐτυχὴς ἱερομάρτυς. Μαΐου 28.
Εὐτυχὴς ἕτερος ἱερομάρτυς. Αὐγ. 24.
Εὐτύχιος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Εὐτύχιος Κων/πόλεως. Ἀπριλίου 6.
Εὐφημία παρθενομάρτυς. Σεπτεμβρίου 16 καὶ Ἰουλίου 11.
Εὐφροσύνη ὁσία. Σεπτεμβρίου 25.
Εὐψύχιος μάρτυς. Ἀπριλίου 9.
Ἔφραὶμ ὁ σύρος. Ἰανουαρίου 28.
Ἔφραὶμ ἱερομάρτυς. Μαρτίου 7.

Ζ

Ζαχαρίας ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου. Σεπτεμβρ. 5 καὶ 23 καὶ Ἰουνίου 24.
Ζαχαρίας προφήτης. Φεβρουαρίου 8.
Ζηνοβία μάρτυς. Ὀκτωβρίου 30.
Ζηνόβιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 30.
Ζωὴ μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Ζωτικὸς ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ. Δεκεμβρίου 23.

Η

Ἠλιανὸς ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Ἠλίας ἐκ τῶν αὐτῶν. Μαρτίου 9.
Ἠλίας μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Ἠλίας ἢ **Ἠλιοὺ** ὁ προφήτης. Ἰουλ.20.
Ἡράκλειος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Ἡράκλειος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 30.
Ἡρῳδίων ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων. Ἀπριλίου 8.
Ἡσαΐας μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Μαΐου 9.
Ἡσύχιος μάρτυς. Μαρτίου 3.
Ἡσύχιος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.

Θ

Θαδδαῖος ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων. Αὐγούστου 21.
Θαλλελαῖος μάρτυς. Μαΐου 20.
Θέκλα ἡ πρωτομάρτυς. Σεπτεμβρ. 24.
Θεόγνιος μάρτυς. Αὐγούστου 21.
Θεοδοσία μάρτυς. Μαΐου 29.
Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης. Ἰαν. 11.
Θεόδοτος ἱερομ. Ἰουνίου 7.
Θεόδουλος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 28.
Θεόδουλος ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ. Δεκεμβρίου 23.
Θεόδουλος μάρτυς ἕτερος. Φεβρ. 16.
Θεόδουλος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Θεοδώρα ἡ ὁσία ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Σεπτεμβρίου 11.
Θεοδώρα ἡ αὐγούστα. Φεβρουαρίου 11.
Θεόδωρος ὁ Στουδίτης. Νοεμβρίου 11.
Θεόδωρος ὁ γραπτός. Δεκεμβρίου 27.
Θεόδωρος ὁ στρατηλάτης. Φεβρουαρίου 8 καὶ Μαΐου 8.
Θεόδωρος ὁ Τύρων. Φεβρουαρίου 17 καὶ τῷ Α΄ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.
Θεόδωρος ἐκ τῶν 42 μαρτ. Μαρτίου 6.
Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς. Ἀπριλίου 20.
Θεόδωρος ὁ Συκεώτης. Ἀπριλίου 22.
Θεόδωρος ὁ ἡγιασμένος. Μαΐου 16.
Θεόκτιστος ὅσιος. Σεπτεμβρίου 3.
Θεόκτιστος ὅσιος ἕτερος. Ἰαν. 4.
Θεόπεμπτος μάρτυς. Ἰανουαρίου 5.
Θεοπίστη μάρτυς. Σεπτεμβρίου 20.
Θεόπιστος μάρτυς. Σεπτεμβρίου 20.
Θεοφάνης ὁ γραπτός. Ὀκτωβρίου 11.
Θεόφιλος ἐκ τῶν 42 μαρτ. Μαρτίου 6.
Θεόφιλος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Θεοφύλακτος ὁμολογητής. Μαρτίου 8.
Θεωνᾶς μάρτυς. Ἰανουαρίου 5.
Θωμᾶς ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. Ὀκτ: 6.
Θωμᾶς ὅσιος. Ἰουλίου 7.

Ι

Ἰάκωβος ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ἀλφαίου. Ὀκτωβρίου 9.
Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος. Ὀκτ. 23.
Ἰάκωβος ὁμολογητής. Μαρτίου 21.
Ἰάκωβος ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 ὁ τοῦ Ζεβεδαίου. Ἀπριλίου 30
Ἰάσων ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Ἀπρ.29.
Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. Δεκεμβρ. 20.
Ἰεζεκιὴλ ὁ προφήτης. Ἰουλίου 23.
Ἱερεμίας μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Ἱερεμίας ὁ προφήτης Μαΐου 1

Ἱερόθεος Ἀθηνῶν. Ὀκτωβρίου 4.
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ. Σεπτεμβρίου 1.
Ἱλάριος μάρτυς. Ἰουλίου 12.
Ἱλαρίων ὁ μέγας. Ὀκτωβρίου 21.
Ἱλαρίων ὁ νέος. Μαρτίου 28.
Ἱλαρίων ὁ τῶν Δαλμάτων. Ἰουνίου 6.
Ἰούδας ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. Ἰουν.29.
Ἰουλιανὴ μάρτυς. Φεβρουαρίου 21.
Ἰουλιανὸς μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Ἰουλιανὸς μάρτυς ὁ Ταρσεύς. Ἰουν. 21.
Ἰουνία ἐκ τῶν ἀποστόλων. Μαΐου 17.
Ἰουστῖνα παρθενομάρτυς. Ὀκτ. 2.
Ἰουστῖνος μάρτυς ὁ φιλόσοφος. Ἰουν.1.
Ἰσαὰκ ὁ πατριάρχης. Τῇ Κυριακῇ τῶν προπατόρων.
Ἰσαάκιος ὅσιος. Μαΐου 30 καὶ Αὐγ. 3.
Ἴσαυρος μάρτυς. Ἰουνίου 17.
Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης. Φεβρ. 4.
Ἰσίδωρος μάρτυς ὁ ἐν Χίῳ. Μαΐου 14
Ἰσμαὴλ μάρτυς. Ἰουνίου 17.
Ἰωακεὶμ ὁ Θεοπάτωρ. Σεπτ. 9.
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ σύλληψις. Σεπτ. 23. σύναξις. Ἰανουαρ. 7. γέννησις. Ἰουνίου 24. ἀποτομή. Αὐγ. 29.
Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Θεολόγος. Σεπτ. 26 καὶ Μαΐου 8.
Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων. Νοεμβρίου 12.
Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Νοεμ. 13 καὶ Ἰανουαρίου 27 καὶ 30.
Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Δεκεμ. 4.
Ἰωάννης ὁ νηστευτής. Σεπτ. 2.
Ἰωάννης ὁ καλυβίτης. Ἰαν. 15.
Ἰωάννης ὁ τοῦ Ξενοφῶντος υἱός. Ἰανουαρίου 26.
Ἰωάννης ὁ ἀνάργυρος. Ἰαν. 31.
Ἰωάννης ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Ἰωάννης ὁ τῆς κλίμακος. Μαρτίου 30.
Ἰωάννης ἀσκητής. Ἰουλίου 21.
Ἰωάννης Κων/λεως. Αὐγούστου 30.
Ἰωαννίκιος ὁ μέγας. Νοεμβρίου 4.
Ἰὼβ ὁ πολύαθλος. Μαΐου 6.
Ἰωὴλ ὁ προφήτης. Ὀκτωβρίου 19.
Ἰωνᾶς ὁ προφήτης. Σεπτεμβρίου 21.
Ἰωσὴφ μάρτυς. Νοεμβρίου 3.
Ἰωσὴφ ὁ μνήστωρ. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Ἰωσὴφ ὁ ὑμνογράφος. Ἀπριλίου 8.
Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης. Ἰουλίου 14.
Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθείας. Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.
Ἰωσὴφ ὁ πάγκαλος. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

Κ

Καλλίνικος μάρτυς. Δεκεμβρίου 14.
Καλλίνικος μάρτυς ἕτερος. Ἰουλίου 29.
Καλλιόπιος μάρτυς. Ἀπριλίου 7.
Καλλίστη μάρτυς. Σεπτεμβρίου 1.
Κάλλιστος ἐκ τῶν 42 μαρτ. Μαρτίου 6
Καλλίστρατος μάρτυς. Σεπτεμβρ. 22.
Κασσιανὸς ὅσιος, Φεβρουαρίου 29.
Κάστωρ μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Κέλσιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 14.
Κήρυκος μάρτυς. Ἰουλίου 15.
Κιλικία μάρτυς. Νοεμβρίου 22.
Κλαύδιος μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Κλαύδιος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Κλαύδιος μάρτυς ἕτερος. Ἀπριλίου 5.
Κλεόνικος μάρτυς. Μαρτίου 3.
Κλήμης Ρώμης ὁ ἱερομάρτ. Νοεμ. 24.
Κλήμης Ἀγκύρας ὁ ἱερομ. Ἰαν. 23.
Κοδράτος ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. Σεπτ. 21.
Κοδράτος μάρτυς. Μαρτίου 10.
Κόνων μάρτυς. Μαρτίου 5.
Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος. Σεπτ. 13.
Κοσμᾶς ὁ ποιητής. Ὀκτωβρίου 14.
Κοσμᾶς ἀνάργ. Νοεμ. 1 καὶ Ἰουλ. 1.
Κρατερὸς ἐκ τῶν 42 μαρτύρ. Μαρτ. 6.
Κυπριανὸς ἱερομάρτυς. Ὀκτωβρ. 2.
Κυριακὴ μάρτυς. Ἰουλίου 7.
Κυριακὸς ἀναχωρητής. Σεπτεμβρ. 29.
Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. Ἰαν. 18 καὶ Ἰουνίου 9.
Κύριλλος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.
Κύριλλος Ἱεροσολύμων. Μαρτίου 18.
Κύριλλος διάκονος. Μαρτίου 29.

Κῦρος ἀνάργυρος. Ἰανουαρίου 31.
Κωνσταντῖνος ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων. Ὀκτωβρίου 22.
Κωνσταντῖνος ἐκ τῶν 42 μαρ. Μαρτ. 6.
Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας. Μαΐου 21.

Λ

Λάζαρος ὅσιος ὁ ἐν Γαλησίῳ. Νοεμ. 7.
Λάζαρος ὁ τετραήμ. Σαββ. τοῦ Λαζάρ.
Λαυρέντιος ἱεροδιάκ. Αὐγούστου 10.
Λεύκιος μάρτυς. Δεκεμβρίου 14.
Λεόντιος μάρτυς. Ἰουνίου 18.
Λέων πάπας Ρώμης. Φεβρουαρίου 18.
Λέων Κατάνης. Φεβρουαρίου 20.
Λογγῖνος ὁ ἑκατόνταρχος. Ὀκτ. 16
Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστής. Ὀκτωβρ. 18.
Λουκᾶς ὁ ὅσ. ὁ ἐν τῷ Στειρίῳ. Φεβρ. 7.
Λουκία μάρτυς. Δεκεμβρίου 13.
Λουκιανός μάρτυς. Ὀκτωβρίου 15.
Κουκιλλιανός μάρτυς. Ἰουνίου 3.
Λοῦπος μάρτυς. Αὐγούστου 23.
Λυσίμαχος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτ. 9.

Μ

Μακάριος ὅσιος ὁ Αἰγύπτιος. Ἰαν. 19.
Μαλαχίας ὁ προφήτης Ἰανουαρίου 3.
Μάμας μάρτυς. Σεπτεμβρίου 2.
Μανουὴλ μάρτυς. Ἰουνίου 17.
Μαξιμιλιανός ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων. Ὀκτωβρίου 22.
Μάξιμος ὁμολογητής. Ἰανουαρίου 21 καὶ Αὐγούστου 13.
Μαρία ἡ Θεοτόκος | Γέννησις αὐτῆς. Σεπτεμ. 8. Εἰσόδια αὐτῆς. Νοεμβρ. 21. Εὐαγγελ. αὐτῆς. Μαρτ. 25. Κοίμησις αὐτῆς. Αὐγ. 15.
Μαρία ὁσ. ἡ τοῦ Ξενοφῶντος. Ἰαν. 26.
Μαρία ὁσία ἡ Αἰγυπτία. Ἀπριλίου 1.
Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰουλίου 22.
Μαρίνα μάρτυς. Ἰουλίου 17.
Μαρκελλῖνος μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Μάρκελλος ὁ τῆς μονῆς τῶν ἀκοιμήτων. Δεκεμβρίου 29.
Μάρκελλος ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων. Αὐγούστου 1.
Μαρκία μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Μαρκιανός μάρτυς. Ὀκτωβρίου 25.
Μάρκος μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Μάρκος ὅσιος. Μαρτίου 29.
Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής. Ἀπριλίου 25.
Μάρκος μητροπολίτης Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός. Ἰανουαρίου 19.
Μαρτῖνος πάπας Ρώμης. Απριλίου 13.
Μαρτύριος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 25.
Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστής. Νοεμβρ. 16.
Ματθίας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. Αὐγ. 9.
Ματρώνα ὁσία. Νοεμβρίου 9.
Ματρώνα ὁσία ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Μαρτίου 27.
Μαύρα μάρτυς. Μαΐου 3.
Μεθόδιος Πατέρων ἱερομάρτ. Ἰουν. 20.
Μεθόδιος Κων/πόλεως. Ἰουνίου 24.
Μελάνη ὁσία ἡ Ρωμαία. Δεκεμβρ 31.
Μελέτιος Ἀντιοχείας. Φεβρουαρ. 12.
Μελισσηνός ἐκ τῶν 42 μαρτ. Μαρτ. 6.
Μελίτων ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Μένανδρος μάρτυς. Μαΐου 19.
Μερκούριος μάρτυς. Νοεμβρίου 25.
Μηνᾶς μάρτυς ὁ Αἰγύπτιος. Νοεμβρ. 11.
Μηνᾶς ὁ καλλικέλαδος. Δεκεμβρ. 10.
Μηνοδώρα μάρτυς. Σεπτεμβρίου 10
Μητροδώρα μάρτυς. Σεπτεμβρίου 10.
Μητροφάνης Κων/πόλεως. Ἰουνίου 4.
Μισαὴλ ἐκ τῶν 3 παίδων. Δεκεμβρ. 17.
Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγος. Σεπτεμβρίου 6 καὶ Νοεμβρίου 8.
Μιχαὴλ Συνάδων. Μαΐου 23.
Μιχαίας ὁ προφήτης. Αὐγούστου. 14.
Μύρων μάρτυς. Αὐγούστου 17.
Μώκιος ἱερομάρτυς. Μαΐου 11.
Μωϋσῆς ὁ θεόπτης. Σεπτεμβρίου 4.
Μωϋσῆς ὅσιος ὁ αἰθίοψ. Αὐγ. 28.

Ν

Ναζάριος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 14.
Ναοὺμ προφήτης. Δεκεμβρίου 1.
Νάρκισσος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Ὀκτωβρίου 31.
Ναταλία μάρτυς. Αὐγούστου 26.

Νεῖλος ὅσιος. Νοεμβρίου 12.
Νεόφυτος μάρτυς. Ἰανουαρίου 21.
Νέστωρ μάρτυς. Ὀκτωβρίου 27.
Νίκανδρος ἱερομάρτυς. Νοεμβρίου 4.
Νικάνωρ ἐκ τῶν 7 διακόνων. Ἰουλ. 28.
Νικήτας μάρτυς. Σεπτεμβρίου 15.
Νικήτας ὅσιος. Ἀπριλίου 3.
Νικηφόρος μάρτυς. Φεβρουαρίου 9.
Νικηφόρος Κων/πόλεως. Μαρτίου 13 καὶ Ἰουνίου 2.
Νικόδημος ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.
Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις. Δεκεμβρίου 6.
Νικόλαος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Νικόστρατος μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Νίκων ὅσιος ὁ «Μετανοεῖτε». Νοεμ. 26.
Νίκων ὁσιομάρτυς. Μαρτίου 23.
Νυμφοδώρα μάρτυς. Σεπτεμβρίου 10.

Ξ

Ξανθίας ἐκ τῶν 40 μαρτύρ. Μαρτίου 9.
Ξένη ὁσία. Ἰανουαρίου 24.
Ξενοφῶν ὅσιος. Ἰανουαρίου 26.

Ο

Ὀνήσιμος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Νοεμβρίου 22 καὶ Φεβρουαρίου 15.
Ὀνησιφόρος μάρτυς. Νοεμβρίου 9.
Ὀνούφριος ὅσιος. Ἰουνίου 12.
Ὀρέστης μάρτυς. Νοεμβρίου 10.
Ὀρέστης μάρτυς ἕτερος. Δεκεμβρ. 13.
Οὐαλέριος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Οὐάλης ἐκ τῶν αὐτῶν. Μαρτίου 9.
Οὐάλης μάρτυς ἕτερος. Φεβρουαρ. 16.
Οὐρβανός ἐκ τῶν 70 ἀποστ. Ὀκτ. 31.

Π

Παγκράτιος ἱερομάρτυς. Ἰουλίου 9.
Πάμφιλος μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Παντελεήμων ὁ ἰαματικός. Ἰουλίου 27
Παρασκευὴ ὁσιομάρτυς. Ἰουλίου 26.
Παρθένιος Λαμψάκου. Φεβρουαρίου 7
Παρμενᾶς ἐκ τῶν 7 διακ. Ἰουλίου 28.
Πατρίκιος ἱερομάρτυς. Μαΐου 19.
Παυλῖνος μάρτυς. Μαΐου 18.
Παῦλος Κ/πόλεως ὁμολ. Νοεμ. 6.
Παῦλος ὅσιος ὁ Θηβαῖος. Ἰαν. 15.
Παῦλος μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς. Ἰουνίου 29.
Παῦλος Κ/πόλεως ὁ νέος. Αὐγ. 30.
Παφνούτιος ἱερομάρτυς. Ἀπριλίου 19.
Παχώμιος ὁ μέγας. Μαΐου 8.
Πελαγία ὁσία. Ὀκτωβρίου 8.
Πελαγία μάρτυς. Μαΐου 4.
Πέτρος Ἀλεξάνδρειας ἱερ. Νοεμ. 24.
Πέτρος μάρτυς. Μαΐου 18.
Πέτρος ὅσιος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ. Ἰουν. 12.
Πέτρος Ἀπόστολ. ὁ κορυφαῖος. Ἰουν. 29
Πίστις μάρτυς. Σεπτεμβρίου 17.
Πιστὸς μάρτυς. Αὐγούστου 21.
Πλάτων μάρτυς. Νοεμβρίου 18.
Ποιμὴν ὅσιος. Αὐγούστου 27.
Πολύαινος μάρτυς. Μαΐου 19.
Πολύευκτος μάρτυς. Ἰανουαρίου 9.
Πολύκαρπος Σμύρνης. Φεβρουαρίου 23.
Πομπήϊος μάρτυς. Ἀπριλίου 10.
Πορφύριος μάρτυς. Νοεμβρίου 9.
Πορφύριος μάρτυς ἕτερος. Φεβρ. 16.
Πορφύριος Γάζης. Φεβρουαρίου 26.
Πρόκλος Κ/πόλεως. Νοεμβρίου 20.
Πρόκλος μάρτυς ἕτερος. Ἰουλίου 12.
Προκόπιος ὅσ. ὁ δεκαπολίτης. Φεβρ. 27.
Προκόπιος ὁ μεγαλομ. Ἰουλίου 8.

Ρ

Ροδίων ἐκ τῶν 70 ἀποστ. Νοεμβ. 10.
Ροῦφος ἐκ τῶν αὐτῶν. Ἀπριλίου 8.
Ρωμανὸς ὅσιος ὁ μελῳδός. Ὀκτ. 8.
Ρωμανὸς μάρτυς. Νοεμβρίου 18.

Σ

Σάββας ὁ ἡγιασμένος. Δεκεμβρίου 5.
Σαββάτιος μάρτυς. Σεπτεμβρίου 9.
Σαμουὴλ ὁ προφήτης. Αὐγούστου 20.
Σαμψὼν ὁ ξενοδόχος. Ἰουνίου 27.
Σάρρα ἡ τοῦ Ἀβραάμ. Κυρ. τῶν προπ.
Σεβαστιανὸς μάρτυς Δεκεμβρίου 18.
Σέλευκος μάρτυς. Φεβρουαρίου 16.
Σέργιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 7.
Σίλβεστρος πάπας Ρώμης. Ἰαν. 2.

Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 ὁ ζηλωτής. Μαΐου 10.
Σισώης ὁ μέγας. Ἰουλίου 6.
Σμάραγδος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Σολομονὴ ἡ μήτηρ τῶν Μακκαβαίων. Αὐγούστου 1.
Σοφία μάρτυς. Σεπτεμβρίου 17.
Σπυρίδων ὁ θαυματουργός. Δεκ. 12.
Στεφανὶς μάρτυς. Νοεμβρίου 11.
Στέφανος ὁ Σαββαΐτης. Ὀκτωβρίου 28 καὶ Ἰουλίου 13.
Στέφανος ὁ νέος ὁσιομάρτυς. Νοεμ. 28.
Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. Δεκεμ. 27.
Στρατόνικος μάρτυς. Ἰανουαρίου 13.
Συγκλητικὴ ὁσία. Ἰανουαρίου 5.
Συμεὼν ὁ Στυλίτης. Σεπτεμβρίου 1.
Συμεὼν ὁ Θεοδόχος. Φεβρουαρίου 2.
Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος. Μαρτίου 12.
Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν σαλός. Ἰουλ. 21.
Συμεὼν ὁ συγγενὴς τοῦ Κυρίου. Ἀπρ. 2.
Συμεὼν ὁ ἐν τῷ θαυμ. ὄρει. Μαΐου 24.
Συμεὼν ἱερομ. ὁ ἐν Περσίδι. Ἀπριλ. 17.
Σώζων μάρτυς. Σεπτεμβρίου 7.
Σωσίπατρος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Νοεμβρίου 10 καὶ Ἀπριλίου 29.
Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων. Μαρτίου 11.

Τ

Ταράσιος Κων/πόλεως Φεβρ. 16.
Τάραχος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 12.
Τατιανὴ μάρτυς. Ἰανουαρίου 12.
Τερέντιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 28.
Τερέντιος ἕτερος μάρτυς. Ἀπριλ. 10.
Τιβούρτιος μάρτυς. Νοεμβρίου 22.
Τιβούρτιος μάρτυς ἕτερος. Δεκεμβ. 12
Τιμόθεος ἐκ τῶν 70 ἀποστ. Ἰαν. 22.
Τιμόθεος ὁσιος. Φεβρουαρίου 21.
Τιμόθεος μάρτυς. Μαΐου 3.
Τίμων ἐκ τῶν 7 διακόνων. Ἰουλ. 28.
Τίτος ὁσιος. Ἀπριλίου 2.
Τίτος ἀπόστολος. Αὐγούστου 25.
Τραγκυλῖνος μάρτυς. Δεκεμβρίου 18.
Τρόφιμος ἐκ τῶν 70 ἀποστ. Ἀπρ. 14.
Τρόφιμος μάρτυς. Σεπτεμβρίου 19.
Τρύφων μάρτυς. Φεβρουαρίου 1.
Τύχων ὁ Ἀμαθοῦντος. Ἰουνίου 16.

Υ

Ὑάκινθος μάρτυς ὁ κουβικουλάριος. Ἰουλίου 3.
Ὑπάτιος Γαγγρῶν ἱερομ. Μαρτίου 31.

Φ

Φαῦστος ὁσιος. Αὐγούστου 3.
Φεβρωνία ὁσιομάρτυς. Ἰουνίου 25.
Φιλήμων ἐκ τῶν 70 ἀποστ. Νοεμ. 22.
Φιλήμων μάρτυς. Δεκεμβρίου 14.
Φίλιππος ἐκ τῶν 7 διακόνων. Ὀκ. 11.
Φίλιππος Ἀπόστ. ἐκ τῶν 12. Νοεμβρ. 14.
Φιλοκτήμων ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτ. 9.
Φιλούμενος μάρτυς. Νοεμβρίου 29.
Φλάβιος ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Φλέγων ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ. Ἀπρ. 8.
Φλῶρος μάρτυς. Αὐγούστου 18.
Φωκᾶς ἱερομάρτυς. Σεπτεμβρίου 22 καὶ Ἰουλίου 23.
Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Φεβρουαρίου 6.
Φώτιος μάρτυς. Ὀκτωβρίου 28.
Φώτιος μάρτυς ἕτερος. Αὐγούστου 12.

Χ

Χαράλαμπος ἱερομ. Φεβρουαρίου 10.
Χαριτίνη μάρτυς. Ὀκτωβρίου 5.
Χαρίτων ὁμολογητής. Σεπτεμβρίου 28.
Χουδίων ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτίου 9.
Χριστίνα μάρτυς. Μαΐου 18.
Χριστίνα μεγαλομάρτυς. Ἰουλίου 24.
Χριστόδουλος ὁσιος ὁ ἐν Πάτμῳ. Μαρτίου 16.
Χριστόφορος μάρτυς. Μαΐου 9.
Χρύσανθος μάρτυς. Μαρτίου 19.

Ω

Ὡσηὲ ὁ προφήτης. Ὀκτωβρίου 17.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ
ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ, 42.-ΑΘΗΝΑΙ.

· ΑΓΓΕΛΙΑ ·

Ὁ Σύλλογος ἤρχισε τὴν μηνιαίαν ἔκδοσιν τῶν βιβλίων του ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον 1900, τὰς δὲ σειρὰς τῶν δύο ἐτῶν ἀποτελοῦν τὰ ἑξῆς:

1900

1) Ὁ Οὐρανός, ὑπὸ τοῦ καθηγ. Δ. Αἰγινήτου. — 2) Ἡ Ἐκκλησία μας, ὑπὸ Δ. Μπαλάνου Π. Θ. — 3) Ἡ Γῆ τοῦ Πυρός, ὑπο Δ. Βικέλα. — 4) Ὁ Ἄνθρωπος καὶ τὸ σῶμά του, ὑπὸ Μιχ. Κωνσταντινίδου. — 5) Τὰ ὠφελιμώτερα πτηνὰ τῆς Ἑλλάδος. ὑπὸ τοῦ καθηγ. Ν. Χ. Ἀποστολίδου. — 6) Ὁ Στρατιώτης, διήγημα ἐκ τῶν τοῦ de Amicis, ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — 7) Ὁ Ὑλικὸς κόσμος, στοιχειώδεις γνώσεις χημείας, ὑπὸ τοῦ καθηγ. Α. Δαμβέργη. — 8) Τὰ Καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, ὑπο Ε. Δυκούδη. — 9) Ὁ Μικρὸς Πλούταρχος, ὑπὸ Λ. Μελᾶ (τοῦ συγραφέως τοῦ Γεροστάθου) Μέρος Α'. — 10) Ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, ὑπὸ τοῦ καθηγ. Π. Καρολίδου — 11) Ὁ Κὺρ Σῖμος, κατὰ τὸ γαλλικὸν, ὑπὸ τῆς Κας Α. Ο. — 12) Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ Χ. Τσούντα.

1901

13) Αἱ Μέλισσαι, ὑπὸ Γ. Δροσινη. — 14) Ἡ Αἴγυπτος, ὑπὸ Κ. Σ. Καραθεοδωρῆ. — 15) Ἥλιος, ζωὴ καὶ κίνησις, ὑπὸ Π. Πρωτοπαπαδάκη. — 16) Τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα (Ἀρχαία Ἑλλὰς) ὑπὸ Δ. Βικέλα. — 17) Νοσήματα καὶ μικρόβια. ὑπο Β Παιρικίου. — 18) Ὁ Γεωργός, ὑπὸ Ρ. Δημητριάδου. — 19) Ὁ Κολομβος καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς, ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — 20) Ὁ Μικρὸς Πλούταρχος, ὑπὸ Λ. Μελᾶ (μέρος Β'). — 21) Ὁ Χαρακτὴρ, ὑπὸ Α. Μηλιαράκη. — 22) Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία, ὑπὸ .·.— 23) Ὁδηγὸς τῆς Οἰκοδεσποίνης, ὑπὸ τῆς Κας Ε. Λ. — 24) Ὁ Ἐθνικὸς πλοῦτος, ὑπὸ Σ. Π. Λοβέρδου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1902 θὰ ἐκδοθοῦν δώδεκα βιβλία ἀπὸ τὰ ἑξῆς ἢ καὶ ἄλλα:

Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Α. Σκιᾶ, Ἡ Ρωσία ὑπὸ Θ. Βελλιανίτου, Τὰ Ἄνθη ὑπὸ Θ. Χελδραΐχ, Τὰ Ἠθικὰ τοῦ Πλουτάρχου ὑπὸ Γ. Μπουκουβάλα, Ὁ Ἀτμὸς ὑπὸ Ἠλ. Ἀγγελοπούλου, Τὰ ἑπτὰ Θαύματα τοῦ κόσμου ὑπὸ Δ. Νομικοῦ, Βίος τοῦ Φραγκλίνου ὑπὸ .·. Ὁ Καθαρὸς Ἀὴρ ὑπὸ Δ. Πρωτοπαπαδάκη, Τὸ Βέλγιον ὑπὸ Ν. Δελακοβία, Βίος τοῦ Οὐασιγκτῶνος ὑπὸ Ν. Δραγούμη, Αἱ Αὐτοκράτειραι τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ Σ. Καραθεοδωρῆ, Τὸ Δένδρον ὑπὸ Δ. Γρηγοριάδου, Τὰ Λουτρὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Δ. Δαμβέργη. Ὁ Μεταξοσκώληξ ὑπὸ Γ. Κυριακοῦ κ.τ.λ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

ἡ τιμὴ ἑκάστου βιβλίου εἶνε λεπ. 40, τῆς δὲ ἐτησίας σειρᾶς ἐκ 12 βιβλίων δραχ. 4.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ἡ τιμὴ ἑκάστου βιβλίου εἶνε 40 ἑκατοστὰ τοῦ χρυσοῦ φράγκου, τῆς δὲ ἐτησίας σειρᾶς ἐκ 12 βιβλίων φράγκα χρυσᾶ 4. — Τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουν τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου.

(ἴδε σελίδα 349)

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΒΡΕΛΛΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

175 - ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ - 175

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

Ἐπιθυμεῖτε ὑγείαν;
Ἐπιθυμεῖτε ἀποφυγὴν προσβολῆς πάσης ἐπιδημικῆς νόσου;
Ἐπιθυμεῖτε τέλος εὐζωίαν καὶ εὐρωστίαν;

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΘΗΤΕ ΑΝΕΝΔΟΙΑΣΤΩΣ

τὸ παρὰ πάντων ἐπονομασθὲν ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

ΚΟΝΙΑΚ ΚΟΥΡΤΕΣΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΟΥ ΠΑΝΑΓ. Ν. ΚΟΥΡΤΕΣΗ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΟΣΙΣ - ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΓΑΤΣΟΣ

Ἐ Γαλατᾷ Κων/λεως, ὁδὸς Κ̱ουρεκτσιλέρ, Τσικμὰς σοκάκ, ἀρ. 2.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Η Α. Θ. Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'

Α'

Τῆς Προνοίας αἱ βουλαὶ καὶ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος οἱ εὐσεβεῖς πόθοι συνεταυτίσθησαν κατὰ τὴν αἰσιωτάτην εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀνάρρησιν Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'.

Τὸ σημαντικώτατον τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν γεγονὸς καὶ ἡ σωτήριος αὐτοῦ ἐπιρροὴ εἰς τὰς τύχας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν θ' ὑποτελέσῃ ἀναμφιβόλως τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς συγχρόνου ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας.

Μετὰ πάροδον δύο περίπου δεκαετηρίδων οἱ οἴακες τῆς διοικήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου περιέρχονται πάλιν εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας τοῦ κορυφαίου τῶν ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν, οὗ τὴν γεραρὰν καὶ ὑπέροχον προσωπικότητα, τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ πεφωτισμένην εὐστάθειαν, τὴν ἁγνὴν καὶ ἄμεμπτον ἐκκλησιαστικὴν πολιτείαν καὶ τὴν δεδοκιμασμένην φιλογένειαν πλέον ἢ ἱκανοὺς λόγους ἔχει νὰ γεραίρῃ καὶ νὰ τιμᾷ πᾶς ἀμερολήπτως παρακολουθήσας ἢ ἐκ μελέτης γινώσκων τῆς πρώτης αὐτοῦ πατριαρχείας τὴν ἀξιομνημόνευτον περίοδον. Παρῆλθον ἔκτοτε ἔτη ὀκτακαίδεκα καὶ ἐπὶ τὸν Θρόνον τοῦ Χρυσοστόμου ἀνῆλθον διαδοχικῶς πέντε τῶν κρατίστων τῆς ὀρθοδόξου ἱεραρχίας ἀντιπροσώπων. Ἀπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Δ' μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Ε' τὴν ὑπάτην διακυβέρνησιν τῆς ἱερᾶς ὁλκάδος ἀνεδέχθησαν πρωθιεράρχαι φιλογενεῖς, φιλοτιμηθέντες ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς κρισίμους τῆς Ἐκκλησίας περιστάσεις. Αἰσθητὴ ἐν τούτοις ἀπέβαινεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους εἰς ὑπέροχον καὶ δεδοκιμασμένην κορυφήν, εἰς ἐξέχοντα καὶ σεπτὸν ποιμενάρχην, συνενοῦντα τῆς ἠθικῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς στιβαρᾶς διοικήσεως τὰ πλεονεκτήματα μετὰ τῆς ἀδιαπτώτου δημοτικότητος καὶ τῆς πεποιθήσεως ἐκείνης, ἣν καὶ ἐνεφύτευσαν καὶ ἐκράτυναν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς μεγίστης τοῦ ἔθνους πλειονοψηφίας καὶ τῶν διαπρεπεστέρων ἱεραρχῶν αἱ ὑπέροχοι πνευματικαί, ἠθικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρεταὶ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'.

Ἐνῷ τὰ τιμιώτατα τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως συμφέροντα σύντονον ἀπῄτουν καὶ ἄγρυπνον καὶ εὐσταθῆ καὶ πάσης κοσμικῆς ἀδυναμίας ὑπερτέραν ἐπιμέλειαν καὶ

προστασίαν, ἐνῷ ὀλεθρίως ἐκκρεμεῖς καὶ ἀνεπίλυτοι διέμενον σοβαρώτατα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑποθέσεις, ἐνῷ ὕψιστα καὶ ζωτικώτατα ζητήματα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν θέσιν καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἱερατείου καὶ τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν διοικητικὴν κατάστασιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν ἐποικοδομὴν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, τὴν περιστολὴν τοῦ ἐπιπολάζοντος κακοῦ τῶν ἀπαύστων καὶ ἱεροσύλων κατὰ τῆς κοινοτικῆς περιουσίας ἀδικημάτων καὶ τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ἀναγέννησιν, ἐνῷ πάντα ταῦτα τὰ σοβαρώτατα κενά, πᾶσαι αἱ χαίνουσαι αὗται εἰς τὸ κοινοτικὸν ἡμῶν σῶμα πληγαὶ ἀνέμενον ἐπείγουσαν τὴν πλήρωσιν καὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν, ἐν τούτοις ἀπὸ χρηστοῦ μὲν τοῦ συνειδότος, ἀλλ' ἐκ σφαλερῶν στοχασμῶν ἐπεζητεῖτο ἐπ' ἀδήλοις καὶ οἱονεὶ ψηλαφητεὶ ὁ ἐκλεκτὸς τῆς Ἐκκλησίας κατὰ πᾶσαν νέαν πατριαρχικὴν ἐκλογήν.

Κατὰ τὴν εὔστοχον καὶ συνετὴν ἔκφρασιν τοῦ σεβασμιωτάτου τοποτηρητοῦ τῆς τελευταίας μεσοπατριαρχείας ἁγίου Προύσης Ναθαναὴλ δοκιμὴ κατ' ἐπανάληψιν ἐξετελεῖτο τοῦ καλουμένου εἰς τὸ ἀνώτατον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, δοκιμὴ σφόδρα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ χρηστοῦ ἐκείνου ἱεράρχου, ἐπικίνδυνος καὶ ἐπιζήμιος, ὡς ἕκαστος πείθεται ἐκ τῆς ἐπισταμένης καὶ ἀμερολήπτου μελέτης τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶχεν ἤδη καταδικασθῇ καὶ ἐν τῇ συνειδήσει ἔτι ἐκείνων, οἵτινες ἄλλοτε διχογνωμοῦντες πρὸς τὴν ὑγιεστέραν τοῦ Γένους μερίδα συνέπραττον μετὰ τῶν ἱεραρχῶν, ὅσοι διὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς ἐπεζήτουν τῶν κακῶς κειμένων τὴν θεραπείαν, εἶδον ὅμως θλιβερῶς καὶ ἐπανειλημμένως διαψευσθείσας τὰς χρηστὰς προσδοκίας των.

Ἡ διδακτικὴ ἐκείνων ἀπογοήτευσις ἐδικαίωσε τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὴν ἀκλόνητον αὐτῶν πρὸς τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐνδεδειγμένου πρωθιεράρχου ἐμπιστοσύνην, ἠδυνήθη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο νὰ ἐμπνεύσῃ σκέψεις φιλογενεστέρας εἰς ἱκανοὺς τοῦ τέως κρατοῦντος συστήματος θιασώτας καὶ ἐγένετο ὁ τελεσφορώτατος παράγων αἰσιωτάτης μετατροπῆς γνωμῶν.

Ὑπὸ τὸ εὐοιώνιστον τοῦτο πνεῦμα, ἐνῷ ἐχαλαροῦντο ἀφ' ἑνὸς ἡ ὀξύτης τῆς διαστάσεως, νέοι καὶ σημαίνοντες προσετίθεντο τῶν ὑγιῶν φρονημάτων ὀπαδοί. Ἤδη τὸ μέγα γεγονὸς εἰσήρχετο εἰς τὸ στάδιον τῆς δεούσης ὡριμότητος καὶ ἐνθαρρυντικῶς συναντώμενοι οἱ πόθοι τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀνέμενον ἤδη τὴν τελικὴν αὐτῶν ἐκπλήρωσιν, ἥτις παρίστατο πλέον ὡς ἁπλοῦν χρόνου καὶ εὐνοϊκῶν τινων περιστάσεων ζήτημα. Τὴν φορὰν ταύτην, μετὰ τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος, τὰ πράγματα διεξήγοντο μετὰ συνετῆς δεξιότητος, ἣν ἐνεθάρρυνε μὲν ἡ πεποίθησις εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος, ὑπεξέκαιε δὲ καὶ ἡ ἀπόλυτος βεβαιότης εἰς τὴν ἱερότητα αὐτοῦ καὶ ἡ πάσης ἄλλης ἰδιοτελοῦς ἀρχῆς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν σεμνῶν τῆς ἱεραρχίας μελῶν καὶ τῶν προβούλων τοῦ Γένους κατίσχυσις τῆς ἀκραιφνοῦς φιλογενείας.

Αἱ περιστάσεις καὶ αἱ ἀφορμαὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐμφανισθῶσι· δύναται δέ τις νὰ προσθέσῃ μάλιστα ὅτι αἱ

βουλαὶ τῆς Προνοίας ταχύτερον καί πως ἀπροσδοκήτως ἐχορήγησαν τὴν ἐπιζητουμένην εὐκαιρίαν. Καὶ συνετελέσθη οὕτω τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σημαντικὸν καὶ ἀξιομνημόνευτον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας γεγονὸς καὶ ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτάτας συνθήκας μετεβιβάσθη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἡ διοίκησις εἰς τὸν ἐρημίτην τοῦ Μυλοποτάτου. Τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ δὲν ὑπεδέχθη μόνον δι' ἀκραιφνῶν ἐνθουσιασμοῦ ἐκδηλώσεων τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἀλλ' εὐφροσύνως ἐχαιρέτισε καὶ σύμπας ὁ ὀρθόδοξος κόσμος, εὐφημότατα δὲ καὶ μεστὰ εὐσεβάστου τιμῆς ἄρθρα ἀφιέρωσαν εἰς Ἰωακεὶμ τὸν Γ' τὰ ἐγκριτότατα τῆς Ρωσικῆς ἰδίᾳ Ἐκκλησίας ὄργανα.

Δὲν θὰ εἰσελθωμεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν γεγονότων, ὡς θριαμβευτικὸς τῶν ὁποίων ἐπίλογος ἐπῆλθεν ἡ παράδοσις τῆς ποιμαντορικῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐξουσίας εἰς τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Πρόσφατος ἔτι εἰς τὴν μνήμην πάντων καὶ ἐν πάσῃ χρονογραφικῇ λεπτομερείᾳ ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἐκτεθεῖσα ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν δὲν χρήζει νέας ἐνταῦθα ἐξιστορήσεως.

Διατυποῦμεν, ἄλλως τε, σκέψεις μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου γεγονότος καὶ παραδίδομεν αὐτὰς εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς,*** δημοσιεύματος πανελληνίου διαδόσεως, ὅπως ψηλαφητότερον καταφανῇ ἡ ἱστορικὴ αὐτοῦ σημασία καὶ ἡ εὐεργετικὴ εἰς τὴν τύχην τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ροπή.

Πρὸς τὴν χορείαν τῶν σεβασμίων ἱεραρχῶν, οἵτινες ἐν ἁρμονικωτάτῃ μετὰ τῶν λαϊκῶν συμβούλων καὶ λογάδων συμπράξει πάντα ἰδιαίτερον στοχασμὸν καὶ πᾶσαν βλέψιν δευτερεύουσαν ὑπέταξαν εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν καὶ πολυτίμων τοῦ Γένους συμφερόντων χρηστὴν καὶ φιλογενῆ μέριμναν, ὁμόφωνος ὁ Ἑλληνικὸς τύπος τὸ κάλλιστον ἔπλεξεν ἐγκώμιον, ἐξάρας δικαιότατα καὶ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν καὶ τὴν εὐστάθειαν αὐτῶν, δι' ἧς πρὸ πάντων ἀπεσοβήθη ὁ κίνδυνος νέου καὶ τὴν φορὰν ταύτην οἰκτροτέρου ναυαγίου καὶ ἐξησφαλίσθη ὁ θρίαμβος τοῦ γενικοῦ φρονήματος καὶ ἡ ἐπικράτησις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν πόθων τῆς σωφρονούσης καὶ ἀνιδιοτελοῦς τοῦ Γένους μοίρας, ἥτις μετὰ τῆς μεγάλης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν καὶ τῶν λαϊκῶν συμβούλων καὶ προκρίτων πλειονοψηφίας περιελάμβανε καὶ πᾶσαν ἐκτὸς τοῦ κέντρου τῆς πρωτευούσης ἠθικῶς ὑγιαίνουσαν συνείδησιν καὶ τὴν συμπαγῆ καὶ ὁμόφρονα μᾶζαν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ.

Β΄

Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ἐγεννήθη ἐν Βαφεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου τῇ 18 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1834. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων ἐναρέτων καὶ εὐσεβῶν, πατρὸς μὲν Δημητρίου, μητρὸς δὲ Θεοδώρας καὶ κληθεὶς Χρῆστος ἐν τῷ βαπτίσματι ἐνεπνεύσθη ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὰς πατροπαραδότους ἀρετὰς τῶν ἁγνῶν οἰκογενειακῶν ἠθῶν καὶ τῆς θεοσεβείας. Ἐκμαθὼν τὰ πρῶτα γράμματα ἐν Βαφεοχωρίῳ καὶ ζωηρὰν αἰσθανόμενος ἔφεσιν εἰς τὸν ἱερατικὸν βίον κατετάχθη ἔτι νεαρὸς εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ μετονομασθεὶς Ἰωακεὶμ ὑπηρέτησε τὸ πρῶτον ὡς διάκονος παρά τινι ἐν Ρουμανίᾳ ἀρχιερεῖ, ὅτε καὶ τὴν ρουμανικὴν ἐξέμαθε, βραδύτερον δὲ ὑπὸ τὸν ἐκ Ψαρῶν

ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Λεβαντῖνον ὡς διάκονος τοῦ ἐν Βιέννῃ ὀρθοδόξου ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Κατὰ τὴν διετῆ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ πρωτευούσῃ διατριβὴν αὐτὴν οὐ μόνον τὴν γερμανικὴν τελείως ἐξέμαθε, ἀλλὰ καὶ διὰ παντοίων γνώσεων πλουτίζων τὴν εὐρεῖαν αὐτοῦ διάνοιαν καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν καὶ τῶν θεολογικῶν συγγραμμάτων βαθέως ἐγκύπτων προσεκτήσατο ἐπίζηλον πολυμάθειαν καὶ τὴν θύραθεν μετὰ τῆς κατὰ Χριστὸν παιδείαν. Ἰωακεὶμ ὁ Β΄, οὗ ἀπήλαυσε τῆς φιλοστόργου προστασίας, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἅμα τῇ ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναρρήσει του ἀπὸ Κυζίκου ὡς Δευτερεύοντα διακονον τῶν Πατριαρχείων, τῇ 12 Νοεμβρίου 1860, τῷ δὲ 1863 διωρίσθη Μέγας Πρωτοσύγγελος διατηρήσας τὰ καθήκοντα ταῦτα ἐπὶ μηνάς τινας μόνον, καὶ ἀποθέσας αὐτὰ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου ἀποχώρησιν Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄. Ὅτε δὲ τὰς ἡνίας τῆς πατριαρχείας ἀνεδέχθη ὁ ἀπὸ Ἀμασείας Σωφρόνιος, ὁ χρηστὸς λευΐτης Ἰωακεὶμ ἀνεδείχθη μητροπολίτης Βάρνης τῇ 5 Δεκεμβρίου τοῦ 1864, διαδεχθεὶς τὸν ἀποβιώσαντα Πορφύριον καὶ μετὰ δεκαετῆ εὐσεβεστάτην ποιμαντορίαν μετετέθη εἰς τὸν Θρόνον Θεσσαλονίκης, ἐν ᾧ διεδέχθη τὸν Μητροπολίτην Νεόφυτον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τὸ δεύτερον πατριαρχεύσαντος Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄ αἱ ἐθνικαὶ περιστάσεις καὶ ἡ ἀνώμαλος τῆς ἐκκλησίας κατάστασις ἀπῄτουν δεξιόν, εὐσταθῆ καὶ πεφωτισμένον κυβερνήτην, ἡ δὲ χορεία τῶν συνοδικῶν καὶ τῶν προκρίτων τοῦ Γένους εἰς τὸν γεραρὸν καὶ σεμνοπρεπέστατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἔστρεψαν τὰ βλέμματα, καὶ ὁμόθυμος ἡ ἐκλογὴ κλήρου καὶ λαοῦ ἀνέδειξαν αὐτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Ἡ ἐπίσημος εἰς τὸν Θρόνον ἀνάρρησις Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ ἐγένετο τῇ 1 Νοεμβρίου 1878.

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης περιοδος γονιμωτάτης δράσεως ἀναδείξασα τὴν πρώτην ταύτην πατριαρχείαν τοῦ πεφωτισμένου πρωθιεράρχου ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις λαμπρὰν καὶ ἀξιομνημόνευτον. Τὰ γεγονότα τῆς πατριαρχείας ταύτης θὰ συνοψισωμεν ἐν τῷ δυνατῷ τῆς ἀκριβείας μετρῳ, καθόσον τὰ ἔργα ταῦτα εἰσὶν οἱ μεγαλοφωνότατοι κήρυκες τῆς φιλογενοῦς εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀφοσιώσεως Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, τοῦ διαπνέοντος αὐτὸν ἀνορθωτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς δημιουργικῆς καὶ ὑπερόχου διανοίας του.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῶν διεπουσῶν τὰ καθ' ἡμᾶς ὀργανικῶν διατάξεων ὑπῆρξε τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέλημα καὶ ἡ πρώτη ἐπίσημος τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ πρᾶξις, εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὁποίας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐπρωτοστάτησεν, εἰσηγησάμενος ἐν μακρῷ καὶ ἐμβριθεστάτῳ ὑπομνήματι πολυτίμους πρὸς γενικὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ σκέψεις. Τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἔστρεψεν εἶτα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συντόνως δὲ καὶ ἀποτελεσματικώτατα ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τοῦ ζωτικοῦ τούτου ἔργου συνάψας μέγα δάνειον, ἀτόκως χορηγηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ζαννῆ Στεφάνοβικ Σκυλίτση. Τὸ κυμαινόμενον τῶν πατριαρχείων χρέος συνεποσοῦτο τότε εἰς δέκα καὶ πέντε περιπου χιλιάδας λιρῶν, ἀπεσβέσθη δὲ τῇ προνοίᾳ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ δι' ἐπι-

Η Α. Θ. Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ΄

βολῆς δεκαγρόσου ἐράνου παρ' ἑκάστου στεφάνου τῶν ὁμογενῶν τῆς τε πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ εὐρεῖα ἐπισκευὴ καὶ ὁ συντελεσθεὶς τότε λαμπρὸς τῶν πατριαρχείων καλλωπισμὸς εἶνε ἔργον τῆς πατριαρχείας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' κατορθωθεὶς διὰ προαιρετικῶν ἐκ τοῦ ὁμογενοῦς ἐμπορικοῦ καὶ τραπεζιτικοῦ κόσμου συνδρομῶν. Περὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς τύχης τοῦ κλήρου μεριμνῶν συνέστησεν μὲν ἐκ νέου τὴν ἐπὶ τοῦ προκατόχου του πατριάρχου λειτουργήσασαν Ἱερατικὴν Σχολήν, ἀναδιοργάνωσε τὸ πατριαρχικὸν τυπογραφεῖον, ἵδρυσε τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν», τὸ ἑβδομαδιαῖον τῶν πατριαρχείων φύλλον, κατήρτισε τὴν πατριαρχικὴν βιβλιοθήκην καὶ ἀνήγειρεν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως Γηροκομεῖον πρὸς ἐγκαταβίωσιν τῶν γηραιῶν καὶ πενομένων κληρικῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸν κλῆρον ἔργα, εὐρύτερον δὲ περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν μεριμνήσας, ζηλωτὴν κατέβαλε καὶ τελεσφορωτάτην ἐνέργειαν ἐξασφαλίσας διὰ τῶν δωρεῶν τοῦ φιλογενεστάτου εὐεργέτου Γεωργίου Ζαρίφη καὶ ἄλλων ὁμογενῶν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καλλιπρεποῦς κτιρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, τὴν οἰκοδομὴν τμημάτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἵδρυσιν εὐπρεποῦς καὶ ὑγιεινοῦ φρενοκομείου παρὰ τὰ Φιλανθρωπικὰ Κατιστήματα, διερρύθμισε τὴν ἐν Φαναρίῳ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου ἀνεγερθεῖσαν πατριαρχικὴν ἐν Φαναρίῳ Δημοτικὴν Σχολήν, προσήρτησεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν ναὸν τὸ ἁγίασμα τῶν Βλαχερνῶν καὶ τὸν ἐν Γαλατᾷ ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Καφατιανῆς εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν, περιετοίχισε τὸ ἐν Ἐγρικαπίῳ νεκροταφεῖον τῶν ὀρθοδόξων, συνέστησε τὸν θεσμὸν τῆς ἐποπτείας τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως κοινοτικῶν σχολῶν, διορίσας ὡς πρῶτον ἐπόπτην τὸν μακαρίτην Χριστόφορον Σαμαρτσίδην, διώρισε πρὸς ἀποκάθαρσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς εἰδικὴν ἐπιτροπήν, συνέλεξε τὰς εἰκόνας τῶν πρώην πατριαρχῶν, δι' ὧν ἐκόσμησε τὴν λαμπρῶς διασκευισθεῖσαν μεγάλην αἴθουσαν τῶν πατριαρχείων, συνεκρότησε τὴν Ἐκπαιδευτικὴν καὶ Φιλανθρωπικὴν Ἀδελφότητα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ἀποστείλας καὶ τέσσαρας ἱεροκήρυκας εἰς τὰς χώρας ταύτας πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ διὰ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, εἰργάσθη συνετῶς καὶ τελεσφόρως, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὁ ἐν Μόσχᾳ ἱερὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Σεργίου μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐγένετο διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' καὶ ἀποφάσει τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, συνέστησε τὸ πατριαρχικὸν κηροποιεῖον καὶ ἐν γένει σύντονον προσέδωκεν ὦθησιν εἰς τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις, διηνεκεῖς ἀπευθύνων ἐκκλήσεις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν τῶν τε ἐν Κωνστ/πόλει καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν καὶ διὰ τῶν δωρεῶν αὐτῶν θεραπεύων πᾶσαν ἐθνικὴν ἀνάγκην καὶ γενναίως ὑποστηρίζων τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐν Εὐρώπῃ μόρφωσιν πολλῶν ἀνωτέρων κληρικῶν καὶ ὁμογενῶν ἐπιστημόνων.

Ἰδοὺ δὲ καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' μεταξὺ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν ἄλλαις χώραις ὀρθοδόξων αὐτῆς ἀδελφῶν γεγονότα. Ἀνακηρυχθέντος εἰς βασίλειον τοῦ σερβικοῦ κράτους, ἡ σερβικὴ Ἐκκλησία ἐχειραφετήθη διὰ Τόμου τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1880. Ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐγένετο πρὸς τούτοις ἡ κανονικὴ πρᾶξις τῆς ἑνώσεως τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δρύστρας, προσαρτηθείσης εἰς τὴν Ρουμανίαν, χωρῶν μετὰ τῆς μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας, συνηνώθη δὲ ἀφ' ἑτέρου συνοδικῇ ἀποφάσει ἡ Τζουμαγιὰ καὶ τὸ διαμέρισμα αὐτῆς μετὰ τῆς ἐπαρχίας Μελενίκου, τὸ δὲ Ραζλόκιον μετὰ τῆς ἐπίσης γειτνιαζούσης αὐτῷ ἐπαρχίας Δράμας. Συνεστήθη ἔτι ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Νικοπόλεως νέα ἐπαρχία, ἕδραν ἔχουσα τὴν ἄλλοτε Νικόπολιν, νῦν δὲ Πρέβεζαν καὶ περιλαμβάνουσα τὰς ὑπὸ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος διατηρηθείσας 99 κωμοπόλεις καὶ χωρία, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐχειραφετήθησαν διὰ τῆς νενομισμένης πράξεως τῷ 1882 αἱ εἰς τὰς πολιτικῶς τῇ Ἑλλάδι ἐκχωρηθείσας ἐπαρχίας μητροπόλεις. Ὁ ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος Σερβίων καὶ Κοζάνης προήχθη τῷ 1882 εἰς τὸν βαθμὸν Μητροπολίτου, συνεστήθη δὲ καὶ ἡ ἐπαρχία Δισκάτης ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ἐν τῇ ὀθωμ. αὐτοκρατορίᾳ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Σταγῶν, ὡς καὶ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἀρχιεπισκοπὴ Νευροκοπίου ἐκ τοῦ τμήματος τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ τοῦ Ραζλοκίου. Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἐφέσου τῇ αἰτήσει τοῦ Μητροπολίτου Ἀγαθαγγέλου ἐτμήθη κατὰ τὸ ἀρχαῖον καθεστὼς ἡ ἐπισκοπὴ Κρήνη καὶ Ἀνέων καὶ τέλος ἕνεκα τῶν ἐπιγενομένων τούτων μεταβολῶν ἐτροποποιήθη προνοίᾳ τοῦ Πατριάρχου τὸ συνταγμάτιον, δι' οὗ κανονίζεται ἡ συγκρότησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ πατριαρχικῶν ἐπαρχιῶν Βόσνης, Σβορνικίου καὶ Ἑρσεκίου, αἵτινες περιῆλθον διὰ τῆς Βερολινείου συνθήκης εἰς τὸ Αὐστρουγγρικὸν κράτος, συνωμολογήθη ἐκκλησιαστικὴ σύμβασις μετὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, δι' ἧς ἀνεγνωρίζοντο μὲν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ μητροπολῖται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ διετηροῦντο εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει χηρεύσεως τῶν ἑδρῶν τούτων ὁ νέος Μητροπολίτης ἔμελλε νὰ διορίζηται ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τῇ ἐγκρίσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Τοιαῦτα ἐν πάσῃ δυνατῇ βραχύτητι τὰ μᾶλλον ἀξιομνημόνευτα γεγονότα τῆς πρώτης καὶ εἰς κοινωφελῆ ἔργα γονιμωτάτης πατριαρχείας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'. Ἤδη ὅμως ἀπὸ τοῦ 1882 ἤρχισεν ἀναφυόμενον τὸ πολύκροτον καὶ ἀκανθῶδες ζήτημα τῶν ἐθνικῶν προνομιῶν. Ἐνώπιον τῶν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Α. Θ. Π. Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ἀποθέσας τὴν ἀρχὴν τῇ 9 Δεκεμβρίου 1883 ἀπεχώρησεν εἰς Βαφεοχώριον, ἀλλ' ἡ παραίτησις αὐτοῦ δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπό τε τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Διοικητικῶν Σωμάτων. Νέαι ἀπόπειραι πρὸς ὁριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος δὲν ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐθνικῶν σωμάτων καὶ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ὑπέβαλε τότε ὁριστικὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου παραίτησιν, τῇ 30 Μαρτ. 1884.

Ἀποχωρήσας τοῦ ἐνεργοῦ βίου Ἰωα-

κειμ ὁ Γ' ἐπεχείρησε μετὰ βραχεῖαν ἐν Βαφεοχωρίῳ διατριβὴν τὴν χάριν προσκυνήσεως μετάβασιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, βραδύτερον δὲ ἐγκαταλείπων τὴν κοσμικὴν τύρβην ἀπεσύρθη εἰς τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος καὶ μετέβη τὸ πρῶτον εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων, ἐγκατεστάθη δὲ βραδύτερον εἰς τὸ ἐν Μυλοποτάμῳ ἱστορικὸν αὐτοῦ ἡσυχαστήριον, ὁπόθεν μετὰ τὴν αἰσίαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως ἐν ἐνθουσιώδει πομπῇ καὶ μετ' ἀρρήτου ἀγαλλιάσεως παρέλαβεν ἡ εἰδικὴ τῶν Διοικητικῶν Σωματων ἐπιτροπὴ καὶ συνώδευσεν Ἰωακεὶμ τὸν Γ εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ἵνα τὸ δεύτερον κατὰ τὴν ὁμόθυμον τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ψῆφον ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὃν πρὸ δύο δεκαετηρίδων ἐτίμησε.

Γ΄

Περὶ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι θὰ κριθῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Πλῆρες τὸ μέτρον τοῦ ὑπερόχου ἠθικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἀπαραμίλλων διοικητικῶν του ἀρετῶν παρέχει ἡ προηγηθεῖσα συνοπτικὴ σκιαγραφία τῆς πρώτης του πατριαρχείας. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ βεβαιώσῃ τις ὅτι ἡ ἐπὶ δεκατετραετίαν ἤρεμος ἀπὸ τῆς ἡγιασμένης σκοπιᾶς τοῦ Ἄθωνος ἐπισκόπησις καὶ μελέτη τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, τὸ ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ σεμνὸν ἐκεῖνο ἡσυχαστήριον μεγαλυνθὲν ἠθικὸν αὐτοῦ κῦρος καὶ ἡ ὥριμος καὶ πεφωτισμένη κρίσις του εἶνε πρόσθετα καὶ ἀνεκτίμητα ἐφόδια εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ ποιμαντοριαν.

Ἂν ὁ γεραρὸς καὶ ἀπροσποίητος Μητροπολίτης Προύσης ὑποδείξας σαφῶς κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς προσλαλιὰν αὐτοῦ ὡς ἐνδεδειγμένον μεταξὺ τῶν συγχρόνων ἱεραρχῶν, ἵνα διευθύνῃ τὸ σκάφος τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Μυλοποτάμου τὸν ἐρημίτην, εἶπεν ἀναμφισβητήτως ἀλήθειαν ὑπὸ παντὸς τοῦ ἔθνους ὡς ἄξίωμα πρεσβευομένην, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἄδικον εἶνε καὶ τὰ πάντα ἀπὸ τοῦ πρωθιεράρχου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας νὰ θεωρῶνται ἐξαρτώμενα, οὐδὲ ὁλόκληρος τῆς ἐκβάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἑκάστοτε τυχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡ εὐθύνη ν' ἀποδίδηται αὐτῷ καὶ μόνῳ. Ἡ κατὰ τύπους μόνον ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μᾶλλον θεωρητικῶς εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς ἀποδιδομένη ἰδιότης τοῦ primus in pares ἔχει ὁλόκληρον αὐτῆς τὴν ἔννοιαν καὶ ἰσχὺν νόμου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ χαρακτηρίζει ἀκριβῶς τὴν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνικῶν σωμάτων θέσιν τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως. Ταῦτα σημαίνουσιν ὅτι οὔτε ὅλως ἀνεύθυνοι τῆς παρελθούσης τῶν γεγονότων καὶ τῶν τυχῶν τοῦ Γένους σειρᾶς εἰσι καὶ οἱ μετὰ τῶν προκατόχων συνεργασθέντες κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ αὐτῶν σύμβουλοι οὔτε ἀμέτοχοι τοῦ φόρου τῆς τιμῆς ἢ τοῦ μέτρου τῆς εὐθύνης εἶνε δίκαιον νὰ λογισθῶσι καὶ οἱ κατὰ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἐγκαινισθεῖσαν τῆς νέας πατριαρχείας περιοδον.

Τὸ ἔργον, ὅπερ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ μεγαλοπράγμων Πατριάρχης, εἶνε δυσχερέστατον καθ' ἑαυτό, ἀνυπολογίστως δὲ ἀκανθωδέστερον ἠδύνατο νὰ καταστῇ, ἂν καὶ ἐπι στιγμὴν διεσαλεύετο ἡ πρυτανεύσασα κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἁρμονία καὶ ἡ εἰλικρινὴς πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων σύμπραξις τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου. Εἰς ἣν διατελοῦσι θέσιν τὰ καθ' ἡμᾶς

πράγματα, ἀπητεῖτο τῷ ὄντι κυβερνήτης ἐμφορούμενος ἐκ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας καὶ ἀνεπηρεάστου πρὸς τὰς ὑπερβάσεις αὐστηρότητος, ἀλλὰ σὺν τούτοις καὶ πνευματικὸς ποιμὴν πλήρης ἀγρύπνου καὶ ἀνενδότου δραστηριότητος πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας. Τοιοῦτος εὐτυχῶς καὶ νομίζεται καὶ εἶνε Ἰωακεὶμ ὁ Γ'. Ἀλλὰ ταῦτα μόνα τὰ προσόντα δὲν ἀρκοῦσι πρὸς εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν τοῦ Γένους. Προσαπαιτεῖται ὁμόθυμος καὶ διαρκὴς ἡ ὑποστήριξις τῶν συμβούλων καὶ συναγωνιστῶν τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ ἐνεργὸς ἀντίληψις τοῦ τύπου καὶ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου, καταλλήλως δι' αὐτοῦ φωτιζομένου. Ἡ φιλογένεια καὶ ἡ φρόνησις δέον νὰ ἐπικρατήσωσιν ἐφεξῆς ἐν τῇ ἐθνικῇ δράσει, ἂν ἐκ τῆς πικρᾶς τοῦ παρελθόντος πείρας ἀπεκομίσαμεν καὶ τινα χρήσιμα μαθήματα. Ἡ νομιμοφροσύνη καὶ ἡ σύνεσις, ἡ ἀνύστακτος προσοχὴ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ ἀνένδοτος ἐνέργεια πρὸς ἐξυγίανσιν καὶ περισυλλογὴν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δυνάμεων θὰ δυνηθῶσι μόναι νὰ περισῴσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀπειλουμένης ἀποσυνθέσεως, ν' ἀνορθώσωσι τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας, νὰ πραΰνωσι τὴν ὀξύτητα τῆς ἐμπαθείας καὶ τοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀλληλοσπαραγμοῦ, νὰ πληρώσωσι τὰ ὀρυχθέντα μεταξὺ μητροπολιτῶν καὶ κοινοτήτων χάσματα καὶ νὰ θέσωσι σωτήριον φραγμὸν εἰς τὴν ὀδυνηρὰν περὶ ἡμᾶς ἀκαταστασίαν, ἧς ἡ παράτασις τέλειον ἀπειλεῖ ἀφανισμόν.

Αἱ ἐνθουσιώδεις τοῦ γενικοῦ φρονήματος ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν τελευταίαν Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' ἐκλογὴν ἐρμηνεύουσιν ἴσως μετὰ τῆς ἀδημονίας διὰ τὴν προϊοῦσαν ἡμῶν ἔκλυσιν καὶ τὸ ἀφυπνιζόμενον ἐν τῇ ἐθνικῇ ψυχῇ αἴσθημα τῆς φιλοτίμου ἐξεγέρσεως πρὸς ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἡμῶν ἀνάνηψιν καὶ σωτηρίαν. Τοῦ ἔργου τούτου προΐσταται ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Νέας Ρώμης ἡ περιφανεστέρα τῆς συγχρόνου ὀρθοδόξου ἱεραρχίας κορυφή. Ἀλλὰ θὰ ἴδωμεν αὐτὸ τότε μόνον αἰσίως εὐοδούμενον, ἂν πάντες ἐπιβοηθήσωμεν τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐνεργοῦ βουλήσεως καὶ τῆς ἀκαταπονήτου ἐργατικότητος τοῦ φιλογενεστάτου Πατριάρχου.

Δ΄

Ἰωακεὶμ ὁ Γ' εὐαγγελίζεται καὶ πραγματοποιεῖ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν σύμπνοιαν ἐν μέσῳ ἡμῶν. Ἔμπλεως ἀγάπης καὶ ἱλαρότητος, ἀνοχῆς καὶ ἀνεξικακίας καὶ συνέσεως ἐπισφραγίζει διὰ τῆς διοικητικῆς του δεξιότητος καὶ τῆς ἠθικῆς του ἐπιβολῆς τὴν ἀπαισίαν τῶν διχονοιῶν περίοδον καὶ καλεῖ τοὺς πάντας εἰς ἀδελφικὴν καὶ κοινωφελῆ περὶ αὐτὸν σύμπραξιν. Ὁ τάραχος τῶν παθῶν θὰ κοπάσῃ ἐνώπιον τῶν χρηστῶν διαθέσεων καὶ τοῦ ἠθικοῦ αὐτοῦ μεγαλείου. Παριστάμεθα ἤδη εἰς τὸ εὐφρόσυνον θέαμα εἰλικρινοῦς περὶ τὸν μεγαλοπράγμονα πρωθιεράρχην συνασπισμοῦ καὶ ὑπὸ τὴν πεπνυμένην ἀρχηγίαν του βλέπομεν εὐοιωνίστους τὰς ἀπαρχὰς γοργῆς καὶ θερμουργοῦ καὶ κοινωφελεστάτης θεραπείας τῶν ἐλλείψεων τῆς Ἐκκλησιας καὶ τῆς ὀρθοδόξου κοινωνίας.

Αἱ γλυκεῖαι τοῦ Γένους προσδοκίαι ἄρχονται πληρούμεναι ὑπὸ τὴν γενικὴν συναίσθησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν. Καὶ ὑπὸ τὴν ἀφι-

λοκερδῆ καὶ εἰλικρινῆ τῶν περὶ αὐτὸν συνεργασίαν Ἰωακεὶμ ὁ Γ', πρὸς τὴν ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς ὑπέροχον τοῦ ὁποίου προσωπικότητα μετὰ σεβασμοῦ ἀτενίζει καὶ μετὰ περισσῆς εὐφημίας ἀποφαίνεται ὁλόκληρος ὁ ὀρθόδοξος κόσμος, ἔχει καὶ τὸ σθένος καὶ τὸ κῦρος καὶ τὴν θέλησιν νὰ καθοδηγήσῃ εἰς λιμένα σωτήριον καὶ τὰς τύχας τοῦ Γένους καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας σκάφος.

Δ. Φ.

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Α΄ Ο ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ἀναστασιάδης).

Ἐγεννήθη τῇ 3 Μαΐου 1834 ἐν τῇ τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας κωμοπόλει Ἰνδζὲ-Σοῦ. Διετὴς ἀπορφανισθεὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἑπταετὴς εἰσήχθη φροντίδι τῆς μητρός του ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς γενετείρας καὶ δεκαετὴς προεχειρίσθη εἰς ἀναγνώστην ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἁγ. Καισαρείας Παϊσίου. Τῷ 1851 ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐφοίτησεν ἐπὶ ἕν ἔτος εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ Μ. τοῦ Γ. Σχολήν, τὸ δ' ἐπιὸν εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογικήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1859 ἀριστεύς, ἀναγορευθεὶς διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας· τῇ 25 Δεκεμβρίου δὲ τοῦ αὐτοῦ ἔτους προεχειρίσθη ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς σχολῆς εἰς διάκονον ὑπὸ τοῦ τότε σχολάρχου μητροπολίτου Σταυρουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Τυπάλδου. Ἅμα τῇ χειροτονίᾳ του ἀπῆλθεν εἰς Ἅγιον Ὄρος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἁγίων Τόπων, ἐκεῖθεν δὲ κατὰ Μάϊον τοῦ 1860 ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ. Κατ' Αὔγουστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου συστάσης τότε μικρᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς, μετὰ διετίαν δ' ἀποχωρήσας μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἐπὶ διετίαν διήκουσε τὰ μαθήματα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκεῖθεν εἰς Στρασβοῦργον, Ἀϊδελβέργην καὶ Γοτίγγην, ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῶν ὁποίων διήκουσε ἀνώτερα θεολογικὰ μαθήματα, ἐκμαθὼν συνάμα τήν τε γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1867 ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν διορισθεὶς καθηγητὴς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης διδάξας ἐπὶ ὀκταετίαν. Κατὰ τὸ δον ἔτος τῆς ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ καθηγεσίας του ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ τότε Διευθυντοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς μητροπολίτου Ἀγχιάλου (νῦν Σμύρνης) Βασιλείου εἰς πρεσβύτερον καὶ μετά τινας μῆνας ὑπὸ τοῦ τότε τὸ γ΄ πατριαρχεύοντος Ἀνθίμου τοῦ ς΄ εἰς ἀρχιμανδρίτην. Τῷ 1875 μετέσχε τῆς ἐν Βόννῃ συνόδου τῶν ἐν Γερμανίᾳ Παλαιοκαθολικῶν ὡς μέλος τῆς ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς διαπρέψας διὰ τῶν ἐμβριθῶν αὐτοῦ ἀνακοινώσεων. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διωρίσθη Σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἣν διευθύνας ἐπὶ 3 ἔτη ἐξελέγη τῷ 1878 ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄ μητροπολίτης Καισαρείας.

Πρὸ τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀναχωρήσεώς του ἀνασυνέστησε τὴν Καππαδοκικὴν Ἀδελφότητα, ἅμα δ' ἀφιχθεὶς εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ ἐπεχείρησε πάραυτα τὴν σύστασιν κεντρικῆς ἐπαρχιακῆς σχολῆς, φροντίσας νὰ καταρτίσῃ ἀποθεματικόν τι κεφάλαιον ἐξασφαλίζον τὴν ἐν τῷ μέλλοντι λειτουργίαν αὐτῆς. Τῷ 1882 δὲ διὰ τῆς ἐκ πεντακισχιλίων φράγκων ἐτησίας δωρεᾶς τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ τότε διατρίβοντος ἀειμνήστου Θεοδ. Ε. Ροδοκανάκη ἵδρυσεν ἐν τῇ κατὰ Καισάρειαν ἱερᾷ μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τὴν Ροδοκανάκειον ἐπικληθεῖσαν ἱερατικὴν σχολὴν πρὸς μόρφωσιν ἱερέων καὶ διδασκάλων δι' ὅλην τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τῷ 1885 ἵδρυσεν ἀπέναντι τῆς αὐτῆς μονῆς ἐπαρχιακὸν ἀνώτερον Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον, ὡς διδασκαλεῖον θηλέων διδασκάλων, τῷ 1891 ἵδρυσε τὸ Καππαδοκικὸν Ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, τὸ δ' ἐπιὸν ἔτος καὶ τὸ τῶν θηλέων, εὑρίσκων πάντοτε προθύμους συναρωγοὺς εἰς τὰ φιλόμουσα καὶ φιλάνθρωπα αἰσθήματα αὐτοῦ ὅλους τοὺς ἐπαρχιώτας του, ἐξ ὧν οἱ δυνάμενοι διὰ μεγάλων ποσῶν καὶ οἱ λοιποὶ διὰ τοῦ ὀβολοῦ των συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω εὐεργετικῶν καθιδρυμάτων.

Τῷ 1886 προσκληθεὶς συνοδικὸν μέλος ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Δ΄ ἐξελέγη μετὰ τὴν παραίτησιν τούτου Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Β΄ Ο ΕΦΕΣΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ (Εὐθυβούλης)

Υἱὸς τῶν ἀοιδίμων Κωνστ. Εὐθυβούλου, καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ Αἰκατερίνης, θυγατρὸς τοῦ πρώην Μ. Λογοθέτου Ἀλεξ. Πετροπούλου, ἐγεννήθη κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1856 ἐν Φαναρίῳ Κωνσταντινουπόλεως. Τὰς πρώτας σπουδὰς αὐτοῦ ἐποιήσατο ἐν τῇ

ἐν Φαναρίῳ τοῦ Ἁγιοταφιτικοῦ Μετοχίου Σχολῇ, εἶτα δὲ κατετάχθη εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολήν, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1875 εἰσήχθη ἀμέσως εἰς τὴν Θεολογ. Σχολὴν Χάλκης ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀοιδίμου Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄. Τῇ 25 Δεκεμβρίου 1877 προεχειρίσθη ὑπὸ τοῦ προστάτου αὐτοῦ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ εἰς διάκονον, ἀποφοιτήσας δὲ ἀριστοῦχος τῆς Θεολογ. Σχολῆς τῷ 1878, διωρίσθη κατὰ

Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ μετὰ διετίαν Μ. Πρωτοσύγκελος, προχειρισθεὶς ταυτοχρόνως εἰς ἱερέα. Τῇ 29 Δεκεμβρίου 1884, ἐπὶ Ἰωακεὶμ τοῦ Δ΄ ἐξελέγη μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως. Τῷ 1889 προσεκλήθη ἀριστίνδην ὡς συνοδικὸν μέλος· κατὰ Δεκέμβριον δὲ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐξελέγη μητροπολίτης Χαλκηδόνος, διαμείνας καὶ ὡς τοιοῦτος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Τῷ 1892 ἐξελέγη πάλιν συνοδικὸν μέλος ἀριστινδην ὡς καὶ αὖθις κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1897, τὴν δὲ 10ην Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους ἐξελέγη παμψηφεὶ μητροπολιτης Ἐφέσου.

Κατὰ τὰς συνοδικὰς αὐτοῦ περιόδους ἀπεστάλη ἐξαρχικῶς εἰς Θεσσαλονίκην τῷ 1889 καὶ εἰς Φιλιππούπολιν τῷ 1892 ἐπιτυχῶς πάνυ διεξαγαγὼν τὰς ἀνατεθείσας αὐτῷ ἐντολάς.

Ἐτιμήθη διὰ τοῦ παρασήμου Μετζηδιὲ Α΄ τάξεως μετὰ τῆς μεγάλης ταινίας καὶ πλακός, διὰ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας καὶ ἄλλων.

Γ΄ Ο Ηρακλειας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ
(Γοργίας).

Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ τῇ 7 Ἰανουαρίου 1837. Ὀκταετὴς μεταβὰς παρὰ τῷ ἐν Ἀρτάκῃ θείῳ του ἐπισκόπῳ Λαμψάκου Νικάνδρῳ, ἐφοίτησεν ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὴν ἐκεῖ σχολήν. Τυχὼν δὲ τῆς προστασίας τοῦ ἀειμνήστου Κυζίκου Ἰωακεὶμ εἰσήχθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1858 διωρίσθη διδάσκαλος τῆς ἐν Πανόρμῳ σχολῆς. Τῇ 2 Μαρτίου 1863 προεχειρίσθη εἰς διάκονον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄ τοῦ ἀπὸ Κυζίκου, τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἡμέραν, καθ' ἣν προεχειρίσθη εἰς ἱερέα ὁ τότε διορισθεὶς Μ. Πρωτοσύγκελλος, νῦν δὲ εὐκλεῶς πατριαρχεύων Ἰωακεὶμ ὁ Γ΄, καὶ ἔκτοτε διέμεινε παρὰ τῷ πατριάρχῃ Ἰωακεὶμ τῷ Β΄, ᾧ ἠκολούθησε καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου ἀποχώρησιν καὶ μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Ἀρτάκην. Ὅτε δέ, τῷ 1873, ἐξελέγη τὸ δεύτερον πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Β΄ διωρίσθη δευτερεύων τῶν πατριαρχικῶν διακόνων, τῷ δὲ 1875 Μ. Ἀρχιδιάκονος. Τῇ 22 Ἰουλίου 1877 προήχθη εἰς μητροπολίτην Μαρωνείας, προχειρισθεὶς εἰς ἱερέα τὴν μετεπιοῦσαν τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ καὶ τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς ἐπίσκοπον. Τῷ 1885 μετετέθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, ἐξ ἧς τῷ 1890 προήχθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Νικαίας καὶ τῇ 13 Μαΐου 1897 εἰς τὸν τῆς Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ. Ὡς μητροπολίτης Νικοπόλεως, διετέλεσεν ἀπὸ τοῦ 1888—1890 συνοδικὸν μέλος κληθεὶς ἀριστίνδην ὡς τοιοῦτον καὶ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η΄ τῷ 1894 διαμείνας μέχρις Ἰουνίου 1897. Ἐτιμήθη δὲ διὰ τοῦ παρασήμου Μεδζηδιὲ Β΄ τάξεως καὶ διὰ τοῦ Ἕλλην. Χρυσοῦ Σταυροῦ τῶν ἱπποτῶν τοῦ Σωτῆρος.

Δ΄ Ο Κυζικου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀδριανουπόλει, ἔνθα καὶ τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἐποιήσατο, εἰσαχθεὶς δὲ βραδύτερον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, ἀπεφοίτησεν ἐξ αὐτῆς τῷ 1884 καὶ εὐθὺς προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων, χρηματίσας κωδικογράφος καὶ ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου. κατὰ Ἰούλιον δὲ τοῦ 1887 διωρίσθη

Ἀρχιγραμματεὺς αὐτῆς. Τῇ 1 Ἰουνίου 1893 ἐξελέγη μητροπολίτης Ρόδου, χειροτονηθεὶς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ. Τῷ 1898 προσεκλήθη μέλος τῆς

Ἱ. Συνόδου, τῷ δὲ 1900 κατὰ Ἰανουάριον προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Κυζίκου. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ β΄ τάξεως. Μόλις ἄγει τὸ τεσσαρακοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος.

Ε΄ Ο Νικομηδειας ΦΙΛΟΘΕΟΣ
(Βρυέννιος).

Ἐγεννήθη τῷ 1833 ἐν Κωνσταντινουπόλει, λαβὼν δὲ τὴν πρώτην ἐγκύκλιον παίδευσιν ἐν ταῖς σχολαῖς Ταταούλων, εἰσήχθη τῇ προστασίᾳ τοῦ τότε μητροπολίτου Κυζίκου, εἶτα δὲ πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄ εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν αὐτῇ σπουδῶν αὐτοῦ προεχειρίσθη εἰς διάκονον ἀναγορευθεὶς ἅμα διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Θεολογίας καὶ τιμηθεὶς διὰ τοῦ ἐπιθέτου Βρυέννιος, διότι ἡ σχολὴ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους σὺν τῇ πνευματικῇ μορφώσει ἐχορήγει καὶ ὄνομα ἀξιοῦσα, ἵνα οἱ ἐξ αὐτῆς ἐξερχόμενοι οὐ μόνον διὰ τῆς μαθήσεως αὐτῶν καὶ τοῦ παραδείγματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἔτι ἐπιβάλλωνται προστασίᾳ δὲ πάλιν τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου τότε Κυζίκου Ἰωακεὶμ καὶ διπάναις τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ζωσίμη ἀπεστάλη τῷ 1856 εἰς Γερμανίαν, ἔνθα διήκουσεν ἀνωτέρων θεολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς περιφημοτέροις πανεπιστημίοις Λειψίας, Βερολίνου, Μονάχου. Τῷ 1861, προσκληθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τοῦ ἀνελθόντος ἤδη τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον προστάτου αὐτοῦ Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄, διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ ἄλλων θεολογικῶν μαθημάτων εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν. Τῷ 1863 προχειρισθεὶς εἰς πρεσβύτερον καὶ τιμηθεὶς διὰ τοῦ τίτλου ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διεδέχθη ἐν τῇ διευθύνσει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Κωνσταντῖνον τὸν Τυπάλδον, παραιτησάμενον τὴν σχολαρχίαν ἕνεκα γήρως. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ παραιτησαμένου τὸν πατριαρχικὸν Θρόνον Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄, παρῃτήσατο καὶ αὐτὸς τὴν σχολαρχίαν καὶ τὴν ἕδραν τῶν εἰρημένων θεολαγικῶν μαθημάτων. Τῷ 1867, ἐπὶ Γρηγορίου τοῦ Ϛ΄, διωρίσθη Σχολάρχης καὶ καθηγητὴς τῆς ἐν Φαναρίῳ Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἧς προέστη ἐπὶ ὀκτὼ ὅλα ἔτη, τιμηθεὶς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος. Τῷ 1875 ἀπεστάλη ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἑλλήνων ὀρθοδόξων θεολόγων εἰς τὴν ἐν Βόννῃ τῆς Γερμανίας γενομένην σύνοδον τῶν Παλαιοκαθολικῶν, ἐν ᾗ διαπρέψας ἐπεσπάσατο τὴν ἐκτίμησιν τῶν γνωρισάντων αὐτὸν λογίων ξένων. Ἐκεῖ

εὑρισκόμενος ἔτι ἔμαθε τὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν Θρόνον Σερρῶν, ἀφ' οὗ τῷ 1877 προήχθη εἰς τὸν Θρόνον Νικομηδείας, διορισθεὶς δ' ἀμέσως μέλος συνοδικὸν παρέμεινεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ μέχρι τοῦ 1884, λαβὼν μέρος εἰς τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Τῷ 1880 ἀπεστάλη εἰς Βουκουρέστιον ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς διευθέτησιν τοῦ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἀναφυέντος

μοναστηριακοῦ ζητήματος, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δὲ ἀνηγορεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Πανεπιστημίου διδάκτωρ τῆς Θεολογίας καὶ τῷ 1884 ἐτιμήθη διὰ τοῦ αὐτοῦ τίτλου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ πανεπιστημίου.

Ἐν τῇ Δύσει ἐγένετο ἰδίᾳ γνωστότατος διὰ τῆς ἐκδόσεως δύο ἀξιολογωτάτων μνημείων τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, ἤτοι ***τῶν δύο πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ χειρογράφου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου τοῦ Π. Τάφου*** καὶ τῆς ***Διδαχῆς τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ ἀνεκδότου χειρογράφου μετὰ σημειώσεων, ἐν ᾗ καὶ σύγκρισις τῆς συνόψεως τῆς Π. Δ. τῆς ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μετὰ μέρους ἀνεκδότου ἐκ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου.*** Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον ἐκτιμηθὲν μετεφράσθη εἰς τὰς κυριωτέρας Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ἀναγινωσκόμενον ἁπλήστως ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων θεολόγων.

Τῷ 1882 ἀνετέθη αὐτῷ ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ ἡ ἀπάντησις πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Πάπα, τοῦθ' ὅπερ λίαν ἐπιτυχῶς ἔπραξε. Πλὴν τούτων καὶ ἕτεραι σπουδαιόταται διατριβαί, ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι ὑπ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντες ἐδημοσιεύθησαν ἐν διαφόροις περιοδικοῖς, τῶν λόγων αὐτοῦ ἰδίᾳ κρινομένων ὡς ἀριστουργημάτων εὐγλωττίας, γλαφυρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας.

Δαψιλῶς δὲ παρέσχεν ὁ εὐρυμαθὴς ἱεράρχης τὴν συμβολὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν παρ' ἡμῖν κίνησιν ἀναλαβὼν τῷ 1873 τὴν σύνταξιν εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ὁρίζοντος τὰ καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς διετέλεσε κατόπιν ἐπὶ μακρὸν Πρόεδρος.

Τῷ 1892 προσκληθεὶς ἀριστίνδην ὡς συνοδικὸν μέλος παρήδρευσεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ μέχρι τοῦ 1896, ὅτε μάλιστα ἀποσταλεὶς εἰς Ρωσίαν, ἐξεπροσώπησε τὴν Μ. Ἐκκλησίαν μετὰ τοῦ μητροπολίτου Ἀγχιάλου κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Τσάρου Νικολάου τοῦ Β΄.

Γ΄ Ο ΝΙΚΑΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

(Χρηστίδης).

Ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν ἐπιζώντων τελειοφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ τελειοδιδάκτου τῷ 1849, ἤτοι πρὸ πεντήκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν. Ὑπηρετήσας ὡς Ἀρχιδιάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Φιλαδελφείας καὶ κατόπιν ἐν τῇ τῆς Ἄρτης, διεκρίθη ὡς κῆρυξ τοῦ θείου λόγου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐσπάνιζον παρ' ἡμῖν ἱεροκήρυκες, διότι, ἐπὶ μιαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς ταύτης Σχολῆς, διεκρίνοντο ἐπὶ τῷ τοῦ θείου λόγου κηρύγματι οἱ δόκιμοι μαθηταὶ αὐτῆς ὁ Γρηγόριος Βεγλερῆς, ὁ Νικηφόρος Γλυκᾶς, ὁ Δημήτριος (ὁ μετὰ ταῦτα Δωρόθεος) Εὐελπίδης, ὁ Γρηγόριος Γῶγος, ὁ Νικόδημος Κωνσταντινίδης, ὁ Παρθένιος Καισαρεύς, ἐνῷ ἐκ τῶν ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν ἀνωτέραις σχολαῖς ἐκπαιδευθέντων διέπρεπον εὐχαριστοῦντες τοὺς ἀκροωμένους ὁ μητροπολίτης πρῴην Πρεσλάβας Βενιαμίν, καὶ διὰ τοὺς ἐξ Ἀνατολῆς ὀρθοδόξους, τοὺς τουρκιστὶ λαλοῦντας, ὁ τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως Εὐγένιος, ὁ παρὰ τῷ πλήθει γνωστὸς Χατζῆ παπᾶς, τουρκιστὶ κηρύττων. Τῷ 1863, κατὰ Ἰούνιον ὁ Σωφρόνιος Χρηστίδης ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης, καί, διακρινόμενος ἐν τῷ ποιμαντικῷ σταδίῳ, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Γρηγορίου Γ΄, τὸ δεύτερον ἱερατεύοντος, μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, λαβὼν μέρος ἐν αὐτῇ ἀπὸ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1868, καὶ σχεδὸν ἓν ἔτος προεδρεύσας καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἦσαν ἀνατεθειμένα καὶ τὰ περὶ ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει, μεθ' ὃ μετατεθεὶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων, ἀπῆλθεν ἐκεῖ. Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1883 ἐκλήθη καὶ πάλιν μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, καὶ διετίαν διαμείνας ἐν τῇ Συνόδῳ ἀπῆλθεν εἰς Ἰωάννινα. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1889 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Θεσσαλονίκης, σχὼν τὴν ἀτυχίαν νὰ ἴδῃ καταστρεφόμενα ἐν τῇ μεγάλῃ πυρκαϊᾷ τοῦ 1891 τόν τε μητροπολιτικὸν οἶκον καὶ τὰ δημόσια καὶ κοινωφελῆ καταστήματα τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος. Ἀποδυσπετήσας πρὸς τὸ βάρος τῆς διοικήσεως τῆς πολυτύρβου ταύτης ἐπαρχίας, παρητήσατο ταύτην κατὰ Μάϊον τοῦ 1893 καὶ ἀπεσύρθη εἰς Ἅγιον Ὄρος· ἐλθὼν εἶτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐξελέγη μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου, καὶ τῇ 29 Μαΐου 1897 μετετέθη εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν Νικαίας.

Ζ΄ Ο ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

(Καβακόπουλος).

Γεννηθεὶς τῇ 6 Δεκεμβρίου 1835 ἐν Βαλατᾷ Κων/πόλεως, διήκουσε τὰ

πρῶτα μαθήματα ἐν τῇ Δημοτικῇ Σχολῇ Φαναρίου. Τῷ 1854 τῇ συστάσει τοῦ ἐν Κων/πόλει διαμένοντος τότε πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Β΄ ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔνθα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ περικλεοῦς θεολόγου ἁγιοταφίτου ἀρχι-

μανδρίτου Διονυσίου Κλεόπα, Διευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ εἰσήχθη εἰς αὐτήν. Τῷ 1856 ἠκολούθησε τῷ προστάτῃ αὐτοῦ Κλεόπα εἰς Ἀθήνας προσκληθέντι ὑπὸ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ὡς καθηγητῇ τῆς Θεολογίας καὶ ἐξηκολούθησε τὰς σπουδάς του ἐν τοῖς αὐτόθι γυμνασίοις, μετὰ διετίαν ὅμως παραιτησαμένου τοῦ Κλεόπα, ἕνεκεν ἀσθενείας, τὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἕδραν καὶ ἐλθόντος εἰς Κωνστ/πολιν, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἐπίσης ὁ προστατευόμενος εἰσαχθεὶς εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν, τῇ ἐγγυήσει τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου. Ἀποφοιτήσας δὲ ταύτης ἀριστεὺς τῷ 1863 προεχειρίσθη εἰς διάκονον καὶ προσελήφθη ἀμέσως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διορισθεὶς Μ. Ἐκκλησιάρχης ὑπὸ τοῦ τότε Οἰκουμ. Πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ Γ΄, ἀπεστάλη δὲ τοιοῦτος ὢν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξαρχικῶς εἰς Ἀγχίαλον. Τῷ 1864 προήχθη εἰς Μ. Ἀρχιδιάκονον, τῇ δὲ 10 Μαρτίου ἐπὶ Γρηγορίου τοῦ ϛ΄ ἐξελέγη μητροπολίτης Κώου. Τῷ 1873 διεξήγαγε λίαν ἐπιτυχῶς δύο ἐξαρχικὰς ἀποστολὰς εἰς Κάρπαθον καὶ Κρήτην, τῷ δὲ 1874 προσεκλήθη ὡς μέλος συνοδικόν. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1876 διατελῶν μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προήχθη εἰς την μητρόπολιν Ρόδου καὶ ὡς τοιοῦτος διεξαγαγὼν ἐπίσης ἐπιτυχῶς δύο ἑτέρας ἐξαρχικὰς ἀποστολὰς τὴν μὲν τῷ 1885 εἰς Σάμον μετὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης Βασιλείου, τὴν δὲ τῷ 1886 εἰς Μύρα τῆς Λυκίας μόνος, ἐτιμήθη τῷ 1885 καὶ διὰ τοῦ παρασήμου Ὀσμανιὲ γ΄ τάξεως. Μετὰ τὴν παραίτησιν Ἰωακεὶμ τοῦ Δ΄ μέγα πρόσωπον διεδραμάτισεν ἐν Κων/πόλει κατὰ τὴν μεσοπατριαρχείαν συντελέσας πολὺ εἰς τὴν ἀνάδειξιν ὡς πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε΄. Τῷ 1886 προσεκλήθη ὡς μέλος συνοδικὸν μέχρι τῆς κατὰ τὸ 1888 ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς μητροπολίτου Ἡρακλείας, μεθ' ἣν μετέβη εἰς τὴν νέαν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Βραδύτερον προσεκλήθη καὶ πάλιν ἀριστίνδην ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ε΄ ὡς συνοδικὸν μέλος καὶ ἔκτοτε διετέλεσε τοιοῦτος καὶ ἐπὶ Νεοφύτου τοῦ Η΄ μέχρι τοῦ 1894.

Τῇ 10 Μαΐου 1897 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Χαλκηδόνος.

Η΄ Ο ΔΕΡΚΩΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

(Φωτιάδης).

Ἐγεννήθη ἐν Δαρδανελλίοις τῷ 1841, ἔνθα καὶ τὰς πρώτας σπουδὰς ἐποιήσατο. Τῷ 1857 τῇ προστασίᾳ τοῦ τότε μητροπολίτου Νύσσης (τοῦ

εἶτα Ξάνθης καὶ Χαλκηδόνος) Καλλινίκου, εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογ. Σχολήν, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1863, μετέβη ἀμέσως εἰς Νύσσαν παρὰ τῷ προστάτῃ αὐτοῦ, παρ' ᾧ ἐπὶ ἑπταετίαν ἐτέλεσε τὰ τοῦ Ἀρχιδιακόνου καὶ εἶτα Πρωτοσυγκέλλου καθήκοντα. Τῷ 1870 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σωφρονίου Πρωτοσύγκελλος καὶ ἱεροκῆρυξ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου, ἐπανελθὼν δὲ τῷ 1873 εἰς Κων πολιν προσελήφθη ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Β΄ ὡς ἰδιαίτερος γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ κατ' Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διωρίσθη Μ. Πρωτοσύγκελλος.

Τῇ 6 Νοεμβρίου 1878 ἀνεδείχθη παμψηφεὶ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἰς διαδοχὴν τοῦ τότε τὸ πρῶτον τὸν Οἰκουμ. Θρόνον ἀνελθόντος Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ προχειρισθεὶς εἰς ἀρχιερέα τῇ 12 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου, τῇ δὲ 20 Δεκεμβρίου 1884 ἀνεδείχθη μητροπολίτης Δέρκων, διαδεξάμενος τὸν ἀπὸ Δέρκων ἐκλεγέντα Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακεὶμ τὸν Δ΄, εἰς οὗ τὴν ἐκλογὴν καὶ συμμετέσχε παρεπιδημῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Ὡς μητροπολίτης Δέρκων, διετέλεσε τετράκις συνοδικὸν μέλος ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Ε΄, ἀπὸ τοῦ 1887—88, ἐπὶ Νεοφύτου τοῦ Η΄ ἀπὸ τοῦ 1890—94 καὶ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Ε΄, ἀπὸ τοῦ 1897—1901. Ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρ. κυβερνήσεως διὰ τοῦ Μεδζητιὲ α΄ τάξεως.

Θ΄ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

(Μεγακλῆς).

Ἐγεννήθη τῷ 1848 ἐν Ἀδριανουπόλει, ὅπου καὶ τὴν πρώτην παίδευσιν ἔλαβε καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ἐξέμαθε παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μητροπόλεως. Τῷ 1866 τῇ προστασίᾳ τοῦ τότε μητροπολίτου Διδυμοτείχου (τοῦ εἶτα Οἰκ. Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε΄) εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1871 καὶ ἀμέσως εἰσήχθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διορισθεὶς γραμματεὺς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Πρωτοκόλλου· τῷ 1872

διωρίσθη ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ δὲ 1874 καὶ γραμματεὺς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Τῷ 1876 προήχθη εἰς ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῷ 1877 ἐστάλη ἐξαρχικῶς εἰς Κρήτην πρὸς παραλαβὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀοιδίμου ἐπισκόπου Ἀρκαδίας καὶ εἴσπραξιν τῶν καθυστερουσῶν συνδρομῶν τῶν ἐκεῖ σταυροπηγιακῶν μονῶν εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν. Τῷ 1878 διωρίσθη ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ Μέγας Πρωτοσύγκελλος τοῦ Οἰκ. Θρόνου καὶ

κατ' Αὔγουστον τοῦ 1882 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Σισανίου, ἐπὶ ἑνδεκαετίαν δὲ ὡς τοιοῦτος εὐδοκίμως ὑπηρετήσας καὶ ἀπὸ τοῦ 1888—91 ὡς συνοδικὸν μέλος διατελέσας, προήχθη τῷ 1893 εἰς τὴν μητρόπολιν Θεσσαλονίκης.

Ι΄ Ο ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

(Δημητριάδης).

Ἐγεννήθη τῷ 1838 ἐν τῇ παρὰ τὸ Φανάριον Κων/πόλεως συνοικίᾳ τοῦ Βλὰχ-Σεραΐου, τὰ πρῶτα δὲ γράμματα ἐδιδάχθη ἐν τῇ δημοτικῇ σχολῇ Φαναρίου, ἐξ ἧς εἰσήχθη εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολήν. Ἀποφοιτήσας ταύτης ἀριστεὺς τῷ 1857 ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ἐμπόριον, μετ' οὐ πολὺ ὅμως

προσκληθεὶς μετέβη παρὰ τῷ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖ αὐτοῦ τότε μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας ἀοιδίμῳ Μελετίῳ, παρ' οὗ προεχειρίσθη εἰς διάκονον, διωρίσθη ἀρχιδιάκονος καὶ γραμματεὺς αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1864, ὅτε τῇ ἰδίᾳ αἰτήσει ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ γέροντος αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολὴν ὡς τε μαθητὴς τῶν ἀνωτέρων τάξεων καὶ ὑπηγητὴς τῶν κατωτέρων. Μετὰ τριετῆ μαθητείαν καὶ διδασκαλίαν ἀποφοιτήσας ἀριστεὺς τῷ 1867 ἀνηγορεύθη διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Θεολογίας καὶ προσε-

λήφθη τῇ ἀδείᾳ τοῦ γέροντος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἀμασείας Σωφρονίου ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ. Ἐπὶ διετίαν διετελέσας τοιοῦτος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν μητρόπολιν Σμύρνης μετατεθέντος πρώτου γέροντος αὐτοῦ, καὶ ἐχειροτονήθη ὑπὸ τούτου τῇ 14 Φεβρουαρίου 1870 εἰς ἐπίσκοπον Μυρέων. Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1873 ἐστάλη εἰς Βάρναν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ τότε μητροπολίτου Βάρνης Ἰωακείμ, παρεδρεύοντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, τῇ δὲ 22 Μαρτίου 1875 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Βάρνης. Ὡς τοιοῦτος προσεκλήθη τῷ 1881 συνοδικὸν μέλος καὶ τῇ 27 Νοεμβρίου 1882 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Καστορίας, ἐν ᾗ διατελέσας μέχρι τοῦ 1888 ἀνέπτυξεν εἰς ταύτην ὡς καὶ τὴν προτέραν ἐπαρχίαν σπανίαν δραστηριότητα καὶ διοικητικὴν ἱκανότητα, ἐναργῆ σημεῖα τῆς δράσεως αὐτοῦ καταλιπών. Τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1888 μετατεθεὶς καθ' ὑπερτέραν ἀνάγκην εἰς τὴν μητρόπολιν Λήμνου, εἰς ἣν ἐπὶ ἓν ἔτος ὑπηρετήσας καὶ πολλὰ τὰ καλὰ ὑπὲρ τῶν αὐτόθι κοινοτικῶν ἱδρυμάτων πράξας, προήχθη τῇ 3 Ἰανουαρίου 1890 εἰς τὸν θρόνον Ἀδριανουπόλεως. Κατὰ τὸ 1894 διετέλεσεν ἐπὶ μικρὸν συνοδικὸν μέλος καὶ ἤδη δὲ διατελεῖ τοιοῦτος ἀπὸ τοῦ 1900.

ΙΑ΄ Ο ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ (Ἀλεξούδης).

Ἐγεννήθη τῷ 1825 ἐν Μαδύτῳ, διήκουσε δὲ τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς ἰδίας πατρίδος, ὅτε τῷ 1840 ὁ τότε ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Παντελεήμων, βοηθὸς τοῦ ἁγ. Ἡρακλείας ἐλθὼν ἐκ Ραιδεστοῦ εἰς Μάδυτον καὶ ἐκτιμήσας τὰ προσόντα τοῦ παιδὸς συμπαρέλαβεν αὐτὸν εἰς Ραιδεστόν, ἔνθα ἐπὶ τετραετίαν ἐξηκολούθησε διδασκόμενος ἐν τῇ αὐτόθι σχολῇ. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἐπανακάμψας δὲ εἰς Κων/πολιν προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀοιδίμου Κυζίκου Μελετίου τοῦ μετ' οὐ πολὺ ἀνελθόντος τὸν Οἰκ. Θρόνον. Τότε ἐφοίτησεν εἰς τὴν ἐν Ξηροκρήνῃ Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν δὲ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου διωρίσθη παρὰ τοῦ τότε μητροπολίτου Ἐφέσου Ἀνθίμου γραμματεὺς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐφοριακοῦ

ταμείου γραμματεύς, τῇ δὲ 25 Δεκεμβρίου 1847 προεχειρίσθη εἰς ἱεροδιάκονον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ διωρίσθη Δευτερεύων, τῇ δὲ 27 Φεβρουαρίου 1855 ἐπὶ τῆς δευτέρας πατριαρχείας Ἀνθίμου τοῦ ς΄ ἐψηφίσθη μητροπολίτης Βελεγράδων. Τῷ 1862 διετέλεσε μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, τῷ 1866 ἀπεστάλη ἐξαρχικὸς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πρεσπῶν, τῷ δὲ 1867 εἰς τὴν τῆς Πελαγωνείας· εὐδοκιμήσας ἐν ἀμφοτεραις ταῖς ἀποστολαῖς ταύταις. Τῷ 1868 ἐξεδωκεν ἐν Κερκύρᾳ

ἀξιόλογον ἱστορικὴν περιγραφὴν τῆς ἱ. μητροπόλεως Βελεγράδων, ἣν διένειμε δωρεάν. Τῷ 1872 προσκληθεὶς ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλιου μετέσχε τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1873 περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος συγκροτηθείσης Τοπικῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Συνόδου. Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1887 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀμασείας. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βελεγράδων διατελῶν ἐδωρήσατο ἐκ διαλειμμάτων εἴς τε τὰ σχολεῖα καὶ λοιπὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα ὑπὲρ τὰς 150 χιλ. γρ., εἰς δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐφάπαξ μὲν εἰς τὰς σχολὰς αὐτῆς 10.000 γρ., 12.000 δὲ δραχμῶν κατέθεσεν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ καρπώσει τῶν τόκων αὐτῶν μετὰ τοῦ κεφαλαίου, 50 ἀργ. μετζήτια ἐδωρήσατο εἰς τὴν αὐτόθι Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα ὁ «Ἑλλήσποντος» καὶ εἰς τὰς ἓξ ἐκκλησίας τῆς Μαδύτου χρυσοϋφάντους ἀρχιερατικὰς στολάς. Εἰς τὰς σχολὰς τῆς κοινότητος Ἀμισοῦ ἐπερχόμενος πάντοτε ἀρωγὸς ἐδωρήσατο τῷ 1894 λίρας ὀθωμ. 75· οὗ ἕνεκεν ἀνεκηρύχθη «μέγας εὐεργέτης» τῆς κοινότητος. Ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Αὐτ. κυβερνήσεως διὰ τῶν παρασήμων Μεδζητιὲ α΄ τάξεως καὶ διὰ τοῦ Ὀσμανιὲ β΄ τάξεως, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Διατελεῖ μέλος τῶν σπουδαιοτέρων τῆς Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος φιλολογικῶν, ἱστορικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ φιλεκπαιδευτικῶν Συλλόγων, Ἑταιρειῶν καὶ Ἀδελφοτήτων, ἐδημοσίευσε δὲ περισπουδάστους ἱστορικὰς αὐτοῦ σημειώσεις καὶ ἄλλας ἀξιολόγους διατριβὰς διὰ διαφόρων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Συνοδικὸν μέλος ἀπὸ τοῦ 1898 —1902.

ΙΒ΄ Ο ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (Καλλίδης).

Ἐγεννήθη τῇ 25 Ἰανουαρίου 1844 ἐν Κουμβάῳ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας. Παιδιόθεν αἰσθανόμενος κλίσιν πρὸς τὴν ἱερωσύνην, ἅμα γενόμενος ἔφηβος προσεκολλήθη τῷ τότε Σηλυβρίας καὶ εἶτα Σερρῶν Μελετίῳ, μεθ' οὗ μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἐφοίτησε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ριζάρειον ἐκκλησιαστικὴν σχολήν, εἶτα δὲ εἰς τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον, ὅτε καὶ ἀρχιδιάκονος τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἀνεδείχθη ὑπὸ τοῦ τότε μητροπολίτου Ἀθηνῶν

Θεοφίλου. Τῷ 1874 ἀποπερατώσας τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν γενέθλιον, ὅτε καὶ διωρίσθη σχολάρχης ἐν Ραιδεστῷ. Μετὰ ἓν ἔτος διωρίσθη Πρωτοσύγγελος καὶ γενικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας καὶ τῇ 24 Μαρτίου 1875 ἐχειροτονήθη ἐν Ραιδεστῷ ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ. Τῷ 1879 μετὰ τὴν κατὰ

τοῦ τότε Ἀδριανουπόλεως Διονυσίου ἀσεβῆ ἐπίθεσιν ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰς Ἀδριανούπολιν, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν ἐν τῇ βασιλευούσῃ διαμένοντα καὶ νοσηλευόμενον μητροπολίτην, μετὰ τρίμηνον δ' ἐκεῖσε διαμονήν, ἐξελέγη τῇ 12 Μαΐου 1879 μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, ὁπόθεν τῇ 23 Δεκεμβρίου 1884 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Θεσσαλονίκης καὶ τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1889 εἰς τὴν τῶν Ἰωαννίνων. Ὡς τοιοῦτος διετέλεσε κατὰ πρῶτον τῷ 1892—94 καὶ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1901 συνοδικὸν μέλος. Τυγχάνει δὲ τετιμημένος διὰ τῆς μεγάλης ταινίας τοῦ παρασήμου Μετζηδιὲ α' τάξεως καὶ διὰ τοῦ Ὀσμανιὲ β' τάξεως, τοῦ Μεγαλοσταύρου τῆς Ἁγ. Ἄννης τῆς Ρωσίας, τοῦ Μεγαλοσταύρου Δανιὴλ τοῦ Μαυροβουνίου, τοῦ ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου τῆς Περσίας.

ΙΓ' Ο Προυσης ΝΑΘΑΝΑΗΛ
(Παπανίκας).

Ἐγεννήθη ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Ἠπείρου Πόβλᾳ τοῦ τμήματος Φιλιατῶν τῆς νομαρχίας Ἰωαννίνων κατὰ τὸ 1838.

Τὰ πρῶτα γράμματα διήκουσεν ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Τσαμαντᾶ, ὁπόθεν κατήγετο ἡ μήτηρ αὐτοῦ· κατόπιν δ' ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ καὶ τῇ Ἀθωνιάδι.

Ἀφοῦ ὡς κληρικὸς ὑπηρέτησεν εἰς διαφόρους ἄλλας θέσεις, κατὰ τὸ ἔτος 1873 προσελήφθη ὡς πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Δέρκων, ὅπου καὶ ὑπηρέτησε μέχρι τοῦ 1879 ὑπὸ τοὺς μητροπολίτας Δέρκων Νεόφυτον καὶ

Ἰωακεὶμ τὸν κατόπιν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακεὶμ τὸν Δ'.

Κατὰ τὸ 1879 προαχθεὶς εἰς μητροπολίτην Σερρῶν διῴκησε τὴν ἐπαρχίαν ταύτην μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1886, ὁπότε μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Προύσης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἀπεστάλη ἐκ Σερρῶν εἰς Θεσσαλονίκην ἐξαρχικῶς

μετὰ τοῦ Δράμας Γερμανοῦ πρὸς ἐξέτασιν καὶ διευθέτησιν τῶν κοινοτικῶν ἐρίδων.

Τῷ δὲ 1891—1892 μετέβη ἐξαρχικῶς ἐκ Προύσης εἰς Σέρρας πρὸς λύσιν τοῦ εἰς ὀξυτάτην φάσιν περιελθόντος κοινοτικοῦ ζητήματος.

Τρὶς ἐκλήθη ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῷ 1885, τῷ 1894 καὶ τῷ 1901· δὶς δ' ἐχρημάτισε Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου τῷ 1894—1895 μέχρι τῆς ἐκλογῆς ὡς Οἰκουμ. Πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ' καὶ τῷ 1901 μέχρι τῆς ἐκλογῆς Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'.

Ἐτιμήθη διὰ τῶν παρασήμων Ὀσμανιὲ α' καὶ Μεδζηδιὲ β' τάξεως.

ΙΔ' Ο Πελαγωνειας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
(Σταυρινός).

Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 1 Νοεμβρίου 1856 ἐκ γονέων ἑλ-

κόντων τὸ γένος ἐκ Χιου. Πρόσηβος ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων· ἀποφοιτήσας δὲ ἐκ τῆς πατριαρχικῆς Μ. τοῦ Γ'ένους Σχολῆς εἰσῆλθεν ὡς μαθητὴς εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικήν, ἀφ' ἧς μετὰ τετραετεῖς σπουδὰς ἀπῆλθε, φέρων τὸν βαθμὸν «Ἄριστα» τῷ 1884. Ἐπὶ μικρὸν διετέλεσε διάκονος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σωφρονίου, ἀπὸ τοῦ 1884—92 προϊστάμενος Τζιβαλίου, καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ Ζωγραφείῳ, πρωτοσύγκελλος παρὰ τοῖς μητροπολίταις Τραπεζοῦντος καὶ Καισαρείας, διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Ροδοκανακείου Σχολῆς καὶ οἰκονόμος τοῦ Γραικικοῦ Νοσοκομείου Σμύρνης. Εἶτα προϊστάμενος Μ. Ρεύματος, ὅπου καὶ ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως· τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1895 διωρίσθη μητροπολίτης Πρεσπῶν, τῷ 1896 Σκοπείων, τῷ 1898 ἐκλήθη μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1899 διωρίσθη Μητροπολίτης Πελαγωνείας. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ β' τάξεως.

ΙΕ' Ο Νεοκαισαρειας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
(Ρηγόπουλος).

Ἀλέξανδρος παπᾶ Ἰωάννου, τὴν πατρίδα Ἀδριανουπολίτης, τελειόφοι-

τος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀπὸ τοῦ 1873, ὑπηρετησεν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἐστάλη τῷ 1880 κατὰ Μάρτιον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' ἱεροκήρυξ εἰς τὴν Μακεδονίαν, πρὸς στήριξιν εἰς τὰ πάτρια τῶν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προσκειμένων ὀρθοδόξων. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1880, ἀπεστάλη εἰς Βοδενὰ ὡς

ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου Βοδενῶν καὶ τὸν Μάϊον τοῦ 1881 ἐχειροτονήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐντολῇ τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ Γ', ἐπίσκοπος Λιτῆς, ὡς βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Βοδενῶν, ὑπηρετήσας τοῖς συμφέρουσι τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1891, ὅτε ἐξελέγη μητροπολίτης Βάρνης· ἀλλὰ μὴ δυνηθείς, ἵνα μεταβῇ εἰς Βάρναν, ἕνεκα λόγων κειμένων ἐκτὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κύκλου, μετετέθη κατὰ Ἰούλιον εἰς τὴν μητρόπολιν Πελαγωνείας, ἀφ' ἧς ὁ πατριάρχης Ἄνθιμος Ζ' μετέθεσεν αὐτὸν εἰς Νεοκαισάρειαν κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1895. Ἄγει τὸ πεντηκοστὸν πέμπτον ἔτος.

Ις' Ο Ικονιου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Ἰλιάδης).

Ἐκ τῆς ἐπαρχιας Καισαρείας καταγόμενος ἐγεννήθη τῷ 1844, τὰς δὲ πρώτας σπουδὰς αὐτοῦ ἐποιήσατο ἐν τῇ ἐν Καισαρείᾳ ἱ. μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Δεκατετραετὴς εἰσήχθη ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ βραδύτε-

ρον ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας διωρίσθη τῷ 1868 διευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτηρίων Ἀμισοῦ καὶ ἱεροκῆρυξ τῆς πόλεως ταύτης, μετὰ διετίαν δὲ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐν λόγῳ μητροπόλεως. Μετὰ δεκαετῆ ἐν Ἀμισῷ ὑπηρεσίαν μετέβη τῷ 1878 εἰς Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, χάριν ἀνωτέρων σπουδῶν, ἐνδιατρίψας εἰς τοιαύτας ἐπὶ 7 καὶ ἐπέκεινα ἔτη. Τῷ 1885 ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Θεολογίας καὶ Φιλοσοφίας ἐν τῇ τότε Ἱερατικῇ Σχολῇ, κατόπιν δὲ πατριαρχικὸς ἐπόπτης τῶν σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων/πόλεως μέχρι τοῦ 1889, ὁπότε ἐξελέγη μητροπολίτης Ἰκονίου.

Πρὸ τῆς εἰς ἀρχιερέα χειροτονίας αὐτοῦ τρὶς ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὡς ἔξαρχος εἰς τὰς ἐπαρχίας Καισαρείας, Νεοκαισαρείας καὶ Κολωνίας, ἐπιτυχῶς διεξαγαγὼν τὰς ἀνατεθείσας αὐτῷ ἀποστολάς.

ΙΖ' Ο Βερροιας και Ναουσης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ (Ἰσαακίδης).

Ἐγεννήθη ἐν Κοντοσκαλίῳ Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1837, ἐν τῇ κοινοτικῇ τοῦ ὁποίου σχολῇ καὶ τὰς πρώτας σπουδὰς αὐτοῦ ποιησάμενος προεχει-

ρίσθη μετά τινα ἔτη εἰς ἱεροδιάκονον καὶ προσελήφθη, ἐπὶ Τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου τοῦ ἀειμνήστου Ρασκοπρεσρένης Μελετίου, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων. Ὑπηρετήσας δὲ τοῖς ἀοιδίμοις πατριάρχαις

Σωφρονίῳ καὶ Γρηγορίῳ, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1868, ὧν τριτεύων, μετὰ δοκίμους ἐξετάσεις ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ, ἐξελέγη ἐπίσκοπος Τρίκκης, χειροτονηθεὶς δὲ ἱερεὺς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σμύρνης Μελετίου, ἐπίσκοπος δὲ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου καὶ τὴν ἐπισκοπὴν Τρίκκης ἐπὶ ὀκταετίαν ποιμάνας προεβιβάσθη τῇ 19 Φεβρουαρίου 1876 εἰς μητροπολίτην Φαναρίου-Φερσάλων, ὡς τοιοῦτος διατελέσας καὶ μέλος συνοδικόν. Τῇ 30 Ἀπριλίου 1880 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Καστορίας, τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1883 εἰς τὴν τῆς Νεοκαισαρείας καὶ τῇ 15 Ἰουλίου 1895 εἰς τὴν τῆς Βερροίας καὶ Ναούσης, κληθεὶς καὶ πάλιν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Ε' ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως διὰ τῶν παρασήμων Μεδζητιὲ α' καὶ Ὀσμανιὲ β' τάξεως.

ΙΗ' Ο Πισιδειας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Τανταλίδης).

Ἐγεννήθη τῇ 20 Ἀπριλίου 1854 ἐν Σύλλῃ τοῦ Ἰκονίου. Μετὰ τὰς πρώτας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι σπουδάς, εἰσήχθη τῷ 1871 εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογ. Σχολὴν τοῦ Σταυροῦ, ἓν ἔτος δὲ πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς σχολῆς ταύτης ἐλθὼν εἰς Κων/πολιν εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογ. Σχολήν, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ τότε Δέρκων Ἰωακείμ. Ἀποφοιτήσας δὲ τῷ 1879 προεχειρίσθη τῇ 29 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς διάκονον καὶ ἀπεστάλη ἀμέσως, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ συστάσει Ἰωακείμ τοῦ Γ', εἰς Ἀθήνας ὡς ὑπότροφος τῆς Σχολῆς, ἵνα διακούσῃ τὰ νομικά. Μετὰ τετραετῆ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ φοίτησιν, ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη τῷ 1884 καθηγητὴς ἐν τῇ κατὰ Βαλατᾶν Ἱερατικῇ Σχολῇ, ἐν ᾗ διδάξας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1885 προσεκλήθη

ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Δ' εἰς τὴν θέσιν γραμματέως τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας. Τῷ 1891 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης τὴν δὲ 23 Ὀκτωβρίου 1892 προεβιβάσθη εἰς τὴν μητρόπολιν Πισιδειας· τῷ 1897 προσεκλήθη ὡς συνοδικός. Τιμᾶται διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ γ' τάξεως.

ΙΘ' Ο Βοσνης ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Μάνδιτς).

Κ' Ο Κρητης ΕΥΜΕΝΙΟΣ (Ξηρουδάκης).

ΚΑ΄ Ο Τραπεζουντος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ (Καρατζόπουλος).

Γεννηθεὶς ἐν Φερτεκίῳ τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου, διήνυσεν ἐν Χάλκῃ τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδάς, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ μητροπολίτου Νεοκαισαρείας (νῦν δὲ Βερροίας) Κωνσταντίου, καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ τελειοφοίτου τῷ 1886. Ἀπὸ τοῦ 1888 μέχρις Ἰανουαρίου τοῦ 1890 διετέλεσε δευτερεύων διάκονος καὶ ἀρχιδιάκονος τοῦ Πατριαρχείου, ὅτε ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ διωρίσθη Μέγας πρωτοσύγκελλος, χρηματίσας τοιοῦτος ἐπὶ

τρία ἥμισυ ἔτη, μεθ' ὃ ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, ἐπιτυχὼν διὰ προσηνοῦς καὶ μετριόφρονος διοικήσεως, ἵνα καταστορέσῃ τὸν λυμαινόμενον τὴν ὀρθόδοξον κοινότητα τῆς ἐξόχου ταύτης πόλεως σάλον. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1897 ἐκλήθη μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ἐτιμήθη διὰ τῶν παρασήμων Ὁσμανιὲ καὶ Μετζηδιὲ γ΄ τάξεως. Μόλις ἄγει δὲ τὸ τεσσαρακοστὸν δεύτερον τῆς ἡλικίας ἔτος.

ΚΒ΄ Ο Νικοπολεως και Πρεβεζης ΔΩΡΟΘΕΟΣ (Μαμμέλης).

Ἐγεννήθη ἐν Σιγῇ τῆς ἐπαρχίας Προύσης ἐκ πατρὸς Γεωργίου Μαμμέλη, πλοιάρχου τὸ ἐπάγγελμα. Διακούσας ἐν τῇ Θεολογικῇ τῆς Χάλκης Σχολῇ τὰ θεολογικὰ μαθήματα, ἀπεφοίτησε τῷ 1884, φέρων τὸν βαθμὸν ἄριστα. Ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐχρημάτισε διδάσκαλος ἐν Κουσγουνδζουκίῳ, μεθ' ὃ τῷ 1886 προσελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Χαλκηδόνος Καλλινίκου, ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ ἐγένετο ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ 1889, ὅτε, θανόντος τοῦ Καλλινίκου, παρέλαβεν αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ ὁ κατόπιν Χαλκηδόνος (νῦν Ἐφέσου)

Ἰωακεὶμ ὡς ἀρχιδιάκονον καὶ γραμματέα καὶ πρωτοσύγκελλον. Τῷ 1892 ὁ Δωρόθεος Μαμμέλης ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων, διαρρυθμίσας τὰ σχολεῖα τῆς καλῆς ταύτης ἐπαρχίας καὶ συντελέσας εἰς τὴν βαθμιαίαν βελτίωσιν τῶν τοῦ κλήρου· κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1896 διωρίσθη μητροπολίτης Γρεβενῶν, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐκλήθη συνοδικὸς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1900. Κατὰ Σεπτέμβριον 1901 διωρίσθη μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης. Ἄγει τὸ 42 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ εἶνε τετιμημένος διὰ τοῦ Μεδζητιὲ β΄ τάξεως.

ΚΓ΄ Ο Φιλιππουπολεως ΦΩΤΙΟΣ (Μανιάτης).

Ἐγεννήθη τῇ 25 Μαρτίου 1840 ἐν Πριγκήπῳ Κων/πόλεως ἐκ γονέων καταγομένων ἀμφοτέρων ἐκ Σπάρτης τῆς Πελοποννήσου. Τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἀρξάμενος ἐν τῇ σχολῇ τῆς Πριγκήπου, δεκαετὴς εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Πέραν κοινοτικὴν σχολήν, ἐξ ἧς ἀπο-

φοιτήσας ἐν ἡλικίᾳ 15 ἐτῶν διετέλεσε τὸ πρῶτον ὑπάλληλος καὶ ἔπειτα διευθυντὴς τοῦ τότε μοναδικοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Cabinet du Lecture, ἀνήκοντος εἴς τινα συγγενῆ αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1857, ὅτε εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν ἀριστοῦχος τῷ 1864. Τῇ 26 Ὀκτωβρίου τοῦ 1863, ἐχειροτονήθη ἱεροδιάκονος, εἶτα δὲ πρεσβύτερος, διορισθεὶς ἅμα πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπόλεως Ἄρτης. Τῷ 1866 διαταγῇ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Σωφρονίου ἀπεστάλη εἰς Κρήτην ὡς ἔκτακτος ἱεροκῆρυξ, μετὰ ἓν ἔτος δὲ ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος Διπλοκιονίου. Τῷ 1869 προσελήφθη ὡς ἔκτακτος ἱεροκῆρυξ τῆς ἐπαρχίας Μιτυλήνης, μετὰ ἓν ἔτος δὲ μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ μετὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποφοίτησιν ἐχρημάτισεν ἐπὶ ἓν ἔτος μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Θεοφίλου μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ἀρχιγραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως, ἐπιστρέψας δὲ τῷ 1873 εἰς Κων/πολιν διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος Τζιβαλίου Τῷ 1877 διωρίσθη προεστὼς Μεγάλου Ρεύματος ὑπὸ τὸν τίτλον Εἰρηνουπόλεως, τῷ δὲ 1881 μετετέθη ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ εἰς Σταυροδρόμιον. Τῇ 18 Δεκεμβρίου 1889 προεβιβάσθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Φιλιππουπόλεως.

ΚΔ΄ Ο Ροδου ΙΩΑΚΕΙΜ (Βαλασιάδης).

Ἐγεννήθη τῇ 29 Δεκεμβρίου 1860 ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνῃ, ἀποφοιτήσας δὲ ἐκ τῆς σχολῆς τῆς πατρίδος τῷ 1874,

εἰσήχθη τῇ προστασίᾳ τοῦ ἀοιδίμου μητροπολίτου Χαλκηδόνος Καλλινίκου εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ Μ. τοῦ Γ. Σχολήν, μετὰ ἓν ἔτος εἰς τὴν ἐν Μουχλίῳ Ἱερατικὴν καὶ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1877 εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολήν. Ἀποφοιτήσας ταύτης τῷ 1885 μετῆλθεν ἐπὶ δύο ἔτη τὸν διδάσκαλον ἐν τοῖς προαστείοις τοῦ Βοσπόρου καὶ μετ' οὐ

SISMANOGLIO MEGARO

πολὺ προήχθη εἰς ὑπογραμματέα τῆς Ἱερ. Συνόδου ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἀοιδίμου Διονυσίου τοῦ Ε′ εἶτα εἰς δευτερεύοντα καὶ μέγαν ἀρχιδιάκονον μέχρι τῆς 16 Ἰουλίου 1894, ὁπότε ἐξελέγη μητροπολίτης Μαρωνείας, ὁπόθεν προήχθη τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1900 εἰς τὴν μητρόπολιν Ρόδου.

ΚΕ′ Ο ΣΕΡΡΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
(Ζερβουδάκης).

Ἐγεννήθη ἐν Σίφνῳ καταγόμενος ἐξ ἧς οἰκογενείας καὶ ὁ πανιερώτατος Χαλκίδος κ. Εὐγένιος Δεπάστας. Διήκουσεν ἐν τῇ Θεολογ. τῆς Χάλκης σχολῇ τὰ μαθήματα, καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ τελειοδιδάκτου τῷ 1882. Ὑπηρετήσας πενταετίαν παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Ρόδου κ. Γερμανῷ (νῦν Χαλκηδόνος) ἐχειροτονήθη ὑπ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Μυρέων ὡς βοηθὸς αὐτοῦ τῷ 1887 καὶ ὡς τοιοῦτος προσελήφθη

ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ ἀπὸ τοῦ 1888—1892, ὅτε διωρίσθη μητροπολίτης Σερρῶν, διαπρέπων ἐπι ποιμαντικῇ συνέσει καὶ δεξιότητι Πλησιάζων τὸ πεντηκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος, φαίνεται γέρων, καταβληθεὶς ἐκ τῶν κόπων τοῦ ποιμνιαρχικοῦ σταδίου, ὅπερ εὐτόλμως καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους ἐν ἐπαρχίᾳ τόσον ἐπικαίρῳ διανύει.

ΚΖ′ Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΖΙΧΝΩΝ ΦΙΛΟΘΕΟΣ
(Κωνσταντινίδης).

Ἐγεννήθη ἐν Ταταούλοις Κ/πόλεως τῇ 24 Δεκεμβρίου 1844. Διακούσας τὰ τοῦ Ἑλλην. σχολείου μαθήματα ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, εἰσήχθη τῷ 1862 τῇ προστασίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Ἰωακεὶμ τοῦ Β′ εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχο-

λήν. ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1869 διωρίσθη ἱεροδιδάσκαλος καὶ ἱεροκῆρυξ ἐν Ταταούλοις. Μετὰ διετῆ αὐτόσε ὑπηρεσίαν προσελήφθη τῷ 1871 εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὡς γραμματεὺς τοῦ Α′ πατριαρχικοῦ γραφείου, ὁπόθεν μεθ' ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ἐξελέγη τῇ 11 Δεκεμβρίου 1877 μητροπολίτης Ξάνθης, ἐξ ἧς τῇ 11 Αὐγούστου 1885 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Κορυτσᾶς, τῇ 30 Ἀπριλίου 1893 προήχθη εἰς την μητρόπολιν Διδυμοτείχου καὶ τῇ 1 Αὐγούστου 1896 εἰς τὴν μητρόπολιν Δράμας.

ΚΖ′ Ο ΣΜΥΡΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΗ′ Ο ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ
(Μουμτζῆς).

Ἐγεννήθη ἐν Σινώπῃ τῇ 6 Μαρτίου 1867, μαθητεύσας δὲ τὸ πρῶτον ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς πατρίδος αὐτοῦ εἰσήχθη τῷ 1883 εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, ἐν ᾗ καὶ ἐχειροτονήθη

διάκονος τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1888. Ἀποφοιτήσας τῷ 1889, προσελήφθη ὡς ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνοδου. Τῷ 1893 προήχθη εἰς ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἐπὶ τετραετίαν ἐκπληρώσας τὰ καθήκοντα ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ χρηματίσας ἐπὶ τρίμηνον, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκ. Θρόνου ἀποχώρησιν Ἀνθίμου τοῦ Ζ′ Τοποτηρητὴς τῆς Πρωτοσυγκελλίας, ἐξελέγη τῇ 13 Μαΐου 1897 μητροπολίτης Μιτυλήνης.

ΚΘ′ Ο ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
(Βαφείδης).

Ἐγεννήθη κατὰ Μάρτιον τοῦ 1850 ἐν Ἐξ Μαρμάροις. Μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐν ταῖς τῆς πατρίδος αὐτοῦ σχολαῖς σπουδάς, εἰσήχθη τῷ 1865 εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1871 χειροτονηθεὶς ἅμα ἱεροδιάκονος. Ποθῶν ἀνωτέραν παίδευσιν μετέβη εἰς Λειψίαν, ἔνθα ἐπὶ τετραετίαν διήκουσε θεολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων, τῷ δὲ 1875 δοὺς φιλοσοφικὰς ἐξετάσεις ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας ἐπὶ ἐναισίμῳ διατριβῇ «ὁ Συνέσιος πλωτινίζων» ἤτοι ἡ περὶ Θεοῦ φιλοσοφικὴ διδασκαλία Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης» ἠξιώθη διπλώματος διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν ἐν Λειψίᾳ σπουδῶν αὐτοῦ διερχόμενος ἐκ Βόννης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τότε συγκροτηθεῖσαν σύνοδον τῶν Παλαιοκαθολικῶν καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Παρισιους πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν μελετῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἰωακεὶμ τοῦ Β εἰς Κων/πολιν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἕδραν καθηγητοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ Χάλκης. Ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ 1888 εὐδο-

κίμως διδάξας ἐν τῇ Σχολῇ, ἐχειροτονήθη τῇ 6 Φεβρουαρίου 1879 ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ′ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμ. θρόνου. Τὸν Μάϊον τοῦ 1887 ἀπεστάλη εἰς Στοκχόλμην πρὸς τέλεσιν τῶν γάμων τοῦ ἐκεῖ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ἰωάννου Καρατζᾶ πασᾶ, τὸν δὲ Μάϊον τοῦ ἐπιόντος

ἔτους ἐξελέγη μητροπολίτης Τραπεζοῦντος. Κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1889 μετετέθη ἰδίᾳ αἰτήσει εἰς Καστορίαν, μετὰ δεκαετιαν δ' ὅλην εἰς Διδυμότειχον. Ἐδημοσίευσε διαφόρους διατριβὰς καὶ μονογραφίας ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» καὶ ἄλλοις περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίσιν, καὶ ἐξέδωκεν Ἱστορίαν Ἱεράν, Ἐκκλησιαστικὴν ἐπίτομον, ὁμοίαν δίτομον μέχρις ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διαφόρους λόγους ἐκκλησιαστικούς.

Λ΄ Ο Αγκυρας ΝΙΚΟΛΑΟΣ

(Σακόπουλος).

Ἐγεννήθη ἐν Σινώπῃ ἔνθα καὶ τὰς προκαταρκτικὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐποιήσατο, ἐλθὼν δ' εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1886 διωρίσθη ἀρχιδιάκονος τῆς μητροπόλεως Σμύρνης καὶ καθηγητὴς ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ καὶ τῷ Κεντρι-

κῷ Παρθεναγωγείῳ μέχρι τοῦ 1889, ὅτε διωρίσθη προϊσταμενος τῆς ἐν Στεφανουπόλει τῆς Αὐστρίας ὀρθοδ. ἑλλ. κοινότητος μέχρι τοῦ 1891, ὁπότε ἐκλεγεὶς ἐπίσκοπος Ἀμισοῦ μετέβη εἰς τὴν νέαν ὕδσιν ταύτην, ἐν ᾗ διετέλεσεν ἐπὶ δύο ἔτη· τῷ 1893 διωρίσθη ἐπίσκοπος Κίτρους, τῷ δὲ 1896 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Βοδενῶν, ἣν ποιμάνας ἐπὶ τριετίαν προήχθη τῇ 1 Μαΐου 1899 εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀγκύρας.

ΛΑ΄ Ο Φιλαδελφειας ΛΕΟΝΤΙΟΣ

ΛΒ΄ Ο Μελενικου ΙΩΑΚΕΙΜ

(Φορόπουλος).

Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ τῇ 3 Ἀπριλίου 1859, ἐσπούδασε δὲ κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ τὸ αὐτόθι γυμνάσιον, ἐξ οὗ ἀποφοιτήσας τῷ 1875 εἰσήχθη τὸ ἐπιὸν ἔτος εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν. Ἀποφοιτήσας δὲ ταύτης τῷ 1880 ἐχειροτονήθη διάκονος τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν τῷ ἐν Πέραν ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγ. Τριάδος τελουμένων τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, ὑφ' οὗ καὶ ἀπεστάλη εἰς Ἑσπεριαν, δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ἀμβροσίου Μαυρογορδάτου, τοῦ Μιχαὴλ Ζαρίφη καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἵνα σπουδάσῃ τὴν Θεολογίαν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Ὀξωνίας, Λειψίας, Μονάχου καὶ Ἰένης· ἀνηγορεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας τῷ 1887, ἐλθὼν δὲ εἰς

Κωνσταντινούπολιν καὶ συνδιατρίψας ἐπὶ βραχὺ Ἰωακείμ τῷ Γ΄, ἐν Βαφεοχωρίῳ τότε ἰδιωτεύοντι, ἐκλήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐν Καισαρείᾳ Ροδοκανακείου Ἱερατικῆς σχολῆς, ἐπανακάμψας δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν

τῷ 1889, ἰδιώτευσεν ἐπὶ τριετίαν ἐν Φαναρίῳ. Διευθύνας δ' εἶτα ἐπὶ διετίαν τὸ ἐν Σμύρνῃ Γραικικὸν Νοσοκομεῖον, διωρίσθη τῷ 1895 ἀρχειοφύλαξ τοῦ Πατριαρχείου, ὁπόθεν μετὰ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ἐξελέγη τῇ 27 Φεβρουαρίου 1901 μητροπολίτης Μελενίκου.

ΛΓ΄ Ο Αινου ΓΕΡΜΑΝΟΣ

(Θεοτοκᾶς).

Ἐγεννήθη ἐν Πυργίῳ τῆς Χίου τῷ 1850, ἐλθὼν δὲ εἰς Κων/πολιν ἐφοίτησε τὸ πρῶτον εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν καὶ τῷ 1872 εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1878, μετέβη τῷ 1881 εἰς Ἀθήνας καὶ ἐφοίτησεν ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν πανεπιστήμιον μέχρι τοῦ 1886, ὅτε προσεκλήθη ὡς προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τῶν Χίων, ἐν ᾧ ὑπηρέτησε μέχρι τοῦ 1892. Τῇ 19 Ἰουλίου 1893 ἐψηφίσθη ἐπίσκοπος Μυρέων, καὶ κατὰ Μάϊον τοῦ 1899 ἐξελέγη μητροπολίτης Αἴνου.

Κατὰ τὸ δεκατριετὲς διάστημα τῆς

ἐν Γαλατᾷ διαμονῆς ἐδίδαξεν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Παλλάδος μέχρι τῆς διαλύσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Σταυροδρομίου καὶ ἐν τῷ τοῦ Γαλατᾶ συγχρόνως.

ΛΔ΄ Ο Κορυτσας ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

(Ἀρολογᾶς).

Ἐγεννήθη ἐν Ἀργυροπόλει τοῦ Πόντου καὶ συμπληρώσας ἐν τῇ κατὰ

Χάλκην Θεολογ. Σχολῇ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, ἀπεφοίτησε τῷ 1888 προσληφθεὶς παρὰ τῷ προστάτῃ αὐτοῦ μη-

τροπολίτη Χαλδείας Γερβασίφ εἰς Ἀργυρόπολιν, ὅπου καὶ διευθυντὴς τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς ἐχρημάτισεν ἐπὶ τριετίαν εὐδοκίμως. Ἐγένετο κατόπιν πρωτοσύγκελλος τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Γερμανοῦ ἀπὸ τοῦ 1891—1893, ὅτε ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ οἰκ. πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η΄ μέγας πρωτοσύγγελλος αὐτοῦ, διατελέσας τοιοῦτος ἐπισης εὐδοκίμως ἄχρι τῶν μέσων τοῦ 1896, ὅτε ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Κορυτσᾶς, κληθεὶς καὶ ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῷ 1900. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ β΄ τάξεως.

ΛΕ΄ Ο Μεθυμνης ΣΤΕΦΑΝΟΣ
(Σουλίδης).

Ἐγεννήθη τῇ 10 Μαΐου 1847, ἐν Κορυτσᾷ. Ἐσπούδασεν ἐν τῇ Θεολογ.

Σχολῇ τῆς Χάλκης, ἀφ' ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1872, χειροτονηθεὶς διάκονος ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Κουταληνοῦ, τῇ 9 Ἰουλίου τοῦ ἔτους τούτου. Ἐχρημάτισε διδάσκαλος ἐν τοῖς σχολείοις τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου, ἀπὸ δὲ τοῦ 1878—1884 ἀρχιδιάκονος τῆς μητροπόλεως Σμύρνης, ἔκτοτε μέχρι μέσων τοῦ 1886 καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν ἀνωτέραις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σχολαῖς τῆς ὁμογενοῦς ὀρθοδόξου κοινότητος, τότε δὲ κληθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη ὑπὸ τοῦ οἰκουμ. πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Δ΄ μέγας ἀρχιδιάκονος, καὶ μόλις ἓν ἔτος διατελέσας τοιοῦτος ἐχειροτονήθη κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1887 μητροπολίτης Φιλαδελφείας. Προσκληθεὶς ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1895, ἐχρημάτισε συνοδικὸς ἐπὶ ἓν ἔτος, ὅτε μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Μεθύμνης τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1896. Τῷ 1900 προσεκλήθη συνοδικός, διωρίσθη δὲ καὶ κληρικὸν μέλος τοῦ Διαρκοῦς Ἐθν. Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ πρφην Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου. Ἐκλεγέντος τὸ β΄ τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει σχολάζοντος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακεὶμ Γ΄, ὁ Μεθύμνης Στέφανος ὡρίσθη ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ὡς προϊστάμενος τῆς ἑξαμελοῦς ἐξ ἀρχιερέων καὶ συμβούλων λαϊκῶν πρεσβείας, ὅπως ἀγγείλῃ τῷ πατριάρχῃ τὴν ἐκλογήν. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ β΄ τάξεως.

ΛΣΤ΄ Μεσημβριας ΧΑΡΙΤΩΝ
(Εὐκλείδης).

Γεννηθεὶς ἐν Κύπρῳ, διήκουσε ἐγκύκλιά τε καὶ θεολογικὰ ἐν Ἀθήναις. Ἐχρημάτισεν ἀπὸ τοῦ 1868 ἐν ἐνορίαις τῆς Κωνσταντινουπόλεως διάκονος καὶ ἱερεύς, εἶτα δ' ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Χορός-κιοϊ τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου, κατόπιν, ἀπὸ τοῦ 1879—1886, προϊστάμενος Τζιβαλίου, Χρυσοπόλεως καὶ Ὑψωμαθείων, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ δ' ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ἀργυροπόλεως, μείνας

ἕως τοῦ 1891, ὅτε διωρίσθη προϊστάμενος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου

Πηγῆς, ἀποσυρθεὶς τῆς θέσεως ταύτης μεθ' ὑπηρεσίαν σχεδὸν διετῆ. Τῷ 1896 διωρίσθη μητροπολίτης Μεσημβρίας καὶ τῷ 1900 προσεκλήθη συνοδικὸν μέλος, διορισθεὶς καὶ πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχείου. Ὁ μητροπολίτης Μεσημβρίας ἄγει τὸ 70 τῆς ἡλικίας ἔτος.

ΛΗ΄ Ο Σαμου και Ικαριας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
(Καποράλης).

Σάμιος τὴν πατρίδα, κατήρξατο τοῦ σταδίου αὐτοῦ ὡς ἱεροψάλτης,

διακρινόμενος ἅμα καθὸ μουσικὸς δόκιμος καὶ γραμμάτων μέτοχος. Διατελέσας πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπόλεως Καστορίας, ἐχειροτονήθη κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1890 Λήμνου μητροπολίτης, ἐκλήθη δ' ὡς τοιοῦτος συνοδικὸς τῷ 1895, διορισθεὶς ἅμα καὶ πρόεδρος μουσικῆς τινος ἐπιτροπῆς, ἥτις, εὐρύτερον λαβοῦσα χαρακτῆρα καὶ προορισμόν, μετεσκευάσθη εἰς Σύλλογον Ἐκκλησιαστικὸν Μουσικὸν τῷ 1898. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1899 ὁ Λήμνου Ἀθανάσιος μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Καστορίας καὶ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900 εἰς τὴν τῆς Σάμου. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μετζιτιὲ β΄ τάξεως.

ΛΘ΄ Ο Βιζυης και Μηδειας ΔΩΡΟΘΕΟΣ
(Χρηστίδης).

Ἐγεννήθη ἐν Κων/πόλει τῷ 1841. Τελειόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ 1866, διετέλεσεν ἱεροκῆρυξ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἀρχιδιάκονος τοῦ μητροπολίτου τῆς πόλεως ταύτης Χρυσάνθου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ,

συμβάντος τῷ 1869. Τῷ 1870 προσελήφθη ὡς ἀρχιδιάκονος τοῦ τότε χειροτονηθέντος μητροπολίτου Λαρίσσης Ἰωακείμ, τοῦ αὐτοκληθέντος Κοκκώδους καὶ διέμεινε παρ' αὐτῷ μέχρι Μαΐου 1875, ὅτε ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Κορυτσᾶς, κληθεὶς καὶ

ὡς συνοδικὸς τῷ 1880. Μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Ἰκονίου τῷ 1885, εἰς τὴν μητρόπολιν Βελεγράδων τὸ 1887, τῷ δὲ 1900 διωρίσθη μητροπολίτης Βιζύης καὶ Μηδείας. Τῷ 1891 κληθεὶς ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀνεδείχθη Τοποτηρητὴς τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ ἐτέθη συνυποψήφιος τῷ πατριάρχῃ Νεοφύτῳ κατὰ τὴν πατριαρχικὴν ἐκλογὴν τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1891. Μετὰ ἓν ἔτος ἀποχωρήσας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προσεκλήθη καὶ πάλιν πρὶν παρέλθῃ διετία, καὶ διέμεινεν ὡς συνοδικὸν μέλος μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1896. Τιμᾶται διὰ τῶν παρασήμων Ὀσμανιὲ καὶ Μεδζητιὲ γ' τάξεως.

Μ' Ο ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
(Γεωργιάδης).

Ἐγεννήθη ἐν Χρυσοπόλει τῇ 15 Ἰανουαρίου 1849. Μετὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπλήρωσιν τῶν γυμνασιακῶν αὐτοῦ σπουδῶν, μετέβη τῷ 1866 εἰς Ἀθήνας, ἔνθα φοιτήσας εἰς τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον ἐπὶ πενταετίαν, ἀνηγορεύθη προλύτης τῆς Θεολογίας. Τῷ 1872 ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη καθηγητὴς τῶν θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, ἀφ' ἧς μετὰ ὀκταετῆ εὐδόκιμον καθηγεσίαν ἀποχωρήσας μετέβη τῷ 1880 εἰς Ἑσπερίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ ἐφοίτησε τετραετίαν εἰς τὰ σπουδαιότερα τῶν εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων. Τῷ 1884 ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Κεντρικῆς Ἱερατικῆς σχολῆς μέχρι τοῦ 1888, διευθύνων ταυτοχρόνως ἀπὸ τοῦ 1885—87 τὴν «Ἐκκλησ. Ἀλήθειαν». Τῇ 8 Αὐγούστου 1889 ἐξελέγη μητροπολίτης Ἀγχιάλου. Ἀπὸ τοῦ 1896—98 διετέλεσε μέλος συνοδικόν, προσκληθεὶς ἀριστίνδην. Κατὰ τὴν στέψιν δὲ τοῦ τσάρου Νικολάου τοῦ Β', τελεσθεῖσαν τῇ 14 Μαΐου 1896, παρέστη ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκουμεν. Πατριαρχείου.

Συνέγραψε δὲ καὶ ἐδημοσίευσε διὰ διαφόρων περιοδικῶν καὶ διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» πλείστας σπουδαίας μελέτας αὐτοῦ, αἵτινες καὶ παρὰ τοῖς εὐρωπαίοις πολλῆς ἐκτιμήσεως ἔτυχον. Ὑπὸ τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως ἐτιμήθη διὰ τῶν παρασήμων Ὀσμανιὲ καὶ Μεδζητιὲ β' τάξεως.

Μ' Ο ΒΑΡΝΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
(Κωνσταντινίδης).

Γεννηθεὶς ἐν Γανοχώροις καὶ διακούσας τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ Δ', εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολήν, ἀφ' ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1860. Ἱεροκῆρυξ καὶ διδάσκαλος παρὰ τῇ ὀρθοδόξῳ κοινότητι Σταυροδρομίου χρηματίσας, καὶ τὴν κοινωνικὴν τύρβην ἀποδοκιμάσας, ἀπεσύρθη εἰς τὴν πατριδα

αὐτοῦ, κατ' ἰδίαν μελετῶν καὶ διάγων τοῦτ' αὐτὸ βίον μοναχικόν. Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Παναρέτου διετέλεσεν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ μητροπόλει διάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ ἄχρι τοῦ 1882, ὅτε ἐκλήθη προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλατᾷ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου (τῶν Χίων) καὶ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος τοῦ Σταυροδρομίου. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1886, ἄκων καὶ μηδὲ εἰδησιν ἔχων, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἱερᾶς Συνόδου μη-

τροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας, διοικήσας ἕως Ἰουλίου τοῦ 1891, ὅτε μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Βάρνης. Κληθεὶς πρὸ ἑνὸς ἔτους συνοδικός, διωρίσθη καὶ πρόεδρος τῆς ἐφορίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαππείου παρθεναγωγείου.

ΜΑ' Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ
(Γαζῆς).

Ἐγεννήθη τῷ 1830 ἐν Σινώπῃ, σπουδάσας ἐν τῇ ἀκμαζούσῃ τότε σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἐν τῇ Θεολογικῇ τῆς Χάλκης. Ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης ἀποφοιτήσεως αὐτοῦ (1855) μέχρι τοῦ 1863 ἐχρημάτισε ταμίας καὶ γραμματεὺς τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας Διονυσίου, μεθ' ὃ προσελήφθη παρὰ τῷ Σωφρονίῳ μητροπολίτῃ τῆς Ἀμασείας ἀρχιδιάκονος, τῷ δὲ 1865 ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Σωφρόνιος ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐξ Ἀμασείας ὡς δευτερεύοντα διάκονον· τῷ 1870 ἐγένετο Μ. Ἀρχιδιάκονος ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ς' καὶ τὸν Μάϊον τοῦ 1873 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Κασσανδρείας ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου. Τῷ 1880 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ Γ' μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς καὶ κατὰ Μάϊον τοῦ 1886, ἀποσταλεὶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Ε' κατὰ Μάρτιον τοῦ 1887, πρὶν συμπληρώσῃ τὴν ὡς συνοδικοῦ μέλους κεκανονισμένην ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς διετῆ χρονικὴν ὑπηρεσίαν. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1892 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Σηλυβρίας καὶ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1899 ἐκλήθη τὸ τρίτον ὡς συνοδικὸν μέλος, προαχθεὶς κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὴν μητρόπολιν Μαρωνείας. Ὁ μητροπολίτης Μαρωνείας ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ σπουδῶν αὐτοῦ διεκρίνετο διὰ τὴν εὐφυΐαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰς τὰ μαθηματικὰ καὶ τὰ λογιστικὰ κυρίως ἐπίδοσιν. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ γ' τάξεως.

ΜΒ' Ο ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
(Σταυρίδης).

Ἐγεννήθη τῷ 1852 ἐν τῇ κώμῃ Δελλιόνες τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας. Μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν αὐτοῦ ὑπηρέτησε παρὰ τῷ μητροπολίτῃ πρώην Λιτίτσης Ἰωσήφ. Προσληφθεὶς δὲ τῷ 1873 παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Διονυσίῳ τῷ Ἀδριανου-

πόλεως ἐχειροτονήθη ὑπ' αὐτοῦ διάκονος καὶ μετὰ τὴν ὡς οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογὴν ἐκείνου, κατετά-

χθη ἐν τοῖς διακόνοις τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Ε' δευτερεύων καὶ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1888 ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ἐλευθερουπόλεως, εὐτυχήσας ἵνα τύχῃ τοῦ προβιβασμοῦ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης εἰς μητρόπολιν. Ἐκλήθη συνοδικὸς τὸν Μάρτιον τοῦ 1894, διατελέσας τοιοῦτος ἄχρι Μαΐου 1897, ἐκλήθη πάλιν κατὰ Μάϊον τοῦ 1899 καὶ κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1900 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Σηλυβρίας. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ γ' ταξεως.

ΜΓ' Ο ΣΩΖΟΑΓΑΘΟΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Μικρούλης).

Ἐγεννήθη τῷ 1857 ἐν τῷ χωρίῳ Τσαμαντᾷ τῆς Ἠπείρου, ἐλθὼν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ τῇ προστασίᾳ τοῦ τότε Σερρῶν, νῦν δὲ Προύσης κ. Ναθαναήλ, φοιτήσας ἐν τῇ Ἱερατικῇ, ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους, καὶ ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ. Ἀποφοιτήσας ταύτης τῷ 1885 ἐστάλη ὑπὸ τοῦ προστάτου αὐτοῦ, διατελοῦντος συνοδικοῦ, εἰς Σέρρας ὡς καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς αὐτόθι διδασκαλείοις καὶ ὡς ἱεροκῆρυξ. Τῷ 1886 παρηκολούθησε τῷ προστάτῃ αὐτοῦ εἰς Προῦσαν ὡς ἀρχιδιάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ, τῷ δὲ 1888 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἐν Κων/πόλει Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Παλλάδος. Τῷ 1889 διωρίσθη δευτερεύων, κωδικογράφος γραμματεὺς καὶ μέλος διαφόρων ἐπιτροπῶν τῶν Πατριαρχείων, τῷ 1890 ἐστάλη ἐξαρχικῶς εἰς Μελένικον, τῇ 16 Ἰουνίου 1894 διωρίσθη

Μέγας ἀρχιδιάκονος, τῷ 1896 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1897 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Γανοχώρων καὶ τῷ 1900 προήχθη εἰς τὴν τῆς Σωζοαγαθοπόλεως.

ΜΔ' Ο ΞΑΝΘΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ (Σγουρός).

ΜΕ' Ο ΓΑΝΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Κωνσταντινίδης).

Ἐγεννήθη τῷ 1862 ἐν τῇ κώμῃ Σκοπῷ τῆς Θρᾴκης, διήνυσεν εὐδοκίμως τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Χάλκῃ, λαβὼν τὸ τοῦ τελειοδιδάκτου πτυχίον τῷ 1888, μεθ' ὃ προσελήφθη ὡς ἀρχιδιάκονος τῆς μητροπόλεως Κορυτσᾶς, καὶ μετὰ τὸ 1890 ὡς πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως. Κατὰ

Ἰούλιον τοῦ 1895 ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως, ἀλλὰ μετὰ πενταετίαν παυθείς, διωρίσθη κατ Αὔγουστον 1900 μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας. Διακρίνεται διὰ τὸ γοργὸν περὶ τὸ ἀποφασίζειν καὶ ἐκτελεῖν, ἔν τε Μυριοφύτῳ δὲ καὶ ἐν Χώρᾳ διώρθωσε τὰς ἠρειπιωμένας οἰκοδομὰς τῶν τε μητροπολιτικῶν οἴκων καὶ τῶν ναῶν.

ΜΣΤ' Ο ΧΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Δεληγιάννης).

Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ, σπουδάσας ἐκεῖ τὰ ἐγκύκλια, καὶ τὰ θεολογικὰ ἐν Χάλκῃ, λαβὼν τὸ πτυχίον τελειοδιδάκτου τῷ 1869, ὡς ὑπότροφος τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Σωφρονίου, ᾧ κατόπιν ἠκολούθησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐκλεγέντι Πατριάρχῃ καὶ Πάπᾳ πάσης γῆς Αἰγύπτου. Ὁ Κωνσταντῖνος Δεληγιάννης ἐχρημάτισε καὶ διδάσκαλος τῶν τέκνων τοῦ διοικητοῦ Λασιθίου Κωστάκη πασᾶ Ἀδοσίδου, τοῦ κατόπιν ἡγεμόνος τῆς Σάμου, μεθ' ὃ βραχὺν χρόνον ἠκροάσατο καὶ τῶν μαθημάτων τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1879 ἐχρημάτισεν ἀρχιδιάκονος τοῦ μητροπολίτου Μιτυλήνης Κωνσταντίνου, ἐξόχως καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ὑπηρετήσας τῇ ἱερᾷ ταύτῃ μητροπόλει. Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1879 ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ' διώρισεν αὐτὸν ἀρχιγραμματέα τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ μέλος ἅμα πολλῶν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ἐκτάκτων τε καὶ τακτικῶν ἐπιτροπῶν. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1887 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Χίου καὶ κατὰ Φεβρουάριον

τοῦ 1900 ἐκλήθη μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὅτε διωρίσθη καὶ μέλος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ γ' τάξεως.

ΜΖ' Ο ΛΗΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΣ (Μάσχας).

Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ, ἔνθα καὶ ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια, ἐν δὲ τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τὰ ἐπιστημονικὰ μαθήματα. Χειροτονηθεὶς διάκονος μετὰ τὴν ἐκ τῆς σχολῆς ταύτης ἀπόλυσιν (1880) μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ τετραετίαν ἀκροασάμενος τῶν φιλολογικῶν μαθημάτων ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ προλύτου τῆς Φιλολο-

γίας, καὶ τῷ 1885 ἐπιστρέψας εἰς Χίον, διωρίσθη καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ, διατελέσας τοιοῦτος εὐδοκιμώτατα ἐπὶ δεκαετίαν. Τῷ 1895 ὁ Πατριάρχης Ἄνθιμος Ζ΄ ὁ Τσάτσος διώρισεν αὐτὸν βοηθὸν τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου τοῦ πρωτοκόλλου καὶ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1896 Μέγαν ἀρχιδιάκονον. Τῷ 1899 κατὰ

Ἰούλιον ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ γ΄ τάξεως.

ΜΗ΄ Ο Ιμβρου ΠΑΪΣΙΟΣ
(Κουρέντης).

Ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ τῷ 1830 καὶ διήκουσεν ἐπιμελῶς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀφ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1855 προσελήφθη ὡς ἀρχιδιάκονος καὶ γραμματεὺς τοῦ θείου αὐτοῦ Παϊσίου μητροπολίτου Ἐφέσου. Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1863 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ἴμβρου, καὶ κατὰ τὸ 1872 ἐκλήθη μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ Μάϊον δὲ τοῦ ἐπιόντος 1873 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Μεθύμνης, μείνας ἐκεῖ μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1881, ὅτε, κατ' ἀνάγκην, ἡ Ἐκκλησία μετέθηκεν αὐτὸν αὖθις εἰς Ἴμβρον. Τῷ 1886 ἐκλήθη τὸ δεύτερον μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

καὶ διετέλεσεν ἐν τῷ λειτουργήματι τούτῳ μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1890. Τιμᾶται διὰ τοῦ Μεδζητιὲ γ΄ τάξεως.

ΜΘ΄ Ο Δυρραχιου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
(Λαζαρίδης).

Ἐκ Τυάνων τῆς Καππαδοκίας ὁρμώμενος, μόλις τεσσαρακοντούτης, ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς τῷ 1889. Ὑπηρετήσας παρὰ

ταῖς ἱεραῖς μητροπόλεσι Νικομηδείας καὶ Μελενίκου, προσεκλήθη ὡς ἱερατικῶς προϊστάμενος ἐν Χρυσοπόλει καὶ τῇ 3 Μαρτίου 1894 ἐξελέγη ἀρ-

χιερατικῶς προϊστάμενος ἐν Βλάγκᾳ, ὅπου ἐχειροτονήθη τῇ 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τιτουλάριος ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως. Τῷ 1898 ἀνετέθη αὐτῷ ἐξαρχική τις ἀποστολὴ εἰς τὰς ἐν Μακεδονίᾳ μονὰς ἁγίας Ἀναστασίας καὶ Θεοτόκου Κοσινίτσας, καὶ κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1899 ἐξελέγη μητροπολίτης Δυρραχίου.

Ν΄ Ο Εψηφισμενος Σκοπειων ΦΙΡΜΙΛΙΑΝΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 22 Αὐγούστου 1851 εἰς τὴν πόλιν Σχάπατς τῆς Σερβίας. Μετὰ τὰς ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ προκαταρκτικὰς σπουδὰς εἰσήχθη εἰς τὴν

Θεολ. Σχολὴν Βελιγραδίου, ἀποφοιτήσας δὲ ταύτης μετέβη εἰς τὸ ἐν Πράγᾳ πανεπιστήμιον, ἔνθα ἐπὶ διετίαν διήκουσεν ἀνωτέρων φιλοσοφικῶν μαθημάτων, καὶ εἶτα ἐλθὼν εἰς Κων/πολιν κατὰ τὸ 1874 εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν, εἰς τὴν ὁποίαν διαμείνας ἐπὶ ἓν ἔτος ἐξέμαθε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐφοίτησεν εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, παρ' οὗ καὶ ἠξιώθη διπλώματος προλύτου τῆς Θεολογίας. Τῷ 1880 ἐπιστρέψας εἰς Βελιγράδιον διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῇ ἐκεῖ Θεολ. Σχολῇ, διατελέσας τοιοῦτος ἐπὶ δωδεκαετίαν καὶ εἶτα διευθυντὴς αὐτῆς ἐπὶ ἕτερα 5 ἔτη μέχρι τοῦ 1897. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐχρημάτισε συγχρόνως διδάσκαλος τῆς Α. Μ. τοῦ νῦν βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Α΄, ἱερεὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ συντάκτης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐφημερίδος «Ἀγγελιαφόρος τῆς σερβικῆς Ἐκκλησίας», συνέγραψε δὲ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, ὧν τὰ ἐννέα μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν. Κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διατριβὴν διετέλεσε μέλος διαφόρων συλλόγων. Ὡς μέλος τοῦ συλλόγου «Ἀπόστολος Παῦλος» συνέγραψε δύο διατριβὰς α΄) «Ἐπιστημονικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἐργασίαι τοῦ μητροπολίτου Σερβίας Μιχαήλ», β΄) «Σερβικὴ ἐκκλησιαστικὴ φιλολογία κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ ἁγίου Σάββα μέχρι 300 ἐτῶν». Τῷ 1897 ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς Σκόπεια ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ μητροπολίτου· κατὰ Ὀκτώβριον δὲ τοῦ 1899 ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου μητροπολίτης Σκοπείων. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζητιὲ γ΄ τάξεως.

ΝΑ΄ Ο Καστοριας ΓΕΡΜΑΝΟΣ
(Καραβαγγέλης).

Ἐγεννήθη ἐν Λέσβῳ, ἔνθα καὶ τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδὰς ἐποιήσατο. Εἰσαχθεὶς δὲ βραδύτερον ἐν τῇ κατὸ Χάλκην Θεολογ. Σχολῇ ἀπεφοίτησε ταύτης τῷ 1888, μεθ' ὃ μεταβὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ εἰς Γερμανίαν ἀνεκηρύχθη μετὰ τριετεῖς σπουδὰς διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου Λειψίας. Ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν διω-

ρίσθη τῷ 1891 καθηγητὴς τῶν ἀνωτέρων θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, διατελέσας

τοιοῦτος μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου 1896, ὅτε ἐξελέγη ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως. Κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1900 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Καστορίας.

ΝΒ΄ Ο Ρασκοπρεσρενης ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
(Πέριτς).

Ἐγεννήθη τῇ 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1862 ἐν τῷ παρὰ τὸ Βελιγράδιον χωρίῳ Μπάρανδα. Τὰς πρώτας σπουδὰς

αὐτοῦ ἐποιήσατο ἐν τῇ γενετείρᾳ, καὶ εἶτα μετέβη εἰς Βελιγράδιον πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῶν. Τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιεβλήθη ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς Βρακεφονίτσης τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1880 καὶ προεχειρίσθη εἰς διάκονον, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐν Κορατόβτσῳ εἰς πρεσβύτερον, ὡς τοιοῦτος δ' ἐξηκολούθησε τὰς ἀνωτέρας αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ ἐν Βελιγραδίῳ Θεολογικῇ σχολῇ, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1889 ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐνεγράφη ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, ἔνθα ἐκμαθὼν τὴν ἑλληνικὴν ἀπεφοίτησε τῷ 1892.

Μετὰ ταῦτα προσκληθεὶς εἰς Βελιγράδιον ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Μιχαὴλ ὡς γραμματεὺς τῆς μητροπόλεως, κατὰ Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους προεβιβάσθη εἰς σύγκελλον, ἀνατεθείσης ἅμα αὐτῷ τῆς διευθύνσεως τῆς περιφήμου ἱερᾶς μονῆς τῆς Ραβανίτσης. Τῷ 1894, προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς τῆς σερβικῆς σχολῆς, ἀνέλαβε τὴν θέσιν καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ διευθυντοῦ αὐτῆς μέχρι τοῦ 1896, ὅτε προαχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ΄ εἰς ἀρχιμανδρίτην διωρίσθη πρωτοσύγκελλος τοῦ μητροπολίτου Σκοπείων καὶ μετὰ ἓν ἔτος προσκληθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπεστάλη εἰς Πάτμον, ἓν ἔτος δὲ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς ταύτης μελετήσας ἑλληνικὰ ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα, διωρίσθη προεστὼς τῆς ἐν Φερίκῃοϊ ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Τὴν θέσιν ταύτην διετήρησε μέχρι τῆς 17 Ἰανουαρίου 1901, ὅτε ἐψηφίσθη μητροπολίτης Ρασκοπρεσρένης.

ΝΓ΄ Ο Βοδενων ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
(Κομνηνός).

Ἐγεννήθη τῇ 23 Αὐγούστου 1857 ἐν τῇ νήσῳ Τενέδῳ, καὶ σπουδάσας

τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῇ γενετείρᾳ καὶ εἶτα ἐν Προύσῃ, μετέβη βραδύτερον εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἐπὶ διετίαν διήκουσεν ἐγκύκλια μαθήματα, ἐπανακάμψας δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσήχθη ἐν τῇ Πατριαρχ. Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ μετὰ ἓν ἔτος κατετάχθη ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ θείου αὐτοῦ μητροπολίτου Προύσης Νικοδήμου. Ἀποφοιτήσας ταύτης τῷ 1882, ἐχρημάτισεν ἱεροκῆρυξ καὶ ἱεροδιδάσκαλος ἐν Μαγνησίᾳ καὶ Μιτυλήνῃ, ὁπόθεν μετέβη τὸ δεύτερον εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐπέκτασιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ. Μετὰ ἐνιαύσιον δὲ φοίτησιν ἐν αὐτῷ, ἐπανακάμψας εἰς Σμύρνην, προεχειρίσθη εἰς διάκονον τῷ 1885 καὶ διωρίσθη ἱεροκῆρυξ καὶ σχολάρχης εἰς Πέργαμον καὶ Ἀξάριον, εἶτα δὲ διωρίσθη ἱεροκῆρυξ

τῆς Σάμου καὶ τῷ 1888 ἀρχιδιάκονος τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας ἕως τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1891, ὅτε ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως, διατελέσας τοιοῦτος μέχρις Ἀπριλίου 1894, ὅτε παρητήθη. Ἀποσταλεὶς βραδύτερον ἐπὶ εἰδικῇ ἐντολῇ εἰς Γρεβενὰ καὶ Κόνιτσαν, ἐξελέγη τῇ 1 Μαΐου 1899 μητροπολίτης Βοδενῶν.

ΝΔ΄ Ο Ερσεκιου ΣΕΡΑΦΕΙΜ
(Περόβιτς).

Ἐγεννήθη ἐν Γορίτσῃ τῇ Ἐρζεγοβινῃ τῇ 22 Ἰουνίου 1827. Πρὸς ἐκμάθησιν τῶν πρώτων γραμμάτων ἐστάλη παρὰ τῷ συγγενεῖ αὐτοῦ Παρθενίῳ, ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγ. Πνεύματος, παρ' ᾧ ἐνδιατρίψας μέχρι

τοῦ 1848, προεχειρίσθη τῇ 6 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου εἰς ἱερομόναχον.

Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1864 ἐχειροτονήθη ἀρχιμανδρίτης ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἐρσεκίου Προκοπίου, καὶ μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Ρωσίαν, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ δύο ἔτη, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν μονῶν τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Τῷ 1876 ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἐπὶ ἑξαετίαν διαμονῆς αὐτοῦ ἐν Τριπολίτιδι τῆς Βαρβαρίας, μετέβη κατὰ πρῶτον ἐν Κεττίγνῃ· διαμείνας δ' ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἔτη καὶ κατόπιν ἐφησυχάσας ἔν τινι μονῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ διωρίσθη τῇ 14 Φεβρουαρίου 1889 μητροπολίτης Ἐρσεκίου.

ΝΕ΄ Ο Βελεγραδων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
(Παπαχρήστου).

Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1856 ἐκ πατρὸς Χρήστου ἱερέως

(τοῦ νῦν ἀρχιμανδρίτου Χρυσάνθου), ἐκ τῆς Δρυϊνουπόλεως ἔλκοντος τὴν καταγωγήν. Τὰς Θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς συμπληρώσας ἐν Χάλκῃ τῷ 1882, ἐξῆσκησε τὸ ἐπάγγελμα ἱεροκήρυκος καὶ διδασκάλου ἐν διαφό-

ροις ἐπαρχίαις, τελευταῖον δ' ἐν Ἀδριανουπόλει. Τῷ 1893 ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Δαφνουσίας, ὡς βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Μελενίκου Ἀλεξάνδρου. Τῷ 1894 διωρίσθη μητροπολίτης τῆς ἐν Θράκῃ Λιτίτσης, τῷ 1895 προσεκλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς τοποτηρητὴς τῆς θέσεως τοῦ Μεγ. Πρωτοσυγκέλλου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου Ζ΄, προσωρινῶς μέν, ἀλλὰ διαμείνας ἄχρι τέλους Ἰανουαρίου 1897. Τῇ 27 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐξελέγη μητροπολίτης Παραμυθίας καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1900 μητροπολίτης Βελεγράδων. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ γ΄ τάξεως.

ΝΣΤ΄ Ο ΣΤΡΩΜΝΙΤΣΗΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ (Νηστόπουλος).

Γεννηθεὶς ἐν Σινώπῃ τῷ 1854 διήκουσεν ἐν Χάλκῃ τὰ Θεολογικὰ μαθήματα, τυχὼν τοῦ πτυχίου τοῦ τελειοδιδάκτου τῷ 1878. Ἐχρημάτισεν ἱεροκῆρυξ καὶ διδάσκαλος ἐν ἐπαρχίαις τισὶ τοῦ Πόντου, καὶ τῷ 1886 ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ἀμισοῦ, ὡς βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Ἀμασείας Σωφρονίου, προσληφθεὶς ἀπὸ τοῦ 1887 ὡς τοιοῦτος καὶ παρὰ τοῦ Ἀμασείας Ἀνθίμου. Μετὰ πενταετίαν ἐξελέγη ὑπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς συνόδου τῆς Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος Ἀρδαμερίου καὶ Γαλατίστης, καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1900 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Τιβεριουπόλεως καὶ Στρωμνίτσης. Διακρίνεται ἐπὶ βαθείᾳ γνώσει τῆς Τουρκικῆς γλώσσης.

ΝΖ΄ Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μαγνησίᾳ τῷ 1863, ἔνθα ἐπεράτωσε τὸ Σχολαρχεῖον καὶ εἶτα ἐπὶ ἓν ἔτος ἐφοίτησεν ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης. Τῷ 1879 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Θεολογ. Σχολὴν Χάλκης, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν ἀριστεὺς τῷ

1886, διορισθεὶς ἀμέσως ἀρχιδιάκονος τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ ἀοιδίμου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, παρ' ᾧ καὶ διετέλεσε μέχρι τοῦ 1892, ὅτε ἀπεστάλη εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τοῦ τότε Ἡρακλείας, νῦν δὲ Χαλκηδόνος Γερμανοῦ, ὡς ὑπότροφος τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Χρηστάκη Ζωγράφου. Ἐπὶ τριετίαν σπουδάσας τὰ νομικὰ ἐν τοῖς

Πανεπιστημίοις Μονάχου καὶ Βερολίνου ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους, ἔνθα ἐπὶ ἓν ἔτος ἐνέκυψεν ἰδίᾳ εἰς τὴν μελέτην τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, τοῦ Μουσουλμανικοῦ καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ, εἶτα μετέβη εἰς Λονδῖνον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς, ὁπόθεν τῷ 1896 προσεκλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, διορισθεὶς καθηγητὴς τῶν Νομικῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, ἐν ᾗ ἐπὶ πενταετίαν εὐδοκίμως διδάξας ἐψηφίσθη τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1901 μητροπολίτης Γρεβενῶν, χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς τῇ 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ. Κράτιστος θεολόγος καὶ νομικός, ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν Τουρκικήν, Γαλλικήν, Γερμανικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἐξέδωκε δὲ τύποις Ἐπίτομον Χριστιανικὴν Ἠθικὴν καὶ διαφόρους λόγους.

ΝΗ΄ Ο ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ (Σκαρούλης).

Ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Καλύμνῳ, ὅπου ἐδιδάχθη καὶ τὰ πρῶτα γράμ-

ματα, διετέλεσε διάκονος τοῦ ἐπισκόπου Λέρου Μακαρίου, διήκουσε δὲ τὰ θεολογικὰ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, ἀφ' ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1880 καὶ ἐπὶ ἓν σχεδὸν ἔτος διαχθεὶς τὴν Ρωσικήν, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ εἰς τὴν Μόσχαν ὡς ἡγούμενος τοῦ μερίμνῃ καὶ ἐνεργείαις αὐτοῦ τούτου τοῦ Πατριάρχου παραχωρηθέντος εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως Μετοχίου τοῦ ἁγίου Σεργίου. Εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ Μετοχίου τούτου ἐπὶ δωδεκαετίαν, μεθ' ὃ ἀπεσύρθη. Ἀπὸ τοῦ 1893 διέμενεν ἰδιωτεύων ἐν Καλύμνῳ· μετὰ διετίαν δ' ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐψηφίσθη τῷ 1900 μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης ἐν Μακεδονίᾳ.

ΝΘ΄ Ο ΣΒΟΡΝΙΚΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (Ζηϋκοβιτς).

Ἐγεννήθη ἐν Κροατίᾳ τῷ 1839, ἐχειροτονήθη δὲ διάκονος καὶ ἱερεὺς τῷ 1861. Βραδύτερον διωρίσθη καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ 1868 διετέλει μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἐν Καρλστάδ. Τῷ 1893 διωρίσθη πρωτοσύγκελλος καὶ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου Γκομιριέ, τῷ δὲ 1896 προσκληθεὶς ὡς πρῶτος σύμβουλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Σεραγέβου, προεχειρίσθη εἰς ἀρχιμανδρίτην καὶ τῇ 1 Μαΐου 1897 ἐξελέγη Μητροπολίτης Σβορνικίου.

Ξ΄ Ο ΜΟΓΛΕΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ (Μαργαριτιάδης).

Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1840 καὶ χειροτονηθεὶς ἀρχιδιάκονος ὑπηρέτησε παρὰ τοῖς μητροπολίταις Ἀγκύρας καὶ Ἐφέσου, καὶ παρὰ τῷ Πατριάρχῃ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἰακώβῳ προηγουμένως, εἶτα δ' εἰσῆχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς

Χάλκης, ὅπου συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ τῷ 1876. Μετὰ ἓν ἔτος ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ἐλαίας ὡς βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1878 ἐξελέγη ἐπίσκοπος Κίτρους ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς συνόδου τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀποσυρθεὶς μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης διέμενεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ κατὰ τὸ 1888 ἀπεστάλη εἰς Σαράντα-Ἐκκλησίας ὡς ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου Ματθαίου τοῦ Ἀδριανουπόλεως, εἰς ἣν ὑπάγεται

τὸ τμῆμα Σαράντα-Ἐκκλησιῶν. Διοικήσας δὲ σχεδὸν ἐπὶ τριετίαν τὸ τμῆμα τοῦτο ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τῷ 1893 ἐξελέγη μητροπολίτης Μογλενῶν.

ΞΑ΄ Ο Πρεσπων και Αχριδων ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 10 Ἰανουαρίου 1854 ἐν Ραιδεστῷ, ἔνθα καὶ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα. Τῷ 1872 ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῷ τότε Ἡρακλείας Παναρέτῳ, τῷ δὲ 1874 εἰσήχθη ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, ἐν ᾗ καὶ προεχειρίσθη διάκονος τῇ 26 Δεκεμβρίου 1878, ἀποφοιτήσας δὲ ταύτης τῷ 1881 ἐδίδαξεν ἐν ταῖς σχολαῖς Κιρκαγατσίου ἐπὶ τετραετίαν καὶ εἶτα ἐν Μαγνησίᾳ ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος. Χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς ἐν Κυδωνίαις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1887 ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐπι-

σκόπου Ἐρυθρῶν διεκυβέρνησε τὸ τμῆμα ἐκεῖνο ὡς βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ ἀοιδίμου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου μέχρι τῆς 16 Ἀπριλίου 1890, ὁπότε διωρίσθη ἐπίσκοπος Μετρῶν. Τῇ 18 Μαρτίου 1899 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν.

ΞΒ΄ Ο Δεβρων και Βελισσου ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Πρεβέστῃ τῆς ἐπαρχίας Δράμας, ἐν ᾗ καὶ τὰ πρῶτα ἐδι-

δάχθη γράμματα. Τῷ 1880 εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολήν, ἣν διετέλει τότε ἡ παρὰ τὰς Σέρρας ἱερὰ

Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐμαθήτευσεν ἐν αὐτῇ ἐπὶ διετίαν καὶ ἐκάρη μοναχός. Τῷ 1882 εἰσήχθη εἰς τὸ γυμνάσιον Σερρῶν, μετὰ ἓν ἔτος δὲ χειροτονηθεὶς διάκονος ὑπὸ τοῦ τότε Σερρῶν, νῦν δὲ Προύσης Ναθαναήλ, εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1891· ἐπανακάμψας δὲ εἰς Σέρρας διετέλεσεν ἐπὶ τετραετίαν γραμματεὺς καὶ ταμίας τῆς Μονῆς τοῦ Προδρόμου Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1895 ἐλθὼν εἰς Κων/πολιν ἀπεστάλη προνοίᾳ πατριαρχικῇ εἰς Βελιγράδιον, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Σερβικῆς γλώσσης, διαμείνας δ' ἐκεῖσε ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπανέκαμψεν εἰς Κων/πολιν, ἔνθα ἐχειροτονήθη κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1897 εἰς ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ ἁγ. Ἀμφιπόλεως Προκοπίου, καὶ διωρίσθη προϊστάμενος τῆς ἐν Βλάγκᾳ ἱερᾶς Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ τετράμηνον ἐκεῖ ὑπηρεσίαν διωρίσθη προϊστάμενος τοῦ ἐν Τζιβαλίῳ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ὑπηρετήσας δὲ ὡς τοιοῦτος ἐπὶ 3 ½ ἔτη ἐψηφίσθη μητροπολίτης Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1900.

ΞΓ΄ Ο Καισσανδρειας ΛΕΟΝΤΙΟΣ (Ἐλευθεριάδης).

Γεννηθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐχρημάτισε καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῷ Ζαππείῳ ἐθνικῷ παρθεναγωγείῳ Κων/πόλεως ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1883, ὅτε ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ΄ διώρισεν αὐτὸν μέγαν ἀρχιμανδρίτην, προϊστάμενον δῆλα δὴ τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. Ἐν ἀρχαῖς τοῦ 1885, παραλαβὼν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ Γρηγόριος ὁ Καλλίδης ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον Κίτρους. Τῷ 1893 προεβιβάσθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, ἥτις ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ προεβιβάσθη εἰς μητροπόλεως βαθμὸν ὑπὸ τοῦ οἰκουμ. Πατριάρχου Ἀνθίμου

Ζ΄, τέως ὑποκειμένη τῇ μητροπόλει τῶν Ἰωαννίνων. Τῷ 1896 προεβιβάσθη εἰς τὴν μητρόπολιν Φιλαδελφείας, ἀφ' ἧς τῷ 1899 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Μελενίκου, ἣν ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τῷ 1901 κατὰ Φεβρουάριον, μετατεθεὶς εἰς τὴν μητρόπολιν Κασσανδρείας, τὴν ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χερσονήσῳ.

ΞΔ΄ Ο Χαλδειας ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

ΞΕ΄ Ο Ελασσωνος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
(Καρβάκης).

Ἐγεννήθη ἐν Ἀλατσάτοις τῆς ἐπαρχίας Κρήνης καὶ σπουδάσας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, ἀπεφοίτησεν ἐξ αὐτῆς τῷ 1887. Χρηματίσας διδάσκαλος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐφέσου, καὶ εἶτα πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Σμύρνης διωρισθη κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1893 μέγας ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μέχρι τῶν μέσων τοῦ ἔτους 1894, ὅτε χειροτονηθεὶς τιτουλάριος ἐπίσκοπος Λεύκης διωρίσθη προϊστάμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλίου τῆς καὶ νοσοκομειακῆς, ὡς γνωστόν, λεγομένης. Ἔμεινε δὲ τοιοῦτος μέχρι τέλους τοῦ 1900, ὅτε ἡ μεγάλη Ἐκκλησία προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν μητρόπολιν Ἐλασσῶνος ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΞΣΤ΄ Ο Προικοννησου ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ
(Βουτσᾶς).

Προικοννήσιος τὴν πατρίδα ἐκ Χώρας Μαρμαρᾶ τὰς πρώτας σπουδὰς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐποιήσατο. Τῷ 1859 ἐλθὼν εἰς Κων/πολιν ἐμαθήτευσεν ἐπὶ διετιαν ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ εἶτα τῇ προστασίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σωφρονίου, εἰσήχθη ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογ. Σχολῇ, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας ἀριστεὺς τῷ 1869, ἀπεστάλη μετὰ ἓν ἔτος τῇ συστάσει τοῦ τότε ἐν Πριγκήπῳ ἐφησυχάζοντος πρώην οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀοιδίμου Σωφρονίου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βιζύης ὡς ἱεροκῆρυξ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως, ἐπὶ διετίαν δὲ διατελέσας τοιοῦτος, διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος τῆς ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου ἱερᾶς ἐκκλησίας Παναγίας τῆς Κουμαριωτίσσης. Ἐν τεῦθεν τῇ αἰτήσει τοῦ ἀοιδίμου Ἐφέσου Παϊσίου προσελήφθη ὡς ἱεροκῆρυξ τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ, ἔνθα καὶ πρῶτος συνέστησε τὸ Κυριακὸν μάθημα, καταπολεμήσας μετὰ ζήλου τὰς κακοδοξίας τῶν Λουθηροκαλβινιστῶν, ἐχόντων ἐκεῖ τὴν ἕδραν αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου διωρίσθη πρωτοσύγκελος αὐτοῦ· κατὰ δὲ τὸ 1874 προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σωφρονίου ὡς διευθυντὴς τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου καὶ ἅμα ἱεροκῆρυξ καὶ πρωτοσύγκελλος τοῦ Ἀλε-

ξανδρινοῦ θρόνου. Ἀσθενείας ἕνεκεν, ἐπιστρέψας εἰς Κων/πολιν διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εἶτα δὲ ὡς ἱεροκῆρυξ τοῦ ἐν Κοντοσκαλίῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Κυριακῆς, ὁπόθεν προσεκλήθη καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος ὡς ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος αὐτοῦ, προχειρισθεὶς εἰς ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν τίτλον Παμφίλου. Μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἀπεστάλη συνοδικῇ διαγνώμῃ, εἰσηγοῦντος τοῦ καὶ τότε Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, ὡς περιοδευτὴς ἐπί-

σκοπος ἀνὰ τὴν Βόρειον Μακεδονίαν καὶ μετὰ τὴν εὐδόκιμον ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης διωρίσθη βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ τμήματος Καβακλιᾶ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Εἶτα διωρίσθη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Μ. Ρεύματος διατελέσας τοιοῦτος ἐπὶ ὀκταετίαν μέχρι τῆς ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Ε΄ προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀγχιάλου, ὁπόθεν μετετέθη εἰς τὴν τῆς Καρπάθου καὶ Κάσσου, ἔνθα ἐπὶ ὀκταετίαν διατελέσας προσεκλήθη τῷ 1895 ὡς μέλος συνοδικόν. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διετοῦς συνοδικῆς περιόδου του διωρίσθη μητροπολίτης Ἐλασσῶνος, λήγοντος δὲ τοῦ 1900 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Στρωμνίτσης, εἰς ἣν πρὶν ἢ μεταβῇ, τῇ αἰτήσει τῶν συμπατριωτῶν του ἐψηφίσθη μητροπολίτης Προικοννήσου. Τιμᾶται διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ β΄ τάξεως.

ΞΖ΄ Ο Δρυϊνουπολεως ΛΟΥΚΑΣ
(Πετρίδης).

Ἐγεννήθη ἐν Μαδύτῳ τῷ 1850, καὶ μικρόθεν μεταβὰς εἰς Ἅγιον Ὄρος ἐκάρη μοναχὸς ἔν τινι κελλίῳ τῶν Καρυῶν. Τὰς Θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς συμπληρώσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης τῷ 1878, προσελήφθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ, ὅστις τότε Πατριάρχης οἰκουμενικὸς ἐκλεγεὶς παρέλαβε τὸν διάκονον Λουκᾶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ διώρισε πρῶτον γραμματέα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου (τοῦ τῆς μεγάλης πρωτοσυγκελλίας). Ἐν ἀρχαῖς τοῦ 1885 διωρίσθη Μέγας ἀρχιδιάκονος τοῦ Πατριαρχείου, καὶ μετὰ ἑνὸς ἔτους διακονίαν ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Σερρῶν. Μόλις διετίαν διαμείνας, ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ, καὶ κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1888 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Αἴνου, ποιμάνας αὐτὴν μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1899, ὅτε μετετέθη εἰς τὴν

ἐν Ἠπείρῳ μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως καὶ Δελβίνου. Ἀπὸ τοῦ 1893 μέχρι τοῦ 1895 διετέλεσε μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΞΗ΄ Ο Κιου ΙΩΑΚΕΙΜ
(Βαξεβανίδης).

Βυζάντιος τὴν πατρίδα, ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς

Σχολῆς τῷ 1888. Μετῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ 1892, ὅτε χειροτονηθεὶς διάκονος προσελήφθη ἐν τῇ ὑπη-

ρεσίᾳ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλκηδόνος. Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1894 ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ Χαλκηδόνος Ἰωακείμ. Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ 1896 χειροτονηθεὶς τιτουλάριος ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως ἀπεστάλη βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Κυζίκου Νικοδήμου διὰ τὸ τμῆμα Δαρδανελλίων. Τριετίαν διαμείνας, ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔμενε σχολάζων μέχρι Φεβρουαρίου τοῦ 1900, ὅτε ἐξελέγη μητροπολίτης Κῴου.

ΞΘ' Ο ΛΙΤΙΤΣΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
(Λεβαντερίδης).

Γεννηθεὶς ἐν Μαδύτῳ, διήκουσεν ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χάλκης τὰ θεολο-

γικὰ μαθήματα, λαβὼν τὸ δίπλωμα τῷ 1881. Ἔκτοτε διατελέσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μιτυλήνης, ἐξελέγη κατὰ τὸ 1892 μητροπολίτης Νευροκοπίου, καὶ μόλις τριετίαν ἐκεῖ διαμείνας, παρητήσατο τὴν ἐπαρχίαν καὶ μεταβὰς διέμενεν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1897 ἐξελέγη μητροπολίτης Λιτίτσης, καὶ ὡς τοιοῦτος προσεκλήθη μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν Νοέμβριον τοῦ 1900.

Ο' Ο ΚΑΡΠΑΘΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

ΟΑ' Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

Ποιμαίνων ἀπὸ δέκα καὶ τριῶν ἐτῶν τὴν γενέτειραν πενηκοντα δὲ καὶ πέντε σχεδὸν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, διήνυσε τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τοῦ 1875 ἐπίσκοπος Ἀρδαμερίου καὶ Γαλατίστης (ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Θεσσαλονίκης), εἶνε ἀνάστημα τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ', ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος. Βραδύτερον προήχθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ εἶτα εἰς τὸν τῆς Δρυϊνουπόλεως, τῇ δὲ 31 Ἰουλίου 1894 μετετέθη καὶ πάλιν εἰς τὸν τῶν Σερβίων καὶ Κοζάνης. Ἀναλαβὼν ἐξαρχικὴν ἀποστολὴν εἰς ἅγιον Ὄρος τῷ 1897, σὺν τῷ μητροπολίτῃ Γρηγορίῳ Σερρῶν, ἐκλήθη τῷ 1898 μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· διακρίνεται δὲ δι' ὃν τρέφει ζῆλον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Κοζάνης, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ πρὸ διετίας ἱδρυόμενον αὐτόσε τὸ λεγόμενον Παλταδώρειον Γυμνάσιον.

ΟΒ' Ο ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 6 Νοεμβρίου 1846 ἐν Δαρδανελλίοις. Τῷ 1860, ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔνθα διέμεινε σπουδάζων μέχρι τοῦ 1871, ὁπότε ἐπανακάμψας εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ εἰσήχθη τῇ προστασίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Κυζίκου Νικοδήμου εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν Χάλκης, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1877 καὶ χειροτονηθεὶς κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους τούτου εἰς διάκονον, προσελήφθη ἀμέσως ὡς διδάσκαλος εἰς τὴν ἐν Βατοπεδίῳ λειτουργοῦσαν τότε

σχολὴν καὶ μετὰ δύο ἔτη εἰς τὴν τῆς πατρίδος του, ἐν ᾗ ἐπὶ διετίαν ἐπίσης εἰργάσθη ὥς τε διδάσκαλος καὶ ἱεροκῆρυξ. Τῷ 1881 προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Ἀμβροσίου μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ὡς ἀρχιδιάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, μετὰ τετραετῆ δὲ αὐτόσε ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μητροπολίτου προσελήφθη ὑπὸ τοῦ τότε ***Νικοπόλεως*** ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εἰς τὸ τμῆμα τῆς Φιλιππιάδος, διατελέσας ἐπὶ πενταετίαν ὡς τοιοῦτος. Τῷ 1890, μετὰ ἐνὸς ἔτους διαμονὴν ἐν τῇ

πατρίδι αὐτοῦ, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἁγ. Δέρκων ὡς προϊστάμενος Μακροχωρίου διαμείνας ἐπὶ 5 ἔτη. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1895 προεχειρίσθη βοηθὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Δέρκων ὑπὸ τὸν τίτλον Τρῳάδος καὶ τῇ 27 Ἰουνίου 1900 ἐξελέγη Μητροπολίτης Νευροκοπίου.

ΟΓ' Ο ΛΕΡΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
(Κατζῆ Ἀποστόλου)

Ἐγεννήθη ἐν Ἴμβρῳ περὶ τὸ 1850, συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης τῷ 1876 καὶ προσελήφθη καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τοῖς ἐν Φιλιππουπόλει Ζαριφείοις Διδασκαλίοις μέχρι τοῦ 1878, ὅτε προσέλαβεν αὐτὸν ὡς δευτερεύοντα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ', προβιβάσας αὐτὸν εἰς Μ. ἀρχιδιάκονον τῷ 1883. Διετίαν ἀκριβῶς διατελέσας τοιοῦτος ἐχειροτονήθη κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1885 ἐπίσκοπος Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, καὶ τῷ 1893 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Δισκάτης ἐν Θεσσαλίᾳ, μόλις τριετίαν μείνας, καθότι τὸ Πατριαρχεῖον διαλῦσαν τὴν μητρόπολιν ταύτην προσήρτησε τῶν χωρίων αὐτῆς τινὰ μὲν τῇ μητροπόλει τῆς Ἐλασσῶνος, τινὰ δὲ τῇ ἐπισκοπῇ Πέτρας. Ἔκτοτε ἔμενε σχολάζων ἐν Κων/πόλει μέχρι τῆς 29 Μαΐου 1897, ὅτε ἐξελέγη μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου. Τῷ 1900 προσεκλήθη μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ διατελεῖ τοιοῦτος.

ΟΔ' Ο ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
(Ψωμιάδης).

Ἐγεννήθη τῇ 11 Ἰανουαρίου 1894 ἐν Κοτυώροις (Ὀρδοὺ) τοῦ Εὐξείνου, διήκουσε δὲ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς πατρίδος του, ἐν αἷς ἅμα τῇ ἐξ αὐτῶν ἀποφοιτήσει του δεκαεξαετὴς ἔτι ὢν ἐχρημάτισε διδάσκαλος ἐπὶ τριετίαν. Τῇ προστασίᾳ δὲ τοῦ θείου αὐτοῦ Κωνσταντίνου Ψωμιάδου ἐλθὼν τῷ 1883 εἰς Κων/πολιν ἐφοίτησεν ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ τὸ ἐπιὸν ἔτος εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογικήν. Μαθητεύων ἔτι, τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1888, ἐχειροτονήθη ἐν αὐτῇ τῇ σχολῇ διάκονος, ἀναγκασθεὶς δὲ νὰ διακόψῃ ἐπὶ ἓν ἔτος τὰς σπουδάς του, ἕνεκεν ἀσθενείας, ἐσυνέχισεν αὐτὰς ἅμα τῇ ἀνακτήσει τῆς ὑγείας του καὶ ἀπεφοίτησε τῷ 1892. Τῇ 16 Αὐγούστου τοῦ

αὐτοῦ ἔτους προχειρισθεὶς εἰς πρεσβύτερον διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος τῆς ἐν Γαλατᾷ ἱ. ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Ἰωάννου, τῇ δὲ 29ῃ τοῦ αὐτοῦ ἐχειροτονήθη ἀρχιμανδρίτης ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η΄. Μετὰ δεκάμηνον αὐτόθι ὑπηρεσίαν προσελήφθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἡρακλείας (νῦν Χαλκηδόνος) Γερμανοῦ ὡς πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας διατελέσας τοιοῦτος καὶ τῆς μητροπόλεως Χαλκηδόνος ἅμα τῇ εἰς αὐτὴν μεταθέσει τοῦ γέροντος αὐτοῦ. Μετὰ ἑξάμηνον ὅμως ὑπηρεσίαν ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐπαρχίᾳ, παραι-

τηθεὶς ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ ἱερὰν σκήτην τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος, ἧς καὶ λαμπρὰν ἐδημοσίευσε τότε περιγραφήν. Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1898 μετακληθεὶς ἐκεῖθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Ε΄ διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος τῆς ἐν Γαλατᾷ ἱ. ἐκκλησίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Τῷ 1898 ἀπεστάλη ἐξαρχικῶς εἰς Τραπεζοῦντα διὰ τὸ ζήτημα τῆς μονῆς Σουμελᾶ, ἀνατεθείσης ἅμα αὐτῷ τῆς εἰσπράξεως καὶ καθυστερουμένων τινῶν ποσῶν, ὀφειλομένων τῇ Θεολ. Σχολῇ Χάλκης. Τῇ 29 Ἀπριλίου 1899 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Κολωνίας χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς τῇ 16 Μαΐου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς τέως προΐστατο. Μετὰ ἓν ἔτος δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἐγκαθιδρύσεώς του ἀπεστάλη καὶ πάλιν ἐξαρχικῶς εἰς Τραπεζοῦντα διὰ τὸ αὐτὸ ζήτημα.

Διακρινόμενος ὡς ἱεροκῆρυξ καὶ δεξιῶς χειριζόμενος τὸν κάλαμον συνέγραψε καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας: 1ον] Μελέτην περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀποστολικῇ ἐποχῇ ἱερᾶς ψαλμῳδίας, 2ον] Περὶ ἱεροῦ κλήρου, 3ον] Περὶ ἐθίμων τοῦ γάμου παρὰ τοῖς Κοτυωρεῦσι καὶ διαφόρους ἄλλας διατριβάς. Ὑπὸ τῆς αὐτοκρ. Κυβερνήσεως ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ γ΄ τάξεως.

ΟΕ΄ Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Πετρίδης).

Ἐγεννήθη ἐν Γανοχώροις τῆς Θράκης, ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ 1887, καὶ ὑπηρετήσας παρὰ τῷ προστάτῃ αὐτοῦ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης Γρηγορίῳ, τῷ κατόπιν Ἰωαννίνων, ἐψηφίσθη κατὰ Μάρτιον τοῦ 1892, τριακοντούτης σχεδόν, αἰτήσει τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων, τιτουλάριος ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ, διαμείνας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ περὶ τὰ τρία ἔτη. Τῷ 1895 διωρίσθη προϊστάμενος τῆς πολυανθρώπου συνοικίας Ταταούλων, κατὰ Ὀκτώβριον δὲ τοῦ 1897 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Πρεσπῶν, κατὰ Μάρτιον δὲ τοῦ 1899 μητροπολίτης Στρωμνίτσης (Τιβεριουπόλεως), ἀφ' ἧς μετετέθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὴν μητρόπολιν Ἐλευθεροπόλεως.

ΟΣΤ΄ Ο ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (Παλαιοκρασσᾶς).

Γεννηθεὶς ἐν Ἀνδρῳ, διήκουσε τὰ θεολογικὰ μαθήματα ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ τῆς Χάλκης, ἀποφοιτήσας τῷ 1873. Προσληφθεὶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ μητροπολίτου Ξάνθης, εἶτα δὲ Χαλκηδόνος Καλλινίκου, ἐψηφίσθη τιτουλάριος ἐπίσκοπος Ἀργυροπόλεως τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1880, ὡς βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Χαλκηδόνος. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1882 ἐξελέγη μητροπολίτης Βάρνης, ἔνθα ἀπὸ μικροῦ διέμενεν ὡς ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου Βάρνης Κυρίλλου· κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1887 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Στρωμνίτσης, ἀποσυρθεὶς μετὰ πενταετῆ περίπου διοίκησιν. Διαμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς πρώην Στρωμνίτσης, ἐξελέγη μητροπολίτης Κύρου, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐκλήθη συνοδικὸν

μέλος τῷ 1897, ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν καὶ τιμηθεὶς διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ γ΄ τάξεως. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1900 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Παραμυθίας.

ΟΖ΄ Ο ΒΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Ἀράπογλους).

Γεννηθεὶς ἐν Συγῇ τῆς Βιθυνίας, ἐσπούδασεν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, ἀφ' ἧς ἀποφοιτήσας τῷ 1885 προσελήφθη μετὰ μικρὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ μητροπολίτου Προύσης Ναθαναήλ. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1896 χειροτονηθεὶς τιτουλάριος ἐπίσκοπος Ροδοστόλου ἀπεστάλη εἰς τὸ πολυοίκητον τμῆμα Σαράντα-Ἐκκλησιῶν ὡς

ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, ὑφ' ὃν ὑπάγεται τὸ τμῆμα τοῦτο. Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1899 ἐξελέγη μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης.

ΟΗ΄ Ο ΒΑΝΙΑΛΟΥΚΑΣ ΚΑΙ ΒΙΧΑΤΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ

Γεννηθεὶς τῷ 1858 ἐν Πλάτσκῃ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Λυκείῳ τοῦ Κάρλοβιτς, εἶτα δ' ἐν τοῖς πανεπιστημίοις Ἄγραμ, Βιέννης καὶ Γράτς, ἐν ᾧ ὑποστὰς ἐξετάσεις εἰς τὰ νομικά, εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ὑπηρετήσας ἐν αὐτῷ μέχρι τοῦ 1892. Κατόπιν, τὰ θεολογικὰ μαθήματα διακούσας ἐν τῷ σεμιναρίῳ τοῦ Κάρλοβιτς, ἐκάρη μοναχὸς ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Πούβεσδιν ἐν Σιρμίᾳ. Ἀπὸ τοῦ 1895—98 ἐχρημάτισε γραμματεὺς καὶ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἱεροσυνεδρίου Τεμισβάρης, εἶτα διετέλει κυρίως διαχειριστὴς τῶν ἱερῶν κτημάτων τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὀρθοδόξου

κοινότητος ἕως Ἰουλίου τοῦ 1900, ὅτε ἐξελέγη μητροπολίτης Βανιαλούκας, ἄρτι συσταθείσης ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τῆς μητροπόλεως ταύτης.

ΟΘ' Ο ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΤΑΡΑΣΙΟΣ

Κων/πολίτης τὴν πατρίδα, ἀποφοιτήσας τῷ 1860 τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, ἄγει σχεδὸν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν. Χρηματίσας διάκονος παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Δράμας Ἀγαθαγγέλῳ, ἐχειροτονήθη ὑπ' αὐτοῦ τιτουλάριος ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως, κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1867 παραληφθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκείνου καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ Δράμας εἰς Ἔφεσον μετάθεσιν τῷ 1872. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1875 ἐψηφίσθη ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων, ὑποκείμενος τῷ μητροπολίτῃ Ἐφέσου, τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ Γ' ἄρτι προβιβάσαντος τὴν ἐπισκοπὴν Ἡλιουπόλεως εἰς μητρόπολιν. Ὁ Ταράσιος διακρίνεται ἐπὶ τῇ γνώσει τῆς Ἐκκλ. Ἱστορίας, πολλὰς σπουδαίας διατριβὰς ἐκδοὺς ἐν ἐφημερίσι σμυρναϊκαῖς.

Π' Ο ΚΑΛΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΜΑΔΥΤΩΝ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

(Γοργίας).

Ἐγεννήθη τῷ 1859 ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς νήσου Χίου, ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς ὁποίας καὶ ἐμαθήτευσεν. Εἰσαχθεὶς εἶτα εἰς τὴν Θεολογ. Σχολὴν Χάλκης τῇ προστασίᾳ τοῦ νῦν ἁγ. Ἡρακλείας Ἱερωνύμου ἐξαδέλφου τοῦ πατρός του, ἐχειροτονήθη διάκονος τῇ 25 Δεκεμβρίου 1884 ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Δ'. Ἀποφοιτήσας δὲ τῆς σχολῆς τὸ ἐπιὸν ἔτος μετέβη εἰς Πρέβεζαν παρὰ τῷ γέροντι αὐτοῦ, τῷ δὲ 1887 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερατικῆς σχολῆς, ἐν ᾗ ἐδίδαξεν ἐπὶ ἓν ἔτος, μεθ' ὃ ἐπανακάμψας εἰς Πρέβεζαν διετέλεσεν ἐπὶ διετίαν ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου, κληθέντος ὡς συνοδικοῦ.

Τῷ 1891 προσελήφθη ὑπὸ τοῦ ἁγ. Ἡρακλείας (νῦν Χαλκηδόνος) Γερμανοῦ ὡς πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ, τῇ δὲ 2 Ἀπριλίου 1892 ἐχειροτονήθη εἰς ἐπίσκοπον Εἰρηνουπόλεως ἐν Ραιδεστῷ, ἔνθα διέμενεν ὡς γενικὸς ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1897, ὅτε μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Καλλιουπόλεως, ἐσχάτως προαχθεῖσαν εἰς μητρόπολιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Σ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

ἐν Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεως.

Κατάστιχα, ἀντίγραφα ἐπιστολῶν, εὑρετήρια, βιβλία συναλλαγμάτων κλπ. κλπ. *ἑλληνιστί.* — Ἐκτύπωσις ἐπικεφαλίδων, τιμολογίων, ἐπισκεπτηρίων κλπ. ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτῆς ποιότητος. Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ Σ. Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ἀργὰ λαβόντες τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας δημοσιεύομεν ὧδε τὰς βιογραφίας τῶν Σ. Σ. Μητροπολιτῶν Σμύρνης, Ξάνθης, Χαλδείας καὶ Καρπάθου.

ΚΖ' Ο ΣΜΥΡΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

(Ἀστερίου).

Ἐκ Καστορίας καταγόμενος ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ 1860. Χρηματίσας ἐφ' ἱκανὸν ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἁγ. Νικαίας Ἰωαννικίου, ἐψηφίσθη τῷ 1867 μητροπολίτης Ἀγχιάλου, ἔνθα ἐπὶ δεκαετίαν διετέλεσε, διατρίβων δ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐν Κων/πόλει διηύθυνε συνάμα ἐπί τινα καιρὸν καὶ τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολήν. Ἀποχωρήσας τῆς ἐνεργοῦ ἀρχιερατείας διωρίσθη τῷ 1879 προϊστάμενος Σταυροδρομίου μέχρι τοῦ 1881, ὅτε ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ἐπανήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀγχίαλον· τῷ δὲ 1884 προήχθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς Σμύρνης. Ἑβδομηκοντούτης ἤδη τὴν ἡλικίαν διακρίνεται διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν τῆς θρησκείας τύπων, συγγραφεὺς δ' ἄριστος καὶ ἱεροκῆρυξ, γνωρίζει καλῶς τὴν τουρκικὴν καὶ βουλγαρικήν.

ΛΑ' Ο ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ

(Εἰκόνα ἴδε σελ. 108).

Ἐκ Κρώμνης τῆς ἐπαρχίας Χαλδείας. Ἀδελφὸς ἐν πρώτοις τῆς αὐτόθι Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χοντουρᾶ. Πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ μητροπολίτου Χαλδείας. Ἀποφοιτήσας τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ 1878 διωρίσθη ἱεροκῆρυξ ἐν Ἀργυροκάστρῳ καὶ εἶτα ἡγούμενος τῆς αὐτόθι μονῆς. Ἐπιστρέψας εἰς Κων/πολιν ἐξελέγη βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ τότε Νικαίας Σωφρονίου ὑπὸ τὸν ψιλὸν τίτλον Λεύκης. Ἐπανελθὼν εἰς βασιλεύουσαν διωρίσθη προϊστάμενος Βλάγκας καὶ εἶτα τῷ 1894 ἐξελέγη μητροπολίτης Κολωνίας, τῷ δὲ 1899 μητροπολίτης Φιλαδελφείας.

ΜΔ' Ο ΞΑΝΘΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

(Σγουρός).

Χῖος τὴν πατρίδα ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογ. Σχολῆς τῷ 1887. Διωρίσθη ἀμέσως Δευτερεύων, μετ' οὐ πολὺ Ἀρχιδιάκονος καὶ μετὰ ἓν ἔτος Μ. Πρωτοσύγκελλος. Μετὰ ἓξ μῆνας δέ, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1890, μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, καὶ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1891 ἐξελέγη μητροπολίτης Ξάνθης.

ΞΔ' Ο ΧΑΛΔΕΙΑΣ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

(Εἰκόνα ἴδε σελ. 123).

Ἐκ χωρίου Βαρινοῦ τῆς ἐπαρχίας Χαλδείας ἐν τῷ τμήματι τῆς Κρώμνης εὑρισκομένου. Ἐτῶν 80 περίπου. Νεανίας ἔτι ἠσθάνθη κλίσιν πρὸς τὸ ἱερατικὸν στάδιον, δι' ὃ καὶ ἐγένετο μοναχὸς ἐν τῇ πλησίον Μονῇ τῆς Παναγίας Σουμελᾶ. Θανόντος τοῦ γέροντος αὐτοῦ ἱερομονάχου Γερβασίου ἦλθεν εἰς Κων/πολιν καὶ εἰσήχθη ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ. Ἀποφοιτήσας τῷ 1858 ἐχρημάτισε προϊστάμενος καὶ ἱεροκῆρυξ ἐν Τζιβαλίῳ. Εἶτα ἀντιπρόσωπος τοῦ μητροπολίτου Μελενί-

κου ἐν Δεμὴρ-Ἰσαρίφ. Πατριαρχεύοντος Σωφρονίου ἐξελέγη τῷ 1864 μητροπολίτης Χαλδείας, ἔκτοτε δὲ ποιμαίνει τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ἣν πράγματι ἐξύψωσεν, ἱδρύσας ἡμιγυμνάσιον ἐν Ἀργυροπόλει καὶ σχολὰς δημοτικὰς παντοῦ σχεδόν. Φιλότιμος καὶ φιλόμουσος εἰς τὸ ἔπακρον ὑποστηρίζων γενναίως πάντα συνεπαρχιώτην του ὀρεγόμενον παιδείας, ἀναδείξας πνευματικὰ αὐτοῦ ἀναστήματα τοὺς μητροπολίτας Κορυτσᾶς Γερβάσιον καὶ Φιλαδελφείας Λεόντιον, τὸν ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ Γερβάσιον, τὸν Μ. Ἀρχιδιάκονον Λαυρέντιον καὶ πλείστους ἄλλους λαϊκούς.

Συνοδικὸς ἐχρημάτισε τετράκις ἐπὶ Ἰωακεὶμ Β΄, ἐπὶ Ἰωακεὶμ Δ΄, ἐπὶ Νεοφύτου Η΄ καὶ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Ε΄. Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνοδικὴν περίοδον ἡ Μ. Ἐκκλησία βραβεύουσα τὸν καλὸν τοῦτον ποιμένα ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν τιτλον *ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου παντὸς Ἑλλησπόντου.*

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΟΥ

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 10 Ἰανουαριου 1902, προτάσει τῆς Α. Θ. Π. ἡ μητρόπολις Κορυτσᾶς προήχθη 34η τὴν τάξιν, μετατεθεῖσα ἐν τῇ Β΄ Στήλῃ τοῦ Συνταγματίου μετὰ τὴν μητρόπολιν Μηθύμνης. Οὕτως ἡ μητρόπολις Μεσημβρίας ἔρχεται 35η τὴν τάξιν, ἡ τῆς Σάμου 36η καὶ οὕτω καθεξῆς, τῆς μητροπόλεως Ρασκοπρεσρένης ἐρχομένης 51ης καὶ τελευταίας ἐν τῇ Β΄ στήλῃ. Ἡ μητρόπολις Βοδενῶν 52α καὶ πρώτη τῆς Γ΄ Στήλης, ἡ τῶν Βελεγράδων δὲ 53η καὶ αἱ κατόπιν ὡς εἶχον πρότερον.

Ὁ ἔναντι πίναξ τοῦ Συνταγματίου ἐτυπώθη πρὸ τῆς ὡς ἄνω μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ.

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ (ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΥΣ) ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησία: Κων/πόλεως Γρ. 20.—Ἐπαρχιῶν Γρ. 25.—Ἐξωτερικοῦ Φρ. 5.25.

Ἓν τεῦχος ἀποστέλλεται **δωρεὰν** παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Ἐκδόται: Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ καὶ Σα

Γραφεῖα: Γαλατᾷ, Κιουρεκτσιλέρ, ἀριθ. 10.

(Ἴδε σελίδα 186).

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΟΝ

ΚΑΘ' Ο ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ

Α΄ ΣΤΗΛΗ	Β΄ ΣΤΗΛΗ	Γ΄ ΣΤΗΛΗ
1 Καισαρείας	26 Σμύρνης	51 Βοδενῶν
2 Ἐφέσου	27 Μιτυλήνης	52 Κορυτσᾶς
3 Ἡρακλείας	28 Διδυμοτείχου	53 Βελεγράδων
4 Κυζίκου	29 Ἀγκύρας	54 Στρωμνίτσης
5 Νικομηδείας	30 Φιλαδελφείας	55 Γρεβενῶν
6 Νικαίας	31 Μελενίκου	56 Σισανίου
7 Χαλκηδόνος	32 Αἴνου	57 Μογλενῶν
8 Δέρκων	33 Μηθύμνης	58 Πρεσπῶν
9 Θεσσαλονίκης	34 Μεσημβρίας	59 Δεβρῶν
10 Ἀδριανουπόλεως	35 Σάμου	60 Κασσανδρείας
11 Ἀμασείας	36 Βιζύης	61 Χαλδείας
12 Ἰωαννίνων	37 Ἁγχιάλου	62 Ἐλασσῶνος
13 Προύσης	38 Βάρνης	63 Προικοννήσου
14 Πελαγωνείας	39 Μαρωνείας	64 Δρυϊνουπόλεως
15 Νεοκαισαρείας	40 Σηλυμβρίας	65 Κῶου
16 Ἰκονίου	41 Σωζουαγαθουπόλεως	66 Λιτίτσης
17 Βερροίας	42 Ξάνθης	67 Καρπάθου
18 Πισσιδείας	43 Γάνου καὶ Χώρας	68 Σερβίων
19 Κρήτης	44 Χίου	69 Νευροκοπίου
20 Τραπεζοῦντος	45 Λήμνου	70 Λέρου καὶ Καλύμνου
21 Νικοπόλεως	46 Ἴμβρου	71 Κολωνίας
22 Φιλιππουπόλεως	47 Δυρραχίου	72 Ἐλευθερουπόλεως
23 Ρόδου	48 Σκοπείων	73 Παραμυθίας
24 Σερρῶν	49 Καστορίας	74 Βελλᾶς
25 Δράμας	50 Ρασκοπρεσρένης	75 Ἠλιουπόλεως
		76 Καλλιουπόλεως.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Α' ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον Α΄. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνισταμένη ἐκ δώδεκα Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχικοῦ Θρόνου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου διατελοῦσα, ἐπειδή, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν καὶ καθεστῶσαν τάξιν, θεωρεῖται πάντοτε ἡ πνευματικὴ Ἀρχὴ πάντων τῶν ὑπὸ τὸν Οἰκεμ. Πατριάρχην διατελούντων χριστιανικῶν λαῶν, θέλει καταβάλλει πᾶσαν σπουδὴν καὶ προσπάθειαν εἰς ὅλας τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἔθνους, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας· οἷον τὰς ἀντικαταστάσεις καὶ τοὺς διορισμοὺς τῶν Ἀρχιερέων εἰς θέσεις χηρευούσας, τὴν γενικὴν βελτίωσιν, διατήρησιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν τε ἀπανταχοῦ Μοναστηρίων, καὶ τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ Ἐθνικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς· θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἀλλοτρίου, δυναμένης νὰ διαφθείρῃ τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν φρονήματα καὶ νὰ γείνῃ πρόξενος νὰ μεταβάλωσι τὸ θρήσκευμά των· θέλει φροντίζει νὰ διορίζῃ καὶ στέλλῃ ἐνταῦθα τε ἐν βασιλευούσῃ καὶ ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους ἀξίους καὶ ἐναρέτους ἱερεῖς, ἵνα κηρύττωσι τοῖς χριστιανοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· θέλει προμηθεύει καὶ διανέμει, ὅσα ἐγκρίνει ἀναγκαῖα βιβλία καὶ ἐγχειρίδια πρὸς φωτισμὸν τοῦ κλήρου καὶ κατήχησιν τῶν χριστιανῶν, οὗ ἕνεκα θέλει ὑπάρχει ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἓν τυπογραφεῖον, καλῶς διωργανισμένον· εἰς τὸ τυπογραφεῖον δὲ τοῦτο, δι' ὅσα βιβλία καὶ ἐγχειρίδια (ἐκτὸς τῶν ὅλως θρησκευτικῶν) ἤθελον τυπωθῇ, ὀφείλει τὸ Πατριαρχεῖον νὰ συνεννοῆται προηγουμένως, κατὰ τὸ ***Νιζάμι***, μετὰ τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Πρὸς ἐνέργειαν δὲ τούτων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δέον νὰ ἀνταποκρίνηται μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους Ἀρχιερέων, οἵτινες θέλουσιν ἀναφέρεσθαι κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὴν καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἔξωθεν, ἵνα ἐπιμιχθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ δικαιώματα τὰ τῇ πνευματικῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξουσίᾳ ἀνήκοντα.

Ἄρθρ. Β΄. Ἅπαντες οἱ Μητροπολῖται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἔχουσιν ἐξ ἴσου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζωνται μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνὰ δύο ἔτη ἕκαστος κατὰ σειρὰν περιοδικήν, ἀνανεουμένου κατ' ἔτος τοῦ ἡμίσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ὥστε ἕκαστον μέλος νὰ μὴ διαμένῃ ἐν τῇ Συνόδῳ πλέον τῶν δύο ἐτῶν. Ἅπαντα δὲ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπάρχουσιν ἰσοδύναμα καὶ ἰσοψήφια ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῶν Συνοδικῶν πράξεων, μηδεμιᾶς ἐν αὐτοῖς ὑπαρχούσης διακρίσεως ἢ ὑπεροχῆς. Τὸ δὲ κατάστιχον τῶν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐνδημούντων ἢ ἀποδημούντων Ἀρχιερέων θέλει στέλλει τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, καὶ θέλει εἰδοποιεῖ τὸ πρᾶγμα.

Ἄρθρ. Γ΄. Οἱ ἀποκαθιστάμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀρχιερεῖς, εἰ μέν εἰσιν ἐκ νέας χειροτονίας, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι μέλη τῆς Συνόδου, πρὶν ἐνδιατρίψωσι πέντε ὁλόκληρα ἔτη ἐν τῇ ποίμνῃ των· εἰ δὲ ἐκ μεταθέσεως, ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ διατρίψωσιν ἐν τῇ ποίμνῃ των τρία ἔτη. Δύνανται δὲ νὰ ἀποφύγωσι τὴν πρόσκλησιν οἱ προβεβηκότες μόνον τῇ ἡλικίᾳ, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ὀφείλουσιν ὑποχρεωτικῶς προσκαλούμενοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἄρθρ. Δ΄. Θέλουσι διορισθῇ ἀνάλογα χρηματικὰ ἐπιχορηγήματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι λαμβάνει οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου Ἀρχιερεῖς, τῶν ὁποίων τὰ τακτικὰ εἰσοδήματά εἰσιν ὀλιγώτερα τῶν 50.000 γροσίων, πρὸς βοήθειαν τῶν ἐξόδων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβῆς των, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναλάβῃ ἕκαστος τὰ Συνοδικὰ ἔργα μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεως του.

Ἄρθρ. Ε΄. Συνετάχθη ἐπίτηδες κατάλογος ἁπάντων τῶν Μητροπολιτῶν, διαιρῶν αὐτοὺς εἰς τρεῖς κλάσεις, συμπεριλαμβανούσας ἀνὰ ἓν τριτημόριον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν. Κατὰ τὸν κατάλογον τοῦτον τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἑκάστου ἔτους, ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θέλει λαμβάνει ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστης κλάσεως· τὸν πρῶτον δηλ. καὶ τὸν τελευταῖον, καὶ θέλει προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παλαιῶν, οἵτινες ὀφείλουσιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας των.

Ἄρθρ. ΣΤ΄. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεώς τινος τῶν Συνοδικῶν μελῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἀποβίωσις συμβῇ τὸ πρῶτον ἔτος, νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ὁ ἀμέσως ἑπόμενος καὶ νὰ ἀναπληροῖ τὰ δύο ἔτη· ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον, τότε οἱ ὀλίγοι μῆνες νὰ ἐπιμετρῶνται εἰς τὸν κατὰ σειρὰν τῆς τάξεως προσκληθησόμενον.

Ἄρθρ. Η΄. Πᾶσα πρᾶξις τῆς Συνόδου γενομένη ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου, ὑπάρχει ἄκυρος· ἀλλὰ καὶ πᾶσα πρᾶξις γινομένη μονομερῶς παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ὑπάρχει ὡσαύτως ἄκυρος. Πᾶσαν δὲ πρᾶξιν τῆς Συνόδου, φέρουσαν τὴν πλειοψηφίαν, ἐν πλήρει συνεδριάσει τῶν Συνοδικῶν μελῶν, ὀφείλει ὁ Πατριάρχης νὰ παραδέχηται καὶ νὰ ἐνεργῇ.

Ἄρθρ. Θ΄. Οὐδεὶς τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων δύναται ληξάσης τῆς προθεσμίας τῆς ἐνδημίας του, νὰ διαμείνῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκτὸς μεγίστης ἀνάγκης ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο θέλει γίνεσθαι τῇ εἰδήσει τῆς Συνόδου, μὲ προθεσμίαν ἀνάλογον, προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, καὶ περὶ τούτου θέλει δίδεσθαι εἴδησις εἰς τὴν Ὑψηλ. Πύλην, οἱ δὲ τοιοῦτοι Ἀρχιερεῖς δὲν θέλουσι συνεδριάζει οὔτε χοροστατεῖ.

Ἄρθρ. Ι΄. Οὐδεὶς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἀρχιερέων δύναται ἐνδημῆσαι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Καθήκοντα τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Η΄. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεδριάζει τρὶς τῆς ἑβδομάδος· εἰς ὅλα δὲ τὰ πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην διαπεμπόμενα ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα θέλει τίθεσθαι σφραγὶς ἐξαμελής· πᾶν δὲ ἔγγραφον πρὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ συνυπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου· ἡ δὲ κλεὶς τῆς σφραγῖδος ταύτης θέλει μένει πάντοτε παρὰ τῷ Πατριάρχῃ.

Θ΄. Οἱ εἰς ἐπαρχίαν διοριζόμενοι Ἀρχιερεῖς δὲν δύνανται νὰ διαμένωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει πλέον τῶν δύο μηνῶν, ἀλλὰ νὰ ἀπέρχωνται εἰς τὰς ἐπαρχίας των· ἐν δὲ τῷ διαστήματι τῆς διαμονῆς των θέλουσι χοροστατεῖ μόνον καὶ συλλειτουργεῖ.

Ι΄. Οἱ δι' ὑποθέσεις ἢ σωματικὴν ἀσθένειαν, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Συνόδου ἐπὶ ρητῇ προθεσμίᾳ παρεπιδημοῦντες ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρχιερεῖς χοροστατοῦσι μὲν καὶ συλλειτουργοῦσιν (ἐκτὸς τῶν ἐγκαλουμένων), οὐ συνεδριάζουσι δέ. Ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας των, θέλουσιν εὐθὺς ἀπέρχεσθαι εἰς τὰς ἐπαρχίας των· ἂν δὲ ἀναφανῇ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς περαιτέρω διαμονῆς των, θέλει ἀποφασίζει ὁ Πατριάρχης, τῇ γνώμῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· ἂν δέ τις φανῇ ἐνεργῶν εἰς τὸ νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς διαμονῆς του, παρέχων ἀνησυχίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ τοιοῦτος νὰ στέλληται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἐὰν δὲ τοῦτο δύσκολον, τότε νὰ ἀποπέμπηται ἀλλαχοῦ, ἕως οὗ διευκολυνθῇ ἡ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀποστολή.

ΙΑ΄. Ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου θέλει λαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν καὶ κηδεμονίαν περὶ τῶν διαθεσίμων καὶ τῶν πρὸς ζωάρκειαν στερουμένων Πατριαρχῶν πρὸς ἄνετον συντήρησιν αὐτῶν, ἐπίσης δὲ καὶ περὶ τῶν διαθεσίμων Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων καὶ τιτουλαρίων Ἀρχιερέων, ὅπως περιθάλπωνται δι' ἀναλόγων σιτηρεσίων. Ὅσοι δὲ τῶν Ἀρχιερέων παραιτοῦνται οἰκειοθελῶς, δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον τῆς ἑαυτῶν ἡσυχίας καὶ ἐγκαταβιώσεως, τῇ γνώσει τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου, πλὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν διετέλουν ἀρχιερεύοντες, ὅτε παρητήθησαν· ἂν δέ τις τῶν Ἀρχιερέων ἤθελε παυθῇ κατὰ τὸ Η΄ ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιερέων κανονισμοῦ, τότε, ἐὰν τὸ ἔγκλημά του εἶνε θρησκευτικόν, ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου θέλουσιν ἀποφασίζει περὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, εἰ δὲ καὶ τὸ ἔγκλημά του εἶνε κοσμικόν, τότε ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του θέλει προορίζεται κατὰ συνεννόησιν τῆς Ὑψ. Πύλης μετὰ τοῦ Πατριαρχείου.

ΙΒ΄. Ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίζει Ἐκκλησιαστικὴν ἐπιτροπήν, συγκειμένην ὑπὸ λογίων ἱερωμένων, τῆς ὁποίας καθήκοντα ὑπάρχουσι τὸ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς εὐκοσμίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου, ἵνα μὴ χειροτονῶνται κληρικοὶ ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀνάξιοι.

ΙΓ΄. Συμφώνως τοῖς κανονισμοῖς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπή.

ΙΔ΄. Ἕκαστος τῶν Ἀρχιερέων ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ἕνα ἱεροκήρυκα, ὅστις περιοδεύων ἐν αὐτῇ, νὰ κηρύττῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀμοιβῆς. Αἱ ἐπισημότεραι δὲ τῶν ἐπαρχιῶν θέλουσι διατηρεῖ καὶ ἓν ἱερατικὸν σχολεῖον, δαπάνῃ μὲν τῶν χριστιανῶν ἐπαρχιωτῶν, ἐπιστασίᾳ δὲ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν προκρίτων χριστιανῶν, ἐν ᾧ θέλουσι διδάσκεσθαι οἱ ποθοῦντες ἱερατεῦσαι, καὶ ἰδίως οἱ παῖδες τῶν ἱερέων, καὶ ὅσοι τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων ἀκόμη ἔχουσι τὴν τοιαύτην ἀνάγκην· ὅσοι δὲ ἐκ τῶν μαθητευομένων εἰς τὰς τοιαύτας σχολὰς ἔχουσιν ἀγχίνοιαν καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ προαχθῶσιν ἔτι περισσότερον καὶ παιδευθῶσιν ἐντελέστερον,

οὗτοι θέλουσι στέλλεσθαι εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερατικὴν Σχολὴν διὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΙΕ΄. Ἐγκύκλιοι ἐπιστολαὶ νὰ στέλλωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, ὅπως φροντίζωσι μετὰ τῶν προκρίτων ἐπαρχιωτῶν των καὶ στέλλωσι νέους χρηστοήθεις καὶ εὐφυεῖς διὰ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερατ. Σχολήν.

Β΄ ΠΕΡΙ ΤΟΥ Δ. Ε. Μ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Α΄ Σχηματισμὸς τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον Α΄. Τὸ Ἐθνικὸν διαρκὲς Μικτὸν Συμβούλιον σύγκειται ἐκ δώδεκα μελῶν, τῶν μὲν τεσσάρων Ἀρχιερέων, τῶν δὲ ὀκτὼ λαϊκῶν· προεδρεύεται δὲ ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ μελῶν, τοῦ πρώτου τῇ τάξει μεταξὺ τῶν τεσσάρων, διὰ διπλώματος Πατριαρχικοῦ. Ὁσάκις δὲ ὑποθέσεις οὐσιώδεις ἀναδεικνύουσιν ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸ Συμβούλιον, τότε, ἢ αὐτόκλητος ἢ κατὰ πρόσκλησιν παρευρισκόμενος ἐν τῷ Συμβουλίῳ θέλει προεδρεύει· τὸ Συμβούλιον θέλει ἔχει καὶ 2 γραμματεῖς, πρῶτον καὶ δεύτερον, δυναμένους νὰ μεταφράζωσιν εἰς τὰς ἀκολούθους διαλέκτους: Ἑλληνικήν, Ὀθωμανικήν, Βουλγαρικὴν καὶ Γαλλικήν.

Ἄρθρ. Β΄. Ἡ περίοδος τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Διαρκοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου προσδιορίζεται εἰς δύο ἔτη, τοῦ ἡμίσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ κατ' ἔτος ἀνανεουμένου.

Ἄρθρ. Γ΄. Τὰ τέσσαρα ἀρχιερατικὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου λαμβάνονται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκλεγόμενα παρὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Συνοδικῶν μελῶν.

Ἄρθρ. Δ΄. Ἡ ἐκλογὴ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου γίνεται ὡς ἑξῆς: Ἐν τακτικῇ ἡμέρᾳ εἰδοποιεῖ ὁ Πατριάρχης τοὺς κατοίκους τῶν ἐνοριῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Καταστένου, ἵνα κατὰ τὸ ἑξῆς διάγραμμα ἐκλέξωσιν ἑκάστη ἀντιπροσώπους, ὡς ἀκολούθως: Αἱ ἐνορίαι Φαναρίου καὶ Τζιβαλίου, δύο· αἱ ἐνορίαι Παλίνου, Ταξιαρχῶν καὶ Ξυλοπόρτης, δύο· αἱ ἐνορίαι Μουχλίου καὶ Φωτηρᾶ, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Ἐδιρνεκαπίθ, Σαλματομβρουκίου, Σαρμασικίου, Ἐγρικαπίου καὶ Τοπκαπίου ὁμοῦ καὶ Τεκὶρ-Σεραγίου, δύο· ἡ ἐνορία ἓξ Μαρμάρων, ἕνα· ἅπασαι αἱ ἐνορίαι τῶν Ὑψωμαθείων μετὰ τοῦ Βελιγραδίου, δύο· αἱ ἐνορίαι Ἁγ. Κυριακῆς καὶ Ἐλπίδος, ἕνα· ἡ ἐνορία Χάσκιοϊ, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Ταταούλων, δύο· αἱ ἐνορίαι τοῦ Σταυροδρομίου, δύο· ἡ ἐνορία Βλάγκας, ἕνα· αἱ ἐνορίαι τοῦ Γαλατᾶ, δύο· ἡ ἐνορία Ὀρτάκιοϊ, ἕνα· ἡ ἐνορία Μπεσίκτασι, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Κουροῦτσεσμέ, Ἀρναούτκιοϊ καὶ Βεβέκιου, δύο· ἡ ἐνορία Μπογιατζίκιοϊ, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Στένης καὶ Νεοχωρίου, δύο· ἅπαντας ἄνευ ἐθνικῆς διακρίσεως, ἄνδρας τιμίους καὶ εὐθεῖς, κοινὴν τὴν ὑπόληψιν μεταξὺ τοῦ Ἔθνους χαίροντας, καὶ ἀνέκαθεν ὑπηκόους τοῦ βασιλείου κράτους, καὶ ἐν τῇ ὁρισθείσῃ ἡμέρᾳ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, οἵτινες καὶ συνερχόμενοι ἐντὸς τῶν Πατριαρχείων θέλουσιν ἀπαρτίζει μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν, ἥτις θέλει ὁρίζει πρῶτον τοὺς ὑποψηφίους ἐκ συμφώνου. Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐκλο-

γικῆς συνελεύσεως ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν ὑποψηφίους, οὓς ἂν κρίνωσιν ἔχοντας τὰ ἀνήκοντα ἐπὶ τούτῳ προσόντα, ὧν τὰ ὀνόματα καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν διὰ μυστικῆς πλειοψηφίας ἀναδεικνύονται τὰ μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. Ἅπασα δὲ ἡ περὶ τούτου πρᾶξις θέλει καταστρωννύεσθαι τακτικῶς ἐπὶ πρωτοκόλλου.

Ἄρθρ. Ε΄. Τῆς ἐκλογῆς ἅμα λαβούσης πέρας, ὁ Πατριάρχης θέλει γνωστοποιεῖ πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην, τὰ ὀνόματα τῶν τε ἀρχιερατικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐπιδοκιμασίαν καὶ ἐπικύρωσιν.

Ἄρθρ. ΣΤ΄. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δύο ἐτῶν ἑκάστου μέλους δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀρχιερατικὰ μέλη, ἀλλ' εἶνε φυσικῶς ἐπόμενον νὰ ἀνανεῶνται καὶ ἀντικαθιστῶνται παρ' ἄλλων ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας αὐτῶν, ὡς μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρ. Ζ΄. Ἕκαστον τῶν εἰρημένων μελῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δύο ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκλέξιμον αὖθις, ἂν δὲν παρέλθωσιν ἄλλα δύο ἔτη.

Ἄρθρ. Η΄. Τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Μικτοῦ Συμβουλίου ὀφείλουσι νὰ εἶνε ἐκ τῶν σταθερῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπήκοα ἀνέκαθεν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἡλικίας πλέον τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ἔχοντα ἐμπειρίαν εἰς τὰ πράγματα καὶ γενικῆς ἀπολαύοντα ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ παρὰ τῷ Ἔθνει.

Ἄρθρ. Θ΄. Οὐδὲν μέλος, ἀφοῦ ἅπαξ παραδεχθῇ τὸν διορισμόν του καὶ ἐγκατασταθῇ δύναται νὰ παραιτηθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας, ἐκτὸς λίαν δεδικαιολογημένης αἰτίας.

Ἄρθρ. Ι΄. Τὸν ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐργασιῶν παραιτούμενον ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας, καὶ τὸν θανόντα ἐκ τῶν μελῶν θέλουσιν ἀντικαθιστᾷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος χρόνου, ἀναφέροντες τοῦτο εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· ὁ τοιοῦτος δὲ δύναται νὰ εἶνε ἐκλέξιμος καὶ διὰ τὴν ἑπομένην περίοδον.

Ἄρθρ. ΙΑ΄. Οὐδενὶ τῶν μελῶν παραχωρεῖται ἄδεια ἀποδημίας πλέον τῶν δύο μηνῶν· ὁ δὲ ἐπὶ πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀπὼν θέλει ἀντικαθίστασθαι παρ' ἄλλου, ἐκλεγομένου, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην πρὸς ἐπικύρωσιν.

Ἄρθρ. ΙΒ΄. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀπουσίαι τῶν μελῶν ἐν ταῖς τακτικαῖς συνεδριάσεσιν· ἐὰν δέ τις ἤθελε κωλύεται πλέον τοῦ ἑνὸς μηνός, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τοῦτο τῷ προέδρῳ τοῦ Συμβουλίου· ὁ δὲ ἄνευ εἰδοποιήσεως πλέον τοῦ μηνὸς ἐλλείπων ἢ πρέπει νὰ παραιτηθῇ ἢ κατὰ τὸ Ι΄ Ἄρθρον, ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου.

Ἄρθρ. ΙΓ΄. Ἐὰν μέλος τι τοῦ Συμβουλίου ἤθελεν ἐγκαλεσθῇ ὡς δωροδοκηθέν, εἰ μὲν Ἀρχιερεύς, ἐνεργεῖται τὸ ὄγδοον ἄρθρον τοῦ περὶ Ἀρχιερέων κανονισμοῦ· εἰ δὲ λαϊκός, τότε θέλει εἰδοποιεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, διὰ νὰ δικασθῇ καὶ ἐπενεχθῇ ἡ ἀπόφασις, κατὰ τὸν Βασιλικὸν ποινικὸν Κώδηκα.

Ἄρθρ. ΙΔ΄. Τὸ Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον θέλει ἔχει γραφεῖον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ὅπου θέλουσι γίνεσθαι καὶ αἱ τακτικαὶ αὐτοῦ συνεδριάσεις, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Α΄ Γραμματέως, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. ΙΕ΄. Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δὲν θέλουσι λαμβάνει οὐδένα μισθόν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑπηρετεῖ δωρεάν.

Β΄ Καθήκοντα τῶν Μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. Α΄. Τὸ Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ἄρθρ. Γ΄. Τὸ εἰρημένον Συμβούλιον θέλει ἐπιτηρεῖ καὶ ἐποπτεύει εἰς τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν σχολείων καὶ νοσοκομείων καὶ λοιπῶν κοινωφελῶν ἐθνικῶν καταστημάτων, ὡς καὶ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιῶν· θέλει ἐξετάζει τὰς περὶ προσόδων τῶν τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ προσκτημένων Μοναστηρίων, ὡς καὶ τὰς περὶ διαθηκῶν, ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων (βακφιγέ), τραχώματος καὶ προικὸς συμβαινούσας διαφοράς, καὶ θέλει θεωρεῖ ὅσας ὑποθέσεις μὴ πνευματικὰς παραπέμπει ἡ Ὑψ. Πύλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Αἱ δὲ τοὺς βακουφικοὺς κανόνας, τὰς γαίας καὶ λοιποὺς Κανονισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως ἀφορῶσαι ὑποθέσεις, αὗται φυσικῶς θέλουσι θεωρεῖσθαι εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένα δικαστήρια καὶ συμβούλια, ὡς καὶ πρότερον.

Ἄρθρ. Β΄. Ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων τῷ εἰρημένῳ Συμβουλίῳ ἐγγράφων θέλει ἐπιτίθεσθαι ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀφίξεως αὐτῶν καὶ θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τάξιν, ἐκτὸς κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων, αἵτινες θέλουσι προτιμᾶσθαι πάσης ἄλλης.

Ἄρθρ. Δ΄. Ὁσάκις παρουσιάζεται ἀγωγὴ ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν ἐπαρχίας τινὸς κατὰ τοῦ ἀρχιερέως των, ἐὰν αὕτη περιστρέφηται εἰς ἀντικείμενα κοσμικά, θέλει ἐνεργεῖται τὸ πρέπον κατὰ τὸ Η΄ ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. Ε΄. Πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἐθνικῶν σχολείων καὶ λοιπῶν κοινωφελῶν καταστημάτων, τὸ εἰρημένον συμβούλιον θέλει διορίζει ἐπιτρόπους καὶ ἐφόρους, τῇ γνώμῃ καὶ ἐγκρίσει τοῦ Πατριάρχου, ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ τιμίους ἐκ τῶν ὁμοδόξων καὶ ὑπηκόους τῆς κραταιᾶς βασιλείας.

Ἄρθρ. Ϛ΄. Θέλει θεωρεῖ καὶ ἐξελέγχει ἐτησίως τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων καὶ θέλει καταχωρεῖ ἐν περιλήψει, διὰ τοῦ Α΄ γραμματέως του, τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐτησίων προσόδων καὶ ἐξόδων ἐν ἰδιαιτέρῳ γενικῷ Κώδηκι.

Ἄρθρ. Ζ΄. Ἐν τῇ λήξει ἑκάστου ἔτους θέλει θεωρεῖσθαι ὁ λογαριασμὸς τοῦ ταμείου ὑπὸ τῶν νέων μελῶν ἐνώπιον τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, παρουσιάζοντος τοῦ ταμίου τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ Συμβουλίου διὰ πᾶσαν πληρωμήν, αἱ ὁποῖαι σφραγίζονται ἐντὸς φακέλλου καὶ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. Η΄. Τὸ εἰρημένον Συμβούλιον θέλει συντάξει διάγραμμα (ταρίφαν) τῶν γραφικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου καὶ θέλει καθυποβάλλει αὐτὸ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην διὰ νὰ γείνῃ παραδεκτόν· καὶ πρὸς παραλαβὴν τῶν δικαιωμάτων τούτων, θέλει διορίζει κατὰ διετίαν ἕνα ταμίαν ἀξιόπιστον ὑπὸ ἐγγύησιν, ὅστις ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου δὲν δαπανᾷ οὐδὲ ὀβολόν. Τὰ δὲ καθήκοντα τόσον τοῦ ταμίου, ὅσον καὶ τοῦ γραμματέως καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων θέλει προσδιορίζει τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρ. Θ΄. Πᾶσα συνεδρίασις ἐ-

χουσα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν εἶνε πλήρης. Εἰς δὲ τὰς συζητήσεις του, ἐὰν δεήσῃ, κάμνει χρῆσιν τῆς ψηφοφορίας, ἰσχυούσης τῆς πλειοψηφίας, ὡς πρὸς τὴν διαίτησιν τῆς ὑποθέσεως· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ τὸ μέρος τὸ ἔχον τὴν ψῆφον τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. Ι΄. Τὸ Διαρκὲς Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον, ἅμα τῇ συστάσει του μεταχειρίζεται τριμελῆ σφραγῖδα, ἧς τὰ τμήματα θέλουσι κρατεῖ τὸ μὲν ἓν τὰ τέσσαρα ἀρχιερατικὰ μέλη, τὰ δὲ ἄλλα δύο, τὰ ὁκτὼ λαϊκὰ μέλη, τὴν δὲ κλεῖδα ὁ πρόεδρος· διὰ τῆς σφραγῖδος ταύτης θέλουσι σφραγίζεσθαι τὰ ἀφιερωτικὰ ἔγγραφα (βακφιγέδες), διαθῆκαι, ὁμόλογα ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν ἐθνικῶν χρεῶν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, θέλουσι σφραγίζεσθαι καὶ διὰ τῆς σφραγῖδος ταύτης. Ἅπαντα δὲ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα θέλουσιν ἐπικυροῦσθαι ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου· πᾶν δὲ ἔγγραφον, συνταττόμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ καὶ ἐξερχόμενον, θέλει γράφεσθαι ἐπὶ χαρτοσήμου, καταχωρούμενον προηγουμένως εἰς τὸν Κώδηκα.

Ἄρθρ. ΙΑ΄. Τὰς περὶ κληρονομίας μεταξὺ δύο χριστιανῶν συμπιπτούσας διενέξεις θέλει θεωρεῖ τὸ εἰρημένον Συμβούλιον, ὅταν κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἀνατεθῶσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἄρθρ. ΙΒ. Ἐπειδὴ παντὸς ὀρθοδόξου χριστιανοῦ διαθήκη, συνᾴδουσα τοῖς νόμοις καὶ κανονισμοῖς τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, καὶ σύμφωνος μὲ τὸν περὶ χριστιανικῶν περιουσιῶν δι' ὑψηλῶν ἐπισήμων ὁρισμῶν καὶ ἤδη ἐκδοθέντα κανονισμόν, θέλει εἶσθαι ἐπίσημος καὶ ἰσχυρὰ παρὰ πάσῃ ἐπιτοπίῳ ἀρχῇ, τὸ εἰρημένον Μικτὸν Συμβούλιον θέλει φροντίζει περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις διαθήκαις περιεχομένων ὅρων.

Ἄρθρ. ΙΓ΄. Πᾶν ἔγγραφον, ἐκδιδόμενον ὑπὸ Ἀρχιερέων περὶ προσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐθνικοῦ σχολείου καὶ νοσοκομείου, καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, ὡς καὶ περὶ διαθηκῶν, ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων (βακφιγέδων), περὶ χρημάτων τραχώματος καὶ προικός, θέλει θεωρεῖται ἐπίσημον ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου.

Ἄρθρ. ΙΔ΄. Οἱ ἐνάγοντες εἰς δίκην δι' ὑπόθεσιν (οἵαι ἐν τῷ Γ' ἄρθρῳ ὡρίσθησαν) ὀφείλουσι, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας, νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν διὰ τὰ ἐν τῇ διαρκείᾳ αὐτῆς προκύψαντα ἔξοδα.

Ἄρθρ. ΙΕ΄. Τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν, ὅπως ὁ Πατριάρχης καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ζῆλον εἰς τε τὴν καλὴν τακτοποίησιν πάντων τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐπικρατείᾳ κειμένων καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνηκόντων προσκυνημάτων, καὶ εἰς τὴν καλὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν χρυσοβούλλων, διαθηκῶν, προνομίων καὶ ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων, συνεννοούμενος, χρείας τυχούσης, καὶ μετὰ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν προσκυνημάτων.

Ἄρθρ. ΙΣ΄. Ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ πᾶς ὀρθόδοξος χριστιανός, πληροφορούμενος περὶ παρεκτροπῶν τυχὸν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ αὐτὰς πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Ἱ. Σύνοδον, διὰ νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ΄, πρόεδρος.

ΜΕΛΗ

Ὁ Ἀδριανουπόλεως ***Κύριλλος.***
Ὁ Ἀμασείας ***Ἄνθιμος.***
Ὁ Ἰωαννίνων ***Γρηγόριος.***
Ὁ Προύσης ***Ναθαναήλ.***
Ὁ Νικοπόλεως ***Δωρόθεος.***
Ὁ Μηθύμνης ***Στέφανος.***
Ὁ Μεσημβρίας ***Χαρίτων.***
Ὁ Βάρνης ***Πολύκαρπος.***
Ὁ Χίου ***Κωνσταντῖνος.***
Ὁ Κορυτσᾶς ***Γερβάσιος.***
Ὁ Λιτίτσης ***Νικηφόρος.***
Ὁ Λέρου καὶ Καλύμνου ***Ἰωάννης.***

Ἀρχιγραμματεύς, ***Φώτιος Καλπίδης.***—Ὑπογραμμ., ***Γεννάδιος Ἀλεξιάδης.***

Νομικὸς σύμβουλος, ***Κωνσταντῖνος Βοντζαλίδης.***

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεδριάζει τακτικῶς τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀσχολουμένη κατὰ ***Τρίτην*** *μὲν καὶ* ***Πέμπτην*** *περὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων, κατὰ* ***Σάββατον*** *δὲ περὶ δικαστικῶν, ὡς ἐφετεῖον τῶν μητροπολιτικῶν καὶ ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.*

Εἰσηγήσει τῆς Α. Θ. Π. ἡ Ἱ. Σύνοδος διῃρέθη κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν εἰς τρία ἰσαμελῆ τμήματα, ὧν ἕκαστον συνερχόμενον ἰδιαιτέρως καὶ μελετῶν τὰ παραπεμπόμενα αὐτῷ ἔγγραφα, ὑποβάλλει διὰ πρακτικοῦ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐν πλήρει συνεδριάσει τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐγκρινομένην ἢ μή. Χρέη γραμματέων τῶν τριῶν τούτων τμημάτων ἐκτελοῦσι·

Αου Ἀρχιμανδρίτης ***Φώτιος Καλπίδης,*** Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
Βου Ἀρχιμ. ***Κωνστ. Βοντζαλίδης,*** νομικὸς σύμβουλος τῶν Πατριαρχείων καὶ
Γου ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ***Γεννάδιος Ἀλεξιάδης.***

ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΜΕΛΗ

Ὁ Ἰωαννίνων ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, πρόεδρος.

Ὁ Μηθύμνης ***Στέφανος.***
Ὁ Χίου ***Κωνσταντῖνος.***
Ὁ Λιτίτσης ***Νικηφόρος.***
Ζήσης Θ. Ζήσης.
Ἀλέξανδρος Γάγκος.
Ἐμμανουὴλ Ρακτιβάν.
Σόλων Καζανόβας.
Ἰωάννης Χατζόπουλος.
Ἰωάννης Μαμόπουλος.
Ἀντώνιος Σούρλας.
Ἱπποκράτης Ζαγανιάρης.

Α΄ Γραμματεὺς ὁ καὶ Συμβολαιογράφος, ***Π. Νικολόπουλος.***

Β΄ Γραμματεύς, ***Ἀλκ. Μαυράκης.***

Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς δὶς τῆς ἑβδομάδος, κατὰ πᾶσαν ***Τετάρτην,*** ὡς δικαστήριον καὶ κατὰ πᾶσαν ***Παρασκευήν,*** ὡς διοικητικὸν σῶμα. Ἐν σπουδαίαις δὲ ὑποθέσεσι συνεδριάζει μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτε λέγεται συνεδρίασις τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΕΛΗ

Ὁ Κορυτσᾶς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ, πρόεδρος.

Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ***Χρυσόστομος.***
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ***Φώτιος.***
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ***Ἀγαθάγγελος Παπαναστασιάδης.***
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ***Ἀντ. Ἀντωνίνης.***
Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ***Λαυρέντιος.***
Α΄ Γραμματεύς, Διάκονος ***Ἄνθιμος Ὀρφανίδης.***
Β΄ Γραμματεύς, ***Ἀντ. Γαζιάδης.***

Τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον συνεδριάζον τακτικῶς κατὰ πᾶσαν ***Δευτέραν,*** *δικάζει πρωτοδίκως τὰς συζυγικὰς ἢ ἐκ μνηστείας διαφοράς.*

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΕΛΗ

Ὁ Μεσημβρίας ΧΑΡΙΤΩΝ, πρόεδρος.

Ὁ Παμφίλου ***Μελισσηνός.***
Ὁ Μέγ. Πρωτοσύγκ. ***Χρυσόστομος.***
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ***Φώτιος.***
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ***Γρ. Κωνσταντινίδης.***
Ὁ Πρωθιερεὺς ***Νέστωρ Σουσλίδης.***
Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ***Λαυρέντιος.***
Ὁ Τριτεύων ***Βενιαμίν*** ὁ καὶ Γραμματεύς.

Ἡ Π. Κ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐποπτεύει τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὸν κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, φροντίζουσα περὶ τῆς ἀνελλιποῦς καὶ τακτικῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν, θεωρεῖ τὰς μεταξὺ κληρικῶν ἀναφυομένας διαφορὰς καὶ ἐξετάζει τὰ πρὸς ἐκτύπωσιν θρησκευτικὰ βιβλία.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΕΛΗ

Ὁ Μηθύμνης ΣΤΕΦΑΝΟΣ, πρόεδρος.

Ὁ Σάρδεων ***Μιχαήλ.***
Ἀρχιμ. ***Γρηγόριος Κωνσταντινίδης,*** Μ. Ἱεροκῆρυξ.
Σόλων Καζανόβας.
Ἀλέξ. Ζαμαρίας.
Ἀναστ. Χρηστίδης.
Β. Μυστακίδης.

Γραμματεύς, Ἀρχιμ. ***Γρηγ. Παπαδόπουλος,*** ὁ καὶ ἐπόπτης τῶν σχολῶν.

Ἡ Π. Κ. Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιβλέπει τὰς Ὀρθοδόξους Σχολάς, τὰς Ἐφορίας, τοὺς διδασκάλους, καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν τακτικὴν τῶν Σχολῶν λειτουργίαν, ἐξετάζει τὰ πρὸς διδασκαλίαν βιβλία, ἐκδίδουσα κατ' ἔτος κατάλογον τῶν ἐπιθεωρηθέντων καὶ ὡς μὴ ἐπιληψίμων θεωρηθέντων βιβλίων, ἐπικυροῖ τὰ προγράμματα τῶν μαθημάτων καὶ τὰ μετὰ τῶν ἐφοριῶν συμβόλαια τοῦ διδάσκοντος

προσωπικοῦ, ἐποπτεύει τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων καὶ τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τῶν σχολῶν καὶ θεωρεῖ τὰς μεταξὺ διδασκάλων καὶ ἐφοριῶν ἀναφυομένας διαφοράς.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΕΛΗ

Ὁ Μεσημβρίας ΧΑΡΙΤΩΝ, πρόεδρος.

Ὁ Μέγ. Πρωτοσύγκελ. ***Χρυσόστομος.***
Δημήτριος Ξανθόπουλος.
Συμεὼν Παπαδάκης.
Νικ. Νικολαΐδης, γραμματεὺς καὶ ἐλεγκτής.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή, ἐξελέγχουσα τοὺς λ/σμοὺς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Ἐφοριῶν τῶν Σχολῶν, ὑποβάλλει δι' ἐκθέσεως πρὸς τὸ ***Μ.*** *Συμβούλιον τὸ πόρισμα τῆς ἐργασίας της.*

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

ΜΕΛΗ

Ὁ Ἀμασείας ΑΝΘΙΜΟΣ, πρόεδρος.
Μηθύμνης ***Στέφανος,*** — ***Ἀλέξ. Γάγκος.***
Συμ. Παπαδάκης, γραμματεύς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιουσιῶν Ἐπιτροπὴ φροντίζει περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἀποβιούντων ἀρχιερέων καὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων αὐτοῖς ἐπιχορηγήσεων· μετὰ δὲ τὴν ἐκποίησιν τῆς περιουσίας καὶ τὴν εἰσπραξιν τῶν καθυστερουμένων, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῶσιν αἱ πρὸς διαφόρους ὀφειλαί, τὰ τῆς κηδείας καὶ λοιπὰ ἔξοδα, διαιρεῖται τὸ ὑπόλοιπον εἰς τρία ἴσα μέρη, ὧν ἓν μὲν λαμβάνουσιν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος, ἕτερον δὲ ἡ ἐπαρχία αὐτοῦ καὶ τὸ ἄλλο τρίτον κατατίθεται ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῶν Πατριαρχείων.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

ΜΕΛΗ

Ὁ Λιτίτσης ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, πρόεδρος. — ***Ἐμμ. Ρακτιβάν.***
Κωνσταντῖνος Θ. Σαραφιανός, ταμίας καὶ γραμματεύς.

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ἀρχαίων παραδόσεων καὶ ἐθίμων προνοίᾳ αὐτῆς, βλέπουσα τὴν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Βαπτίσεως χρῆσιν ὀθνείων καὶ ξένων μαρτυρικῶν, προέβη εἰς κατασκευὴν ἰδίου τύπου τοιούτων, ἀναθέσασα τὴν ἐκκοπὴν αὐτῶν εἰς ὁμογενῆ ἐν Ἀθήναις ἐργοστασιάρχην καθ' ὑπόδειγμα ἰδίου ὀρθοδόξου τύπου, καθ' ὃν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποτυποῦται ἡ βάπτισις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εἰκὼν τῆς Παμμακαρίστου.

Ἡ διαχείρισις καὶ ἡ φροντὶς τῆς καταναλώσεως αὐτῶν εἶνε ἀνατεθειμένη τῇ ὡς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῇ.

ΕΦΟΡΙΑΙ

ΕΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΧΑΛΚΗΣ

ΜΕΛΗ

Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΚΥΡΙΛΛΟΣ, πρόεδρος.

Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, *Δωρόθεος.*
Ὁ Κορυτσᾶς, *Γερβάσιος.*
Ὁ Λέρου καὶ Καλύμνου, *Ἰωάννης.*
Γραμματεύς, *Ἀλέξανδρος Βρυέννιος.*

ΕΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΜΕΛΗ

Ὁ Προύσης ΝΑΘΑΝΑΗΛ, πρόεδρος.

Ἰωάννης Καστέλλης.
Χαράλ. Λάγος.
Ἠλίας Ἠλιάσκος.
Θεόδωρος Κουρτζῆς.
Ἰωάννης Μαμόπουλος.
Γεώργιος Ἀποστολίδης.
Ἰωάννης Κωνσταντινίδης.
Ἰωάννης Σιώτης.
Λέων Καζανόβας.
Ξενοφῶν Σιδερίδης.
Ἀριστ. Αὐγουστόπουλος.

Διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ **οἰκονομικὸν** *καὶ τὸ* **κτηματικόν**, *ὧν τὸ μὲν πρῶτον συνεδριάζει ἑκάστην Δευτέραν, τὸ δὲ δεύτερον ἑκάστην Τρίτην. Ἡ ὁλομέλεια τῆς ἐφορίας συνεδριάζει ἑκάστην Παρασκευήν.*

Πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ τμήματος *Χαράλ. Λάγος.*
» » Κτηματικοῦ » *Ἰωάννης Καστέλλης.*

(Περὶ Διατιμήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου εἰσπραττομένων δικαιωμάτων ἴδε **Φάρον** *τοῦ 1901 σελ. 176—179).*

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἕνεκα τῆς τελευταίας πατριαρχικῆς ἐκλογῆς, τὸ διάσημον ἐν τῇ ἱστορίᾳ Ἅγιον Ὄρος ἐγένετο λόγου τινὸς ἀντικείμενον, ἐφημερίδες δὲ καὶ περιοδικὰ παρέσχον τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῶν εἰδήσεις τινάς, ὀλίγας πάντοτε, διότι πᾶν εἴ τι ἂν γράφηται περὶ τῆς ἐν Ἄθῳ γεραρᾶς μοναχικῆς πολιτείας καὶ μάλιστα ὑπ' ἀνθρώπων ἐλάχιστον μὲν χρόνον ἐκεῖσε παραμεινάντων, χάριν οἱουδήποτε σκοποῦ, οὐχὶ δ' ἱστορικοῦ, ἐλάχιστα δὲ μελετησάντων τὰ κατὰ τὸν Ἄθω, μικρόν μοι φαίνεται πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ τόπου τούτου, τοῦ τοσοῦτον ἐπιφανοῦς, ἀντιβαλλόμενον. Ὁ τὰ παρόντα, κατ' αἴτησιν τοῦ φίλου συντάκτου τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς***, γράφων, ἀπὸ τριακονταετίας τοὐλάχιστον τὰ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μελετήσας, ἀναμιχθεὶς εἰς ζητήματα ἁγιορειτικὰ πολλά, κατὰ τὸ μᾶλλον αὐτόκλητος, ἀλλ' ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸν μοναχικὸν θεσμόν, πολλὰ ζητήσας μαθεῖν καὶ ἀναγνοὺς ὑπὲρ πάντα Ἕλληνα ὅσα ἔπρεπε καὶ ὅσα οὐδαμῶς ἔπρεπε ἵνα γινώσκῃ, καθῆκον ἀπέναντι τῆς ἀληθείας θεωρεῖ ἵνα εἴπῃ ὅτι καὶ μεθ' ἑτέραν τριακονταετίαν, καὶ μεθ' ἑτέρας ὀκτὼ ἐπισκέψεις εἰς Ἅγιον Ὄρος, καὶ μετὰ μελέτην πολλῶν—πάντων—τῶν ἐγγράφων, ἀτελῆ καὶ πάλιν ἱστορίαν ἐκτίθησιν ἀλλ' ἔν τινι μέτρῳ, καὶ πιθανῶς ἐν πολλοῖς σημείοις, τελειοτέραν τῆς παρ' ἑτέρων ἐκτεθείσης.

Ζητεῖτε λόγον τῶν ὧδε λεγομένων;

§

Ἀκούσατέ μου λοιπόν· τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀχλὺς πολλὴ περιβάλλει μυθική. Φαντασία ζωηρά, οὐδαμῶς εἰς τοῦ ὀρθοῦ λόγου τὰς διαγορεύσεις ὑποτασσομένη, κατὰ αἰῶνας ἔπλαττε παραδόσεις καὶ μύθους, οἵτινες ἐνόσῳ παρὰ πολλοῖς ἐγίνοντο πιστευτοὶ συνανεφύροντο μετὰ τῶν ἀληθῶν γεγονότων, ὡς συμβαίνει 'να βλέπωμεν εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ἱστορίας πολλῶν ἐθνῶν, καὶ τοιούτῳ τρόπῳ φῶς τε καὶ σκότος, συγκεχυμένα, κατήντων δυσδιάκριτα. Ἀνάγκη κατὰ τοιαύτας ἱστορικὰς ἐρεύνας 'να διαχωρίζωμεν ἀνὰ μέσον φωτὸς καὶ σκότους, καθὼς «ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν» τὸν ὁρώμενον κόσμον δημιουργῶν ἔπραξε, καλέσας τὸ μὲν φῶς ἡμέραν, τὸ δὲ σκότος νύκτα. Τί δὲ τὸ τῆς νυκτὸς, τί τὸ τῆς ἡμέρας ὅριον; Ποῦ λήγει ἡ νύξ; ποῦ ἡ ἡμέρα; Τοῦτο δυνατὸν ν' ἀνεύρωμεν εὐκόλως, δυνατὸν καὶ δυσκόλως. Εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς μύθους ἐπιχέει φωτὸς ἀκτῖνας πολλὰς ἡ τε μελέτη πηγῶν ἱστορικῶν, καὶ ἡ πρὸς ταύτας ἀντιβολὴ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν μύθων, καὶ ἡ μελέτη τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, τῆς ἐπισήμου καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας, τῶν αὐτοκρατορικῶν καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων, τῶν εἰς ὑποθέσεις εἴτε ὑλαίας καὶ γεηρὰς, εἴτε φύσεως ὑψηλοτέρας ἀναφερομένων. Ἔγγραφα τοιαῦτα κατέχουσιν αἱ περισσότεραι τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῶν ἢ σχεδὸν εἰπεῖν πᾶσαι, ἀλλ' οὐδεμία τούτων χορηγεῖ τοῖς φιλίστορσιν ἐπὶ σπουδῇ· καὶ ὅταν καὶ ἡμεῖς στερώμεθα τούτων, καὶ τῆς τοπογραφίας πολλὰ μέρη θέλουσι μένει ἀγνοούμενα, καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἁγιορειτικῆς σελίδες τινὲς — ἴσως πολλαί — σκοτειναί.

Ὅταν δὲ τὰ μὲν ἔγγραφα τέλεον

ἀγνοῶμεν, οὐδέποτε μὲν ἰδόντες τὰ πρωτότυπα, περιοριζόμενοι δὲ εἰς τὴν γνῶσιν ἀπογράφων, ἴσως ἐνίοτε ἐσφαλμένων, τὰς δ' ἐν τύποις πηγὰς ἔχωμεν ὀλίγας, καὶ ταύτας ἥκιστα ἢ κατ' ὀλίγον μελετηθείσας, ἔπεται ὅτι τὴν ἁγιορειτικὴν ἱστορίαν ἑλλιπῆ πως ἠθέλομεν γράψει. Πρὸ δέκα καὶ ἔξ ἐτῶν, γράψας τὸν «Ἄθωνα» μου, ἔδειξα μὲν ὅτι πολλὰ ἱστορικὰ κείμενα ἐμελέτησα, ἐτήρησα δ' ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τῆς ἄκρας πρὸς τὸν μοναχικὸν θεσμὸν εὐλαβείας μου τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς κριτικῆς· ἀλλὰ κατὰ ἐνενήκοντα τοῖς ἑκατὸν λανθάνουσι τὰς ἐμὰς ἐρεύνας ἔγγραφά τινα, ὧν τὰ πλεῖστα πιθανῶς εἰσιν ἀνωφελῆ ταῖς ἱστορικαῖς σπουδαῖς, ταῖς τοπογραφικαῖς δὲ χρήσιμα. Πρὸς τὴν ἀνόρθωσιν ὅμως τῆς ἐρεισπιωθείσης ἀληθείας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἱστορικὰς εἰδήσεις περὶ κτιρίων, ἐὰν ᾖ ἀνάγκη μελέτης καὶ σπουδῆς ἐπιγραφῶν ἐπὶ βρύσεων, οἴκων, γεφυρῶν, ἀψίδων, ναῶν τε μεγάλων ἢ μικρῶν, κωδωνοστασίων καὶ ναυστάθμων καὶ νεωσοίκων, τὴν μελέτην τῶν τοιούτων ἐπιγραφῶν ὀλίγοι μέχρι σήμερον ἐποιήσαντο, διότι πρὸς συνάθροισιν αὐτῶν ἀπὸ μονῶν καὶ σκήτεων καὶ κελλίων ἀπαιτεῖται ἵνα παραμείνῃ τις ἐν Ἁγίῳ Ὄρει χρόνον πολύν. Ἡμεῖς δὲ, μόλις ἐπιφαινόμεθα καὶ ζητοῦμεν ν' ἀπέλθωμεν, ὡσεὶ ἐδίωκεν ἡμᾶς ἡ συνείδησις τῆς ἀδυναμίας πρὸς ἐρεύνας, αἵτινες ἀπαιτοῦσι καὶ προθυμίαν ἀφ' ἡμῶν καὶ σύνδρομον ἠθικὴν ὑποστήριξιν ἀπὸ τῶν ἐκεῖ μοναχῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν ἵδρυσιν τῶν μονῶν, τὴν οἰκοδομὴν ἑκάστης, τὰς ἐπισκευὰς καὶ συμπληρώσεις τῶν οἰκοδομῶν κατὰ καιρούς· ἀλλ' ὁ Ἄθως ἔστι τόπος ἀσκήσεως μοναδικῆς ἀπὸ πολλῶν αἰώνων, ἡ δὲ ἐξέτασις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ τούτου, τῆς ἀκμῆς ἢ παρακμῆς, ἢ περιστολῆς αὐτοῦ, τῆς ἀπέναντι τῶν διαφόρων ἀρχῶν καὶ κοινοτήτων, κοσμικῶν ἢ πνευματικῶν, θέσεως αὐτοῦ θέλει μένει ἄγνωστος ἐπὶ πολὺ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἴσως δὲ καὶ ὁλοσχερῶς. Ἐὰν μελετήσωμεν ἐπίσημα γράμματα, ταῦτα τί δύνανται ἵνα διδάξωσιν ἡμᾶς ἐπὶ παντὸς ἐπεισοδίου ἢ καί τινων λεπτομερειῶν ἐν ἑκάστῳ ζητήματι, ἐν ᾧ συνήθως ἡ τύχη διεκυβεύετο καὶ μονῆς τινος ὅλης καὶ θεσμοῦ τινος συνόλου; Οἱ μελετῶντες ἐπίσημα γράμματα γίνονται πάντοτε θεαταὶ τῶν ἐπὶ σκηνῆς τελουμένων. Ἀλλ' ἀνάγκη ἵνα μελετηθῶσι καὶ τὰ διάφορα ἰδιωτικὰ γράμματα, πρὸς γνῶσιν τῶν χαρακτήρων πάντων ἐκείνων, ὅσοι ἔλαβον μέρος οἱονδήποτε ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀναφυέντων κατὰ καιροὺς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ζητημάτων. — Οἱ μελετῶντες ἰδιωτικὰ γράμματα γίνονται θεαταὶ τῶν ἐν τοῖς παρασκηνίοις τελουμένων. Πῶς δὲ δυνάμεθα ἵνα εἴπωμεν ὅτι γνῶσιν ἔχομεν ἐπαρκῆ καὶ πλήρη κατὰ τὸ ἐνὸν πάντων τῶν θεμάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἱστορίαν ἐν γένει καὶ κατὰ μέρος τοῦ μοναχικοῦ θεσμοῦ; Γράμματα μὲν ἰδιωτικὰ κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας μέχρι τοῦ ΙΗ' δυστυχῶς εἰσιν ἡμῖν ἄγνωστα, καὶ πολὺ πιθανῶς οὔτε ὑπάρχουσι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ΙΗ' καὶ τὰ τοῦ ΙΘ' δυσκόλως ἐπιτραπήσεται ἵνα ἴδωμεν φόβῳ μὴ ταράξωμεν τὴν μετὰ θάνατον πάντως ἠρεμήσασαν κόνιν τῶν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντων. Ἐν πολλοῖς ζητήμασιν ἠδυνάμεθα ἵνα διαφωτισθῶμεν καὶ διὰ τῆς ἀπὸ στόματος παραδόσεως, οὐχὶ σπανίως παραπαιούσης, ἐὰν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἑνὸς καὶ μόνου πεισθῶμεν, ἀλλὰ συμβαίνει συχνάκις ἡ τοιαύτη παράδοσις ἵνα μένῃ κατὰ τοιαύτην ἐκδοχὴν ἑτερόπους, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀνάγκη ἵνα ὦμεν ὀλιγαρκεῖς.

§

Ἐντεῦθεν ἡ δυσχέρεια τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἐν πᾶσιν ἀγαθὴ συνείδησις, καὶ, καθὼς οἱ ταύτην ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν, κατὰ τὴν λέξιν τοῦ Ἀποστόλου, τοιουτοτρόπως ὑπάρχει ναυαγίου φόβος καὶ εἰς τοὺς τὴν ἀγαθὴν ἀπωσαμένους συνείδησιν ἐν τῇ μελέτῃ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἱερᾶς ἢ κοσμικῆς, ἐν μέρει ἢ καθόλου. Εἴ τι ἂν ἐκ τῆς παρελθούσης ἡμῶν ἐθνικῆς ἱστορίας, τῆς ἀπὸ Χριστοῦ κυρίως, θείᾳ μοίρᾳ, περιεσώθη μέχρις ἡμῶν, δέον ἵνα παραμένῃ πάντοτε σεβασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ λατρείας ἀντικείμενον, ἐμποιοῦν ἅμα θαυμασμὸν πρός τε τὸ περισωζόμενον καὶ πρὸς τοὺς ἰσχύσαντας καὶ κατορθώσαντας, ἵνα περισώσωσιν αὐτὸ διὰ μέσου τῆς σκαιότητος τῶν καιρῶν καὶ τῆς στυγνότητος τῶν αἰώνων· καὶ ἐὰν ἀναγκασθῶ ποτε ἵνα ἐξενέγκω κρίσιν ἐν γένει περὶ τῶν κατὰ καιροὺς, καθῆκον νομίζω ἵνα φανῶ πρὸς τοὺς ἐργάτας τῶν γεγονότων ἐπιεικής, ἀκριβῶς διότι περιέσωσαν. Παρὰ τοῖς συγχρόνοις ἡμῖν ἡ τέχνη τοῦ περισώζειν ἀπωλέσθη, νομίζω. Ἂν δ' οἱ χρονογράφοι τοῦ μέλλοντος εἴπωσιν ἢ γράψωσιν—ἂν μὴ ἀπολέσωσι τέλεον ἕως τότε τὴν γνῶσιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τοὐλάχιστον μετὰ τὰ «σημεῖα τῶν καιρῶν»—ὅτι καὶ οἱ σύγχρονοι ἡμεῖς ἠδυνήθημέν τι ἵνα περισυλλέξωμεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπογοήτευσίς μου καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσα πικρία τῆς φράσεως εὔχομαι ἵνα κριθῶσι μετ' αὐστηρότητος, καὶ χωρὶς ἐπιεικείας, οἷα θρῆνοι νυκτικόρακος ἐρημολάλου.

§

Ἴσως παρὰ τοῖς προγενεστέροις Ἕλλησι, δηλαδὴ παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν, ὅσοι ἔζησαν μέχρι τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἐνυπῆρχε γνῶσίς τις ὁσία περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καθὼς εἶχον οὗτοι πάντες καλὴν γνῶσιν περὶ τῆς Ἁγίας Γῆς· ἀλλὰ περὶ ταύτης ἐκ παραδόσεως, περὶ δ' ἐκείνου ἔκ τινων βιβλίων. Ἡ μετάβασις εἰς Ἁγίους Τόπους σχεδὸν ἐπεβάλλετο, ἡ δ' εἰς Ἅγιον Ὄρος ἦν ἔργον προαιρέσεως· διότι περὶ μὲν Ἱερουσαλὴμ καὶ Παλαιστίνης οὐδεὶς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, οὐδεὶς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγνόει ὅτι ἐν ταῖς εὐλογημέναις ἐκείναις χώραις ἐπάτησαν οἱ πόδες τοῦ πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων ἐξ οὐρανῶν κατελθόντος· περὶ δ' Ἁγίου Ὄρους ἔδει ἵνα πλασθῇ παράδοσις, ἐξισοῦσα οὕτως εἰπεῖν τὸ γόητρον αὐτοῦ τοῦ τόπου πρὸς τὸ γόητρον τῆς χώρας, ἐν ᾗ ὁ Γολγοθᾶς, ἡ Βηθλεέμ, ἡ Γεθσημανή. Πρὸς τοῦτο ἔδει ἵνα ἀνευρεθῇ λαϊκή τις παράδοσις, καὶ τοιαύτη ἐδημιουργήθη, πάντως πολλῷ μεταγενέστερον τῆς οἰκοδομῆς τῆς τε Λαύρας καὶ τῶν ἐν Ἄθῳ μεγάλων μονῶν· κατὰ τὴν παράδοσιν ταύτην, τὴν ἀσύστατον καὶ μυθώδη, ἡ Θεοτόκος ἐπεσκέψατο τὸ Ἅγιον Ὄρος, αὐτὴ κηρύξασα τὸν Χριστιανισμὸν τοῖς ἐκεῖ κατοικοῦσιν εἰδωλολάτραις καὶ χειροτονήσασα τούτοις ποιμένα. Τοιουτοτρόπως οἱ πιστοὶ μεταβαίνοντες εἰς Ἁγίους Τόπους ἐπὶ προσκυνήσει τῶν τόπων, ἐν οἷς περιεπάτησεν ὁ Κύριος, ἠδύναντο καὶ ἔπρεπε ἵνα συμπληρώσωσι τὴν ἱερὰν ὁδοιπορίαν (iter sacra) ἐπισκεπτόμενοι καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου περιεπάτησεν ἡ Θεομήτωρ Μαριὰμ, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ΙΒ' βεβαίως αἰῶνος παράδοσιν, τὴν γραῶδη καὶ κατεσκληκυῖαν.

Παρὰ τῷ λαῷ τῷ χριστιανικῷ, κυρίως τῷ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, δύο τῶν ἁγίων γυναικῶν τῆς ἐθνικῆς-ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἀπολαύσει σεβασμοῦ καὶ λατρείας, οἱον εἰπεῖν, ἢ μᾶλλον μία, μετὰ τὴν ὑπέραγνον μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, ἡ μήτηρ τοῦ ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἡ χρησὴ, κοσμία καὶ εὐσεβεστάτη Ἑλένη, περὶ ἧς ἀγνοῶ τί τῶν δύο ν' ἀποφανθῶ, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ μέγα γόητρον, ὅπερ ἀπολαμβάνει ἐν τῇ ἱστορίᾳ: ἐὰν αὐτὴ εἰς τὸν μέγαν υἱὸν αὐτῆς ὀφείλῃ τὸ γόητρον τοῦτο, τὴν φήμην καὶ τὴν ὑψίστην, ἣν ἐκτήσατο σημασίαν, ἢ ὁ υἱὸς σὺν τῷ ζῆν εἰς τὴν εὐσεβεστάτην αὐτοῦ μητέρα ὀφείλῃ τὸ γόητρον, δι' οὗ ἡ ἱερὰ ἱστορία περιέβαλεν αὐτόν· φαίνεταί μοι δ' ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν μητέρα πάντες ὀφείλομεν ὅ,τι συνιστᾷ τὸν ἐν ἡμῖν ἄνθρωπον. Ἐν τούτοις ἡ λαϊκὴ παράδοσις, ἡ δημιουργήσασα ἀνυπάρκτους ἐπισκέψεις τῆς Θεομήτορος εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἡ παράδοσις ἡ σύρασα τὴν ἁγίαν Ἑλένην μέχρι τοῦ Ἀδριατικοῦ, ὅπως ῥίψῃ ἕνα τῶν τιμίων ἥλων εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείνην, ὡσεὶ ἦν εἶδος γυναικείου δόγη διδόντος τῇ Ἀδριατικῇ δακτύλιον ἀρραβῶνος, οὐδαμῶς ἐτόλμησε ν' ἀπέμψῃ εἰς Ἄθωνα τὴν Ἑλένην, ἀλλ' ὅμως ἐδημιούργησε τὸν μέγαν αὐτῆς υἱὸν κτίτορα τριῶν ναῶν καὶ μονῶν καὶ συνοικιστὴν μοναχῶν ἐν ναοῖς, οἵτινες ἀνηγέρθησαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεομήτορος καὶ μάλιστα—τὸ πάντων παραδοξότατον—***ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως***, δυσκαταλήπτους καὶ ἀναποδείκτους παραδόσεις ἐπὶ θεμελίων ἐλεεινῶν κατασκευάσαντες.

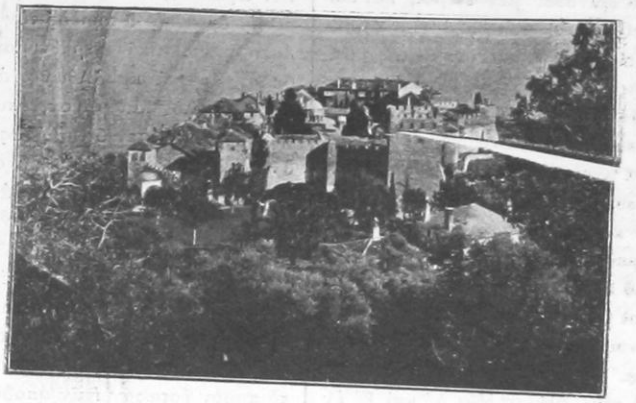
Ζητεῖτε δὲ τῶν λεγομένων ὧδε τὸν λόγον;

§

Προκειμένου περὶ τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου οὐδεὶς τῶν πάλαι ἱερῶν ἱστοριογράφων παρέδωκεν ἡμῖν ἐπισκέψεις καὶ περιηγήσεις οἱασδήποτε φύσεως, ἃς ἀνέλαβεν ἡ Θεομήτωρ μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ Θεανθρώπου αὐτῆς υἱοῦ, εἰ δ' ἐπετρέπετο ν' ἀποδεξώμεθα πορείαν ἱερὰν τῆς Θεοτόκου εἰς οἱονδήποτε μέρος, ἀγνοῶ διατί τάχα τὸ μέρος τοῦτο ἔπρεπε ν' ᾖ ὁ Ἄθως, ὁ βεβαίως ἄγνωστος τῇ μητρὶ τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις καὶ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι αὐτῶν, ἐξαιρουμένου δῆτα τοῦ Παύλου, διότι οὗτος ἠδύνατο ν' ἀνὰ γινώσκῃ περὶ Ἄθωνος ὅσα χρήσιμα γίνονται παντὶ περιοδεύοντι τὴν Μακεδονίαν ἐπὶ ἀποστολῇ· ***ἀλλ' οὐδ' ὁ Παῦλος ἐπεσκέψατο.*** Προτιμότερον ἤθελεν εἶναι βεβαίως εἴπερ ἡ καλογηρικὴ φαντασία ἔπλαττεν ἐπίσκεψιν τοῦ τῶν ἐθνῶν οὐρανοβάμονος Ἀποστόλου εἰς Ἅγιον Ὄρος· ἐνδοξότερος ἤθελεν ἀποβῇ βεβαίως ὁ γεραρὸς Ἄθως διὰ τοιαύτης ἱερᾶς ἐπισκέψεως, οἷα ἡ τιμήσασα τοὺς Ἐφεσίους καὶ Θεσσαλονικεῖς, τοὺς Κορινθίους καὶ τοὺς Φιλιππησίους, τοὺς Χωνιάτας καὶ τοὺς Ἰκονιεῖς, τοὺς Τρῳάς καὶ τοὺς Τενεδίους, τοὺς Βερροιεῖς καὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τούτους εἰς τὴν εὐθαλῆ τοῦ χριστιανισμοῦ καλλιέλαιον ἐγκεντρίσασα. Ἀλλ' ἡ φαντασία αὕτη ἦν ἀνθρώπου ἀμαθοῦς καὶ ὁ ἀμαθὴς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάσχει ὅ,τι, κατὰ τὸ παλαίφατον, ὁ ἀσεβής· ἐμπεσὼν καὶ αὐτὸς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ καὶ τοιουτοτρόπως τερατοτοκεῖ καὶ ἀνεγέρσεις ἐκκλησιῶν τε καὶ μοναστηρίων ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεομήτορος ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει ναὸν ἠδύνατο ν' ἀνεγείρῃ θεομητορικὸν, καὶ ἐπ' ὀνόματι κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, δῆλον οὖν ἐορτῆς εἰσαχθείσης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνιαυτοὺς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σχεδὸν μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον Α'. Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς φαίνεται, μήτε ναοὶ μήτε μοναὶ ἦσαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει γνωσταί, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν Ε' καὶ τὸν ς' καὶ κατόπιν μέχρι τοῦ Θ' αἰῶνος, ἡ δὲ ἀμάθεια καθάπαξ ἐδημιούργησε θεομητορικὰς ἐπισκέψεις καὶ κωνσταντινιανὰς εὐνοίας ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐπεζήτησε θῦμά τι, ἐφ' οὗ ἔδει ν' ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῆς μυθολογηθείσης ἐρημίας, διὰ τῆς τῶν ἀρχαίων δῆθεν τούτων ναῶν καταστροφῆς. Ἐπειδὴ δ', ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ παρελαύνουσι κατὰ σειρὰν χρονικὴν τρία ἢ τέσσαρα τοιαῦτα ἐπιφανῆ θῦματα: ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς, ὁ Λέων Γ' ἢ ὁ Κωνσταντῖνος Ε', οἱ Ἴσαυροι, καὶ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος, ἡ ἀσύστατος παράδοσις εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπεφόρτισε τὴν εὐθύνην τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ναῶν, ὡς βραδύτερον εἰς τὸν Μιχαὴλ Παλαιολόγον.

§

Τοιαύτην ἱστορίαν ἔγραφον αἱ πρὸ ἡμῶν γενεαὶ ἀπὸ τοῦ ΙΖ' σχεδὸν αἰῶνος καὶ τοιαύτην ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀνεγίνωσκον οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπὶ δύο περίπου αἰῶνας. Ἴσως οἱ παρελθόντες αἰῶνες ἦσαν ἀπροσφυεῖς εἰς ἐκκόλαψιν ἱστορικῶν ἀληθειῶν, ὃ δὲ κυριώτατον εἰς ἀποδοχὴν ἱστορικῶν συμπερασμάτων ἤτοι βασίμων, ἀληθῶν, ἀναντιρρήτων. Ἱκανοὶ τῶν ἡμετέρων καὶ πρὸ τριακονταετίας ἔτι γράψαντες, ἐφάνησαν ἀποδεχόμενοι τὰ δύσπεπτα ταῦτα παραμύθια, καὶ, παραδόξως, ἐπιστήμονες ἄνδρες ὄντες, ἐδειλίασαν ν' ἀπορραπίσωσι δεόντως αὐτά· καὶ ἐγὼ δ' αὐτὸς τῷ 1885, ἐκδοὺς τὸν «Ἄθωνά» μου, μετὰ δειλίας τινὸς προέβην εἰς ἔκθεσιν τῶν λόγων, δι' οὓς ἀρκετὰς παραδόσεις ἠναγκαζόμην ν' ἀπορρίψω.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐμῶν μελετῶν καὶ κρίσεων καὶ συμπερασμάτων γράφω καὶ νῦν περὶ Ἁγίου Ὄρους τοσαῦτα μόνον, ὅσα δύνανται ν' ἀπάσχωσιν εἰς τοὺς εὐμενεῖς ἀναγνώστας μου σαφῆ τινα καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ ἰδέαν, τελείαν δῆθεν, περὶ Ἁγίου Ὄρους,

εὐχόμενος ἐμοὶ μὲν τελευταίῳ, πρώτιστα δὲ πᾶσι καὶ πάσαις ἵνα συνδιαλεχθῶμεν ἐπὶ τούτου τοῦ θέματος ἐκτενέστερον ἐν προσεχεῖ μέλλοντι.

§

Ὁ Ἄθως, ὡς ἐγένετο σημαντικὸς ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ, ὑποπίπτει εἰς τὰς ἡμετέρας μελέτας ἀφ' οὗ χρόνου πείθομαι ὅτι γνωστὸς ἐγένετο τοῖς χριστιανοῖς ἐκείνοις, ὅσοι τὸν μονήρη βίον ἀσπαζόμενοι, καθ' ὃ τοῦτον ἐν Θεῷ φιλοσοφίαν πιστεύοντες, ἐζήτουν κατοικίαν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ἐν ὀπαῖς τῆς γῆς· καὶ κρίνουσι μὲν ἕτεροι, καὶ ἐπὶ παραδείγματι ὁ Langlois (Le Mont Athos et ses monastères, σελ. 4) ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος κρίνει τὸν Ἄθωνα οὐκ ἀδόκιμον ἀσκήσεσι μοναχικαῖς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Δ' αἰῶνος μέχρι τοῦ Θ' οὐδεμία μνεία γίνεται μοναχικῶν ἐν Ἄθῳ συνοικισμῶν, διότι μετὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Παλαιστίνην, ὅπου γινώσκομεν πολιζομένας τὰς ἐρήμους ἀπὸ τοῦ Γ αἰῶνος, οἱ μοναχικοὶ συνοικισμοὶ ζητοῦσιν ἐξάπλωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς πέριξ καὶ ἐν Βιθυνίᾳ. Μοὶ φαίνεται πως ἀδύνατος ἡ κατὰ τοὺς αἰῶνας ἰδίᾳ Δ' καὶ Ε' ἐν τῇ Θράκῃ σύστασις μοναστηρίων, καὶ πολλῷ περισσότερον ἐν Μακεδονίᾳ· ὅτι δὲ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μέχρι τῶν χρόνων τῆς Ζ' οἰκουμενικῆς Συνόδου οὐδεὶς ὑπῆρχε μοναχικὸς συνοικισμὸς ἀξιόλογος ἀποδείκνυσιν ἡ παντελὴς ἐκ τῶν ἐπτὰ Συνόδων ἀπουσία κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἀνηκόντων εἰς ἁγιορειτικὰς μονάς, ἢ μεγάλας ἢ μικράς. Εἰκασίαν τινὰ μόνον ἐπιτρέπεται 'να εἰσαγάγωμεν· ὅτι μόλις ἐπὶ τῶν πρώτων εἰκονομάχων καταρτίζονται τὰ πρῶτα μοναχικὰ συστήματα, καὶ τότε λαμβάνει πιθανῶς τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς ἡ παρὰ τὴν Ἱερισσὸν μονὴ Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ, ἀφ' ἧς ἐξηρτῶντο (δῆθεν) ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, ἤτοι μικρῷ μετὰ τὰ μέσα τοῦ Θ' αἰῶνος, οἱ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀσκούμενοι. Οἱ «ἀσκούμενοι» οὗτοι ἀναφέρονται τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐπὶ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν αὐτοκρατόρων, ὡρισμένως δὲ τῷ 842, ὅτε, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Γενέσιον, κατῆλθον «ἄνδρες θεοφόροι» ἐξ Ἄθω, καθὼς ἐξ Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ἴδης καὶ τοῦ Κυμινᾶ, κυρίως τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπισκεψάμενοι ἐπὶ τῇ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναστηλώσει. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἱστορικὸς τὸν μὲν Ὄλυμπον ἀποκαλεῖ «περιώνυμον», Ἴδης δὲ καὶ Κυμινᾶ καὶ Ἄθωνος ἀναφέρει τὸνομα ψιλὸν καὶ μόνον, ἐπιτρέπεται 'να συμπεράνωμεν ὅτι ὁ Ἄθως οὐκ ἦν ὀνομαστὸς τῷ 842, τὰ δ' ἐν αὐτῷ μοναχικὰ συστήματα διῆγον ἀπ' ἀλλήλων ἀπεσπασμένα, οὐδεμίαν ἔχοντα κοινὴν ἀρχὴν καὶ διοίκησιν. Ἡ παράδοσις σώζει ὅτι ἀνῆκον εἰς τὴν μονὴν τοῦ Κολοβοῦ, ἀλλὰ τὰ πιστοποιοῦντα τὴν ἐξάρτησιν ταύτην ἔγγραφα οὐδὲ ταῦτα σώζονται ἐν πρωτοτύπῳ· πρὸς τὸ παρὸν ἔστωσαν ἡμῖν ἀποδεκτά, ἄτε μὴ εἰσάγοντά τι τὸ καινοπρεπῶς ἀντιτιθέμενον τῇ ἱστορίᾳ, διότι, ἄνευ κινδύνου τῶν ἱστορικῶν καθεστώτων, δυνάμεθα 'να πιστεύσωμεν ὅτι ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος (δῆθεν τῷ 885), οἱ κάτοικοι τοῦ «κάστρου τῆς Ἱερισσοῦ» περιῆλθον εἰς ἔριδας πρὸς τοὺς ἐν Ἄθῳ κατοικοῦντας, ἐπὶ λύσει δ' αὐτῶν ὁ Βασίλειος ἔδωκε διαταγὴν τῷ στρατηγῷ Θεσσαλονίκης ἵνα καθορίσῃ τὰ δίκαια τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ἐν Ἱερισσῷ λαϊκῶν. Ἀλλ' εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο οὔτε τότε ἐδόθη λύσις εὐκταία, δῆλον οὖν ὁριστική· διότι οἱ μοναχοὶ

τοῦ Κολοβοῦ, παραπείσαντες τὸν αὐτοκράτορα Λέοντα τὸν Σοφὸν, ἐπέτυχον ἐπισήμως βασιλικοῦ γράμματος, δι' οὗ περιήρχετο εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν ὁ Ἄθως, ἡ χωρία τινά, καὶ αἱ μοναὶ Μυστάκωνος, Ἀθανασίου, Λουκᾶ καὶ Καρδιογνώστου, περὶ ὧν οὐδὲν ἔχομεν εἰπεῖν ἀκριβὲς, εἴπερ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἔκειντο, ἢ μεταξὺ Ὄρους καὶ Ἱερισσοῦ. Δεύτερον δὲ αὐτοκρατορικὸν γράμμα τοῦ Σοφοῦ Λέοντος ἐπανασώζει τοῖς ἁγιορείταις τὴν ἀπὸ τῶν Ἱερισσωτῶν ἀνεξαρτησίαν, καὶ τὸ γράμμα κυροῦται διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αὐτοκράτορος Ρωμανοῦ Α' τοῦ Λακαπηνοῦ καὶ τῶν αὐτῷ συναρχόντων Κωνσταντίνου, Στεφάνου καὶ Κωνσταντίνου, κατὰ τὸ 919 πιθανῶς. Καὶ ***παρέγγραπτα*** ἂν νομισθῶσι τὰ περὶ τῆς τοῦ Κολοβοῦ μονῆς ἔγγραφα, δηλοῦσι μὲν ὅτι μοναχοί τινες ἦσαν ἤδη συνῳκισμένοι ἐν Ἁγίῳ Ὄρει· μαρτυροῦσι δ' ὅμως ἕτερα γράμματα ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ Θ' ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ι αἰῶνος εἶχον ἤδη καὶ τὸν «πρῶτον» αὐτῶν, τὸν πρόεδρον δηλαδὴ πολιτεύματος ὁμοσπονδιακοῦ, συναποτελουμένου ἐκ μικρῶν μονῶν, οἱονεὶ πιναρῶν κελλίων τῆς σήμερον, ἢ πολὺ πιθανῶς τρωγλῶν.

Ὅτε ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Τραπεζούντιος ἦλθεν εἰς Ἄθω, πιθανῶς τῷ 961, διότι τότε τῆς οἰκοδομῆς ἤρξατο τῆς μονῆς αὐτοῦ Λαύρας, ὀλίγους εὗρε τοὺς ἐν τῷ τόπῳ μονάζοντας, ἐρημικὴν δὲ καὶ τραχυτάτην μετερχομένους ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν, οὔτε γῆν ἀροτριῶντας, οὔτε κατὰ συνέπειαν ὑποζύγια ζῶα καὶ βόας ἀροτῆρας κεκτημένους, ἀλλ' αὐτοὺς διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν καὶ νώτων τὴν ἀνάγκην τῶν κτηνῶν ἀναπληροῦντας· καὶ τὰς μὲν μοναχικὰς καλύβας ἐπήγνυον ἐκ ξύλων μικρῶν, ἐπιτιθέμενοι ταύταις στέγην ἐκ χόρτων, τροφὴν δὲ παρεσκεύαζον ἑαυτοῖς συλλέγοντες καρποὺς ἀγρίων δένδρων, πλὴν εἰ μή ποθεν πλοιάριόν τι προσοκεῖλαν τῷ τόπῳ μετόχους αὐτοὺς καθίστα σίτου καὶ κέγχρου. Οἱ προσερχόμενοι ἔξωθεν εἰς Ἅγιον Ὄρος ὅπως μονάσωσιν ἠναγκάζοντο συχνάκις, ἕνεκεν ἐπιδρομῶν λῃστρικῶν, ν' ἀπέλθωσιν, ὥστε ὁ πληθυσμὸς ἐν Ἄθῳ κυμαινόμενος ἦν ἀείποτε, μικραὶ δ' οἰκοδομαὶ ἦσαν ἀδύνατοι πρὸς φρούρησιν καὶ διαφύλαξιν ἀπὸ λῃστῶν. Ἐν τούτοις ὑπῆρχον θεσμοί τινες διοικητικοὶ παρὰ τοῖς μοναχοῖς ἐν χρήσει, καὶ συνέλευσις τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει προεχόντων καλογήρων, τρὶς τοῦ ἔτους συνερχομένη ἐν Καρυαῖς, συνετέλει τὴν κοινὴν ἀγάπην καὶ σύμπραξιν πρὸς τἀγαθὸν τῆς πρωτογόνου ταύτης ἀδελφότητος· ἡ συνέλευσις, ἀναπτυχθεῖσα κατόπιν, ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῶν μοναχῶν καὶ τῆς ὑλικῆς τῶν μονῶν εὐμαρείας, καὶ τὴν κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας Ἱερὰν Σύναξιν προτυποῦσα, συνήρχετο κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ μεγάλου Πάσχα καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος μετέβαλέ πως τὸ πολίτευμα, διότι καὶ ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε 'να πράξῃ τοῦτο, πεπαιδευμένος ὢν ἀνὴρ, εὐνοούμενος τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ καὶ πᾶσαν τὴν ὑλικὴν προστασίαν αὐτοῦ ἀπολαμβάνων, ἰσχυρὸς ἄρα πρὸς τὸ νέους θεσμοὺς καὶ συνηθείας εἰσαγαγεῖν καὶ τούτους δυνάμενος ἐμπεδῶσαι, καίτοι δυσμενῶς ἔβλεπον οἱ μοναχοὶ τὰς νέας διατάξεις.

Ἡ κατ' αὐτοῦ κατακραυγὴ φαίνεται γελοία· κατηγόρουν τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἀναιροῦντος καὶ καταλύοντος ἔθιμα παλαιὰ καὶ τύπους ἀρχαίους, ὡς οἰκοδομὰς ἐγείροντος πολυτελεῖς, ὡς ἐπι-

νοοῦντος ὑδραγωγείων κατασκευὰς καὶ ναῶν μεγάλων καὶ περιβόλων ἐγέρσεις, ὡς εἰσάγοντος εἰς Ἅγιον Ὄρος ἡμιόνους καὶ βοῦς, ὡς εἰς κόσμον ἐξ ἐρημίας τὸ Ὄρος μεταβάλλοντος. Ἐνταῦθα ὁ ἀναγνώστης ἐννοεῖ ὅτι τὸν βίον μετέβαλεν εἰς ἀνθρώπειον ὁ Ἀθανάσιος, ὁ καὶ τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῶν Καρυῶν μείζονα καὶ καλλίονα τοῦ πρότερον ἐγείρας. Τοιουτοτρόπως ἐντὸς ὀλίγων ἐνιαυτῶν ἡ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὄψις ἀλλοιοῦται, μεγαλοπρεπέσταται δὲ κοσμοῦσι τὸν ἱερὸν τόπον οἰκοδομαί, ὧν αἱ μείζονες καὶ ἐρυμνότεραι καὶ δυναταὶ πρὸς ἀντίστασιν κατὰ πάσης ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς εἰσιν, ὡς ἔοικεν, αἱ σήμερον, εὐτυχῶς καὶ θείᾳ βουλῇ, σῳζόμεναι· διότι ἀγνοῶ ἂν εὑρίσκωνταί που τῆς Ἀθωικῆς χερσονήσου μεγάλων μοναστηρίων ἐρείπια, τεκμηριοῦντα τὴν ὕπαρξιν ἐν Ἄθῳ μονῶν μεγάλων ὁμοίων ταῖς σημεριναῖς.

§

Μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου Λαύρας (ἀπὸ τοῦ 961) καὶ συγχρόνως αὐτῇ τῶν μεγάλων κελλίων τοῦ τε Τιμίου Προδρόμου (πρὸς κατοικίαν δῆθεν τοῦ ἀειμνήστου αὐτοκράτορος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ) καὶ τοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἱστορικοῦ καταστάντος Μυλοποτάμου, ἀνεγείρονται αἱ μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομαὶ τῶν μονῶν Βατοπεδίου καὶ Ἰβήρων, τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου ζῶντος ἔτι, ἡ τοῦ Κουτλουμουσίου κατὰ τὰ τέλη πιθανῶς τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, ἡ τοῦ Ξηροποτάμου μικρῷ πρὸ αὐτῆς, ἡ τοῦ Χιλανδαρίου τῷ 1197, ἡ τοῦ Δοχειαρίου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, ἡ τοῦ Καρακάλλου περὶ τὰ μέσα αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ μονὴ Φιλοθέου σύγχρονος σχεδὸν ἐγένετο τῷ Ἀθαλασίῳ, ἡ τοῦ Ζωγράφου περὶ τὰ 1280, ἡ τοῦ Παντοκράτορος τῷ 1358, εἰ οὐχὶ μικρῷ πρὸ αὐτοῦ, ἡ τοῦ Ξενοφῶντος τῷ 1083, ἡ τῆς Σίμωνος Πέτρας τῷ 1363. Ἡ τοῦ Κωνσταμονίτου καὶ ἡ τοῦ Ἐσφιγμένου ἀναφέρονται κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα, ἐνῶ ἡ ῥωσσικὴ, διαφόρους ἑκάστοτε σχοῦσα περιπετείας, λέγεται ἀντικαταστήσασα τὴν μονὴν τοῦ Ξυλουργοῦ καὶ ἐγκατασταθεῖσα ἐν τῇ τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐὰν αὐτὴ ᾖ ἡ κατόπιν ὀνομασθεῖσα καὶ σήμερον καλουμένη Παλαιομονάστηρον, μεταφερομένη δῆλον οὖν ἀπὸ ταύτης εἰς ἐκείνην. Δέον ἵνα εἴπω ὅτι τῶν μεγάλων τούτων οἰκοδομῶν αἱ πλείονες ὑπέστησαν ἐπισκευὰς σχεδὸν ἐκ θεμελίων· ἀλλὰ περὶ τούτων γίνεται λόγος ὁ προσήκων ἐν ἰδίοις τόποις. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνάγκη ἵνα γινώσκωμεν ὅτι, ὀλίγα μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Λαύρας ἔτη, περιῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῆς ἡ τῷ 1007 ἀντικαταστήσασα τὴν ἀρχαίαν μονὴν τῶν Βουλευτηρίων σκήτη τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ ὅτι ἡ Λαύρα, ἑκατὸν ἔτη μετὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς, ἠρίθμει μοναχοὺς ἑπτακοσίους.

§

Ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Λαύρας, κατακολουθοῦσιν οἰκοδομαὶ μονῶν ἑτέρων, ὁ πληθυσμὸς τῶν μοναχῶν αὔξει καὶ προάγεται, προσερχομένων εἰς τὸν Ἄθω καὶ καταττομένων εἰς τὰς αὐτόσε μονὰς οὐ μόνον Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ξένων, ἤτοι Ῥώσσων, εἶτα Βουλγάρων καὶ Σέρβων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξ Ἀμάλφης ἰταλῶν, λίαν ἐγκαίρως ἐλθόντων καὶ κεκτημένων ἰδίαν μονὴν, ἥτις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΑ' αἰῶνος συνεχωνεύθη (ἴσως 1025—1026) τῇ Λαύρᾳ. Διότι, ἐνῷ ἱδρύοντο νέαι μοναί, ἐξηφανίζοντο αἱ παλαιαί, συγχωνευομένου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μικροτέρων ἐντὸς τοῦ τῶν μειζόνων καὶ τῶν

κτημάτων αὐτῶν περιερχομένων εἰς τὴν κατοχὴν ἐκείνων. Οὕτω δὲ ἡ αἱ μεγαλείτεραι ἐγίνοντο τοιαῦται καταπίνουσαι τὰς ἐλάσσονας, ἢ μείζονες οὖσαι, δυστυχῶς, ἀπερρόφων ἐκείνας. Ἡ μεγάλη λεγομένη Λαύρα κατεῖχε μὲν καὶ πρὸ τοῦ 1000 τὸ Μυλοπόταμον, ἐν ᾧ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἤγειρεν αὐτὸς ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος, κατὰ τὰ τέλη δὲ τῆς ζωῆς αὐτοῦ (997) εἶδεν ὁ ὅσιος αὐξανομένην τὴν μονὴν, ἣν φκοδόμησε διὰ τῆς εἰς αὐτὴν προσαρτήσεως τῶν μοναστηρίων Μονοξυλίτου καὶ Πλατέος. Τῷ 1102 προσηρτήθη τὸ μοναστήριον τοῦ Καλαφάτου, καὶ μόλις μίαν γενεὰν κατόπιν τούτου, ἡ μονὴ τῶν Ἀμαλφηνῶν, ἡ σκήτη Προβάτα, κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα ἡ μονὴ τοῦ Ξηροκάστρου, καὶ κατὰ τὸν ΙΕ' ἡ μονὴ τοῦ Μακρῆ. Ἡ μεγάλη μονὴ τοῦ Βατοπεδίου συνεχώνευσεν ἐν μέρᾳ τὰς μονὰς Καλέτζου καὶ Ξέστου. Ἡ τῶν Ἰβήρων πρὸ τοῦ 1000 περιέλαβεν ἐν ἑαυτῇ τὴν τοῦ Κλήμεντος, καθὼς καὶ τὴν πολυθρύλητον ἐν Ἱερισσῷ μονὴν Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ καὶ τὴν μονὴν Λεοντίου ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ ἡ Λαύρα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἔτι τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου, ἐκέκτητο κτῆμα τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τῶν Περιστερῶν, ἀλλ' ἐγκαίρως συνεχώνευσε καὶ τὴν ἐν Ἄθῳ μονὴν τοῦ Κάσπακος. Ἡ τοῦ Χιλανδαρίου συνεχώνευσε τὴν μονὴν τοῦ Ζυγοῦ, σῳζομένην πρὸ τῆς εἰς Ἅγιον Ὄρος ἀφίξεως τοῦ Ἀθανασίου, τῷ 1326 τὴν τοῦ Σκορπίου, καὶ τῷ 1330 τὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἢ τοῦ Πύργου. Ἡ μονὴ τοῦ Κουτλουμουσίου προσήρτησεν ἑαυτῇ, ἄγνωστον πότε, τὰς μονὰς Καλλιάγρας καὶ Γομάτου, τῷ 1334 τὴν μονὴν Φιλαδέλφου, καὶ τῷ 1428 τὴν μονὴν τοῦ Ἀλυπίου. Τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος συνεχωνεύθησαν αἱ μοναὶ τοῦ Φακηνοῦ, Ῥαβδούχου, καὶ Φαλακροῦ, Σωτῆρος, ἁγίου Αὐξεντίου καὶ Καλαποδάτου. Ἡ τοῦ Ζωγράφου προσήρτησεν ἑαυτῇ τὴν μονὴν τοῦ Ξηροκάστρου παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Λαύρας. Ἡ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος συνεχώνευσεν ἐν ἑαυτῇ, τῷ 1363, τὴν μονὴν τοῦ Κάτζαρι, ὑποτελῆ ἑαυτῇ ἔχουσα καὶ τὴν παλαιὰν τοῦ Ξυλουργοῦ μονήν.

§

Ἐνόσῳ αἱ μοναὶ αἱ μεγάλαι ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ κατακτήσεσι τοιαύταις, ἐν αὐτῷ τῷ Ἁγίῳ Ὄρει γενομέναις, ἡγεμόνες λαῶν καὶ κλῆρος, περιβάλλοντες αὐτὰς ἀγάπῃ καὶ σεβασμῷ καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ, παρεχώρουν αὐταῖς κτήματά τε καὶ χρήματα, κατοχυροῦντες οὕτω κατὰ δυσπραγιῶν καιρικῶν, ὧν ἄφευκτος συνέπεια ἦν οἰκονομική τις κακοδαιμονία. Τῇ Λαύρᾳ, μικρῷ μετὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς, αὐτοκράτωρ τις ἐδωρήσατο τὴν παρὰ τῇ Λήμνῳ νῆσον Ἅγιον Εὐστράτιον, τὴν γνωστὴν ἡμῖν ἕνεκα τῶν ἐξ αὐτῆς παραγομένων ξυλανθράκων, ἡγεμόνες δὲ Σερβίας, Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας χρηματικάς τινας ποσότητας, καὶ τῷ 1658 ὁ τσάρος Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτς ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν τῆς ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος εἰς Ῥωσσίαν μεταβάσεως τῶν Λαυριωτῶν μοναχῶν πρὸς συνάθροισιν ἐλεημοσυνῶν ὑπὲρ ἀνακουφίσεως τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Τῇ τοῦ Βατοπεδίου ἀφιερώθη τῷ 1606 ἐπισήμως ἡ ἐν Ἰασίῳ μονὴ Γκόλια, ἐνῷ τῷ 1588 ὁ τσάρος Θεόδωρος Ἰωάννοβιτς καὶ, σχεδὸν μετὰ τεσσαρακονταετίαν, τῷ 1628 ὁ τσάρος Μιχαὴλ Θεοδώροβιτς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰωάννης Ε', τῷ 1688, ἐξησφάλιζον τοῖς Βατοπεδινοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ μετα-

βαίνειν πρὸς συλλογὴν ἐράνων εἰς τὴν Ῥωσσικὴν αὐτοκρατορίαν ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος. Τῇ τῶν Ἰβήρων ὁ τσάρος Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτζ ἐχορήγησε τῷ 1669 τὸ ἐν Μόσχᾳ μετόχιον τοῦ ἁγίου Νικολάου. Δεσπόται τῆς Σερβίας ἀφιέρωσαν πολλὰ κτήματα τῇ τοῦ Χιλανδαρίου καὶ τελευταῖος Στέφανος ὁ Δουσάν, τῷ 1345, ἐνῷ, πρὸ αὐτοῦ εἴκοσιν ἓξ ἔτη, ἕτερα κτήματα ἐδωρεῖτο Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος· τῷ 1658 οἱ μοναχοὶ τοῦ Χιλανδαρίου εἶχον τὴν ἄδειαν τῆς ἀποστολῆς ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος εἰς Ῥωσσίαν μοναχῶν πρὸς συλλογὴν ἐλεημοσυνῶν, καὶ μετὰ ἑκατὸν ἔτη ὁ τσάρος Μιχαήλοβιτς ἐχορήγησε τοιοῦτο δικαίωμα περιοδείας ἀνὰ πᾶσαν ἑπταετίαν. Τὴν αὐτὴν ἄδειαν ἔλαβον δι' οὐκαζίου τοῦ Μιχαὴλ Θεοδώροβιτζ οἱ μοναχοὶ τῆς τοῦ Διονυσίου, δυνάμενοι ἀνὰ πᾶσαν ἑξαετίαν 'να πράττωσι τοῦτο· τῇ μονῇ Κουτλουμουσίου τῷ 1625 προσαφιερώθη ἡ ἐν Βλαχίᾳ μονὴ Κλοκοτζόβου. Τῇ τοῦ Ξηροποτάμου Ἁγάθη ἡ μοναχὴ τῷ 1442 προσανατίθησι τὸ Παλαιοχῶρι καὶ τὸ χωρίον Ἴσβοραν, ἐν τῇ Χαλκιδικῇ, τῷ δὲ 1713 Νικόλαος Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδᾶτος, ὁ τῆς Μολδαυΐας ἡγεμών, τὴν ἐν Ἰασίῳ μονὴν Δάγκου. Τῇ τοῦ Ζωγράφου Βασίλειος ὁ Μολδαυΐας ἡγεμὼν ἀφιεροῖ τῷ 1651 τὸ μοναστήριον Δόβροβιτζ καὶ μετὰ δεκαοκταετίαν ὁ ἐκ τῶν τοῦ ἡγεμονικοῦ τούτου θρόνου διαδόχων Ἀντίοχος Καντεμίρης τὸ ἐν Βασσαραβίᾳ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ. Τῇ τοῦ Δοχειαρίου, τῷ 1299, Ἀνδρόνικος αὐτοκράτωρ ὁ Παλαιολόγος ἀφιεροῖ τὴν ἐπάυλιν Περγαδίκια. Τοῖς μοναχοῖς τῆς τοῦ Φιλοθέου μονῆς ὁ τσάρος Μιχαὴλ Θεοδώροβιτζ ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα τῆς εἰς Ῥωσσίαν μεταβάσεως ἀνὰ πᾶν ἕβδομον ἢ ὄγδοον ἔτος πρὸς συνάθροισιν ἐλεῶν· τῇ μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος ὁ τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν Σερβάνος ἀφιέρωσε δύο χωρία. Τῇ τοῦ Ἐσφιγμένου, τῷ 1655, ὁ τσάρος Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτζ ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν τῆς ἀνὰ πᾶν πέμπτον ἔτος εἰς τὴν ῥωσσικὴν αὐτοκρατορίαν μεταβάσεως πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν. Τῷ 1814 προσηλώθη ταύτῃ τῇ μονῇ τὸ μέγα ἐν Ἰασίῳ κτῆμα Φλωρέστι. Τῇ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ὁ Μιχαὴλ Θεοδώροβιτζ, ὃν ἀνωτέρω συχνάκις ἀπηντήσαμεν, ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα τῆς εἰς Ῥωσσίαν ἀνὰ τετραετίαν μεταβάσεως καλογήρων πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν, τῷ δὲ 1703 Μιχαὴλ Ῥακοβίτζας, ἡγεμὼν Μολδαυΐας, ἀφιέρου τὸ κτῆμα Δόμνα.

Καὶ σημειωτέον ὅτι σημειοῦνται ἐνταῦθα αἱ μείζονες καὶ σπουδαιότεραι τῶν δωρεῶν καὶ τῶν ἀφιερώσεων, αἱ μόνιμον καὶ διαρκῆ προμνηστευόμεναι καὶ κατασφαλίζουσαι ταῖς μοναῖς ὕπαρξιν καὶ δρᾶσιν: κυρίως δὲ τῶν αὐτοκρατόρων, βυζαντινῶν τε καὶ ῥώσσων, καὶ τῶν ἡγεμόνων καὶ δεσποτῶν τῆς Σερβίας, τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαυΐας, αἷς συγκατηριθμήθη καὶ ἡ τῆς μοναχῆς Ἁγάθης· ἀλλ' ἄπειροί εἰσιν, ὡς καὶ δυσχερῶς ἀριθμούμεναι, αἱ δωρεαὶ χρηματικῶν ποσοτήτων καὶ μικρῶν ἢ μεγάλων κτημάτων, ἐκτάσεων δῆλά γε δὴ γαιῶν, ἃς ἐποιήσαντο ταῖς ἱεραῖς ἐν Ἄθῳ μοναῖς ἰδιῶται, ἕλληνες, σέρβοι, βλάχοι, βούλγαροι, μολδαυοὶ καὶ γεωργιανοί· πολλοὶ δ' ἡγεμόνες ὡσαύτως τῶν παριστρίων χωρῶν, ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρούς, ἐχορήγουν ἐκτάκτως χρηματικὰς ποσότητας, αἵτινες πρὸς ὥραν ἠδύναντο 'να ἐπουλώσωσι πληγάς τινας οἰκονομικάς.

§

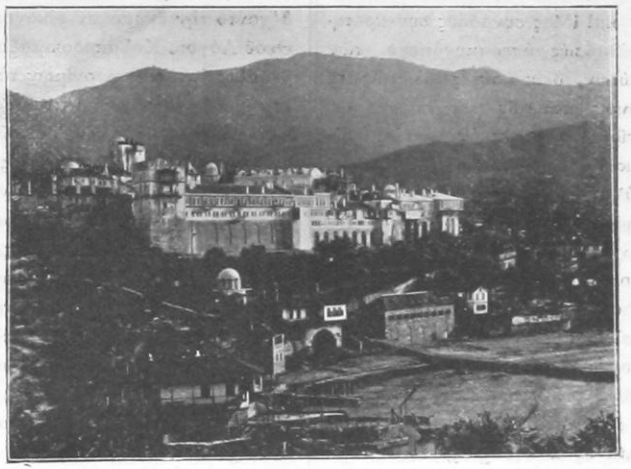
Ἀλλ' αἱ ἁγιορειτικαὶ μοναὶ γενναίως εὐηργετήθησαν κατὰ καιροὺς ὑπὸ ἡγεμόνων τε καὶ πλουσίων ἰδιωτῶν ἢ ὑπὸ πατριαρχῶν ἢ μητροπολιτῶν Οὐγγροβλαχίας τε καὶ Μολδοβλαχίας· τούτων τῆς προστασίας ἔμενον καὶ μένουσιν ἄχρις ἡμῶν μνημεῖα ἐν ἐπιβλητικῇ σιγῇ λαλοῦντα καὶ θαυμασίως ἐξαγγέλλοντα καὶ τὴν εὐλάβειαν ἐκείνων πρὸς τὰ σχολεῖα ταῦτα τῆς ἐν Θεῷ φιλοσοφίας, ὡς φαίνονται λεγόμενα τὰ μοναστήρια, καὶ τὴν ἀπὸ τέφρας, αὐτὸ τοῦτο, τῶν μονῶν ἐξανάστασιν. Τὴν Λαύραν ἔκτισεν αὐτὸς ὁ ἐπιφανὴς αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς, ὁ δὲ τοῦ θρόνου τούτου διάδοχος Ἰωάννης ὁ Τζιμισκὴς, ὁ ἀπὸ τεσσάρων χρυσίου λιτρῶν ἀναβιβάσας εἰς ἑπτὰ τὴν ἐτησίαν χορηγίαν τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς πρὸς πανηγυρικώτερον ἑορτασμὸν τῶν γενεθλίων (15 αὐγούστου) τοῦ καθολικοῦ ναοῦ τῶν Καρυῶν, ἔκτισεν ἕνα πύργον ἐν τῇ μονῇ μέγιστον, δύο δ' ἑτέρους, περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος, οἱ σχολάζοντες πατριάρχαι Κων/πόλεως Ἄνθιμος Β' καὶ Διονύσιος Γ' ὁ Βάρδαλις, ὁ κτίσας κσὶ τὸ ἔξω τῆς μονῆς κελλίον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εὐρυχωρότερον δὲ καταστήσας (μετὰ τὸ 1665) καὶ τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς ὑποκειμένης τῇ Λαύρᾳ παναρχαίας σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης. Τρεῖς ἄρχοντες ἐξ Ἀδριανουπόλεως, Ἀθανάσιος, Ἀντώνιος, καὶ Νικόλαος ἤγειραν ἐξ ἰδίων, πλούσιοι ὄντες, τὴν μονὴν Βατοπεδίου, παρεκκλήσια δ' αὐτῆς ἓξ ἔκτισαν οἱ σέρβοι βασιλεῖς καὶ μοναχοὶ Σάββας καὶ Συμεών, ἰδιῶται δὲ καὶ ἀρχιερεῖς φκοδόμουν ἐν αὐτῇ ναοὺς καὶ οἰκήματα· τὴν δ' ἐξαρτωμένην ἐξ αὐτῆς σκήτην ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Σεραγίου, τὸ πρῶτον μὲν ἤγειρεν ὁ σχολάζων πατριάρχης Κωνστ/πόλεως Ἀθανάσιος ὁ Πατελλάριος, τῷ δὲ 1768 ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως Σεραφεὶμ Β' ὁ ἀπὸ Φιλιππουπόλεως. Τῶν Ἰβήρων ἡ μονὴ ὀφείλει τὰς διαφόρους ἐν αὐτῇ οἰκοδομάς, μετὰ τὴν ἐν τέλει τῆς Ις' ἑκατονταετηρίδος βασιλικὴν προσφορὰν τοῦ τῆς Ἰβηρίας βασιλέως Ἀλεξάνδρου, τοῖς ἀσκουμένοις ἐν αὐτῇ προηγουμένοις καὶ εὐλαβέσι μοναχοῖς, καὶ χορηγήσασι καὶ ἐπιστατήσασιν εἰς ἐγέρσεις παρεκκλησίων, ὑδραγωγείων, νεωσοίκων, ἀποθηκῶν, ξενώνων καὶ σταύλων. Τῷ 1604 Κοσμᾶς ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ἐξώδευσε κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς οἰκοδομὴν κελλίων ἐν τῇ μονῇ, τῷ δὲ 1662 ἐχορήγει πρὸς κατασκευὴν νεωσοίκου τε καὶ πλοίου, κατὰ τὸ πλεῖον, Γαλακτίων ὁ πρώην Ἐλασσῶνος. Τὴν τοῦ Διονυσίου μονὴν ἔκτισεν ἰδίαις δαπάναις, Ἀλέξιος αὐτοκράτωρ Τραπεζοῦντος ὁ Κομνηνός, ὁ δὲ τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν Πέτρος, ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Ῥωξάννη καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ὁ μετὰ ταῦτα Παχώμιος μοναχὸς (1536; καὶ 1569) ἀνῳκοδόμησαν αὐτὴν πυρποληθεῖσαν καὶ πολλὰς ἐν αὐτῇ προσέθεσαν οἰκοδομάς. Εὐηργέτησαν ἐπίσης αὐτὴν ὁ μητροπολίτης πρώην Ἡρακλείας Μακάριος, ζήσας πιθανῶς ἐπὶ τούτων τῶν ἡγεμόνων. Τῆς τοῦ Κουτλουμουσίου μονῆς εὐεργέται καὶ κτίτορες γινώσκονται Νεάγουλος, Ῥάδουλας, Μίρτζας καὶ Βιντίλας, οἱ τῆς Βλαχίας ἡγεμόνες χρηματίσαντες ἀπὸ τοῦ 1475 μέχρι τοῦ 1536, τῆς δὲ τοῦ Παντοκράτορος οἱ βλάχοι ἄρχοντες Βάρβουλος καὶ Γαβριήλ. Τὴν τοῦ Ξηροποτάμου μονὴν ἀνήγειρεν ὁ τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος Δ' (1616-19 καὶ 1623-30),

τὴν δὲ τοῦ Ζωγράφου, τῷ 1502, Στέφανος ὁ τῆς Μολδαυΐας ἡγεμὼν ἀνεκαίνισε Νεόφυτος ὁ ἀπὸ πατρικίων, ὁ καὶ πρῶτος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐγένετο, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΑ΄ ἑκατονταετηρίδος, δεύτερος τῆς μονῆς Δοχειαρίου κτίτωρ, περὶ δὲ τὰ 1578 ἀνακτιζομένης αὐτῆς, ἐχορήγει τἀναλώματα Ἀλέξανδρος ἡγεμὼν Μολδαυΐας σὺν τῇ συζύγῳ Ῥωξάννῃ καὶ Θεοφάνει μητροπολίτῃ Μολδαυΐας, ὅσις, ἔρωτα τρέφων πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον, παρητήσατο τὴν ἐνεργὸν ἐπισκοπὴν καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν τοῦ Δοχειαρίου μονὴν ταύτην ἔζησε μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, γενομένου τῷ 1598 ἔτει. Τῆς τοῦ Καρακάλλου μονῆς ἐγένοντο κατὰ τὸν Ις΄ αἰῶνα κτίτορες Πέτρος ἡγεμὼν Μολδαυΐας καὶ Πέτρος ὁ πρωτοσπαθάριος αὐτοῦ. Τὴν τοῦ Φιλοθέου, κατὰ τὸ 1492, ἀνῳκοδόμησαν ἐξ ἰδίων Λεόντιος ὁ γεωργιανὸς βασιλεὺς τοῦ Καχετίου καὶ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῆς ἔκτισε, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ΄ αἰῶνος, ὁ δεσπότης Σεμενδρίας τῆς Σερβίας Γεράσιμος. Τῆς τοῦ Σταυρονικήτα κτίτωρ ἐγένετο, περὶ τὰ 1542, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ἱερεμίας Α΄ ὁ ἀπὸ Σοφίας. Τὴν τοῦ Ξενοφῶντος ἔκτισε μὲν ὁ μέγας δρουγγάριος (ἐπὶ Νικηφόρου Βοτανειάτου τοῦ αὐτοκράτορος) Στέφανος, ἀνῳκοδόμησαν δ' ἐξ ἰδίων οἱ ἐπιφανεῖς ἀδελφοὶ Δούκας καὶ Ῥάδουλος, βλάχοι. Τὴν μονὴν Γρηγορίου, τῷ 1497, ἀνεκαίνισεν Ἀλέξανδρος ἡγεμὼν Μολδαυΐας. Τῆς τοῦ Ἐσφιγμένου Γρηγόριος ὁ μητροπολίτης πρώην Μελενίκου, μετὰ τὸ 1715, περιελθὼν πολλὰ μέρη καὶ συλλέξας συνδρομάς, ἐγένετο νέος κτίτωρ· καὶ τέλος τῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος κτίτωρ ἐστὶ Σκαρλᾶτος ὁ Καλλιμάχης, ἡγεμὼν Μολδαυΐας·

§

διότι πυρκαϊαί, ποικίλα δυστυχήματα, πειρατικαὶ ἐπιδρομαὶ τὸν μὲν πληθυσμὸν ὧδε κἀκεῖσε διέσπειρον, τὰς δὲ μονὰς ἐπὶ πολὺ καταλείπουσαι δυστυχεῖς, ἐρήμους, ἐπαιτούσας, συνετέλουν ἑκάστοτε τὴν ὑλικὴν κακοδαιμονίαν τοῦ μοναχικοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει συστήματος. Ἐνίοτε πανώλης ἐπέδοσκε τὸν Ἄθω, ὡρισμένως δ' ἀναφέρεται τῷ 1330. Ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ πρὶν αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΑ΄ ἑκατονταετηρίδος ἀναφέρονται ἐπιδρομαὶ πειρατικαὶ ζημιοῦσαι τὰς μονάς· ὑπὸ τῶν ὀρδῶν τῆς Δ΄ σταυροφορίας ἐβλάβη τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐπαρκῶς· ἐπιδρομή τις ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς Δύσεως ἀναφέρεται γενομένη τῷ 1259, δυσμένεια δὲ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ Παλαιολόγου ἐγένετο ἐπιζήμιος καὶ αὐτὴ εἰς Ἅγιον Ὄρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ πολλαὶ μοναὶ βλάβας ἱκανὰς ὑπέστησαν, ὧν πρωτεργάτην ἀναγράφουσι τὰ καλογηρικὰ συναξάρια τὸν Παλαιολόγον, ἀπάγοντα τοῦτον μέχρις Ἁγίου Ὄρους καὶ, πρὸς τοῖς ὡμολογημένοις τοῦ ἀτυχοῦς ἀνθρώπου σφάλμασιν, ἐπιφορτίζοντα καὶ ξένων βεβαίως ἁμαρτήματα. Τῷ 1307 αἱ διαρπαγαὶ τῶν Καταλάνων καὶ μετά τινα ἔτη ἐχθρικαὶ ἐπιδρομαὶ ἕτεραι συνεπλήρουν τὸν ἀριθμὸν τῶν δυστυχημάτων τῶν ἁγιορειτῶν καὶ καθίστων τὸν ἐκεῖ βίον ἀβίωτον, ἠνάγκαζον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἵνα δημιουργῇ πόρους πρὸς συντήρησιν τῶν μονῶν, διὰ δίσκων καὶ κιβωτίων περιαγομένων ἐν τοῖς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ ναοῖς, τὸν δὲ τῶν μοναχῶν ἀριθμὸν ἠλάττουν εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον· οὕτως ἡ μεγίστη Λαύρα

ἢ κατὰ τὰ μέσα τῆς ΙΑ΄ ἑκατονταετηρίδος ἑπτακοσίους μοναχοὺς ἀριθμοῦσα, ὡς εἴπομεν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ΄ ἠρίθμει πέντε ἢ ἓξ ἐν πτωχείᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ διαβιοῦντας. Ἡ μονὴ τῶν Ἰβήρων κατὰ τὰ τέλη τοῦ ΙΕ΄ αἰῶνος ὀλιγίστους εἶχε μοναχοὺς καὶ μόλις κατὰ τὴν πρώτην δεκαετηρίδα τοῦ ἐπιόντος ἤρξατο ν' ἀναλαμβάνῃ. Ἡ τοῦ Ξηροποτάμου δὶς ἠρημώθη ἀπὸ τοῦ ΙΔ΄—ΙΖ΄ αἰῶνος. Ἡ τοῦ Δοχειαρίου κατὰ τοὺς αἰῶνας ΙΕ΄ καὶ ΙΖ΄ ἦν ἔρημος.

Μονὴ Βατοπεδίου

Ἡ τοῦ Ξενοφῶντος εἶχε περὶ τὰ μέσα τοῦ προπαρελθόντος αἰῶνος (ΙΗ΄) δέκα μοναχούς. Ἡ τοῦ Ἐσφιγμένου ἦν κατὰ τὸν ΙΖ΄ ἔρημος. Τέλος, ἡ κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν περιλάλητος μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἡ τῶν Ῥώσσων, ἠρίθμει κατὰ τὸ 1705 τέσσαρας μοναχούς

§

Ἐν ὑλικῇ τοιαύτῃ δυσπραγίᾳ, καθ' ἧς ἐπάλαιον τὸν ἀπεγνωσμένον περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα μοναί τε καὶ ναοὶ καὶ κοινωφελῆ συστήματα καὶ παροικίαι ὀρθοδόξων ἀπὸ τοῦ ΙΔ΄ αἰῶνος ἄχρι τοῦ ΙΘ΄ μεσοῦντος, πολλάκις συνεχρόνιζον ἀκατασταίαι τινὲς ἠθικῆς φύσεως, ἤτοι ἐκκλησιαστικαὶ ἔριδες ἢ τινες ἡμιβάρβαροι φιλονεικίαι περὶ διοικήσεως ἢ περὶ ὁρίων μοναστηριακῶν κτημάτων. Καὶ περὶ μὲν τῶν τελευταίων τούτων ἔγγραφα πολλά, ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοσμικῆς ἀρχῆς, ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν μονῶν κείμενα χρήσιμά ποτε γενήσονται πρὸς ἀκρίβωσιν τοποθεσιῶν, χωρίων καὶ μοναστηρίων· τὰ δὲ περὶ βίου καὶ πολιτείας, ἣν ἐνίοτε ἐτάραττον ἔριδες θεολογικαί, κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν ἐμελετήθησαν, δεικνύουσι δὲ ὅτι τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμα διαρκῶς ἐπολυπραγμόνει τὴν φύσιν καὶ τὰς ἰδιότητας τῆς θεότητος, ἢ σκοπὸν καὶ θέμα εἶχε πῶς ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰς Χριστὸν πιστεύων δύναται ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν ἠθικὴν ἐν αὐτῷ τελειότητα. Κατὰ τὰ μέσα τῆς ΙΔ΄ ἑκατονταετηρίδος αἱ βαρλααμικαὶ φληναφίαι, αἱ κατὰ τῶν ἱερῶς ἡσυχα-

ζόντων ἐντεῦθουσαι κυρίως τὰ βέλη, ἐτάραξαν τὸν γεραρὸν Ἄθωνα, καίτοι δ' αἱ φληναφίαι αὗται συνοδικῶς ἀπεκηρύχθησαν ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους, ἐν τούτοις ὑπῆρξε μοναχός τις, δι' ἀδολεσχιῶν ὀλιγίστων καταταράξας τὴν ἁγιορειτικὴν πολιτείαν, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἐν Λαύρᾳ, Πρόχορος ὁ ἐπωνυμούμενος Κυδώνης· καὶ τοῦτον μὲν κατεδίκασε σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθοῦσα τῷ 1368, πολλὰ δ' οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἔγραψαν κατὰ τῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν τούτων καὶ ἰδίας συνόδους συνεκρότησαν, εὐθαρσῶς ὑπεραμυνόμενοι τῶν καθεστώτων, δεικνύοντες δὲ τοῖς τε συγχρόνοις καὶ τοῖς μεταγενεστέροις ὅτι λογίους ἁρκετοὺς ἐν ἑαυτοῖς ἠρίθμουν, ἱκανοὺς συγγράφειν. Ἀκριβῶς δὲ, καθ' ὃν χρόνον αἱ βαρλααμικαὶ φληναφίαι καὶ αἱ τοῦ Προχόρου, ἐπινεμόμεναι τὴν ἁγιορειτικὴν ἀδελφότητα, πολλὰ παρεῖχον αὐτῇ πράγματα, τὸ Ἅγιον Ὄρος διετέλει τεταραγμένον καὶ διὰ Νήφωνα μοναχὸν τὸν Σκόρπιον, ὃν οὕτω τονίζει ὁ περὶ τούτου γράφων Νικηφόρος Γρηγορᾶς, παραδοὺς ἡμῖν ὅτι ὁ Σκόρπιος πλήρης ἦν μασσαλιανῆς κακοδοξίας, ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἁγιορειτῶν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον καταγγελθεὶς ὡς βογομίλος· διότι τὴν ἁγιορειτικὴν πολιτείαν ἀνήσυχον ἐκράτει καὶ εἰς δύο μάλιστα διῄρει στρατόπεδα ἡ τῶν μασσαλιανῶν ἑτεροδιδασκαλία καὶ ἡ διάστροφος θεωρία περὶ νοερᾶς προσευχῆς· ἀλλ' αἱ ἀναθρώσκουσαι ἑκάστοτε ἑτεροδιδασκαλίαι ἐν Ἁγίῳ Ὄρει παρίσταντο πιθανῶς ὑπὸ τῶν τἀναντία φρονούντων εἰς τοὺς ἐν Κων/πόλει διαφόρως· οὕτω, π. χ. ὁ ἱστοριογράφος Γρηγορᾶς (τόμ. Β' σελ. 714—730) γράφων περὶ τῶν μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἐν Ἄθῳ θρησκευτικῶν ἀντεγκλήσεων καὶ ταραχῶν, ὧν κέντρον ἦν ἡ κακοδοξία μασσαλιανῶν καὶ βογομίλων, παραδίδωσιν ἡμῖν ἀπίστευτα πράγματα περὶ τούτων τῶν φληνάφων, ἐν οἷς ἐγνωρίζοντο Κρής τις Ἰωσήφ, Γεώργιός τις ἐκ Λαρίσσης, Ἰσαάκ, Ἰὼβ καὶ Δαυὶδ καὶ Μωϋσῆς ὁ ζωγράφος, οἳ καὶ κατηγοροῦντο δῆθεν ὡς ὅτι καίουσι λάθρα συντρίβοντες τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ ὅτι τὸ τοῦ διδασκάλου σεμνύνοντες οὖρον τοῖς ἐδέσμασιν αὐτῶν ἐπιρραίνουσιν, ἐπίσης δὲ καὶ ὅτι οὐδαμῶς ἐδέχοντο τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ Λόγου. Καὶ ἀπεδοκιμάζοντο μὲν βεβαίως ὑπὸ τῶν φρονίμων τὰ τοιαῦτα ληρήματα, κἂν ἐνυπόστατα θεωρηθῶσι, κἂν ἐξωγκωμένα· ἀλλ' οἱ τῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν τούτων κήρυκες διέσπειρον ἑαυτοὺς εἴς τε Θεσσαλονίκην καὶ Βέρροιαν τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν φλυαροῦντες. Φαίνεται δ' ὅτι καὶ μικρῷ πρὸ τῶν μέσων τῆς ἐπιούσης ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, ὁ ἱερὸς Ἄθως ἀνέλαβε τὸν ὑπὲρ τῶν δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς γραικορωσσικῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου ἀγῶνα, δυστύχημα δ' ἐνομίζετο κατ' ἐκείνας τὰς σοβαρὰς περιστάσεις εἴπερ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως ἀπεσχίζετο τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐν τῷ Ι$\overline{\text{ε}}$' αἰῶνι, αἱ μὲν θρᾳκικαὶ περὶ ψυχῆς ἔριδες οὐχ ἥψαντο τῆς μοναχικῆς τῶν ἁγιορειτῶν ἠρεμίας, οὔτε ἡ κατὰ τὸν ΙΖ' ἐν Ἠπείρῳ, καὶ πιθανῶς ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων μόνον περιορισθεῖσα, ἑτεροδιδασκαλία περὶ θείας ἐνεργείας, οὔτε ἡ περὶ μετουσιώσεως, ἧς ἔπιπτε θῦμα λαμπρὸν ὁ Ἰωάννης Καρυοφύλλης, ἥψατο δ' ὅμως τῆς ἁγιορειτικῆς πολιτείας ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει γεννηθεῖσα καὶ σπαργανωθεῖσα θεολογικὴ ἔρις τοῦ «τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου ἄρτου κατὰ τὴν ἱερὰν προσκομιδήν». Κατὰ τὴν ἔριδα ταύτην ἐγένοντο, ὡς ἔοικεν, ἀτοπίαι τινὲς καὶ πράγματά τινα μοναχοῖς ἀνάρμοστα, ἐπὶ καταπαύσει δὲ τούτων κατὰ μάϊον τοῦ ἔτους 1667 Παρθένιος Δ' ὁ Μογιλᾶλος, ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀπέλυσε τὴν ἀπαιτουμένην κανονικὴν διάταξιν. Ἡσυχαζόντων δὲ τῶν ἁγιορειτῶν, ἀνέθορε κατὰ τὸ 1754 παρ' αὐτοῖς ἡ φοβερωτέρα τῶν τότ' ἐκκλησιαστικῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν καὶ ἐρίδων ἡ περὶ τῶν κολύβων καὶ μνημοσύνων, ἂν ᾖ δῆλα δὴ πρέπον καὶ χριστιανικὸν τὸ κατὰ τὰ σάββατα ἢ κατὰ τὰς κυριακὰς τελεῖν τὰ τῶν κεκοιμημένων μνημόσυνα· διότι διῃρέθησαν οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς δύο πράγματι στρατόπεδα, καὶ πράξεις ἐπιμεμπτοι συνέβησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ Ἐκκλησία Κων/πόλεως ἠναγκάζετο 'να ἐπεμβαίνῃ συνεχῶς, ἐπανειλημμένως ἐκδιδοῦσα λύσεις ἐπὶ καταπαύσει καὶ δῆθεν λωφήσει τοῦ φοβεροῦ κλύδωνος, ἀπὸ τοῦ 1772 μέχρι τοῦ 1819. Τοπικὴ σύνοδος ἐν Κων/πόλει συνελθοῦσα τῇ 5 ἰουλίου 1776 ἀνεθεμάτισε τὰς τῶν κολυβάδων πλάνας, ὁ δὲ πατριάρχης τῆς Νέας Ῥώμης Σωφρόνιος συγχρόνως ἐξέδωκε γράμμα, συνυπογράφοντος Ἀβραμίου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ δέκα ἓξ ἀρχιερέων, οὗτοι δὲ πάντες ἀφορίζουσι τοὺς ἀνθισταμένους ταῖς ἀποφάσεσι τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἁγιορείτας λογίους Ἀθανάσιον τὸν Πάριον, Νεόφυτον τὸν Καυσοκαλυβίτην, Νικόδημον τὸν Νάξιον καὶ Χριστοφόρον τὸν Προδρομίτην· ἐφρόνει δὲ τό τε Πατριαρχεῖον Νέας Ῥώμης καὶ τὸ τῆς Ἁγίας Πόλεως, καθὰ διὰ κανονικῶν λύσεων ἀνήγειλε τοῖς ἐρίζουσι καὶ μαχομένοις, ὅτι «καλῶς ποιοῦσιν οἱ τὰ μνημόσυνα τελοῦντες ἐν σαββάτοις, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ τὰς κυριακὰς ποιοῦντες οὐχ ὑπόκεινται κρίματι». Τῶν δὲ κολυβάδων ἐπιμενόντων εἰς τὸ δῆθεν χριστιανικὸν ἔθιμον—τὸ κατὰ σάββατα τελεῖν—ἐντολῇ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Σωφρονίου Β', συνῆλθον ἐν τῇ μονῇ Κουτλουμουσίου οἱ πατριάρχαι: πρώην Κωνσταντινουπόλεως Κύριλλος Ε', πρώην Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος, οἱ μητροπολῖται Λήμνου καὶ Κασσανδρείας, οἱ πρώην Λακεδαιμονίας Θεοφάνης, πρώην Ῥάσκας Γρηγόριος, πρώην Χαλεπίου Γεράσιμος, πρώην Λυχνιδῶν, καὶ οἱ ἐπίσκοποι Ἱερισσοῦ καὶ Ἀρδαμερίου, προηγούμενοί τε πολλοὶ καὶ ἔκκριτοι μοναχοί, πάντες ἄχρι διακοσίων, καὶ συσκεψάμενοι καὶ κατόπιν λειτουργήσαντες ἀνεθεμάτισαν τοὺς μὴ ἀποδεχομένους τὴν ἀπόφασιν της Ἐκκλησίας τοῦ ποιεῖν δῆλον οὖν ἀπροκριματιστῶς ἔν τε σαββάτοις καὶ κυριακαῖς μνημόσυνα. Ἐν τούτοις ἡ ἔρις ἐπενέμετο τοὺς ἁγιορείτας ἄχρι που τῶν μέσων τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, ἐνῷ, κατὰ τὰ τέλη τοῦ ΙΗ', διῄρει τοὺς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μοναχοὺς ἑτέρα τις ἔρις σφοδρὰ καὶ συζήτησις ἡ περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως, ἧς ἐλεεινά τινα θύματα ἤκουσα ὅτι ἔζων ἐν Ἄθῳ μέχρι πρὸ τριακονταετίας κοινωνοῦντα τῶν θείων μυστηρίων κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν καὶ δὶς καὶ τρὶς τῆς ἑβδομάδος· καὶ τὴν μανίαν τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία κατέκρινεν εὖ τε καὶ καλῶς ποιοῦσα.

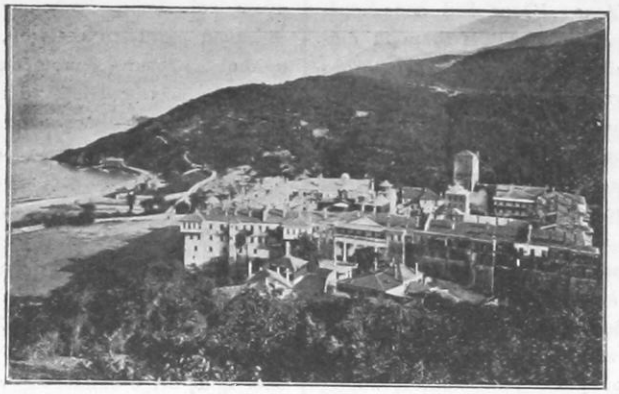
§

Ἀλλ' ὡς εἶπον, αἱ ἔριδες αὗται λαμπρῶς ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὑπῆρχον ἀρκετοὶ καὶ δόκιμοι ἐν Ἁγίῳ Ὄρει λόγιοι, ἐγγράφως τε καὶ λόγοις ὑποστηρίζοντες τὰς ἰδέας αὐτῶν. Τῶν ἐπιφανεστέρων λογίων τῶν ἀπὸ τοῦ ΙΔ' αἰῶ-

νος μνείαν ἐν τῷ βιβλίῳ μου περὶ Ἄθωνος (σελ. 198—235) ποιούμενος ἐνταῦθα οὐδὲν εἰπεῖν ἔχω νεώτερον· ἀλλὰ σημειῶ, κατὰ καθῆκον, ὅτι πάντες οἱ λόγιοι οὗτοι συνεπλήρωσαν τὰς ἑαυτῶν γνώσεις τε καὶ μελέτας ἐν ταῖς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει βιβλιοθήκαις. Τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων ἐπεμελήθησαν οἱ μοναχοί, ἰδίως ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ὅτε Διονύσιος Δ' ὁ Μουσελίμης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προσήλωσε τῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων, τὴν ἑαυτοῦ βιβλιοθήκην, περιθριγγώσας, ὡς ἐπίστευε, τὴν ὕπαρξιν καὶ ἀσινῆ φύλαξιν αὐτῆς διὰ συνοδικοῦ γράμματος ἐν μηνὶ ἰουλίῳ τοῦ 1678. Μετὰ τὴν ὑπὸ Νεοφύτου Μαυρομμάτη, μητροπολίτου πρώην Ἄρτης προσήλωσιν τῇ μονῇ ταύτῃ τῆς ἰδίας βιβλιοθήκης, τῷ 1722, οἱ ἱδρῦται ἤρξαντο συντάττοντες τῆς βιβλιοθήκης αὐτῶν, ἤτοι τῶν ἐντύπων καὶ τῶν χειρογράφων, κατάλογον, κατὰ μάϊον τοῦ 1723 συμπληρωθέντα. Τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα μετ' αὐτοὺς ἔτη, Ματθαῖος ὁ πατριάρχης πρώην Ἀλεξανδρείας συνέταξε κατάλογον ἀτελῆ τῆς τοῦ Κουτλουμουσίου μονῆς. Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος (ΙΘ') μείζων φροντὶς καὶ κηδὼ τῶν μοναχῶν ὑπὲρ τῶν βιβλιοθηκῶν τεκμηριοῦται, διά τε συντάξεως ἀναγραφῶν καὶ καταλόγων λεπτομερεστάτων, διὰ προφυλάξεως τῶν βιβλίων ἐν ἀσφαλέσιν οἰκοδομαῖς, καὶ περιφρουρήσεως αὐτῶν ἀπὸ καιρικῶν μεταβολῶν. Οὕτω κηδὼ μὲν μεγαλοπρεπῆ καὶ μέριμναν ἐπιδεικνύει καὶ νῦν ἔτι— ἢ μᾶλλον νῦν — ἡ ῥωσσικὴ μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἔχουσα τεταγμένον εἰς τὴν ἐπιστασίαν καὶ μελέτην τῶν πολυτιμοτάτων αὐτῆς χειρογράφων τὸν πολυμαθέστατον μοναχὸν Ματθαῖον, ἐν ᾧ τῆς Λαύρας τῶν χειρογράφων τὸν κατάλογον ἐπιμελῶς συνέταξαν Ἀλέξανδρος μοναχὸς ὁ κατὰ κόσμον Εὐμορφόπουλος καὶ Χρυσόστομος ὁ προηγούμενος, ὁ καὶ τὰ χειρόγραφα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ «πρωτάτου» καταγράψας ἐν λεπτομερεῖ λόγῳ· τῆς τοῦ Βατοπεδίου μονῆς τὰ χειρόγραφα, καθοδηγοῦντος ἔν τινι μέτρῳ τοῦ ἀειμνήστου Emm. Miller, κατέταξε περιγράψας ἅμα Νεόφυτος ὁ βατοπεδινὸς προηγούμενος, ἀπαιτεῖται δ' ὅμως ἀκριβῶς νῦν ἡ σύνταξις ἀναγραφῆς πληρεστέρας καὶ λεπτομεροῦς· τῆς τοῦ Κουτλουμουσίου βιβλιοθήκης ἐπιμελεῖται Χαρίτων μοναχὸς ὁ ἐξ Ἠπείρου, συντάξας ἄριστον κατάλογον καὶ συλλέγων, εἴ που εὕροι πρὸς ἐκπατρισμὸν προοριζόμενον, πᾶν χειρόγραφον ἄξιον ἢ ἀνάξιον λόγου. Καὶ παρὰ ταῖς λοιπαῖς δὲ μοναῖς τὴν αὐτὴν φροντίδα θέλει ἰδεῖ ὁ φιλάρχαιος προσκυνητὴς ἀναπτυσσομένην, προπορευομένης ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καὶ πασῶν τῶν μονῶν παρευδοκιμούσης τῆς Ῥωσσικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἥτις κεκτημένη 264 χειρόγραφα τῷ 1880, σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰ χίλια καὶ διακόσια!!

§

Ἡ θεραπεία τῶν γραμμάτων ἦν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει γνώρισμα τῆς μοναχικῆς ἀδελφότητος ἀπαράθραυστον· κἂν ὑποτεθῇ δ' ὅτι σχολείων ἐστεροῦντο, συστηματικῶς μεταδιδόντων τὴν χριστιανοῖς καὶ μοναχοῖς πρέπουσαν παίδευσιν, ἀλλὰ πάντως ὑπῆρχον ἐν ἑκάστῃ μονῇ μοναχοὶ λόγιοι, μὴ διαπρέψαντες βεβαίως ὡς ἱεροκήρυκες, διδάσκαλοι καὶ συγγραφεῖς, ἀλλὰ μετερχόμενοι τὸ ἔργον γραμματέως, ὀλίγα γράμματα γινώσκοντες, καὶ δυνάμενοι μεταδοῦναι καὶ νεωτέροις τὰς στοιχειώδεις ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ γνώσεις· πολλῶν π.χ. Χειρογράφων ἐν Ἁγίῳ Ὄρει γραφέντων ἐστὶν ἀνεκτὴ ἡ ὀρθογραφία — μετριογραφία — ἂν ἡ λέξις ἐπιτρέπηται. Ἐν τούτοις ἡ μεγάλη καὶ ὀνομαστὴ ἐν Ἄθῳ σχολή, ἡ Ἀθωνιὰς ἀκαδημία ἢ σχολὴ καλουμένη, συνιστᾶται τῷ 1748, ἔξω τῆς τοῦ Βατοπεδίου μονῆς, καὶ λάμψασα διὰ τῆς σχολαρχίας τοῦ κλεινοῦ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως ἀπὸ τοῦ 1753—1759, ἴσως ἐπὶ μακρὸν ἢ βραχὺν χρόνον ἐξηκολούθησεν ἔτι τὸ μέγα αὐτῆς ἔργον· λέγω δ' ἴσως, διότι τὴν σειρὰν τῶν διευθυντῶν καὶ διδασκάλων ἀγνοῶ παντάπασι, καὶ μόνον περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος γινώσκω σχολάρχην τὸν Μάγνητα Δανιήλ, τὸν Κωνσταντῖνον Οἰκονόμου (τὸν ἐφ' ἡμῶν διαπρεπῆ σχολάρχην τῆς εὐδοκιμώτατα λειτουργησάσης ἀπὸ τοῦ 1879—1889 Κεντρικῆς Ἱερατικῆς (ἐν Κων/πόλει) σχολῆς) τὸν Κοσμᾶν Λαυριώτην, τὸν ἱεροκήρυκα Ἰωάσαφ Σιάκον, τὸν ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Δημόπουλον, βατοπεδινὸν, τὸν Λαυριώτην προηγούμενον Χρυσόστομον, τὸν βατοπεδινὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ καὶ αἱ μοναὶ συνετήρουν ἐντὸς αὐτῶν περιοικίδων χωρῶν, ἡ δὲ τοῦ Βατοπεδίου μονὴ πλέον τῶν πεντακισχιλίων λιρῶν ἔδωκεν ὑπὲρ τῆς πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, εἰς ἣν ἡ τῶν Ἰβήρων ἐχορήγει μέγα γήπεδον ἰδιόκτητον, ἐν Φαναρίῳ, κείμενον· μοναχὸς δὲ βατοπεδινὸς ἦν ὁ εἰς τὸ Ἀθήνησιν ἐθνικὸν πανεπιστήμιον χορηγήσας χιλιάδας πολλὰς δραχμῶν, ὁ ἠπειρώτης Ἀνανίας. Σκῆται καὶ μοναί, καλόγηροι ἀνήκοντες εἰς σκήτας καὶ μονάς, ἀνελάμβανον ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν ἔκδοσιν κοινωφελῶν βιβλίων, μέ-

ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

χρι δὲ καὶ τῆς σήμερον τὴν προστασίαν φιλομαθῶν νέων ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτῶν.

§

Τοιαύτη τις δρᾶσις παρίστησιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ προσκυνητοῦ καὶ τοῦ μελετῶντος τὰ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος τὸν αὐτόθι μοναχικὸν θεσμὸν ἄξιον εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ, ὁ δὲ μεταβαίνων εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀπέρχεται πρὸς ἐπίσκεψιν μουσείου βυζαντινοῦ, σώζοντος ζῶντα καὶ σχεδὸν κινούμενον τὸν ἀκραιφνῆ τύπον τοῦ πάλαι μοναστικοῦ βίου. Πρὸς τοῦτο δὲ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐστὶ προωρισμένον οἱονεὶ θεόθεν. Ἡ τολμηρὰ διάνοια τοῦ ἀρχιτέκτονος Στησικράτους προέτεινε τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ τὴν μετασκευὴν τοῦ οὐρανογείτονος ὄρους εἰς ἀνδριάντα τοῦ μακεδόνος ἐκείνου κατακτητοῦ, κρατοῦντα τῇ μὲν μιᾷ χειρὶ πόλιν πολυοίκητον, τῇ δ' ἑτέρα προχέοντα ποταμόν. Ἡ θερμότης ὅμως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἀπέδειξε, διὰ τῆς ἐνθουσιώδους ἑλληνικῆς ἐργασίας ἑνδεκα ὅλων αἰώνων, τὸν Ἄθω περιφανέστατον μνημεῖον, ἐγκλεῖον ἐν ἑαυτῷ οὐ μίαν ἀλλὰ πολλὰς πόλεις πολυοικήτους, ποταμοὺς δὲ προχέοντα γνώσεων, εὐσεβείας καὶ παντοδαπῆς ἀρετῆς τοῖς τούτων θαυμασταῖς: οὕτως ὥστε τὸ μεγαλεῖον τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως ἵνα παρατάττηται πρὸς τὸ μεγαλεῖον τὸ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, τούτῳ ἀντιβαλλόμενον, ὑπὸ τούτου δὲ νικώμενον.

Οἱ διὰ στίχων γράψαντες ἐκφράσεις ἢ «περιόδους» τοῦ Ἁγίου Ὄρους προτρέπουσιν ἡμᾶς ἵνα μεταβῶμεν κατὰ τὸν μῆνα μάϊον ἢ ἰούνιον εἰς Ἅγιον Ὄρος, ὅπως ἀπολαύσωμεν τῶν φυσικῶν τοῦ ηὐλογημένου τούτου τόπου καλλονῶν· ἀλλ' ὁ πολλοὺς τόπους ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει ἐπισκεψάμενος ἥκιστα βλέπει ἐπιβαλλομένην αὐτῷ τὴν ἐν θέρει ἐπίσκεψιν πρὸς τὸ σχηματίσαι ἰδέαν πραγματικὴν, ἀληθῆ, σαφῆ τοῦ τόπου ἐν γένει. Γῆ πετρώδης, ἣν ἐργατικαὶ χεῖρες ἀνθρώπων—ὁ Ἄθως εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ, πρὸ τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος, πέντε πόλεις—μόλις καὶ μετὰ βίας ἀπεπειράθησαν 'να καταστήσωσι καλλιεργήσιμον, ἣν εἰρωνεύουσι μικρὰ ῥυάκια, κάτωθι φοβερῶν καὶ ἀπορρώγων πετρῶν διολισθαίνοντα, γῆ πετρώδης, ἐπ' αὐτῆς φέρουσα προαιώνια δένδρα, τὰ δυνάμενα 'να ζήσωσιν ἐπ' αὐτῆς, καλυπτομένη ὑπὸ θάμνων καὶ ἴσως ἀχρήστων φυτῶν, φαλακρὰ κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ ἐν πολλοῖς μέρεσιν ἐμποιοῦσα φόβον, ὅταν ὁ ἐπισκέπτης ἄνωθεν αὐτοῦ βλέπῃ αἰωρουμένους βράχους οὐρανομήκεις, ἐπισκεπομένους τὸν μὲν χειμῶνα ὑπὸ τοῦ λευκοῦ τῆς χιόνος περιβολαίου, τὸ δὲ ἔαρ καὶ τὸ θέρος ὑπὸ χλόης, ἀναγκαζομένης ὑπὸ τῆς φύσεως ἵνα μὴ κρύψῃ τὴν μορφὴν αὐτῆς, γῆ πετρώδης, ἣν ὁ ἄνθρωπος ἠνάγκασε 'να παράγῃ φυτὰ καὶ καρποὺς ἐν ἐριβώλακι γῇ μόνον εὐδοκιμοῦντα, διδάσκει ἡμᾶς ὅτι ὁ ἀκραιφνὴς τοῦ μοναχικοῦ βίου τύπος ἀνέλαβε, καὶ κατώρθωσε, 'να μεταβάλῃ εἰς εὐγενῆ φύσιν τὴν μᾶλλον ἀτέραμνον καὶ δυσχείρωτον, μαλακύνων τὰς σκληροτέρας καρδίας, ἐξαιρουμένων, ἐννοεῖται, τῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μακρὰν ἐθισθέντων εἰς ζωὴν ὑπάνθρωπον· καὶ συγχωρηθήτω μοι ἡ λέξις· διότι, ὅταν δημιουργῶμεν λέξιν ὑπεράνθρωπον, οὐδεὶς ἡμᾶς δεσμεύει 'να κατασκευάσωμεν ὑποάνθρωπον. Ἐν ἔαρι καὶ ἐν θέρει προσθετέον τὰ κηλαδήματα τῶν πτηνῶν, καὶ τὴν στολὴν, ἣν ἡ φύσις περιβάλλεται. Πάντοτε ὅμως τὸ φυσικὸν μεγαλεῖον ἐνέχει τι τὸ φοβερὸν,

ἴσως καὶ διὰ τὸ δισχίλια μέτρα σχεδὸν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ὑψούμενον ὄρος. Ὁ βυζαντινὸς χρονογράφος Γρηγορᾶς ἐκπλήττεται καὶ θαυμάζει τὸν Ἄθω ὅτι διαπνέεται μὲν ὑπὸ εὐκρασίας ἀέρων, παντοδαπῆ δὲ χλόῃ κοσμεῖται, ἥτις εὔπνουν μὲν καὶ ἡδεῖαν τὴν ὀσμὴν ἐκπέμπει, χροιὰν δὲ παρέχεται καλλίστην καὶ καθαρὰς ἀπολαμβάνει τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας· ὅτι κατάκοσμός ἐστι δένδροις, διαφόροις καὶ λειμῶνας ἔχει καὶ ἄλση, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, τέρπων τὸν ὀφθαλμὸν ἐν πάσῃ τοῦ ἔτους ὥρᾳ· ὅτι πηγαὶ πολλῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων, ἐξ ὧν οἱ ῥύακες σχηματίζονται, περιβρέχουσι τὸν τόπον «ἀλλήλους τε ἠρέμα καὶ λάθρα, κλέπτοντες ὥσπερ τὸν δρόμον, κοινοῦνται τὸ ρεῦμα»· ὅτι καὶ θάλασσα περιβάλλουσα πανταχόθεν οἱονεί τινα νῆσον κατασκευάζει τὸ Ἅγιον Ὄρος· ἐπειδὴ δ' οὔτε γυναίων ἐκεῖ συναυλίαι, οὔτε γνωστή ἐστιν ἡ κομμωτική, ἐπιβάλλεται δὲ τοῖς ἀσκουμένοις ὅπως ἀποφεύγωσι τὴν ματαιότητα τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων, ἄριστα βυζαντινοὶ λόγοι τὸν Ἄθω χαρακτηρίζουσιν ἐργαστήριον ἀρετῆς, ἧς τὰ γνωρίσματα παρατηροῦσιν ἐκεῖ συναγειρόμενα πάντοθεν, παρεχούσης αὐτὰ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν οἰκούντων.

§

Ἡ ἄσκησις αὕτη ἐστὶν αὐστηρὰ, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ἤτοι κατὰ τὸ εἶδος τῆς διαίτης καὶ τῆς πολιτείας, ἣν ἡ μονὴ προετίμησεν. Ὁ τὸ πρῶτον εἰς τὸν μοναχικὸν βίον προσερχόμενος εὑρίσκει ἀνεκτὸν τὸν ἐν ἰδιορρύθμῳ μονῇ βίον, καίτοι δι' αὐτὸν ἡ ἐργασία οὐδαμῶς μεταβάλλει φύσιν· ὁ νέος τὴν ἡλικίαν μοναχὸς πρέπει 'να ἐργασθῇ. Ἡ δίαιτα ἔχει μικράν τινα διαφοράν· ἐν μοναῖς ἰδιορρύθμοις, ἐν αἷς διακρίνονται «γέροντες» καὶ «προϊστάμενοι» καὶ «προηγούμενοι», ἕκαστος αὐτῶν μετὰ τῶν ὑποτακτικῶν ἢ μαθητῶν αὐτοῦ μονὴν ἰδίαν ἀποτελῶν, τράπεζαν ἰδίαν ἔχων καὶ τὰς ἀκολουθίας πολλάκις τελῶν ἐν ἰδίῳ ναΐσκῳ, ὅστις παράκειται τῷ διαμερίσματι αὐτοῦ συνήθως· ἐν μοναῖς κοινοβιακαῖς ἡ τράπεζα γίνεται κοινὴ, καὶ πᾶσα ἐργασία ἐν τῇ μονῇ κοινή ἐστι· διὰ τοῦτο καὶ ὑπουργήματά τινα τῆς μονῆς, οἷον τὸ τοῦ γραμματέως, ψάλτου, κελλαρίτου καὶ τὰ παρόμοια ὁ κοινοβιακὸν βίον προτιμήσας πρέπει 'ν' ἀναλάβῃ δωρεὰν, ἐνῷ ὁ ἐν ἰδιορρύθμῳ μονῇ ἀναλαμβάνων τοιαῦτα μισθοδοτεῖται. Προκειμένου δὲ περὶ τροφῆς, αἱ μὲν ἰδιόρρυθμοι λεγόμεναι μοναὶ ἔχουσιν ἐν χρήσει τὸ κρέας τῶν μαστοφόρων, αἱ δὲ κοινοβιακαὶ τὸ τῶν ἰχθύων· ἐξ εὐλαβείας δὲ πρὸς τὸν ἀρχέτυπον μοναχικὸν τύπον, αἱ ἰδιόρρυθμοι, κατὰ τὰς πανηγύρεις αὐτῶν, ἀπηγορευμένον ἔχουσι τὸ κρέας, καταλύουσι δ' ἰχθῦς.

Ἡ διοίκησις τῶν κοινοβιακῶν μονῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡγούμενον—πρεσβύτερον ὄντα—θεωρούμενον ἰσόβιον δῆθεν· ἡ τῶν ἰδιορρύθμων εἰς δύο «ἐπιτρόπους» οἵτινες δυνατὸν 'να ὦσι καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι ἀλλὰ καὶ μοναχοὶ μὴ σχόντες χειροτονίαν· οὗτοι δέον 'ν' ἀντικαθιστῶνται, κατὰ τοὺς κρατοῦντας θεσμούς, ἐν τῇ λήξει τοῦ ἔτους. Σὺν τῷ ἡγουμένῳ διοικεῖ συμβούλιόν τι ἐκ τῶν γεροντοτέρων καὶ τῶν μείζονα πεῖραν ἐχόντων μοναχῶν. Οἱ «ἐπίτροποι» συγκαλοῦσιν ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος συνάξεις, εἰς ἃς ἔχουσι δικαίωμα 'να προσέλθωσιν οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ «γέροντες», ἤτοι μοναχοὶ μὴ ἔχοντες χειροτονίαν ἀλλ' ἀναδειχθέντες κοινῇ ψήφῳ τῆς συνάξεως προϊστάμε-

νοι οἷον εἰπεῖν καὶ λογάδες τῆς μονῆς ἕνεκεν ὑπηρεσιῶν ἐκτάκτων, ἢ πολυετοῦς ἐν αὐτῇ συνεργασίας. Οἱ «προηγούμενοι» εἰσιν ἱερεῖς, ἀναγορευόμενοι δῆθεν ἡγούμενοι, ἐπί τινας ἡμέρας προϊστάμενοι τελετῶν καὶ ὁμηγύρεων ἱερῶν, εἶτα δὲ παραιτούμενοι καὶ τηροῦντες οὕτω τὸν τίτλον· ἄλλως «προηγούμενος» δηλοῖ «πρώην ἡγούμενον».

Ἰδιόρρυθμοι μοναὶ σήμερον ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἰσὶν αἱ ἑξῆς ἐννέα· ἤτοι 1) Λαύρας, 2) Βατοπεδίου, 3) Ἰβήρων, 4) Χιλανδαρίου, 7) Παντοκράτορος, 8) Ξηροποτάμου, 10) Δοχειαρίου, 12) Φιλοθέου, 15) Σταυρονικήτα· ***Κοινοβιακαὶ*** δ' αἱ λοιπαὶ ἕνδεκα: 5) Διονυσίου, 6) Κουτλουμουσίου, 9) Ζωγράφου, 11) Καρακάλλου, 13) Σίμωνος Πέτρας, 14) Ἁγίου Παύλου, 16) Ξενοφῶντος, 17) Γρηγορίου, 18) Ἐσφιγμένου, 19) Ῥωσσικὴ ἁγίου Παντελεήμονος, 20) Κωνσταμονίτου.

§

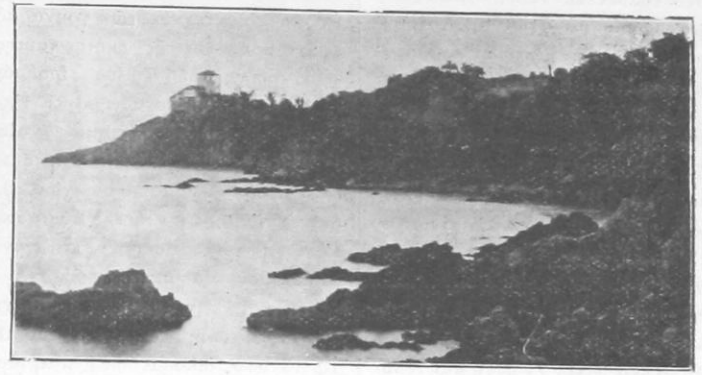
Οἱ ἀριθμοί, καθὼς ἐτέθησαν, δεικνύουσι τὴν τάξιν, ἣν ἑκάστη μονὴ κατέχει ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ὅταν ἀριθμῶνται, ὅταν ἀνάγκη γίνηται ἵνα τεθῶσιν αἱ σφραγῖδες αὐτῶν ἢ ἵνα καθεσθῶσιν οἱ τούτων ἀντιπρόσωποι ἐν κοιναῖς συνελεύσεσιν, ἢ ἀρχιμανδρῖται καὶ προηγούμενοι μονῶν ἵνα λάβωσι μέρος ἐν τελεταῖς ἱεραῖς. Κατὰ τὴν σειρὰν ταύτην καὶ ἡ «Ἐπιστασία» σχηματίζεται κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος· διότι, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, Καρυαῖς, διαμένουσιν εἴκοσι μοναχοί, ἐκπροσωποῦντες τὴν ἰδίαν μονὴν ἕκαστος, ἀποτελοῦντες δὲ τὴν Ἱερὰν Σύναξιν, ἧς πρόεδρός ἐστιν ὁ τῆς Λαύρας ἀντιπρόσωπος, γραμματεὺς δὲ πρῶτος καὶ δεύτερος, ἀγιορεῖται μοναχοί, διοριζόμενοι ὑπὸ τῆς Συνάξεως ἐπὶ μισθῷ. Καὶ ἡ μὲν Ἱερὰ Σύναξίς ἐστιν ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἀρχή, ὡς κοινῇ λέγομεν, ἐκτελεστικὴ δὲ ἡ τετραμελὴς «Ἐπιστασία», ἧς πρόεδρός ἐστιν εἷς ἀντιπρόσωπος ἐκ μιᾶς τῶν πέντε πρώτων μονῶν, ἐπὶ τούτῳ ἀποστελλόμενος· οὕτω τὴν ἐπιστασίαν ἀποτελοῦσι κατὰ σειράν: Α' προεδρεία[1]: Λαύρας, ἢ κατὰ φρασεολογίαν ἁγιορειτικὴν, ***Λαυριωτικὴ ἐπιστασία***, ἤτοι ἀπεσταλμένοι Λαύρας, Δοχειαρίου, Ξενοφῶντος, Ἐσφιγμένου· Β', ***Βατοπεδινὴ ἐπιστασία***, ἀπεσταλμένοι Βατοπεδίου, Κουτλουμουσίου, Καρακάλλου, Σταυρονικήτα· Γ', ***Ἰβηριτικὴ ἐπιστασία***, οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἰβήρων, Παντοκράτορος, Φιλοθέου, Σίμωνος Πέτρας· Δ', ***Χιλανδαρινὴ ἐπιστασία***, οἱ τῶν μονῶν Χιλανδαρίου, Ξηροποτάμου, Ἁγίου Παύλου, Γρηγορίου· Ε', ***Διονυσιατικὴ ἐπιστασία***, οἱ τῶν μονῶν Διονυσίου, Ζωγράφου, Ἁγίου Παντελεήμονος, Κωνσταμονίτου. Εἰς τὰς συσκέψεις τῶν ἀντιπροσώπων ἡ ἐπιστασία οὐδὲν μέρος ἔχει, φέρει μόνον τὴν τιμὴν ὅτι κρατεῖ τὴν τῆς ἱερᾶς κοινότητος σφραγῖδα, διηρημένην εἰς τέσσαρα μέρη, κατὰ τοὺς τέσσαρας ἐπιστάτας.

Ἡ Ἱερὰ Σύναξις, ἢ κοινότης, ἐστὶ πρωτοδικεῖον μὲν δικάζον τὰς ἐν ταῖς μοναῖς καὶ ἢ πρὸς ἀλλήλας ἢ μεταξὺ ὁμάδος μοναχῶν ἀναφυομένας διαφοράς, ἐφετεῖον δὲ δικάζον τὰς ἐν ταῖς σκήταις διαφορὰς μεταξὺ μοναχῶν. Ἐστὶ δὲ σκήτη ἄθροισμα κελλίων, ἀπὸ ἑνὸς μέχρι πέντε, δέκα καὶ πλειόνων μοναχῶν ἀριθμὸν ἐχόντων ἕκαστον, διοικουμένων δ' ὑπὸ «δικαίου» εἴδους ἡγουμένου δῆλα δή, κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν

1. Ἀπὸ τοῦ 1900, ἰουνίου, μέχρις ἰουνίου 1901 ἦν ἡ ἐπιστασία λαυριωτική· ἀπὸ τοῦ 1901—2 βατοπεδινὴ κ. ἑξ. Εἶτα 1905—1906 λαυριωτική· ἡ αὐτὴ τῷ 1910, καὶ κατόπιν αἱ λοιπαὶ κατὰ τάξιν ἣν ὧδε ἐκτίθημι.

μοναχῶν ἐκλεγομένου, ἀναγορευομένου δὲ τῇ 8 μαΐου ἐπισήμως, ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ σκήτη—μὴ οὖσα ἀνεξάρτητος. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ῥωσσικῆς σκήτης τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ τὸ ἰδιορρυθμιστικὸν τοῦτο σύστημα μετέπεσεν εἰς κοινοβιακόν, οὕτω δὲ σήμερον αἱ ῥωσσικαὶ σκῆται, ἡ ῥουμανικὴ καὶ ἡ βουλγαρικὴ εἰσι κοινοβιακαί, δικαῖον ἰσόβιον ἔχουσαι.

Σκῆται σήμερον ὑπάρχουσιν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει αἱ ἑξῆς δέκα καὶ δύο 1) ***Ἁγία Ἄννα***, σύγχρονος τῷ ὁσίῳ Ἀθανασίῳ, ὑποκειμένη τῇ Λαύρᾳ· 2) ***Καυσοκαλύβια***, ἀπὸ τοῦ 1720, τῇ Λαύρᾳ· 3) ***Ῥουμανικὴ***, ἀπὸ τοῦ 1754 (ἑλληνικὴ τότε), τῇ Λαύρᾳ, 4) ***Ἅγιος Δημήτριος***, ἀπὸ τοῦ 1744, τῇ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ὑποκειμένη, καθὼς καὶ ἡ 5) ***Σεράγιον***, ἀπὸ τοῦ 1845 γενομένη σκήτη· 6) Ἡ τοῦ ***Τιμίου Προδρόμου***, ἀπὸ τοῦ 1730 καὶ πρότερον ἔτι, τῇ τῶν Ἰβήρων· 7) ***Ἅγιος Παντελεήμων***, πρὸ τοῦ 1800, τῇ τοῦ Κουτλουμουσίου· 8) ***Προφήτης Ἠλίας***, ἀπὸ τοῦ 1759, τῇ τοῦ Παντοκράτορος· 9) ***Ἅγιος Δημήτριος***, πρὸ τοῦ 1750, τῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου, καθὼς καὶ ἡ 10) ***Νέα Σκήτη***, τῷ 1760 συστηθεῖσα· 11) ***Εὐαγγελισμὸς***, πρὸ τοῦ 1800, καὶ ὑποκειμένη τῇ τοῦ Ξενοφῶντος· καὶ 12) ***Μπογορόδιτζα***, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τῇ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ὑποκειμένη καὶ νομιζομένη ὡς οὖσα ἡ βυζαντινὴ μονὴ τοῦ Ξυλουργοῦ. Τούτων εἰσὶ ῥωσσικαὶ μὲν ὁ Προφήτης Ἠλίας καὶ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ἤτοι τὸ Σεράγιον· ῥουμανικὴ ἡ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, μολδαυϊκὴ ἡ Νέα Σκήτη, καὶ βλγαρικὴ ἡ Μπογορόδιτζα. Δυστυχῶς ἡ πλεονεξία ἐζήτησεν ἑκάστοτε νὰ προ-

Το Μγλοποταμον

βιβάσῃ κελλία τινὰ εἰς σκήτας, πράγματα παρέχουσα τῇ τε ἱερᾷ κοινότητι καὶ αὐτῷ τῷ Πατριαρχείῳ Κων/πόλεως, ὅπερ κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν (1897—1900) ἐφάνη ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ τιθέμενον τὴν περὶ Ἁγίου Ὄρους διηνεκῆ σκέψιν, ὡσεὶ μὴ προύκειτο περὶ ἐπιφανοῦς παλλαδίου καὶ μνημείου θαυμασίου δράσεως ἐθνικῆς σωτηριώδους.

§

Καὶ νῦν ὁ ἀναγνώστης ἀπαιτεῖ βεβαίως ὀλίγα περὶ τῶν ἁγιορειτικῶν μονῶν κατ' ἰδίαν:

1) **Ἡ Λαύρα**, ἤρξατο 'να κτίζηται, τῷ 961, ὑπὸ τοῦ ὁσίου 'Αθανασίου, δαπάναις αὐτοκρατορικαῖς Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ. Ὁ μὲν πρῶτος αὐτῆς ναὸς ἐτιμᾶτο ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ὁ δεύτερος, ὁ μείζων, πανηγυρίζει κατὰ τὴν μνήμην τοῦ ἱδρυτοῦ, τῇ 5 ἰουλίου· ἀλλ' ἡ Λαύρα, κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ ΙΗ' αἰῶνας, ἐπανηγύριζε καὶ τῇ 11 δεκεμβρίου, μνήμῃ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ τοῦ ἐν ἁγίοις. Τῷ 1526, σεισμοῦ γενομένου, κατέπεσεν ἡ σφαῖρα (θόλος ἢ τροῦλλος) τοῦ καθολικοῦ ναοῦ καὶ ὁ θόλος τῆς κοινῆς μεγάλης τραπέζης, ἃ κατεσκεύασεν ἐκ νέου, καταταχθεὶς ἐν τῷ χορῷ τῶν μοναχῶν τῆς Λαύρας, Γεννάδιος ὁ πρώην Σερρῶν μητροπολίτης. Νέα Λαύρα ἐκτίσθη μετὰ τὸ 1623, ἄνω τοῦ κοιμητηρίου τῆς μονῆς, ἀλλ' ἡ νέα μονὴ μετ' ὀλίγον ἐκρημνίσθη. Τὰ ἐντὸς τοῦ τείχους τῆς Λαύρας κελλία μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ αἰῶνος ἠριθμοῦντο μέχρι τῶν τετρακοσίων. Μετὰ τὸ 1665 διεκόσμησε τὸν καθολικὸν ναὸν τῆς μονῆς ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος Γ' ὁ Βάρδαλις. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος εἶχεν ἐν αὐτῇ καὶ τυπογραφεῖον ἡ Λαύρα. Ὁ ὅσιος 'Αθανάσιος ἔκτισεν, ὡς ἔοικε, καὶ δύο ναοὺς ἰδίους, τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου [1].

Ἡ σκήτη 'Αγία Ἄννα (ἑορτάζει 9 σεπτεμβρίου) συνεστήθη ὡς μονὴ τῷ 1007, μετ' ὀλίγους δὲ χρόνους προσηρτήθη τῇ Λαύρᾳ. Τῷ 1320 φαίνεται ὅτι ἠρημώθη. 'Ανασυνεστήθη τῷ 1572, τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν δ' αὐτῆς ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Διονύσιος ὁ Δ' ἐμπεδώσας ἐξέδωκε σιγίλλιον τῇ 6 σεπτεμβρίου 1687. Διονύσιος Γ' ὁ Βάρδαλις ηὔρυνε μετὰ τὸ 1665 τὸ κυριακὸν (καθεδρικὸν ναὸν) αὐτῆς, ὅστις ἀρξάμενος οἰκοδομεῖσθαι τῷ 1754 συνεπληρώθη μεθ' ἓν ἔτος (1755) καὶ μεθ' ἕτερα δύο (1757) ἐζωγραφήθησαν καὶ αἱ τοιχογραφίαι, Φιλοθέου τινὸς πελοποννησίου δικαίου ὄντος. Τῷ 1764 μοναχός τις ἐκ Λέσβου Δανιὴλ ἐδωρήσατο τεμάχιον ποδὸς τῆς ἁγίας 'Αννης.

Ἡ σκήτη Καυσοκαλυβίων (ἑορτάζει τῇ δευτέρᾳ τῆς 'Αγίας Τριάδος) μόλις ὑπάρχουσα καὶ πρὸ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, ἔλαβε σύστασιν ἀπὸ τοῦ 1720 μέχρι τοῦ 1745. Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιφανὴς συντεχνία τῶν γουναράδων ἐφάνη προστάτις τῆς σκήτης ταύτης.

Ἡ σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου (6 ἰανουαρίου ἑορτάζει ἀντὶ τῆς 7) ἡ ῥουμανική, ἧς ὁ παλαιὸς ναΐσκος (ἦν τότε κελλίον) ἀνεκαινίσθη τῷ 1754 ὑπὸ 'Ιωσὴφ ἱερομονάχου χίου, λαμβάνει τὴν πρώτην αὐτῆς σύστασιν τῷ 1821 ἐπὶ τριῶν ἀσκητῶν, κατεχόντων τὸ κελλίον, 'Ιουστίνου χίου καὶ Παταπίου καὶ Γρηγορίου βλάχων, ἄρχεται δ' ὅμως ἡ ἀκμὴ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1856. Τῷ 1876 ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης 'Ιωακεὶμ ὁ Β' ὁ Κοκώδης ὠνόμασεν αὐτὴν ῥουμανικὴν καὶ ἀνεβίβασεν, ἀπὸ εἴκοσιν, εἰς ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν.

2) **Ἡ μονὴ Βατοπεδίου ἢ Βατοπαιδίου** (τῇ 25 μαρτίου ἑορτάζουσα) ἐκτίσθη μικρῷ μετὰ τὴν τῆς Λαύρας ἵδρυσιν, φαίνεται δ' ὅτι διέμεινεν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ καταστροφῶν καὶ ζημιῶν καιρικῶν. Οἱ σέρβοι βασιλεῖς Σάβας καὶ Συμεὼν ἔκτισαν ἓξ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ παρεκκλησίων. Μιχαὴλ Κομνηνὸς, 'Ανδρόνικος Παλαιολόγος, καὶ 'Ιωάννης Κατακουζηνὸς ἐδείχθησαν προστάται αὐτῆς. Τὸ κωδωνοστάσιον τῆς μονῆς ἠγέρθη τῷ 1427. Τὸ παρεκκλήσιον «Παραμυθίας τῶν τεθλιμμένων» (Θεομήτορος) ἠγέρθη καὶ ἐζωγραφήθη δαπάνῃ Γρηγορίου μητροπολίτου Λαοδικείας, τοῦ βατοπεδινοῦ, τῷ 1678—(ἐν τινι βιβλίῳ εὑρίσκω γράφοντα τῷ 1705 Κοσμᾶν μητροπολίτην Λαοδικείας καὶ τοῦτον βατοπεδινόν). Ὁ μικρὸς πυργίσκος, ὁ πρὸ τῆς ἔξω θύρας τῆς μονῆς, ἠγέρθη τῷ 1646. Ὁ πύργος ὁ ὑπὸ τὸν ξενῶνα (ἀρχονταρίκι) τῷ 1708, ἐπισασίᾳ Φιλοθέου σκευοφύλακος, ὁ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ξενῶνι ναΐσκος 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῷ 1788, δαπάνῃ Γερασίμου μητροπολίτου Δράμας, τοῦ ἐκ Πάρου, βατοπεδινοῦ. Ὁ ἐν τῇ τῆς μονῆς αὐλῇ ναΐσκος τῆς Τιμίας Ζώνης τῷ 1794, δαπάνῃ τοῦ προηγουμένου Θεοφίλου βατοπεδινοῦ, τοῦ ἐκ τῆς ἐν Εὐξείνῳ Πόντῳ Σωζοπόλεως.

Ἡ σκήτη τοῦ ἁγίου Δημητρίου συνεστήθη τῷ 1744, τοῦ τυπικοῦ αὐτῆς ἐπικυρωθέντος τῇ 15 ἰουλίου τοῦ 1759. Ὁ καθεδρικὸς αὐτῆς ναὸς (τὸ κυριακὸν) ἀνεκαινίσθη καὶ συνεπληρώθη τῷ 1761 καὶ τῷ 1796.

Ἡ σκήτη τοῦ Σεραγίου (ἁγίου 'Ανδρέου, 30 νοεμβρίου) ἀνηγέρθη μικρῷ πρὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ἀλλὰ ὡς κελλίον, ὑπὸ τοῦ πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως 'Αθανασίου τοῦ Πατελλαρίου, μετὰ ναοῦ τοῦ ἁγίου 'Αντωνίου. Τῷ δὲ 1768 ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως Σεραφεὶμ ὁ Β ἐκαλλώπισε τὸν ναόν, καὶ ἐώρταζεν, ὡς ἔοικε, πανηγυρικῶς, καὶ κατὰ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου 'Ανδρέου Σκήτη, χάριν πέντε ῥώσσων μοναχῶν, ἐγένετο τῷ 1845.

3) **Ἡ μονὴ τῶν Ἰβήρων** ἱδρύθη ὑπὸ μαθητῶν τοῦ ὁσίου 'Αθανασίου τοῦ τῆς Λαύρας, ᾠκοδομήθη δὲ περὶ τὰ 1030. Αἱ ἐν αὐτῇ οἰκοδομαί, παθοῦσαι τῷ χρόνῳ, ἐπεσκευάσθησαν μετὰ τὸ 1492. Τὰς ἀπὸ τοῦ 1604 μέχρι τοῦ 1782 γενομένας οἰκοδομὰς ἀφηγεῖται χρονικὸν ἰδιωτικὸν, ἐκδοθησόμενον προσεχῶς· κυρίως δὲ δέον ἵνα γινώσκωμεν τοσαῦτα μόνον: τῷ 1758, δαπάνῃ κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ περιβοήτου Γεωργίου Σταυράκογλου τοῦ βυζαντίου, ἐκτίσθη ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν πλευρὰ τῆς μονῆς, προαχθεῖσα κατὰ τρεῖς ὀργυιὰς πρὸς τὴν θάλασσαν. Τῷ 1864 καεῖσα ἡ μονὴ, ἤρξατο μετὰ διετίαν ἀνοικοδομουμένη καὶ συμπληροῦται μέχρι τῆς σήμερον. Αἱ (ἐσωθεν) θύραι τοῦ καθολικοῦ κατεσκευάσθησαν καλλιτεχνικῶς ὑπὸ Θεοφάνους, τῷ 1597, ἡ δὲ τοῦ νάρθηκος ὑπὸ τῶν ἐκ Κλινοβοῦ τῆς Θεσσαλίας 'Ιωάννου καὶ Κωνσταντίνου τῷ 1785. Ὁ νάρθηξ τοῦ καθολικοῦ (ναοῦ) ἀνεκαινίσθη τῷ 1758, αἱ δ' ἐν τῷ νάρθηκι κάλλισται εἰκόνες ἐγράφησαν ὑπὸ Νικηφόρου τινὸς, τῷ 1795. Ὁ τοῦ ὡρολογίου πύργος ἐπεσκευάσθη τῷ 1725. Τῷ 1582 (κατ' ἐμὴν ἀνάγνωσιν) ἀνηγέρθη ἡ μεγάλη κρήνη ἡ ἔξω τῆς μεγάλης θύρας τῆς μονῆς, δαπάνῃ Νικολάου ποστελνίκου Βλαχίας. Τῷ 1610 ἐκτίσθη τὸ νέον νοσοκομεῖον, πάντως διὰ τοὺς ἐρχομένους ἔξωθεν λαϊκοὺς, σὺν τῷ ναΐσκῳ τοῦ ἁγίου Μοδέστου. Τῷ 1614 ἀνεκαινίσθη τὸ εἰκονοστάσιον (τέμπλον) τοῦ καθολικοῦ (ναοῦ) καὶ ἡ φιάλη αὐτοῦ καὶ ἡ στέγη τοῦ νάρθηκος. Τῷ 1615 οἱ σταῦλοι καὶ αἱ ἀποθῆκαι τοῦ σίτου (ὀρεῖον) μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κελλίων καὶ τοῦ ναΐσκου τοῦ Σταυροῦ. Τῷ 1622 οἱ νεώσοικοι, μετὰ τοῦ παρ' αὐτοῖς πύργου καὶ τοῦ παρεκκλησίου Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν Τριῶν Παίδων, ἄνωθεν τοῦ πύργου. Τῷ 1670 ἐπεσκευάσθη τὸ παλαιὸν νοσοκομεῖον καὶ μετὰ δύο

1. *Δημητρέβσκυ Τυπικά· ἐν Κιέβῳ 1895. Τόμ. Α' σελ. 253.*

ἔτη ἐζωγραφήθη ἡ κοινὴ τράπεζα. Τῷ 1673 κατεσκευάσθη τὸ νέον νοσοκομεῖον καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ξενών· μετὰ δ' ἔτος ἐν ἐζωγραφήθησαν τὰ παρεκκλήσια τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ κατεσκευάσθησαν τὰ εἰκονοστάσια αὐτῶν. Κατὰ μάρτιον τοῦ 1680 συνεπληρώθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πορταϊτίσσης, δαπάνῃ τοῦ τῆς Γεωργίας ἡγεμόνος Ἀβωτὰν καὶ Στεφάνας, καὶ τοῦ ἱερομονάχου Νικηφόρου· συνετελέσθη δ' ἡ τε διακόσμησις καὶ ἡ ζωγράφησις τῇ 30 σεπτεμβρίου 1683, δαπάνῃ τοῦ τῆς Βλαχίας ἡγεμόνος Σερβάνου Κατακουζηνοῦ. Τῷ 1699 κατὰ νοέμβριον ἐκτίσθη τὸ παρεκκλήσιον τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, δαπάνῃ Σαμουὴλ καθηγουμένου τῆς μονῆς. Τῇ 12 αὐγούστου 1710 συνεπληρώθη ἡ σφαῖρα (τροῦλλος), τὸ εἰκονοστάσιον (τέμπλον) καὶ ἡ ζωγράφησις τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου (τοῦ Κλήμεντος) δαπάνῃ τοῦ προηγουμένου Ἀγαπίου τοῦ ἐκ Βερροίας· τὸν ναΐσκον ἐκόσμησε τῷ 1774 Ἰωαννίκιος ἀρχιμανδρίτης ὁ ἐκ Πελαγονείας, ὅστις ἐξώδευσε καὶ πάλιν πρὸς ἐπισκευὴν πυλῶν, θυρίδων, εἰκονοστασίου καὶ τῶν πλακῶν τοῦ ἐδάφους τοῦ ναΐσκου, καὶ μόλις ἡ διακόσμησις συνεπληρώθη τῇ 15 ἰουλίου 1785. Κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1812 συνετελέσθη ἡ ζωγράφησις τοῦ παρὰ τῷ καθολικῷ (ναῷ) ναΐσκου τῶν Ἀσωμάτων, χειρὶ τῶν ἐκ Γαλατίστης τῆς Χαλκιδικῆς ἐπιδεξίων ζωγράφων Μακαρίου, Βενιαμὶν καὶ Ζαχαρίου.

Τὸ ἐν Μόσχᾳ προσοδοφόρον μετόχιον τοῦ ἁγίου Νικολάου παρεχώρησε τῷ 1669 τῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων ὁ τσάρος Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτζ. Τὸ μετόχιον ἐπυρπολήθη τῇ 29 μαΐου 1737, μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν οἰκοδομηθὲν, μόλις τῷ 1895 ᾠκοδομήθη κάλλιστον καὶ ἀξιοπρεπές. Εἰς τὸ μετόχιον ἡ μονὴ πέμπει καθ' ἑξαετίαν ἡγούμενον μετὰ συνοδίας. Πρῶτον ἔπεμψε ἢ μᾶλλον ὥρισε τὸν ἐν Μόσχᾳ διατρίβοντα Παχώμιον. Ἀκριβῆ σειρὰν, ὡς φρονῶ, τῶν ἡγουμένων τοῦ μετοχίου τούτου ἐκδίδωμι ἐν τέλει τῆς παρούσης διατριβῆς, μεταγραφεῖσαν ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 606 χειρογράφου τεύχους τῆς βιβλιοθήκης τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅπερ ἐγράφη κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

Ἡ σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἣν ἤδη συνῳκισμένη ὡς τοιαύτη πρὸ τοῦ 1730, συνετάχθησαν δὲ τὰ κατ' αὐτὴν τῷ 1779.

4) ***Ἡ μονὴ Χιλανδαρίου*** (21 νοεμβρίου ἑορτάζουσα) ἱδρύθη τῷ 1197 ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Στεφάνου Νεμανία, οὗ ὁ υἱὸς Συμεὼν ἀνεδείχθη προστάτης αὐτῆς. Πρότριτα τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν αὐτῆς ἀνέλαβεν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ὀβρένοβιτζ.

5) ***Ἡ μονὴ τοῦ Διονυσίου*** σεμνυνομένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρόμου (24 ἰουνίου) ἐκτίσθη περὶ τὰ 1375 (ἴσως καὶ μέχρι 1385) ὑπὸ Διονυσίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ Καστορίας. Βλάχοι δ' ἡγεμόνες (ὧν εἴδομεν ἄνω τὰ ὀνόματα) παρέσχον αὐτῇ προστασίαν. Τιμόθεος ὁ πατριάρχης Κωνστ/πόλεως ἀνεγνώρισεν αὐτὴν σταυροπηγιακὴν τῇ 6 δεκεμβρίου 1616.

6) ***Ἡ τοῦ Κουτλουμουσίου*** (6 αὐγούστου) ἐκτίσθη δαπάναις Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ 1082, κατὰ τὴν παράδοσιν, βλάχοι δ' ἡγεμόνες ἐγένοντο καὶ ταύτης, μετὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, νέοι κτίτορες, εἶτα δὲ, μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ὁ πατριάρχης πρώην Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος

πολλὰς ἐποιήσατο οἰκοδομὰς, ἐν αὐτῇ καὶ θανὼν τῇ 28 ἀπριλίου 1775. Ὁ πύργος τῆς μονῆς ἀνηγέρθη τῷ 1402, οἱ δὲ νεώσοικοι (ἀρσανᾶς) οἱ ἐν Καλλιάγρᾳ σὺν τῷ ναΐσκῳ τῶν Ἀσωμάτων τῷ 1654, δαπάναις Ἰωάσαφ ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου, οὗ δαπάναις, ὄντος ἤδη προηγουμένου, συμπληρωθὲν κατ' ἀπρίλιον τοῦ 1662, ᾠκοδομήθη τὸ νοσοκομεῖον τῆς μονῆς σὺν τοῖς περὶ αὐτὸ κτίσμασιν. Ἡ οἰκοδομὴ τῆς τῷ 1428 προσαρτηθείσης τῷ Κουτλουμουσίῳ μονῆς Ἀλυπίου, σήμερον

Αἱ Καρται

κελλίου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐγένετο τῷ 1714. Ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς μονῆς μαρμαρίνη φιάλη τοῦ ἁγιασμοῦ συνετελέσθη τῇ 3 αὐγούστου 1816, τῆς δὲ ἐν τῇ αὐλῇ κρήνης συνεπληρώθη τῇ 3 αὐγούστου τοῦ 1818 ἡ οἰκοδομὴ, δαπάναις Χρυσάνθου μητροπολίτου Σερρῶν, εἶτα δ' οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Ἡ μονὴ, πυρποληθεῖσα κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς 50 σχεδὸν ἐτῶν, ἀνοικοδομεῖται νῦν, κατὰ διαλείμματα. Σημειωτέον ὅτι, αἱ μὲν τοῦ καθολικοῦ ναοῦ ἁγιογραφίαι συνετελέσθησαν τῷ 1540, αἱ δὲ τοῦ νάρθηκος τῷ 1744, τὸ δὲ κωδωνοστάσιον ἠγέρθη τῷ 1808.

Ἡ σκήτη τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (27 ἰουλίου), πιθανῶς περὶ τὰ μέσα συστηθεῖσα τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκύρωσε τὸ τυπικὸν αὐτῆς τῷ 1799. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ αὐτῆς συνεπληρώθη τῷ 1790. Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλογενὴς συντεχνία τῶν γουναράδων ἐδείχθη προστάτις καὶ τῆς πτωχῆς ταύτης σκήτης.

7) ***Ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος*** (6 αὐγούστου) ἦν ἱδρυμένη τῷ 1358 ὑπὸ Ἀλεξίου στρατοπεδάρχου καὶ Ἰωάννου πριμοκυρίου τῶν αὐταδέλφων, οἵτινες συνεπλήρωσαν τὴν οἰκοδομὴν τῷ 1363, Κάλλιστος δ' ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπένειμε τῇ μονῇ τὸ σταυροπηγιακὸν δίκαιον. Τῷ 1398 ἡνώθησαν αὐτῇ, διὰ πρακτικοῦ τῆς ἱερᾶς συνάξεως, τὰ μονύδρια Ῥαβδούχου, Φακηνοῦ, Φαλακροῦ, Σωτῆρος, ἁγίου Αὐξεντίου καὶ Καλαποδάτου, διότι πυρκαϊὰ κατέστρεψε τὴν τοῦ Παντοκράτορος· τὸ τε Ῥαβδούχου μάλιστα μονύδριον ἦν λαβὼν τῷ 1367 Ἰωάννης ὁ πριμοκύριος

ὅπως ἐγείρῃ καὶ ἀνασυστήσῃ, μὴ ἀποσπώμενον τῆς δεσποτείας τῆς Μεγάλης Λαύρας τῶν Καρυῶν, ἥτις, ἐλεοῦσα τῷ 1398 τὴν μονὴν, καεῖσαν, ἐδωρήσατο αὐτῇ σὺν τῷ Ῥαβδούχῳ καὶ τὰ πέντε μονύδρια. Ἡ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς μονῆς κρήνη φκοδομήθη τῷ 1537, δαπάνῃ Γαβριὴλ μεγάλου λογοθέτου Μολδαυΐας, ἡ δ' ἔξω τῆς θύρας τῆς μονῆς τῷ 1785, δαπάνῃ Κυρίλλου σκευοφύλακος καὶ Γεωργίου, δαπανησάντων τῷ 1781 καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ἐν τῇ μονῇ παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου καὶ Ἰωαννικίου τοῦ ὁσίου. Τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Προδρόμου ναΐσκου τὰς εἰκόνας ἔγραψαν τῷ 1819 οἱ ἐκ Γαλατίστης τῆς Χαλκιδικῆς ζωγράφοι Βενιαμὶν καὶ Μακάριος. Τὸ τέμπλον τοῦ καθολικοῦ ναοῦ τῆς μονῆς ἀνεκαινίσθη τῷ 1748, δαπάνῃ Ματθαίου ἱερέως.

Ἡ ῥωσσικὴ σκήτη τοῦ προφήτου Ἠλιοὺ (20 ἰουλίου) ὑπῆρχε τῷ 1730, τὴν ὁριστικὴν δ' αὐτῆς σύστασιν ἔλαβε τῷ 1759, καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, τῇ 26 αὐγούστου 1839 τὸ τυπικὸν αὐτῆς.

8) ***Ἡ μονὴ τοῦ Ξηροποτάμου*** (9 μαρτίου ἐπὶ τιμῇ τῶν 40 μαρτύρων) ὑπῆρχε τῷ 1046, ἀνηγέρθη τῷ 1320 ὑπὸ Ἀνδρονίκου Β' Παλαιολόγου, πάλιν καταπεσοῦσα ἠγέρθη κατ' ἀρχὰς τοῦ ις' αἰῶνος, εὐνοίᾳ τοῦ σουλτάνου Σελὶμ Α', ἀνῳκοδομήθη περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου τῆς Βλαχίας Τῷ 1763 συνεπληρώθη ἡ νέα οἰκοδομὴ καὶ ἡ τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς, ἐπιμελείᾳ καὶ ἀφοσιώσει τοῦ περιλαλήτου στιχουργοῦ καὶ χρονογράφου Καισαρίου Δαπόντε, συνεργούντων Ἀνθίμου σκευοφύλακος καὶ Ἱεροθέου ἡγουμένου.

9) ***Ἡ μονὴ τοῦ Ζωγράφου*** (ἁγίου Γεωργίου) ἀναφέρεται τῷ 1046, πιθανῶς ὑπάρχουσα τῷ 980, ἀνεκαινίσθη δὲ τῷ 1502. Ἡγεμόνες τινὲς Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας ἐγένοντο προστάται ταύτης.

10) ***Ἡ μονὴ τοῦ Δοχειαρίου***, ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τῶν Ταξιαρχῶν (8 νοεμβρίου), ἐτιμήθη κατὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς (ὑπῆρχε τῷ 1037) ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου. Καταστραφεῖσα δὶς ἀνηγέρθη τελευταῖον τῷ 1578 τοῦ καθολικοῦ ναοῦ μὴ ζημιωθέντος, ὡς ἔοικε· διότι ἡ ζωγράφησις αὐτοῦ συνεπληρώθη τῷ 1568.

11) ***Ἡ μονὴ Καρακάλλου*** (Πέτρου καὶ Παύλου) ὑπῆρχε τῷ 1071, ἴσως ἱδρυθεῖσα τότε· καταστραφεῖσα ὑπὸ πειρατῶν, ὑφ' ὧν ἔπασχον αἱ μοναὶ πᾶσαι πολλὰ κακά, ἀνηγέρθη κατὰ τὸν Ις' αἰῶνα.

12) ***Ἡ μονὴ Φιλοθέου*** (25 μαρτίου) πιθανῶς κτισθεῖσα ἐπὶ τῶν τελευταίων τῆς ζωῆς Ἀθανασίου τοῦ τῆς Λαύρας, ἀνηγέρθη καὶ πάλιν τῷ 1492.

13) ***Ἡ Σίμωνος Πέτρα*** (25 δεκεμβρίου) φκοδομήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Σίμωνος ὁσίου, τῷ 1363, δαπάναις Ἰωάννου Οὔγκλεσι, βασιλέως τῆς Σερβίας· πυρποληθεῖσα τῷ 1581 ἀνηγέρθη, καὶ πάλιν πυρποληθεῖσα τῷ 1623 ἀνεκτίσθη, συνδρομῇ τῶν εὐσεβῶν· καεῖσα πρὸ δεκαετίας ἀνηγέρθη διὰ συνδρομῶν ἐκ Ῥωσσίας κυρίως ἀθροισθεισῶν.

14) ***Ἡ μονὴ ἁγίου Παύλου*** (ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου) φαίνεται ὑπάρχουσα κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα. Κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα ἠγέρθη ὁ καθολικὸς αὐτῆς ναός.

Αἱ σκῆται ἁγίου Δημητρίου καὶ Νέα Σκήτη ὑπῆρχον κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα.

15) ***Ἡ μονὴ τοῦ Σταυρονικήτα*** (ἁγίου Νικολάου) ἀνασυνεστήθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κων/πόλεως Ἱερεμίου Α', ἐφ' οὗ τόπου, καθ' ἃ λέγουσιν, ἔκειτο ἡ παλαιὰ μονὴ τοῦ Χαρίτωνος· ὁ πατριαρχικὸς ἔξαρχος Γηρομερίου Γρηγόριος ἔλαβε τὴν μονὴν (1533) πρὸς ἀνοικοδομὴν, ἀλλὰ, πρὶν εἰς τέλος ἀγάγῃ τὸν πόθον, ἐτελεύτησεν· ἡ ἱερὰ σύναξις παρεχώρησε τῷ 1540—41 τὴν μονὴν πρὸς οἰκοδομὴν τῷ πατριάρχῃ Κωνστ/πόλεως Ἱερεμίᾳ Α', διορίσαντι Μακάριον τὸν ἐπίσκοπον Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους ἐπιστάτην τῶν ἐργασιῶν, προικίσαντι δὲ τὴν μονὴν ἀμφίοις καὶ σκεύεσι καὶ βιβλίοις ἐπὶ χάρτου καὶ μεμβράνης. Διὰ νεωτέρου γράμματος, τῷ 1543—44 ἡ σύναξις παραχωρεῖ τῷ Ἱερεμίᾳ, μεταβάντι καὶ πάλιν εἰς Ἅγιον Ὄρος, βουνὸν ξυλοφόρον, ἀνήκοντα τῇ κοινότητι τῶν Καρυῶν καὶ ὑδρόμυλον. Τὴν πρὸς τοὺς μοναχοὺς ὑποτύπωσιν ἔγραψεν ὁ Ἱερεμίας κατὰ μάρτιον τοῦ 1545, ὅτε ἀκριβῶς συνεπλήρου τὰς ἁγιογραφίας τοῦ καθολικοῦ ναοῦ Θεοφάνης ὁ ζωγράφος σὺν τῷ υἱῷ Συμεών. Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος ἐπυρπολήθη τὸ πτωχὸν μοναστήριον· κατὰ τὰ τέλη δ' αὐτῆς Σερβάνος Κατακουζηνὸς, ὁ τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν, φκοδόμησε τὸ ὑδραγωγεῖον.

16) ***Ἡ μονὴ τοῦ Ξενοφῶντος*** (ἁγ. Γεωργίου), ὑπάρχουσα τῷ 1071, ἐκτίσθη τῷ 1083, ἀνεκαινίσθη δὲ τῷ 1545.

Ἡ σκήτη αὐτῆς (Εὐαγγελισμὸς) ἴσως ἱδρύθη κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα.

17) ***Ἡ μονὴ τοῦ Γρηγορίου*** (ἁγίου Νικολάου) φαίνεται κτισθεῖσα μικρῷ πρὸ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος· ἀνεκαινίσθη τῷ 1497, πυρποληθεῖσα δὲ τῇ 30 νοεμβρίου 1761 ἀνεκαινίσθη εὐθύς.

18) ***Ἡ μονὴ Ἐσφιγμένου*** (τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος) ἱδρύθη μετὰ τὸ 1000, παθοῦσα δ' ὑπὸ πειρατῶν πολλὰ, ἀνῳκοδομήθη μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1533 πυρκαϊάν, ἀνεκτίσθη πάλιν τῷ 1634, εἰς ἀφανισμὸν δὲ περιελθοῦσα κατόπιν, ἐσώθη ταῖς ἐνεργείαις Γρηγορίου μητροπολίτου Μελενίκου, λαβόντος γράμματα τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Γ' καὶ συλλέξαντος ἐπὶ τούτῳ συνδρομάς. Μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, εἰς ἀποσύνθεσιν περιελθοῦσαν ἔσωσε τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ἐντειλάμενον τῷ μητροπολίτῃ πρώην Θεσσαλονίκης Δανιὴλ (Δαμασκηνῷ) ἵνα καταστήσῃ τῇ 15 νοεμβρίου 1796 τὴν κοινοβιακὴν τάξιν ἐν αὐτῇ, ἐγκαθιδρυθέντος μάλιστα τῇ 1 μαΐου 1797 ἡγουμένου τοῦ ἐκ Καισαρείας ἀρχιμανδρίτου Εὐθυμίου, μονάζοντος τέως ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης, θανόντος δὲ τῇ 6 αὐγούστου τοῦ 1801. Τῇ 15 αὐγούστου 1804 τὸ Πατριαρχεῖον ἐκάλεσεν ἡγούμενον τὸν ἔν τινι λαυριωτικῷ κελλίῳ διαμένοντα ἀρχιμανδρίτην Θεοδώρητον, ἐργασθέντα μετὰ ζήλου πρὸς σωτηρίαν τῆς μονῆς. Ἡ νῦν οἰκοδομὴ αὐτῆς ἐγένετο πρὸ πεντηκονταετίας, διὰ συνδρομῶν ἀθροισθεισῶν ἐν Ῥωσσίᾳ, τοῦ ναοῦ δ' ἡ οἰκοδομὴ συνεπληρώθη τῇ 1 ἰουλίου 1854.

19) ***Ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος*** (27 ἰουλίου), κατὰ καιροὺς ἀλλάσσουσα καλιὰν καὶ τὸ πρῶτον τῷ 1169 παραχωρουμένη ὑπὸ τῆς συνάξεως τοῖς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ξυλουργοῦ μονάζουσι ῥώσσοις, ἀνῳκοδομήθη κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ΙΖ' αἰῶνος· κατὰ τὰ 1626 ἦν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐρείπιον. Τῷ 1677 φκοδομήθη παρὰ τὴν παραλίαν τὸ μοναστήριον τῆς Ἀναστάσεως, παρ' αὐτῷ δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς ὑψηλὰ κειμένης μονῆς (παληομονάστηρου ἢ Θεσσαλονικέως) οἱ ῥῶσσοι μοναχοί. Τὴν μονὴν ἀνήγειρεν ὁ τῆς Μολδαυΐας

ἡγεμὼν Καλλιμάχης (Σκαρλᾶτος) τῷ 1814, ἀπὸ δὲ τοῦ 1840 οἱ ῥῶσσοι πληθυνθέντες συμπληροῦσιν ἔκτοτε μέχρι τῆς σήμερον τὰς ἐν αὐτῇ τερασ τίας οἰκοδομάς.

Ἡ σκήτη Μπογορόδιτζα (15 αὐγούστου) ἐστὶν ἡ τῷ 1169 γνωστὴ μονὴ τοῦ Ξυλουργοῦ, κατὰ τὴν παρὰ ῥώσσοις παράδοσιν.

20) ***Ἡ μονὴ Κωνσταμονίτου*** (ἐπ' ὀνόματι Στεφάνου τιμωμένη τοῦ πρωτομάρτυρος) ἀναφέρεται κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα, ἀνεκτίσθη δὲ πάλιν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ'.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΜΟΝΑΧΙΚΟΝ

ἀναγράφον τοὺς ἀρχαιοτέρους ἡγουμένους τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τῆς ἐν Ἄθῳ Μονῆς τῶν Ἰβήρων.

«Περὶ τοῦ πότε καὶ παρὰ τίνος ἀφιερώθη τὸ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει Στολίτζᾳ ἤτοι Μοσκοβίᾳ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν τῇ βασιλικῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων. Ἡλεήθη δὲ καὶ ἀφιερώθη τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸ ἐν τῇ Μοσκοβίᾳ, τὸ ἐπονομαζόμενον Μπολσοΐ-Γολοβὰ διὰ μετόχιον τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς, βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μεγάλης μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἤτοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Πορταϊτισσαν, τὴν διὰ θαλάσσης ἐλθοῦσαν ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ, παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου ἀειμνήστου βασιλέως Μοσκοβίας καὶ πάσης μικρᾶς τε καὶ λευκῆς Ῥωσσίας αὐτοκράτορος κυρίου Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη διὰ χρυσοβούλλου βασιλικοῦ γράμματος τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας, διὰ μνημόσυνον αἰώνιον τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς· πατριαρχεύοντος ἐν τῇ αὐτῇ μεγαλοπόλει Μοσκοβίᾳ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου ἀειμνήστου πατριάρχου καὶ πατρὸς τῶν Ῥωμαίων ἀειμνήστου κυρίου Νίκωνος· διὰ ζητήσεως τοῦ μακαρίτου ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου κὺρ Παχωμίου Ἰβηρίτου, ἐν τῷ ᾳχνα' ἔτει τῷ σωτηρίῳ, ἐν μηνὶ μαΐῳ.

«Ὧιδε καταγράφονται οἱ ἀρχιμανδρῖται, οἵτινες ἐστάθησαν ἐν τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐξ οὗ δηλονότι ἀφιερώθη, ὡς ἔφημεν, ἐν τῇ τῶν Ἰβήρων παρὰ τοῦ εὐσεβάστου βασιλέως Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη.

«**Πρῶτος** ἀρχιμανδρίτης ἐστάθη, ὡς ἔφημεν, ὁ κὺρ ***Παχώμιος*** διὰ ζητήσεως τοῦ ὁποίου ἐδωρήθη τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

2 Μετὰ τοῦτον δὲ τὸν κὺρ Παχώμιον, ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Ἰσαάκ***·

3 μετὰ δὲ τὸν Ἰσαάκ, ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Κλήμης***· τὸ ἔτος οὐκ οἶδα·

4 μετὰ δὲ τὸν Κλήμεντα, ἐν τῷ ᾳχξ' ἔτει ἔγινεν ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Διονύσιος***, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ εἰς τὴν στάμπαν διορθωτὴς, διότι ἦτο βλάχος καὶ ἐδιάβαζε ρούσικα· καὶ ἔπειτα ἐχρημάτισεν Οὐγκροβλαχίας·

5 μετὰ τοῦτον, ἐν τῷ ᾳχξξ' ἔγινεν ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Σολομὼν***, ἐστάθη δὲ αὐτὸς ἱκανὸν καιρὸν, καὶ εἶχε συνοδίαν τὸν παπᾶ κὺρ Ἰωάσαφ τὸν κασσανδρεινὸν, καψοχω—καὶ τὸν τούτου ἀνεψιὸν Ἰγνάτιον διάκονον ὄντα.

6 μετὰ τὸν κὺρ Σολομῶντα, ἐν τῷ ᾳχοζ' ἔτει, ἐν μηνὶ μαΐῳ, ἦλθεν ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Εὐθύμιος***, καὶ ἐστάθη ὀλίγον, καὶ ἄφησε τὸν

7 κὺρ ***Νεκτάριον*** τὸν χῖον δικαῖον.

8 Καὶ ἐν τῷ ᾳχπγ', ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Λεόντιος***, μητροπολίτης Σισανίου, ἀπὸ Ἀργυροκάστρου, καὶ

ἄλλαξε τὸν Νεκτάριον, δικαῖον ὄντα, ὡς ἔφημεν.

7 ἐν δὲ τῷ ᾳχπς' ἰουνίου κζ' ἦλθε πάλιν ἀρχιμανδρίτης ὁ ἄνωθεν κὺρ ***Νεκτάριος*** ὁ χῖος.

9 ἐν δὲ τῷ ᾳχϟδ' δεκεμβρίου κ', ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Ἀβέρκιος*** κασσανδρεινὸς, ὅστις καὶ ἐτελεύτησεν εἰς τὸ ἴδιον μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου·

10 ἐν δὲ τῷ ᾳχϟθ' μαρτίου ι', ἀντ' αὐτοῦ ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Ἀκάκιος*** ὁ μουσικὸς, οὗ πατρὶς Γαλάτιστα, πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης.

11 ἐν τῷ ᾳψς', ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ, ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Σαμουὴλ***, ὁ ἀπὸ Ἀξίας,[1] ὁ ὁποῖος προσεφέρθη ἀρχιμανδρίτης[2] παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Γαβριὴλ, ἀνεπαύθη δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἴδιον μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰς αὐτοῦ τὸν καιρὸν ἐφανερώθη ἡ σάπκα ἤτοι μίτρα.

12. ἐν δὲ τῷ ᾳψζ' ὀκτωβρίου κ', ἐστάθη ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Κυπριανὸς***, ὁ ἀπὸ Σιατίστης· προσεφέρθη δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀρχιμανδρίτης παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου[3] κὺρ Γαβριὴλ· ἐτελεύτησε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Μοσκοβίαν.

13. ἐν δὲ τῷ ᾳψιε' ἔτει, ἐστάθη ἀρχιμανδρίτης ὁ κὺρ ***Παρθένιος***, βούλγαρις· προσεφέρθη δὲ αὐτὸς ἀρχιμανδρίτης παρὰ τοῦ μητροπολίτου Ῥαζανίου κὺρ Στεφάνου.

14.[4] Μετ' αὐτὸν δ' ἐπῆγεν ὁ παπᾶ κὺρ ***Γρηγόριος*** ἀρχιμανδρίτης, ὁ ὁποῖος μετὰ ἕνα χρόνον, πρὶν 'να ἔλθῃ ὁ κὺρ Παρθένιος κάτω, ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος εἰς τὴν Μοσκοβίαν, καὶ ἔγραψεν ὁ κὺρ Παρθένιος διὰ 'να ὑπάγῃ ἄλλος

15 ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἑτοιμάσθηκεν ὁ παπᾶ κὺρ ***Γαβριὴλ*** ὁ ἀπὸ Ἀστυπαλιᾶς, ἐν τῷ ᾳψλα', ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν παπᾶ κὺρ Παρθένιον, πρωτοσύγκελλον Ξάνθης εἰς τὸ νὰ κληρονομήσῃ τὸν παπᾶ κὺρ Γρηγόριον, καὶ ἕως ὁπῆ νὰ κινήσουν διὰ μέσα, ἔδωσε τὸ κοινὸν χρέος καὶ ὁ κὺρ Παρθένιος μέσα εἰς τὴν Μοσχοβίαν.

16.[5] Ἐν δὲ τῷ ᾳψλε', ἐπῆγεν ὁ παπᾶ κὺρ ***Βενιαμὶν***, ἐκ χώρας Γκιζτάρκιοϊ τοῦ Τυρνόβου· προσεφέρθη δὲ ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων ἀρχιμανδρίτης παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Σεραφείμ. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἦν ἀρχιμανδρίτης ὁ αὐτὸς κὺρ Βενιαμὶν, ἐν τῷ ᾳψλζ', μαΐου κθ', ἔγινε πυρκαϊὰ μεγάλη καὶ ἐπυρπολήθη σχεδὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Στολίτζας σὺν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῷ μετοχίῳ ἡμῶν, ὅπερ ὁ ῥηθεὶς κὺρ Βενιαμὶν, πλείστοις πόνοις καὶ μεγίστῃ συνδρομῇ, ἐκ βάθρων ἀνήγειρε, τῇ παρὰ τῶν φιλοχρίστων ἐλεημοσύνῃ, καὶ εἰς κρεῖττονα καὶ ὡραιοτέραν κατάστασιν τῆς προτέρας ἤγαγεν· οὗτινος τὸν κόπον πληρώσοι ἡ κυρία Θεοτόκος Πορταϊτισσα σὺν τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ.

17. Ἐν δὲ τῷ ᾳψμα', ἐπῆγεν ὁ ***λογιώτατος***[6] παπᾶ κὺρ ***Ἀβιμέλεχ*** καὶ ἐπροσφέρθη ἀρχιμανδρίτης παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Νεοφύτου·

---

1. ἐκ Νάξου δῆλον ὅτι.

2. ἐν τῷ κειμένῳ στενογραφικῶς ἀνδρίτης· ἔστι δὲ γεγραμμένον ὀρθῶς πως τὸ χειρόγραφον καὶ κατὰ πιθανότητα πᾶσαν ἐν Μόσχᾳ.

3. προδήλως πρὸ τῆς 20 ὀκτωβρίου, χρόνου τῆς εἰς Μόσχαν ἀφίξεως· ὀκτωβρίῳ γὰρ οὐκ ἔζη Γαβριὴλ ὁ πατριάρχης.

4 δι' ἑτέρας γραφῆς.

5. δι' ἄλλης γραφῆς τῆς αὐτῆς ἄχρι τέλους.

6. τὴν λέξιν λογιώτατος διέκρινα τῶν λοιπῶν λεξεων, ἵνα δείξω ὅτι ὁ Ἀβιμέλεχ ἦν πεπαιδευμένος.

ἐν δὲ τῷ Καταστένῳ τῆς Βυζαντίδος, ἐν τῷ Νεοχωρίῳ, ἐπορεύθη εἰς τὰς αἰωνίους διὰ λοιμικοῦ θανάτου, ὁμοίως καὶ ἡ συνοδία του, ἐπανακάμψασα ἐδῶ εἰς τὸ Ὄρος, ὅλοι ἀπέθανον, διὰ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας, πλὴν ἑνὸς διακόνου.

18. Ἐν δὲ τῷ ,αψμδ΄, ἐπῆγεν ὁ παπᾶ κὺρ **Φιλάρετος,** καὶ ἐπροσφέρθη ἀρχιμανδρίτης παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Παϊσίου».

(ἐπεμελήθη **ΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩ. ΓΕΔΕΩΝ**
Μ. Χαρτοφύλαξ καὶ Χρονογράφος τῆς Μ. Ἐκκλησίας).

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

κατὰ τεύχη ἐκ 16 σελίδων 4ου σχήματος.

ΤΕΡΠΝΟΝ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΗΘΟΠΛΑΣΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΤΟΙΣ ΜΑΘΗΤΕΥΟΥΣΙ ΚΑΙ ΠΑΣΗι ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑι

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Κωνστ/πόλεως γρ. ἀργ. 20. Ἐπαρχιῶν γρ. ἀργ. 25.

Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 5.25.

ΕΚΔΟΤΑΙ

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΚΑΙ Σ^Α

Γαλατᾷ, ὁδῷ Κιουρεκτσιλέρ, ἀριθ. 10.

Η ΑΜΠΕΛΟΣ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΥΛΙΣΕΩΣ

ΚΟΝΙΑΚ

Σ. ΚΑΙ Η. ΚΑΙ Α. ΜΕΤΑΞΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Προμηθευταὶ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασ. τῶν Ἑλλήνων, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας

Τὸ μόνον προϊὸν τοῦ εἴδους του τὸ χαίρον παγκοσμίου φήμης, ἀπόδειξις ἀψευδὴς τὰ

8 ΒΑΣ. ΠΑΡΑΣ. ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ 8

καὶ τὰ

35 ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΑΒΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ 35

Ἐτιμήθη δὲ ἀρτιως ὁ Διευθ. τοῦ Ἐργοστασίου διὰ τοῦ χρυσοῦ Παρασ. Ὀσμανιέ Δης Τάξεως.

Γενικὸν γραφεῖον δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν
Ἐν Κων/πόλει, Γαλατᾷ-Χὰν 9.
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ ἀντιπροσώπου καὶ πληρεξουσίου

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΑΓΙΑΝΝΗ

ΣΗΜ. — Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παραποιήσεων, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. καταναλωταὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἔναντι φιάλην μὲ ταινίαν φέρουσαν πιστοποίησιν τουρκιστὶ, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ, περὶ τῆς Γνησιότητος τοῦ Κονιὰκ ἡμῶν τοῦ χημικοῦ τῶν ἀνακτόρων κ. Κ. Α. Συγγροῦ, ὡς καὶ τὰς σφραγίδας καὶ τὴν ὑπογραφὴν του. Ἡ ταινία ἄρχεται ἄνωθεν τῆς ἐτικέτας, φθάνει μέχρι τοῦ λαιμοῦ τῆς φιάλης καλύπτει τὸ καψύλιον καὶ εἶνε τριγυρισμένη μ' ἑτέραν ταινίαν, φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν μας.

ΖΗΤΕΙΤΕ

ΤΟ ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΑΝΩ ΦΙΑΛΗΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΕΔΡΕΥΟΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΕΝ

ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ἐν Γαλατᾷ

Μικρὸν Ἐθνικὸν

Χάνιον.

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

εἰς τὰς

κεντρικωτέρας

τῆς Τουρκίας

πόλεις.

ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΥΒΙΟΣ Π. ΛΕΚΟΣ

Δ. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ

ΜΟΝΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΟΘΩΜ. ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Παραλαβὴ ἐμπορευμάτων ἐν Σιρκετζῇ καὶ Γαλατᾷ

ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

καὶ τἀνάπαλιν

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΣΙΡΚΕΤΖΗ·

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ, ΛΟΥΔ ΧΑΝ, ΑΡ. 33, 34.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

ἐν Νικομηδείᾳ, Δέριντζε, Ἀδᾶ-Παζάρ, Γκεϊβε, Βίλετζικ, Ἐσκῆ-Σεχήρ, Ἀγκύρᾳ, Κιουτάχιᾳ, Ἀφιὸν-Καρά-χισσάρ καὶ Ἰκονίῳ

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

Ἐπιθυμεῖτε ὑγείαν;

Ἐπιθυμεῖτε ἀποφυγὴν προσβολῆς πάσης ἐπιδημικῆς νόσου;

Ἐπιθυμεῖτε τέλος εὐζωίαν καὶ εὐρωστίαν;

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΘΗΤΕ ΑΝΕΝΔΟΙΑΣΤΩΣ

τὸ παρὰ πάντων ἐπονομασθὲν **ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ**

ΚΟΝΙΑΚ ΚΟΥΡΤΕΣΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΟΥ ΠΑΝΑΓ. Ν. ΚΟΥΡΤΕΣΗ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΟΣΙΣ - ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν:

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΓΑΤΣΟΣ

Ἐν Γαλατᾷ Κων/λεως, ὁδὸς Κιουρεκτσιλέρ, Τσικμὰς σοκάκ, ἀρ. 2.

THE
SINGER MANUFACTURING COMPANY

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΓΕΡ

Προμηθευτὴς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου,
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου,
τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας,
τῆς Α. Υ. τοῦ Χεδίβου τῆς Αἰγύπτου, κτλ.

ΑΙ ΓΝΗΣΙΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

ΣΙΓΓΕΡ

ΕΙΣΙΝ ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟΝ
ΔΙ'ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΑΣ.

Γενικὴ Διεύθυνσις *διὰ τὴν Τουρκίαν, Ἑλλάδα, Αἴγυπτον καὶ Βουλγαρίαν: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Πέραν, Μεγάλη ὁδὸς, Γωνία ὁδοῦ Κουμπαρατζῆ (Τέσσαρες Δρόμοι).*

Κεντρικὴ Ἀποθήκη: *Γαλατᾶ, ὁδὸς Βιλούρ, Σίγγερ Χάν.*

Καταστήματα: *1) Πέραν, Μεγάλη ὁδὸς, ἀρ. 120, ἔναντι τοῦ Λυκείου Γαλατᾶ-Σεραΐ.— 2) Γαλατᾶ, Καράκιοϊ, ἀρ. 120, ἔναντι τοῦ σταθμοῦ τῶν τροχιοδρόμων.— 3) Πόλει, ὁδὸς Σουλτὰν Χαμὰμ, καὶ ὁδὸς Σουλτὰν Βεγιαζήτ.*

Ὑποκαταστήματα: *εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις.*

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΩΝ

Προμηθεύεσθε πάντοτε ἐκ τῶν Καταστημάτων τῆς Ἑταιρείας ΣΙΓΓΕΡ

καὶ ἀπαιτεῖτε τὸ σῆμα τοῦτο τοῦ Ἐργοστασίου τὸ ὁποῖον φέρει ἑκάστη γνησία μηχανὴ ΣΙΓΓΕΡ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Αὐτοκρατορία.

Ἔκτασις καὶ πληθυσμός.

Ἐν Εὐρώπῃ:	169,300	□ χιλιάμετρα	6,150,800	κάτοικοι
» Ἀσίᾳ	1,766,800	»	16,898,700	»
» Ἀφρικῇ	1,033,400	»	1,000,000	»
	2,969,500	□ χιλιάμετρα	24,049,500	κάτοικοι

Πρωτεύουσα: **Κωνσταντινούπολις,*** 875,000 κάτοικοι (συμπεριλαμβανομένων τῶν νήσων καὶ τῶν προαστείων τοῦ Βοσπόρου).

Η Α. Α. Μ. Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΗΤ ΧΑΝ Ο Β΄

34ος Αὐτοκράτωρ ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὀσμὰν καὶ 28ος ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).

Ἐγεννήθη τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1842 (16 Σαμπὰν 1258).

(Ἡ ἐπέτειος τῶν Αὐτοκρατορικῶν γενεθλίων ἑορτάζεται κατὰ τὸ σεληνιακὸν ἡμερολόγιον τῇ 16 Σαμπάν).

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 19 Αὐγούστου 1876 (11 Σαμπὰν 1293).

(Ἡ ἐπέτειος τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀναρρήσεως ἑορτάζεται κατὰ τὸ ἡλιακὸν ἡμερολόγιον).

---

* *Ἱστορίαν Κωνσταντινουπόλεως ἴδε «Φάρον τῆς Ἀνατολῆς» τοῦ ἔτους 1901.*

Διαίρεσις τοῦ κράτους. Ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία διαιρεῖται εἰς 30 βιλαέτια (νομαρχίας), συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Νομαρχίας πρωτευούσης καὶ 7 μουτεσαριφλίκια (διοικήσεις), ἐξαρτώμενα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἔκτασις καὶ πληθυσμὸς τῶν διαφόρων διοικήσεων.

Διοικήσεις	Ἔκτασις □ χιλιόμ.	Πληθυσμός	Πρωτεύουσα Διοικήσεως	Πληθυσμός
Ἐν Εὐρώπῃ:				
Βιλαέτιον Κων/πόλεως	5.800	1.135.900	Κωνστ/πολις	875.000
Μουτεσαριφλ. Μετρῶν		60.000	Μέτραι (Τσατάλ.)	5.500
Βιλαέτ. Ἀδριανουπόλεως	39.050	1.011.100	Ἀδριανούπολις	70.886
» Θεσσαλονίκης	35.450	1.165.400	Θεσσαλονίκη	105.000
» Μοναστηρίου	27.700	847.400	Μοναστήριον	60.000
» Κοσσυφοπεδίου	31.350	961.000	Σκόπεια	60.000
» Σκουτάρεως Ἀλβαν.	11.700	322.000	Σκούταρι Ἀλβ.	36.000
» Ἰωαννίνων	18.250	648.000	Ἰωάννινα	19.000
Ἐν Ἀσίᾳ:				
Μουτεσ. Νικομηδείας	8.100	222.700	Νικομήδεια	12.500
» Βίγας (Δαρδανελλίων)	6.600	129.500	Δαρδανέλλια	16.900
Βιλαέτ. Προύσης	65.800	1.626.800	Προῦσα	90.000
» Αἰγαίου Πελάγους	6.900	322.300	Ρόδος	14.000
» Ἀϊδινίου	55.900	1.396.500	Σμύρνη	256.500
» Ἰκονίου	102.100	1.069.000	Ἰκόνιον	52.000
» Ἀδάνων	39.900	422.400	Ἄδανα	50.000
» Ἀγκύρας	70.900	932.800	Ἄγκυρα	38.000
» Κασταμονῆς	50.700	961.200	Κασταμονὴ	24.352
» Σιβὰς (Σεβαστείας)	62.100	1.057.500	Σεβάστεια	39.368
» Τραπεζοῦντος	32.400	948.500	Τραπεζοῦς	45.000
» Ἐρζερούμης	49.700	645.700	Ἐρζερούμη	43.000
» Μαμουρὲτ-οὐλ-Ἀζίζ	32.900	575.200	Μαμ.-οὐλ-Ἀζίζ.	14.373
» Βίτλις	27.100	398.700	Βίτλις	20.000
» Διαρβεκὴρ	37.500	471.500	Διαρβεκὴρ	35.000
» Βὰν	39.300	379.800	Βὰν	30.000
» Χαλεπίου	86.600	995.800	Χαλέπιον	108.119
» Βηρυττοῦ	16.000	533.500	Βηρυττὸς	140.000
Μουτεσ. Λιβάνου	3.100	200.000		
» Ἱερουσαλὴμ	17.100	341.600	Ἱερουσαλὴμ	41.335
Βιλαέτ. Συρίας	95.900	719.500	Δαμασκὸς	200.000
Μουτεσ. τοῦ Ζὸρ	78.000	100.000	Δεῖρ-ελ-Ζὸρ	6.660
Βιλαέτ. Βαγδάτης	141.300	614.000	Βαγδάτη	180.000
» Μοσούλης	91.000	351.200	Μοσούλη	60.000
» Βασσόρας	108.800	433.000	Βασσόρα	20.300
» Χετζάζης	250.000	300.000	Μέκκα	80.000
» Ὑεμένης	191.100	750.000	Σαναὰ	60.000
Ἐν Ἀφρικῇ:				
Βιλαέτ. Τριπόλ. Βαρβαρίας	1033400	1.000.000	Τρίπολις	35.000
Μουτεσ. Βεγγάζης			Βεγγάζη	20.000
	2,969500	24.049.500		

Εἰσαγωγικὴ καὶ ἐξαγωγικὴ κίνησις κατὰ κράτη.

(Ἔτος 1897—1898).

	Εἰσαγωγὴ Λ.Τ.	Ἐξαγωγὴ Λ.Τ.
Ἀγγλία	9.873.040	5.929.070
Γαλλία	2.424.180	4.330.390
Βέλγιον	575.580	182.110
Ὁλλανδία	265.050	305.850
Γερμανία	330.240	455.130
Αὐστροουγγαρία	4.603.630	1.369.220
Ἰταλία	990.670	485.850
Ἑλλάς	268.530	181.830
Βουλγαρία	496.140	375.870
Ρουμανία	391.020	258.700
Ρωσία	1.668.620	429.220
Περσία	582.710	19.230
Αἴγυπτος	744.980	—
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	51.660	328.910
Διάφορα Κράτη	167.990	93.120
Ἐν ὅλῳ:	23.434.040	14.744.500

Κυριώτερα εἴδη εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἔτους 1895—1896.

	Εἰσαγωγὴ Λ.Τ.	Ἐξαγωγὴ Λ.Τ.
Νήματα καὶ ὑφάσματα ἐν γένει	4.919.000	—
Ζάκχαρις	1.400.000	—
Σιτηρὰ καὶ ἄλευρα	1.370.000	370.000
Καφές	933.000	439.000
Δέρματα κατειργασμένα καὶ ἀκατέργαστα	568.000	498.000
Ζῶα	544.000	220.000
Πετρέλαιον	512.000	—
Σίδηρος καὶ σιδηρικὰ ἐν γένει	766.000	—
Ξύλα καὶ δασικὰ προϊόντα	375.000	578.000
Φαρμακευτικὰ εἴδη καὶ βαφαί	352.000	262.000
Βούτυρον καὶ τυρός	284.000	—
Χάρτης	274.000	—
Γαιάνθρακες	270.000	—
Κουκούλια, μέταξα καὶ μεταξωτὰ εἴδη	253.000	1.991.000
Φορέματα	253.000	—
Ὑαλουργικὰ προϊόντα	227.000	—
Τάπητες	215.000	277.000
Σταφίδες	—	2.197.000
Ὀρυκτά	—	822.000
Τιφτίκια	—	767.000

	Εἰσαγωγὴ Λ.Τ.	Ἐξαγωγὴ Λ.Τ.
Μαλλία	—	540.000
Βάμβακες	—	563.000
Ὄπιον	—	752.000
Σήσαμον	—	305.000
Καρποί	—	858.000

Ἐμπορικὴ ναυτιλία ὑπὸ Ὀθωμανικὴν σημαίαν.

1900	2.205	ἱστιοφόρα	141.055 τόννων
	177	ἀτμόπλοια	55.983 »
Ἐν ὅλῳ:	2.382	πλοῖα	197.038 »

Κίνησις ὅλων τῶν λιμένων τοῦ κράτους τοῦ 1897/1898.

	134.059	ἱστιοφόρα	2.207.137 τόννων
	39.680	ἀτμόπλοια	32.446.320 »
Ἐν ὅλῳ:	173.739	πλοῖα	34.653.457 »

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν κτημάτων, συμφώνως τῇ ἀπογραφῇ τοῦ 1891.

Δξαμία	35.598	Λουτροί	2.089
Μεδρεσέδες	4.227	Τυπογραφεῖα	80
Τεκέδες	3.450	Στρατῶνες	1.076
Ἐκκλησίαι καὶ Μοναί	12.657	Σταθμοὶ χωροφυλακῆς	1.078
Σχολαί	27.432	Λεμβοστάσια	669
Νοσοκομεῖα	216	Κρῆναι	71.569
Οἰκήματα	3.316.816	Ἰχθυοτροφεῖα	529
Καταστήμ. καὶ ἀποθῆκαι	1.457.746	Ἐπαύλεις	10.178
Χάνια	9.032	Ἄμπελοι	2.223.542
Μύλοι	52.178	Κῆποι	1.063.341
Ἐργοστάσια	1.584	Τμήμ. γῆς καλλιεργήσιμα	21.110.143
Κλίβανοι	30.507	Δάση	376.814

Περιττὸν θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1891 ἐπαισθητῶς ηὐξησαν οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως πλείστων νέων χωρίων, τεμενῶν, σχολῶν, οἰκιῶν, νοσοκομείων, ἐργοστασίων, κρηνῶν καὶ διαφόρων ἄλλων κτιρίων.

Σιδηρόδρομοι ἐν ἐκμεταλλεύσει τῷ 1899: Ἐν ὅλῳ 4.075 χιλιάμ. ὧν 1552 χιλιάμ. ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, 2,178 χιλιάμ. ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ 345 ἐν Συρίᾳ.

Ταχυδρομεῖα: Ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῷ 1897/1898 ἐν ὅλῳ 1031.—

Ἔσοδα: 6.289.485 φράγκα.— Ἔξοδα: 1.753.281 φράγκα

	Ἐπιστολαί	Δελτάρια	Ἔντυπα καὶ δέματα
Ἐσωτερικοῦ	11.783.000	97.000	2.753.000
Ἐξωτερικοῦ	3.266.000	120.000	1.675.000
Ὑπὸ διαμετακόμισιν	2.612.000	48.000	1.688.000

Τηλέγραφοι τῷ 1895/1896:—Τηλεγραφικὰ γραφεῖα ἐν ὅλῳ 750.—Μῆκος γραμμῶν 37.745 χιλιάμ.—Μῆκος συρμάτων 61.833 χιλιάμ. Τηλεγραφήματα 3.624.775.

ΕΛΛΑΣ

Βασίλειον συνταγματικὸν (1844).—Σύνταγμα τῆς 16 Νοεμβρίου 1844.— Ἡ Βουλὴ ἀπαρτίζεται ἐκ 234 βουλευτῶν (1 ἀνὰ 12.000 κατοίκων) ἐκλεγομένων κατὰ τετραετίαν διὰ γενικῆς ψηφοφορίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ Α. Β. Μ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Α'
Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων (δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ Θ'). Ἐγεννήθη τῇ 12/24 Δεκεμβρίου 1845. Ἐδέχθη τὸ στέμμα τῇ 25 Μαΐου 1863.

Ἡ Α. Β. Μ. **ΟΛΓΑ**
Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων.

ΟΛΓΑ

Ἐγεννήθη τῇ 22 Αὐγούστου 1851. Ἐνυμφεύθησαν τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1867.

Τέκνα: Ἡ Α. Β. Υ. ***Κωνσταντῖνος***, Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ἐγεννήθη τῇ 21 Ἰουλίου 1868.— ***Γεώργιος***, ἐγεννήθη τῇ 12 Ἰουνίου 1869.— ***Ἀλεξάνδρα***, ἐγεννήθη τῇ 18 Αὐγούστου 1870, συνεζεύχθη τῇ 4 Ἰουνίου 1889 τὸν Μέγαν Δοῦκα Παῦλον τῆς Ρωσίας, ἀπέθανε τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1891.— ***Νικόλαος***, ἐγεννήθη τῇ 9 Ἰανουαρίου 1872.— ***Μαρία***, ἐγεννήθη τῇ 20 Φεβρουαρίου 1876, συνεζεύχθη τῇ 30 Ἀπριλίου 1900 τὸν Μέγαν Δοῦκα Γεώργιον τῆς Ρωσίας.— ***Ἀνδρέας***, ἐγεννήθη τῇ 20 Ἰανουαρίου 1882.— ***Χριστόφορος***, ἐγεννήθη τῇ 19 Ἰουλίου 1888.

ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἡ Α. Β. Υ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, Ἀντιστράτηγος, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ.

ΣΟΦΙΑ

Ἡ Α. Β. Υ. **ΣΟΦΙΑ** σύζυγος τοῦ Διαδόχου (θυγάτηρ Φρειδερίκου Α΄ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου Β΄.

Ἐγεννήθη τῇ 2/14 Ἰουνίου 1870. Ἐνυμφεύθησαν τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1889.

Τέκνα: ***Γεώργιος***, ἐγεννήθη τῇ 7 Ἰουλίου 1890.— ***Ἀλέξανδρος***, τῇ 20 Ἰουλίου 1893.— ***Ἑλένη***, τῇ 20 Ἀπριλίου 1896.— ***Παῦλος***, τῇ 1 Δεκεμβρ. 1901.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἡ Ἑλλὰς διαιρεῖται φυσικῶς μὲν εἰς 4 μέρη: τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον, τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὰς Ἰονίους νήσους, πολιτικῶς δὲ εἰς 26 νομοὺς ὑποδιαιρουμένους εἰς 82 ἐπαρχίας καὶ 440 δήμους.

Ἡ ὁλικὴ ἔκτασις τῆς Ἑλλάδος εἶνε 64.679 □ χιλιάμ., ὁ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἀνήρχετο εἰς 2.438.806 κατοίκους, ὧν 1.266.816 ἄρρενες καὶ 1.166.900 θήλεις.

Νῦν ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπολογίζεται εἰς 2.500.000 κατ. περίπου.

Πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου: **Ἀθῆναι.** (***Ἱστορίαν Ἀθηνῶν*** — Ἴδε ***Φάρον*** τοῦ ἔτους 1901).

Πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἀπογραφάς	1836	κάτοικοι	14.000
	1856	»	30.069
	1861	»	41.298
	1870	»	44.510
	1879	»	66.834
	1884	»	84.903
	1889	»	107.251
	1896	»	128.735

Νῦν ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν ὑπολογίζεται εἰς 150.000 κατοίκ. περίπου.

Ἔκτασις καὶ πληθυσμὸς κατὰ νομοὺς σύμφωνος τῇ ἀπογραφῇ τοῦ 1896.

Νομός	Ἔκτασις εἰς □ χιλιάμ.	Πληθυσμός	Πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ	Πληθυσμὸς αὐτῆς
1. Ἀττικῆς	2.280	255.978	Ἀθῆναι	128.935
2. Βοιωτίας	4.000	57.091	Λεβάδεια	6.271
3. Φθιώτιδος	4.630	98.964	Λαμία	7.414
4. Φωκίδος	2.035	60.471	Ἄμφισσα	5.416
5. Αἰτωλ. καὶ Ἀκαρνανίας	7.500	128.898	Μεσολόγγιον	8.308
6. Εὐρυτανίας	2.225	43.667	Καρπενήσιον	2.020
7. Ἄρτης	1.390	39.144	Ἄρτα	7.582
8. Τρικάλων	3.050	96.000	Τρίκαλα	21.149
9. Καρδίτσης	2.345	80.700	Καρδίτσα	9.416
10. Λαρίσης	4.230	86.500	Λάρισα	13.373
11. Μαγνησίας	2.390	92.000	Βόλος	16.788
12. Εὐβοίας	3.894	115.500	Χαλκίς	8.602
13. Ἀργολίδος	2.850	80.700	Ναύπλιον	5.813
14. Κορινθίας	2.170	64.000	Κόρινθος	5.185
15. Ἀρκαδίας	4.330	167.000	Τρίπολις	10.465
16. Ἀχαΐας	3.250	141.800	Πάτραι	37.985
17. Ἠλείας	2.840	91.500	Πύργος	12.708
18. Τριφυλλίας	1.620	86.500	Κυπαρισσία	6.529
19. Μεσσηνίας	1.730	119.000	Καλάμαι	14.298
20. Λακωνικῆς	1.180	63.000	Γύθειον	4.061
21. Λακεδαίμονος	3.350	85.000	Σπάρτη	4.175
22. Κερκύρας	745	99.000	Κέρκυρα	17.918
23. Λευκάδος	461	43.000	Λευκὰς	5.868
24. Κεφαλληνίας	689	70.000	Ἀργοστόλιον	9.172
25. Ζακύνθου	438	45.032	Ζάκυνθος	14.650
26. Κυκλάδων	2.695	134.750	Ἑρμούπολις	18.760

Πληθυσμὸς τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων

(Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1896).

	Πόλις	Δῆμος		Πόλις	Δῆμος
Ἀγρίνιον	6.733	9.609	Ζάκυνθος (νῆσος)	45.032	—
Αἴγινα (νῆσος)	8.231	—	Ζάκυνθος (πόλις)	14.650	17.478
Αἴγιον	7.853	16.648	Θῆβαι	3.469	6.586
Ἄμφισσα	5.416	8.311	Ἰθάκη	13.286	—
Ἄργος	9.980	12.251	Καλάμαι	14.298	20.309
Ἀργοστόλιον	9.172	10.086	Καρδίτσα	9.416	16.663
Ἄρτα	7.582	9.675	Κέρκυρα (νῆσος)	90.472	—
Βόλος	16.788	—	Κέρκυρα	17.918	29.135
Γαργαλιάνοι	5.670	7.825	Κεφαλληνία	70.077	—
Γύθειον	4.061	6.049	Κόρινθος	4.185	12.567

	Πόλις	Δῆμος		Πόλις	Δῆμος
Κρανίδιον	6.937	8.236	Ναύπλιον	5.813	10.907
Κύμη	4.840	7.615	Πάτραι	37.985	50.158
Κυπαρισσία	6.529	10.256	Πειραιεύς	42.169	51.020
Λαμία	7.414	11.662	Πύργος	12.708	26.771
Λάρισα	15.373	17.115	Ραψάνη	2.132	5.965
Λαύριον	11.185	—	Σπάρτη	4.175	13.472
Λεβάδεια	6.271	8.476	Σῦρος (Ἑρμούπ.)	18.760	—
Λευκάς (νῆσος)	29.892	—	Σῦρος (ἄνω)	9.104	—
Λευκάς (πόλις)	5.898	8.483	Τρίκαλα	21.149	30.387
Ληξούριον	5.414	5.835	Τρίπολις	10.465	15.901
Μέγαρα	6.529	—	Τύρναβος	5.528	11.960
Μεσολόγγιον	8.308	11.015	Φιλιατρά	9.700	11.507
Μεσσήνη	6.175	8.112	Χαλκίς	8.602	15.989

Νῆσοι Κυκλάδες.

Σῦρος	27.744	Θήρα καὶ Θηρασία	14.472
Μύκονος	4.403	Ἀμοργός	4.285
Κέα	5.109	Ἀνάφη	643
Κύθνος	4.353	Ἴος	2.171
Σέριφος	3.851	Μῆλος	5.310
Ἄνδρος	18.809	Κίμωλος	1.655
Τῆνος	12.300	Σίκινος	697
Πάρος	8.336	Σίφνος	4.060
Νάξος	15.608	Φολέγανδρος	1.000

Ἔσοδα τοῦ κράτους κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1900.

Ἄμεσοι φόροι	22.856.000
Φόροι καταναλώσεως	32.500.000
Φόροι ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν	7.982.000
Τέλη καὶ δικαιώματα	20.327.400
Μονοπώλια	12.710.750
Πρόσοδοι δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων	4.439.690
Ἔσοδα ἐξ ἐκποιήσεως κινητῶν καὶ ἀκινήτων δημοσίων κτημάτων	1.051.600
Ἀπολήψεις ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ	1.942.142
Διάφορα ἔσοδα τῆς τρεχούσης καὶ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων	4.922.321
Διεθνῆ τηλεγραφικὰ τέλη ἀποδοτέα εἰς ξένας διευθύνσεις	472.000
Ἔσοδα ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν Φάρων	440.000
Ἔσοδα ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως	42.000
Εἰσφοραὶ διὰ τὰς δαπάνας Διοικητικῆς ἀστυνομίας	874.000
Ἔκτακτα ἔσοδα	1.646.946
Ἐν ὅλῳ δραχμ.	112.206.849

Ἔξοδα τοῦ κράτους κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1900.

Ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους. Χορηγήματα. Συντάξεις	6.371.313
Βασιλικὴ χορηγία (μετὰ τῆς τοῦ Διαδόχου)	1.325.000
Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων	538.620
Ὑπηρεσία Δημοσίου Χρέους	32.609.650
Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν	2.424.123
» Δικαιοσύνης	6.363.679
» Ἐσωτερικῶν	15.862.561
» Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως	5.211.047
» Στρατιωτικῶν	18.086.912
» Ναυτικῶν	7.823.073
» Οἰκονομικῶν	2.157.220
Ἔξοδα διοικήσεως καὶ εἰσπράξεως ἐσόδων	9.617.251
Διάφοροι πληρωμαί	2.658.830
Ἐν ὅλῳ δρ.	111.049.279

Προϋπολογισμὸς 1901 — Ἔσοδα 115.734.159 δρ. Ἔξοδα 113.546.302 δρ.

Δημόσιον Χρέος (1899).

Α' εἰς χρυσόν.

Δάνειον τοῦ 1881 πρὸς 5%		φρ. χρ.	102.446.000
» » 1884 » 5%		» »	89.601.500
» » 1887 » 4% (Μονοπωλείων)		» »	132.115.500
» » 1889 » 4% (Πάγιον)		» »	153.888.000
» » 1890 » 5% (Σιδ. Πειραιῶς-Λαρίσσης)		» »	59.254.000
» » 1893 » 5% (Ἡνοποιημένον)		» »	9.656.500
» » 1898 » 2½ % (ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν Ρωσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας)		» »	150.592.500
	Ἐν ὅλῳ	» »	697.554.000

Β' εἰς χαρτονόμισμα.

Δάνειον προστατίδων Δυνάμεων	Δρ.	66.246.000
Ἀποζημίωσις εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ βασ. Ὄθωνος πρὸς 4%	»	1.261.336
Πατριωτικὸν Δάνειον τοῦ 1883, ἄτοκον	»	2.227.670
Δάνειον τοῦ 1898 πρὸς 5%	»	76.160.000
Χαρτονόμισμα	»	89.775.975
Ἐν ὅλῳ	»	235.670.981

Ἐμπορικὴ κίνησις.

	1897	1898	1899	1900
Εἰσαγωγὴ ἀξίας	116.363.000 δρ.	153.219.000 δρ.	128.085.906 δρ.	129.986.566
Ἐξαγωγὴ »	81.709.000 »	88.222.000 »	94.665.611 »	102.089.518

Εἰσαγωγικὴ καὶ ἐξαγωγικὴ κίνησις κατὰ κράτος

(Ἔτος 1898)

	Εἰσαγωγὴ	*Ἐξαγωγὴ*
Ἀγγλία	41.485.989	28.013.098
Ρωσία	33.206.991	1.674.076
Τουρκία	16.607.899	7.384.129
Αὐστροουγγαρία	16.151.776	8.473.008
Γερμανία	11.337.703	5.495.478
Γαλλία	12.095.343	9.755.251
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	4.602.312	4.024.035
Ἰταλία	5.294.651	4.066.503
Βέλγιον	4.547.714	8.033.712
Αἴγυπτος	827.890	3.340.092
Ρουμανία	519.840	570.756
Ὁλλανδία	1.135.949	5.691.018
Διάφοροι Ἐπικράτειαι	5.404.991	1.700.445
Ἐν ὅλῳ	153.219.038	88.221.601

Εἴδη εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς

(Ἔτος 1900).

	Εἰσαγωγὴ	*Ἐξαγωγὴ*
Ζῷα ἐν γένει ζῶντα	3.370.954	124.633
Κτηνοτροφικὰ ἐν γένει προϊόντα	563.181	553.007
Ἁλιείας ἐν γένει προϊόντα	6.166.305	890.183
Γεωργικὰ ἐν γένει προϊόντα	35.237.512	—
Ἐλαῖαι, ἔλαια καὶ ἐλαιώδεις οὐσίαι	—	2.626.059
Δασικὰ ἐν γένει προϊόντα	11.142.901	1.619.101
Ὄσπρια	365.528	115.538
Καφές	2.748.584	—
Χρώματα	1.294.367	—
Καπνός	—	3.564.843
Ὀπῶραι	—	286.782
Σταφίδες	—	52.890.540
Γαιάνθρακες καὶ λοιπὰ ὀρυκτά, μεταλλίτιδες καὶ μέταλλα ἀκατέργαστα	14.951.885	21.721.078
Φαρμακευτικὰ εἴδη καὶ χημικῶν τεχνῶν προϊόντα.	4.164.055	—
Δέρματα καὶ ὁστᾶ ἀκατέργαστα	3.388.853	—
Δέρματα καὶ ὁστᾶ κατειργασμένα	1.462.333	193.194
Ἔπιπλα καὶ λοιπὰ ἐκ ξύλου εἴδη	118.004	—

	Εἰσαγωγὴ	*Ἐξαγωγὴ*
Ζακχαροποιΐας καὶ ζακχαροπλαστικῆς εἴδη	2.569.526	—
Οἶνοι καὶ διάφορα πνευματώδη ποτὰ ἢ ὑγρά	207.377	5.522.382
Νήματα καὶ ὑφάσματα	16.484.828	—
Σῦκα	—	2.429.768
Διάφορα προϊόντα γναφικῆς καὶ πιλοποιΐας, ἄνθη μιμητά, χειρόκτια, ἀλεξίβροχα κτλ.	409.881	—
Ἀγγειοπλαστικὰ καὶ ὑαλουργικὰ προϊόντα	2.020.885	—
Ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα κατειργασμένα	5.644.493	—
Μέταξα καὶ κουκούλια	—	1.418.140
Τέχναι χάρτου, τυπογραφικῆς, χαρακτικῆς, φωτογραφικῆς εἴδη καὶ ἀντικείμενα καλῶν τεχνῶν	2.898.032	10.142
Εἴδη σύμμικτα ἐκ διαφόρων ὑλῶν	14.776.682	8.124.128
Ἐν συνόλῳ	129.986.066	102.089.518

Ἐμπορικὴ ναυτιλία.

Τῷ 1900 τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἠρίθμει 927 ἱστιοφόρα χωρητικότητος 183.877 τόννων καὶ 137 ἀτμόπλοια χωρητικότητος 115.350 τόννων.

Κίνησις ὅλων τῶν λιμένων τοῦ κράτους κατὰ τὸ 1900.

Κατέπλευσαν	2.387 ἱστιοφ.	136.114	τόννων
	3.007 ἀτμόπλ.	2.977.574	»
Ἀπέπλευσαν	2.230 ἱστιοφ.	146.924	»
	2.993 ἀτμόπλ.	2.954.142	»

Σιδηρόδρομοι ἐν ἐκμεταλλεύσει (1900): 972 χιλιάμετρα.

Ταχυδρομεῖα (1899): Ταχυδρομικὰ γραφεῖα καθ' ὅλον τὸ κράτος 401. Ἔσοδα 1.950.372 δρ.—Ἔξοδα 1.958.700 δρ.

	Ἐπιστολαί	*Δελτάρια*	*Ἔντυπα καὶ δέματα*	*Ταχυδρ. ἐν ὅλῳ*	*Ἐπιτ. ἀξίας δρ.*
Ἐσωτερικοῦ	4.450.000	160.000	5.146.000	71.000	8.247.000
Ἐξωτερικοῦ	4.911.000	504.000	2.365.000	19.000	1.547.000
ὑπὸ διαμετακόμ.	77.000	2.000	127.000	—	—

Τηλέγραφοι (1899): Τηλεγραφικὰ γραφεῖα 225. — Μῆκος γραμμῶν 8.379 χιλιάμ., μῆκος συρμάτων 9.983 χιλιάμ. — Τηλεγραφήματα ἐσωτερικοῦ 1.380.468, ἐξωτερικοῦ 365.914, ὑπηρεσίας 25.124. Ἐν ὅλῳ 1.771.506 τηλεγραφήματα. Εἰσπράξεις 1.312.000 Δρ.

Τηλέφωνα (1898): Τηλεφωνικοὶ σταθμοὶ 151. — Μῆκος γραμμῶν 950 χιλιάμ., μῆκος συρμάτων 5.682 χιλιάμ. — Συνδιαλέξεις 373.000.

Δημόσια ἐκπαίδευσις: 1 Πανεπιστήμιον, 1 Πολυτεχνεῖον, 40 Γυμνάσια, 241 Ἑλληνικαὶ καὶ 2.874 Δημοτικαὶ σχολαὶ τοῦ κράτους καὶ ἱκαναὶ ἰδιωτικαὶ σχολαί, ἐν αἷς φοιτῶσιν 175.000 περίπου μαθηταί.

Στρατός: Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀποτελεῖται:

Α) ἐν καιρῷ εἰρήνης. (Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1901).

	ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματ. καὶ ἄνδρες	ὑποζύγια
Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί	359	8	102
Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν	62	—	20
Πεζικὸν 10 συντάγματα Εὔζωνοι 10 τάγματα	873	10.868	452
Ἱππικὸν 3 συντάγματα	96	1.265	1.269
Μηχανικὸν 1 σύνταγμα	101	1.285	158
Νοσοκόμοι	12	393	51
Πυροβολικὸν 3 συντάγματα	219	2.246	1.305
Χωροφυλακή	144	3.918	384
Στρατιωτικαὶ Σχολαί	46	57	178
	1.912	20.040	3.919

Β) Ἐν καιρῷ πολέμου.

55 Τάγματα πεζικοῦ		61.620	ἄνδρες	1.555	ὑποζύγια
18 Ἴλαι ἱππικοῦ		2.880	»	2.802	»
29 Πυροβολαρχίαι	180 πυροβόλα	6.942	»	5.289	»
16 λόχοι τεχνικοῦ		4.683	»	2.195	»
Ἐπιμελητεία καὶ νοσοκόμοι		2.000	»	2.200	»
Χωροφυλακή		4.000	»	400	»
	180 πυροβόλα	82.125	ἄνδρες	14.441	ὑποζύγια

Ἐθνοφρουρά. Ὀκτὼ ἡλικίαι ἐκ 12.000 ἀνδρῶν = 96.000 ἀφαιρέσει 20 % μένει ἐθνοφρουρὰ 76.000 ἀνδρῶν.

Στόλος.

Πλοῖα	*Τόννοι*	*Δύναμις ἀτμ. ἵππων*	*Πυροβόλα*	*Ἐκσφενδ. σωλῆνες*
3 Θωρηκτά: Ὕδρα, Σπέτσαι, Ψαρά	14.655	20.200	105	9
1 Καταδρομικόν: Ν. Μιαούλης	1.770	2.100	14	—
1 Τορπιλλοφόρον: Κανάρης	870	500	8	2
1 Θωρακοβάρις: Βασιλεὺς Γεώργιος	1.774	2.100	9	—
1 Θωρακοδρόμων: Βασίλισσα Ὄλγα	2.030	1.950	18	—
1 Ἀτμοδρόμων: Ἑλλάς	1.654	1.500	3	—
4 Κανονιοφόρα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α', Β', Γ', Δ'	208	—	4	—
3 Τορπιλοθέται: Αἰγιάλεια, Μονεμβασία, Ναυπακτία	—	—	—	—
3 Ὁπλιταγωγά: Μυκάλη, Σφακτηρία, Κρήτη	2.000	4.800	6	—
2 Ἀτμοβάριδες: Ἄκτιον, Ἀμβρακία	938	1.360	6	—
12 Ἀτμοδρόμονες: Πάραλος, Σαλαμινία, Ἀφρόεσσα, Πληξαύρα, Σῦρος, Κίσσα, Κίχλη, Ἀηδών, Ἀχελῷος, Ἀλφειός, Εὐρώτας, Πηνειός	1.712	1.520	15	—
1 Πάρων Ἄρης	245	—	—	—
1 Ἡμιολία: Αὔρα	—	—	—	—
1 Ρυμουλκόν: Καρχαρίας	—	—	—	—
1 Ναυτών: Μπουμπουλίνα	—	—	—	—
1 Ναυτοφύλαξ: Μεσολόγγιον	—	—	—	—
30 Τορπιλλοβόλα	—	—	—	—
5 Ἀτμοτελωνίδες: Πειραιεύς, Κέρκυρα, Πάτραι, Κεφαλληνία, Ἑρμούπολις				
1 Βασιλικὴ θαλαμηγός: Ἀμφιτρίτη	—	—	—	—
73				

Ἡ κατὰ θάλασσαν δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς, κατὰ τὸν νόμον τῆς 10 Μαρτίου 1898:

Ἀξιωματικοί	368
Πολιτικοὶ ὑπάλληλοι	18
Μαθηταί	40
Ὑπαξιωματικοί	838
Λιμενοφύλακες	74
Ναῦται καὶ θερμασταί	1870
Παῖδες	45
Τεχνῖται	373
Ἐν ὅλῳ	3626

ΑΓΓΛΙΑ

Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, Αὐτοκρατορία τῶν Ἰνδιῶν.—Μοναρχία συνταγματική.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ Ζ'

Ἐγεννήθη τῇ 28/9 Νοεμβρίου 1841.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 10/23 Ἰανουαρίου 1901.

Ἐνυμφεύθη τῇ 26/10 Μαρτίου 1863 τὴν **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ** τῆς Δανίας.

Διάδοχος: **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ**, Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Κωνστ. Ἀνθόπουλος Πασᾶς.**

Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος: **Δημ. Μεταξᾶς.**

Ἔκτασις	Ἡν. Βασιλείου.	314.339 □χιλ.	Πληθυσμ.	41.605.220	κατ. 1901
	Αὐτοκρ. Ἰνδιῶν	5.036.600 »		295.252.700	»
	Ἀποικιῶν	22.730.540 »		57.206.900	»
		28.081.480 »		394.064.800	»

Πρωτεύουσα: **Λονδῖνον**, 4.536.063 κάτοικοι (1901).
Πόλεις ἔχουσαι πλέον τῶν 50.000 κατοίκων **87**.
Ἔσοδα τοῦ κράτους διὰ τὸ ἔτος 1900: **119.339.905** ἀγγλ. λίραι.
Ἔξοδα » » » » » » : **133.722.407** » »
Δημόσιον Χρέος (1901) **673.608.200** λίρ. ἀγγλ.
Ἐμπορικὴ κίνησις { Εἰσαγωγὴ (1900) ἀξίας: **523.614.676** λίραι ἀγγλίας
Ἐξαγωγὴ (1900) ἀξίας: **354.405.726** » »
Ἐμπορικὴ ναυτιλία (1899) { **10.773** Ἱστιοφόρα **2.096.000** τόννων
2.209 ἀτμόπλοια **7.208.000** »
Σιδηρόδρομοι (1900) **35.171** χιλιαμέτρων.
Στρατός: Ἐν καιρῷ εἰρήνης: **628.490** ἄνδρες (μετὰ τῶν ἀποικιῶν 1901).
Στόλος (1900): **774** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος **134.368** ἀνδρῶν.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ

Ἐν Εὐρώπῃ.....	Ἔκτ.	9.610	□ χιλ. Πληθυσμὸς	439.690	κάτ.
» Ἀσίᾳ	»	5.394.740	» »	301.406.400	»
» Ἀφρικῇ.....	»	4.597.500	» »	37.236.400	»
» Ἀμερικῇ	»	9.491.570	» »	7.438.800	»
» Ὠκεανίᾳ	»	8.258.000	» »	5.505.400	»
» Ἰνδικῷ ὠκεανῷ	»	2.812	» »	403.300	»
» Ἀτλαντικῷ ...	»	12.908	» »	29.610	»
	»	27.767.140	» »	352.459.600	»

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ

Αὐτοκρατορία τῆς Αὐστριας καὶ Βασίλειον τῆς Οὐγγαρίας.

Μοναρχία συνταγματική.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α'

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α'

Ἐγεννήθη τῇ 6/18 Αὐγούστου 1830. Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 20/2 Δεκεμ. 1848 (Οὐγγαρία, τῇ 25/6 Ἰουνίου 1867).

Ἐνυμφεύθη τῇ 12/24 Ἀπριλ. 1854 τὴν **ΕΛΙΣΑΒΕΤ** τῆς Βαυαρίας (ἀποβιώσασαν τῇ 29/10 Σεπτ. 1898).

Διάδοχος: **ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ-ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ.**

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Μαχμοὺμ Νεδὶμ Βέης.**

Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος: **Γρηγόριος Μᾶνος.**

Ἔκτασ.	Αὐτοκρατ. Αὐστρίας	300.193 □ χιλ.	Πληθυσ.	26.107.304	κάτ.
	Βασίλ. Οὐγγαρίας..	325.325 »		19.203.531	»
		625.518 »		45.310.835	» 1901

Πρωτεύουσαι: { **Βιέννη** ..... 1.662.269 κάτ.
Βουδαπέστη. 713.383 »

Ἔσοδα τοῦ 1900: Αὐστρίας 1.585.811.822 κορ. Οὐγγαρίας 1.060.283.404 κορ.
Ἔξοδα » » » 1.582.403.933 » » 1.060.136.073 »

Δημόσιον Χρέος Αὐστροουγγαρίας: 13.552.955.599 κορῶναι.
Ἐμπορικὴ κίνησις Αὐστρο-ουγγαρίας τοῦ ἔτους 1900 { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: 1.696.358.000 κορωνῶν.
Ἐξαγωγὴ ἀξίας: 1.942.003.000 »
Σιδηρόδρομοι (1901): { Ἐν Αὐστρίᾳ: 18.826 χιλιάμ.
Ἐν Οὐγγαρίᾳ: 16.926 »
Ἐν ὅλῳ 35.752

Στρατός: Ἐν καιρῷ εἰρήνης (1900): 346.510 ἄνδρες.
Στόλος (1900): 142 διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 14.253 ἀνδρῶν.

ΒΑΔΗ (Μέγα Δουκᾶτον)

Μοναρχία ὁμοσπονδιακὴ τῆς Γερμανίας (1870).—Σύνταγμα τοῦ (1818).

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ-ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 28/9 Σεπτεμβρίου 1826.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 12/24 Ἀπριλίου 1852.

Ἐνυμφεύθη τῇ 8/20 Σεπτεμβρίου 1856 τὴν **ΛΟΥΙΖΑΝ** τῆς Πρωσσίας.

Διάδοχος: **ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ**

ΛΟΥΙΖΑ

Ἔκτασις: 15.081 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 1.866.584 κάτ. (1900).
Πρωτεύουσα: **Καρλσρούη** 97.164 κάτ.
Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1900: 82.505.986 μάρκαι.
Δημόσιον Χρέος: 333.367.804 μάρκαι.
Στρατός: (Ἴδε Γερμανίαν).

ΒΑΥΑΡΙΑ

ΛΟΥΙΤΠΟΛΔΟΣ

Βασίλειον δμοσπονδιακὸν τῆς Γερμανίας (1870).
Σύνταγμα τοῦ 1818.

ΟΘΩΝ Α΄

Ἐγεννήθη τῇ 15/27 Ἀπριλίου 1848.
Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 1/13 Ἰουνίου 1886 ὑπὸ τὴν ἀντιβασιλείαν τοῦ θείου του **ΛΟΥΙΤΠΟΛΔΟΥ**.

ΛΟΥΙΤΠΟΛΔΟΣ

Ἀντιβασιλεὺς τῆς Βαυαρίας.
Ἐγεννήθη τῇ 18/30 Μαρτίου 1821.

ΛΟΥΙΤΠΟΛΔΟΣ

Ἔκτασις: 75.870 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 6.175.153 κάτ. (1900).
Πρωτεύουσα: **Μόναχον** 499.959 κάτ.
Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1900: 432.919.989 μάρκαι.
Δημόσιον χρέος: 1.460.173.215 μάρκαι.
Στρατός: (Ἴδε Γερμανίαν).

ΒΕΛΓΙΟΝ

Βασίλειον συνταγματικόν.—Σύνταγμα τοῦ 1831, ἀναθεωρηθὲν τῷ 1893.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ Β΄

Ἐγεννήθη τῇ 28/9 Ἀπριλίου 1835.
Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 28/10 Δεκεμβρίου 1865.
Ἐνυμφεύθη τῇ 11/23 Αὐγούστου 1853 τὴν **ΜΑΡΙΑΝ-ΕΡΡΙΕΤΗΝ** τῆς Αὐστρίας.
Διάδοχος: **ΦΙΛΙΠΠΟΣ**, κόμης τῆς Φλάνδρας, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως.

ΜΑΡΙΑ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Μουνὴρ βέης.**
Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος: **P. Mulle.**

Ἔκτασις: 29.456 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 6.815.054 κάτ. (1901).
Πρωτεύουσα: **Βρυξέλλαι,** 552.410 κάτ. μετὰ τῶν περιχώρων.

Ἔσοδα τοῦ ἔτους 1900: **452.246.618** φράγκα.
Ἔξοδα » » » **453.023.428** »
Δημόσιον Χρέος (1900): **2.607.081.650** »
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1900 { Εἰσαγωγὴ **2.215.800.000** φράγκων / Ἐξαγωγὴ **1.922.900.000** »
Σιδηρόδρομοι » **4.590** χιλιάμ.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: **51.502** ἄνδρες.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἡγεμονία ὑποτελὴς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας (1878).

ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ Α΄

Ἐγεννήθη τῇ 14 Φεβρουαρίου 1861.

Ἀνηγορεύθη τῇ 25 Ἰουνίου 1887.

Ἐνυμφεύθη τῇ 8 Ἀπριλίου 1893 τὴν **ΜΑΡΙΑΝ ΛΟΥΪΖΑΝ** τῶν Βουρβώνων (ἀποβιώσασαν τῇ 29 Ἰανουαρίου 1899).

Αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος: **Νεδζὶπ-Ἐφέντης Μελχαμέ.**
Διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος: **Εὐγένιος Ζαλοκώστας.**

Ἔκτασις	Βουλγαρίας	63.485 □ χιλιάμ.	Πληθυσμὸς	2.641.335 κάτοικοι
	Ἀν. Ρωμυλίας	32.221 »		1.091.854 »
		95.706 »		3.733.189 »

Πρωτεύουσα: **Σοφία** 67.920 κάτοικοι (1901)
Ἔσοδα τοῦ ἔτους 1900: **83.827.863** φράγκα
Ἔξοδα » » » **83.270.370** »
Δημόσιον Χρέος (1899): **290.000.000** »
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1900 { Εἰσαγωγὴ **46.342.000** φρ. ὧν ἐκ Τουρκίας 4.656.000 φρ. / Ἐξαγωγὴ **53.983.000** » ὧν εἰς Τουρκίαν 18.002.000 »
Σιδηρόδρομοι (1901) **1562** χιλιάμ.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: **43.055** ἄνδρες (1900).

ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗ

Βασίλειον ὁμοσπονδιακὸν τῆς Γερμανίας (1870). Σύνταγμα τοῦ 1819 καὶ 1874.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β΄

Ἐγεννήθη τῇ 13/25 Δεκεμβρίου 1848.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 24/6 Ὀκτωβρίου 1891.

Ἐνυμφεύθη εἰς δεύτερον γάμον τῷ 1886 τὴν **ΚΑΡΛΟΤΤΑΝ** τοῦ Σάουμβουργου—Λίππε.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ

Ἔκτασις: 19.512 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 2.169.434 κάτοικοι (1900).
Πρωτεύουσα: **Στουτγάρδη,** 176.705 κάτοικοι.
Ἔσοδα τοῦ ἔτους 1900: 82.222.006 μάρκαι
Ἔξοδα » » » 81.364.737 »
Δημόσιον Χρέος (1900): 482.736.400
Στρατὸς (ἴδε Γερμανίαν).

ΓΑΛΛΙΑ

Δημοκρατία κοινοβουλευτικὴ (1870). Σύνταγμα τοῦ 1875, 1884 καὶ 1885.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΟΥΜΠΕ

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΟΥΜΠΕ

Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Ἐγεννήθη τῇ 19/31 Δεκεμβρίου 1838.

Ἐξελέγη τῇ 6/18 Φεβρουαρίου 1899.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐκλέγεται διὰ μίαν ἑπταετίαν, κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποτελούντων τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

ΚΥΡΙΑ ΛΟΥΜΠΕ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Μουνὴρ Βέης.**
» » Ἑλλάδος: **Νικόλαος Δηλιγιάννης.**

Ἔκτασις { Γαλλίας 536.408 □χιλ. / Ἀλγερίας 797.770 » » / Ἀποικιῶν 5.329.702 » » } = 6.663.880 » »
Πληθυσμὸς { 38.641.333 κάτοικοι / 4.824.000 » / 39.528.200 » } = 82.993.533 » (1901)

Πρωτεύουσα: **Παρίσιοι,** 2.714.068 κάτοικοι (1901)
Πόλεις ἔχουσαι πλέον τῶν 30.000 κατοίκων 69
Ἔσοδα τοῦ κράτους διὰ τὸ ἔτος 1900: 3.492.014.270 φράγκα
Ἔξοδα » » » » » » : 3.476.809.184 »
Δημόσιον Χρέος (1900): 30.055.398.099 φράγκα
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1899 { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: 4.518.300.000 φράγκα / Ἐξαγωγὴ » : 4.152.600.000 » }
Ἐμπορικὴ ναυτιλία 1900 { **14.262** Ἱστιοφόρα **450.636** τόννων / **1.227** ἀτμόπλοια **507.120** » }
Σιδηρόδρομοι (1900): **42.437** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: **573.243** ἄνδρες.
Στόλος (1900): **481** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 63.664 ἀνδρῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁμοσπονδιακὴ Αὐτοκρατορία, ἱδρυθεῖσα τῷ 1871 καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κάτωθι ὁμοσπονδιακῶν κρατῶν.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β΄

Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας.

Ἐγεννήθη τῇ 15/27 Ἰανουαρίου 1859.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 3/15 Ἰουνίου 1888.

Ἐνυμφεύθη τῇ 15/27 Φεβρουαρ. 1881 τὴν **ΑΥΓΟΥΣΤΑΝ-ΒΙΚΤΩΡΙΑΝ** τοῦ Σλέσβικ-Ὁλστάϊν.—Διάδοχος: **ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ-ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ.**

ΑΥΓΟΥΣΤΑ-ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Τεβφὶκ Πασᾶς.**
» » Ἑλλάδος: **Κλέων Ραγκαβῆς.**

MEGARO SISMANOGLIO

Ὁμοσπονδιακὰ κράτη τῆς Γερμανίας.

Κράτος	Ἄρχων	Ἐγεννήθη	Ἀνηγορεύθη	Ἔκτασις □χιλ.	Πληθυσμὸς 1900
Πρωσσία βασίλειον	Γουλιέλμ. Β′	Ἰαν. 1859	Ἰουν. 1888	348.607	34.468.307
Βαυαρία »	Ὄθων Α′	Ἀπρ. 1848	Ἰουν. 1886	75.870	6.175.153
Σαξωνία »	Ἀλβέρτος	Ἀπρ. 1828	Ὀκτ. 1873	14.993	4.199.758
Βυρτεμβέργη »	Γουλιέλμ. Β′	Φεβρ. 1848	Ὀκτ. 1891	19.512	2.169.434
Βάδη μέγα δουκ.	Φρειδ. Λουδ.	Σεπτ. 1826	Ἀπρ. 1852	15.081	1.866.584
Ἔσση » »	Ἐρνέστ. Λουδ.	Νοεμ. 1868	Μαρτ. 1892	7.681	1.119.893
Μεκλ. Σβέριν μ. δ.	Φρειδ. Φραγκ.	Ἀπρ. 1882	Ἀπρ. 1897	13.127	607.835
» Στρέλιτς » »	» Γουλιέλ.	Ὀκτ. 1819	Σεπτ. 1860	2.930	102.628
Σὰξ Βεϊμὰρ » »	Γουλ. Ἐρνέστ.	Ἰουν. 1876	Ἰαν. 1901	3.617	362.873
Ὀλδεμβουργ » »	Φρειδ. Αὔγουσ.	Νοεμ. 1852	Ἰουν. 1900	6.427	399.183
Βροῦνσβιγ δουκᾶτ.	Ἀλβέρτ. ἐπίτρ.	Μαΐου 1837	Ὀκτ. 1885	3.672	464.333
Σὰξ-Μαϊνιγγεν »	Γεώργιος Β′	Ἀπρ. 1826	Σεπτ. 1866	2.468	250.683
» Ἀλτεμβουργ δ.	Ἐρνέσ. Φρειδ.	Ὀκτ. 1826	Αὐγ. 1853	1.324	194.914
» Κοβέργ-Γόθα »	Κάρ. Ἐδουάρδ.	Ἰουλ. 1884	Ἰουλ. 1900	1.977	229.550
Ἀνχαλτ δουκᾶτον	Λεοπ. Φρειδ.	Ἀπρ. 1831	Μαΐου 1871	2.294	316.027
Σβάρτσβεργ-Σονδερχάυς. ἡγεμ.	Κάρολος	Αὔγ. 1830	Ἰουλ. 1880	862	80.898
Σβάρτσβεργ-Ρούδολστατ »	Γονθιέρος	Αὔγ. 1852	Ἰαν. 1900	941	93.059
Βαλδὲκ »	Φρειδερῖκος	Ἰαν. 1865	Μαΐου 1893	1.121	57.918
Ρεῖγς (Reüss) branche ainée »	Ἑρρῖκος ΚΒ′	Μαρτ. 1846	Νοεμ. 1859	316	68.396
Ρεῖγς br. cadette »	» ΙΔ′	Μαΐου 1832	Ἰουλ. 1867	826	138.993
Σάξεμβεργ-Λίππε »	Γεώργιος	Ὀκτ. 1846	Μαΐου 1893	340	43.132
Λίππε »	Κάρολ. Ἀλέξ.	Ἰαν. 1831	Μαρτ. 1895	1.215	139.238
Λυβέκη ἐλευθ. πόλ.	—	—	—	298	96.775
Βρέμη »	—	—	—	257	224.882
Ἀμβοῦργον »	—	—	—	415	768.349
Ἀλσατ.-Λορραίνη αὐτοκρ. ἐπαρχία	—	—	—	14.513	1.717.451
				540·684	56.356.246
			Ἀποικίαι.....	2.597.180	12.333.000
			Ἐν ὅλῳ	3.137.864	68.689.246

Πρωτεύουσα: **Βερολῖνον,** 1.888.326 κάτοικοι (1900)
Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ 1900: **2.066.644.012** μάρκαι
Δημόσιον Χρέος Αὐτοκρατορίας 1899: **2.467.968.400** »
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1900 { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: **6.042.992.000** μάρκαι / Ἐξαγωγὴ » : **4.752.601.000** »
Ἐμπορικὴ ναυτιλία 1900 { **2.466** Ἱστιοφόρα **587.639** τόννων / **1.293** Ἀτμόπλ. **1.150.159** »
Σιδηρόδρομοι (1901): **51.850** χιλιάμ.
Στρατὸς (1900): Ἐν καιρῷ εἰρήνης: **600.510** ἄνδρες.
Στόλος » : **116** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος **29.628** ἀνδρῶν.

ΔΑΝΙΜΑΡΚΙΑ

Βασίλειον συνταγματικόν.—Σύνταγμα τοῦ 1849 καὶ 1866.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ′

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ′

Ἐγεννήθη τῇ 27/8 Ἀπριλίου 1818.
Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 3/15 Νοεμβρίου 1863.—Ἐνυμφεύθη τῇ 14/26 Μαΐου τὴν **ΛΟΥΪΖΑΝ** τῆς Ἔσσης-Κάσελ, (ἀποβιώσασαν τῇ 17/29 Σεπτεμβρίου 1898.
Διάδοχος: **ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ.**
Ἐπιτετραμμένος τῆς Τουρκίας: **G. Rieneck.**
Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος: **V. C. Thalbitzer.**

Ἔκτασις { τοῦ Βασιλείου: 39.780 □ χιλ. / τῶν Ἀποικιῶν: 193.195 » } Πληθυσμ. { 2.464.770 κάτ. / 114.229 » }
232.975 » » 2.578.999 »

Πρωτεύουσα: **Κοπεγχάγη,** 476.806 κατ. μετὰ τῶν περιχώρων (1901)
Ἔσοδα τοῦ ἔτους 1900: **72.820.278** κορῶναι
Ἔξοδα » » » **71.464.566** »
Δημόσιον Χρέος (1900) **137.310.078** »
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1899 { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: **494.079.000** κορ. / Ἐξαγωγὴ » : **369.521.000** »
Ἐμπορικὴ ναυτιλία 1899 { **3.264** Ἱστιοφόρα **169.263** τόννων / **510** Ἀτμόπλ. **225.422** »
Σιδηρόδρομοι (1901): **2.907** χιλιάμ.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: (1900) **8.769** ἄνδρες.
Στόλος (1900): **64** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 1137 ἀνδρῶν.

ΕΛΒΕΤΙΑ

ΙΩΣΗΦ ΖΕΜΠ

Ὁμοσπονδία ἀποτελουμένη ἐξ 22 νομῶν (cantons), σχηματιζόντων 25 ἀνεξάρτητα κρατίδια ἢ δημοκρατίας.
Σύνταγμα τοῦ 1874.

ΔΟΚΤΩΡ ΙΩΣΗΦ ΖΕΜΠ

Πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας διὰ τὸ ἔτος 1902:

Ὁ πρόεδρος ἐκλέγεται τὸν Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους μεταξὺ τῶν διευθυνόντων τὰ διάφορα ὑπουργεῖα.
Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Μουνὴρ Βέης.**

Ἔκτασις : 41.346 □ χιλιάμ. Πληθυσμός : 3.313.817 κάτοικοι (1900).
Πρωτεύουσα : **Βέρνη,** 64.864 κάτ. (1901).
Ἔσοδα (1900) **101.033.716** φράγκα. — Ἔξοδα (1900) **102.757.837** φράγκα.

Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1900 | Εἰσαγωγὴ ἀξίας : **1.206.809.617** φράγκων
Ἐξαγωγὴ » : **884.898.771** »

Σιδηρόδρομοι » **3.959** χιλιάμ.
Στρατὸς (1900) : **241.943.**

ΙΣΠΑΝΙΑ

Βασίλειον συνταγματικόν. — Σύνταγμα τοῦ 1876.

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΙΓ'

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΙΓ'

Ἐγεννήθη τῇ 5/17 Μαΐου 1886.

Ἀνεκηρύχθη αὐθημερὸν Βασιλεὺς ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς μητρός του **ΜΑΡΙΑΣ-ΧΡΗΣΤΙΝΗΣ.**

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας : **Ἰζζὲτ Πασᾶς.**

Ἔκτασις : 504.552 □ χιλιάμ.

Πληθυσμὸς : 18.089.500 κάτοικοι (1897).

Πρωτεύουσα : **Μαδρίτη,** 512.150 κάτοικοι.

Ἔσοδα : (1900) **967.158.075** πεζέται. — Ἔξοδα : (1900) **878.851.911** πεζ.
Δημόσιον Χρέος (1899) **8.953.339.837** πεζέται.

Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1899 | Εἰσαγωγὴ ἀξίας : **1.045.391.983** πεζετῶν
Ἐξαγωγὴ » **864.367.885** »

Ἐμπορικὴ ναυτιλία τοῦ ἔτους 1900 | **193** Ἰστιοφόρα **110.968** τόννων
449 Ἀτμόπλοια **430.996** »

Σιδηρόδρομοι (1900) **13.281** χιλιάμ.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης 1900 : **87.193** ἄνδρες.
Στόλος **39** διάφορα πλοῖα.

ΙΤΑΛΙΑ

Βασίλειον συνταγματικόν. — Σύνταγμα τοῦ 1861.

ΒΙΚΤΩΡ-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ'

ΒΙΚΤΩΡ-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ'

Ἐγεννήθη τῇ 30/11 Νοεμβρίου 1869.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 16/29 Ἰουλίου 1900.

Ἐνυμφεύθη τῇ 12/24 Ὀκτωβρίου 1896 τὴν πριγκήπισσαν **ΕΛΕΝΗΝ** τοῦ Μαυροβουνίου.

ΕΛΕΝΗ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας : **Ρεσὴτ Βέης.**
Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος : **Δημ. Κουντουριώτης.**

Ἔκτασις Ἰταλίας : 286.682 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός : 32.449.754 κάτ. (1901).
» Ἀποικιῶν : 247.300 » » » 329.516 »
Πρωτεύουσα : **Ρώμη,** 463.000 κάτοικοι.
Ἔσοδα (1900) : **1.747.928.147** φρ. — Ἔξοδα (1899) : **1.742.717.661** φρ.
Δημόσιον Χρέος : **588.634.644** »

Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1900 | Εἰσαγωγὴ ἀξίας : **1.700.236.000** φράγκων
Ἐξαγωγὴ » : **1.338.446.000** »

Ἐμπορικὴ ναυτιλία τοῦ ἔτους 1900 | **5.665** Ἰστιοφόρα **558.244** τόννων
409 Ἀτμόπλοια **314.830** »

Σιδηρόδρομοι : (1900) **15.815** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης (1900) : **257.615** ἄνδρες.
Στόλος (1901) : **351** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 25.468 ἀνδρῶν.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (Μέγα δουκᾶτον)

Μοναρχία αὐτόνομος. (Λονδίνειος Συνθήκη τοῦ 1867). Σύνταγμα τοῦ 1848, 1856, 1868.

ΑΔΟΛΦΟΣ

ΑΔΟΛΦΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 12/24 Ἰουλίου 1817.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 11/23 Νοεμβρίου 1890.

Ἐνυμφεύθη τῇ 11/23 Ἀπριλίου 1851 τὴν **ΑΔΕΛΑΪΔΑ** τοῦ Ἀνχαλτ.

Διάδοχος: **ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ.**

ΑΔΕΛΑΪΣ

Ἔκτασις: 2.586 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς: 236.543 κάτοικοι (1900)
Πρωτεύουσα: **Λουξεμβοῦργον,** 20.928 κάτοικοι.
Ἔσοδα: (1900) **12.275.570** φρ. — Ἔξοδα (1900) **11.839.640** φρ.
Δημόσιον Χρέος: **12.000.000** φρ.
Σιδηρόδρομοι (1900): **473** χιλιάμετρα.
Στρατός: **300** περίπου ἄνδρες χωροφυλακῆς.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ

Ἡγεμονία ἀπόλυτος (1852).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α'

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1841.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 2 Αὐγούστου 1860.

Ἐνυμφεύθη τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1860 τὴν **ΜΙΛΕΝΑΝ ΒΟΥΚΟΒΙΤΣ.**

Διάδοχος: **ΔΑΝΗΛΟΣ.**

ΜΙΛΕΝΑ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Ἀχμὲτ-Φεθζῆ Πασᾶς.**
Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος: **Ἀλέξ. Λογοθέτης.**

Ἔκτασις: 9.080 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 227.841 κάτ.
Πρωτεύουσα: **Κεττίγνη,** 4.000 κάτ.
Δημόσιον Χρέος: **960.000** φλωρ. αὐστριακά.
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἔτους 1898 { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: **1.405.580** φλωρ. αὐστρ. / Ἐξαγωγὴ ἀξίας: **1.179.960** » »
Στρατός: Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἶνε ὑποχρεωτικὴ τοῖς πᾶσι.

ΜΟΝΑΚΟΝ

Ἡγεμονία ἀπόλυτος (1815).

ΑΛΒΕΡΤΟΣ

ΑΛΒΕΡΤΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 1/13 Νοεμβριου 1848.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 29/10 Σεπτεμβρίου 1889.

Ἐνυμφεύθη εἰς δεύτερον γάμον τὴν **ΑΛΙΚΗΝ** τοῦ Χέν.

Διάδοχος: **ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ** (ἐκ τοῦ πρώτου γάμου).

ΑΛΙΚΗ

Ἔκτασις: 21,6 □ χιλιάμ.— Πληθυσμὸς τῆς ἡγεμονίας: 15.180 κάτ. Πληθυσμὸς τῆς πόλεως τοῦ **Μόνακο**: 3.252 κάτ.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Βασίλειον συνταγματικόν.—Σύνταγμα τοῦ 1814 καὶ 1887.

ΒΙΛΕΛΜΙΝΗ

ΒΙΛΕΛΜΙΝΗ

Ἐγεννήθη τῇ 19/31 Αὐγούστου 1880.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 11/23 Νοεμβρίου 1890 ὑπὸ τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς μητρός της **ΕΜΜΑΣ.**

Ἀνεκηρύχθη ἐνῆλιξ τῇ 19/31 Αὐγούστου 1898.

Ἐνυμφεύθη τῇ 25/7 Φεβρουαρίου 1901 τὸν Δοῦκα τοῦ Μεκλεμβούργου **ΕΡΡΙΚΟΝ.**

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Μισσὰκ Ἐφένδης.**

Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος: **R. Lehmann**

Ἔκτασις: { Ὁλλανδίας: 33.000 □ χιλ. / Ἀποικιῶν: 2.045.647 » » } { Πληθ. 5.179.138 κάτ. (1901) / 35.194.200 » }
2.078.647 » » 40.373.338 »

Πρωτεύουσα: **Ἀμστελόδαμον,** 520.602 κάτοικοι (1901).
Ἔσοδα (1900): **145.083.185** φλωρ.—Ἔξοδα (1900) **151.547.457** φλωρ.
Δημόσιον Χρέος (1901): **1.135.603.750** φλωρίνια.
Ἐμπορικὴ κίνησις 1900: { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: **1.967.800.000** φλωρ. / Ἐξαγωγὴ ἀξίας: **1.695.200.000** »
Ἐμπορικὴ ναυτιλία 1901: { **425** ἱστιοφόρα **222.134** κυβ. μέτρων / **213** ἀτμόπλοια **759.657** » »
Σιδηρόδρομοι (1901): **2.800** χιλιάμ.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης (1900): **28.858** ἄνδρες.
Στόλος (1900): **98** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος **8.196** ἀνδρῶν.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Βασίλειον συνταγματικόν. — Σύνταγμα τοῦ 1826 καὶ 1884.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α΄

ΚΑΡΟΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 16/28 Σεπτεμβρίου 1863.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 7/19 Ὀκτωβρίου 1889.

Ἐνυμφεύθη τῇ 10/22 Μαΐου 1886 τὴν **ΑΜΑΛΙΑΝ** τῶν Βουρβώνων - Ὀρλεάνης.

ΑΜΑΛΙΑ

Διάδοχος: **ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ-ΦΙΛΙΠΠΟΣ**

Γενικὸς πρόξενος τῆς Τουρκίας: **Ἀντώνιος ὸὸν Ζίλλερ.**
» » » Ἑλλάδος: **J. Bleak.**

Ἔκτασις { Πορτογαλλίας: 92.157 □ χιλιάμ. — Πληθ. 5.428.800 κάτ. (1900).
Ἀποικιῶν: 2.146.000 » » » 8.504.000 »
2.238.157 » » » 13.932.800 » (1890).

Πρωτεύουσα: **Λισσαβών**..... 357.000 κάτ. (1900).
Ἔσοδα (1900): **52.188.152** μιλρέϊς.—Ἔξοδα (1900): **54.848.957** μιλρέϊς.
Δημόσιον Χρέος:..... **159.142.564** λιρ. ἀγγλ.
Ἐμπορικὴ κίνησις 1900: { Εἰσαγωγὴ ἀξίας:..... **59.740.000** μιλρέϊς. / Ἐξαγωγὴ ἀξίας:..... **30.927.000** »

Ἐμπορικὴ ναυτιλία 1900: { **246** ἱστιοφόρα ..... **60.813** τόννων / **46** ἀτμόπλοια ..... **34.962** »
Σιδηρόδρομοι (1899) **2.375** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: **31.804** ἄνδρες.
Στόλος: **42** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 5.264 ἀνδρῶν.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Βασίλειον συνταγματικόν. — Σύνταγμα τοῦ 1866 καὶ 1884.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α΄

ΚΑΡΟΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 8 Ἀπριλίου 1839.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 14 Μαρτίου 1881.

Ἐνυμφεύθη τῇ 3 Νοεμβρίου 1869 τὴν **ΕΛΙΣΑΒΕΤ** τοῦ Βιεδ.

Διάδοχος: **ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ,** ἀνεψιὸς τοῦ Βασιλέως.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Κιαζὴμ Βέης.**
Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος: **Γ. Ἀργυρόπουλος.**

Ἔκτασις: 131.020 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 5.912.520 κάτ. (1900).
Πρωτεύουσα: **Βουκουρέστιον,** 282.071 κάτ. (1900).
Ἔσοδα (1900): **200.083.577** φράγκα.—Ἔξοδα (1900): **235.488.486** φρ.
Δημόσιον Χρέος (1901): **1.432.015.515** φράγκα.
Ἐμπορικὴ κίνησις (1900): { Εἰσαγωγὴ ἀξίας: **216.985.878** φράγκα. / Ἐξαγωγὴ ἀξίας: **280.000.431** »
Ἐμπορικὴ ναυτιλία (1900): { **321** ἱστιοφόρα.. **59.488** τόννων. / **71** ἀτμόπλοια . **15.116** » .
Σιδηρόδρομοι (1901): **3.319** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης (1900): **121.061** ἄνδρες.
Στόλος: **28** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 1653 ἀνδρῶν.

ΡΩΣΙΑ

Αὐτοκρατορία ἀπόλυτος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β'

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 6 Μαΐου 1868.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1894.

Ἐνυμφεύθη τῇ 2 Νοεμβρίου 1894 τὴν **ΑΛΙΚΗΝ** τῆς Ἔσσης, ἥτις βαπτισθεῖσα ὀρθόδοξος ὠνομάσθη **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΒΝΑ.**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Διάδοχος: **Μέγας Δοὺξ Μιχαὴλ**, ἀδελφὸς τοῦ Αὐτοκράτορος.
Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Χουσεῖν Χουσνῆ Πασᾶς.**
Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος: **Ἀλεξανδρόπουλος.**

Ἔκτασις τῆς ὅλης Αὐτοκρατορίας: □ χιλιάμ. Πληθυσμός.

Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία	4.889.062	»	94.206.195	κάτ.
Πολωνία	127.319	»	9.455.943	»
Φιλλανδία	373.604	»	2.673.200	» (1899)
Καυκασία	472.554	»	9.251.945	»
Σιβηρία	12.518.489	»	5.731.552	»
Κεντρικὴ Ἀσία	3.551.308	»	7.721.684	»
Βουχάρα	205.000	»	1.250.000	»
Χίβα	60.000	»	800.000	»
Ἀράλη λίμνη	67.769	»	—	
Κασπία θάλασσα	438.688	»	—	
Ἀζοφικὴ θάλασσα	37.605	»	—	
	22.741.398		131.090.519	κάτ. (1897)

Πρωτεύουσα: **Πετρούπολις,** 1.267.023 κάτοικοι (1897)
Πόλεις ἔχουσαι πλέον τῶν 30.000 κατοίκων **97**
Ἔσοδα (1899): **1.857.162.000** ρούβλ. Ἔξοδα (1899): **1.785.112.000** ρούβλ.
Δημόσιον Χρέος: **6.210.559.386** ρούβλια (1901)

Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ 1900	Εἰσαγωγὴ ἀξίας:	**572.496.000**	ρούβλια
	Ἐξαγωγὴ »	**688.552.000**	»
Ἐμπορικὴ ναυτιλία τοῦ 1900	**2.242** ἱστιοφόρα	**266.418**	τόννων
	709 ἀτμόπλοια	**334.875**	»

Σιδηρόδρομοι (1901): **52.699** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: **940.000** ἄνδρες περίπου.
Στόλος: **375** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 45.380 ἀνδρῶν.

ΣΑΞΩΝΙΑ

Βασίλειον ὁμοσπονδιακὸν τῆς Γερμανίας (1870).
Σύνταγμα τοῦ 1831 καὶ 1892.

ΑΛΒΕΡΤΟΣ

ΑΛΒΕΡΤΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 11/23 Ἀπριλίου 1828.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 17/29 Ὀκτωβρίου 1873.

Ἐνυμφεύθη τῇ 6/18 Ἰουνίου 1853 τὴν **ΚΑΡΟΛΙΝΑΝ** τοῦ Ὁλστάϊν-Γκόττορπ-Βάζα.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ

Διάδοχος: **Γεώργιος**, ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως.
Ἔκτασις: 14.993 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: **4.199.758** κάτ. (1900)
Πρωτεύουσα: **Δρέσδη,** 395.349 κάτ. (1900)
Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1900: **266.905.529** μάρκαι.
Δημόσιον Χρέος (1900): **829.822.450** μάρκ.

ΣΕΡΒΙΑ

Βασίλειον συνταγματικὸν (1882).—Σύνταγμα τοῦ 1878, 1882 καὶ 1901.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α'

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἐγεννήθη τῇ 2 Αὐγούστου 1876.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1889, ὑπὸ ἀντιβασιλείαν. Ἀνεκηρύχθη ἐνῆλιξ τῇ 1 Ἀπριλίου 1893.

Ἐνυμφεύθη τῇ 23 Ἰουλίου 1900 τὴν χήραν **ΔΡΑΓΙΝΑΝ ΜΑΣΗΝ.**

ΔΡΑΓΙΝΑ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Φετχῆ Πασᾶς.**
Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος: **Ι. Ρικάκης.**
Ἔκτασις: 48.303 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 2.535.066 κάτ. (1901)

Πρωτεύουσα : **Βελιγράδιον,** 70.516 κάτ. (1901)
Ἔσοδα (1900) : **77.789.648** φρ. — Ἔξοδα : **76.259.245** φρ.
Δημόσιον Χρέος (1901) : **422.402.684** φράγκα
Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ 1900 { Εἰσαγωγὴ ἀξίας : **54.028.000** φράγκα / Ἐξαγωγὴ » : **66.522.000** »
Σιδηρόδρομοι : **562** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης : **22.448** ἄνδρες.

ΣΟΥΗΔΙΑ καὶ ΝΟΡΒΗΓΙΑ

ΣΟΥΗΔΙΑ : Βασίλειον συνταγματικόν, ἡνωμένον μετὰ τῆς Νορβηγίας.—Σύνταγμα τοῦ 1866.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ : Βασίλειον συνταγματικόν, ἡνωμένον μετὰ τῆς Σουηδίας.—Σύνταγμα τοῦ 1814.

ΟΣΚΑΡ

ΟΣΚΑΡ Β'

Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.
Ἐγεννήθη τῇ 9/21 Ἰανουαρίου 1829.
Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 6/18 Σεπτεμβρίου 1872.
Ἐνυμφεύθη τῷ 1857 τὴν **ΣΟΦΙΑΝ** τοῦ Νασσάου.
Διάδοχος: **ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ-ΑΔΟΛΦΟΣ**

ΣΟΦΙΑ

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: Στρατηγὸς **Σερὶφ Πασᾶς.**
Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος: **E. Uddemberg.**

Ἔκτασις { Σουηδίας: 450.574 □ χιλ. / Νορβηγίας: 325.429 » » } Πληθυσμὸς { 5.136.441 κ. 1901 / 2.239.880 » » }
Πρωτεύουσαι { Σουηδίας: **Στοκχόλμη,** 300.624 κάτ. (1901). / Νορβηγίας: **Χριστιανία,** 227.626 » » }
Ἔσοδα 1901 { Σουηδίας: **145.681.000** κορῶν. / 1899 Νορβηγίας: **95 685.200** » } Ἔξοδα { **145.681.000** κορ. / **88.924.300** » }
Δημόσιον Χρέος { Σουηδίας: **337.898.733** κορῶναι (1901). / Νορβηγίας: **192.619.760** » » }
Ἐμπορικὴ κίνησις { Σουηδίας 1899 : { Εἰσαγωγή: **504.788.000** κορῶναι / Ἐξαγωγή: **358.185.000** » } / Νορβηγίας 1900 : { Εἰσαγωγή: **310.653.000** » / Ἐξαγωγή: **172.946.000** » } }

Ἐμπ. ναυτιλία 1900 { Σουηδίας: **2.040** ἱστ. **289.243** τ. **872** ἀτμ. **298.421** τ. / Νορβηγίας: **5.672** » **1.002.675** » **1.171** » **505.443** τ. }
Σιδηρόδρομοι (1900). Ἐν Σουηδίᾳ: **10.997** χιλ.—Ἐν Νορβηγίᾳ **1.981** χιλ.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης. Σουηδία: **39.265** ἄνδρες. Νορβηγία **30.900** ἀνδ.
Στόλος (1901). Σουηδία: **62** πλοῖα **3.757** ἄνδρες.—Νορβηγία: **47** πλοῖα **2.590** ἄνδρες.

Δημοκρατία τοῦ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ

Κρατίδιον αὐτόνομον κείμενον μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν **Forli** καὶ **Pesaro-Urbino** τῆς Ἰταλίας.—Ἔκτασις: 61 □ χιλιάμ. Πληθυσμός: 9.535 κάτοικοι.
Πρωτεύουσα: **Ἅγιος Μαρῖνος.**
Τὸ κράτος ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ δύο μέλη τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου ἐκλεγόμενα καθ' ἑξαμηνίαν.

Δημοκρατία τῆς ΑΝΔΟΡΡΑΣ

Κρατίδιον αὐτόνομον ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἐπισκόπου Urgel ἐν Ἱσπανίᾳ, κείμενον ἐπὶ τῶν συνόρων Γαλλίας καὶ Ἱσπανίας.
Ἔκτασις: 452 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 5.231 κάτοικοι.

ΛΙΧΤΕΝΣΤΑ·Ι·Ν

Ἡγεμονία ἀνεξάρτητος συνταγματική.—Σύνταγμα τοῦ 1862, 1878 καὶ 1895·
Ἔκτασις: 159 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 9.434 κάτ. (1891).
Πρωτεύουσα: **Βαδοὺζ (Vaduz),** 1.139 κάτοικοι.
Ἡγεμών: **ΙΩΑΝΝΗΣ Β'.** Ἐγεννήθη τῇ 23/5 Ὀκτωβρίου 1840, διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ τῇ 30/12 Νοεμβρίου 1858.

ΑΣΙΑ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Ἡγεμονία ἀπόλυτος. — Ἔκτασις: 558.000 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 5,000.000 περίπου κάτοικοι. Πρωτεύουσα : **Καβούλ,** 50.000 κάτοικοι.
Ἐμίρης **ΧΑΒΗΒ-ΟΥΛΛΑΧ ΧΑΝ.**
Ἐγεννήθη τῷ 1845.—Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 18/1 Ὀκτωβρίου 1901.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Αὐτοκρατορία συνταγματική. — Σύνταγμα τοῦ 1889.

ΜΟΥΤΣΟΥΧΙΤΟ

ΜΟΥΤΣΟΥΧΙΤΟ

Ἐγεννήθη τῇ 22/3 Νοεμβρίου 1852.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῷ 1867.

Ἐνυμφεύθη τῇ 28/9 Φεβρουαρίου 1869 τὴν πριγκήπισσαν

ΧΑΡΟΥΚΟ

Διάδοχος: ΓΙΟΣΙΧΙΤΟ ΧΑΡΟΥΝΟΜΗΑ

ΧΑΡΟΥΚΟ

Ἔκτασις: 417.412 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 46.450.911 κάτ. (1899)
Πρωτεύουσα: **Τόκιον,** 1.440.121 κάτοικοι.
Πόλεις ἔχουσαι πλέον τῶν 50.000 κατοίκων **21**.
Ἔσοδα (1900): **253.682.356** γέν. — Ἔξοδα: (1900) **253.662.841** γέν.
Δημόσιον Χρέος (1900): **505.166.702** γέν.

Ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ 1899	Εἰσαγωγὴ ἀξίας:	**220.402.000**	γέν.
	Ἐξαγωγὴ » :	**211.495.000**	»
Ἐμπορικὴ ναυτιλία τοῦ 1900	**3.322** ἱστιοφόρα	**286.923**	τόννων
	1.221 ἀτμόπλοια	**510.007**	»

Σιδηρόδρομοι (1900): **7.648** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης 1900: **176.323** ἄνδρες.
Στόλος 1900: **124** διάφορα πλοῖα μετὰ προσωπικοῦ **22.416** ἀνδρῶν.

ΚΟΡΕΑ

Βασίλειον.— Μοναρχία ἀπόλυτος.

Ἔκτασις 218.650 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 5.608.151 κάτ. (1900).

Πρωτεύουσα: **Σέουλ,** 193.082 κάτοικοι (1901).

Βασιλεύς: **ΓΧΗ-ΧΙΟΓΚ** Ἐγεννήθη τῇ 27/8 Σεπτεμβρίου 1852. — Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 9/21 Ἰανουαρίου 1864.— Διάδοχος: ΓΧΗ-ΤΣΟΚ.

ΝΕΠΑΛ

Βασίλειον. — Μοναρχία ἀπόλυτος.

Ἔκτασις: 154.000 □ χιλιάμ.— Πληθυσμός: 3.000.000 περίπου κάτ.

Πρωτεύουσα: **Κχατμανδού,** 50.000 περίπου κάτοικοι.

Βασιλεύς: **ΜΑΧΑΡΑΤΖΑ ΔΧΙΡΑΧ** Ἐγεννήθη τῇ 6/18 Αὐγούστου 1875. Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 5/17 Μαΐου 1881.

ΟΜΑΝ

Σουλτανᾶτον.—Μοναρχία ἀπόλυτος.

Ἔκτασις: 194.200 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 1.000.000 περίπου κάτ.

Πρωτεύουσα: **Μασκάτη,** 60.000 περίπου κάτοικοι.

Σουλτᾶνος: **ΣΕΓΗΔ-ΦΕΪΖΑΛ-ΒΙΝ-ΤΟΥΡΚΙ,** ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 23/4 Ἰουνίου 1888.

ΠΕΡΣΙΑ

Αὐτοκρατορία ἀπόλυτος.

ΜΟΥΖΑΦΕΡΕΔΔΙΝ

ΜΟΥΖΑΦΕΡΕΔΔΙΝ

Σάχης τῆς Περσίας.

Ἐγεννήθη τῇ 13 Μαρτίου 1853.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 19 Ἀπριλίου 1896.

Διάδοχος: **ΜΩΧΑΜΕΔ-ΑΛΗ-ΜΙΡΖΑ.**

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Σεμσεδδὶν Βέης.**

Ἔκτασις: 1.645.000 □ χιλιάμετρα.

Πληθυσμός: 9.000.000.000 περίπου κάτ.

Πρωτεύουσα: **Τεχεράνη,** 250.000 κάτοικοι.

Ἔσοδα (1898—99): **1.500.000** λίραι στερλίναι.
Δημόσιον Χρέος (1900): **22.000.000** ρούβλια χρυσᾶ.

Ἐμπορικὴ κίνησις (1900)	Εἰσαγωγὴ ἀξίας:	**188.800.325**	φρ. περίπου.
	Ἐξαγωγὴ ἀξίας:	**107.288.650**	» »

ΣΙΑΜ

Βασίλειον.—Μοναρχία ἀπόλυτος.

ΧΟΥΛΑΛΟΓΚΟΡΝ

ΧΟΥΛΑΛΟΓΚΟΡΝ

Ἐγεννήθη τῇ 8/20 Σεπτεμβρίου 1853.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον τῇ 20/1 Ὀκτωβρίου 1868.

Διάδοχος: **ΒΑΓΙΡΑΒΟΥΔΧ.**

ΣΟΒΛΠΑ

Ἔκτασις: 633.000 □ χιλιάμ. περίπου.—Πληθυσμὸς 6.320.000 κάτοικοι.
Πρωτεύουσα: **Βαγκώκη,** 600.000 κάτοικοι.

ΣΙΝΙΚΗ

Αὐτοκρατορία ἀπόλυτος.

ΚΟΥΑΓΚ-ΣΗ

ΚΟΥΑΓΚ-ΣΗ

Ἐγεννήθη τῇ 21/2 Αὐγούστου 1872.

Διεδέχθη τὸν θεῖόν του τῇ 31/12 Ἰανουαρίου 1875 ὑπὸ τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς χήρας **ΤΣΟΥ-ΧΣΗ,** συζύγου τοῦ θείου του.

Ἐνυμφεύθη τῇ 14/26 Φεβρουαρίου 1899 τὴν πριγκήπισσαν **ΓΕΗ-ΧΩ-ΝΑ-ΛΑ.**

ΓΕΗ-ΧΩ-ΝΑ-ΛΑ

Ἔκτασις: 11.138.880 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 330.130.000 περίπου κάτοικοι.
Πρωτεύουσα: **Πεκῖνον,** 1.500.000 περίπου κάτοικοι.

ΑΦΡΙΚΗ

ΑΒΥΣΣΙΝΙΑ

ΜΕΝΕΛΙΚ

Αὐτοκρατορία ἀπόλυτος.

ΜΕΝΕΛΙΚ Ο Β΄

Νέγος τῆς Ἀβυσσινίας.

Ἐγεννήθη τῇ 5 Αὐγούστου 1844.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1889.

Ἔκτασις 540.000 τετραγωνικὰ χιλιάμετρα.

Πληθυσμὸς 4.000.000 κάτοικοι.

Πρωτεύουσα: **Ἀδδὶς-Ἀβαβά,** 50.000 κάτ. περίπου.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἀντιβασιλεία ὑποτελὴς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΑΒΒΑΣ-ΧΙΛΜΗ

ΑΒΒΑΣ-ΧΙΛΜΗ Β΄,

Χεδίβης τῆς Αἰγύπτου.

Ἐγεννήθη τῇ 2 Ἰουλίου 1874.

Διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 14 Μαρτίου 1892.

Ἀνηγορεύθη τῇ 7 Ἀπριλίου 1892.

Αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος:

Γαζῆ Ἀχμὲτ Μουχτὰρ Πασᾶς.

Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος:

Ἰωάννης Γρυπάρης.

Ἔκτασις: 994.300 □ χιλιάμ. ἄνευ τοῦ Σουδάν.
Πληθυσμός: 9.821.045 κάτ. (1897).
Πρωτεύουσα: **Κάϊρον,** 570.062 κάτοικοι (1897).
Ἔσοδα (1900): 11.663.000 λίραι Αἰγυπτ.—Ἔξοδα: 11.104.000 λ. αἰγύπτ.
Δημόσιον Χρέος (1900): **103.438.532** λίραι Ἀγγλίας.

Ἐμπορικὴ κίνησις 1900 { Εἰσαγωγή: 14.112.370 αἰγυπτ. λιρῶν / Ἐξαγωγή: 16.766.610 » »

Σιδηρόδρομοι 1900: 4.946 χιλιάμετρα.

Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης (1901): 19.907 ἄνδρες.

ΚΟΓΚΟΝ

Κράτος ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν **ΛΕΟΠΟΛΔΟΥ Β΄**, Βασιλέως τοῦ Βελγίου.

Ἔκτασις: **2.252.780** □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: **14.000.000** περίπου κατ.

ΛΙΒΕΡΙΑ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 85.350 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 2.000.000 περίπου κάτ.

Πρωτεύουσα: **Μονροβία,** 5.000 κάτ. περίπου.

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας: **Γ. Β. ΓΙΒΣΟΝ**, ἐξελέγη τῇ 14/27 Δεκεμβρίου 1900.

ΜΑΡΟΚΟΝ

Αὐτοκρατορία ἀπόλυτος.

Ἔκτασις: 439.240 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 8.000.000 περίπου κάτ.

Πρωτεύουσα: **Φέζ,** 150.000 περίπου κάτοικοι.

Σουλτᾶνος: **ΑΒΔΟΥΛ-ΑΖΙΖ**. Ἐγεννήθη τῇ 12/24 Φεβρουαρίου 1878. Διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 25/6 Ἰουνίου 1894.

ΟΡΑΓΓΗ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 131.070 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 207.503 κάτ. (1890.)

Πρωτεύουσα: **Βλουμφοντεΐν,** 12.000 κάτ. (1899).

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας: **Μ. Θ. ΣΤΕΪΝ**, ἐξελέγη τῇ 7/19 Φεβρ. 1896.

ΤΡΑΝΣΒΑΑΛΗ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 308.560 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: { 288.750 λευκοί / 754.325 μαῦροι

Ἐν ὅλῳ 1.043.075 κάτ. (1898)

Πρωτεύουσα: **Πραιτωρία,** 8.000 κάτοικοι.

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας: **Σ. Ι. Π. ΚΡΥΓΕΡ**, ἐξελέγη διὰ τετάρτην φορὰν τῇ 30/12 Μαΐου 1898.

ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 2.885.620 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 4.794.149 κάτ. (1900).

Πρωτεύουσα: **Βουένος-Ἄϋρες,** 836.381 κάτ. (1901).

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας: **Ι. ΡΟΚΑ**, 30/12 Ὀκτωβρίου 1898—1904.

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 1.027.030 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 2.444.806 κάτ. (1894).

Πρωτεύουσα: **Καρακάς,** 72.429 κάτ. (1889).

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας: **Σ. ΚΑΣΤΡΟ**, στρατηγός.

ΒΟΛΙΒΙΑ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 1.334.200 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 2.310.000 κάτ. (1893).

Πρωτεύουσα: **Sucre,** 28.132 κάτοικοι.

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας: **Ι. Μ. ΠΑΝΔΟ**, στρατηγός, (16 Αὐγούστου 1899—1904).

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Βραζιλίας. — Ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία.

Ἔκτασις: 8.361.350 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 14.339.915 κάτ. (1890).

Πρωτεύουσα: **Ρίον Ἰανέϊρον,** 522.651 κάτ. (1890).

Πρόεδρος: **Δ^ρ Μ. Φ. ΔΕ ΚΑΜΠΟΣ ΣΑΛΛΕΣ,** Ἐξελέγη τῇ 3/15 Νοεμβρίου 1898—1902.

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ (δημοκρατία)

Ἔκτασις: 125.100 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός 1.574.338 κάτ. (1900).

Πρωτεύουσα: **Γουατεμάλα,** 71.527 κάτοικοι.

Πρόεδρος: **ΕΣΤΡΑΔΑ ΚΑΜΠΡΕΡΑ** (18 Φεβρουαρίου 1899—1905).

ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΗ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 48.577 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 417.000 κάτοικοι (1888).

Πρωτεύουσα: **Σάντο-Δομίνικο,** 20.000 κάτοικοι.

Πρόεδρος: **Ι. Ι. ΓΙΜΕΝΕΖ** (1899—1903).

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ (Equateur) (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 307.243 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 1.400.000 κάτοικοι.
Πρωτεύουσα: **Κούϊτον,** 80.000 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Λ. ΠΛΑΖΑ,** στρατηγὸς (19/1 Σεπτεμβρίου 1901—1905).

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ (Βορείου Ἀμερικῆς).

Ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία.

ΡΟΥΖΒΕΛΤ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Τέως ἀντιπρόεδρος διαδεχθεὶς τῇ 1/14 Σεπτεμβρίου 1901· τὸν ἀποθανόντα πρόεδρον **Μὰκ-Κίνλεϋ.**

Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας: **Σεχὴπ Βέης.**

Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ:

Δ. Ν. Μπότασης.

Ἔκτασις: 9.383.029 □ χιλιάμ.
Πληθυσμός: 76.388.288 κάτ. (1900).

Πρωτεύουσαι: **Βασιγκτών,** 278.718 κάτ. (1900).—**Ν. Ὑόρκη,** 3.437.202 κ.
Ἔσοδα (1900): **669.595.431** δολλάρια. — Ἔξοδα (1900): **590.068.371** δολλάρ.
Δημόσιον Χρέος (1901): **2.139.548.333** δολλάρια.
Μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ: **1.197.327.475** »
καθαρὸν χρέος: **942.220.858** »
Ἐμπορικὴ κίνησις (1900): { Εἰσαγωγή: **849.900.000** »
Ἐξαγωγή: **1.370.800.000** »
Ἐμπορικὴ ναυτιλία (1900): { **16.281** ἱστιοφόρα **2.507.042** τόννων.
7.053 ἀτμόπλοια **2.657.797** »
Σιδηρόδρομοι (1900): **307.112** χιλιάμετρα.
Στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης: **103.821** ἄνδρες (1900).
Στόλος: **138** διάφορα πλοῖα μετὰ πληρώματος 26.659 ἀνδρῶν (1901).

Χῶραι ἐξαρτώμεναι ἀπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

Κούβα:	Ἔκτασις	118.833 □ χιλιάμ.	1.572.797 κάτοικοι	(1899).
Πόρτο-Ρίκον:	»	9.314 »	953.243 »	»
Φιλιππίναι	»	296.310 »	7.000.000 »	
Γουάμ	»	514 »	9.000 »	
Σαμόαι νῆσοι	»	199 »	4.000 »	

ΚΟΛΟΜΒΙΑ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 1.203.100 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 3.878.600 κάτ. (1884).
Πρωτεύουσα: **Βογότα,** 95.813 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Ι. Μ. ΜΑΡΡΟΚΙΝ** (18/31 Ἰουλίου 1900).

ΚΟΣΤΑ-ΡΙΚΑ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 59.570 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 310.000 κάτ. (1899).
Πρωτεύουσα: **Σὰν-Ζωζέ,** 25.000 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Φ. ΙΓΛΕΣΙΑΣ** (26/8 Μαΐου 1898—1902).

ΜΕΞΙΚΟΝ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 1.987.201 □ χιλιάμ. — Πληθυσμός: 13.545.462 κάτ. (1900).
Πρωτεύουσα: **Μεξικόν,** 329.774 κάτοικοι (1900).
Πρόεδρος: **ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΔΙΑΖ,** (19/1 Δεκεμβρίου 1900—1904).
Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος **Γ. Μποσσιέ.**

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 123.950 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 500.000 κάτ. περίπου.
Πρωτεύουσα: **Λεόν,** 45.000 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **ΣΑΝΤΟΣ Ι. ΖΕΛΑΓΙΑ** (20/1 Φεβρουαρίου 1898—1902).

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 186.926 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 930.680 κάτ. (1901).
Πρωτεύουσα: **Μοντεβίδεον,** 200.000 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Ι. Λ. ΚΟΥΕΣΤΑΣ** (17/1 Μαρτίου 1899—1903).

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 253.100 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 735.571 κάτ. (1900).
Πρωτεύουσα: **Ἀσσομψιόν,** 51.719 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Ε. ΑΣΕΒΑΛ** (13/25 Νοεμβρίου 1898—1902).

ΠΕΡΟΥ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 1.769.804 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 4.559.550 κάτ. (1896).
Πρωτεύουσα: **Λίμα,** 113.000 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Ε. Α. ΔΕ ΡΟΜΑΝΑ** (27/8 Σεπτεμβρίου 1899—1993).

ΣΑΛΒΑΔΟΡ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 21.070 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 915.512 κάτ. (1901).
Πρωτεύουσα: **Σὰν-Σαλβατόρ,** 50.000 κάτ. (1897).
Πρόεδρος: **Θ. ΡΕΓΑΛΑΔΟ,** στρατηγὸς (17/1 Μαρτίου 1899-1903).

ΧΑ·Ι·ΤΗ (δημοκρατία).

Ἔκτασις: 28.676 □ χιλιάμ.—Πληθυσμός: 1.210.625 κάτ. (1894).
Πρωτεύουσα: **Πόρτο-Πρένς,** 61.000 κάτοικοι.
Πρόεδρος: **Τ. Α. Σ. ΣΑΜ,** στρατηγός.

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀξιολογωτάτη μελέτη περὶ τοῦ Δημοσίου Χρέους ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Γῆς, ἐξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὰ κυρίως ἐνδιαφέροντα τῆς σοβαρᾶς ταύτης ἐργασίας κεφάλαια.

Κατὰ τὸ 1793 καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Ναπολεοντείων πολέμων τὸ παγκόσμιον Δημόσιον Χρέος ἀνήρχετο, κατὰ τοὺς πιθανωτάτους ὑπολογισμούς, εἰς δύο καὶ ἥμισυ δισεκατομμύρια δολλαρίων (γνωστὸν ὅτι τὸ δολλάριον ἰσοδυναμεῖ πρὸς φρ. χρ. 5). Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1900, τοῦ ἐπισφραγίζοντος τὸν ΙΘ' αἰῶνα ὑπελογίσθη εἰς 31 δισεκατομμύρια δολλαρίων.

Τὸ ὁλικὸν τοῦτο ποσὸν κατανέμεται ὡς ἑξῆς εἰς δολλάρια κατὰ χώρας:

Γαλλία	5.800.961.814
Ρωσία	3.167.320.000
Μεγ. Βρεττανία	3.060.926.000
Ἰταλία	2.583.983.780
Ἰσπανία	1.727.094.620
Αὐστραλία	1.183.055.000
Αὐστροουγγαρία	1.154.791.000
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	1.107.711.257
Ἰνδίαι	1.031.603.705
Οὐγγαρία	904.941.000
Τουρκία	726.511.195
Πορτογαλλία	670.221.374
Αὐστρία	642.194.000
Γερμανικὴ αὐτοκρατορία (ἄνευ τῶν γερμανικῶν κρατῶν)	557.616.622
Ἀργεντινὴ	509.604.444
Βέλγιον	504.459.540
Αἴγυπτος	500.402.729
Βραζιλία	480.985.000
Ὁλλανδία	466.419.299
Σινικὴ	287.123.500
Ρουμανία	280.136.991
Βρεττανικαὶ ἀποικίαι	265.541.000
Καναδᾶς	206.541.000
Μεξικὸν	168.771.428
Ἑλλάς	168.548.444
Οὐρουγουάη	124.374.189
Χιλὴ	113.240.000

Ἐν τῷ ἀνωτέρω πίνακι σημειοῦται μόνον τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ Δημοσίου Χρέους ἑκάστης χώρας· τὴν πρώτην ἐν αὐτῷ θέσιν κατέχει ἡ Γαλλία, δευτέρα ἔρχεται ἡ Ρωσία καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ἀγγλία. Ἡ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία κατέχει ἐν τῷ πίνακι τὴν 11ην θέσιν, ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Πορτογαλλίαν μετ' αὐτὴν, ἡ δὲ Ἑλλὰς τὴν 25ην ἔχουσα ἴσον περίπου τὸ Δημόσιον αὐτῆς Χρέος πρὸς τὸ Μεξικόν. Εἶνε ὅμως προφανὲς ὅτι πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ οἰκονομικοῦ βάρους, ὅπερ αἰσθάνεται χώρα τις ἐκ τοῦ Δημοσίου αὐτῆς Χρέους, δέον νὰ ἐξετασθῇ τοῦτο ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν πληθυσμόν της καὶ νὰ εὑρεθῇ ποῖον αὐτοῦ ποσοστὸν ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων. Τὴν ἀναλογίαν ταύτην δεικνύει ὁ κατωτέρω πίναξ.

Ἀναλογία χρέους κατ' ἄτομον εἰς δολλάρια:

Αὐστραλία	263.90
Γαλλία	150.61
Οὐρουγουάη	148.06
Πορτογαλλία	143.82
Ἀργεντινή	128.85
Ἰσπανία	95.53
Ὁλλανδία	90.74

Ἰταλία	81.11
Βέλγιον	75.63
Ἀγγλία	74.83
Ἑλλάς	69.25
Αἴγυπτος	53.61
Καναδᾶς	50.59
Οὐγγαρία	47.75
Ρουμανία	47.37
Χιλή	36.41
Βραζιλία	33.56
Τουρκία	29.55
Βρεττανικαὶ ἀποικίαι	26.43
Αὐστροουγγαρία	25.80
Αὐστρία	24.89
Ρωσία	24.56
Δανία	24.15
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	14.52
Μεξικόν	13.36
Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία	9.96
Ἰαπωνία	4.73
Ἰνδίαι	4.70

Ὁ πίναξ οὗτος δεικνύει λοιπὸν τὸ βάρος, ὅπερ ὑφίσταται ἕκαστος κάτοικος ἐκ τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς πατρίδος του, ἤτοι τὸ ποσόν, ὅπερ δέον νὰ καταβάλῃ πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ. Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ Τουρκία σημειοῦται 18η ἐν τῇ σειρᾷ τῶν κρατῶν καὶ ὅτι δέκα καὶ ἑπτὰ χῶραι ἐν τῷ κόσμῳ ἔχουσι Δημόσιον Χρέος μεγαλείτερον αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμόν της. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν δέκα καὶ ἑπτὰ κρατῶν ὑπάγεται καὶ ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἔρχεται 11η ἐν τῷ πίνακι, εὑρίσκεται δὲ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ Δημοσίου Χρέους ὑπὸ ὅρους πολὺ δυσμενεστέρους ἢ ἡ Τουρκία, διότι ἐνῷ εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων τῆς τελευταίας ταύτης ἀναλογοῦσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Χρέους δολλάρια μόνον 29.55, ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀναλογία αὕτη ἀνέρχεται εἰς δολλάρια 69.25.

Εἴδομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνος τὸ Δημόσιον Χρέος τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς γῆς ἐδιπλασιάσθη. Σημειώσωμεν πρὸς τούτοις ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον ὁ μὲν πληθυσμὸς τοῦ κόσμου ηὔξησε κατὰ 150 %, ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, τῶν δύο μετάλλων, ἐξ ὧν κατασκευάζεται τὸ πρὸς καταβολὴν τῶν δημοσίων χρεῶν χρησιμεῦον νόμισμα ηὔξησε κατὰ 300 %.

Δύσκολον εἶνε νὰ ὁρισθῇ δι' ἑκάστην τοῦ κόσμου χώραν ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως τοῦ δημοσίου πλούτου ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν τοῦ Δημοσίου Χρέους, διότι ἐπίσημοι ὑπολογισμοὶ τοῦ δημοσίου πλούτου ὀλίγων μόνον κρατῶν ἐγένοντο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ 1800 ὑπελογίζετο ἐν ὅλῳ εἰς δολλάρια 20.244.640.000, τῷ δὲ 1895 ἀνήρχετο εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἀφ' ἑτέρου τὸ Δημόσιον Χρέος τῶν τεσσάρων τούτων ἐπικρατειῶν ἀνερχόμενον τῷ 1799 εἰς δολλ. 1.630.279.000 ὑπελογίσθη ὡς ἐπταπλασιασθὲν μέχρι τοῦ 1900.

Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν τεσσάρων τούτων χωρῶν παρατηρουμένη αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Γῆς ἐν γένει, καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου κατὰ τὸν ΙΘ΄ αἰῶνα προέβη παραλλήλως πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν δημοσίων χρεῶν καὶ ὅτι πρὸς δεκαπλάσιον ἐθνικὸν πλοῦτον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος ἀντιστοιχεῖ καὶ Δημόσιον Χρέος δεκαπλάσιον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1800.

ΑΙ ΟΘΩΜΑΝΙΚΑΙ ΑΞΙΑΙ

Ἀπὸ χρηματιστικῆς καὶ ἐν γένει ἀπὸ οἰκονομολογικῆς ἀπόψεως αἱ ὀθωμανικαὶ ἀξίαι κατέχουσι μίαν τῶν κυριωτέρων θέσεων εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης, ἀποτελοῦσι δὲ καὶ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον μέρος τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πλούτου ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ πολλῶν ξένων κρατῶν. Αἱ διακυμάνσεις καὶ ἡ χρηματιστικὴ τύχη τῶν ἀξιῶν τούτων ἐνδιαφέρουσι σπουδαίως καὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς ξένας χρηματαγοράς, εἰδικαὶ δὲ ἑκάστοτε δημοσιεύονται περὶ αὐτῶν μελέται καὶ πληροφορίαι ὑπὸ τῶν ἐγκριτοτέρων οἰκονομολογικῶν ὀργάνων τῆς Δύσεως, διαφωτίζουσαι τοὺς κατόχους καὶ τοὺς χρηματιστικῶς ἐπ' αὐτῶν συναλλασσομένους. Παρ' ἡμῖν ὅμως ἄγνωστος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶνε καὶ εἰς τοὺς ἀμέσως περὶ τῶν ἀξιῶν τούτων ἐνδιαφερομένους ἡ τε σημασία καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τύχην τῶν χρεωγράφων τούτων.

Τὴν ἐπαισθητὴν ταύτην ἔλλειψιν ἐπαγγέλλεται ν' ἀναπληρώσῃ ἡ εἰδικὴ αὕτη περὶ τῶν κυριωτέρων ὀθωμανικῶν ἀξιῶν πραγματεία, τὴν ὁποίαν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν δημοσιεύομεν ἐν τῇ δυνατῇ περιληπτικῇ ἀκριβείᾳ.

Ἰδοὺ ἐν πρώτοις τὸ ὀνοματολόγιον αὐτῶν:

Ὀθωμανικὴ σειρὰ Β.
» » Γ΄.
» » Δ΄.
Πάγιον Ὀθωμαν. Δάνειον 4 % 1890.
Ὀθ. Δάνειον προτεραιότητος 4 % 1890.
Δάνειον Τελωνείων 5 %.
Ὀθωμ. Δάνειον Αἰγυπτιακοῦ φόρου 4 % 1891.
Ὀθωμ. Δάνειον προτεραιότητος Τουμπεκίου 4 %.
Ὀθωμ. Δάνειον 4 % 1894.
» » Αἰγυπτιακοῦ φόρου 3 ½ % 1894.
Ὀθωμ. Δάνειον 5 % 1896.
Μετοχαὶ Ὀθωμαν. Τραπέζης.
» Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων.
» Ἀνατολ. Σιδηρ. Βηρυττοῦ-Δαμασκοῦ-Χοράν.
Μετοχαὶ Σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης-Κων/πόλεως 3 %.
Μετοχαὶ Σιδηροδρ. Σμύρνης-Κασαμπᾶ 4 % α΄ σειρά.
Μετοχαὶ Σιδηροδρ. Σμύρνης-Κασαμπᾶ 4 % β΄ σειρά.
Μετοχαὶ Μονοπωλίου.
Λαχειοφόροι ὁμολογίαι Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων.
Μετοχαὶ Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου.

Εἰς τὰς ἀξίας ταύτας περιλαμβάνονται:

1ον) Αἱ σειραὶ τοῦ γενικοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, ὅπως διεκανονίσθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος κατὰ τὸν μῆνα Μουχαρρέμ (οὗ καὶ τὸν τίτλον φέρει τὸ διάταγμα) τοῦ ἔτους 1881, ὅπερ ἐγένετο ἡ χρονικὴ ἀφετηρὶς τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους.

2ον) Τὰ διάφορα Ὀθωμαν. δάνεια τὰ συνομολογηθέντα μεταγενέστερον τοῦ διατάγματος Μουχαρρέμ.

3ον) Αἱ μετοχαὶ τῆς Ὀθωμαν. Τραπέζης, ἥτις εἶνε ἡ ἐπίσημος τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους τράπεζα καὶ εἷς τῶν ἰσχυροτάτων πιστωτικῶν τῆς Ἀνατολῆς

παραγόντων τόσον καθ' ἑαυτήν, δσον καὶ διὰ τὴν οἰκονομολογικὴν σπουδαιότητα τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζουσι μεγάλαι ἀγγλικαὶ καὶ γαλλικαὶ οἰκονομολογικαὶ ἐπισημότητες.

4ον) Αἱ μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι τῶν διαφόρων ὀθωμανικῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν, δσαι εἴτε ἐπιχορήγησιν δέχονται ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εἴτε φόρον εἰς αὐτὴν τελοῦσι.

5ον) Αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλίου τῶν καπνῶν, εἰς οὗ τὴν ἐπιχείρησιν ἐνδιαφέρονται οὐ μόνον ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ Δημοσίου Ὀθωμαν. Χρέους.

Εἰς ταύτας ἀνάγκη εἶνε νὰ προσθέσωμεν καί τινας ἄλλας ἀξίας μὴ κυκλοφορούσας εἰς πάσας τῆς Εὐρώπης τὰς ἀγορὰς ἢ μόνον ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πρωτευούσης ἡμῶν μᾶλλον γνωστάς καὶ εἰς τὰς συναλλαγὰς αὐτῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποδεκτάς. Εἰς τὴν πρώτην τῶν κατηγοριῶν τούτων δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν τὰς μετοχὰς τοῦ Ὀθωμ. Δανείου 1888, καὶ τὰς μετοχὰς καὶ τὰς ὁμολογίας τῶν σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς. Τῶν τριῶν τούτων τίτλων οἱ πλεῖστοι κατέχονται ἐν Γερμανίᾳ καὶ εἶνε ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὰς μετοχὰς καὶ τὰς ὁμολογίας τῶν Τροχιοδρόμων Κων/πόλεως, τὰς μετοχὰς τῆς ἑταιρίας τῶν ὑδάτων Δέρκων, τὰς τῆς Τραπέζης Μιτυλήνης, τὰς τῆς Τραπέζης Θεσσαλονίκης, τὰς μετοχὰς Τουμπεκίου, τὰς τῶν Προκυμαιῶν Κων/πόλεως, τὰς τῶν Προκυμαιῶν Σμύρνης, τὰς μετοχὰς καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ σιδηροδρόμου Μερσίνης-Ταρσοῦ καὶ Ἀδάνων καὶ ἄλλας τινὰς ὀλιγώτερον ἐν τῇ ἀγορᾷ γνωστάς.

Ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν ἀξιῶν ἡ σειρὰ Α', ἐν χρήσει εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς λονδινείου πρὸ πάντων ἀγορᾶς ἐξέλιπεν ἤδη ἐντελῶς, ἀποσβεσθεῖσα τῷ 1897 ἐν διαστήματι δεκαεξαετίας κατὰ τὸ ὀνομαστικὸν αὐτῆς ποσόν, συμποσούμενον εἰς φράγκα 179.596.800.

Ἀπὸ τοῦ 1881 ἡ διοίκησις τοῦ Δημοσίου Ὀθωμ. Χρέους ἀνέλαβε τὴν εἰσπραξιν εἰδικῶν τῆς ἐγγυήσεως προσόδων, ἀφιερουμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρέους, ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν διαχείρισιν αὐτῶν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν τόκων.

Τὸ Δημ. Ὀθωμ. Χρέος ἦτο διηρημένον κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῶν ἐκδοθέντων καὶ καθυστερουμένων δανείων εἰς τέσσαρας σειρὰς διακρινομένας ὑπὸ τὰ ὀνόματα σειρὰ Α, σειρὰ Β, σειρὰ Γ, σειρὰ Δ. Πλὴν τούτων ἐξεδόθησαν ταυτοχρόνως εἰδικοί τινες τίτλοι ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁμολογίαι Προτεραιότητος, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς κεφάλαιον **εὐκολωτέρας** κυκλοφορίας. Αἱ δὲ Λαχειοφόροι Ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων, ἀντιπροσωπεύουσαι ἐπίσης χρέος κυβερνητικὸν ἀπετέλεσαν τὴν ἕκτην τῶν ἀξιῶν τούτων κατηγορίαν. Συνεφωνήθη τότε ἵνα ὁ τόκος τῶν Σειρῶν τοῦ Δημ. Ὀθωμ. Χρέους ὁρισθῇ εἰς 1 %, ἐπιτραπῇ δὲ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ αὔξησις αὐτοῦ μέχρι 4 %. Αἱ διάφοροι σειραὶ ἔμελλον ν' ἀποσβεσθῶσιν οὐχὶ διὰ τῶν κληρώσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῆς σειρᾶς Α. Τμῆμα τῶν προσόδων ἀφιερώθη εἰς τὰς ἀποσβέσεις ταύτας, πλὴν δὲ τούτων αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ χρέους οἰκονομίαι ἀφιερώθησαν εἰς ἄλλας ἀποσβέσεις, ὀνομαζομένας ἐκτάκτους, αἵτινες ὡρίσθη νὰ ἐκτελῶνται ἐπ' ὠφελείᾳ ὅλων τῶν σειρῶν. Ἡ ἀπόσβεσις ὡρίσθη εἰς τὴν

τιμὴν τῶν 66 %, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς αὐξήσεως αὐτῆς μέχρι τῶν 75 % εὐθὺς ὡς ὁ τόκος ἤθελεν ὑπερβῇ τὸ 1 %.

Τῶν Ὁμολογιῶν Προτεραιότητος ἡ ἀπόσβεσις ὡρίσθη νὰ ἐκτελῆται διὰ κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον, ἔχουσι δὲ αἱ ἀξίαι αὗται τόκον 5 %.

Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τόκον δὲν ἀποφέρουσι, γίνεται δὲ ἡ ἀπόσβεσις αὐτῶν διὰ κληρώσεων εἰς τὰ 58 % τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἐκ φρ 400 ἀξίας ἂν ἐκληροῦντο μόναι, καὶ εἰς τὰ 58 % ὡσαύτως ἂν ἐκληροῦντο μετὰ λαχνῶν.

Ἐπὶ τοιούτων γενικῶν βάσεων συνεστήθη τὸ γενικὸν Ὀθωμαν. Χρέος.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ χρέους τούτου. Ἐπὶ ὁλικοῦ ποσοῦ λιρῶν Τουρκίας 100. 502.516, ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ μόνων τῶν τεσσάρων σειρῶν, ἡ σειρὰ Α, ἧς τὸ ποσὸν ἀνήρχετο εἰς λίρας Τ. 4.444.972 ἀπεσβέσθη, ὡς εἴπομεν ἤδη, ἐντελῶς. Ἐκ τῆς σειρᾶς Β, ἀνερχομένης εἰς λ. Τ. 15.049.307 ἀπεσβέσθησαν ἤδη λ. Τ. 4.444.972, ἐκ τῆς σειρᾶς Γ, συμποσουμένης εἰς λ. Τ. 33.604.106 ἀπεσβέσθησαν μέχρι τοῦδε λ. Τουρκίας 2.993.640, καὶ ἐκ τῆς σειρᾶς Δ, συμποσουμένης εἰς λ Τ. 48.017.161 ἀπεσβέσθησαν ἤδη λ. Τ. 2.409.005.

Αἱ Ὁμολογίαι Προτεραιότητος μετατραπεῖσαι ἤδη εἰς 4 % ἀντιπροσωπεύουσι ποσὸν φρ. 198.681.000, ἐξ ὧν ἀπεσβέσθησαν ἤδη φρ. 27.750.000.

Σημειώσωμεν ἐν τέλει ἀριθμούς τινας εἰκονίζοντας τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς καταστάσεως τοῦ Δημ. Ὀθωμαν. Χρέους κατὰ τὴν τελευταίαν χρῆσιν 1900—1901, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸ ἔτος 1900—1901 ἀνῆλθεν εἰς λ. Τ. 2.189.138, ἐξ ὧν τὸ καθαρῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημ. Χρέους ἀφιερωθὲν ποσὸν συνεποσώθη εἰς λ. Τ 2.067.901. Τὸ πρὸς αὔξησιν τοῦ τόκου ἀποθεματικὸν κεφάλαιον συνεποσώθη εἰς λ. Τ. 573.949. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, ὅθεν ἄρχεται ἡ νέα οἰκονομικὴ χρῆσις εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν λίρ. Τ. 373.935 ἀπέναντι λ. Τ. 361.250 τῆς προηγουμένης χρήσεως. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου λ. Τ. 33.286 ἀφιερώθησαν εἰς τὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τῆς προηγουμένης χρήσεως αἱ δαπάναι αὗται ἀνῆλθον μόνον εἰς λ. Τ. 30.430. Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου λ. Τ. 114.243 ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ Δημ. Χρέους καὶ εἰς τὴν ἐξαγορὰν λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν.

Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Περιγραφὴ τοῦ λιμένος. Ναυτιλιακὴ κίνησις. Προκυμαῖαι. Ὑγειονομικαὶ διατυπώσεις. Διάφορα τέλη.

Ὁ μέγας καὶ εὐρύτατος λιμὴν τῆς Κων/πόλεως, διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, τὸν ἔξω λιμένα καὶ τὸν ἔσω τοῦ Κερατίου κόλπου. Ὁ πρῶτος ἔχει τὴν εἴσοδον αὐτοῦ μεταξὺ τῆς Ἄκρας τοῦ Βυζαντίου καὶ τοῦ Τοπχανέ, προφυλάσσεται δὲ καθόλου ἀπὸ τῶν ἀνέμων διασχιζόμενος ὑπὸ ρεύματος ὁρμητικοῦ, ποικίλλοντος συχνότατα καὶ πολλάκις ἐνίοτε τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁρμήν. Τὸ

ρεῦμα τοῦτο κατέρχεται ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου, διασπᾶται ἐπὶ τῆς Ἄκρας τοῦ Βυζαντίου καὶ διαιρεῖται εἰς δύο, ὧν τὸ ἓν πολὺ ἀσθενέστερον κατὰ τὴν δύναμιν ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν του ἐντὸς τοῦ Κερατίου, τὸ δὲ ἕτερον ἀνέρχεται πάλιν τὸν Βόσπορον. Ἀτμόπλοιον μεταξὺ τῶν δύο τούτων ρευμάτων καταλαμβανόμενον δυσχερέστατα δύναται νὰ κυβερνηθῇ· τούτου ἕνεκα, ἂν μὴ ὁ τοῦ πλοίου κυβερνήτης ἔχῃ ἐκ συχνῶν ταξειδίων πεῖραν πολλὴν τῶν ὑδάτων καὶ τῆς θέσεως, ἀνάγκη εἶνε ἀπαραίτητος νὰ παραλάβῃ εἰδικὸν πηδαλιοῦχον κατὰ τὸν εἰσπλουν καὶ τὸν ἔκπλουν. Τοῦτο πράττουσι πάντα τῶν μεγάλων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν τὰ ἀτμόπλοια. Ὁ λιμὴν τῆς Κων/πόλεως, εὐμοιρεῖ διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν πολλῶν ρυμουλκῶν καὶ ἱκανῶν πλοηγῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἶνε λίαν πεπειραμένοι καὶ δεξιώτατοι. Μεγάλαι τινὲς ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι, ὡς λ. χ. ἡ τῶν Θαλασσίων Διαπορθμεύσεων ἔχουσιν ἐμμίσθους πλοηγούς, ὧν οἱ πλοίαρχοι χρησιμοποιοῦσι τὰς ὑπηρεσίας καθ' ὅλον τὸν ἐν Ἀνατολῇ πλοῦν. Ἡ παρουσία δὲ τοῦ πλοηγοῦ μετριάζει σημαντικῶς τοῦ κυβερνήτου τὴν εὐθύνην ἐν περιπτώσει ἀβαρίας.

Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἔξω λιμένος εὑρίσκεται ὁ Κεράτιος κόλπος, λιμὴν φυσικός, ἀσφαλὴς ἀπὸ πάντων τῶν ἀνέμων καὶ βαθύτατος. Ὁ ἔξω λιμὴν χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ λιμένος, τοῦ Κερατίου κόλπου, διὰ τῆς **νέας** Σιδηρᾶς Γεφύρας τοῦ Καράκιοϊ. Ἡ ἐπὶ τῆς Γεφύρας ταύτης κυκλοφορία εἶνε σπουδαιοτάτη, οἱ δὲ ἡμερησίως διερχόμενοι αὐτὴν ὑπολογίζονται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 100,000 ἀνθρώπων. Τὰ λείψανα παλαιᾶς ξυλίνης γεφύρας τοποθετηθέντα κατὰ μῆκος τῶν ἄκρων τῆς νέας χρησιμεύουσιν ὡς ἀποβάθραι τῶν ἐξυπηρετούντων τὰ προάστεια τοῦ Βοσπόρου, τὴν Χαλκηδόνα, τὸν Χαϊδὰρ Πασᾶν καὶ τὰς Πριγκηποννήσους ἀτμοπλοίων. Τὸ μέσον τμῆμα τῆς Γεφύρας, ἀνοιγόμενον ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τῆς πρωΐας, παρέχει δίοδον εἰς τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια, ὅπως εἰσπλεύσωσιν εἰς τὸν ἔσω λιμένα ἢ ἐκπλεύσωσιν αὐτοῦ, διότι τὸ ὕψος τῆς Γεφύρας, δὲν εἶνε ἀρκετόν, ὅπως διέλθωσιν ὑπ' αὐτήν. Ὁ Κεράτιος θὰ ἐπληροῦτο παντοίων σκαφῶν ἂν ὑπῆρχε γέφυρα μεγάλη εὐχερῆ ἔχουσα ἐν πάσῃ ὥρᾳ τὴν εἴσοδον. Σήμερον ναυλοχοῦσιν ἐν αὐτῷ τὰ ἱστιοφόρα, ὀλίγα τινὰ ἐπισκευαζόμενα ἀτμήρη σκάφη καὶ τὰ πλοῖα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ναυτικοῦ. Ἄλλη γέφυρα ἐπὶ τοῦ Κερατίου, ἡ **Παλαιὰ** λεγομένη, συνενόνει τὸ Ἀζὰπ-Καποῦ μετὰ τοῦ Οὖν-καπάν. Τὰ ὀθωμανικὰ σκάφη ἀγκυροβολοῦσιν ἐπὶ τοῦ πέραν τῆς Γεφύρας ταύτης τμήματος, εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ναυαρχεῖον καὶ ὁ Ναύσταθμος, ὅπου ὑπάρχει δεξαμενὴ πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων. Ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως ναύσταθμος περίφημος διὰ τὴν τελείαν κατασκευὴν καταπελτῶν καὶ ἄλλων πολεμικῶν μηχανημάτων.

***

Σπουδαιοτάτη εἶνε τοῦ λιμένος τῆς Κων/πόλεως ἡ ναυτιλιακὴ κίνησις. Κατὰ τὸ ἔτος 1899—1900 ἀνῆλθεν αὕτη εἰς 9.985.181 τόννους κατανεμομένους ὡς ἑξῆς:

8.743 ἀτμ. χωρ.	9.386.650 τόν.	
22.335 ἱστιοφ. »	598.531 »	
Ἐνδλφ 31.078 σκάφη »	9.985.181 »	

Τὴν πρώτην ἐν τῇ ναυτιλιακῇ ταύτῃ κινήσει θέσιν κατέχει ἡ Ἀγγλία, ἔρχονται δὲ μετ' αὐτὴν ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρωσία, ἡ Τουρκία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία. Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς ὁλόκληρον τοῦ λιμένος τὴν κίνησιν, περιλαμβάνουσι δηλονότι ὄχι μόνον τὰ ἐξυπηρετοῦντα τὸν λιμένα σκάφη, ἀλλὰ καὶ τὰ διασχίζοντα τὸν Βόσπορον, χωρὶς νὰ ἐκτελέσωσι φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἐν αὐτῷ.

Τὰ ἱστιοφόρα τὰ καταπλέοντα ἐτησίως εἰς τὸν λιμένα Κων/πόλεως εἶνε ἀναρίθμητα, περὶ τὰς 20.000 καὶ εἰς πλείστας διαιρούμενα κατηγορίας. Πρωτεύουσι μεταξὺ τούτων τὰ ἑλληνικὰ παραλαμβάνοντα φορτία σιτηρῶν καὶ δημητριακῶν ἐκ τοῦ Δουνάβεως ἢ τοῦ Εὐξείνου διὰ τὴν Μασσαλίαν καὶ ἐπανερχόμενα εἰς τὸν λιμένα Κων/πόλεως μετὰ φορτίου οἰκοδομησίμου ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκφορτόνουσιν ἐντὸς τοῦ Κερατίου μεταξὺ τῶν δύο Γεφυρῶν· τῶν πλοίων τούτων ἡ χωρητικότης ποικίλλει ἀπὸ 400—800 τόννων. Διὰ τῶν ἱστιοφόρων τούτων μεταφέρονται εἰς Κων/πολιν οἱ λίθοι τῆς Τεργέστης καὶ τῆς Μελίτης καὶ τὰ μάρμαρα τῆς Καράρας. Τὸ πετρέλαιον τοῦ Βατοὺμ εἰς κιβώτια· τὰ πορτοκάλλια καὶ τὰ λεμόνια τῆς Ἰόππης καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου μεταφέρονται κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς συγκομιδῆς. Τὰ ἱστιοφόρα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταφέρουσι καὶ τὴν ἐκ τοῦ Δουνάβεως ξυλείαν. Ὁ μέγιστος ὅμως ἀριθμὸς τῶν ἱστιοφόρων, ὅσα καταπλέουσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν πλοίων τόννων 25—100. Διὰ τούτων μετακομίζεται ἡ καύσιμος ξυλεία καὶ οἱ ξυλάνθρακες ἐκ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καράμπογα, οἱ πέπονες καὶ οἱ ὑδροπέπονες, τὰ κρόμμυα τῆς Ραιδεστοῦ, τὸ ***σηλυβριανὸ γιαοῦρτι***, ἄλλα ποικίλα τρόφιμα καὶ ὀπῶραι ἐκ Νικομηδείας καὶ διαφόρων τῆς Τουρκίας παραλίων, ἡ ρακὴ τοῦ Μυριοφύτου καὶ ὁ ἐξ Αἰγαίου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν νήσων οἶνος.

***

Ὁ λιμὴν Κ/πόλεως ἔχει προκυμαίας ἐν Γαλατᾷ καὶ Πόλει, κατασκευασθείσας ὅπως εἰς πάντας τοὺς μεγάλους τῆς Τουρκίας λιμένας, ἐν Σμύρνῃ, Βηρυτῷ καὶ Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ ἑταιρίας γαλλικῆς. Τὰ ἀτμόπλοια προσεγγίζουσι καὶ ἀγκυροβολοῦσιν εἰς αὐτάς, εὑρίσκουσι δ' ἐκεῖ σπουδαίας εὐκολίας εἰς τὴν φόρτωσιν καὶ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν κίνησιν τῶν ἐπιβατῶν. Ἀντὶ μετρίας τιμῆς τὰ προσεγγίζοντα εἰς τὰς προκυμαίας πλοῖα ἐφοδιάζονται δι' ὕδατος τῶν Δέρκων διοχετευομένου κατ' εὐθεῖαν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν ἐγκαταστάσεως τῶν ἀγωγῶν. Τὰ δὲ μακρὰν τῆς προκυμαίας πλοῖα προμηθεύονται τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ ἀπὸ πλωτῶν δεξαμενῶν εἰς τιμὴν κατ' ἀνάγκην μεγαλειτέραν. Ἀφ' ἑτέρου πολυάριθμοι προμηθευταὶ προσέρχονται εἰς τοὺς πλοιάρχους ἀπὸ ἀποστάσεως ἱκανῶν πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτῶν μιλλίων προσφέροντες τὰ εἴδη των. Ἀφθονεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἀπαιτουμένων παντοειδῶν προμηθειῶν ἡ Κων/πολις. Πολυάριθμοι δὲ γαιανθράκων ἀποθῆκαι μετὰ ταχύτητος ἐκτελοῦσι τὴν προμήθειαν τῶν πλοίων.

Κατὰ τὸν εἰς τὸν λιμένα εἰσπλουν τὰ ἐκ Προποντίδος προερχόμενα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς ὑγειονομικὰς διατυπώσεις. Τὸ ὑγειονομικὸν γραφεῖον κλείεται κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, οὗ ἕνεκα ἀτμόπλοιον εἰσερχόμενον κατόπιν τῆς ὥρας ταύτης εἰς τὸν λιμένα δὲν δύναται μέχρι τῆς πρωΐας τῆς ἐπιούσης ν' ἀποβιβάσῃ τοὺς ἐπιβάτας

του. Τὰ δὲ ἐκ τοῦ Εὐξείνου καταπλέοντα ἐκτελοῦσι τὰς διατυπώσεις ταύτας ἐν τῷ ὑγειονομικῷ σταθμῷ τῶν Καβακίων, κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βοσπόρου.

Τὰ καταπλέοντα εἰς τὸν λιμένα τῆς Κων/πόλεως πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς τέλη Φάρων, τέλη ναυαγοσωστικὰ καὶ τέλη ὑγειονομικά. Τὰ ποιοῦντα χρῆσιν σημαντήρων καταβάλλουσι δικαίωμα ἀνάλογον πρὸς τούτοις, ἂν δὲ ἐκπλέωσιν εἰς τὸν Εὔξεινον ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐλαφρὸν ὁρισθέντα τῇ κοινῇ συγκαταθέσει τῶν διαφόρων κρατῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐξείνου ναυαγοσωστικῶν σταθμῶν ὧν ὁ καταρτισμὸς εἶνε τελειότατος, ἄριστα δὲ ἠσκημένον καὶ πλῆρες ἀφοσιώσεως καὶ γενναιοψυχίας τὸ προσωπικόν. Εἰς τοὺς ναυτιλλομένους ἐν τῷ Εὐξείνῳ πολλὰς καὶ μεγάλας παρέσχον οἱ γενναῖοι οὗτοι ναυαγοσῶσται ὑπηρεσίας.

Τὰ εἰς τὰς προκυμαίας ἀγκυροβολοῦντα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς τέλη προσεγγίσεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν πλοηγῶν ἢ τῶν ρυμουλκῶν τοῦ λιμένος, τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἔχει χαρακτῆρα ὑποχρεωτικόν.

Ἰδοὺ ἐν λεπτομερείᾳ τὰ διάφορα ναυτιλιακὰ τέλη.

Τέλη Φάρων: ὑποχρεωτικὰ δι' ἀναχώρησιν καὶ ἐπιστροφήν. Πλοῖα προερχόμενα ἐκ τοῦ Αἰγαίου καὶ σταθμεύοντα εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς πᾶν ἄλλο διάμεσον μέρος καὶ τάνάπαλιν, πλοῖα ἀναχωροῦντα ἐκ Κ/λεως ἢ ἐκ παντὸς ἄλλου ἐν τῷ μεταξὺ λιμένος διὰ τὸ Αἰγαῖον καταβάλλουσι κατὰ τόννον ὀθωμανικὸν[1] παράδ. ἀργ. 40. Ἄνω δὲ τῶν 800 τόννων ὀθωμαν. παρ. 20.

Πλοῖα κατευθυνόμενα ἐξ Αἰγαίου εἰς τὸν Εὔξεινον καὶ τἀνάπαλιν καταβάλλουσι κατὰ τόννον ὀθωμανικὸν παράδ. 60 καὶ ἄνω τῶν 800 τόννων παράδ. 30

Πλοῖα κατευθυνόμενα ἐκ Κ/πόλεως ἢ παντὸς ἄλλου ἐν τῷ μεταξὺ λιμένος εἰς τὸν Εὔξεινον καὶ τἀνάπαλιν, καταβάλλουσι κατὰ τόννον ὀθωμ. παρ. 30 καὶ ἄνω τῶν 800 τόννων παρ. 20. Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους τὰ ἔχοντα χωρητικότητα ὀλιγωτέραν τῶν 5 τόνν.

Τὰ τέλη τῶν Φάρων εἰσπράττονται ἅπαξ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ. Ἀπαλλάσσονται αὐτοῦ τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὰ διατελοῦντα εἰς καταναγκαστικὴν ἀργίαν καὶ μὴ ἐπιδιδόμενα εἰς ἐμπορικὴν πρᾶξιν ὡς καὶ τὰ ἁλιευτικά.

Τέλη ὑγειονομικά. Πᾶν πλοῖον οἱασδήποτε προελεύσεως καταπλέον εἰς λιμένα ὀθωμανικὸν καταβάλλει τέλος πιστοποιήσεως, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν χωρητικότητα ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ 1 μέχρι 500 τόννων παράδ. 20 κατὰ τόννον.

Ἀπὸ 501 μέχρι 1000 τόννων παράδ. 12 κατὰ τόννον.

Ἄνω τῶν 1001 τόννων παράδ. 8 κατὰ τόννον

Ἡ ὑγειονομικὴ διεύθυνσις εἰσπράττει φόρους εἰδικοὺς ἐν περιστάσει καθάρσεων. Ὑποβάλλει πρὸς τούτοις εἰς τέλος γροσίων 10 κατὰ πρόσωπον τοὺς εἰς Χεδζάζην καὶ Ὑεμένην διὰ τῶν λιμένων τῆς Ἐρυθρᾶς μεταβαίνοντας προσκυνητὰς ἢ ταξειδιώτας καὶ πρὸς τούτοις ἀπαιτεῖ φόρον ἰδιαίτερον παρὰ τῶν εἰς Βαγδάτην μεταβαινόντων προσκυνητῶν καὶ τῶν μετακομιζομένων πτωμάτων.

1) *Ὁ ὀθωμανικὸς τόννος ἀποτελεῖται ἐξ ὀκ. 792 ἢ χιλιογράμμων 1015 ½.*

Τέλη σημαντήρων. Διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς 4 ἡμέρας τὰ μέχρις 800 τόννων πλοῖα καταβάλλουσι 4 παράδες κατὰ τόννον, 2 δὲ παράδες κατὰ τόννον τὰ ἄνω τῶν 800. Μετὰ παρέλευσιν τῶν 4 ἡμερῶν δι' ἀόριστον χρόνον τὰ τέλη ταῦτα διπλασιάζονται. Μόνα τὰ ὑπὸ ὀθωμανικὴν σημαίαν πλοῖα τὰ κάτω τῶν 300 τόννων κατ' ἐξαίρεσιν δὲν ὑποβάλλονται εἰς τέλη σημαντῆρος.

Τέλη προκυμαιῶν. Διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν ὀκταημερίαν τὰ εἰς τὰς Προκυμαίας προσεγγίζοντα πλοῖα καταβάλλουσι τέλος 20 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου κατὰ τόννον. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Εὐξείνου ἐπάνοδον τὰ προσεγγίζοντα ἐκ νέου καὶ ἤδη καταβαλόντα τέλη προσεγγίσεως πληρόνουσι μόνον 10 ἑκατοστὰ κατὰ τόννον. Εἰς τὸ ἐκ δέκα ἑκατοστῶν τέλος ὑποβάλλονται κατ' ἐξαίρεσιν καὶ τὰ πλοῖα, ὧν τὸ φορτίον ἀποτελεῖται ὁλόκληρον ἐκ γαιάνθρακος, οἰκοδομησίμου ξυλείας καὶ σιτηρῶν.

Τέλη ναυαγοσωστικά. Ταῦτα ὁρίζονται εἰς 20 παράδες κατὰ τόννον μέχρι τῶν 800 καὶ παράδες 10 ἄνω τῆς χωρητικότητος ταύτης.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1900 ὑπῆρχον ἐν ὅλῳ 82 ἀτμόπλοια φορτηγὰ ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικὴν ἔχοντα 88.933 τόννων καθαρὰν χωρητικότητα, ἀντιπροσωπεύοντα δὲ ὁλικὴν ἀξίαν 34.839.486 δραχμῶν χρυσῶν. Τῇ 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μετὰ τὴν πώλησιν δύο ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων εἰς τιμὰς ἀνωτέρας τῆς ἀγορᾶς των ὁ ἀριθμός των εἶχεν ἀνέλθῃ εἰς 99 ἔχοντα χωρητικότητα 113.505 τόννων καταμετρήσεως καὶ ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν χρηματικὴν 44.026.446 δραχμῶν χρυσῶν. Ἤτοι κατὰ τὸ διάστημα τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους 1900 ἠγοράσθησαν 19 φορτηγὰ ἀτμόπλοια χωρητικότητος καθαρᾶς 27.573 τόννων, ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν χρηματικὴν 10.636.960 δραχμῶν χρυσῶν.

Ἡ πρόοδος αὕτη τῆς ἀτμήρους ἐμπορικῆς ναυτιλίας οὐδαμῶς ἐμειώθη κατὰ τὸ ἔτος 1901, διότι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ μέχρι τῆς 31 τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἤτοι ἐντὸς πέντε μόνον μηνῶν ἠγοράσθησαν 12 νέα φορτηγὰ ἀτμόπλοια καταμετρήσεως 15.576 τόννων, ἀντιπροσωπεύοντα χρηματικὴν ἀξίαν 5.941.672 δρ. χρυσῶν. Οὕτω λοιπὸν ἐν χρονικῷ διαστήματι μικροτέρῳ τῶν 18 μηνῶν ἡ ἀτμήρης ναυτιλία τῆς Ἑλλάδος προσεκτήσατο 31 νέα ἀτμόπλοια στοιχίσαντα ἐν ὅλῳ 16.578.632 δρ. χρυσᾶς εἰς τρόπον ὥστε ἀριθμεῖ ἤδη 113 ἀτμοκίνητα σκάφη, καθαρᾶς χωρητικότητος 129.062 τόννων καὶ ὁλικῆς ἀξίας 49.968.118 δραχμῶν χρυσῶν ἢ μᾶλλον 50.000.000 εἰς στρογγύλους ἀριθμούς. Ἡ αὔξησις αὕτη ἰσοῦται ἀκριβῶς πρὸς 50 % ἐντὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους. Εἰς τὴν τοσοῦτον ταχεῖαν ταύτην αὔξησιν συνετέλεσαν αἱ ἐκτάκτως εὐνοϊκαὶ συνθῆκαι, ὑφ' ἃς κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη καὶ πρὸ πάντων τῷ 1900 διετέλει ἡ ἀτμήρης ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἧς τὰ κέρδη ἦσαν σημαντικώτατα, διότι ἀπέδωκαν εἰς τοὺς ἐφοπλιστὰς μερίσματα ὑπερβαίνοντα τὰ μερίσματα, ἅτινα ἠδύνατο

νὰ δίδῃ οἱαδήποτε ἄλλη ἐπιχείρησις. Διὰ τὰ μεγαλείτερα ἀτμόπλοια τὰ διανεμηθέντα καθαρὰ κέρδη ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους ἀνῆλθον μέχρι 42 % ἐπὶ τοῦ κατατεθειμένου κεφαλαίου, διὰ τὰ μέσης χωρητικότητος ἔφθασαν τὰ 25—30 τοῖς %, διὰ δὲ τὰ μικρότερα δὲν ὑπελείφθησαν ὁπωσδήποτε τῶν 20 %. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ λιμενάρχου Σύρου, τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ἐκεῖ ἐφοπλιστῶν ἐκυμαίνοντο μεταξὺ τῶν 20 καὶ τῶν 30 % κατὰ τὴν ἰδίαν των ὁμολογίαν. Ἐν ἔτει 1900 ὁ μέσος ὅρος τοῦ καθαροῦ κέρδους, ὅπερ ἐκ τῶν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐργασθέντων 80 ἀτμοπλοίων αὐτῶν ἀπήλαυσαν οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταί, δὲν ὑπῆρξε κατώτερον τῶν 30 %. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων 19 ἀτμόπλοια ἀγορασθέντα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰργάσθησαν ἐπί τινας μῆνας μέχρι τοῦ τέλους αὐτοῦ, ἐπίσης δὲ δύο ἀτμόπλοια πωληθέντα τὸν Μάϊον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰργάσθησαν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας. Προστιθεμένων καὶ τῶν κερδῶν, ἅτινα ταῦτα εἰσεκόμισαν ὑπολογίζεται ὅτι τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1900 διανεμηθέντων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐφοπλιστὰς μερισμάτων δὲν ὑπῆρξε κατώτερον τῶν 12.000.000 δραχμῶν χρυσῶν. Ἀλλ' ὁ εἰσκομισθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα χρυσὸς δὲν περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο. Ὑπάρχουσι καὶ οἱ μισθοὶ τῶν πληρωμάτων, οἵτινες δὲν εἶνε ὀλιγώτεροι τῶν 3 500.000 φράγκων χρυσῶν ἐν συνόλῳ. Ἐπειδὴ μέρος τῶν μισθῶν τούτων δαπανᾶται φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν ὑπολειπόμεθα τῆς ἀληθείας, ἐὰν ὁρίσωμεν εἰς 2.000.000 δρ. χρυσῶν περίπου τὸ ἐκ τούτων εἰσαχθὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα χρῆμα. Οὕτω λοιπὸν διὰ τὸ ἔτος 1900 ὡρισμένως εἰς 14.000.000 δρ. χρυσῶν πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ἐκ τῆς ἀτμήρους ναυτιλίας εἰσαχθὲν εἰς τὴν χώραν ποσὸν τοῦ χρυσοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως πολλὰ τῶν ἀτμοπλοίων ἢ ἐξ ὁλοκλήρου ἀνήκουσιν εἰς Ἕλληνας διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐν μέρει, τὸ πραγματικῶς εἰσελθὸν εἰς τὴν χώραν ποσὸν τοῦ χρυσοῦ εἶνε κατώτερον τοῦ ἄνωθι ὑπολογισθέντος. Πόση εἶνε ἡ μερὶς ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνας, δύσκολον εἶνε νὰ προσδιορισθῇ, διότι οὔτε ὅλα τὰ ἐπ' ὀνόματι Ἑλλήνων τῆς ἀλλοδαπῆς νηολογημένα ἀτμόπλοια ἀνήκουσι πράγματι εἰς αὐτούς οὔτε ἐκεῖνα, ἅτινα τοῖς ἀνήκουσιν, εἶνε πάντοτε ἐξ ὁλοκλήρου ἰδικά των. Ἐν τούτοις ὑπολογίζεται ὅτι πάντως ἡ μερίς, ἣν ἐν τῇ ἀτμήρει ἡμῶν ἐμπορικῇ ναυτιλίᾳ ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες τῆς ἀλλοδαπῆς, εἶνε ἀνωτέρα τῶν 10 %, ἴσως μάλιστα ἀνέρχεται εἰς τὰ 15 %. Παραδεχόμενοι τὴν τελευταίαν ἀναλογίαν, εὑρίσκομεν ὅτι ἐκ τῶν ἐν ἔτει 1900 κερδῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας 2.000.000 δρ. χρυσῶν περίπου ἀνῆκον εἰς Ἕλληνας τῆς ἀλλοδαπῆς. Οὕτω δὲ τὰ κέρδη τῶν ἐν Ἑλλάδι περιορίζονται εἰς 10.000.000 δρ. χρυσῶν· σὺν τῷ ποσῷ δέ, ὅπερ εἰσήχθη ἐκ τῶν μισθῶν τῶν πληρωμάτων ὁ εἰσκομισθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν ἑνὶ ἐνιαυτῷ χρυσὸς δὲν ὑπερέβη τὰ 12.000.000. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ χρυσὸς οὗτος ἔσχεν οἱανδήποτε ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος ἐπίδρασιν, διότι ἐξήχθη καὶ πάλιν σχεδὸν ὁλόκληρος πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀτμοπλοίων. Μόνον ἐν ἔτει 1900, ὡς εἴρηται, ἐπληρώθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον 10.636.960 δρ. χρ. εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐκ τούτων δὲ τοὐλάχιστον τὰ 9,000,000 δρ. χρ. ἐξῆλθον ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας. Ἐπίσης κατὰ

τοὺς πέντε πρώτους μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους σχεδὸν 6.000.000 δρ. χρ. διετέθησαν πρὸς ἀγορὰν ἀτμοπλοίων, εἶνε δὲ ἀμφίβολον, ἐὰν κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσεπράχθη ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ ναῦλοι εἰσὶ κατώτεροι ἢ ἐν ἔτει 1900. Προκύπτει λοιπὸν ἐκ τούτου ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐν Ἑλλάδι δὲν ἀναπτύσσεται ἐγχώριος ναυπηγιακὴ βιομηχανία, αὐταὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας θ' ἀπορροφῶσιν ὁλόκληρον τὸ ἐκ τῶν κερδῶν αὐτῆς εἰσαγόμενον ποσὸν τοῦ χρυσοῦ, ὅστις δὲν θὰ δύναται νὰ συντελῇ εἰς τὴν νομισματικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Τὸ ἐμπορικὸν τοῦτο σωματεῖον τῆς ἰωνικῆς μεγαλοπόλεως εἶνε ἵδρυμα ἐξαιρέτως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν καὶ τὴν διαφώτισιν τοῦ ἐμπορευομένου κόσμου χρήσιμον καὶ κοινωφελές. Συγκεντροῦν ἐν τῷ διοικητικῷ αὐτοῦ συμβουλίῳ ἄνδρας τὰ πρῶτα φέροντας ἐν τῇ ἐμπορικῇ κινήσει τῆς Σμύρνης καὶ πολύτιμον κεκτημένους πεῖραν τῶν συναλλαγῶν, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐποπτείαν καὶ τὴν προστατευτικὴν μέριμναν τῆς Α. Ε. τοῦ πεφωτισμένου καὶ δραστηριωτάτου νομάρχου Ἀϊδινίου Κιαμὴλ πασᾶ, καὶ ἀποβαίνει σὺν τῷ χρόνῳ παράγων τῆς ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως τῆς μικρασιατικῆς ἐκείνης περιφερείας τελεσφορώτατος, τόσον διὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν κύκλων καὶ συμφερόντων ἀγαθῆς ἐπιρροῆς του καὶ τῆς ἐπιδιωκομένης ὑπ' αὐτοῦ συστηματικῆς διαρρυθμίσεως τοῦ ἐμπορίου, ὅσον καὶ διὰ τῶν ἐπωφελῶν αὐτοῦ δημοσιευμάτων, ἐν οἷς ἀξιολογώτατα πρὸ πάντων καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως μεστὰ πληροφοριῶν χρησιμωτάτων εἶνε τὰ περὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Σμύρνης στατιστικὰ αὐτοῦ δελτία, τῶν ὁποίων προτάσσονται εἰδήσεις καὶ κρίσεις περὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς σημασίας τῶν διὰ τοῦ μεγάλου τῆς Σμύρνης λιμένος διεξαγομένων συναλλαγῶν.

Ἡ Σμύρνη, σημαντικώτατον τῆς Ἀνατολῆς ἐμπορικὸν κέντρον εὐνοηθεῖσα ὑπὸ τῆς προσφορωτάτης γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, ἀμέσως συγκοινωνοῦσα μετὰ τῶν ἀπεράντων καὶ παροιμιώδους γονιμότητος μικρασιατικῶν πεδιάδων, διὰ θαλάσσης δὲ μετὰ τῶν ἀξιολογωτέρων τῆς Μεσογείου λιμένων, εἶνε καὶ φύσει καὶ θέσει προωρισμένη νὰ κατέχῃ μετὰ τὴν ἐμπορικωτάτην τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους πρωτεύουσαν, τὴν ἐπικρατεστέραν θέσιν ὡς πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀνατολῆς. Ἐξυπηρετουμένη πρὸς βορρᾶν μὲν ὑπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου Κασσαμπᾶ καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῆς γραμμῆς Ἀϊδινίου, διεξάγει ἤδη εὐρυτάτας συναλλαγὰς μετὰ τῶν παραγωγικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπαρχιῶν καὶ ἔχει ἔτι εὐρύτερον ἐν τῷ μέλλοντι τὸ στάδιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, διὰ τῆς βαθμιαίας ἀναπτύξεως τῶν ναυτικῶν συγκοινωνιῶν πρὸς τὰς μεμακρυσμένας τοῦ ἀρχιπελάγους περιφερείας.

Διὰ τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ἐπιδόσεως ἐλπίζεται ἀναλάμψῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἀνθοῦσα ἄλλοτε ὑλικὴ εὐημερία καὶ ἀκμὴ τῶν ἰωνικῶν ἀκτῶν, εἰς τὰς

ὁποίας διέπρεπον ἄλλοτε αἱ πεφημισμέναι ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ εὐδαίμονες πόλεις, ἡ Ἁλικαρνασσὸς καὶ ἡ Ἔφεσος, ἡ Μίλητος καὶ ἡ Κολοφών, ἡ Φώκαια, αἱ Κλαζομεναὶ καὶ τόσα ἄλλα ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἐμπορίᾳ διαφημιζόμενα κέντρα. Τὴν σπουδαιότητα τοῦ διὰ τοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης διεξαγομένου ἐμπορίου δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τις ἐκ τῶν κατωτέρω στατιστικῶν εἰδήσεων, ἃς σταχυολογοῦμεν ἐκ τῶν ἀξιολογωτάτων μετὰ λεπτομεροῦς μεθοδικότητος τὴν ἐμπορικὴν ταύτην κίνησιν ἀναγραφόντων δελτίων τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς πόλεως ταύτης.

Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Σμύρνης διεξαγόμενον μεθ' ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνατολικῶν χωρῶν, ἀλλὰ κυρίως μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις καὶ τὴν πρωτίστην κατέχει θέσιν ὡς τόπος καταναλώσεως τῶν διὰ τοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης εἰσαγομένων προϊόντων, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἀντιπροσωπεύεται κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1900 διὰ τοῦ ποσοῦ γρόσια 153,497,441, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ τοῦ ποσοῦ γρ. 316,289,462. Τὸ δὲ εἰσαγωγικὸν αὐτῆς ἐμπόριον κατὰ τὸ μὲν τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1900 ἀνῆλθεν εἰς γρ. 114,161,833, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον εἰς γρ. 172,289,003.

Ἐν μέσῳ τοιαύτης σημαντικότητος ἐμπορικοῦ κέντρου τὸ Ἐπιμελητήριον τῆς Σμύρνης εὐνόητον εἶνε ὁποίαν εἶνε προωρισμένον νὰ ἐπιτελέσῃ ὥθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν καὶ πόσῳ κοινωφελεῖς ὑπὲρ τῆς ὑλικῆς τῶν μικρασιατικῶν ἐπαρχιῶν ν' ἀποδώσῃ ὑπηρεσίας.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Σμύρνης προκειμένου εἶνε δίκαιον νὰ χαρακτηρισθῇ προσηκόντως ἡ ἀκαταπόνητος καὶ πεφωτισμένη ἐν αὐτῷ δρᾶσις τοῦ ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ καὶ ὑπευθύνου ἰδιοκτήτου τῆς *Ἁρμονίας* ἀξιοτίμου κ. Γ. Αὐθεντίδου, ὅστις εἶνε τῷ ὄντι ἡ ψυχὴ τοῦ ἱδρύματος τούτου· εἰς τὰ φῶτα δὲ καὶ τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ πρέπει ἐν σημαντικῇ μοίρᾳ ν' ἀποδοθῇ ἡ προαγωγὴ καὶ ἡ ἐπωφελὴς εἰς τὰ ἐμπορικὰ τοῦ τόπου συμφέροντα λειτουργία τοῦ ἐπιμελητηρίου τούτου. Γενικῶς ὁμολογεῖται, ἄλλως τε καὶ δικαίως ἐξετιμήθη ἡ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης πολλοῦ λόγου ἀξία συμβολὴ τοῦ κ. Γ. Αὐθεντίδου, οὗ πρὸς ταῖς ἄλλαις καὶ ἐμβριθεῖς οἰκονομολογικὰς μελέτας δημοσιεύει ἑκάστοτε ἡ *Ἁρμονία*.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΤΟ ΚΟΝΙΑΚ
Σ. ΚΑΙ Η. ΚΑΙ Α. ΜΕΤΑΞΑ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

μετὰ Κεφαλαίου ἐκ Λιρῶν Στερλινῶν 10,000,000

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ ΕΝ ΓΑΛΑΤΑι

Πρακτορεῖον ἐν τῇ Πόλει, Πλατεῖα Γενῆ Τζαμί.
Γραφεῖον ἐν Πέραν, Μεγάλη ὁδὸς, ἀριθ. 347.

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ

Ἀτταλείᾳ	*Ἀγκύρᾳ*	*Θεσσαλονικῃ*	*Μιτυλήνῃ*	*Σμύρνῃ*
Ἀδάνοις	*Ἀμισῷ*	*Ἰκονίῳ*	*Οὐσακίῳ*	*Σοφίᾳ*
Ἀϊδινίῳ	*Βαγδάτῃ*	*Καΐρῳ*	*Προύσῃ*	*Τραπεζοῦντι*
Ἀλεξανδρείᾳ	*Βηρυττῷ*	*Λάρνακι*	*Πὸρτ-Σαΐδ*	*Φιλιππουπόλει*
Ἀδριανουπόλει	*Δαμασκῷ*	*Μερσίνῃ*	*Ρουστσουκίῳ*	*Χαλεπίῳ*

Προκαταβολαὶ ἐπὶ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ εἰς τρέχοντα λογαριασμὸν ἐπὶ ὑποθήκῃ χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν.

Προεξόφλησις ἀξιῶν.

Ἔκδοσις συναλλαγμάτων, ἐπιταγῶν, πιστωτικῶν ἐπιστολῶν διὰ τηλεγραφικῶν διαταγῶν, ἐπὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἄνοιγμα τρεχουμένων λογαριασμῶν, φύλαξις τίτλων καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων.

Εἴσπραξις τοκομεριδίων καὶ συναλλαγμάτων ἐπὶ τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐκτέλεσις διαταγῶν ἐπὶ Χρηματιστηρίων. Πώλησις καὶ ἀγορὰ νομισμάτων.

Ἡ ***Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα*** δέχεται καταθέσεις κεφαλαίων ὡρισμένης προθεσμίας ἐπὶ τόκῳ ὡς ἑξῆς:

3 1/2 % τὸ ἔτος διὰ καταθέσεις δύο ἐτῶν προθεσμίας.
3 % τὸ ἔτος διὰ καταθέσεις ἐτησίας προθεσμίας.
2 % τὸ ἔτος διὰ καταθέσεις ἑξαμήνου προθεσμίας.
1 1/2 % τὸ ἔτος διὰ καταθέσεις τριμήνου προθεσμίας.

ΛΥΩΝΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ

(CRÉDIT LYONNAIS)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Φράγκα 250,000,000.

Καθ' ὁλοκληρίαν καταβληθέν

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Γαλατᾶ, Καράκιοϊ, Χαλατζιὰν Χὰν (Παρὰ τὴν Γέφυραν).

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ἐν τῇ Πόλει, Πλατεῖα Σουλτὰν Χαμάμ.

Ἐν τῷ Πέρᾳ, Μεγάλη ὁδός, ἀριθ. 333.

Ἡ ***Λυωνικὴ Πίστωσις*** συνομολογεῖ πᾶσαν τραπεζιτικὴν πρᾶξιν, ποιεῖ προκαταβολὰς ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρεχουμένους ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀξιῶν.

Ἐκδίδει συναλλάγματα ἐπὶ διαφόρων πόλεων τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς.

Ἐκτελεῖ διαταγὰς ἐπὶ Χρηματιστηρίων.

Ἐξαργυροῖ τοκομερίδια. Ἀναλαμβάνει τὴν φύλαξιν τίτλων.

Δέχεται χρηματικὰς προκαταβολὰς καὶ ἐκδίδει ἐντάλματα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΚΙΟΪ

Ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζιτικὴν καὶ χρηματιστικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους.

Τὸ ἐμπορικὸν τμῆμά της δέχεται ἐμπορεύματα πρὸς πώλησιν ἢ παράδοσιν μετὰ ἢ ἄνευ προκαταβολῶν.

Δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις εἰς τρέχ. λογαριασμὸν καὶ ἐπὶ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ πληρόνουσα τόκον:

2 1/2 % διὰ χρήματα εἰς πρώτην ζήτησιν
3 % » προθεσμίαν 3 μηνῶν
3 1/2 % » » 6 »
4 % » » ἑνὸς ἔτους

καὶ ἀναλόγως διὰ μακροτέρας προθεσμίας.

Διὰ καταθέσεις ταμιευτηριακὰς καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων πληρόνει 1 % περιπλέον.

Οἱ πελάται τῆς Τραπέζης δύνανται νὰ καταθέτωσι παρ' αὐτῇ πρὸς φύλαξιν δωρεὰν τὰ χρεώγραφα καὶ τιμαλφῆ των.

Τὸ Γραφεῖόν της τοῦ Πέραν (δίοδος Παναγίας) ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ χρηματοκιβώτια δι' ἐνοίκιον τοῦ καλλιτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου συστήματος ἀντὶ λ. Ὀθ. 2 ἐτησίως καὶ 20 γρ. μηνιαίως.

Ἕδρα ἐν Μιτυλήνῃ Ὑποκαταστήματα ἐν Κων/πόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Γραφεῖα ἐν Πόλει καὶ Σταυροδρομίῳ Κων/πόλεως.

Ἀντιπρόσωποι: Ἐν Δικελῇ, Ναζλῇ, Μαγνησίᾳ καὶ Τσεσμὲ τῆς Μικρασίας καὶ διάφορα πρακτορεῖα ἀνὰ τὴν Ἀνατολήν, ἔνθα προσεγγίζουν τὰ ἀτμόπλοια Κούρτζῃ, ἀνήκοντα αὐτῇ.

Médjidié 4me

Médaille de beaux arts

CHEMISERIE BELFAST

G. & V. STRONGUILO

Chemisiers de S. M. I. le Sultan

185 — Grand' Rue de Péra — 185

CONSTANTINOPLE

GRANDS MAGASINS

AU BON MARCHÉ

BORTOLI FRÈRES

Maison fondée en 1854

Grand' Rue de Péra, 354 et Rue Mézarlik (Petits-Champs), 29.

N'a pas de Succursale à Constantinople.

MAISON PRINCIPALE, Rue Vacon, 23, Marseille. — MAISON D'ACHAT, Rue de l'Entrepot, 23, Paris.

Parfumerie, Brosserie, Tabletterie, Articles de fantaisie, Petits bronzes, Bijouterie, Articles de fumeurs, Gants, Cravates, Lingerie, Articles de Bureaux, Articles de Chasse, Jouets, Articles de Ménage, Cristallerie, Verrerie, Porcelaine, Faïences, Articles d'Eclairage, Literie, Article de Gymnastique, Mercerie, Rouennerie, Lainage, Bonneterie, Chaussures, Vins, Liqueurs, Conserves, Bonbonnerie, Confisserie, Biscuits anglais et français, Thés, Articles de voyage etc., etc.

GRAND ASSORTIMENT D'ORFEVRERIE CHRISTOFLE et OBJETS POUR LA PHOTOGRAPHIE

PRIX FIXE

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τοῦ κόσμου πόλεις καὶ ἴσως ἡ μᾶλλον εὐνοϊκῶς τοποθετημένη εἶνε ἡ ὑπερόχου καλλονῆς βασιλικὴ τοῦ Βοσπόρου νύμφη, ἡ τόσον μεγαλοπρεπῶς καὶ μὲ πομπώδη νωχέλειαν ἐξηπλωμένη εἰς δύο Κωνσταντινούπολις. Εἶνε ἡ πόλις διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει κανεὶς νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ ἐπιφωνήματα τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἐκπλήξεως, ὅταν κατορθώσῃ ν' ἀντιληφθῇ ὑπὲρ τὸν συνεχῆ ἐκεῖνον συμφυρμὸν τῶν οἰκιῶν

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

ἠπείρους καὶ εἰς τρεῖς παραλίας. Καμμία ἄλλη πόλις δὲν παρουσιάζει τὴν γραφικὴν αὐτὴν τῆς θέσεως ποικιλίαν, ὅσον δὲ καὶ ἂν ἐξυμνῆται ἡ ὀλβία τοῦ Ἀδριατικοῦ πόλις, ἡ ἱστορικὴ πρωτεύουσα τῶν δογῶν καὶ θαυμάζεται ἡ περιπαθὴς καλλονὴ τῆς ὡραίας Νεαπόλεως καὶ αἱ σπάνιαι ἀπόψεις τῆς Λισσαβῶνος καὶ τοῦ Ρίου Ἰανεΐρου, τίποτε ἐξ ὅλων τούτων δὲν ἰσοφαρίζει πρὸς τὴν χάριν, τὸ πολύτροπον καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὰ ὁποῖα τόσον δαψιλῶς παρουσιάζει ἡ καὶ τῶν μνημείων τὸ σπάνιον καὶ μοναδικὸν θέαμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει αὕτη εἰς τὸν κατὰ πρώτην φορὰν βλέποντα αὐτήν.

Ἡ καλλιτέρα στιγμὴ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τοῦτο εἶνε ἡ αὐγὴ ὡραίας θερινῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν ἀπὸ τῆς γαλανῆς καὶ ἐλαφρῶς ὑπὸ τῆς πρωινῆς αὔρας ρυτιδουμένης Προποντίδος εἰσπλέοντα τὸ πανόραμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται ἐνώπιόν του, μόλις παραπλεύσῃ τὸν λευκάζοντα Ἅγιον Στέφανον, εἶνε

ὑπέρτερον πάσης περιγραφῆς. Ὁ πρὸ ὀλίγου ἀνυψωθεὶς ἥλιος ἀρχίζει νὰ ἐπιχύνῃ τὰς καταχρύσους καὶ ροδίνους ἀκτῖνάς του ἐπὶ τῆς κοιμωμένης ἀκόμη πόλεως. Ἡ ἑλαφρά, ὡς ἀραχνώδης νυμφικὸς πέπλος, ὁμίχλη, ἥτις περιβάλλει τὸ ὅλον μὲ μυστηριώδη τινὰ γοητείαν, ἀφίπταται συνεχῶς καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀποκαλύπτει τὰς θαυμασίας καλλονὰς μιᾶς πόλεως ἀπεράντου καὶ ἀκαταλήπτου. Πρὸς τὸ βάθος, ἀριστερά, κατὰ τὸ ἐνδότερον, εἰς ἀπόστασιν, ἣν ὁ ὀφθαλμὸς πλέον δὲν καθορίζει, διαγράφεται ἀτελεύτητος ἡ βασιλικὴ πόλις, ἐνῷ τὰ ἀνάγλυφα αὐτῆς ἐξ ἄλλου σημεῖα πληθύνονται συνεχῶς καὶ φιλαρέσκως προκαλοῦσι τὸ ἄπληστον πλέον βλέμμα τοῦ παρατηρητοῦ. Καὶ πρὸ τῆς θεσπεσίας ταύτης σκηνογραφίας, διὰ τὴν ὁποίαν αἰσθάνεταί τις τὴν ἀνάγκην ὕμνων, ἐπέρχεται ἡ ἄλλη τῆς κυανῆς θαλάσσης μὲ τὰ μικρὰ ἱστιοφόρα καὶ τὰ μικρὰ ἀτμόπλοια, τὰς ὡραίας νησίδας καὶ ὄπισθεν πρὸς τὸ βάθος τὰ ὠχρόλευκα τῆς Βιθυνίας ὄρη, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀφάνταστον τοῦτο θέαμα καὶ ἀποδείξῃ ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα ἀριστουργήματα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ πρὸς τὴν πόλιν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἰσπλέων ἀφαρπάζεται ἀμέσως ἀπὸ τὰς ὀξείας κορυφὰς τῶν μιναρέδων, οἵτινες πρῶτοι ἀποδέχονται τὰς θωπείας τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου. Λεπτότατοι καὶ μὲ τόσην χάριν ὑπὲρ τὴν ἀχανῆ πόλιν ἀνακύπτοντες οἱ μιναρέδες ὑποδεικνύουσι τὰ πολλὰ καὶ ὀγκώδη τεμένη, τὰ ὁποῖα κατάκεινται εἰς τοὺς πόδας των. Κατὰ τὴν πρωινὴν αὐτὴν ὥραν ἀμυδρῶς ἀκόμη διαγράφονται οἱ μολυβδοσκεπεῖς θόλοι των καὶ ἀσαφῶς διακρίνονται αἱ πολυμερεῖς πτέρυγές των. Ἐδῶ ἢ ἐκεῖ ἐγκατεσπαρμέναι φαίνονται μεγάλαι τινὲς οἰκοδομαί, ἐνῷ ἐξ ἄλλου συνεχῶς μετατρέπεται τὸ θέαμα ἀπὸ τὴν λεπτομερεστέραν διαγραφήν. Τίποτε ὅμως ἀκόμη δὲν καθορίζει σαφῶς καὶ ὡρισμένως τὴν θέσιν τῆς πόλεως, ποῦ αὕτη ἀρχίζει, ποῦ ἐκτείνεται καὶ ποῦ καταλήγει. Πρὸς τὸ παρὸν νομίζει τις ὅτι τὰ ἐνώπιόν του ἀνυψούμενα τῆς Χρυσουπόλεως ὄρη καὶ ἡ τῆς Χαλκηδόνος παραλία περικλείουν ὅλα τὰ σύνορα τῆς μεγάλης πόλεως.

Ἀλλ' ἐνόσῳ προχωρεῖ τις τὰ πράγματα καθορίζονται σαφέστερον. Μόλις ἐγκαταλείψῃ ὄπισθεν τὸν Ἅγιον Στέφανον καὶ τὸ Μακροχώριον, ἀμέσως διακρίνει τὴν ὀγκώδη σειρὰν τῶν τειχῶν, ἅτινα ὡς γίγαντες τεράστιοι ἀνορθοῦνται πρὸς φρούρησιν τῆς πόλεως. Παρέρχονται αὐτοὶ ὡς μία πρωινὴ ὀπτασία καὶ τότε ἐκτυλίσσεται ὁ κοσμοβριθὴς ἐκεῖνος τῆς Σταμπούλ κυκεών, μὲ τὰς ἐριζούσας περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ ἐδάφους οἰκίας, τοὺς ἐκτεταμένους κήπους, τοὺς συνεχῶς ἀνακύπτοντας λοφίσκους καὶ τὰ πολυποίκιλα τζαμία. Ἡ ὄψις εἶνε ἐξαιρετικὴ καὶ ἀνέλπιστος καὶ τοῦτο ἀκόμη ζωηρότερον καθιστᾷ τὸ ἀποτόμως ἐδῶ ἢ ἐκεῖ ὑπεισδῦον πρωινὸν φῶς. Μία ἔκτασις μεγάλη φωτίζεται ἐξ ὁλοκλήρου, ἐνῷ παρέκει εἰς παχεῖαν ἀκόμη σκιὰν παραμένει ὁλόκληρος συνοικισμός. Καὶ ἡ ποικιλία αὐξάνει συνεχῶς καθόσον προχωρεῖ πρὸς τὴν ἀμυδρῶς ἤδη διαφαινομένην ἄκραν.

Τώρα πλέον ἀναφαίνονται μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας των τὰ προέχοντα μέρη τῆς πόλεως. Ὁ ἥλιος αἰφνιδίως περιλούει τὰ πάντα μὲ τὸ χρυσοῦν του φῶς καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶχέ τις

προηγουμένως κἄτι συγκεχυμένον καὶ ἀκαθόριστον, κἄτι περιέργως καὶ προκλητικῶς μυστηριῶδες, ἀναβλέπει ἀμέσως ὅλην τὴν ἀχανῆ ἔκτασιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγκατασπείρονται χιλιάδες οἰκοδομῶν. Οἱ πρὸς τὴν θάλασσαν λόφοι ἐπιδεικνύουν ὅλον τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν βασιλικὴν τῆς πόλεως καλλονὴν καὶ τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα συναγωνίζονται πρὸς τὴν γοητείαν τῆς ὡραίας τοῦ περιβάλλοντος φύσεως. Ἡ Ἁγία Σοφία φαίνεται καθαρὰ πλέον· οἱ ἀπέριττοι μιναρέδες, οἱ ὁποῖοι τὴν περιβάλλουν, διαγράφουν

Ἀποψις του Λιμενος και του Βοσπορου

ἐν ὅλῃ τῇ ἀκριβείᾳ τὴν θέσιν τοῦ ἐπιβλητικοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τόσων αἰώνων ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ ὡραίου λόφου. Φαίνεται ἐκεῖ ὑψηλὰ ὡς ἀποδεχομένη τρόπον τινὰ τὴν λατρείαν ὅλης τῆς περὶ αὐτὴν ἐμψύχου καὶ ἀψύχου φύσεως. Καὶ παρ' αὐτὴν τὰ ἀνάκτορα καὶ ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἀναφέρουν ἀμέσως εἰς τὴν μνήμην τὸ πλῆρες ἐνδιαφέροντος ἱστορικὸν παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἀκμαῖον συνεκέντρωσεν ἡ ζηλευτὴ πόλις ἀπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς Βύζαντος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ὅλαι ἐν τούτοις αἱ ἐντυπώσεις παρέρχονται ἀκαριαίως, ὅταν παρακάμψῃ τις τὴν Ἄκριν τοῦ Σεραΐου. Καὶ τὸ ἱστορικὸν παρελθὸν καὶ ἡ ἀφάνταστος καλλονὴ τῆς ἀπέναντι ἐκτεθειμένης ἀσιατικῆς φύσεως ὑποχωροῦν καὶ πρὸ τῶν ἐκθαμβων ὀφθαλμῶν ἀνακύπτει τότε τέλειον πλέον τὸ πανόραμα τῆς πόλεως. Δὲν ὑπολείπεται τίποτε ἐξ αὐτοῦ καὶ ὅ,τι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη στιγμῶν ἐφαίνετο σκοτεινὸν καὶ ἀκατάληπτον τώρα εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν φανερόν. Δὲν περιορίζεται λοιπὸν ἡ πόλις μόνον πρὸς τὴν Προποντίδα οὐδὲ λήγει ἡ θάλασσα κατὰ τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἄκρον. Ὄπισθεν αὐτοῦ εἰς μίαν καὶ μόνην στροφὴν τοῦ πλοίου ἀποκαλύπτεται νέος κόσμος, ἄλλη πόλις ἀτελεύτητος πλέον αὕτη, διαφορετικαὶ θάλασσαι, ἀπρόοπτα μέρη καὶ ὅ,τι ἄλλο δύναται νὰ φαντασθῇ κανεὶς διὰ μίαν ἐξ ἴσου πολυποίκιλον γεωγραφικὴν θέσιν. Πρέπει νὰ συνέλθῃ ἐπί τινας στιγμάς, νὰ παρατηρήσῃ ἐπανειλημμένως καὶ προσεκτικὰ καὶ τότε μόλις θ' ἀντιληφθῇ καλῶς τὸ διάγραμμα καὶ τὴν θέσιν τῆς μυθώδους ταύτης καὶ ἱστορικῆς πρωτευούσης.

Πρὸς τὰ δεξιὰ ἐκτυλίσσεται ἀποτό-

μως ὁ μαγικὸς Βόσπορος μὲ τὰς γραφικὰς ὁροσειράς του, τὰ παχύσκια ἄλση του καὶ τὰς δίκην λευκῶν στιγμάτων ἐπαύλεις του· τὸ ὀφιοειδὲς πανόραμά του καθιστᾷ ἀκόμη προκλητικώτερον τὸ ἄλλο τόσον γραφικὸν σύνολον. Πόλεις ὁλόκληροι καταλαμβάνουν τὰ ἐγγύτερα αὐτοῦ παράλια καὶ συνοικισμοὶ ἀτελεύτητοι, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων διακρίνονται τὰ μέλανα καὶ πένθιμα τῶν κυπαρίσσων δάση, πλημμυροῦν τὰ ἐνδότερα αὐτοῦ. Ἀπέναντι ἀνορθοῦνται ὁ Γαλατᾶς καὶ τὸ Πέραν μὲ τὰς μεγάλας καὶ βαρείας οἰκοδομὰς καὶ τὸν ὀγκώδη προέχοντα Πύργον. Ἡ μεγάλη καὶ ἀναπεπταμένη θάλασσα μετατρέπεται ἀποτόμως καὶ ἐνῷ ὁ κυματώδης καὶ ἀνήσυχος Βόσπορος προκύπτει ὡς μόνη στενὴ πρὸς αὐτὴν διέξοδος, δειλὴ ἐξ ἄλλου ἀναφαίνεται ἡ βαθεῖα τοῦ Κερατίου κόλπου αὐλαξ. Ἡ πρὸς τὴν Προποντίδα πόλις ἀνακύπτει καὶ ἐντεῦθεν ἀπέραντος μὲ ἐπιβλητικοὺς λόφους, κρεμαστὰς οἰκοδομάς, μεγαλοπρεπῆ τεμένη, καινοτρόπους παραλλαγάς. Καὶ συναγωνίζεται μὲ ἐρωτοτροπίαν πρὸς τὴν ἀντικειμένην αὐτῇ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς τοῦ θολοῦ καὶ ἐπιμήκους κόλπου διὰ νὰ χαθῇ ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῆς πρὸς τὸ βάθος ἐν μέσῳ τῆς ἀραχνοϋφάντου τῶν ἄκρων σκηνογραφίας.

Οὐδαμοῦ διαβλέπει τις τέλος. Πανταχοῦ, ἐπὶ τῆς Προποντίδος, ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας, ἐπὶ τῶν δύο τοῦ Βοσπόρου ὀχθῶν, κατὰ τὰς δύο τοῦ Κερατίου πλευράς, ἀνορθοῦνται συνεχῶς πόλεις, καὶ ὅλαι αὐταὶ συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν κολοσσιαίαν καὶ ἀχανῆ Πόλιν, τῆς ὁποίας κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἴδῃ ἐν ταὐτῷ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Τὸ Λονδῖνον μὲ τὰ 5 του ἑκατομμύρια ἔχει καὶ τὰ δύο ἐπάνω ἀπὸ τὸν Πύργον τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Παρίσιοι τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὸν Πύργον Ἔϊφφελ· ἀλλ' ἡ Κωνσταντινούπολις τῶν δύο ἠπείρων καὶ τῶν τριῶν παραλιῶν δὲν γνωρίζει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος. Εἶνε ἡ πόλις, τῆς ὁποίας τὰ ἄκρα χάνονται, ὅπως ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας, εἰς τὰς μυθολογικὰς παραδόσεις.

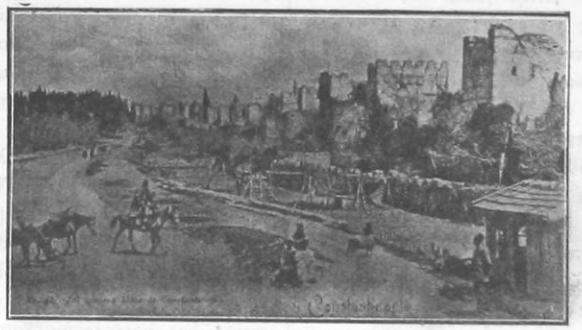
***

Τρεῖς χωρισταὶ καθ' ὁλοκληρίαν πόλεις ἀποτελοῦν τὴν Κωνστ/πολιν ἑκάστη μὲ τὴν ἰδιορρυθμίαν της, μὲ τὸν χαρακτῆρά της, μὲ τὴν ἰδιαιτέραν της ὄψιν. Ἑκάστη ζῇ δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ μολονότι ἀπὸ κοινοῦ ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τῆς πόλεως, διαφέρουν ἐν τούτοις οὐσιωδῶς καὶ μέχρι τοιούτου βαθμοῦ, ὥστε νὰ νομίσῃ τις ὅτι ἀπέχουν ὁλοκλήρους λεύγας ἡ μία τῆς ἄλλης.

Μίαν πόλιν, τὴν κυριωτέραν καὶ μᾶλλον σημαντικήν, σχηματίζει τὸ Βυζάντιον, τὸ ἀρχαῖον καὶ ἱστορικὸν ἄστυ, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶχον τὴν ἕδραν των οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες καὶ ἔχουν εἰσέτι αὐτὴν οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως· δευτέραν ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Κερατίου Περαία, εἰς δευτερευούσας ἱκανὰς καταμεριζομένη, καὶ τρίτη ἡ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας Χρυσούπολις καὶ ἡ Χαλκηδών, μετὰ τῶν ὁποίων καταλέγονται τὰ πλησιόχωρα χωρία καθὼς καὶ αἱ Πριγκηπόννησοι. Καὶ δύναταί τις βεβαίως τὸ σύνολον τοῦτο νὰ θεωρήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου ὡς ἀπαρτίζον τρεῖς χωριστὰς πόλεις, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς τοῦ πράγματος ἀντίληψις ἐπιβάλλει ἀναντιρρήτως τὰς ἐπὶ τοσαύτης ἐκτάσεως ἀνιδρυμένας πόλεις, νὰ

ἀντιληφθῇ ὡς μίαν καὶ μόνην περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον συνεχῶς στρεφομένην.

Ἁπλῆ ἐπίσκεψις καὶ παρατήρησις εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν αὐτῶν πόλεων μαρτυρεῖ ἀμέσως τὴν μεγάλην μεταξύ των διαφοράν· οὐδ' ἔχει τις ἀνάγκην μεγάλων γνώσεων καὶ ἐκτάκτου παρατηρήσεως διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ πνεῦμα, ὅπερ διακρίνει μίαν ἑκάστην. Ἐνῷ εἰς τὴν Σταμπούλ διασῴζεται ἀκμαῖος καὶ ἀμετάβλητος ἀκόμη ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος, γνησίας δέ τις ἀνευρίσκει τὰς ἕξεις καὶ τὰ ἤθη τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὰς μονήρεις καὶ

Το Επταπυργιον

ἀθορύβους συνοικίας, ὅπου οὗτοι πλεονάζουσιν, ἀλλοία ὅλως παρίσταται ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων εἰς τὸν πολυπράγμονα Γαλατᾶν καὶ τὸ εὐρωπαΐζον Σταυροδρόμιον. Ἐδῶ πλεονάζει ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς καὶ ἀπαντᾷ ὁ νεώτερος βίος μὲ πάσας τὰς πολυτρόπους αὐτοῦ μορφάς. Τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ τράπεζαι ἐνταῦθα ἔχουσιν ἐγκαθιδρύσῃ τὴν δρᾶσίν των, πᾶσα δὲ γενναιοτέρα ἐπιχείρησις ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτου ὁρμᾶται. Καὶ ἔχει τις ἀντικειμένας, πλησιαίτατα ἀλλήλων, δύο πόλεις, τὴν μίαν σχεδὸν ἀσιατικήν, τὴν ἄλλην σχεδὸν εὐρωπαϊκὴν καὶ δύναται σχεδὸν κατὰ βούλησιν εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην μὲ πλήρη τὴν μεταλλαγὴν τῶν ἕξεων καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ βίου. Τὸ ἄλλο ἐπὶ τῆς Ἀσίας τρίτον τῆς πόλεως δὲν ἔχει κυρίως εἰπεῖν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα· ἀναλόγως τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἔχει τις ὑπ' ὄψιν παρουσιάζει εὐρωπαϊκὴν ἢ ἀνατολικὴν ὄψιν, περισσότερον ὅμως τὴν τελευταίαν ταύτην. Τοιαύτην καθόλου ὄψιν ἔχει ἡ τριπλῆ Κων/πολις.

Τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν διεγεῖρον τὴν μελέτην καὶ προσοχὴν εἶνε τὸ πρῶτον τμῆμα. Ἔχει ἀμετάβλητον τὸ ἀρχαϊκὸν αὐτοῦ σχῆμα, ὅπως ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν καὶ κατὰ τοῦτο διακρίνεται οὐσιωδῶς καθόσον προβάλλει ἐν τῇ τοιαύτῃ ὄψει του ἀπαράλλακτον. Εἶνε δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τριγωνικὸν καὶ περιορίζεται ἀπὸ τὰ τείχη, τὰ ὁποῖα ἐκτείνονται ἐπὶ τῶν θαλασσίων πλευρῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀφ' ἑτέρου. Ἀπὸ τῆς Ἄκρας τοῦ Σεραΐου ἡ πρὸς Β. πλευρά, ἡ ἐπὶ τοῦ Κερατίου κόλπου διήκει μέχρι τοῦ παλατίου

μως ὁ μαγικὸς Βόσπορος μὲ τὰς γραφικὰς ὀροσειράς του, τὰ παχύσκια ἄλση του καὶ τὰς δίκην λευκῶν στιγμάτων ἐπαύλεις του· τὸ ὀφιοειδὲς πανόραμά του καθιστᾷ ἀκόμη προκλητικώτερον τὸ ἄλλο τόσον γραφικὸν σύνολον. Πόλεις ὁλόκληροι καταλαμβάνουν τὰ ἐγγύτερα αὐτοῦ παράλια καὶ συνοικισμοὶ ἀτελεύτητοι, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων διακρίνονται τὰ μέλανα καὶ πένθιμα τῶν κυπαρίσσων δάση, πλημμυροῦν τὰ ἐνδότερα αὐτοῦ. Ἀπέναντι ἀνορθοῦνται ὁ Γαλατᾶς καὶ τὸ Πέραν μὲ τὰς μεγάλας καὶ βαρείας οἰκοδομὰς καὶ τὸν ὀγκώδη προέχοντα Πύργον. Ἡ μεγάλη καὶ ἀναπεπταμένη θάλασσα μετατρέπεται ἀποτόμως καὶ ἐνῷ ὁ κυματώδης καὶ ἀνήσυχος Βόσπορος προκύπτει ὡς μόνη στενὴ πρὸς αὐτὴν διέξοδος, δειλὴ ἐξ ἄλλου ἀναφαίνεται ἡ βαθεῖα τοῦ Κερατίου κόλπου αὐλαξ. Ἡ πρὸς τὴν Προποντίδα πόλις ἀνακύπτει καὶ ἐντεῦθεν ἀπέραντος μὲ ἐπιβλητικοὺς λόφους, κρεμαστὰς οἰκοδομάς, μεγαλοπρεπῆ τεμένη, καινοτρόπους παραλλαγάς. Καὶ συναγωνίζεται μὲ ἐρωτοτροπίαν πρὸς τὴν ἀντικειμένην αὐτῇ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς τοῦ θολοῦ καὶ ἐπιμήκους κόλπου διὰ νὰ χαθῇ ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῆς πρὸς τὸ βάθος ἐν μέσῳ τῆς ἀραχνοϋφάντου τῶν ἄκρων σκηνογραφίας.

Οὐδαμοῦ διαβλέπει τις τέλος. Παντοχοῦ, ἐπὶ τῆς Προποντίδος, ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας, ἐπὶ τῶν δύο τοῦ Βοσπόρου ὀχθῶν, κατὰ τὰς δύο τοῦ Κερατίου πλευράς, ἀνορθοῦνται συνεχῶς πόλεις, καὶ ὅλαι αὐταὶ συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν κολοσσιαίαν καὶ ἀχανῆ Πόλιν, τῆς ὁποίας κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἴδῃ ἐν ταὐτῷ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Τὸ Λονδῖνον μὲ τὰ 5 του ἑκατομμύρια ἔχει καὶ τὰ δύο ἐπάνω ἀπὸ τὸν Πύργον τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Παρίσιοι τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὸν Πύργον Ἔϊφφελ· ἀλλ' ἡ Κωνσταντινούπολις τῶν δύο ἠπείρων καὶ τῶν τριῶν παραλιῶν δὲν γνωρίζει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος. Εἶνε ἡ πόλις, τῆς ὁποίας τὰ ἄκρα χάνονται, ὅπως ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας, εἰς τὰς μυθολογικὰς παραδόσεις.

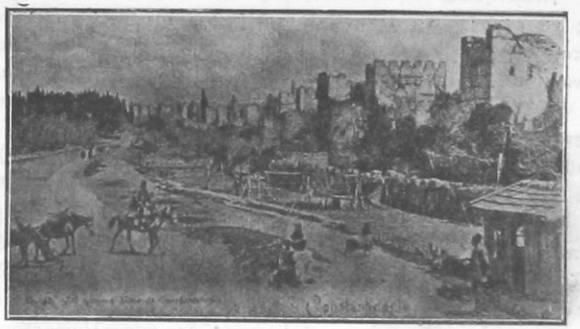
***

Τρεῖς χωρισταὶ καθ' ὁλοκληρίαν πόλεις ἀποτελοῦν τὴν Κωνστ/πολιν ἑκάστη μὲ τὴν ἰδιορρυθμίαν της, μὲ τὸν χαρακτῆρά της, μὲ τὴν ἰδιαιτέραν της ὄψιν. Ἑκάστη ζῇ δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ μολονότι ἀπὸ κοινοῦ ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τῆς πόλεως, διαφέρουν ἐν τούτοις οὐσιωδῶς καὶ μέχρι τοιούτου βαθμοῦ, ὥστε νὰ νομίσῃ τις ὅτι ἀπέχουν ὁλοκλήρους λεύγας ἡ μία τῆς ἄλλης.

Μίαν πόλιν, τὴν κυριωτέραν καὶ μᾶλλον σημαντικήν, σχηματίζει τὸ Βυζάντιον, τὸ ἀρχαῖον καὶ ἱστορικὸν ἄστυ, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶχον τὴν ἕδραν των οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες καὶ ἔχουν εἰσέτι αὐτὴν οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως· δευτέραν ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Κερατίου Περαία, εἰς δευτερευούσας ἱκανὰς καταμεριζομένη, καὶ τρίτη ἡ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας Χρυσούπολις καὶ ἡ Χαλκηδών, μετὰ τῶν ὁποίων καταλέγονται τὰ πλησιόχωρα χωρία καθὼς καὶ αἱ Πριγκηπόννησοι. Καὶ δύναταί τις βεβαίως τὸ σύνολον τοῦτο νὰ θεωρήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου ὡς ἀπαρτίζον τρεῖς χωριστὰς πόλεις, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς τοῦ πράγματος ἀντίληψις ἐπιβάλλει ἀναντιρρήτως τὰς ἐπὶ τοσαύτης ἐκτάσεως ἀνιδρυμένας πόλεις, νὰ

ἀντιληφθῇ ὡς μίαν καὶ μόνην περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον συνεχῶς στρεφομένην.

Ἁπλῆ ἐπίσκεψις καὶ παρατήρησις εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν αὐτῶν πόλεων μαρτυρεῖ ἀμέσως τὴν μεγάλην μεταξύ των διαφοράν· οὐδ' ἔχει τις ἀνάγκην μεγάλων γνώσεων καὶ ἐκτάκτου παρατηρήσεως διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ πνεῦμα, ὅπερ διακρίνει μίαν ἑκάστην. Ἐνῷ εἰς τὴν Σταμπούλ διασῴζεται ἀκμαῖος καὶ ἀμετάβλητος ἀκόμη ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος, γνησίας δέ τις ἀνευρίσκει τὰς ἕξεις καὶ τὰ ἤθη τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὰς μονήρεις καὶ

Το Επταπυργιον

ἀθορύβους συνοικίας, ὅπου οὗτοι πλεονάζουσιν, ἀλλοία ὅλως παρίσταται ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων εἰς τὸν πολυπράγμονα Γαλατᾶν καὶ τὸ εὐρωπαΐζον Σταυροδρόμιον. Ἐδῶ πλεονάζει ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς καὶ ἀπαντᾷ ὁ νεώτερος βίος μὲ πάσας τὰς πολυτρόπους αὐτοῦ μορφάς. Τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ τράπεζαι ἐνταῦθα ἔχουσιν ἐγκαθιδρύσῃ τὴν δρᾶσίν των, πᾶσα δὲ γενναιοτέρα ἐπιχείρησις ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτου ὁρμᾶται. Καὶ ἔχει τις ἀντικειμένας, πλησιαίτατα ἀλλήλων, δύο πόλεις, τὴν μίαν σχεδὸν ἀσιατικήν, τὴν ἄλλην σχεδὸν εὐρωπαϊκὴν καὶ δύναται σχεδὸν κατὰ βούλησιν εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην μὲ πλήρη τὴν μεταλλαγὴν τῶν ἕξεων καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ βίου. Τὸ ἄλλο ἐπὶ τῆς Ἀσίας τρίτον τῆς πόλεως δὲν ἔχει κυρίως εἰπεῖν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα· ἀναλόγως τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἔχει τις ὑπ' ὄψιν παρουσιάζει εὐρωπαϊκὴν ἢ ἀνατολικὴν ὄψιν, περισσότερον ὅμως τὴν τελευταίαν ταύτην. Τοιαύτην καθόλου ὄψιν ἔχει ἡ τριπλῆ Κων/πολις.

Τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν διεγεῖρον τὴν μελέτην καὶ προσοχὴν εἶνε τὸ πρῶτον τμῆμα. Ἔχει ἀμετάβλητον τὸ ἀρχαϊκὸν αὐτοῦ σχῆμα, ὅπως ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν καὶ κατὰ τοῦτο διακρίνεται οὐσιωδῶς καθόσον προβάλλει ἐν τῇ τοιαύτῃ ὄψει του ἀπαράλλακτον. Εἶνε δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τριγωνικὸν καὶ περιορίζεται ἀπὸ τὰ τείχη, τὰ ὁποῖα ἐκτείνονται ἐπὶ τῶν θαλασσίων πλευρῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀφ' ἑτέρου. Ἀπὸ τῆς Ἄκρας τοῦ Σεραΐου ἡ πρὸς Β. πλευρά, ἡ ἐπὶ τοῦ Κερατίου κόλπου διήκει μέχρι τοῦ παλατίου

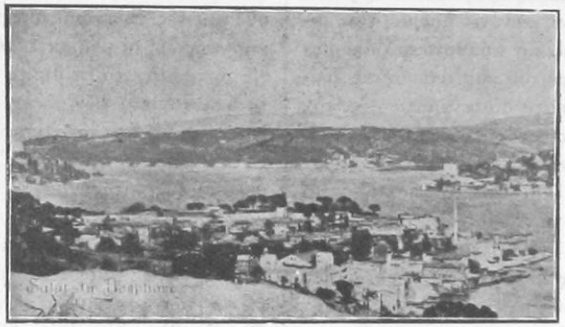
Ἐϊβὰν-Σεραΐου. Ἐκεῖθεν κάμπτει μεσογείως καὶ ἐξακολουθεῖ τοιουτοτρόπως μέχρι τοῦ Ἑπταπυργίου, ὁπόθεν διὰ νέας στροφῆς παραλίως ἐπὶ τῆς Προποντίδος καταλήγει εἰς τὸ ἀρχικὸν σημεῖον. Τὸ τρίγωνον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ Βυζάντιον καὶ τὸ ἄστυ οὕτως εἰπεῖν τῆς ὅλης πόλεως. Εἶνε δὲ σημαντικώτατον, διότι περικλείει ὁλόκληρον τὸ ἱστορικὸν παρελθὸν καὶ συνεπῶς ὅλα ἐκεῖνα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὰ κειμήλια τῆς ἀρχαιοτάτης αὐτῆς πόλεως. Ἐντὸς τοῦ τριγώνου τούτου, ὅπου τόσαι εἰς ἕκαστον βῆμα ἀνακύπτουσιν ἀναμνήσεις, ὀφείλει τις ἰδιαιτέρως νὰ ἐγκύψῃ ὄχι μόνον διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν σημασίαν τῶν ἐγκλειομένων ἱστορικῶν θησαυρῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἥρεμον βίον, ὅστις ἀναπτύσσεται παρὰ τῷ πλεονάζοντι ἐνταῦθα ὀθωμανικῷ στοιχείῳ.

Ἀπὸ τὰ ἴχνη τῆς Μεγαρικῆς ἀποικίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐλάχιστα περισῴζονται· ἀμυδρῶς μόνον γνωρίζομεν ἐκ παραδόσεων καὶ ἱστορικῶν ἀνακοινώσεων τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην θέσιν ἀρχαίου τινὸς ναοῦ καὶ δημοσίου τινὸς οἰκοδομήματος. Ἐμπόριον μόνον εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν ὅτι διεξήγετο σπουδαῖον καὶ ἰδίᾳ διαμετακομιστικόν, ὅπως ἄλλως τοῦτο ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται μέχρι σήμερον. Εἰς τοῦτο συντελεῖ οὐσιωδῶς ἡ θέσις τῆς πόλεως, ἥτις ἀνέκαθεν εὐνοϊκωτάτους παρέσχεν ὅρους εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου τούτου. Ἀλλ' ἂν ἐλάχιστα γνωρίζωμεν περὶ τῶν πρώτων τοῦ Βυζαντίου κατοίκων καὶ μετρίαν τὸ μεγαρικὸν ἄστυ κατέλαβε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θέσιν, τοὐναντίον πλεῖστα ὅσα ἀναγράφει ἡ ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς καὶ μοναδικὴν καθ' ὅλα ἐπιδεικνύει θέσιν ἐπὶ δέκα ὁλοκλήρους αἰῶνας ἡ πόλις, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ ἰσαπόστολος Βασιλεὺς μετέφερε τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἀπεράντου Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Ὅταν διέλθῃ τις τὴν μεγάλην γέφυραν, τὴν συνδέουσαν τὸν Γαλατᾶν πρὸς τὴν ἀντικειμένην πόλιν, αὐτὴν ἐκείνην ἐπὶ τῆς ὁποίας εἰς ὀλίγα λεπτὰ παρέρχονται ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν φυλῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ κάλλιον παντὸς ἄλλου δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀληθῆ χροιὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν γέφυραν ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ μελαψὸν τέκνον τῆς ἐρήμου διαγκωνίζει τὸν κομψὸν τῆς Μεγάλης ὁδοῦ εὐρωπαῖον, καὶ ἡ χαρίεσσα παρισινὴ τὴν βαρεῖαν ἀνατολίτιδα, ἀποτόμως μεταπίπτει εἰς τὴν ἀνατολικὴν πόλιν μὲ ὅλας αὐτῆς τὰς χαρακτηριστικωτέρας ἐκδηλώσεις. Τὸ φαιὸν τέμενος τοῦ Γενῆ Τζαμὶ ἀνορθοῦται ἐπιβλητικὸν καὶ βαρὺ κατὰ τὴν ἐκ τῆς γεφύρας ἔξοδον καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἄρχεται ἀμέσως ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλούσιον εἰς σοβαρότητα καὶ μυστηριῶδες ἀνατολικὸν ἐξωτερικόν. Τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συνωθοῦνται ἐκεῖ κατὰ τὰς βαθμίδας τοῦ μεγάλου τεμένους, ἄλλοι εἰσέρχονται ἐντὸς αὐτοῦ διὰ νὰ προσευχηθοῦν καὶ ἄλλοι ἐντὸς τοῦ περιβόλου αὐτοῦ παρασκευάζονται διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα. Καὶ ὅταν τύχῃ ἡμέρα Παρασκευῆς ἢ ἄλλης μεγάλης ἑορτῆς τὸ πλῆθος εἶνε ἀκόμη περισσότερον· ἀναμένει νὰ ἴδῃ τὴν παρέλασιν τῶν ὡραίων ταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐν τόσῃ παρατάξει καὶ πομπῇ ἀπέρχονται εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ νὰ μετάσχουν τῆς μεγάλης τελετῆς τοῦ προσκυνήματος.

Ἀλλ' ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ συνωστιζομένου κατὰ τὰ κεντρικὰ καὶ θορυβώδη ταῦτα μέρη κόσμου παρέρχονται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὰ πολυτελῆ ὀχήματα τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματούχων, οἵτινες μεταβαίνουσιν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην καὶ τὰ ὑπουργεῖα. Μὲ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν βαρύτητα παρέρχονται, ἰδίως κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, καὶ ἐπιδεικνύουν εἰς ὀλίγας στιγμὰς τελείαν τὴν ὄψιν τῆς ὀθωμανικῆς ἀριστοκρατίας, τὴν ὁποίαν τόση ἐπιβλητικότης χαρακτηρίζει. Αἱ ἄλλαι κοιναὶ καὶ ἀγοραῖαι ἅμαξαι μεταφέρουν συνεχῶς ἀναρίθμητα πλήθη εἰς τὰ διάφορα τῶν ὑπηρεσιῶν κέντρα καὶ βλέπει τις οὕτω μεγάλα ρεύματα ἀνερχόμενα καὶ κατερχόμενα τὰς ὡραίας καὶ δενδροφύτους λεωφόρους, αἵτινες διασχίζουν εἰς ὡρισμένα μέρη τὴν μεγάλην Σταμπούλ. Ἡ κοσμία καὶ δειλὴ ὀθωμανὶς ἀναφαίνεται κἄποτε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· σπεύδει ἀφανῶς διὰ νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μακρὰν εὑρισκομένου συζύγου ἢ διὰ νὰ ἀποστείλῃ γράμματα πρὸς τὸν ἀπουσιάζοντα υἱόν. Καὶ ἐξακολουθεῖ οὕτω ἡ σοβαρὰ αὕτη κίνησις, τὴν ὁποίαν τελείως ἀθόρυβον καὶ ἥρεμον διαβλέπει τις εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὰς μεγάλας διευθύνσεις.

Ἐδῶ τίποτε δὲν ταράττει τὴν σοβαρότητα τῶν πραγμάτων. Εἰς τοὺς ἀχανεῖς διαδρόμους καὶ τὰ μεγάλα δωμάτια ἐπικρατεῖ ἡ γνησία τῶν τουρκικῶν ἕξεων ἐκδήλωσις, οὐδεμία δὲ ἀναδίδεται ταραχὴ ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν παρερχομένων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων προσώπων. Ἐλλείπει ἡ εἰς ἄλλα μέρη ζωηρὰ κίνησις καὶ σπουδὴ καὶ τὰ πράγματα διεξάγονται μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἡσυχίαν καὶ ἁπλότητα· τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον κἄποτε διακόπτει τὴν ἀθόρυβον ταύτην σκηνήν, εἶνε αἱ μακραὶ τῶν γνωρίμων ὁμιλίαι καὶ οἱ μεγαλοπρεπεῖς *τεμενάδες*, τοὺς ὁποίους μὲ τόσην χάριν ἀποδίδουν οἱ γνήσιοι καὶ ἀληθεῖς τῆς τουρκικῆς ἐθιμοτυπίας ὀπαδοί. Ἔξω πρὸ τῆς εἰσόδου ἀναφαίνεται ἡ συρροὴ καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς κίνησις. Τὰ παρακείμενα εἰς τὰ δημόσια ταῦτα καταστήματα καφενεῖα εἶνε πλήρη ἀπὸ θαμῶνας, συνεχῶς δὲ ἔρχονται καὶ ἀπέρχονται τοιοῦτοι, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διακοπῇ τὸ ρεῦμα τοῦτο. Παρέχεται οὕτω μία

Ἀποψις τοῦ Βοσπόρου

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ

ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ κοινοτέρα καὶ ἁπλουστέρα ὄψις τοῦ τουρκικοῦ δημοσίου βίου.

Ἀληθῶς τὸ μικρὸν καὶ ἄνευ ἀξιώσεων καφενεῖον εἶνε τὸ κέντρον, ὅπου ὁ ἀπέριττος καὶ ἥσυχος Ὀθωμανὸς ἀνευρίσκει τὴν ἀπὸ τοῦ ἡμερησίου καμάτου ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν. Κατάκοπος ἢ καὶ μετὰ ὁλοήμερον ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀνάπαυσιν ἐξέρχεται καὶ ἐγκαθιδρύεται εἰς τὸ γειτονικὸν καφενεῖον διὰ νὰ εὕρῃ τοὺς καθημερινοὺς φίλους καὶ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῶν. Δὲν θορυβεῖ, οὐδὲ κἂν μεγαλοφώνως κάμνει τὰς ἀποστροφάς του. Ροφᾷ τὸν ναργιλέ του, κενόνει ἠρέμα τὸν μικρὸν ἀνατολικὸν κύαθον τοῦ ἀρωματώδους καφέ του καὶ ἀπευθύνει ὀλίγας λέξεις κατὰ διαλείμματα εἰς τὸν παρακαθήμενον φίλον. Κἄποτε ποικίλλει τὴν ἀναστροφήν του μὲ ἀθῷόν τι παίγνιον καὶ κατόπιν παραδίδεται πάλιν εἰς τὴν ἡσυχίαν του, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐνοχλῇ κανένα. Καὶ εἶνε ἐξισίως ὡραία ἡ ἁπλῆ αὐτὴ σκηνὴ ἑνὸς ἀγαθοῦ πολίτου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν οἰκιακὴν ἀπέριττον περιβολήν του προσέρχεται εἰς τὸ χαμηλὸν καὶ ἁπλούστατον κατὰ τὸν διάκοσμον καφενεῖον διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἠρεμίαν τῆς κοινωνικῆς κινήσεως.

Εἰς τὰ τουρκικὰ καφενεῖα δὲν ὑπάρχει οὔτε ἡ πολυτέλεια τῶν ἀναλόγων ἐκείνων καταστημάτων τῆς Εὐρώπης οὔτε ἡ περίσσεια τῶν μυρίων ὅσων ἐφευρέσεων, διὰ τῶν ὁποίων ὑπὸ μορφὴν ποτῶν ἢ ἄλλου εἴδους προσφορῶν τὰ πλήθη βιαίως ἐπιζητοῦν τὴν καταστροφήν των. Οὔτε δηλητηριώδη ποτὰ μὲ ἐξωτερικὸν ἀπολάμπον καὶ καταστίλβον οὔτε ποικιλόσχημα καὶ μεγαλώνυμα παρασκευάσματα. Τὸ τουρκικὸν καφενεῖον ὡς πρῶτόν του καὶ κυριώτερον ἔπιπλον ἔχει τὸ δοχεῖον, ὅπου βράζει τὸ πρὸς παρασκευὴν τοῦ καφὲ ὕδωρ, κατόπιν ὀλίγα ἀναπαυτικὰ καθίσματα καὶ κατὰ τρίτον λόγον μερικὰ ἁπλᾶ καὶ ἀφελῆ ἀντικείμενα διακόσμου. Ὁ ἀγαθὸς καὶ γέρων κατὰ τὸ πλεῖστον ***καφετζῆς***, μόλις προσέλθῃ ὁ πελάτης, κομίζει εἰς αὐτὸν τὸ μικρὸν ὀρειχάλκινον δοχεῖον, ὅπου ὑπάρχει τὸ διὰ τὸ ἄναμμα τοῦ σιγάρου πῦρ. Ἔπειτα ἀπέρχεται καὶ ἀναμένει τὴν διαταγήν, ἥτις ἄλλως δὲν ἔχει εὐρείας ἐκτάσεις. Μεταξὺ τῶν τριῶν καὶ μόνων, ἅτινα ἀποτελοῦν τὸ ἐφόδιον τῆς προσφορᾶς, οἱ θαμῶνες ἐκλέγουν συνήθως καφὲ καὶ ναργιλέ· οἱ μείρακες καταφεύγουν εἰς τὸ τρίτον, τὸ ἐπίμηκες λουκοῦμι, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν ἄλλων δύο περιλαμβάνει ὅλον τὸ ἐμπόρευμα τῶν τοιούτων καταστημάτων. Τοιουτοτρόπως μὲ τὰς λιτὰς αὐτὰς ἀπαιτήσεις καὶ προσφορὰς συμπληροῦται ὁ ἐν τῷ καφενείῳ βίος, ὅστις παρέχει ἀναντιρρήτως μίαν ἀπὸ τὰς γνησιωτέρας τῶν τουρκικῶν ἐθίμων ὄψεις. Εἰς τὸν βίον δὲ αὐτὸν δύναται πᾶς τις ζωηρότερον ν' ἀναμετρήσῃ τὴν ἁπλότητα τοῦ παλαιοῦ βίου καὶ τὴν συντηρητικότητα, μετὰ τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι τῶν ἀποκέντρων συνοικιῶν τῆς Σταμπούλ διετήρησαν αὐτόν.

Ὅ,τι ἐν τούτοις ἰδιάζον ὅλως ἀποτελεῖ θέαμα εἶνε αἱ μακραὶ νύκτες τοῦ Ραμαζανίου καὶ αἱ ζωηρότεραι τότε τῶν μωαμεθανῶν δημόσιαι ἀναστροφαί. Κατὰ τὰς νύκτας αὐτὰς—ὅταν μάλιστα ἡ νηστεία συμπέσῃ ἐν χειμῶνι—ὁ κόσμος ὅλος εἶνε ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐν τῇ μετατροπῇ ταύτῃ τῆς νυκτὸς εἰς ἡμέραν καὶ τῶν κοινῶν ἕξεων τοῦ βίου ἐπέρχεται ὅλως διόλου διάφορος ἡ ὄψις αὐτοῦ. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν βραδεῖα καὶ νωθρὰ παρατηρεῖται κατὰ τὴν Σταμπούλ ἡ κίνησις. Μόλις ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς φαίνεται εἰς τὸ μέσον· οἱ ἄλλοι ἀναπαύονται καὶ τὰ δημόσια γραφεῖα μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας λειτουργοῦν. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἥλιος ἀποκλίνῃ καὶ ἡ ἡμέρα πλησιάζῃ νὰ ἐκλείψῃ τότε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ἡσυχάζων κόσμος ἐξεγείρεται, διασπείρεται εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ φροντίσῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἴδια διὰ νὰ κάμῃ τὸ ***ἰφτάρι***. Μετ' ὀλίγον τὸ τηλεβόλον κροτεῖ, ἀναγγέλλον τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ οἱ δι ὅλης τῆς

μεγίστη. Τὰ πολυάριθμα τεμένη κατάφωτα μὲ πλούσιον τὸν φωτεινὸν διάκοσμον τῶν ὑψηλῶν μιναρέδων παραμένουν ἀνοικτὰ διὰ τὰς προσευχὰς καὶ τὰς δεήσεις· τὰ καφενεῖα μὲ ἑορτάσιμον διάκοσμον προσελκύουν συνεχῶς τὰ πλήθη, κατασκευάσματα δὲ καὶ πλεῖστα ὅσα εἴδη ζαχαροπλαστικῆς προκαλοῦν τὴν ὄρεξιν καὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαφόρων. Θέατρα καὶ ἄλλα ἀνάλογα πρὸς διασκέδασιν μέσα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀκαταμάχητον πάντοτε συγκρατεῖ τὴν ὑπεροχήν του ὁ προσφιλὴς ***καραγκιόζης***, εἶνε κατεσπαρμένα εἰς διάφορα κέντρα, πανταχοῦ δὲ παρα-

Ἀποψις τοῦ Βοσπόρου — Νεοχώριον

ἡμέρας ἀπὸ παντὸς οἱουδήποτε πράγματος νήστειες ἐπιδίδονται εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀναγκαίων δυνάμεων. Ἡ λιτότης τῶν συνήθων ἡμερῶν ἀντικαθίσταται μὲ ποικιλίαν δαψιλῆ, πολυσύνθετα δὲ παρασκευάσματα καὶ λιχνεύματα παρατίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τοῦ μέτρια ἀκόμη ἔχοντος τὰ ὑλικὰ μέσα. Κατόπιν ἀρχίζει ἡ ἀναστροφὴ εἴτε ἐν τῇ οἰκίᾳ εἴτε καὶ εἰς τὰ δημόσια κέντρα, ὅπου κατὰ μεγάλα πλήθη παρατηρεῖται ὁ συνωστισμός.

Ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς ἡ συροὴ εἶνε τηρεῖται ἄγνωστος καὶ ἀσυνήθης πανηγυρισμός. Οἱ ἁπλούστεροι κάθηνται εἰς τὰ καφενεῖα, ὅπου ἁπλήστως παρακολουθοῦν τὴν περιπετειώδη ἀφήγησιν τοῦ ***μετάχη*** καὶ τὰς πλήρεις ἐνδιαφέροντος παρεκβάσεις του. Αἱ σκηναὶ αὗται ἐξακολουθοῦν πολλῷ πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Ἀλλ' ὁ ὑπόκωφος τοῦ τυμπάνου κρότος ὑποδηλοῖ τὸ ἐπικείμενον τῆς νυκτὸς τέρμα. Οἱ πάντες τότε ἀπέρχονται πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐδέσματα καὶ μετ' ὀλίγον τὰ πάντα παραδίδονται εἰς τὴν ἡσυχίαν. Τὸ τηλεβόλον κροτεῖ ἅπαξ

σων, ἀποτελοῦν τὸ ὡραιότερον πλαίσιον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ περιβάλῃ μίαν πόλιν τόσον μεγαλοπρεπῆ, τόσον βασιλικήν, τόσον ὡραίαν, ὅπως ἡ Κωνσταντινούπολις. Ἓν ταξείδιον ἐντὸς τοῦ δαιδάλου αὐτοῦ δύναται νὰ παράσχῃ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἀπολαύσεις, νὰ πείσῃ δὲ ἕκαστον πόσον ἐξαίσιον εἶνε τὸ κάλλος τῆς φύσεως.

Ἡ φύσις πράγματι ὑπῆρξε γενναιοτάτη διὰ τὴν βασίλισσαν τῶν πόλεων. Καὶ μόνη ἡ ἀνέφικτος γραφικότης τοῦ Βοσπόρου μὲ τοὺς κόλπους, τὰς προεξοχάς, τὰ ἀκρωτήριά του, τοὺς

Τα Γατκεα Υαλτα — Κιατχανες

λόφους, τὰ ὄρη, τὴν λάγνον φυτείαν θὰ ἤρκει νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἄλλο τῆς φύσεως σύνολον. Τὴν καλλονὴν ὅμως αὐτὴν τῆς φύσεως ἀνέπτυξαν ἀκόμη περισσότερον τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅ,τι πρὶν θὰ προεκάλει τὴν ρέμβην καὶ τὸν θαυμασμὸν σήμερον ἀποτελεῖ τὸ πραγματικὸν ὄνειρον Ἐπάνω εἰς τὰς ὀδοντωτὰς ἐκείνας παραλίας καὶ τὰς καταφύτους τοῦ ἐδάφους διακυμάνσεις ἐκτείνονται αἱ λευκαὶ ἐπαύλεις καὶ αἱ κομψαὶ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ τεχνητὰ ἄλση καὶ οἱ κρεμαστοὶ κῆποι, ἐνῷ κάτωθεν ἐπὶ τῆς βαθυκυάνου θαλάσσης ὡς στίγματα φαίνονται αἱ λέμβοι καὶ τὰ ἐλαφρὰ ἀκάτια καὶ αἱ κομψαὶ ἀτμάκατοι. Καὶ τὸ σύνολον αὐτὸ παρουσιάζεται φαντασμαγορικὸν κατὰ τὰς μεγάλας τῆς ἡμέρας στιγμάς, κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ καθίσταται τελείως ὀνειρῶδες εἰς μίαν χλιαρὰν πανσέληνον νύκτα ἢ ἄλλην τινα φωταψιῶν. Τότε πρέπει κανεὶς νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ἀνέλπιστον αὐτὸ θέαμα καὶ νὰ ἀντιληφθῇ πόσον μεγάλη καὶ μοναδικὴ εἶνε ἡ καλλονὴ αὕτη τοῦ Βοσπόρου.

'Αλλ' οἱ μᾶλλον τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ ἀπείρου ἐρασταὶ δύνανται ν' ἀποθαυμάσουν τὴν φύσιν εἰς τὰς ὡραίας τῆς ἀσιατικῆς παραλίας ἐπὶ τῆς Προποντίδος ἐξοχὰς καὶ εἰς τὰς παρθενικοῦ καὶ ἀγνοῦ κάλλους Πριγκηπονήσους. Ἡ ἠρεμία καὶ ἡ ποίησις βασιλεύουν ἐπ' αὐτῶν. Εἶνε τόσοι αὐτοτελεῖς κόσμοι ἰδανικοῦ καὶ ὡραιότητος ἐν μέσῳ τοῦ ἄλλου κοινοῦ. Καὶ ὅταν κανεὶς εὑρίσκεται ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὅπου τὸ ἄπλετον φῶς τοῦ ἡλίου τυφλόνει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἡ θάλασσα μὲ

τὸν οὐρανὸν ἐκτείνονται ἀτελεύτητοι ἐν τῇ γαλανῇ περιβολῇ των, τότε ἔχει πλήρη καὶ πραγματικὴν τὴν εἰκόνα τῶν νήσων τῶν Μακάρων. Τόσον ἰδεώδης εἶνε ἡ ἀντίληψις τοῦ περιβάλλοντος διὰ τὸν δυνάμενον ν' ἀντιληφθῇ αὐτήν.

* * *

Πόσα πράγματα δὲν ἔχει τις νὰ γράψῃ ἀπὸ θαυμασμὸν καὶ κατάπληξιν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὅσοι καὶ ἂν παρέλθουν θὰ ἀνεύρουν πάντοτε νέας ἐκπλήξεις καὶ ἡ καθολικὴ ἐντύπωσις θὰ εἶνε πάντοτε νέα καὶ πάντοτε ἀνεκμετάλλευτος δι' ὅσους θελήσουν νὰ τὴν διαμορφώσουν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν πόλις· εἶνε ἐκείνη τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει κανεὶς ἀνάγκην νὰ διακρίνῃ.

Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

κατὰ τεύχη ἐκ 16 σελίδων 4ου σχήματος.

ΤΕΡΠΝΟΝ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΗΘΟΠΛΑΣΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΤΟΙΣ ΜΑΘΗΤΕΥΟΥΣΙ ΚΑΙ ΠΑΣΗι ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑι

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Κωνστ/πόλεως γρ. ἀργ. 20. Ἐπαρχιῶν γρ. ἀργ. 25.

Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 5.25.

ΕΚΔΟΤΑΙ

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΚΑΙ Σ^Α

Γαλατᾷ, ὁδῷ Κιουρεκτσιλέρ, ἀριθ. 10.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

ΥΨΗΛΗ ΠΥΛΗ (ΒΑΒ-Ι-ΑΛΗ). Ὁδὸς Ὑψηλῆς Πύλης, Σταμπούλ.

Υπουργικον Συμβουλιον (Συνεδριάζει Τετάρτην καὶ Κυριακήν). Αἱ ΑΑ. ΥΥ. ***Σαΐτ πασᾶς,*** Μέγας Βεζύρης, Πρωθυπουργός. ***Μωχαμὲτ Δζεμαλεδδὶν ἐφένδης,*** Σεῖχ-οὐλ-Ισλάμης. ***Ἀβδουλραχμὰν πασᾶς,*** ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Στρατάρχης ***Μεχμὲτ Ριζᾶ πασᾶς,*** ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν· ***Χασὰν Χουσνῆ πασᾶς,*** τῶν Ναυτικῶν· ***Μεχμὲτ Σαῖδ πασᾶς,*** πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους· ***Ἀχμὲτ Τεβφὶκ πασᾶς,*** ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν· ***Ἀχμὲτ Μεμδοὺχ πασᾶς,*** τῶν Ἐσωτερικῶν· ὁ Στρατάρχης ***Μουσταφᾶ Ζεκῆ πασᾶς,*** τοῦ Πυροβολικοῦ· ***Ἀχμὲτ Ρεσὰδ βέης,*** τῶν Οἰκονομικῶν· ***Ἀβδουλλὰχ Γκαλὶπ πασᾶς,*** τοῦ Ἐθκαφίου· ***Ἀχμὲτ Ζουχδῆ πασᾶς,*** τῆς Παιδείας· ***Μουσταφᾶ Ζιχνῆ πασᾶς,*** τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων· ***Σελὴμ πασᾶς Μελχάμε,*** τῆς Γεωργίας, τῶν Δασῶν καὶ Μεταλλείων· ***Σεφὶκ βέης,*** τῆς Ἀστυνομίας· ***Μεχμὲτ Τεβφὶκ πασᾶς,*** σύμβουλος τῆς Μεγάλης Βεζυρείας.

Μεγαλη Βεζυρεια *(Σαδαρέτι Οὐζμᾶ).* Ἡ Α. Υ. ***Σαΐτ πασᾶς,*** Μέγας Βεζύρης· ἡ Α. Ε. ***Μεχμὲτ Τεβφὶκ πασᾶς,*** σύμβουλος.

Συμβουλιον του Κρατους *(Σουράϊ-Δεβλέτ).* Αἱ ΑΑ. ΕΕ. ***Μεχμὲτ Σαῖδ πασᾶς,*** πρόεδρος· ***Μουσταφᾶ Ταχσὶν βέης,*** ἀρχιγραμματεύς. **Τμῆμα πολιτικὸν** *(Μουλκιὲ-δαϊρεσῆ),* ***Μεχμὲτ Σαῖδ πασᾶς,*** πρόεδρος. **Νομικοῦ** *(Τανζιμάτ),* ***Χατζῆ Ἀκὴφ ἐφένδης.*** **Οἰκονομικοῦ** *(Μαλιέ),* ***Ἰβραχὴμ Δζεμὰλ βέης.*** **Ἀκυρωτικοῦ** *(Μεχκεμέϊ-Τεμίζ),* ***Σεκὴπ βέης.*** **Ἐφετείου** *(Ἰστινάφ),* ***Ἀλῆ βέης.*** **Πρωτοδικείου** *(Μπιδαγέτ)* .....

Υπουργειον του Αυτοκρατορικου Οικου *(Χαζνέϊ-Χασσάϊ-Σαχανέ).* Ἐν Δολμᾶ—Μπαγτσέ. Ἡ Α. Ε. ***Ὀχανὲζ ἐφένδης Σακήζ,*** ὑπουργός· ***Χαφὴζ Ἰβραχὴμ ἐφένδης,*** γενικὸς ἐλεγκτής.

Σεῖχ-ουλ-ισλαματον Πλατεῖα Σουλεϊμανιέ. Ἡ Α. Υ. ***Μωχαμὲτ Δζεμαλεδδὶν ἐφένδης,*** Σεῖχ-οὐλ-ισλάμης· ***Ἀλῆ Ριζᾶ ἐφένδης,*** σύμβουλος.

Υπουργειον των Εξωτερικων *(Χαρδζιὲ Ναζαρετί).* Ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Ἡ Α. Ε. ***Ἀχμὲτ Τεβφὶκ πασᾶς,*** ὑπουργός.

Υπουργειον των Οικονομικων *(Μαλιὲ Ναζαρετί).* Πλατεῖα Σουλτὰν Βαγιαζήδ. Ἡ Α. Ε. ***Ἀχμὲτ Ρεσὰδ βέης,*** ὑπουργός· ***Ραφάουφ βέης,*** σύμβουλος· ***Μαζχὰρ βέης,*** πρόεδρος τοῦ συμβουλίου· ***Ζιᾶ βέης,*** γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου· ***Κιαμὴλ ἐφένδης,*** γεν. διευθυντὴς τοῦ Νομισματοκοπείου· ***Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶς,*** γεν. διευθυντὴς τοῦ Κτηματολογίου· ***Ναζὴφ πασᾶς,*** γεν. διευθυντὴς τῶν ἓξ ἐμμέσων φόρων.

Υπουργειον του Εθκαφιου *(Ἐβκάφι-Χουμαγιοὺν-Ναζαρετί).* Πλατεῖα Ἁγίας Σοφίας. Ἡ Α. Ε. ***Ἀβδουλλὰχ Γκαλὶπ πασᾶς,*** ὑπουργός· ***Σελὴμ Σηρρῆ πασᾶς,*** πρόεδρος τοῦ συμβουλίου· ***Χαμὴτ βέης,*** ἀρχιγραμματεύς.

Υπουργειον των Στρατιωτικων *(Μακάμι-Σερασκερί).* Πλατεῖα Σουλτὰν Βαγιαζήδ. Ἡ Α. Ε. ὁ Στρατάρχης ***Μεχμὲτ Ριζᾶ πασᾶς,*** ὑπουργός· ὁ Στρατάρχης ***Ἐτὲμ πασᾶς,*** ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου.

Διευθυνσις του Πυροβολικου *(Τοπχανέϊ-ἀμιρὲ-χηγιετί).* Ἐν Τοπχανέ. Ἡ Α. Ε. ὁ Στρατάρχης ***Ζεκκῆ πασᾶς,*** ὑπουργός· ***Κιαμὴλ πασᾶς,*** πρόεδρος τοῦ συμβουλίου.

Υπουργειον της Παιδειας *(Μεαρὶφ-οὐμουμιγὲ-Ναζαρετί).* Λεωφόρος Μαχμουδιέ. Ἡ Α. Ε. ***Ἀχμὲτ Ζουχδῆ πασᾶς,*** ὑπουργός· ***Χαϊδὰρ ἐφένδης,*** πρόεδρος τοῦ συμβουλίου· ***Ἀβδουλλὰχ Χασὴπ βέης,*** πρόεδρος τοῦ Λογοκριτ. Συμβουλίου· ***Σαλὴχ Ζεκκῆ βέης,*** διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρ. Μετεωροσκοπείου· ***Χαμδῆ βέης,*** γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρ. Μουσείου· ***Ἀβδοὺλ Ραχμὰν βέης,*** γεν. διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρ. Λυκείου τοῦ Γαλατᾶ-Σεράϊ.

Υπουργειον των Εσωτερικων *(Δαχλιὲ-Ναζαρετί).* Ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Ἡ Α. Ε. ***Μεμδοὺχ πασᾶς,*** ὑπουργός· ***Ἀχμὲτ Τεβφὶκ πασᾶς,*** ὑφυπουργός· ***Φουὰτ βέης,*** γενικὸς γραμματεύς· ***Μεχμὲτ Ἀβνῆ πασᾶς,*** γενικὸς διευθυντὴς τῆς Αὐτοκρατ. Ἰατρικῆς Σχολῆς· ***Ριδβὰν πασᾶς,*** νομάρχης πρωτευούσης· ***Μεχμὲτ Ἀλῆ βέης,*** πρόεδρος τοῦ ΣΤ' Δημαρχιακοῦ τμήματος (Πέραν).

Υπουργειον της Δικαιοσυνης και των Θρησκευματων *(Ἀδλιὲ βὲ Μεζαχὴπ-Ναζαρετί).* Πλατεῖα Ἁγίας Σοφίας. Ἡ Α. Υ. ***Ἀβδουλραχμὰν πασᾶς,*** ὑπουργός· ***Ἀχμὲτ Σουκρῆ ἐφένδης,*** σύμβουλος· ***Κιαζὴμ ἐφένδης,*** δ. ν. διευθυντὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Υπουργειον των Ναυτικων *(Μπαχριὲ-Ναζαρετί).* Ἐν Κασλὴμ πασᾷ. Ἡ Α. Ε. ὁ ἀρχιναύαρχος ***Χασὰν Χουσνῆ πασᾶς,*** ὑπουργός· ὁ ναύαρχος ***Μεχμὲτ πασᾶς,*** πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου ναυτικοῦ συμβουλίου· ὑπναύαρχος ***Φαΐκ πασᾶς,*** ἐπιτελετάρχης· ἀντιναύαρχος ***Σαμῆ πασᾶς,*** λιμενάρχης· ***Ἀζὴζ βέης,*** διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ· ***Μαζχὰρ ἐφένδης,*** διευθυντὴς τῆς συντεχνίας τῶν πορθμέων.

Υπουργειον της Γεωργιας, των Μεταλλειων και Δασων *(Ζιραάτ, Μαδὲν βὲ Ὀρμὰν-Ναζαρετί).* Πλατεῖα Ἱπποδρόμου. Ἡ Α. Ε. ***Σελὴμ πασᾶς Μελχάμε,*** ὑπουργός· ***Χουσεῖν Χουσνῆ πασᾶς,*** ὑφυπουργός. **Γεωργικὴ Τράπεζα:** Ἡ Α. Ε. ***Ζιχνῆ πασᾶς,*** γενικὸς διευθυντής· ***Σεβκὲτ βέης,*** ὑποδιευθυντής.

Υπουργειον της Αστυνομιας *(Ζαπτιὲ-Ναζαρετί).* Ὁδὸς Τιδζαρὲτ-χανέ. Ἡ Α. Ε. ***Σεφὶκ βέης,*** ὑπουργός· ***Ἐδουὰρ Λεφουλὼν βέης,*** γενικὸς ἐπιθεωρητής. ***Μαζχὰρ βέης,*** διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως· ***Χαμδῆ βέης,*** διοικητὴς Πέραν· ***Χαδζῆ Χασὰν πασᾶς,*** διοικητὴς Διπλοκιονίου· ***Χαμδῆ βέης,*** διοικητὴς Χρυσουπόλεως.

Υπουργειον του Εμποριου και των Δημοσιων Εργων *(Ναφαὰ βὲ Τιδζαρὲτ Ναζαρετί).* Ὁδὸς Μαχμουδιέ. Ἡ Α. Ε. ***Ζιχνῆ πασᾶς,*** ὑπουργός· ***Δζεμὰλ βέης,*** ὑφυπουργός· ***Τεβφὶκ βέης,*** ἀρχιλογιστής· ***Χαϊρεδδὶν βέης,*** γενικὸς διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν σιδηροδρόμων· ***Σερὴφ Φικρῆ βέης,*** τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν· ***Χαϊδὰρ βέης,*** τῶν δημοσίων ἔργων· ***Σερβιτσὲν ἐφένδης,*** τεχνικὸς σύμβουλος· ***Μουχτὰρ βέης,*** γενικὸς γραμματεύς· ***Μουχὴπ Ρεμζῆ βέης,*** διευθυντὴς τοῦ ἐμπορ. τμήματος.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Αγγλιας (Πρεσβεία ἐν τῷ Πέραν, Τεπὲ-βασῆ, Προξενεῖον ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Μεδρεσέ). **Sir Nicholas R. O'Conor**, *πρεσβευτής*· De Bunsen, *σύμβουλος*· συνταγματάρχης Ponsonby, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*· G. H. Barclay, *Α' γραμματεύς*· A. Block, *Α' διερμηνεύς*· H. G. A. Eyres, *πρόξενος*· Phil. G. Sarell, *ὑποπρόξενος*·— Ἄδεια τεσκερὲ 2 σελίνια, διαβατήριον 5 σελίνια, ἐπιθεώρησις 2 σελίνια.

Αυστροουγγαρια (Πρεσβεία καὶ Προξενεῖον ἐν τῷ Πέραν, ὁδὸς Τὸμ-Τόμ). **Baron Henri de Calice**, *πρεσβευτής*· Baron Charles de Braun, *σύμβουλος*· Baron de Gieslingen, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*· Rodolphe Pogatscher, *Α' διερμηνεύς*· Baron Maximilien Sonnleithner, *γεν. πρόξενος*· Louis Zéfarovitch, *πρόξενος*. — Ἄδεια τεσκερὲ καὶ ἐπιθεώρησις διαβατηρίου γρόσ. 6 1/4 ἀργ. (Ἐπιθεώρησις διὰ τοὺς ὑπηκόους δωρεὰν).

Βελγιον (Πρεσβεία καὶ Προξενεῖον ἐν τῷ Πέραν, ὁδὸς Ταχυδρομείων, 32). **Cte Errembault de Dudzeele**, *πρεσβευτής*· Comte Fritz van der Steen de Jehay, *σύμβουλος*· Baron G D. de Man, *Α' γραμματεύς*· Baron Gustave de Hubsch, *Α' διερμηνεύς*· Fern. Wodon, *γεν. πρόξενος*. — Ἄδεια τεσκερὲ 3 φρ., διαβατήριον 8 φρ., ἐπιθεώρησις 1.50 φρ.

Βουλγαρια (Διπλωματικὸν πρακτορεῖον ἐν τῷ Πέραν, ὁδὸς Καβριστάν, Προξενικὸν γραφεῖον ἐν τῷ Πέραν, ὁδὸς Καρανφίλ, 65). *Ἰβὰν Γκέσωφ, διπλωματικὸς πράκτωρ*· Γ. Πασσαρώφ, *Α' γραμματεύς*· Ι. Δόβρεφ, *Α' διερμηνεύς*· Μ. Στεφάνωφ, *διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου*.—Ἄδεια τεσκερὲ 1 φρ., διαβατήριον 5 φρ., ἐπιθεώρησις 3 φρ. διὰ τοὺς Βουλγάρους καὶ 5 φρ. διὰ τοὺς ξένους.

Γαλλια (Πρεσβεία, Μεγ. ὁδὸς Πέραν. Προξενεῖον, ἐν τῷ Πέραν, ὁδ. Τόμ-Τόμ). **Constans**, *πρεσβευτής*· Bapst, *σύμβουλος*, Capitaine Dupont, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*· Laforge, *Α' γραμματεύς*· Ed. Rouet, *Α' διερμηνεύς*· Cillière, *πρόξενος*· Gout, *ὑποπρόξενος*.— Ἄδεια τεσκερέ, δωρεάν, ἐπιθεώρησις διαβατηρίου 5 φρ. διὰ τοὺς Γάλλους καὶ 10 διὰ τοὺς ξένους.

Γερμανια (Πρεσβεία, Ταξίμ, ὁδ. Ἀγιὰζ-πασᾶ Προξενεῖον, Πέραν, ὁδὸς Σακὶζ-Ἀγάτς, 33). **Baron Marschall von Bieberstein**, *πρεσβευτής*· Baron de Wangenheim, *σύμβουλος καὶ Α' γραμματεύς*· Major Morgen, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*· Ch. Testa, *Α' διερμηνεύς*· W. Stemrich, *πρόξενος*· Dr O. Gumprecht, *ὑποπρόξενος*.— Ἄδεια τεσκερὲ καὶ ἐπιθεώρησις διαβατηρίου 16 1/2 γρ. χρυσᾶ.

Δανια (Ἰδε Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν).

Ελλας (Πρεσβεία, ἐν τῷ Πέραν, Ἀγᾶ-Χαμάμ· Προξενεῖον, Μεγ. ὁδ. Πέραν, 70). Ἡ Α. Ε. ὁ κ. ***Νικόλαος Μαυροκορδᾶτος***, *πρεσβευτής*· Χρ. Μητσόπουλος, *Α' γραμματεύς*· Δ. Καλλέργης, *Β' γραμματεύς*· Γ. Ἐλπίδης, *ἀρχειοφύλαξ*· Ἀλέξ. Ναούμ, *Α' διερμηνεύς*· Μ. Σεληνιάδης, *Β' διερμηνεύς*· Γ. Λαγουδάκης καὶ Ι. Παππᾶς, *Γ' διερμηνεῖς*· λοχαγὸς Π. Κοντογιάννης, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*· Στ. Μπαλίλης, *ἰατρός*, *ἀντιπρόσωπος παρὰ τῷ διεθνεῖ ὑγειονομικῷ συμβουλίῳ*· Ε. Φίλων, *γεν. πρόξενος, διευθυντής*· Λ. Καυταντζόγλους, *Α' γραμ.* Εὐθύμ. Κανελλόπουλος καὶ Β. Χαραλάμπης, *Β' γραμματεῖς*· Ι. Δελλαγραμμάτικας, *πρωτοκολλητής*· Γ. Μαζαράκης, Γ. Ἀλβέρτης, *Γραφεῖς*· Στάμος Παγανέλης, *πρόεδρος τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου*· Γκίκας Χρυσούλης, *Α' δικαστής*. (προσλσμβάνεται δὲ ἑκάστοτε ὡς β' δικαστὴς εἷς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐγκρίτων δικηγόρων)· Ε. Θεοφανείδης, *δικ. γραμματεύς*· Κ Κουρουσόπουλος, *ταμίας* Ἀχ. Καραγιαννόπουλος, *εἰσπράκτωρ*· Γ. Τσορμπατζόγλους, *Α' διερμηνεύς*· Στ. Λιάτης, Θεόδωρος Μιχαηλίδης καὶ Μ. Τσικούρας, *διερμηνεῖς βοηθοί*.

Ηνωμεναι Πολτειαι (Αμερικης) (Πρεσβεία, Μεγ. ὁδὸς Πέραν, ἀρ. 127, Προξενεῖον. Μεγ. ὁδ. Πέραν, ἀρ. 225). **Oscar S. Straus**, *πρεσβευτής*· Whilliam, *Α' γραμματεύς*· Alex. A Gargiulo, *Α' διερμηνεύς*· Ch M. Dickinson, *γεν. πρόξενος*· Wil. Albert, *ὑποπρόξενος*.— Ἄδεια τεσκερὲ καὶ ἐπιθεώρησις διαβατηρίου 25 γρόσ. ἀργυρᾶ.

Ισπανια (Πρεσβεία, Πέραν, ὁδὸς Τηλεγράφου ἀρ. 15· Προξενεῖον, Γαλατᾶ, Χαβιαρόχανον, 27). **Marquis de Camposagrado**, *πρεσβευτής*· Pablo Soler, *Α' γραμματεύς*· Don Petro Cigallo, *Α' διερμηνεύς*· R. Espejo y Chaparro, *πρόξενος*· J. de Toledo, *ὑποπρόξενος*.

Ιταλια (Πρεσβεία Πέραν, Τεπὲ-βασῆ· Προξενεῖον, Πέραν, ὁδὸς Σακοῆ, 42). **Marquis Carbonaro de Malaspina**, *πρεσβευτής*· Marquis Carlotti, *Α' γραμ.* A. Cangia, *Α' διερμηνεύς*· Colonel Signorile, *στρατιωτ. ἀκόλουθος*· comte F. Mazza, *πρόξενος*, Chev. P. F. Gallerio, *ὑποπρόξενος*.— Ἄδεια τεσκερὲ 5 φρ., διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν, ἐπιθεώρησις διαβατηρίου 5 φράγ., διὰ τοὺς πτωχοὺς 1 φρ.

Μαυροβουνιον (Πρεσβεία ἐν Ἐμιργιανίῳ τοῦ Βοσπόρου· **Bakitch**, *πρεσβευτής*· G. Bogdanovitch, *σύμβουλος*.

Ολλανδια (Πρεσβεία καὶ Προξενεῖον, Μεγ. ὁδὸς Πέραν). **G. de Weckerlin**. *πρεσβευτής*· G. H. Keun, *Α' διερμηνεύς*· Dr T J. J. van Uije Pieterse, *πρόξενος*· L. Z. von Zepellin Overmuller, *ὑποπρόξενος*.—Διαβατήριον 50 γρ. χρ. ἐπιθεώρησις 25 γρ. χρ.

Περσια (Πρεσβεία, Σταμπούλ, Βάθ-ι ἀλῆ δζαδδεσῆ. Προξενεῖον, Σταμπούλ, Σουλτὰν Χαμάμ, Χοδζὰ-χάν). ***Πρίγκηψ Μιρζὰ Ριζὰ χάν, Ἐρφὲ οὐλ Δεβλέ***, *πρεσβευτής*· Mirza Ismaïl Khan, Sigatul-Mulk, *Α' γραμματεύς*· Ohannès Khan, Meni-ul-Saltané, *Α' διερμην.* Mirza Ismaïl Khan, Saïd-ul-Vézaret, *πρόξενος*· Seïd Djevat bey, *ὑποπρόξενος*· —Ἄδεια τεσκερὲ 10 γρ. χρ., διαβατήριον 50 γρ. χρ., ἐπιθεώρησις 20 γρ. χρ.

Πορτογαλλια (Τὰ συμφέροντα τῆς Πορτογαλλίας εἶνε ἀνατεθειμένα τῇ Ἰταλικῇ Πρεσβείᾳ).

Ρουμανια (Πρεσβεία, Πέραν, ὁδὸς Καβριστάν, 36, Προξενεῖον, Πέραν, ὁδὸς Πολωνίας, 35). ***Γκίκας Βριγαδιέ***, *πρεσβευτής*· Γ. Φιλαλήθης, *Α' γραμματεύς*· Alqh. Lahaille, *Α' διερμηνεύς*· Δ. Πετρέσκου, *πρόξενος*· Δ. Γεωργέσκου, *ὑποπρόξενος*.—Διαβατήριον 10 φρ., ἐπιθεώρησις 5 φρ.

Ρωσια (Πρεσβεία, Μεγ. ὁδὸς Πέραν· Προξενεῖον Μεγ. ὁδὸς Πέραν, 462). ***Ζηνόβιεφ***, Μυστικοσύμβουλος ἐν ἐνεργείᾳ, *πρεσβευτής*· Stcherbatchew, *σύμβουλος*· Πρίγκηψ Δολγορούκωφ στρατ. *ἀκόλουθος*· Stchéglow, *Α' γραμματεύς*· Μαξίμωφ, *Α' διερμηνεύς*· Ἀλέξιος Λαγόφσκη, *πρόξενος*· Α. Ὀρλώφ, *Α'*

διερμηνεύς.— Ἄδεια τεσκερέ, δωρεάν, ἐπιθεώρησις διαβατηρίου 30 γρ. ἀργ.

Σάμος (Πρακτορεῖον τῆς Ἡγεμονίας. ἐν Γαλατᾷ, Νομικοῦ χάνιον). ***Κ. Ι. Στεφανίδης,*** *πράκτωρ.*

Σερβία (Πρεσβεία, Πέραν, ὁδὸς Σουτεραζῆ, ἀρ. 1). ***Σάββας Γρούϊτς,*** *πρεσβευτής*· Τσόχατζιτς, *Α΄ γραμματεύς*· Γ. Σαμαντζῆς, *Α΄ διερμηνεύς*· Γεώργ. Δ. Γεώργεβιτς, *ἀκόλουθος.*

Σουηδία και Νορβηγία (Πρεσβεία, Μεγ. ὁδὸς Πέραν, 485). **Compte Otto Stembock,** *πρεσβευτής*· Ch. Fredholm, *Α΄ διερμηνεύς*, ἐκτελῶν καὶ χρέη *προξένου.* —Ἄδεια τεσκερὲ 13 γρ. χρ., διαβατήριον 32 ½ γρ. χρ., ἐπιθεώρησις 26 γρ. χρ.

ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΕΝ ΤΗι ΑΛΛΟΔΑΠΗι

Εν Αγγλιαι (Μεγαληι Βρεταννιαι). Ἡ Α. Ε. ***Κωστάκη πασᾶς Ἀνθόπουλος,*** *πρεσβευτής*, ἐν Λονδίνῳ· Ἀβδοὺλ-Χὰκ Χαμὴτ βέης, *σύμβουλος*· Ρεσὴτ βέης, *Α΄ γραμματεύς.*

Προξενεῖα εἰς: Λονδῖνον, Ἐμὶν Φερεδζουλλὰχ ἐφένδης, *γεν. πρόξενος*· Belfast, Fred. G. Heyn, *ὑποπρόξενος*· Birminghan, W. Derry, *πρόξενος*· Bombay, Καδρῆ βέης, *γεν. πρόξενος*· Capetown, H. Clocte Myburgh, *γεν. πρόξενος*· Cardif Βεχᾶ βέης, *πρόξενος*· Caratchy, Ἀβ Λουδῆ βέης, *ὑποπρόξενος*· Colombo (Κεϋλάνης), Μαρκὰρ Ἀβδοὺλ Μετζὴτ Ἐφένδης, *πρόξενος*· Cork, P. A. Scott, *ὑποπρόξενος*· Darmouth, G. Collin, *ὑποπρόξενος*· Douvres, Nils Schjott, *ὑποπρόξενος*· Dublin, John Gibb, *πρόξενος*· Falmouth, C. H. Fox, *πρόξενος* Gibraltar, C. Huckinson, *πρόξενος*· Glascow, James Mutter, *πρόξενος*· Hull, Victor Dumoulin, *πρόξενος*· Jersey, Adolphe le Couteur, *πρόξενος*· Kurrachée, Ἀβ. δᾶς Νουρῆ ἐφένδης, *πρόξενος*· Leith, Fr. Bringhta, *ὑποπρόξενος*· Liverpool, Μεχμὲτ Κιαμὴλ βέης, *γεν. πρόξενος*· Londonderry, Samuel Morrison, *ὑποπρόξενος*· Lowestoft, Fred. Spashett, *ὑποπρόξενος*· Malte, Ρυφάτ, *γεν. πρόξενος*· Manchester, Hersa eff., *ὑποπρόξενος*· Madras, Μεχμὲτ Μαδὰκ Ζαχὴδ ἐφ., *πρόξενος.* Melbourne, Dr Ch. Ryan, *πρόξενος*· Milford Haven, G. Stuart Colwin, *ὑποπρόξενος*· Nédarés, Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ Σαχὴπ ἐφ., *πρόξενος*· Newcastle, Feizi eff., *γεν. πρόξενος*· Newport, W. E. Heard, *ὑποπρόξενος*· Plumouth, Thomas Fox, *ὑποπρόξενος*· Point de Galles, Χατζῆ Ἀλῆ Διδὶ ἐφ., *ἐπίτιμ. πρόξενος*· Portsmouth, A. S. van der Berg, *ὑποπρόξενος*· Ramsgate, F. Hammond, *ὑποπρόξενος*· Sheffield, H. W. Jibboston, *ὑποπρόξενος*· Singapoor, Saïd El Djoumeid, *πρόξενος*· Southampton. J. F. Obrée, *ὑποπρόξενος*· Sunderland, N. Pinkey, *ὑποπρόξενος*· Swanseo, G. Shaddick, *πρόξενος*· Sydney, Χαλὴλ Νεσοὺχ ἐφένδης, *πρόξενος*· West-Hartlepool, Thom. Appelby, *ὑποπρόξενος*· Weymouth, N. R. Howard, *ὑποπρόξενος.*

Εν Αυστροουγγαριαι. Ἡ Α. Ε. ***Μαχμοὺτ Νεδὴμ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Βιέννῃ· Ἀχμὲτ Ρεσμῆ βέης, *σύμβουλος*· Henri bey, *Α΄ γραμματεύς*· ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἐπιτελείου Ναζὴφ βέης, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος.*

Προξενεῖα εἰς: Βιέννην, Ἀχμὲτ Ρεμσῆ βέης, *γεν. πρόξενος*· Βουδαπέστην, Λουτφῆ βέης, *γεν. πρόξενος*· Brüun, Jos. Thalberg, *πρόξενος*· Φιούμην, Νικολαΐδης ἐφ., *πρόξενος*· Semlin, Κιρκὸρ ἐφ., *πρόξενος*· Raguse, Hananel eff., *γεν. πρόξενος*· Temesvar, Jos. Schwimmer, *πρόξενος*· Τεργέστην, Τσάλη ἐφ., *γεν. πρόξενος.*

Εν Βελγιωι. Ἡ Α. Ε. ***Μουνὴρ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Βρυξέλλαις. Ἀλέξ. Πρίγκηψ Ἀριστάρχη βέης, *Α΄ γραμματεύς*· ὁ ὑποστράτηγος Τεβφὴκ πασᾶς, *στρατιωτ. ἀκόλουθος.*

Προξενεῖα εἰς: Βρυξέλλας, Ἐμὶν Ἀρσλὰν ἐφ., *γεν. πρόξενος*· E. Stinglhamber, *πρόξενος*· Ἀμβέρσην, Δόσιος ἐφ., *πρόξενος*· Walfard, *ὑποπρόξενος*· Bruges, Dumont de Menten, *πρόξενος*· Gand, R. Brasseur, *ὑποπρόξενος*· Liège, Felix de Hasse, *πρόξενος*· Mons, Le Tellier, *ὑποπρόξενος*· Ostende, R. Serruys, *ὑποπρόξενος.*

Εν Γαλλιαι. Ἡ Α. Ε. ***Σαλὴχ Μουνὴρ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Παρισίοις. Ναδῆ βέης, *σύμβουλος*· Μουχιεδδὶν βέης, *Α΄ γραμματεύς.*

Προξενεῖα εἰς: Παρισίους, Σεδὴδ ἐφ., *γεν. πρόξενος*· Δζεμὴλ βέης, *πρόξενος*· Ajaccio, Νεδζὴπ Σουρσὼκ ἐφ., *γεν. πρόξενος*· Bastia, Aug. Pierangeli, *πρόξενος*· Bayonne, Soules Lacaze, *πρόξενος*· Βορδώ, Ρουχ-οὺλ-χαλιδὶ ἐφ., *ὑποπρόξενος*· Boulogne, Achille Adam, *πρόξενος*· Brest, Kerros, *πρόξενος*· Cette, Alexis Raujon, *πρόξενος*· Cherbourg, Armand Postel, *πρόξενος*· Dunkerque, Flichasse, *πρόξενος*· La Ciotat, E. Balguérie, *πρόξενος*· Le Havre, Eug. Crossos, *πρόξενος.* La Rochelle, L. Bortoli, *πρόξενος*· Libourne, Ferd. Senège, *ὑποπρόξενος*· Lyon, Μουτρὰν ἐφένδης, *γεν. πρόξενος*· Μασσαλίαν, Ἀνρῆ βέης, *γεν. πρόξενος* καὶ Paul Daher, *ὑποπρόξενος*· Νάντην, P. Demange, *πρόξενος*· Νικαιαν καὶ Τουλώνην, ... *γεν. πρόξενος.*

Εν Γερμανιαι. Ἡ Α. Ε. ***Ἀχμὲτ Τεβφὴκ πασᾶς,*** *πρεσβευτής*, ἐν Βερολίνῳ. G. Morel bey, *σύμβουλος*· Ἀλῆ Φουὰδ βέης, *Α΄ γραμματεύς*· Ἀντιπλοίαρχος Μαχμοὺτ βέης, *ταυτικὸς ἀκόλουθος.*

Προξενεῖα εἰς: Βερολῖνον Arthur G. A. Zwieker, *γεν. πρόξενος*· Βρέμην, Herm. Schellhass, *πρόξενος*· Βρεσλάου, F. Przedecki, *πρόξενος*· Κολωνίαν, A. L. M. Herbertz, *γενικὸς πρόξενος*· Dantzig, Herm Northwanger, *γεν. πρόξενο.*· Δρέσδην, Max Schrambach, *πρόξενος*· Φραγκφούρτην, Louis Krebs, *πρόξενος*· Ἀμβοῦργον, Dr Rudolph Hardy, *γεν. πρόξενος*· Leipzig, Alph. Kaliseher, *γεν. πρόξενος*· Mannheim, Ch. Reiss, *γεν. πρόξενος*· Μόναχον, Dr Max Knorr, *γεν. πρόξενος*· Stuttgard, Wilh. Federer, *γεν. πρόξενος*· Wiesbaden, Ferd. Heyl, *ὑποπρόξενος.*

Εν Δανιαι. Προξενεῖον εἰς: Κοπεγχάγην, Hansen, *γενικὸς πρόξενος.*

Εν Ελβετιαι. Προξενεῖον εἰς: Γενεύην, Ρεσσοὺλ ἐφένδης, *γεν. πρόξενος*· Κιαμὴλ ἐφένδης, *πρόξενος.*

Εν Ελλαδι. Ἡ Α. Ε. ***Ριφαὰτ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Ἀθήναις. Μαζχὰρ βέης Σουβατ, *Α΄ γραμματεύς*· Δζεβὰτ βέης, *Β΄ γραμματεύς*· Ἀχμὲτ Ρεοὺφ ἐφένδης, *Γ΄ γραμματεύς.*

Προξενεῖα εἰς: Πειραιᾶ, Ἰχσὰν Χουσνῆ βέης, *γεν. πρόξενος*· Ἰβραχὶμ Χαλὴλ βέης, *ὑποπρόξενος*· Ἄρταν, Χαΐρῆ βέης, *πρόξενος*· Βόλον, Κιαμὴλ ἐφέντης, *πρόξενος*· Βόνιτσαν, Ἰωαννίδης, *ὑποπρόξενος*· Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν, Γουργουράκης, *ὑποπρόξεν.* Θήραν, Ε. Σπάρταλης, *ὑποπρόξενος*· Καλάμας, Λεονταρίδης, *ὑποπρόξενος*·

Καρβασαρᾶν, Κιαζὴμ ἐφέντης, *ὑποπρόξενος*· Κέρκυραν, Ἐτχὲμ βέης, *γενικὸς πρόξενος*· Βιτάλης, *ὑποπρόξενος*· Κύθηρα, N. M. Μόρμορης, *ὑποπρόξεν.*· Λάρισαν, Νεσσὶμ ἐφέντης, *πρόξενος*· Λευκάδα, Ἰαφὲτ ἐφέντης, *πρόξενος*· Ναύπλιον, Ἰωαν. Ἰατροῦ, *ὑποπρόξενος*· Πάτρας, Ὀχανὲζ ἐφέντης, *πρόξενος*· Σῦρον, Λέων Πζέννης, *γεν. πρόξενος*· Πασκὰλ ἐφέντης, *ὑποπρόξενος*· Τῆνον, Ἀλ. Πετρόπουλος, *ὑποπρόξενος*· Τρίκαλα, Χαλὶδ βέης, *πρόξενος*· Χαλκίδα, Ἰχσὰν βέης, *πρόξενος*.

Εν Ηνωμεναις Πολιτειαις (βορειου Αμερικης). Ἡ Α. Ε. ***Σεκὶπ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Βασιγκτῶνι. Ἀλφρέδος Ρουστὲμ βέης, *Α' γραμματεύς*· Ἀζὶζ βέης, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*.

Προξενεῖα εἰς: Βασιγκτῶνα, Dr H. Schöfeld, *γενικὸς πρόξενος*· Νέαν Ὑόρκην, Μεχμὲτ Βὲπ ἐφέντης, *γεν. πρόξεν.*· Βοστώνην, F. G. Macomber, *γεν. πρόξενος*· Σικάγον, Ch. Henrotin, *γενικὸς πρόξενος*· Ἅγ. Φραγκῖσκον, G. Hall, *πρόξενος*.

Εν Ισπανιαι. Ἡ Α. Ε. ***Ἰζζὲτ πασᾶς,*** *πρεσβευτής*, ἐν Μαδρίτῃ. Α. Καραθεοδωρῆ βέης, *Α' γραμματεύς*· Συνταγματάρχης Ρεσὴδ Γκαλὴπ ἐφένδης, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*.

Προξενεῖα εἰς: Μαδρίτην, Don J. di Arce Mazon, *γενικὸς πρόξενος*· Adra, Oreliano Venezuela, *ὑποπρόξενος*· Alicante, Enrique Raveslo, *πρόξενος*· Almeria, Adalberto Ruiz y Gyl, *πρόξενος*· Βαρκελώνην, Μουνὴρ Σουρεγιᾶ βέης, *γενικὸς πρόξενος*· Bilbao, Ramond de Fournel, *ὑποπρόξενος*· Cadix, J. Manuel Lacoste, *πρόξενος*· Καρθαγένην, J. M. Pellegrin, *ὑποπρόξενος*· Cordoue, Matvit Mattilla, *ὑποπρόξενος*· Corogne, P. J. Ramon Careras, *πρόξενος*· Gijon, Fl. Valdès, *πρόξενος*· Γρενάδην, F. L. Fernandez, *πρόξενος*· Malaga, Loring, *πρόξενος*· Palma (Majorque), Ernest Canut, *ὑποπρόξ.* Santander, J. L. Cazanova, *πρόξενος*· Seville, Francesco Diaz, *πρόξενος*· St Sebastien, Xavier Retines, *πρόξενος*· Tarragona, Rafaelo Canella, *ὑποπρόξενος*· Vigo, F. Fonda, *πρόξενος*· Valence, J. Aguirre y Matiol, *πρόξενος*· Xerès, Art. G. y Prendergast, *πρόξενος*.

Εν Ιταλιαι. Ἡ Α. Ε. ***Μουσταφᾶ Ρεσὴδ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Ρώμῃ. Κωστάκης Παντζίρης βέης, *σύμβουλος*· Ὀχανὲζ ἐφ. Κουγιουμτζιάν, *Α' γραμματεύς*· ταγματάρχης Σακὴρ βέης, *στρατ. ἀκόλουθος*.

Προξενεῖα εἰς: Ρώμην, Carlo Gallian, *γεν. πρόξενος*· Ancône, Auguste Schellini, *πρόξενος*· Ἀόστην, Jos. Amato, *ὑποπροξ.* Bari, N. Ζαβογιάννης, *πρόξενος*· Barletta, Ζαχαρίας Βερίκος, *ὑποπρόξ.* Bologne, A. Modoni, *πρόξενος*· Bordigherra, A. Garibaldi, *πρόξενος*· Βρινδήσιον, Isak Jafer eff. *ὑποπρόξ.* Cagliari, St Juste de Teilada, *πρόξενος*· Cantanzaro, Jos. Rossi, *πρόξενος*· Carloforte, S. de Plaisant, *ὑποπρ.* Castellamare, P. Avitabile, *ὑποπρόξ.* Catane, Leon bey, *πρόξενος*· Civita-Vecchia, J. Alessi, *ὑποπρόξ.* Cotrona, Bruno, *ὑποπρόξ.* Florence, Ang. Gazzeri, *πρόξενος*· Gallipoli, Bart. Revenna, *ὑποπρ.* Gênes, Ρεσοὺλ ἐφ. *γεν. πρόξενος*· Girgenti, V. Cipolina, *ὑποπρόξ.* Licata, Bald. Saito, *ὑποπρ.* Livourne, Michel Tonci, *πρόξενος*. Marsala, G. Lipari Cascio, *ὑποπρόξ.* Mazzaro, Jos. Hopps, *ὑποπρ.* Messina, Herand Bey Duz, *γεν. πρόξενος*· Milano, J. Silvestri, *πρόξενος*· Milazzo, Jos. Riolo, *ὑποπρόξενος*· Naples, Ἀράμ ἐφ. *γεν. πρόξενος*· Palerme, M. Consiglio, *πρόξενος*· Pizzo, D. Muselini, *ὑποπρ.* Reggio, L. Sobro, *ὑποπρ.* Sassari, E. Vallè, *ὑποπρ.* Savona, Ὀσμὰν Νουρῆ βέης, *πρόξ.* Spezzia, Δζεμὰλ βέης, *πρόξ.* Syracuse, Ros. Pulejo, *ὑποπρ.* Terranova, Vincent Bresmes, *ὑποπρ.* Trapani, V. Todaro Burgio, *ὑποπρ.* Turin, Albert Peyrot, *πρόξ.* Venise, Γιακοὺπ ἐφ., *πρόξενος*, Ventimiglia, A. O. Marquis Pierre, *ὑποπρόξενος*.

Εν Μαυροβουνιωι. Ἡ Α. Ε. ὁ στρατηγὸς ***Ἀχμὲτ Χιφζῆ πασᾶς,*** *πρεσβευτής*, ἐν Κεττίγνῃ. Μουσταφᾶ Ναζὴμ βέης, *Α' γραμματεύς*.

Προξενεῖα εἰς: Ἀντίβαρι, Σερκὴζ ἐφ., *πρ.* Δουλτσῖνον, Χαϊρῆ βέης, *πρ.* Ποδγορίτσαν, Ραγκὴπ βέης, *πρόξενος*.

Εν Ολλανδιαι (κατω χωραι). Ἡ Α. Ε. ***Μισσὰκ ἐφένδης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Χάγῃ. Le Comte Czaykowsky, *Α' γραμματεύς*.

Προξενεῖα εἰς: Amsterdam, Ἀλῆ Νουρῆ βέης, *γεν. πρ.* Batavia, Σαδὴκ Βελὶγκ βέης, *γεν. πρ.* Rotterdam Edm. Knight, *πρ.* Χάγην, Benjamin de Vries, *πρόξενος*.

Εν Περσιαι, Ἡ Α.Ε. ***Σεμσεδδὶν βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Τεχεράνῃ. Χασὶπ βέης, *σύμβουλος*· Σαδρεδδὶν βέης, *Α' γραμματεύς*· ὁ συνταγματάρχης Δζεμὴλ βέης καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης Σεφὴκ βέης, *στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι*.

Προξενεῖα εἰς: Τεχεράνην, Χασὰν Χὰν Σεβκὲτ *γεν. πρ.* Ἐμὶν ἀγᾶς, *πρ.* Benderbouchir, Χουσεῖν ἐφ. *ὑποπρ.* Chiraz, Μιρζᾶ Σαῖδ ἐφέντης, *ὑποπρ.* Ἰσπαχάν, Ριφαὰτ βέης, *πρ.* Kermanchah, Νεδζὴπ βέης, *γεν. πρ.* Khoï, Γεμεὶν βέης, *πρ.* Linga, Χαδζῆ Μωχαμὲτ ἐφ., *ὑποπρ.* Memedak, Χαδζῆ Σαῖδ ἐφ., *ὑποπρ.* Sachoudjboulag, Μεμδοὺχ βέης, *πρ.* Sakia, Μεχμὲτ Γιουσοὺφ ἀγᾶς, *πρ.* Siné, Βεκὴρ βέης, *γεν.πρ.* Ταυρίς, Βεχᾶ βέης, *γεν.πρόξενος*.

Εν Πορτογαλλιαι. Προξενεῖον εἰς: Lisbonne, Ant. van Zeller, *γεν. πρόξενος*.

Εν Ρουμανιαι Ἡ Α. Ε. ***Χουσεῖν Κιαζὴμ βέης,*** *πρεσβευτής*, ἐν Βουκουρεστίῳ. Φαίδων βέης Ἐνωτιάδης, *Α' γραμματεύς*· ὁ ἀντισυνταγματάρχης Σεφκέτ βέης, *στρατ. ἀκόλουθος*.

Προξενεῖα εἰς: Βουκουρέστιον, Βαχὴρ βέης, *γεν. πρ.* Βραΐλαν, Νετζὴπ βέης, *πρ.* Γαλάζιον, Ἀζαριὰν Μανοὺκ ἐφ., *γεν. πρ.* Ἀαλῆ βέης, *ὑποπρ.* Γιούργεβον, Σαμὴλ βέης, *ὑποπρ.* Ἰάσιον, Φιλοξενίδης ἐφ., *πρ.* Καλαφάτι, Σελὴμ ἐφ., *ὑποπρ.* Κραϊόβαν, Ψυλλιάρη ἐφ., *πρ.* Κωνστάντσαν, Ρεφὴκ βέης, *γεν.πρ.* Σουλινᾶν, Μεχμὲτ βέης, *ὑπ.* Τοὐλτσαν, Ναζὴμ Ταχσὶν βέης, *ὑπ.* Τοὐρνο-Σεβερῖνον, Χαϊδὰρ βέης *πρόξενος*.

Εν Ρωσσιαι. Ἡ Α. Ε. ὁ στρατάρχης ***Χουσεῖν Χουσνῆ πασᾶς,*** *πρεσβευτής*, ἐν Πετρουπόλει. Βεχαεδδὶν βέης, *σύμβουλος*· Φαχρεδδὶν βέης, *Α' γραμματεύς*· οἱ λοχαγοὶ Ἐμβὲρ ἐφένδης καὶ Ἀλῆ Ριζᾶ βέης, *στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι*.

Προξενεῖα εἰς: Πετρούπολιν, Φαχρεδδὶν βέης, *πρ.* Βατούμ, Ἀβδοὺλ Κερὶμ βέης, *γεν. πρ.* Βερδιάνσκαν, Δημητράκη ἐφ. *ὑπ.* Εὐπατορίαν, Χουδαῆ βέης, *πρ.* Θεοδοσιούπολιν, Ἰβραχὶμ Χακκῆ βέης, *πρ.* Κάρς, Χασὰν βέης, *γεν. πρ.* Κέρτσιον, Ρεμζῆ βέης, *πρ.* Μόσχαν, Λ. Πολιάκωφ, *γεν. πρ.* Νικολάϊεφ, Φαζὶλ βέης, *ὑπ.* Νοβοροσίσκην Ριφαὰτ βέης, *πρ.* Ὀδησσόν, Φεϊζῆ Φράνκο βέης, *γεν. πρ.* Πότιον, Μαζχὰρ ἐφ., *πρ.* Ροστόβιον, Φεϊζῆ βέης, *πρ.* Σεβαστούπολιν, Νουρεδδὶν βέης, *γ.πρ.* Σουκούμ, Φικρῆ βέης, *ὑπ.* Συμφερούπολιν, Ἰσμαὴλ ἐφ., *πρ.* Ταϊγάνιον, Λογάδη βέης, *γεν. πρ.* Τιφλίδα, Ζιᾶ βέης, *γενικὸς πρόξενος*.

Εν Σερβιαι. Ἡ Α. Ε. ***Φετχῆ πασᾶς,*** *πρεσβευτής*, ἐν Βελιγραδίῳ. Μουσταφᾶ

Ἀσὴμ βέης, *Α΄ γραμματεύς*. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἀχμὲτ βέης, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*.

Προξενεῖα εἰς: Βελιγράδιον, Ἀσὴμ βέης, *γεν. πρ.* Βράνιαν, Χασὰν Ναμὴκ βέης, *πρ.* Νύσσαν, Ναμὴκ βέης, *γ. πρ.* Κραγούγεβατς, Ἐμβὲρ βέης, *πρ.* Οὐσίτζαν, Δ. Θεοδοσιάδης ἐφ., *ὑποπρόξενος*.

Ἐν Σουηδίαι καὶ Νορβηγίαι Ἡ Α.Ε. ὁ στρατηγὸς ***Σερίφ πασᾶς***, *πρεσβευτής*, ἐν Στοκχόλμῃ. Ἀχμὲτ Μουχτὰρ βέης, *Α΄ γραμματεύς*.

Προξενεῖα εἰς: Στοκχόλμην, Simon Sachs, *γεν. πρ.* Χριστιανίαν, G. C. Roy, *γεν. πρ.* Gōthembourg, Wolf, *πρ.* Lysékil, A. Lysell, *ὑποπρόξενος*.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΗΜ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΣΚΕΡΕΔΕΣ

Γραφεῖον Ἐκδόσεως καὶ Ἐπιθεωρήσεως Διαβατηρίων καὶ Τεσκερεδων. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἀστυνομίας· ***Ἀρτὶν ἐφ. Χανδανιάν***, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν διαβατηρίων· ***Ἰζζὲτ ἐφένδης***, τοῦ τῶν τεσκερέδων.

Γραφεῖον Ἐπιθεωρήσεως. Ἐν τῷ Τελωνείῳ Γαλατᾶ· ***Σαὶδ βέης***, ἐπιθεωρητὴς τῆς Ναυτικῆς Ἀστυνομίας, διευθυντής. ***Ἐμμ. Γκαλίτση ἐφένδης***, βοηθὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Ναυτικῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀρχιαστυνόμος, ὑποδιευθυντής.

Διατίμησις: Τεσκερές, 5 γρ. (πλέον τέλος χαρτοσήμου). Διαβατήριον, $^1/_2$ λίρα. Ἐπιθεώρησις τεσκερέ, 2 $^1/_2$ γρ.

Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, ταξειδεύοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὀφείλουσι νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τοῦ προξενείου των εἰδικὴν ἄδειαν (ἰλμιχαμπέρ), δυνάμει τῆς ὁποίας λαμβάνουσι παρὰ τοῦ γραφείου τῶν διαβατηρίων τεσκερέν, πληρόνοντες τὰ ὡς ἀνωτέρω δικαιώματα.

Ἡ Ἐπιθεώρησις ἰσχύει ἐπὶ 3 μόνον ἡμέρας, δέον δὲ νὰ ἀνανεωθῇ, ἐὰν ἐπιβραδυνθῇ ἡ ἀναχώρησις. Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως, ὁ ταξειδιώτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν τεσκερὲν ἢ τὸ διαβατήριόν του εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας γραφεῖον τῆς Ἀστυνομίας, ἔνθα λαμβάνεται σημείωσις ἄνευ οὐδεμιᾶς πληρωμῆς.

Οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς Τουρκίαν ἀφικνούμενοι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὸ διαβατήριόν των ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ προξενείου τῆς πόλεως, ἐξ ἧς ἀνεχώρησαν.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Πλατεῖα Ἁγίας Σοφίας.

Ἀκυρωτικὸν *(Μεχκεμέϊ-τεμίζ)*, διαιρεῖται εἰς 3 τμήματα: **Πολιτικὸν** (Χουκοὺκ-δαϊρεσῆ), ***Μεδζὴτ ἐφένδης***, *πρόεδρος*. **Κακουργιοδικεῖον** (Δζεζὰ-δαϊρεσῆ), ***Δζελὰλ βέης***, *πρόεδρος*. **Τμῆμα ἀναφορῶν** (Ἰστιδὰ-δαϊρεσῆ), ***Ἰβραχὴμ Σεβκῆ βέης***, *πρόεδρος*· Δζελὰλ βέης, *γενικὸς εἰσαγγελεύς*.

Ἐφετεῖον *(Μεχκεμέϊ-ἱστινάφ)*, διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα: **Κακουργιοδικεῖον** (Δζιναγὲτ-κησμή), ***Μεχμὲτ Ἀρὶφ βέης***, *πρόεδρος*. **Πλημμελειοδικεῖον** (Δζουνχὰ-κησμή), ***Χαμδῆ ἐφένδης***, *πρόεδρος*. **Πολιτικὸν** (Χουκοὺκ-δαϊρεσῆ), ***Χαϊδὰρ ἐφένδης***, *πρόεδρος*. **Ἐμποροδικεῖον** (Τιδζαρὲτ-κησμή), ***Ρεσὴτ βέης***, *πρόεδρος*· Δζεμὰλ βέης, *γεν. εἰσαγγελεύς*.

Πρωτοδικεῖον Πολεως *(Δερισααδὲτ-Βιδαγὲτ-Μεχκεμεσῆ)*. **Α΄ τμῆμα πολιτικὸν** (Βιρινδζὶ-χουκοὺκ-δαϊρεσῆ), ***Ἀαλῆ βέης***, *πρόεδρος*. **Β΄ τμῆμα πολιτικὸν** (Ἰκινδζὶ-χουκοὺκ-δαϊρεσῆ), ***Ἀρὶφ βέης***, *πρόεδρος*. **Α΄ τμῆμα πλημμελειοδικείου** (Βιρινδζὶ-δζεζὰ-δαϊρεσῆ), ***Ἀλῆ Γκαλὴπ βέης***, *πρόεδρος*. **Β΄ τμῆμα πλημμελειοδικείου** (Ἰκινδζὶ-δζεζὰ-δαϊρεσῆ), ***Περτὲβ βέης***, *πρόεδρος*· Μεχμὲτ ἐφέντης, *εἰσαγγελεύς*.

Ἐκτελεστικὸν Τμῆμα *(Ἰδζρὰ-δαϊρεσῆ)*. ***Περτὲβ βέης***, *πρόεδρος*. Μεσὴλ ἐφέντης, *διευθυντὴς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν θρησκευτικῶν* (Σερῆ) *δικαστηρίων*. Μουσταφᾶ ἐφέντης, *ἐπὶ τῆς τῶν πολιτικῶν*. Φουὰδ βέης, *συμβολαιογράφος*.

Ἐμποροδικεῖον *(Μεχκεμέϊ-Τιδζαρέτ)*. **Α΄ τμῆμα** (ἀσχολούμενον ἀποκλειστικῶς εἰς μικτὰς ὑποθέσεις), ***Ριφὰτ βέης***, *πρόεδρος*. **Β΄ τμῆμα *Μεχμὲτ Δζελὰλ βέης***, *πρόεδρος*.

Ναυτοδικεῖον. *Γαβριὲλ ἐφέντ.*, *πρόεδρος*.

Αἱ μικταὶ ὑποθέσεις δικάζονται ὑπὸ τοῦ Α΄ τμήματος καὶ τοῦ Ναυτοδικείου κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν: *Δευτέραν:* αἱ τῶν Γάλλων, Βέλγων, Ἱσπανῶν, Δανῶν, Σουηδῶν· *Τρίτην:* τὴν μίαν ἑβδομάδα αἱ τῶν Ἰταλῶν καὶ τὴν ἄλλην αἱ τῶν Περσῶν ἐναλλάξ· *Πέμπτην:* αἱ τῶν Ἑλλήνων· *Σάββατον:* Ρουμάνων, Ρώσων καὶ Γερμανῶν, ἐναλλὰξ καθ' ἑβδομάδα

Ἐκτελεστικὸν Τμῆμα τοῦ Ἐμποροδικείου. ***Ἀκὴφ βέης***, *διευθυντής*.

Πρωτοδικεῖον Περαν. ***Ταΐπ βέης***, *πρόεδρος τοῦ Α΄ Πολιτικοῦ τμήματος*· ***Κιαζὴμ βέης***, *τοῦ Β΄*· ***Μιδὰτ βέης***, *τοῦ Α΄ τμήματος Πλημμελειοδικείου*· ***Μουσταφᾶ Ταχσὶν βέης***, *τοῦ Β΄*· Ματιὸς ἐφ., *εἰσαγγελεύς*· Γιουσοὺφ Ἀγκιὰχ ἐφέντης, *διευθυντὴς τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος*. Ἀβδουλλὰχ Ναμῆ ἐφέντης, *συμβολαιογράφος*.

Πρωτοδικεῖον Χρυσουπολεως. ***Νεσὲτ βέης***, *πρόεδρος*· Ὁμὲρ ἐφ., *εἰσαγγελεύς*· Ρασὴμ ἐφ., *διευθυντὴς τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος*· Ἰζζὲτ ἐφ., *συμβολαιογράφος*.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ

ΤΕΛΩΝΕΙΑ (Ρουσουμάτ-Ἐμανετί), Μπαγτσὲ-καποῦ.

Ἡ Α. Ε. ***Ναζὴφ πασᾶς***, *γεν. διευθυντής*· Μεχμὲτ Ἀλῆ βέης, *σύμβουλος*· Ἀλῆ Ριζᾶ βέης, *πρόεδρος τοῦ συμβουλίου*· Ἀζὴζ βέης, *γεν. ἐπιθεωρητής*· Μεχμὲτ Δζεμὰλ βέης, *γεν. ἐλεγκτής*· Ἀχμὲτ Δζεμὰλ βέης, *διευθυντὴς τοῦ τελωνείου τῆς εἰσαγωγῆς*, ἐν Σταμπούλ· Ἰζζὲτ βέης, *τῆς ἐξαγωγῆς*· Δζεμὰλ βέης, *τῆς εἰσαγωγῆς*, ἐν Γαλατᾷ· Ραμὴζ βέης, *τῆς ἐξαγωγῆς*· Ταλαὰτ βέης, *τῶν γενημάτων καὶ οἰνοπνευμάτων*· Χασὰν Κιασὴφ ἐφ., *τῆς ξυλείας*· Χατζῆ Χακκῆ βέης, *τῶν ὀπωρῶν*· Βεκὴρ Σαδὴκ βέης, *τῆς περιφερείας Κων/πόλεως*· Μεσσοὺδ βέης, *τῶν γαιανθράκων*· Σακὴπ βέης, *τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων*· Ἀλῆ Ριζᾶ βέης, *τοῦ σταθμοῦ Σιρκετζῆ*· Βουρχανεδδὶν ἐφ., *τῶν τελωνειακῶν σταθμῶν* (κορδόν) *πρωτευούσης*· Ἰχσὰν βέης, *τῆς αἰθούσης τῶν ταξειδιωτῶν*, ἐν Σταμπούλ· Μαχμοὺτ βέης, *τῆς αἰθούσης τῶν ταξειδιωτῶν*, ἐν Γαλατᾷ.

ISMANOGLIO

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΣΗΜΑΝΣΕΩΣ ΔΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Μεδζ. πρὸς 19 γρ.

Α΄ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

	Γρ. Παρ.
Ἐπὶ ἀποφάσεων καὶ μαζπατάδων δικαστηρίων καὶ διαφόρων συμβουλίων μὴ ὁριζόντων ποσόν.....	10.—
Ἐπὶ πληρεξουσίων ἐγγράφων ἢ προφορικῶν, ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ δικαστηρίῳ.	10.—
Ἐπὶ ἀδειῶν (Ἰζινναμέδων)...	10.—
Ἐπὶ ἐγγυητικῶν, συμφωνητικῶν, συμβολαίων, ἐμπορικῶν καὶ ἰδιωτικῶν, συμβολαίων συνεταιρισμοῦ δι' ἀστικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ἕκαστον ἀντίτυπον.....	10.—
Ἐπὶ ἀντιγράφων πρωτοκολλήσεως, τεσκερέδων καὶ ταπριρίων ἀφορώντων ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.....	3.—
Ἐπὶ διαμαρτυρήσ.πάσης φύσεως.	2.—
Ἐπὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτᾶνον.....	2.—
Ἐπὶ ἀναφορῶν κοινῶν.....	1.—
Ἐπὶ Ἰλμιχαμπερίων *Καϊδιέ, Μουρουριὲ* καὶ ἄλλων....	1.—
Ἐπὶ συμβολαίων ἐνοικιάσεως..	1.—
Ἐπὶ ἰδιωτικῶν χρηματικῶν ἐπιταγῶν καὶ δικαστικῶν τοιούτων (Μορασιλέδων)....	—.20
Ἐπὶ τιμοκαταλόγων (factures) ἀγοραπωλησιῶν, συναλλαγῆς, λογαριασμῶν πληρωτέων, κοινῶν καὶ τρεχουμένων, ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων	—.20
Ἐπὶ ἀποδείξεων παραλαβῆς σιδηροδρόμου (reçus d' envoi)	—.20
Ἐπὶ κοινοποιήσεων, φορτωτικῶν, ναυλοσυμφωνητικῶν, καὶ ἀποδεικτικῶν ἀγωγίου (lettres de voiture).....	—.10
Ἐπὶ ἀποδείξεων ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφείων	—.10
Ἐπὶ ἀγγελιῶν καὶ ειδοποιήσεων	—. 2

Β΄ ΧΡΕΩΣΤΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Ἐπὶ ποσοῦ γροσίων:

			Γρ. Παρ.				Γρ. Παρ.
1	μέχρι	100	—.10	40.001	μέχρι	45.000	22.20
101	»	1.000	—.20	45.001	»	50.000	25.—
1.001	»	2.000	1.—	50.001	»	55.000	27.20
2.001	»	4.000	2.—	55.001	»	60.000	30.—
4.001	»	6.000	3.—	60.001	»	65.000	32.20
6.001	»	8.000	4.—	65.001	»	70.000	35.—
8.001	»	10.000	5.—	70.001	»	75.000	37.20
10.001	»	15.000	7.20	75.001	»	80.000	40.—
15.001	»	20.000	10.—	80.001	»	85.000	42.20
20.001	»	25.000	12.20	85.001	»	90.000	45.—
25.001	»	30.000	15.—	90.001	»	95.000	47.20
30.001	»	35.000	17.20	95.001	»	100.000	50.—
35.001	»	40.000	20.—	100.001	»	110.000	55.—

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ

Σταμπούλ, Σοοὺκ Τσεσμέ (προσωρινῶς εἰς τὸ κτίριον τῆς σχολῆς Ρουσδιέ).

Ἡ Α. Ε. *Χουσεΐν Χασὴπ βέης, γεν. διευθυντὴς καὶ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου·* H. Höne eff., *γεν. ὑποδιευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων·* Φουὰτ βέης, *μουαβίνης τῆς Γεν. Διευθύνσεως·* Σελαεδδὶν ἐφ., *ἀντιπρόεδρος τοῦ συμβουλίου·* Ραΐφ ἐφ., *τεχνικὸς σύμβουλος·* E. Leduc eff., *βοηθὸς αὐτοῦ* Βεκὴρ Σητκὴ ἐφ., *γεν. γραμματεύς·* Μελκὸν ἐφ. Γιουζμπασιάν, *γεν. γραμμ. τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀλληλογραφίας·* Ἐνκαρελιὰν ἐφ., *διευθυντὴς τοῦ διεθνοῦς λογιστικοῦ τμήματος·* Σουκρῆ βέης, *ταμίας·* Σεβκῆ βέης, *διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν ταχυδρ. ἐνταλμάτων·* Λεπὶπ ἐφ., *διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν ταχυδρ. δεμάτων.*

Κεντρικὸν Τηλεγραφεῖον Σταμπούλ. Σοὺκ Τσεσμέ, 23. Χαϊρῆ βέης, *διευθυντής.*

Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον Σταμπούλ. Πλατεῖα Γενῆ Δζαμί, Μεχμὲτ Ἀλῆ βέης, *διευθυντὴς καὶ γεν. ἐπιθεωρητής·* Μουσταφᾶ ἐφ., *ἐπιθεωρητής·* Ἰχσὰν ἐφ. καὶ Χουσνῆ ἐφ. *ὑποδιευθυνταί.*

Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Γαλατᾶ. Ὁδὸς Βοεβόδα. Ἡ Α. Ε. Φαχρῆ βέης, *διευθυντής·* Χουσεΐν ἐφ., *ὑποδιευθυντής.*

Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον Πέραν. Ὁδὸς Τεπὲ βασῆ, 37. Ἀντωνιάδη ἐφ., *διευθυντής.* Νεσὶμ ἐφ., *ὑποδιευθυντής.*

Γραφεῖα Πρωτευούσης

Α΄ Ταχυδρομικὰ μόνον, εἰς: Ἀζὰπκαποῦ, Ἀνατόλ-Χισάρ, Ἀντιγόνην, Ἀρναούτ-κιοϊ, Βεβέκιον, Βεηλέρβεη, Γεμίς, Γενῆ-Μαχαλέ, Γέφυραν Καράκιοϊ, Διρεκλὲρ-ἀρασῆ, Κανδιλλύ, Κάνλιδζα, Κοὺμ-καποῦ, Μαχμοὺτ-πασᾶ, Ὀκτσουλὰρ-μπασῆ, Ὀρτάκιοϊ, Οὺν-καπάν, Παξὲ-καποῦ, Πρώτην, Σεΐχ-οὺλ-Ισλὰμ-καπουσοῦ, Τσεγκέλκιοϊ, Ὑψωμαθεῖα, Φανάριον, Χάσκιοϊ.

Β΄ Ταχυδρομικὰ καὶ Τηλεγραφικά, μόνον εἰς ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, εἰς: Ἀκσεράϊ*, Ἀνατόλ-Καβάκ, Βαλατᾶ, Βέϊκος, Βεσικτάς*, Ἐγιούπ, Ἐμιργιάνιον, Κίρκ-ἀγάτς, Κουροῦ-τσεσμέ, Μαδζάρ, Ρούμελη-καβάκ, Ρούμελη-Χισάρ, Σαρῆ-γέρ, Σελημιέ, Σκούταρι, Τερσανᾶν, Τοπχανέ, Ὑψ. Πόλην, Φαναράκιον (Εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς Βοσπόρου), Φατὴχ*.

Γ΄ Ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ εἰς διεθνεῖς γλώσσας εἰς: Βουγιουκδερέ, Γενικιοϊ, Γιλδίζ*, Ἐρένκιοϊ, Θεραπεῖα, Καδήκιοϊ, Μακρίκιοϊ, Παγκάλτι, Πέραν (Μεγ. ὁδὸς 435), Πρίγκηπον, Σερασκεράτον, Σιρκεδζῆ, Χαϊδὰρπασᾶ, Χάλκην.

* *Δέχεται μόνον τὰ κατατιθέμενα τηλεγραφήματα πρὸς ἐξαποστολήν, δὲν λαμβάνει ὅμως τοιαῦτα πρὸς διανομήν.*

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Μεδζ. πρὸς 19 γρ.

Ἐπιστολαὶ ἁπλαῖ: δι' ἑκάστην 15άδα γραμμαρίων ἢ μέρος αὐτῶν, α΄) μεταξὺ δύο τουρκικῶν λιμένων, παράδ. 20· β΄) διὰ πᾶσαν ἄλλην διεύθυνσιν, παρ. 40.

Ἐπιστολαὶ δεδηλωμένης ἀξίας: Πλὴν τοῦ συνήθους τέλους, 40 παράδ. δι' ἑκάστην χιλιάδα γροσίων δεδηλωμένης ἀξίας.

Ἐπιστολικὰ δελτάρια: α΄) ἐντὸς τῆς πόλεως 10 παρ. β΄) διὰ πᾶσαν ἄλλην διεύθυνσιν 20 παρ. γ΄) μετὰ πληρωμένης ἀπαντήσεως, τὸ διπλοῦν.

Ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα: (βάρος μέγιστον διὰ τὸ ἐσωτερικόν, 200 γραμμάρια, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 2000 γραμμάρια), α΄) μέχρι 30 γραμμ. μόνον ἐντὸς τοῦ κράτους, παράδ. 5· β΄) μέχρις 75 γραμμ. καὶ δι' ἑκάστην 75άδα ἢ μέρος αὐτῶν, μεταξὺ δύο τουρκικῶν λιμένων, παρ. 10· γ΄) διὰ πᾶσαν ἄλλην διεύθυνσιν, μέχρις 50 γραμμ. καὶ δι' ἑκάστην 50άδα ἢ μέρος αὐτῶν, παρ. 10.

Ἔγγραφα ἐμπορικά: (μέγιστον βάρος 2000 γραμμάρ.) α΄) μεταξὺ δύο τουρκικῶν λιμένων, δι' ἑκάστην 75άδα γραμμαρίων ἢ μέρος αὐτῶν, παράδες 10· β΄) διὰ πᾶσαν ἄλλην διεύθυνσιν, δι' ἑκάστην 50άδα γραμμ. ἢ μέρος αὐτῶν, παράδ. 10. — Διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἐλάχιστος ὅρος τέλους, παρ. 40.

Δείγματα ἐμπορευμάτων: (μέγιστον βάρος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 250 γραμ. διὰ τὸ ἐσωτερικὸν 2000 γραμμ. α΄) μέχρι 30 γραμμ. μόνον ἐντὸς τοῦ κράτους, παράδ. 5· β΄) μεταξὺ δύο τουρκικῶν λιμένων, μέχρις 75 γραμ. καὶ δι' ἑκάστην 75άδα μέχρι 250 γραμμ. παράδ. 10· ἄνω τῶν 250 δι' ἑκάστην περιπλέον 50άδα γραμμ. παρ. 10· γ΄) διὰ πᾶσαν ἄλλην διεύθυνσιν, μέχρι 50 γραμμ. καὶ δι' ἑκάστην 50άδα αὐτῶν, παράδ. 10. — Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐλάχιστος ὅρος τέλους, 20 παράδ.

Δικαίωμα συστάσεως: παράδ. 40 (διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐπὶ πλέον τέλος χαρτοσήμου 10 παράδ.)

Δικαίωμα συστάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ἀποδείξεως παραλαβῆς ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ παραλήπτου: παρ. 80 (διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐπὶ πλέον τέλος χαρτοσήμου 10 παράδ.)

Διὰ τὰς χώρας τὰς μὴ συμπεριλαμβανομένας ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ταχυδρομικῇ Ἑνώσει, διπλάσια τῶν ἀνωτέρω διὰ τὸ ἐξωτερικὸν σημειουμένων τελῶν.

Ἐπιτόπιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν ὑπάρχει. Γίνονται ἐν τούτοις δεκταὶ ἐπιστολαὶ διὰ τὰς Πριγκηπονήσους, Μάλτεπε, Μακροχώριον καὶ Πέραν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ

Α΄ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

Τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα λαμβάνουσι δικαίωμα:

Ἐπὶ ποσοῦ γρ.	1— 100	Γρ.	—.20		
» » »	100— 200	»	1.—		
» » »	200— 300	»	1.20		
» » »	300— 400	»	2.—		
» » »	400— 500	»	2.20		
» » »	500— 700	»	3.—		
Ἐπὶ ποσοῦ γρ.	700— 900	γρ.	3.20		
» » »	900—1100	»	4.—		
» » »	1100—1300	»	4.20		
» » »	1300—1500	»	5.—		
» » »	1 00—1700	»	5.20		
» » »	1700—1900	»	6.—		
» » »	1900—2000	»	6.20		

Β΄ ΟΡΟΙ

Τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα δὲν δίδουσιν ἐντάλματα διὰ ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὰ 2000 γρόσια. Τὰ αὐτὰ γραφεῖα δύνανται νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταλμάτων, ἅτινα ἐνδεχόμενον ν' ἀποσταλῶσιν ὑπὸ ἑνὸς προσώπου εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐντάλματος δέον νὰ καταβάλληται τοῖς μετρητοῖς ὑπό τε τοῦ ἐπιστέλλοντος εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ὑπὸ τούτου εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀποστέλλεται. Ὁ ἐπιστέλλων χρήματα παραδίδει ταῦτα εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον· τοῦτο δίδει εἰς τὸν

ἐπιστέλλοντα δωρεὰν ἰδιαίτερον χάρτην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφει τὸ ἀποστελλόμενον ποσόν, τὸ δὲ ταχυδρομικὸν γραφεῖον προσκολλᾷ ἐπ' αὐτοῦ εἰς χαρτόσημα τὸ δικαίωμα, ὅπερ εἰσέπραξεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποστελλομένου ποσοῦ. Ὁ ἐπιστέλλων, πληρόνων δικαίωμα ἑνὸς γροσίου, δύνανται νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς τοῦ ἐντάλματος παρὰ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ παρεδόθησαν τὰ χρήματα.

Τοῦ ἐντάλματος ἀφικνουμένου εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τὸ ἐκεῖ ταχυδρομικὸν γραφεῖον εἰδοποιεῖ τὸν ἐνδιαφερόμενον, ὅστις, ἵνα παραλάβῃ τὸ εἰς αὐτὸν ἀποστελλόμενον ποσόν, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά του.

Οἱ στρατιῶται καὶ μαθηταὶ σχολῶν, ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι πρὸς τοῦτο ἔγγραφον φέρον τὴν σφραγῖδα τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν αὐτῶν ἢ τῶν διευθυντῶν τῆς οἰκείας σχολῆς.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐπέλθῃ σύγχυσίς τις ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ τὸν τρόπον, δι' οὗ ἐγράφη τὸ ἔνταλμα, τὸ ἀντίτιμον δὲν θὰ πληρωθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀποστέλλεται πρὶν ἢ διευκρινισθῇ τὸ ζήτημα, κατόπιν συνεννοήσεως τῶν δύο ταχυδρομικῶν γραφείων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἔνταλμά τι ἤθελεν ἀπολεσθῇ, τὸ ἀντίτιμον πληρωθήσεται ὑπὸ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, εἰς ὃ ἀπεστάλη· ἐὰν τὸ πρόσωπον, πρὸς ὃ ἀπεστάλη τὸ ἔνταλμα, ἤλλαξε διαμονήν, τὸ ἔνταλμα ἀποσταλήσεται εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ διεύθυνσιν ἄνευ νέων τελῶν.

Τὰ ἐντάλματα ἰσχύουσιν ἐπὶ δύο μῆνας· ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν δὲν ζητηθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τὸ ἔνταλμα ἐπιστρέφεται εἰς τὸ γραφεῖον, ὁπόθεν ἀπεστάλη καὶ παραδίδεται εἰς τὸν ἀποστέλλοντα.

Ὁ ἐπιστέλλων δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀποσταλέντος χρήματος, ἐὰν τοῦτο δὲν παρεδόθη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Τὰ ἐπὶ τούτῳ ἔξοδα θὰ εἶνε εἰς βάρος αὐτοῦ.

Τὰ ἐπὶ δύο ἔτη μὴ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν ἐπιστέλλοντα ἢ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀποστέλλονται ἐντάλματα ἀκυροῦνται, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν κσταγράφεται εἰς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΔΕΜΑΤΩΝ

Ἐπικυρωθεὶς δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ὁ περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων κανονισμὸς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.—Τὸ ταχυδρομικὸν δέμα τὸ μὴ ὑπερβαῖνον κατὰ τὸ βάρος τὰ πέντε χιλιόγραμμα μεταφέρεται ταχυδρομικῶς ὡς δέμα ἀξίας μέν, ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ἀνακοινοῖ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὡς ἁπλοῦν δὲ δέμα ταχυδρομικόν, ὅταν δὲν ἀναφέρεται ἡ ἀξία αὐτοῦ. Τὰ χρηματικὰ ποσά, οἱ ὄγκοι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου μὴ νομισματοκοπημένου ἢ κατειργασμένου, ὡς καὶ πάντων τῶν λοιπῶν μετάλλων, γίνονται δεκτοὶ μέχρι βάρους δέκα χιλιογράμμων, καὶ ὅταν δὲν ὑπερβαίνωσι κατὰ τὸν ὄγκον τὸν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἄρθρου ὁριζόμενον.

Ἄρθρον 2.—Ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ δέματος δέον νὰ ἀναγράφηται ἡ πόλις ἢ τὸ χωρίον, ἔνθα κατοικεῖ τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ διευθύνεται, τὸ ὄνομα τούτου, τὸ ἐπίθετον, ἡ τέχνη, εἰ δυνατόν, ἡ ὁδὸς ἐν ᾗ κατοικεῖ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς οἰκίας. Ἡ διεύθυνσις αὕτη πρέπει νὰ εἶνε γεγραμμένη τουρκιστί. Οἱ

ἰδιοκτῆται δύνανται, ἐὰν θέλωσι, νὰ προσθέτωσι τὰς διευθύνσεις καὶ γαλλιστὶ καὶ εἰς ἄλλην γλῶσσαν. Δὲν γίνονται δεκτὰ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα, τῶν ὁποίων αἱ διευθύνσεις ἐγράφησαν διὰ μολυβδοκονδύλου ἢ διὰ τῶν ἀρχικῶν μόνον γραμμάτων.

Ἄρθρον 3.—Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα θὰ δένωνται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ διαφυλάττῃ τὰ ἐν αὐτοῖς καλῶς, ὥστε κατὰ τὴν μεταφορὰν ταῦτα νὰ μὴ δύνανται νὰ κατασταφῶσιν ἢ νὰ ὑποστῶσιν οἱανδήποτε ἀλλοίωσιν ἀνοιγόμενα. Τὰ ὑγρὰ ἢ τὰ σώματα, ἅτινα δύνανται εὐκόλως νὰ γείνωσι ρευστά, θὰ τίθενται ἐντὸς διπλῶν δοχείων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον θὰ εἶνε φιάλη ἢ πήλινον δοχεῖον ἢ κυτίον ἐκ στερεοῦ ξύλου. Τὸ μεταξὺ τῶν δύο δοχείων κενὸν θὰ πληρόνηται διὰ ρινισμάτων ξύλου ἢ διὰ βάμβακος καὶ τῶν τοιούτων.

Ἄρθρον 4.—Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα θὰ ἐξετάζωνται ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφείοις· ὅσα δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δεμάτων ἀξίας θὰ σφραγίζωνται διὰ τῆς σφραγῖδος ἢ τοῦ σήματος τοῦ ἐπιστέλλοντος καὶ διὰ τῆς ἐπισήμου σφραγῖδος τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπισφράγισις τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων διὰ νομισμάτων καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ ἐπισφράγισις τῶν ἁπλῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν εἶνε προαιρετική.

Ἄρθ. 5.— Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀξίας τῶν δεδηλωμένων δεμάτων ὁρίζεται εἰς 50,000 γρόσια. Ἕκαστον δέμα δὲν δύναται νὰ περιέχῃ ἀντικείμενα ὑπερβαίνοντα τὴν ἀξίαν ταύτην. Δι' ἑνὸς ταχυδρομείου ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ ἀποστολὴ διαφόρων δεμάτων εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἄρθ. 6. — Ὅταν ἐπὶ σκοπῷ δόλου ἡ ἀξία ἑνὸς δέματος δηλοῦται ἀνωτέρα τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ, ὁ ἐπιστέλλων εἶνε ἔκπτωτος τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ καταδιωχθῇ καὶ ποινικῶς. Ἐὰν τυχαίως πως ἢ συνεπείᾳ σχετικῆς εἰδοποιήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἤθελε διαπιστωθῇ ἐν ταχυδρομικῷ τμήματι ὅτι τὰ ἀντικείμενα δέματός τινος ἐξετιμήθησαν καὶ ἐνεγράφησαν εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς, θὰ εἰδοποιηθῇ πάραυτα ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, θὰ ἀποστα-λῶσι δὲ αὐτῷ τὰ ἔγγραφα τῶν σχετικῶν ἐξετάσεων, ἐὰν ἐγένοντο τοιαῦται.

Ἄρθ. 7. — Ἐπὶ ἑκάστου δέματος δεδηλωμένης ἀξίας θὰ ἀναγράφεται δι' ἀριθμῶν καὶ διὰ γραμμάτων ἡ ἀξία αὐτοῦ εἰς γρόσια. Δὲν γίνεται δεκτὴ οὐδεμία διόρθωσις τῶν ἀριθμῶν ἢ τῶν γραμμάτων, ἔστω καὶ ἂν ἡ διόρθωσις εἶνε ἐπικεκυρωμένη. Ὁ ἐπιστέλλων δύναται νὰ ἀναγράψῃ τὴν ἀξίαν, ἐκτὸς τῆς εἰς γρόσια καὶ εἰς ἕτερα νομίσματα.

Ἄρθ. 8.—Τὸ μῆκος τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων τῶν ἀποσταλησομένων ἀπὸ ἓν γραφεῖον εἰς ἕτερον συγκοινωνοῦν μετὰ τούτου δι' ἀτμοπλοίου καὶ διὰ σιδηροδρόμου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὰς τρεῖς αὐτοῦ διαστάσεις τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστόμετρα. Γίνονται ὅμως δεκτὰ δέματα περιέχοντα ἀλεξιβρόχια, βακτηρίας, χάρτας, σχέδια, εἰκόνας καὶ τὰ τοιαῦτα μήκους ἑνὸς μέτρου ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως ὅτι τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος δὲν θὰ ὑπερβῶσι τὰ εἴκοσι ἑκατοστόμετρα. Τὰ δέματα, ἅτινα θ' ἀνταλλαγῶσι μεταξὺ τῶν λοιπῶν γραφείων, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ τὸ μῆκος τὰ τεσσαράκοντα, κατὰ τὸ πλάτος τὰ τριάκοντα καὶ κατὰ τὸ ὕψος τὰ εἴκοσιν ἑκατοστόμετρα.

Ἄρθ. 9.— Ὅταν παραδοθῇ εἰς ταχυδρομικὸν γραφεῖον δέμα περιέχον τὰ ἀντικείμενα ἢ ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ἡ ἐν ταῖς χώραις τῆς αὐτοκρατορίας μεταφορὰ εἶνε ἀπηγορευμένη, οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἐκτελέσωσιν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα, τὰς ἐν παρομοίᾳ περιστάσει νενομισμένας διατυπώσεις. Δὲν γίνονται ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν προηγουμένων, δεκταὶ ἐν τοῖς γραφείοις ἀποστολαὶ πετρελαίου, θειϊκοῦ ὀξέος καὶ τῶν τοιούτων ὑγρῶν, τῶν ὁποίων ἡ διὰ τῶν ταχυδρομείων μεταφορὰ παρουσιάζει προσκόμματα. Τὰ τοιαῦτα θὰ ἀποδίδωνται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Ἐὰν ὅμως ἀπαντηθῶσι τοιαῦται ἀποστολαὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν θὰ καταστρέφωνται, τὰ δοχεῖα αὐτῶν θὰ φυλάττωνται, μετὰ τοῦ σχετικοῦ δὲ πρακτικοῦ θὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸ μέρος, ἔνθεν ἀπεστάλησαν, θὰ εἰδοποιῆται δὲ περὶ τούτου ὁ ἐπιστέλλων. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἀποστολὴ ἐπιστολῶν κλειστῶν ἢ ἀνοικτῶν, ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ὡς καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐντὸς δέματος περιέχοντος ἄλλα ἀντικείμενα. Ἐὰν γνωσθῇ ὅτι παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ἔγγραφα τοιαῦτα εὑρίσκονται ἐντὸς δέματος, θὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ταχυδρομείων κανονισμοῦ. Ἐντὸς τοῦ δέματος δύναται μόνον νὰ ὑπάρχῃ χαρτίον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ ἀναγράφηται τὸ εἶδος τῶν ἀποστελλομένων ἀντικειμένων, ἡ ἐπὶ τοῦ δέματος διεύθυνσις καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Ἄρθ 10.—Δι' ἕκαστον ταχυδρομικὸν δέμα δίδεται τῷ ἐπιστέλλοντι δωρεὰν ἀπόδειξις ἀποστολῆς, γραφομένη ὑπὸ τοῦ ἐπιστέλλοντος ἢ τῇ αἰτήσει τούτου ὑπὸ τοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου. Ὁ ἐπιστέλλων δύναται νὰ γράψῃ σημειώσεις τινὰς περὶ τοῦ ἐμπεριεχομένου τοῦ δέματος ἐπὶ τοῦ ἀποκοπτομένου φύλλου τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποστολῆς. Ὁ ἐπιστέλλων δύναται νὰ μεταχειρισθῇ μίαν ἀπόδειξιν ἀποστολῆς διὰ τρία τὸ πολὺ δέματα ἀποστελλόμενα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἄρθ. 11.—Ἐπὶ ἑκάστου ταχυδρομικοῦ δέματος καὶ ἀποδείξεως ἀποστολῆς δέον νὰ ἀναγράφηται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος ταχυδρομικοῦ γραφείου καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου, ἐν ᾧ ἐσημειώθη. Διὰ ταύτην τὴν διατύπωσιν γίνεται χρῆσις ἰδιαιτέρου ἐντύπου καλουμένου ***σημειώσεως***. Ἡ τάρα ἑκάστου δέματος καὶ τὸ μετ' αὐτῆς βάρος τούτου δέον νὰ ἀναγράφηται εἰς γραμμάρια εἰς τὸν οἰκεῖον χῶρον τῆς τε ἀποδείξεως ἀποστολῆς καὶ τῆς σημειώσεως.

Ἄρθ. 12.—Τὰ τέλη τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ πόδας λογαριασμοῦ, πληρόνονται δὲ προκαταβολικῶς.

1.—Τέλη μεταξὺ γραφείων διὰ τὰ ὁποῖα μέσα συγκοινωνίας εἶνε σιδηρόδρομος ἢ ἀτμόπλοιον: Τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὡς καὶ μιᾶς ἑκάστης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, λογιζομένων ὡς ἓν τμῆμα, τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρωνται ἐπὶ μιᾶς θαλάσσης ἢ μιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὑπαγόμενα εἰς τὸ ***πρῶτον τμῆμα***, θὰ πληράνωσι τέλη τεσσάρων γροσίων. Εἰς τὸ ***δεύτερον τμῆμα*** ὑπάγεται ἡ μεταφορὰ ἐπὶ δύο θαλασσῶν ἢ ἐπὶ δύο σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἢ ἐπὶ μιᾶς θαλάσσης καὶ μιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τὰ δὲ σχετικὰ τέλη

εἶνε ὀκτὼ γροσίων. Εἰς τὸ **τρίτον τμῆμα** ὑπάγεται ἡ μεταφορὰ ἐπὶ τριῶν θαλασσῶν ἢ ἐπὶ δύο καὶ πλειόνων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἢ ἐπὶ δύο θαλασσῶν καὶ μιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἢ ἐπὶ δύο σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ μιᾶς θαλάσσης· τὰ σχετικὰ δὲ τέλη εἶνε δώδεκα γροσίων.

Ἐκ τῶν δεμάτων, ἅτινα γίνονται δεκτά, καίτοι ὑπερβαίνουσι κατὰ τὸ βάρος τὰ πέντε χιλιόγραμμα, εἰσπράττεται δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον ἢ τὰ κλάσματα αὐτοῦ ἓν, δύο ἢ τρία πρόσθετα γρόσια, συμφώνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἀναλογίαν.

Ἐκ τῶν δεμάτων δεδηλωμένης ἀξίας εἰσπράττεται δι' ἑκάστην χιλιάδα γροσίων ἢ τὰ κλάσματα αὐτῆς πρόσθετον τέλος δύο γροσίων ὡς ἀσφάλιστρα.

2.—Τέλη γραφείων μὴ ἐχόντων μεταξὺ αὐτῶν οὔτε σιδηροδρομικὴν γραμμήν, οὔτε ἀτμοπλοϊκὴν ὑπηρεσίαν.

Τμήματα	ΒΑΡΟΣ							
	μέχρι 250 γραμμαρίων	*ἀπὸ 250 γραμμ. μέχρι 500*	*ἀπὸ 500 γραμμ. μέχρις 1 χιλιογρ.*	*ἀπὸ 1 χιλιόγραμ. μέχρι 2 χιλιογρ.*	*ἀπὸ 2 χιλιογράμ. μέχρι 3 χιλιογρ.*	*ἀπὸ 3 χιλιογράμ. μέχρι 4 χιλιογρ.*	*ἀπὸ 4 χιλιογράμ. μέχρι 5 χιλιογρ.*	*5 χλγρ. καὶ ἄνω δι' ἕκαστον χλγρ. ἢ κλάσματα*
1ον τμῆμα	4	4	4	8	12	16	20	4
2ον τμῆμα	4	4	7	14	21	28	35	7
3ον τμῆμα	4	5	10	20	30	40	50	10
4ον τμῆμα	4	7	13	26	39	52	65	13
5ον τμῆμα	4	8	16	32	48	64	80	16

Ἐκ τῶν δεμάτων δεδηλωμένης ἀξίας εἰσπράττεται δι' ἑκάστην χιλιάδα γροσίων ἢ τὰ κλάσματα αὐτῆς ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τμήματι 2, ἐν τῷ δευτέρῳ 3, ἐν τῷ τρίτῳ 4, ἐν τῷ τετάρτῳ 5 καὶ ἐν τῷ ἕκτῳ 6 γρόσια πρόσθετα ὡς ἀσφάλιστρα.

Διὰ δὲ τὰ δέματα, ἅτινα θὰ μετενεχθῶσι μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν κειμένων ἐπὶ τῶν παραλίων καὶ ἐπὶ τῶν μερῶν, δι' ὧν διέρχεται σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀφ' ἑνός, καὶ εἰς μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἀτμόπλοια ἢ σιδηρόδρομος, θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀμφότερα τὰ τιμολόγια.

Ἐὰν δέκα ἡμέρας μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον, ἵνα παραλάβωσι δέμα ἀφιχθὲν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, θὰ λαμβάνηται ἐξ αὐτῶν δι' ἕκαστον δέμα τέλος «ἀρδιὲ» τεσσαράκοντα παράδων δι' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Ἄρθ. 13.—Τὰ τέλη τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων εἰσπράττωνται εἰς γραμματόσημα· ταῦτα δὲ προσκολλῶνται εἰς τὸν ἰδιαίτερον χῶρον τὸν εὑρισκόμενον ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποστολῆς, ἐπ' αὐτῶν δὲ τίθεται ἡ σφραγὶς καὶ ἡ ἡμερομηνία.

Ἄρθ. 14.—Ὁ ἐπιστέλλων ταχυδρομικὸν δέμα δύναται πληρόνων τεσσαράκοντα παράδες νὰ ζητήσῃ, ὅπως τῷ δοθῇ μετέπειτα ἡ πληροφορία ὅτι τὸ ἀποσταλὲν δέμα παρεδόθη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Ἐὰν ἡ αἴτησις αὕτη γείνῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐπιδόσεως τοῦ δέματος, ὁ ὑπάλληλος τοῦ γραφείου τούτου θὰ

προσκολλήσῃ ἐν γραμματόσημον τεσσαράκοντα παράδων ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποστολῆς, θὰ γράψῃ ἐπὶ τοῦ δέματος καὶ ἐπὶ τῆς ρηθείσης ἀποδείξεως διὰ τρόπου ἐπισύροντος τὴν προσοχὴν τὴν φράσιν «Ἰλμουχαμπέριον ἐπιστροφῆς», ἢ θὰ σφραγίσῃ διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ ἰλμουχαμπερίου, συντάσσων δὲ τὸ ἰλμουχαμπέριον θὰ ἐπισυνάψῃ αὐτὸ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀποστολῆς. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀποστέλλων κάμῃ τὴν αἴτησιν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ δέματος, τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον συντάσσον ἓν ἰλμουχαμπέριον ἐπιστροφῆς θὰ προσκολλήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ γραμματόσημον καὶ θὰ σφραγίσῃ αὐτό.

Τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον εἰς ὃ ἀφίχθη τὸ δέμα θὰ ζητήσῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προσώπου, εἰς ὃ παρεδόθη τὸ δέμα, ἀφοῦ δὲ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκείου χώρου διὰ τῆς σφραγῖδος τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως, θὰ ἀποστείλῃ τὸ ἰλμουχαμπέριον εἰς τὸ ἐπιστέλλον γραφεῖον ὡς ἐπίσημον ἔγγραφον, τὸ γραφεῖον δὲ τοῦτο θὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐπιστέλλοντα, ὅταν οὗτος προσέλθῃ, τὸ ἰλμουχαμπέριον τῆς ἐπιστροφῆς ἀπέναντι σχετικοῦ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς.

Ἄρθ. 22.—Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ὁ ὑπάλληλος, συντάσσων σχετικὴν εἰδοποίησιν πρὸς ἐκείνους, εἰς οὓς ἀνήκουσι τὰ δέματα, θὰ ἀποστέλλῃ ταύτην δωρεάν. Ὁ εἰδοποιούμενος οὕτως ἰδιοκτήτης τοῦ δέματος μεταβαίνων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον θὰ ὑπογράφῃ ἢ θὰ σφραγίζῃ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀποδείξεως ἀποστολῆς, κατόπιν δὲ τούτων θὰ παραδίδεται αὐτῷ τὸ δέμα. Τὰ πρόσωπα, ἅτινα δὲν εἶνε γνωστὰ παρὰ τῷ ταχυδρομικῷ γραφείῳ ὀφείλουσιν, εὐθὺς ὡς ἔλθῃ δέμα τι ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, νὰ ἀποδείξωσι τὴν ταυτότητά των διὰ τοῦ οἰκείου τεζκερέϊ Ὀσμανιὲ ἢ δι' ἄλλων ἐγγράφων πειστικῶν ἢ διὰ τῆς ἐγγράφου ἐπικυρώσεως γνωστοῦ προσώπου. Ἡ ἔγγραφος αὕτη ἐπικύρωσις δύναται νὰ σημειωθῇ ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν μέρους τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποστολῆς. Ἐὰν τὸ πρόσωπον, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἀφίχθη δέμα, εἶνε στρατιώτης τῆς ξηρᾶς ἢ τοῦ ναυτικοῦ ἢ χωροφύλαξ ἢ μαθητὴς πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς σχολῆς, οὗτοι ὀφείλουσι νὰ δείξωσι τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν ἀξιωματικῶν ἢ τῶν διευθυντῶν τῆς σχολῆς, ἐπικυροῦσαν τὴν ἰδίαν αὐτῶν σφραγῖδα.

Ἄρθ. 23.—Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα ἐπιστρέφονται τῷ ἀποστέλλοντι ἀπέναντι παραλαβῆς σχετικῆς ἐσφραγισμένης ἢ ὑπογεγραμμένης ἀποδείξεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὁ ἐπιστέλλων δύναται νὰ ἀλλάξῃ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δέματος· κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν δὲ αὐτοῦ θὰ γνωστοποιῆται τὸ πρᾶγμα ταχυδρομικῶς ἢ τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἔνθα διευθύνεται τὸ δέμα. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τούτων ἀπαιτεῖται ἡ ἐπίδειξις τοῦ ἰλμουχαμπερίου τῆς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐπιδόσεως τοῦ δέματος, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς ταυτότητος. Τὰ ἔξοδα, ἅτινα θὰ γείνωσι πρὸς ἀποστολὴν ἐπιστολῆς ἢ τηλεγραφήματος χάριν ἐπιστροφῆς τοῦ δέματος ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς τούτου, θὰ καταβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐπιστέλλοντος. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ δέματος ὁ ἐπιστέλλων θὰ σφραγίσῃ ἢ θὰ ὑπογράψῃ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποστολῆς· ἀποδίδων δὲ τὸ ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἰλμουχαμπέριον θὰ λάβῃ τὸ δέμα του.

Ἄρθ. 24.—Ὅταν τις, εἰς τὸ ὄνομα

τοῦ ὁποίου ἀφίχθη ταχυδρομικὸν δέμα εἰς γραφεῖον μέρους τινός, ἔχει ἤδη ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου ἀλλάσσων διεύθυνσιν, διαμένων δὲ εἰς μέρος τοῦ ὁποίου τὸ τσχυδρομικὸν γραφεῖον ἀναλαμβάνει τὴν ὑπηρεσίαν ἀποστολῆς δεμάτων, ζητήσῃ ὅπως τὸ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀφιχθὲν δέμα ἀποσταλῇ αὐτῷ εἰς τὴν νέαν του διεύθυνσιν, τὰ νέα ἔξοδα μεταφορᾶς τοῦ δέματος μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ προσώπου ἐκείνου θὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τούτου. Ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον τὸ δέμα θὰ ἀποστέλληται αὐτῷ.

Ἄρθ. 25.—Ὅταν, μὴ εὑρισκομένων τῶν προσώπων, εἰς ἃ ἀπεστάλῃσαν δέματά τινα, ταῦτα παραμένωσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἐπιστρέφωνται μετέπειτα εἰς τὸ γραφεῖον, τὸ ὁποῖον τὰ ἀπέστειλε, θὰ εἰσπράττηται παρὰ τῶν ἀποστελλόντων ἕτερον τέλος ἴσον πρὸς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπληρώθη κατὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν τῶν δεμάτων.

Ἄρθ. 27.—Ἐὰν ταχυδρομικὸν δέμα ἀπολεσθῇ συνεπείᾳ μὴ ἀναποφεύκτων καὶ μὴ ἐπιβεβλημένων περιστάσεων ἢ ἐὰν καταστραφῇ ἢ κλαπῇ συνεπείᾳ ἀναλόγων περιστάσεων, θὰ πληρωθῇ τῷ ἐπιστέλλοντι ἢ τῇ αἰτήσει τούτου εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ ἀπεστάλη τὸ δέμα, χρηματικὴ ἀποζημίωσις ἀναλογοῦσα πρὸς τὴν γενομένην ἀκριβῆ ζημίαν. Διὰ ταῦτα ὅμως πρέπει ἡ γενομένη ζημία νὰ μὴ ἐπῆλθεν ἐκ σφάλματος ἢ ἀκηδίας τοῦ ἐπιστέλλοντος ἢ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἀποστελλομένων ἀντικειμένων, καὶ διὰ τὰ μὴ δεδηλωμένης ἀξίας δέματα νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ μίαν ὀθωμανικὴν λίραν. Κατὰ τὴν ζημίαν τῶν δεμάτων ἡ ἀποζημίωσις πληρόνεται ἐντὸς τῶν ἐννενήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν. Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ δέματος εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης πᾶσα τοιαύτη αἴτησις εἶνε ἄκυρος.

Τῇ 17 Ζιλκαδὲ 1318. Τῇ 23 Φεβρουαρ. 1316.

Σ. Φ. Α. *Τὰ ὑπ' ἀριθ. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 26 ἄρθρα παρελείψαμεν ὡς ἀναγόμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων.*

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΔΕΜΑΤΩΝ, ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΔΕΔΗΛΩΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

Ἀβρὰτ-χισὰρ
Ἅγιοι Σαράντα
Ἅγιον Ὄρος
Ἅγιος Ἰωάννης Μεδέης (τουρκ. Σηγκὶν)
Ἄγκυρα
Ἄδανα
Ἀδὰ-παζὰρ
Ἀδριανούπολις
Ἀϊδίνιον
Ἄκρη
Ἀκ-χισὰρ
Ἀλὰ-Σεχὴρ (Φιλαδέλφ.)
Ἀλεξανδρέττα
Ἀμισὸς
Αὐλὼν
Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισὰρ
Βαβᾶ-ἐσκῆ
Βαϊνδήριον
Βέρροια
Βηρυττὸς
Βιλεδζὶκ
Βοδενὰ
Βολτσιερῆ
Βουρλᾶ
Γαλατᾶς
Γεβγελῆ
Γκέβζε
Γκέϊδε
Γκιουμουλτζίνα
Δαμασκὸς
Δαρδανέλλια
Δεδὲ-ἀγὰτς
Δενιζλῆ
Δεμὶρ-τὰς
Δεμὶρ-χισὰρ
Δζέδδα
Διδυμότειχον
Δικιλῆ

Δοϊράνη
Δράμα
Δυρράχιον
Ἐσκὴ-σεχὴρ
Ζιβέφτσε
Ἡράκλειον (Μαρμαρᾶ)
Θεῖρα
Θεσσαλονίκη
Ἰάφα (Ἰόππη)
Ἴγγκιν
Ἰερουσαλὴμ
Ἰκόνιον
Ἰνὲ-γκιὸλ
Ἰνέπολις
Ἰωάννινα
Καβάλλα
Καϊφᾶ
Καλλίπολις
Κάλυμνος
Καρᾶ-ἀγὰτς (Πόρτο-Λάγω)
Κασσαμπᾶς
Κερασοῦς
Κιοπρουλοῦ
Κίος
Κὶρκ-ἀγὰτς
Κοτύαιον
Κυδωνίαι
Κῶς
Λαοδίκεια
Λέρος
Λέφκε
Λουλὲ βουργὰζ
Μαγνησία
Μαινεμένη
Μερσίνη
Μέτραι
Μητροβίτσα
Μιτυλήνη
Μόλυβδον
Μοναστήριον
Μουδανία
Μουσταφᾶ-Πασᾶ
Μυριόφυτον
Ναζλῆ
Νικομήδεια
Ξάνθη
Ὀδεμήσιον
Ὀρδοῦ
Οὐζοὺν-κιοπροῦ
Οὐσάκιον
Πάνορμος
Πάργα
Πισθένιον
Πάφρα
Περίστασις
Πρέβεζα
Πρέσοβα
Πριστίνα
Προῦσα
Ραιδεστὸς
Ρίζα (Λαζιστὰν)
Ρόδος
Σάϊδα
Σάμος
Σαλιχλῆ
Σαπάνδζα
Σαραϊ-κιοϊ
Σαρὶ κιοϊ
Σέρραι
Σηλυβρία
Σινώπη
Σκάλα Νόβα
Σκόπεια
Σκούταρι
Σμύρνη
Σοὺρ (Συρίας)
Σουφλίον
Σταμποὺλ
Σύμη
Σώκια
Σῶμα
Ταρσὸς
Τένεδος
Τραπεζοῦς
Τρίπολις Βαρβαρίας
» Πόντου
» Συρίας
Τσεσμὲ
Τσορλοῦ
Φερεδζὶκ
Φιρούζοβκι
Φλωρίνα
Φώκαια
Χίος
Χοδείδα

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Μεδζ. πρὸς 19 γρ.

Α' Μεταξὺ δύο σταθμῶν, τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων: δι' ἕκαστον τηλεγράφημα ἐξ 20 λέξεων 2 1/2 γρόσια· δι' ἑκάστην ἰοάδα λέξεων περιπλέον ἢ μέρος αὐτῶν, 1 1/4 γρ.

Β' Μεταξὺ δύο σταθμῶν, κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Νομαρχίας Κων/πόλεως, ἢ τοῦ Σανδζακίου Νικομηδείας: δι' ἑκάστην λέξιν 20 παράδες, πλέον 2 1/2 γρόσια καθ' ἕκαστον τηλεγράφημα.

Γ' Μεταξὺ δύο οἱωνδήποτε ἄλλων σταθμῶν τῶν πόλεων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους: δι' ἑκάστην λέξιν 1 γρόσιον, πλέον 5 γρόσια καθ' ἕκαστον τηλεγράφημα.

Δ' Διὰ τὸ ἐξωτερικόν, κατὰ λέξιν, διά:

	ΦΡ. ΕΚ.		ΦΡ. ΕΚ.		ΦΡ. ΕΚ.
Ἀγγλίαν	0.71	Εὐέλπιδα Ἄκραν	6.45	Νορβηγίαν	0.72
Αἴγυπτον (Κάτω)	1.25	Ἰάδαν	5.17	Ὁλλανδίαν	0.60
» (Μεσαίαν)	1.50	Ἰαπωνίαν	7.70	Οὐγγαρίαν	0.34
» (Ἄνω)	1.75	Ἰνδίας Βρεττανικάς	3.48	Περσίαν	1.60
Αὐστρίαν	0.34	Ἰσπανίαν	0.65	Πορτογαλλίαν	0.69
Αὐστραλίαν	4.84	Ἰταλίαν	0.48	Ρουμανίαν	0.26
Βέλγιον	0.60	Καναδᾶν	1.85	Ρωσίαν (Εὐρωπ.)	0.72
Βιρμανίαν	3.73	Κεϋλάνην	3.60	» (Ἀσ. α' ζώνη	1.15
Βοσνίαν	0.27	Κίναν	7.30	» (» β' »	1.45
Βοστώνην	1.85	Κοχιγκίνην	4.22	Σερβίαν	0.27
Βουλγαρίαν	0.38	Λουξεμβοῦργον	0.60	Σιγγαπούρην	4.49
Βραζιλίαν	4.63	Μάγχης Νήσους	0.71	Σικάγον	2.15
Γαλλίαν καὶ Κορσικ.	0.56	Μαδαγασκάρην	9.60	Σουηδίαν	0.69
Γερμανίαν	0.55	Μαδέρας Νήσους	1.74	Σουμάτραν	6.78
Γιβραλτάρην	0.69	Μαλάκαν	4.49	Τράνσβααλ	6.45
Δανίαν	0.60	Μαρόκον	0.83	Τρίπολιν (Ἀφρικῆς)	0.88
Ἑλβετίαν	0.51	Μαυροβούνιον	0.67	Τύνιδα	0.67
Ἑλλάδα ἠπειρωτ. (μέσον Αἰκατερίνης)	0.28	Μελίτην	0.69	Φιλαδέλφειαν (Ἀμ.)	2.05
Ἑλλάδα νησιωτικήν (μέσον Αἰκατερίνης)	0.32	Μεξικόν	2.80	Χεδζάζην	2.75
Ἑλλάδα ἠπειρωτ. (μέσον Τενέδου)	0.38	Νατάλην	6.25	Ὑεμένην	3.75
Ἑλλάδα νησιωτικήν (μέσον Τενέδου)	0.42	Νέαν Ὑόρκην	1.85		

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ

Ἀγγλικόν. Κεντρικὸν γραφεῖον: Γαλατᾶ, Καράκιοϊ, Γενῆ Χάν. ***Γραμματοκιβώτια, ἐν τῷ Πέραν:*** Βιβλιοπωλεῖον Mac Gil, Δίοδος Τοῦνελ, 5. Ὑποκατάστημα τῆς Αὐτοκρ. Ὀθωμ. Τραπέζης, Μεγάλη ὁδός, 190. Ξενοδοχεῖα: Λονδίνου, Βριστόλ, Ροαγιάλ, Πέρα-Παλάς. Ἀγγλικὴ Σχολή, Μεγ. ὁδός, 353. Λέσχη Κων/πόλεως, ὁδὸς Καβριστάν, 46. Λέσχη τῆς Ἀνατολῆς, Μεγ. ὁδός, 142. ***Ἐν Γαλατᾷ:*** Αὐτοκρ. Ὀθωμ. Τράπεζα.

Αὐστριακόν. Κεντρικὸν γραφεῖον: *Γαλατᾶ,* ὁδὸς Μαχμουδιέ, Καμόνδο Χάν. **Γραφεῖα:** ***Πέραν,*** Μεγ. ὁδός, 438· ***Σταμπούλ,*** Καμόνδο χάν.

Γαλλικόν. Κεντρικὸν Γραφεῖον: *Γαλατᾶ,* ὁδὸς Βοεβόδα. **Γραφεῖα:** ***Πέραν,*** Δίοδος Ἀνατολῆς, 15, 16. ***Σταμπούλ,*** Καμόνδο Χάν. ***Γραμματοκιβώτια, ἐν τῷ Πέραν,*** κατάστημα Bon Marché. Ξενοδοχεῖα: Grand-Hôtel, Français et Continental, Péra-Palace. ***Ἐν Γαλατᾷ:*** Γραφεῖα τῶν «Messageries Maritimes». ***Ἐν Σταμπούλ:*** Μπαγτσὲ-καποῦ, 49.

Γερμανικόν. Κεντρικὸν Γραφεῖον: *Γαλατᾶ,* ὁδὸς Βοεβόδα, 29. **Γραφεῖα:** ***ἐν τῷ Πέραν:*** Δίοδος Παναγίας. ***Σταμπούλ,*** Χαβουζλοῦ Χάν. ***Γραμματοκιβώτια, ἐν τῷ Πέραν:*** Λέσχη τῆς Ἀνατολῆς, Λέσχη Κων/πόλεως, Λέσχη Τευτονίας (Τεκέ), Γερμανικὸν Νοσοκομεῖον, Γερμανικὴ Σχολὴ (ὁδὸς Γενῆ-Τζόλ), Bazar Allemand, Κατάστημα Keller (δίοδος Χατζοπούλου), Ξενοδοχεῖα Λονδίνου, Πέρα-Παλάς, Paulick (πρώην Πέστης), Δίοδος Τοῦνελ. ***Ἐν Γαλατᾷ:*** Σταθ. Τοῦνελ.

Ῥωσικόν. Κεντρικὸν Γραφεῖον: *Γαλατᾶ,* Κιρὲτς-καποῦ. **Γραφεῖον:** *Σταμπούλ,* Μπαγκτσὲ-καποῦ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι. Διεύθυνσις: ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σιρκετζῆ. **U. Gross,** διευθυντής· J. Müller, βοηθὸς διευθυντής· C. Goldstücker, ἀρχιμηχανικὸς τοῦ τροχηλάτου ὑλικοῦ· R. Friedrich, ἀρχιμηχανικὸς τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς γραμμῆς· Henri Müller, γεν. ἐπιθεωρητὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος· J. Brand, ἀρχιλογιστής· C. Wolfer, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν ἐξελέγξεων· L. Wittlich, ἀρχιγραμματεύς.

Γραμμαὶ ἐν ἐκμεταλλεύσει: *Χιλιάμ.*

Κωνστ/πολις—Ἀδριανούπολις—Βέλλοβα	562
Κούλελι-Βουργάζ—Δεδέ-ἀγάτς.	112
Τύρνοβον-Σεμενλῆ—Ὑάμπολις.	106
Θεσσαλονίκη — Σκόπεια — Ζιβέφτσε	329
Σκόπεια—Μητροβίτσα	120
Ἐν ὅλῳ χιλιάμετρα	1.229

Ἑταιρεία Σιδηροδρόμου Ἀνατολῆς. Ἕδρα καὶ Γενικὴ Διεύθυνσις: Γαλατᾶ, ὁδὸς Βοεβόδα. **Διεύθυνσις:** ἐν Χαϊδὰρ-Πασᾶ. **Dr Kurt Zander,** πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς διευθύνσεως· Ed. Huguénin, ἀντιπρόεδρος· M. Krebs, γεν. ἐπιθεωρητής· A. Denecke, ἀρχιμηχανικός· Ἀριστείδης Κυριακοῦ ἐφ., καποῦ-κεχαγιᾶς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος· M. Schneller καὶ Hasenfratz, ἐπιθεωρηταί· Z. Κάλφογλους, ἀρχιλογιστής· Θ. Φλωρᾶς, ἀρχίατρος· Θ. Ἀρχοντίδης, διευθ. τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης· Z. Βεστιάρης, ταμίας.

Γραμμαὶ ἐν ἐκμεταλλεύσει:

	Χιλιάμ.
Χαϊδὰρ-Πασᾶ—Ἀγκύρας	578
Ἐσκῆ-Σεχὴρ—Ἰκονίου	435
Διακλάδ. Χαμηδιὲ—Ἀδᾶ-Παζάρ	9
» Ἀλαγιοὺνδ — Κιουτάχιας	11
Ἐν ὅλῳ	1033

Ἐμπορικὰ πρακτορεῖα: ἐν Σμύρνῃ, Καισαρείᾳ, Δινέρ, Σουγγουρλοῦ, Ἀκ-σεράϊ, Νὲϐ-σεχὴρ, Κὴρ-σεχὴρ, Βὲηπαζάρ, Ὑοσκάτῃ, Καλαϊδζίκ, Νίγδῃ, Κιοπροῦ-κιοϊ, Γάγγραις (Τσάγκιρι), Ἐρεγλι, Καραγάτς, Καραμάν, Τσόρουμ, Καρὰ-βουνάρ, Νικαίᾳ (Ἰσνίκ).

Ὑπηρεσία μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων διὰ θαλάσσης μεταξὺ Χαϊδὰρ-πασᾶ καὶ Σταμπούλ (Σιρκετζῆ) ἢ Γαλατᾶ καὶ τἀνάπαλιν. ***Δ. Δελαγραμμάτικας,*** *Ἐργολάβος.*

Παραλαϐὴ ἐμπορευμάτων ἐκ Σταμπούλ (Σιρκετζῆ) καὶ Γαλατᾶ, δι' ὅλους τοὺς σταθμοὺς τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Ἀνατολῆς καὶ τἀνάπαλιν. Προκαταϐολαὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ἐκτελωνίσεις, μεταφορτώσεις κτλ. Εἰσαγωγὴ—Ἐξαγωγή.

Κεντρικὸν Γραφεῖον: ἐν Σιρκετζῆ, Σταμπούλ. *Ὑποκατάστημα:* ἐν Γαλατᾷ, Λοὺδ χάν, 33, 34. *Πρακτορεῖα,* εἰς τοὺς κυριωτέρους σταθμούς: Νικομήδειαν,

Ἀδᾶ-παζάρ, Γκέϊδε, Βιλεδζίκ, Ἐσκῆ-Σεχήρ, Ἄγκυραν, Κιουτάχιαν, Ἀφιὸν-καρὰ-χισάρ, Ἰκόνιον.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ-ΠΡΟΥΣΗΣ. **Ἕδρα:** ἐν Παρισίοις, πλατεῖα Εὐρώπης, ὁδὸς Κων/πόλεως. **E. Toucas,** ἀντιπρόσωπος ἐν Κων/πόλει. E. Faure, διευθυντὴς τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐν Μουδανίοις.

Γραμμὴ Μουδανίων-Προύσης, συνδεδυασμένη μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΣΗΡΑΓΞ. Διεύθυνσις: ἐν τῷ Πέραν, πλατεῖα Τοῦνελ. **W. Albert,** διευθυντής. Ch. Garnier, μηχανικός. C. Kreussel, γραμματεὺς καὶ λογιστής. J. Neumaun, ταμίας.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΧΣΟΥΣΕ. Κεντρικὴ Διεύθυνσις: Γαλατᾶ, Μουμχανέ, ὁδὸς Κηλὶς Ἀλῆ πασᾶ, 23. Ἡ Α. Ε. ***Χασὰν Χουσνῆ πασᾶς,*** ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, διευθυντής. Τζὼν πασᾶς Ἀβραμίδης, ὑποδιευθυντής. Τεβφὶκ ἐφ., ἀρχιλογιστής. Ἀρτὶν ἐφ. Ἀρσλανιάν, ταμίας, Ὁμὲρ ἐφ. πράκτωρ.

Γραμμὴ περιχώρων. Ἐκ Γεφύρας διὰ Χαϊδὰρ-πασᾶ, Καδῆ-κιοϊ, Μόδι, Καλαμίσια, Πριγκηποννήσους, Δζαδῆ-Μποστάν, Μποστανδζὶκ Μάλτεπε, Χαρταλιμήν, Παντείχιον καὶ Γιάλοβαν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΡΚΕΤ-Ι-ΧΑΪΡΙΕ. Κεντρ. Διεύθυνσις: Γαλατᾶ, Φερμελετζιλέρ, Μαράσογλου Χάν. ***Χαβοὺζ Βεχπῆ ἐφέντης,*** γενικὸς διευθυντής. Ἰσκενδὲρ ἐφ., γενικὸς ἐλεγκτής.

Γραμμὴ Βοσπόρου. *Ἐκ Γεφύρας διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀκτὴν μετὰ προσεγγίσεως εἰς* Καβατᾶς, Βεσικτάς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ, Βεβέκ, Ρούμελι-Χισσάρ, Ἐμιργιάν-Βογιαδζήκιοϊ, Στένην, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Κιρὲτζ-βουρνοῦ, Βουγιούκδερέ, Μεζὰρ-μπουρνοῦ, Γενῆ-μαχαλὲ καὶ Ρούμελι-καβάκ.

Ἐκ Γεφύρας διὰ τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν μετὰ προσεγγίσεως εἰς Σκούταρι, Σαλαδζάκ, Χαρέμ-ἰσκελεσῆ, Κουσκουνδζούκ, Βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδιλλύ, Ἀνατὸλ-Χισσάρ, Κάνλιδζαν, Τσιβουκλῆ, Πασᾶ-μπαγτσέ, Βέϊκος καὶ Ἀνατὸλ-καβάκ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΡΑΤΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ. Κεντρικὴ Διεύθυνσις: ἐν Ἀγιὰ-καποῦ. ***Τζὼν πασᾶς Ἀβραμίδης,*** γεν. διευθυντής, Π. Βαλσαμάκης, διευθυντής.

Γραμμή: Ἐκ Γεφύρας διὰ Γεμίς, Δζουμπαλῆ, Ἀγιὰ-καποῦ, Φανάριον,

Βαλατᾶ, Ἐϊδὰν-Σεράϊ, Τεφτερδάρ, Ἐγιοὺπ (πρὸς τὴν ἀκτὴν τῆς Πόλεως), Χαλιδζόγλου, Χάσκιοϊ, Κασὴμ-πασᾶ (πρὸς τὴν ἀκτὴν τοῦ Γαλατᾶ). Τὴν ἀνοιξιν ἔκτακτος γραμμὴ μέχρι Κεάτχανέ.

Ἀναχωρήσεις καθ' ἕκαστον τέταρτον ὥρας.

Τιμολόγιον ἐπιβατῶν: Ἐκ μιᾶς ἀποβάθρας εἰς τὴν κατόπιν, 20 παράδες, δι' ὅλας τὰς ἄλλας, 30 παράδες. Διὰ Α' θέσιν, 20 παράδες περιπλέον.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ
ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΣΑΙ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΙΓΑΙΟΥ. *(Π. Μ. Κουρτζῆ καὶ Σας).* **Κεντρικὴ Διεύθυνσις:** Γαλατᾶ, Μεχμὲτ Ἀλῆ πασᾶ Χάν, 11. **Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μεχμὲτ Ἀλῆ πασᾶ Χάν, 8. Σταμπούλ, Γεμὶς-ἰσκελεσῆ καὶ Μπαγτσὲ-καποῦ, πλατεῖα Τελωνείου. ***Θ. Μ. Κουρτζῆς,*** γενικὸς διευθυντής· Μιλτ. Σιμωνίδης, γενικὸς πράκτωρ· Θ. Χατζόπουλος, γενικὸς ἐπιθεωρητής· Λυσ. Μούκας, γεν. γραμματεύς· Ed. Eyssartier, ἀρχιμηχανικός.

ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ *(Χατζῆ Δαοὺτ Φαρκούχ).* **Ἕδρα:** ἐν Σμύρνῃ, **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Σανδαλτζιὰν Χάν, 4 καὶ 5. ***Μιχ. Σαράφης,*** πράκτωρ.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΛΟΥΪΔ *(Loyd Autrichien).* **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μουμχανέ, Λόϋδ χάν. **Ὑποπρακτορεῖον:** Σταμπούλ, Μπαγτσὲ-καποῦ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ *(Deutsche Levante Linie).* **Ἕδρα:** ἐν Ἀμβούργῳ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μικρὸν Ἐθν. Χάνιον, 56—59. ***Ἀγέλαστος, Σφέτσος*** καὶ ***Σα,*** πράκτορες.

ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΔΙΑΠΟΡΘΜΕΥΣΕΩΝ *(Messageries Maritimes).* **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μουμχανέ. **Ὑποπρακτορεῖον:** Σταμπούλ, Μπαγτσὲ-καποῦ. **Charles Dechaud** γενικὸς πράκτωρ. P. Marechal, ἐμπορικὸς πράκτωρ. L. Coulomb, α' γραμματεύς· J. Yanicio-poulo, διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν ἐγγραφῶν· A. Fornetty καὶ Ch. Baudry, τῶν αἰτήσεων. Fl. Collaro, λογιστής· C. J. Miconovich, ταμίας.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΦΛΟΡΙΟ ΚΑΙ ΡΟΥΜΠΑΤΙΝΟ *(Navigation Générale Italienne, Florio et Rubattino).* **Κεντρ. Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μουμχανέ· **Ὑποπρακτορεῖον:** Σταμπούλ, Μπαγτσὲ-καποῦ. **E. C. Barboro,** γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἀνατολῆς· E. Providenti, γραμματεύς· M. Manfredi, ἀρχιλογιστής· A. Rossi et Fils, ἐμποριποὶ πράκτορες.

ΜΑΚ-ΔΟΥΑΛ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ *(Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοΐα).* **Ἕδρα:** ἐν Πειραιεῖ. **Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΥΡΟΥ. Ἕδρα: ἐν Σύρῳ. **Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ Χαλὴλ πασᾶ-Χάν, ἀριθ. 2. Πράκτωρ, Θ. Χουρμούζης.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΜΑΡΜΑΡΑ *(Α. Καναβαλώφ).* **Κεντρικὴ Διεύθυνσις:** Γαλατᾶ, Μεϊμανετλῆ Χάν.

ΠΑΚΕ *(N. Paquet et Cie).* **Ἕδρα:** ἐν Μασσαλίᾳ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Τοπχανέ, ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν. **Timothée Reboul,** πράκτωρ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ. Ἕδρα: ἐν Ἀθήναις. **Κεντρ. Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν. ***Μιχ. Μπαρούνας,*** πράκτωρ. Ἀλ. Τροχάνης, Ι.Βασι-

λειάδης καὶ Π. Ἰωαννίδης γραμματεῖς.

Π. ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ *(Ἀνατολικὴ Ἀτμοπλοΐα)*. **Ἕδρα:** ἐν Ἀθήναις **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Σανδαλτζιὰν Χάν. Ἀδελφοὶ Δώρου, πράκτορες.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ. **Ἕδρα:** ἐν Βουκουρεστίῳ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν. ***Ι. Σεϊμίρης,*** πράκτωρ.

ΡΩΣΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μουμχανέ, Κιρὲτς-καποῦ. **Ὑποπρακτορεῖον:** Σταμπούλ, Μπαγτσὲ-καποῦ ***Θ. Ἰβάνωφ,*** γενικὸς πράκτωρ· Στ. Κοϊδάν, βοηθός· Reidemester, ἀρχιλογιστής· Ἑρμῆς Λαζαρίδης, διευθυντὴς τοῦ ὑποπρακτορείου.

ΦΡΑΙΣΙΝΕ *(Fraissinet et Cie)*. **Ἕδρα:** ἐν Μασσαλίᾳ. **Κεντρικ. Πρακτορεῖον:** Γαλατᾶ, Μουμχανέ. **C. Schrimpf,** γεν. πράκτωρ.

ΧΕΔΙΒΙΕ *(Khedivial Mail Steamship and Graving Co Ld)*. **Κεντρικὴ Διεύθυνσις:** ἐν Ἀλεξανδρείᾳ **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** Σταμπούλ, πλατεῖα Ἐμὶν-Ὀνοῦ, Βαλιδὲ Χάν. **Ὑποπρακτορεῖα:** Γαλατᾶ, ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν. Πέραν, ὁδὸς Καβριστάν, γενικὸς πράκτωρ, **A. Silley.**

ΤΡΑΠΕΖΑΙ, ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. **Ἕδρα:** ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Βοεβόδα. **Ὑποκαταστήματα:** Ἐν Σταμπούλ, πλατεῖα Γενῆ-Ζαμὶ καὶ ὁδὸς Ταρακτσιλάρ, 15. Ἐν τῷ Πέραν Μεγάλη ὁδός, ἀρ. 347 καὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ κράτους. **Κεντρικὰ Πρακτορεῖα:** Εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον.

Sir Hamilton Lang, γεν. διευθυντής, G. Auboyneau, βοηθὸς γεν. διευθυντής G. Wülfing, διευθυντής· W. Maltas, ὑποδιευθυντής· Ἀλέκο Παντζίρη βέης, βοηθὸς διευθυντής.

ΛΥΩΝΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ (Credit Lyonnais). Κεφάλαιον 250,000,000 φρ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** ἐν Γαλατᾷ, πλατεῖα Γεφύρας, Χαλαδζιὰν Χάν. **Ὑποπρακτορεῖον:** ἐν Σταμπούλ, Σελτὰν Χαμάμ, Ἀλλαχβερδῆ Χάν. **Ἀποθήκη Ἐμπορευμάτων:** ἐν Σιρκετζῇ, Δεμὶρ-καποῦ.

H. Blanchenay, διευθυντὴς τοῦ κεντρικοῦ πρακτορείου Κωνσταντινουπόλεως· A. Zanotti καὶ J. Gherson, ὑποδιευθυνταί

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ. Κεφάλαιον κατατεθὲν 264,000 Λ. Τ. **Ἕδρα:** ἐν Μιτυλήνῃ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** ἐν Γαλατᾷ, Μεχμὲτ Ἀλῆ Πασᾶ Χάν, 8-11 **Ὑποπρακτορεῖα:** Ἐν Σταμπούλ, Μπαγτσὲ-καποῦ, πλατεῖα τελωνείου. Ἐν τῷ Πέραν, Μ. ὁδός, Δίοδος Παναγίας.

Π. Μ. Κουρτζῆς, γεν. διευθυντής· Θ. Μ. Κουρτζῆς, γεν. διευθυντὴς τοῦ πρακτορείου Κων/πόλεως· Α. Καλλέργης, διευθυντής.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἡ Α. Ε. ***Ζιχνῆ πασᾶς,*** γεν. διευθυντής· Σεβκὲτ βέης, ὑποδιευθυντής· Νασὶφ βέης, λογιστής· Μαχμοὺτ ἐφένδης, γεν. γραμματεύς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. **Ἕδρα:** ἐν Θεσσαλονίκῃ. **Κεντρικὸν Πρακτορεῖον:** ἐν Γαλατᾷ, Καμόνδο Χάν.

J. Molho, διευθυντὴς τοῦ πρακτορείου Κωνπόλεως.

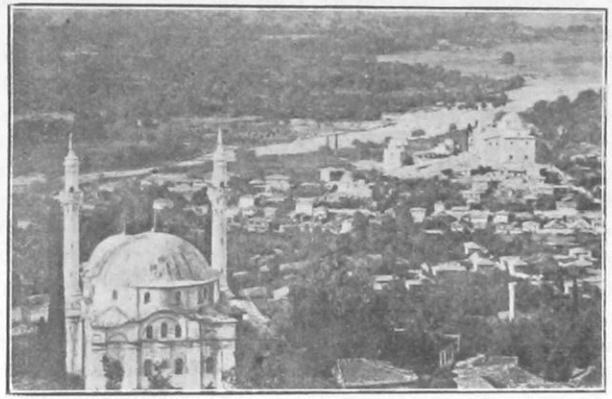
ΠΡΟΥΣΑ

Ἡ ὑπὸ Προυσία ἐν ἀρχῇ τοῦ β' π. Χ. αἰῶνος θεμελιωθεῖσα ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ περικαλλοῦς Βιθυνικοῦ Ὀλύμπου (Κεσὶς δαγῆ), ὁμώνυμος τῷ ἱδρυτῇ τῆς πόλεως, Προῦσα ἀνέκαθεν διετέλεσε περιώνυμος καὶ ἡ ἱστορία πολλαχῶς περὶ αὐτῆς λαλεῖ.

Τῷ ἔτει 73 π. Χ. ὑπήχθη ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν. Ἀναφέρεται ἡ πόλις ὡς πολὺ εὐημεροῦσα ἐπὶ τῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων Δομιτιανοῦ καὶ Τραϊανοῦ. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἔζη ὁ Προυσαεὺς Δίων ὁ Χρυσόστομος, ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ πολλῆς ἄγων εὐνοίας μεγάλας δωρεὰς καὶ ἀγαθοεργήματα παρεῖχε τῇ γενετείρᾳ πόλει τούτου. Ἐπίσης πολὺ συνέτεινεν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ὁ κατὰ τὸ 90 μ. Χ. ἀποσταλεὶς ἐκ τῆς κοσμοκρατείρας Ρώμης ὡς ἀνθύπατος Πόντου καὶ Βιθυνίας Πλίνιος ὁ Νεώτερος.

Ἐπὶ τῶν Σταυροφοριῶν μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιῆλθε καὶ ἡ Προῦσα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τούτων, ἀλλὰ δι' ὀλίγον χρόνον, καθόσον ὁ ἐν Νικαίᾳ ἱδρύσας τὴν αὐτοκρατορίαν του Θεόδωρος ὁ Λάσκαρις ἀπήλλαξε ταύτην ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Φράγκων περιλαβὼν εἰς τὸ βασίλειόν του.

Ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βυζαντινῶν διετέλεσεν ἡ Προῦσα μέχρι τοῦ ἔτους 1326, ὁπότε ἐπὶ Σουλτὰν Ὀσμὰν τοῦ Α'

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΥΣΗΣ

περιελήφθη εἰς τὰς κτήσεις τοῦ ἀρτισυστάτου Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ ἀνεδείχθη ἡ πρώτη πρωτεύουσα αὐτοῦ καὶ τοιαύτη διετέλεσεν ἐπὶ αἰῶνα περίπου.

Σήμερον ἡ Προῦσα ἀποτελεῖ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ Χουδαβενδικιάρ, οὗτινος ἡ ἔκτασις καὶ ἡ σπουδαιότης κατανοεῖται καὶ ἐκ μόνου τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ, ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου περίπου. Ἐπίσης, ὡς γνωστόν, εἶνε καὶ ἡ

ἕδρα τῆς Μητροπόλεως Προύσης, ιγ' τὴν τάξιν κατὰ τὸ Συνταγμάτιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ πόλις Προῦσα κατέχει θέσιν ἀξιολογωτάτην καὶ ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῶν καλλονῶν εἶνε ἀπαράμιλλος.

Πόλις πολύυδρος καὶ κατάφυτος μὲ ἐξοχὰς ρωμαντικάς, μὲ θαυμασίας τοποθεσίας, μὲ λουτρὰ πολυύμνητα, θὰ ἠδύνατο ἀσφαλῶς ν' ἀποβῇ τὸ Aix-les-Bains τῆς Ἀνατολῆς, ἂν καὶ ἡ τέχνη καὶ τὰ λοιπὰ ἐξ ἀνθρώπων μέσα συνεπικούρουν αὐτῇ.

Ἡ Προῦσα κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικήν, ἥτις ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἐπισήμου Νομαρχιακοῦ ἡμερολογίου, ἔχει πληθυσμὸν 64.325 ἐξ ὧν Μουσουλμάνοι 48.053, Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ 4.940, Γρηγοριανοὶ Ἀρμένιοι 6.501, Ἰουδαῖοι 2.831 καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρμενοκαθολικοί, Εὐρωπαῖοί τινες κτλ. Περιέχει οἰκίας ἐν ὅλῳ 10.468, τεμένη μικρὰ καὶ μεγάλα, τεκέδες καὶ μεδρεσέδες 228, ναοὺς Χριστιανικοὺς 6, ὧν τρεῖς τῶν Ὀρθοδόξων, συναγωγὰς Ἰουδαϊκὰς 3, Νοσοκομεῖον 1, πτωχοκομεῖον 1, ὀρφανοτροφεῖον (ἐπαγγελματικὴν σχολὴν «Χαμηδιὲ») 1, Τυπογραφεῖα 3 (1 τὸ ἐπίσημον τῆς Νομαρχίας καὶ 2 ἰδιωτικά), 1 Σηροτροφικὴν σχολὴν καὶ 1 Γεωργικὴν σχολὴν εἰς ὡριαίαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν κειμένην.

Λεωφόρος ἐκτάσεως 4 χιλιομ. διήκουσα ἀπὸ τοῦ Α ἄκρου τῆς πόλεως, μέχρι τοῦ προαστείου Τσέκυργε, διασχίζει ταύτην καὶ διαιρεῖ εἰς 2 τμήματα, ὧν τὸ ἓν ἀνώτερον ἐπὶ τῶν κλιτύων τοῦ Ὀλύμπου, τὸ δ' ἕτερον ἐπὶ τῆς πεδιάδος. Ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι ἁμαξιταὶ ὁδοὶ ἐγκαρσίως διασχίζουσαι τὴν πόλιν, ἧς καὶ ἡ μετὰ τῶν περιχώρων συγκοινωνία ὡς καὶ μετὰ τῶν διαφόρων κέντρων τοῦ νομοῦ, γίνεται δι' ἁμαξιτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δρόμων. Ὡς ἐπίνειον ἔχει ἡ Προῦσα τὴν κωμόπολιν Μουδανία, μεθ' ὧν συνδέεται καὶ διὰ σιδηροδρόμου ἐκτάσεως 42 χιλ. Δυστυχῶς ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἀνέκαθεν πλημμελῶς χαραχθεὶς καὶ πλημμελέστατα λειτουργῶν, μὴ συνδεθεὶς δὲ πρὸς τὰ κέντρα τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐλάχιστα συντελεῖ εἰς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου γελοιογραφίαν σιδηροδρόμου ἀποτελῶν.

Ὑπὸ ἔποψιν ἐμπορικὴν ἡ Προῦσα ἄλλοτε ἤκμαζε περισσότερον, διότι ἐχρησίμευεν ὡς κέντρον διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου καὶ ἀποθήκη ἐμπορική, ἐξ ἧς προυμηθεύοντο διάφορα εἴδη ἀποικιακῶν κτλ. πολλὰ μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐξάγοντα ἀφ' ἑτέρου δι' αὐτῆς τὰ γεωργικά των καὶ ἄλλα προϊόντα. Ἀφ' ὅτου ὅμως κατεσκευάσθησαν αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ Ἀγκύρας καὶ Ἰκονίου, ἡ Προῦσα ἐβλάβη πολὺ ἐμπορικῶς, καθόσον τὸ ἐσωτερικὸν εἰσάγει καὶ ἐξάγει ἀπ' εὐθείας χωρὶς νὰ προσφεύγῃ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Προύσης, ἥτις οὕτως, περιορισθεῖσα εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς μικρὰν ἀκτῖνα ἐπὶ τῶν πέριξ, μαραίνεται ὁσημέραι.

Ὑπὸ ἔποψιν βιομηχανικὴν ἔχει σημασίαν ἕνεκα τῶν μεταξουργείων της καὶ τῶν ἐκ τῆς μετάξης βιομηχανικῶν προϊόντων. Λειτουργοῦσιν ἐν Προύσῃ 41 μεταξουργεῖα δι' ἀτμοῦ, εἰς ἃ ἐργάζονται 3.500 ἐργάτιδες. Τὰ μεταξουργεῖα ταῦτα παράγουσιν ἐτησίως μέταξαν κατὰ μέσον ὅρον ὀκ. 240.000, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξάγεται εἰς Εὐρώπην.

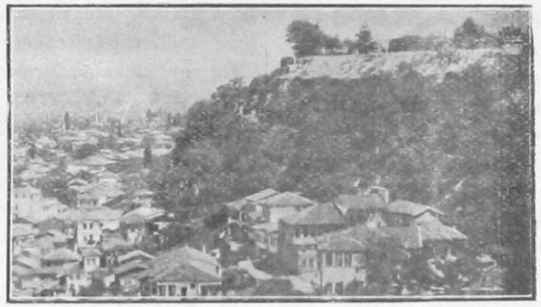
Ὧραι ἐργάσιμοι ἐν τοῖς μεταξουργείοις τὸ ἡμερονύκτιον 12, ὡς ἡμερομίσθιον δὲ πληρόνεται τὸ ποσὸν γρ. 2 ½ — 6. Καίτοι αἱ ἐργάσιμαι ὧραι

εἶνε πολλαί, καὶ τὸ προσφερόμενον ἡμερομίσθιον σχετικῶς γλίσχρον, οὐχ ἧττον τὰ μεταξουργεῖα ταῦτα γίνονται εὐεργετικὰ εἰς τὸν τόπον, διότι παρέχουσι τὸν ἄρτον εἰς χιλιάδας οἰκογενειῶν.

Ἐν Προύσῃ κατασκευάζονται διάφορα μεταξωτὰ ὑφάσματα, ρινόμακτρα, περιλαίμια κτλ. ἀπασχολοῦντα ἱκανὸν ἀριθμὸν ὑφαντῶν καὶ ὑφαντριῶν. Ἐκτὸς τῶν μεταξωτῶν τούτων ὑφαίνονται καὶ βαμβακερά τινα, ἰδίως προσόψια, χειρόμακτρα καὶ λουτρικὰ εἴδη.

Ἀλλὰ τὴν κυρίαν πλουτοπαραγωγὸν καὶ βιοποριστικὴν πηγὴν παρέχει εἰς τὸν τόπον ἡ μεταξοβομβυκοτροφία, ἥτις ἔλαβεν εὐρυτάτας διαστάσεις, ἀφ' ὅτου εἰσήχθη ἡ παρασκευὴ ὑγιῶν μεταξοσπόρων κατὰ τὸ σύστημα Pasteur. Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ἡ παραγωγὴ τῶν κουκουλίων ἐν Προύσῃ καὶ τοῖς πέριξ κατὰ τὸ ἐ. ἔ. ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν χιλιογράμμων ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου. Ἂν δ' ὑπολογίσῃ τις ἕκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μέσον ὅρον ἀντὶ 2 ½ φρ. βλέπει ὁποία ποσότης σημαντικὴ χρυσοῦ εἰσάγεται εἰς τὸν τόπον. Μεγάλην διάδοσιν προσέλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ὁ τρόπος τῆς παρασκευῆς ὑγιῶν μεταξοσπόρων, οἵτινες ἐξάγονται εἰς μεγάλην ποσότητα εἰς τὴν Καυκάσιον Ρωσίαν, Περσίαν καὶ ἄλλα μέρη. Ἐκ τοῦ εἴδους τούτου 30—40 χιλ. ὀθωμ. λίρ. εἰσπράττονται. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παρασκευῆς τῶν μεταξοσπόρων τούτων συνετέλεσε σπουδαίως ἡ κατὰ τὸ 1887 ἱδρυθεῖσα Σηροτροφικὴ Σχολή, ἐξ ἧς ἀπελύθησαν μέχρι τοῦδε 502 διπλωματοῦχοι μεταξοσποροπαραγωγεῖς.

Ἡ Προῦσα ἐξάγει προσέτι ποσόν τι ὀπωρῶν ἐκλεκτῶν, ἰδία ροδακίνων, καὶ καστάνων, εἰσάγει δὲ πρὸς τοῖς

Ἀποψις τῆς Προυσης και της Ακροπολεως αυτης (αρχαιας πολεως)

ἄλλοις καὶ σιτηρά, διότι ἡ ἐπιτόπιος τῶν πέριξ παραγωγὴ δὲν ἀρκεῖ. Παράγει ἡ πόλις καὶ οἶνον λευκὸν ἐκλεκτόν. Ἐλαίας καὶ ἔλαιον ἐξάγουσιν εἰς μεγάλην ποσότητα τὰ παράλια.

Μετὰ τὴν ἐν συνόψει, ὡς ἀνωτέρω, ἐπισκόπησιν τῆς ἱστορικῆς καὶ τοπογραφικῆς σημασίας, τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως, τῆς ἐθνογραφικῆς συστάσεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Προύσης, παραθέτομεν τὰς κατωτέρω πληροφορίας περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς αὐτῆς κινήσεως ἐν γένει, εὐρύτερον δὲ τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα.

Αἱ κυριώτεραι κυβερνητικαὶ σχολαὶ τῆς Προύσης εἰσὶν αἱ ἑξῆς:

Πολιτικ. Γυμνάσ. (Ἰδαδι-ϊ-Μωλκί)	μαθηταί	303
3 Στρατιωτικαὶ σχολαὶ	μαθηταί..	571
Διδασκαλεῖον	» ..	25
Παρθεναγωγεῖον	μαθήτριαι.	150
Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Χαμηδιὲ (ὀρφανοτροφεῖον)	μαθηταί...	120
Γεωργικὴ Σχολὴ	» ...	60

Ἡ Ἀρμενικὴ κοινότης ἔχει καλῶς κατηρτισμένα Ἀρρεναγωγεῖον καὶ Παρθεναγωγεῖον. Ἐπίσης ἰδίας Σχολὰς προκαταρκτικὰς ἔχουσι καὶ αἱ κοινότητες Ἰουδαϊκὴ καὶ Ἀρμενοκαθολική.

Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἑξῆς ξέναι σχολαί: ἡ Γαλλικὴ τῶν Αὐγουστίνων Πατέρων τῆς Κοιμήσεως (Assomptionistes) ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Σὲδ-Μπασῆ, ἡ Γαλλικὴ Λαϊκὴ Σχολή, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ Mr J. Vallettas ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ, ἡ Ἰουδαϊκὴ Σχολὴ τῆς Alliance Israelite ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ συνοικίᾳ, καὶ τὸ προτεσταντικὸν Ὀρφανοτροφεῖον.

Ἡ ὁμογενὴς κοινότης Προύσης, διηρημένη ἕνεκα τῆς τοπικῆς ἀποστάσεως τῶν συνοικισμῶν κατ' ἀνάγκην εἰς 3 διακεκριμένας ἐνορίας μετ' ἰδίου ναοῦ ἑκάστην, διατηρεῖ τὰς ἑξῆς σχολάς.

1) Νηπιαγωγεῖον καὶ Παρθεναγωγεῖον ἐνορίας Β. Παζαρίου Ἀριθμ. νηπίων καὶ μαθητρ... 110
2) «Ζαρίφειον ἐκπαιδευτήριον ἐνορίας Καγιαμπασίου (Νηπιαγ. καὶ Παρθεναγωγ.) νηπίων καὶ μαθητριῶν 235
3) Νηπιοπαρθεναγωγεῖον ἐνορίας Δεμιρκαπίου νηπ. καὶ μαθητρ. 95
4) Κεντρ. Ἑλλ. Σχολὴν (Ἀστικήν) μετὰ μαθητῶν..... 200

ἤτοι μαθητ. καὶ μαθήτρ. τὸ ὅλον 640

διδασκόμενοι ὑπὸ δέκα ἑπτὰ διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν. Ἀναλογία ἀριθμοῦ μαθητευόντων πρὸς τὸν τῶν κατοίκων 1:8 περίπου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1874 ὑφισταμένη Κεντρ. Ἑλλ. Σχολὴ τῶν ἀρρένων ἱδρυθεῖσα καὶ συντηρουμένη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς καὶ νῦν ὑφισταμένης «Γεν. Φιλ. Ἑταιρίας Βιθυνίας» νῦν δ' ὁπωσδήποτε ἀποκτήσασα μονίμους τινὰς πόρους (λαμβάνει ἐτησίως καὶ παρὰ τῆς εὐγενεστάτης Κας Ἑλένης Γ. Ζαρίφη λιρ. ὀθωμ. 25) καὶ περιλαμβάνουσα κατὰ τὴν ἀρχαίαν διαίρεσιν τρεῖς τάξεις Ἑλλην. Σχολῆς μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἐνίοτε Γυμνασιακῶν τάξεων, μετερρυθμίσθη πρὸ τριετίας εἰς τελείαν ἑπτάτακτον Ἀστικὴν Σχολήν, συμπεριληφθέντων ἐν αὐτῇ καὶ τῶν τέως κατ' ἐνορίας λειτουργούντων Δημοτ. Σχολείων ἀρρένων. Ἐν αὐτῇ διδάσκουσιν ἑπτὰ διδάσκαλοι πρὸς τῇ μητρικῇ γλώσσῃ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι τήν τε Τουρκικὴν καὶ Γαλλικὴν εὐρέως Ἡ σχολὴ αὕτη ἱδρυται ἐν κεντρικῇ καὶ διὰ τὰς τρεῖς ἐνορίας θέσει ἐπὶ γηπέδου ἐκτάσεως 12,000 τετραγ. μέτρων, τὸ ὁποῖον τῷ 1875 ἐδωρήσατο πρὸς τὴν ὀρθόδοξον κοινότητα Προύσης ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος.

Κατ' ἐνορίας ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦσιν, ὡς εἴρηται, δύο παρθεναγωγεῖα τετράτακτα καὶ τρία νηπιαγωγεῖα ἀνὰ ἓν ἐν ἑκάστῃ τῶν 3 ἐνοριῶν μετὰ μιᾶς ἑκαστον διπλωματούχου νηπιαγωγοῦ καὶ μιᾶς βοηθοῦ, δύο περιλαμβάνοντα διὰ τὰ παρθεναγωγεῖα προπαρασκευαστικὰς τάξεις καὶ πολὺ συντελέσαντα καὶ συντελοῦντα ἔτι εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Πρὸ ὀλιγίστων δεκαετηρίδων ἡ γλωσσά μας ἐν Προύσῃ ἐλαλεῖτο μόνον ἐν τῇ ἐνορίᾳ Βαλοὺκ Παζαρίου

καὶ παρ' εὐαριθμοτάτων οἰκογενειῶν ἐν Καγιαμπασίῳ· ἀλλὰ διὰ τῶν παρθεναγωγείων καὶ νηπιαγωγείων τὸ ξενόφωνον ἐκλείπει ὁσημέραι ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν καὶ μετ' ἐγκαυχήσεως ἐθνικῆς ἀκούει τις τὴν Προυσαΐδα νέαν γενεάν, ἰδίᾳ τὴν θήλειαν, νὰ ἐννοῇ καὶ ὁμιλῇ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, γενικῶς νῦν.

Ἡ συντήρησις τῶν σχολῶν τούτων ἀπαιτεῖ ἐτησίαν δαπάνην 650—700 περίπου λίρ. ὀθωμ. Πάγιοι πόροι εἰσὶν ὀλίγαι κτηματικαὶ πρόσοδοι, ὀλίγα κληροδοτήματα («Λασκαρίδειον» καὶ

Το τεμενος Γιεσηλ-Δζαμι μετα της παρακειμενης συνοικιας Ταταρλαρ

Αἰκατερίνης Βασιλειάδου) καὶ τὸ Ζαρίφειον ἐπίδομα ἐκ λ. ὀθ. 70 ἐτησίως (25 διὰ τὴν Κεντρ. Ἑλλ. Σχολὴν καὶ 45 διὰ τὸ Ζαρίφειον Ἐκπαιδευτήριον Καγιαμπασίου(1). Αἱ λοιπαὶ δαπάναι καλύπτονται ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ταμείων καὶ ἐκ διαφόρων ἐκτάκτων πόρων, οὓς αἱ ἑκάστοτε ἐφορίαι ἐξευρίσκουσιν, οἱ δὲ Προυσαεῖς ἐν τῇ φιλομουσίᾳ των καταβάλλουσιν. Καὶ εἶνε ὄντως ἀξιέπαινος ἡ ὁμογενὴς κοινότης Προύσης, ἥτις μήτε πολυπληθὴς μήτε πλουσία οὖσα δὲν ὀκνεῖ νὰ δαπανᾷ ὑπὲρ ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων της ποσόν, ὅπερ ἄλλαι πλουσιώτεραι κοινότητες δυσκόλως θὰ κατέβαλον.

Ἀνάγκη ἐπιβαλλομένη ὑπὸ πολλῶν λόγων τυγχάνει ἡ ἕνωσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν ἐνοριακῶν παρθεναγωγείων εἰς ἓν Κεντρικόν. Ἐπὶ δεκαπενταετίαν καὶ πλέον ἐμόχθησεν ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Προύσης μετὰ τῶν ἐπαϊόντων ἐκ τῶν προκρίτων, ὅπως πεισθῶσιν αἱ ἐνορίαι εἰς ἕνωσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν ἀρρένων Ἔδει να ἐκριζωθῶσι προλήψεις καὶ νὰ πολεμηθῶσιν ἀντιδράσεις ἐκ τοπικισμοῦ καὶ στενῶν ἀντιλήψεων, ἵνα κατορθωθῇ ὅ,τι ἐγένετο. Ἤδη τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα πρόχειρα πρόκεινται εἰς τοὺς δυναμένους νὰ κρίνωσιν.

Ἡ ἕνωσις αὕτη τῶν ἀρρεναγωγείων προελείανε καὶ προπαρασκεύασε τὸ ἔδαφος καὶ διὰ τὴν τῶν παρθεναγωγείων ἕνωσιν. Οἱ πάντες κατανοοῦσιν ἤδη τὰ ἐκ ταύτης προκύψοντα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα μὲ τὸ αὐτὸ ποσὸν τῆς

1. *Ἡ φιλόμουσος κυρία Ἑλένη Γ. Ζαρίφη δίδει ἐτησίως προσέτι λ. ὀθ. 90 εἰς διαφόρους σχολὰς τῆς ἐπαρχίας Προύσης. Ὥστε τὸ ὅλον Ζαρίφειον ἐπίδομα διὰ τὴν ἐπαρχίαν Προύσης ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς λ. ὀθ. 160.*

ἐτησίας δαπάνης, ἥτις νῦν κατατεμνομένη κατ' ἐνορίας δὲν δύναται φύσει ν' ἐπενέγκῃ τοὺς προσήκοντας καρπούς. Χάρις εἰς τὴν φιλομουσίαν καὶ εὐμενῆ διάθεσιν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, ὑπάρχει γήπεδον ἐκτεταμένον ἐν περιόπτῳ κεντρικῇ καὶ ὑγιεινῇ θέσει δωρηθέν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἰς τὴν ὀρθόδοξον κοινότητα Προύσης ἐφ' οὗ δύναται ν' ἀνεγερθῇ τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον. Ἀλλά... ἀπαιτεῖται δαπάνη χιλίων λιρῶν ὀθωμ. διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἀδυνατεῖ ἡ κοινότης νὰ καταβάλῃ ἀφ' ἑαυτῆς. Ὄντως ἐθνικὸν ἐκπαιδευτικὸν σκοπὸν ἐπείγοντα θὰ ἐθεράπευεν ἡ δωρεὰ πλουσίου ὁμογενοῦς, πρὸς ἵδρυσιν τοῦ Κεντρ. τούτου Παρθεναγωγείου. Ἡ Προῦσα δυστυχῶς δὲν προσείλκυσε μέχρι τοῦδε τὴν προσοχὴν τῶν ὁμογενῶν, ὅσον ἔδει, ἀναλόγως τῆς τε ἱστορικῆς καὶ τῆς ἐνεστώσης σημασίας αὐτῆς. Ἐξαίρεσιν εὐγενῆ ἀπετέλεσεν ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος καὶ ἐν ἐθνικαῖς εὐεργεσίαις ἀνεξάντλητος Γεώργιος ὁ Ζαρίφης, οὗτινος ἡ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἐμφορουμένη χήρα εὐγενεστάτη Κα Ἑλένη καὶ ὁ πατρώζων υἱὸς κ. Λεωνίδας Γ. Ζαρίφης συνεχίζουσι τὰς δωρεὰς καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὸ διηνεκὲς τὸ ἤδη παρεχόμενον ἐτήσιον ἐπίδομα εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας. Οὐδεὶς δὲ ἕτερος δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν πλουσίων ὁμογενῶν ἔλυσε τὸ βαλλάντιόν του ὑπὲρ τῆς Προύσης, ἐνῷ εἰς ἄλλα μέρη, ἔνθα ἴσως δὲν παρίστανται τοσαύτη ἀνάγκη, ἐκχέονται θησαυροὶ ὁλόκληροι.

Καὶ ὅμως ὅλως τοὐναντίον ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐκ τῶν ἀνεξαντλήτων εἰς ἐθνικὰς εὐεργεσίας πολυταλάντων ὁμογενῶν θὰ εὑρεθῇ τις, ὅστις διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κεντρ. Παρθεναγωγείου θὰ θελήσῃ νὰ συνδέσῃ τὸ φιλόμουσον ὄνομά του εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μὲ τὴν ἱστορικὴν πατρίδα Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου.

Προκειμένου περὶ τῆς Προύσης, ὡς ἕδρας τῆς ὁμωνύμου Μητροπόλεως δὲν κρίνομεν ἄσκοπον εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς» νὰ ἐπισυνάψωμεν ἐνταῦθα καὶ στατιστικάς τινας πληροφορίας περὶ τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας.

Ἐκτὸς τῆς πόλεως ἡ Μητρόπολις Προύσης περιλαμβάνει τὰς παραλίους κωμοπόλεις Μουδανίαν (ἕδραν καϊμακάμη) καὶ Τριγλίαν (ἕδραν μουδίρη), τὴν παράλιον κώμην Συγὴν καὶ τὰς μεσογείους Δεμερδέσιον καὶ Παλλάδάριον, τὰ παράλια χωρία Ἐλιγμούς, Νεοχώριον καὶ Ἀλβανιτοχώριον καὶ τὰ μεσόγεια Μεσαίπολιν, Πλατύαινον Τεπεδζήκιον καὶ Καλασάνιον.

Τὸ ἀπέναντι διάγραμμα περιέχει τὰς δεούσας στατιστικὰς πληροφορίας περὶ ἑνὸς ἑκάστου τούτων.

Ἐν Προύσῃ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1901.

Ν. ΝΙΤΣΟΣ

Ὀνόματα κωμοπόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων	ΚΑΤΟΙΚΟΙ Ὀρθόδοξοι	ΚΑΤΟΙΚΟΙ Μωαμεθανοί	Σχολαὶ ἀρρένων	Σχολαὶ θηλέων	Ἀριθ. διδασκάλων	Ἀρ. διδασκαλισσῶν	Ἀριθ. μαθητῶν	Ἀριθ. μαθητριῶν	Ἑτησ. δοκιμ. εἰς Λ.Τ.	Μητρικὴ γλῶσσα	Πόροι	Ἐπάγγελμα κατοίκων	Σχέσις ἀριθμοῦ μαθητῶν πρὸς τὴν τῶν κατοίκων.
Μουδανία	2936	1315	1 ἀστική	1 παρθεναγωγ. μετὰ νηπιαγωγ.	4	5	178	230	280	ἑλλην.	*Ταμεῖον Σχολῶν*	*Ἔμποροι, ἐργασταὶ ἀάρχαι, μεταξοπαραγωγ. καὶ γεωργοί*	1 : 8
Τριγλία	3637	160	1 »	1 παρθεναγωγ. μετὰ νηπιαγωγ.	4	7	200	310	260	»	*Ζαρίφειον ἐπίδομα, χορηγήματα ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν*	*Ἔμποροι καὶ γεωργ.*	1 : 8
Συγὴ	1689	132	1 »	1 παρθεναγωγ. μετὰ νηπιαγωγ.	3	4	110	110	200	»	*Ταμεῖον σχολῶν καὶ ἐπιχορηγ. ἐκκλησίας*	*Ἔμποροι, ναῦται καὶ γεωργοί*	1 : 8
Ἀλξανιτοχώρ.	166									»		*Γεωργοί*	
Νεοχώριον	622	15	1 δημοτικὸν	1 νηπιαγωγεῖον	1	1	30	45	40	»	*Ταμεῖον σχολῶν καὶ ἐκκλησίας*	*Μικρέμποροι καὶ γεωργοί*	1 : 8
Ἐλιγμοί	1321	85	1 »	1 νηπιοπαρθεναγ.	2	2	60	85	70	»	*Ὁμοίως*	*Ὁμοίως καὶ ἀλιεῖς*	1 : 8
Παλλαδάριον	2294		1 »	1 »	2	2	80	70	90	»	»	*Γεωργοὶ καὶ μεταξοπαραγωγεῖς*	1 : 14
Μεσαίπολις	1210		1 »	1 νηπιαγωγεῖον	1	2	50	110	70	»	*Ζαρίφειον ἐπίδομα καὶ ταμεῖον σχολῶν*	*Γεωργοί*	1 : 8
Πλατύαινος	450	200	1 γραμματοδιδάσκαλ.	1 »	1	1	20	25	30	τουρκ.		*Γεωργοί*	1 : 10
Τεπεδζήκιον	831		1 »	1 »	1	1	40	60	40	»	*Ζαρίφ. ἐπίδομα καὶ ταμεῖον σχολῶν καὶ ναῦ*	*Γεωργοὶ καὶ μεταξοπαραγωγεῖς*	1 : 8
Καλασάνιον	1341		1 »	1 »	1	1	40	45	30	»	*Ταμεῖον ναοῦ καὶ σχολῆς*	*Ὁμοίως*	1 : 15
Δεμιρδέσιον	2506		1 δημοτικὸν	1 νηπιοπαρθεναγ.	3	2	120	110	120	ἑλλην.	*Ζαρίφ. ἐπίδομα καὶ ταμεῖον σχολῆς*	*Ὁμοίως*	1 : 10
Σωσυρλέκιον	2252	630	1 »	1 »	3	2	110	110	125	τουρκ.	*Ζαρίφ. ἐπίδομα καὶ ταμεῖον σχολῶν καὶ ναοῦ*	*Ὁμοίως*	1 : 10

© ΕΣΣΑΜΟΘΗΚΗ ΜΕΓΑΡΟΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Ἡ Νομαρχία Ἀγκύρας κατέχουσα σχεδὸν τὸ κέντρον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κεῖται εἰς μῆκος μὲν Ἀνατολικὸν 28⁰—33⁰/34⁰, εἰς πλάτος δὲ Βόρειον 38⁰—41⁰ καὶ 10′. Μέχρι τοῦ 1866 ὡς διοίκησις τοῦ Ἀνατολ. καδηασκερληγίου, εἶτα δὲ τῆς Νομαρχίας Βοζοὺκ διατελέσασα, ἀπετέλεσε μετὰ ταῦτα ἰδιαιτέραν νομαρχίαν περιλαμβάνουσα κατὰ τὴν νεωτέραν αὐτῆς πολιτικὴν διαίρεσιν 5 διοικήσεις καὶ 21 ὑποδιοικήσεις. Ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς αὐτῆς συγκεντρωμένος κυρίως ἐν τῇ διοικήσει Καισαρείας ἀνέρχεται κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὑπολογισμοὺς εἰς 37.100 ψυχὰς ἐν ὅλῳ.

Ἐκκλησιαστικῶς ἡ νομαρχία περιλαμβάνει τμήματα 4 τῶν ἐπαρχιῶν Ἀγκύρας, Καισαρείας, Χαλδείας καὶ Νεοκαισαρείας.

Α′ Διοικησις Αγκυρας

Ἡ Ἄγκυρα ἐκτίσθη κατὰ τὸν 8ον π. Χ. αἰῶνα ὑπὸ Μίδα βασιλέως τῆς Φρυγίας εἰς ὕψος 848 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Πρωτεύουσα τῶν Τεκτοσάγων μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου διατελέσασα, τῷ 25 π. Χ. ὑπήχθη ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν, εἶτα δὲ μετὰ πολλὰς ἐπιδρομὰς τῷ 1362 μ. Χ. (762 ἔ. ἐγείρας) προσηρτήθη εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μουρὰτ τοῦ Α′. Ἐν Ἀγκύρᾳ συνεκροτήθησαν δύο τοπικαὶ σύνοδοι, ἡ α′ τῷ 314 μ Χ. ἡ δὲ β′ τῷ 358. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 33.000 ψυχὰς (6.458 οἰκίας) ὧν μόνον αἱ 2.250 (480 οἰκογένειαι) εἶνε ὀρθόδοξοι, διατηροῦσαι 1 Ἀστικὴν Σχολὴν πεντάταχτον μὲ 127 μαθητάς, 1 Νηπιαγωγεῖον ἀρρένων καὶ θηλέων μὲ 200 μαθητὰς καὶ 1 Παρθεναγωγεῖον μὲ 100 μαθητρίας, 3 ἐκκλησίας καὶ 2 παρεκκλήσια.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ, μόνον εἰς ἐξοχικήν τινα ἔπαυλιν τοῦ Ἀσλὰνκοὺλ Μουσοῦ διαμένουσιν 6 λαζικαὶ οἰκογένειαι.

1. Υποδιοίκησις Χαϊμάνων.

Ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ***Ζαμπὰν Χαμαμὴ*** κατοικοῦσιν 25 ὀρθόδοξοι οἰκογένειαι μὲ 1 ἐκκλησίαν καὶ 1 Δημοτικὴν σχολήν, ἐν ᾗ φοιτῶσι 45 μαθηταί.

Β′ Διοικησις Καισαρειας

Ἡ Μητρόπολις τῶν Καππαδοκῶν Καισάρεια ἐκτίσθη ἐν ἔτει 2000 π. Χ. Μάζακα δὲ τὸ πρῶτον καλουμένη προσωνομάσθη ἀπὸ Ἀριαράθους τοῦ Ε′. Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, τῷ δὲ 20 μ. Χ. ἐπὶ Τιβερίου ἐκλήθη ***Καισάρεια***. Κειμένη εἰς ὕψος 1095 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης κατέχει τὸ νότιον τμῆμα τῆς νομαρχίας. Ἐκ τῶν 49.498 κατοίκων αὐτῆς (10.228 οἰκογένειαι) ὀρθόδοξοι εἶνε οἱ 2.419 (350 οἰκογ.)· διατηροῦσι δὲ 2 ἐκκλησίας, 2 Ἀρρεναγωγεῖα μὲ 160 μαθητὰς καὶ 1 Παρθεναγωγεῖον μὲ 95 μαθητρίας.

Ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς τῶν περιοίκων ὀρθοδόξων κοινοτήτων ἀνέρχεται εἰς 17.213 ψυχάς:

Μουταλάσκη: 800 ὀρθ. οἰκογ., ἐκκλησίας 5, 1 ἀρρεναγ. καὶ 1 παρθεναγωγεῖον μὲ 450 μαθητάς.

Κερμήρα: 280 ὀρθοδόξους οἰκογενείας, ἐκκλησίας 2, 1 Ἑλληνικὴν σχολὴν (25 μ.), 1 Δημοτικὴν (80 μ.), 1 Νηπιαγωγεῖον (40) καὶ 1 Παρθεναγωγεῖον (100).

Ταβλουσοῦν: 45 οἰκογ., ἐκκλ. 1, 1 ἀρρεναγ. (15) καὶ 1 Παρθεναγ. (25).

Στέφανα: 55 οἰκογ., ἐκκλ. 1, 1 Δημοτικὴ σχολὴ (20).

Ζινδζῆ-Δερέ: 420 ὀρθ. οἰκογ., ἐκκλησίας 3 καὶ 1 Ἀστικὴν σχολὴν (130).

Παρὰ τὴν κωμόπολιν ταύτην κεῖται καὶ ἡ Μονὴ τῶν Φλαβιανῶν ἔχουσα 1 ἐκκλ., 2 παρεκκλ., τὸ Γυμνάσιον τῆς Καισαρείας μὲ 107 μαθητάς, τὸ κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον (35), 2 ὀρφανοτροφεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων.

Ἀνδρονίκιον: οἰκογ. ὀρθ. 2 ἐκκλ. 1 Δημοτ. (125 μαθ.) καὶ 1 Παρθεναγωγεῖον (40 μαθητρίας).

Ἄρχαλα: 110 οἰκογ. ὀρθ. 1 ἐκκλ. 1 ἀλληλοδιδακτικὸν (50).

Ταρσηάκ: 80 οἰκογ. ὀρθ. 2 ἐκκλ. 1 Δημοτικὸν (65), 1 Μονήν.

Ἀγηρνάς: 70 οἰκογ. ὀρθ. 1 ἐκκλ. 1 ἀλληλοδιδακτικὸν (45 μ.).

Σκόπη: 60 οἰκογ. ὀρθ. 1 ἐκκλ. 1 ἀλληλοδιδακτικὸν (30 μ.).

Βέξε: 20 οἰκογ. ὀρθ. 1 ἐκκλ. 1 ἀλληλοδιδακτικὸν (15 μ.).

Κέσση: 20 οἰκογ. ὀρθ. 1 ἐκκλ. 1 ἀλληλοδιδακτικὸν (15 μ.).

1) Υποδιοίκησις Ἰντζὲ-σοῦ.

Τὸ ***Ἰντζὲ-σοῦ*** ἐκτίσθη τῷ 1640 ὑπὸ τοῦ ἐκ Φαζημῶνος Βεζύρου Καρᾶ Μουσταφᾶ Πασᾶ εἰς ὕψος 1189 μέτρ. Κατοικεῖται ὑπὸ 1800 οἰκογενειῶν, ὧν 600 οἰκογ. (3624 ψ.) εἶνε ὀρθόδοξοι ἔχουσαι 2 ἐκκλ., 2 ἀρρεναγωγεῖα (220 μαθ.) καὶ 1 παρθεναγ. (78 μ.).

2) Υποδιοίκησις Δεβελοῦ.

Ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ***Ἐβερὲκ*** διαμένουσι 240 ὀρθόδ. οἰκογ. μὲ 2 ἐκκλ. 1 ἑλλην. σχολὴν καὶ 1 ἀλληλοδιδακτικόν.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ, πλὴν μικρῶν τινων χωρίων, ὑπάρχει τὸ χωρίον ***Ποτάμια*** (Μεγαρισσός), πατρὶς τοῦ Τροπαιοφόρου Γεωργίου, ἔχον 120 οἰκογ. ὀρθοδόξους, αἵτινες διατηροῦσιν 2 ἐκκλ. καὶ 1 προκαταρκτικὴν σχολήν.

Γ′ Διοικησις Κηρ-Σεχηρ

Ἡ διοίκησις ***Κὴρ-Σεχὴρ*** μέχρι τοῦ 1870 ὑπήγετο πολιτικῶς ὡς ὑποδιοίκησις τῇ διοικήσει Νίγδης τῆς Νομαρχίας Ἰκονίου. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσηρτήθη τῇ Νομαρχίᾳ Ἀγκύρας, εἰς διοίκησιν μετατραπεῖσα. Ἐκ τῶν 2,000 οἰκογ. τῆς πόλεως Κὴρ-Σεχήρ, 30 μόνον οἰκογένειαι εἶνε ὀρθόδοξοι μὲ 1 ἐκκλ. καὶ 1 νηπιαγωγεῖον.

1) Υποδιοίκησις Μεταλλείου Δενέκ.

Τὸ ***Μεταλλεῖον Δενὲκ*** κεῖται ἐπὶ τῶν κλιτύων γηλόφου εἰς ἀπόστασιν 90 χιλιαμ. τῆς Ἀγκύρας. Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης τῆς πόλεως ἐκ 200 οἰκογεν. ἀποτελουμένη διατηρεῖ 1 Ἀστικὴν σχολὴν (28 μαθητάς), 1 νηπιαγωγεῖον (80 μαθ.), 1 παρθεναγωγ. (80 μαθητρίας) καὶ 1 ἐκκλησίαν. Ἡ περιφέρεια περιλαμβάνει 3 ὀρθόδοξα χωρία.

Γενῆ-κιοϊ: 40 οἰκογ. Λαζικαί, 1 ἐκκλ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Παράκ: 30 οἰκογ. Λαζικαί, 1 ἐκκλ., 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Καρισδιράν: 30 οἰκογ. Λαζικαί, 1 ἐκκλ., 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Δ′ Διοικησις Τσορουμ

Ἡ πρωτεύουσα τῆς διοικήσεως ***Τσοροὺμ*** κεῖται ἐπὶ τῆς μεγάλης πλατείας τῆς ἀπὸ Ὑοσκάτης εἰς Ἀμισὸν ἀγούσης. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 4.243 οἰκογ. ὧν μόνον 30 ὀρθόδοξοι ἔχουσαι 1 ἐκκλ. καὶ 1 δημοτικὴν σχολὴν μὲ 20 μαθητάς.

1) Ὑποδιοίκησις Σουγγουρλοῦ (Ἱεράκιον).

Τὸ **Ἱεράκιον** (Σουγγουρλοῦ) εἶνε μία τῶν νεωτέρων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κτισθεῖσα κατὰ τὸ 1686 ὑπὸ τοῦ διασήμου Σουγγοὺρ Βέη ἐπὶ τῆς ἀρχαίας χώρας τῶν Τρόκμων. Μέχρι τοῦ ἔτους 1866 ὑπῆγετο ὡς δῆμος τῇ διοικήσει Ἀγκύρας. Κατὰ τὴν σύστασιν τῶν ὑποδιοικήσεων καὶ τὴν τῷ 1867 γενομένην μετατροπὴν αὐτοῦ εἰς ὑποδιοίκησιν, προσηρτήθη τῇ διοικήσει Ὑοσκάτης, εἶτα δὲ τῷ 1896 τῇ διοικήσει Τσορούμ. Οἱ ἐν αὐτῇ διαμένοντες ὀρθόδοξοι ἀνέρχονται εἰς 684 ψυχὰς (100 οἰκογ.) διατηροῦσας 1 ἐκκλησ. 1 ἀστικὴν σχολὴν (50 μαθ.) καὶ 1 παρθεναγωγεῖον μὲ 48 μαθητρίας.

Ἡ περιφέρεια περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς 6 λαζικὰ χωρία.

Τσαρσῆ-Δερέ : οἰκογ. 40-45, 1 ἐκκλ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Κουρπαγαλῆ : οἰκογ. 20, 1 ἐκκλ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Τσάτμα : οἰκογ. 65, 1 ἐκκλ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Τσαλκηλῆ : οἰκογ. 25, 1 ἐκκλ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Πὲλ-Καβάκ : οἰκογ. 25, 1 ἐκκλ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Πουαλάν : οἰκογ. 18, 1 ἐκκλ.

Ε' Διοικησις Υοσκατης (Βοζούκ).

Ἡ ***Ὑοσκάτη,*** νέα πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος ὑπὸ τοῦ περιωνύμου τιμαριούχου Τσαπὰρ ζαδὲ Ἀχμὲτ πασᾶ εἰς ὕψος 1792 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἀρχῆς τῆς οἰκογενείας Τσαπὰρ ζαδὲ ἐπὶ Σουλτὰν Μαχμοὺτ ἡ Ὑοσκάτη ἐθεωρήθη ὡς πρωτεύουσα τῆς Νομαρχίας Βοζοὺκ μέχρι τοῦ 1866, εἶτα τῆς διοικήσεως Βοζούκ. Ἐκ τῶν 15.700 κατοίκων αὐτῆς μόνον οἱ 1.500 (300 οἰκογ.) εἶνε ὀρθόδοξοι μὲ 1 ἐκκλ. 1 ἀρρεναγωγ. (160 μ.) καὶ 1 παρθεναγωγεῖον μὲ 80 μαθητρίας.

Ἐν τῇ περιοίκῳ ὑπάρχουσι 2 λαζικὰ χωρία :

Καριπλὲρ : 70 οἰκογ., 1 ἐκκλησ. 1 γραμματοδιδασκαλεῖον.

Κοτοῦ-ποϊμούλ : 25 οἰκογ. 1 ἐκκλ.

1) Ὑποδιοίκησις Ἀκ-Δάγ.

Τὸ Μεταλλεῖον ***Ἀκ-Δάγ,*** ἀποικία Λαζῶν ἐξ Ἀργυρουπόλεως, κείμενον εἰς ὕψος 1360 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀριθμεῖ 510 οἰκογενείας, ὧν αἱ 250 (1300 ψυχαὶ) εἶνε ὀρθόδοξοι· διατηροῦσι δὲ 3 Ἀρρεναγωγεῖα μὲ 450 μαθητὰς καὶ 3 ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ περιοίκῳ ἀριθμοῦνται 22 λαζικὰ χωρία μὲ πληθυσμὸν ἀνερχόμενον εἰς 4.129 ψυχάς.

Καδῆ-κησλασῆ :	30	οἰκογ.	1 ἐκκλ.
Ὄλουδζα :	15	»	1 »
Σάκνα Δερεσῆ :	30	»	1 »
Καρὰ-πὴρ :	100	»	1 »
Κεϊσσελῆ :	15	»	1 »
Τεκκὲ-κουνέ :	30	»	1 »
Κοὺς-καγ̱ασῆ :	7	»	1 »
Τὲτ-δερεσῆ :	30	»	1 »
Τσηκρηκδζῆ :	20	»	1 »
Γεδῆ-σερλῆ :	8	»	1 »
Τοκούζ :	90	»	1 »
Ἐβζῆ :	60	»	1 »
Κουλλούκ :	40	»	1 »
Ποζγ̱ούκ :	20	»	1 »
Πὰς-τσατάκ :	25	»	1 »
Ἀβδουρραχμάνι:	100	»	1 »
Καρατζορέν :	20	»	1 »
Χαλκαδζῆ :	50	»	1 »
Παγδζεδζίκ :	30	»	1 »
Σὲκ-ὸβασῆ :	30	»	1 »
Κιλλῆ-πουνάρ :	80	»	1 »
Τσάτ :	30	»	1 »

2) Ὑποδιοίκησις Πογαζλιάν.

Ἡ ἕδρα τῆς ὑποδιοικήσεως μετεφέρθη πρὸ διετίας ἀπὸ τοῦ χωρίου Οὐζουνλῆ εἰς τὸ χωρίον ***Πογαζλιάν,*** ἐν ᾧ διαμένουσι 3 ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι. Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ὑπάρχουσι 2 ὀρθόδοξα χωρία.

Τσουκούρ : 70 οἰκογ. 1 ἐκκλ.
Ρούμ-Καβάκ : 50 » 1 »

Τοιαύτη ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτῆς ἡ γενικὴ κατάστασις τοῦ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ τῆς νομαρχίας Ἀγκύρας. Εὐχόμεθα ὅπως ἄλλοι ἱκανώτεροι ἡμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης προβῶσιν εἰς καταρτισμὸν τελειοτέρων καὶ πληρεστέρων ἐκθέσεων πρὸς διαφώτισιν τοῦ δημοσίου.

Ἔγραφον ἐν Σούγγουρλου τῇ 26 Ἰουλίου 1901.

Μ Ω · Γ · Σ Η Σ Μ. Μ Ω · Γ · Σ Ε Ι Δ Η Σ τ. ἐ.

Η ΝΕΑΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

Ἡ Νεάπολις (Νὲβ Σεχὴρ) κεῖται πρὸς **τὰ** ΝΔ. μὲν τῆς Καισαρείας, πρὸς βορρᾶν δὲ τῆς Νίγδης ἀπέχουσα αὐτῆς 15 ὥρας. Ὑπαγομένη πολιτικῶς μὲν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Νίγδης, ἐκκλησιαστικῶς δὲ εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Καισαρείας εἶνε ἕδρα ὑποδιοικητοῦ.

Ἡ Νεάπολις ὀνομαζομένη πρότερον Μούσκαρα ἦτο χωρίον τι ἄγνωστον καὶ ἀσήμαντον· ἀλλὰ τῷ 1721 ἀπελύθη αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον ἐπιτρέπον εἰς τὸν ἐκ τῆς κωμοπόλεως ταύτης ὁρμώμενον Βεζύρην Ἰβραχὴμ πασᾶν τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ πρώην ἀσήμου χωρίου ὑπὸ τὸ ὄνομα Νεάπολις (Νὲβ-Σεχήρ).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς ηὐξήθη ταχέως καὶ σημαντικῶς συμποσοῦται δὲ σήμερον εἰς 26 000 ψυχάς. Ἡ Νεάπολις ἔχει 4.400 περίπου οἰκίας, ἐξ ὧν 2.600 εἶνε Μωαμεθανικαί, 1700 ἑλληνικαί, 120 Ἀρμενικαὶ καὶ Ἀρμενοκαθολικαὶ καὶ 8-10 Ἀρμενίων Διαμαρτυρομένων.

Ἡ πόλις πεπροικισμένη διὰ πολλῶν φυσικῶν καλλονῶν εἶνε μία τῶν ὡραιοτέρων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ τοποθεσία αὐτῆς εἶνε μοναδική. Ἐκτισμένη ἀμφιθεατρικῶς εἰς τὰς ὑπωρείας βουνοῦ περικυκλοῦται ὑπὸ ἀμπελώνων, ἀγρῶν καὶ μαγευτικῶν κήπων, ποτιζομένων δι' ἀενάων καὶ ἀφθόνων ὑδάτων. Κυριώτερα προϊόντα τοῦ τόπου, οἱ δημητριακοὶ καρποί· ἡ μόνη δὲ βιομηχανία, ἡ ὑφαντουργία.

Ἡ Νεάπολις εὐμοιρεῖ ὡραίων οἰκιῶν καὶ λαμπρῶν κτιρίων, δζαμίου, δικαστηρίου μεγαλοπρεποῦς, τουρκικοῦ σχολαρχείου, λουτρώνων, ἀγορᾶς καὶ ἄλλων περικαλλῶν ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων οἰκοδομῶν. Ἔχει δύο ὀρθοδόξους ἐκκλησίας, τὴν μὲν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἥτις εἶνε καὶ ἡ ἀρχαιοτέρα, ἱδρυθεῖσα τῷ 1797· τὴν δὲ ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεομήτορος Παναγίας ἐκτισμένην πρὸ 53 ἐτῶν (1848), ἥτις εἶνε πολυτελεστέρα καὶ μεγαλοπρεπεστέρα τῆς πρώτης. Ἔχει προσέτι καὶ λουτρῶνα νεόδμητον ἐκτισμένον τῇ συνδρομῇ τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων αὐτῆς.

Οἱ ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης διακρινόμενοι ἐπὶ φιλομουσίᾳ συντηροῦσι **τὰ** ἑξῆς ἐκπαιδευτήρια.

1) ***Νηπιαγωγεῖα δύο*** ἀριθμοῦντα περὶ **τὰ** 500 νήπια ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

2) ***Παρθεναγωγεῖον***, συγκείμενον ἐκ τεσσάρων τάξεων, περιλαμβάνον περὶ τὰς 200 μαθητρίας καὶ διδάσκον προσωπικὸν ἐκ τῆς Διευθυντρίας καὶ τεσσάρων διδασκαλισσῶν.

3) ***Ἀστικὴν Σχολήν***, συγκείμενον ἐξ ἑπτὰ τάξεων καὶ ἀριθμοῦσαν περὶ τοὺς 300—350 μαθητάς, διδασκομένους ὑφ' ἑνὸς Διευθυντοῦ καὶ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ διδασκάλων.

Πρὸς συντήρησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων ἡ ὀρθόδοξος κοινότης δαπανᾷ περὶ τὰς 700 λίρας.

Ἡ Ἀστικὴ σχολὴ κέκτηται καὶ βιβλιοθήκην, καταρτισθεῖσαν μὲν τῇ συνδρομῇ τῶν φιλομούσων ὀρθοδόξων κατοίκων, πλουτισθεῖσαν δὲ τῇ φιλομούσῳ φροντίδι τοῦ ὁσιολογιωτάτου κ. Φιλίππου Π. Γ. Ἀριστοβούλου, τοῦ ἐπὶ 42 ὅλα ἔτη πατρικῶς καὶ εὐδοκίμως διευθύνοντος τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος λίαν ψυχωφελῶς διδάσκοντος τὸν χριστεπώνυμον τῆς Νεαπόλεως λαόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
(Νεαπολίτης).

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙ ΦΕΡΤΕΚΙΟΥ

Α΄ Περιγραφὴ τῆς χώρας.—Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Νίγδης, τῆς ἀρχαίας Νηροασσοῦ, τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου, ὑπάρχουσι πλεῖστα ἑλληνόφωνα χωρία καὶ κωμοπόλεις, ὧν καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις ἀγνοεῖται ἴσως ὑπὸ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν στατιστικὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας ἐγκατεσπαρμένων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, περὶ ὧν ἄλλοτέ ποτε ἐγχώριοι λόγιοι εἰς σχετικὰς περιγραφὰς κατῆλθον ἀξιολόγους δημοσιεύσαντες μονογραφίας. Νῦν καὶ ἡμεῖς ἐκείνους μιμούμενοι προθυμοποιούμεθα νὰ ἐπιστείλωμεν εἰς τὸν «Φάρον τῆς Ἀνατολῆς» τὰς κατωτέρω συνοπτικὰς πληροφορίας καὶ περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς λήθην περιέλθωσιν.

Φερτέκιον.—Ἐν ταῖς ἐκτεταμέναις ὑπωρείαις τοῦ γηραιοῦ Ταύρου (πουγὰ δὰγ καὶ κοινῶς πουλγὰρ δάγ), τοῦ ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας μέχρι τῶν Ἰνδιῶν ἐκτεινομένου, εἶνε ἐκτισμένον καὶ τὸ Φερτέκιον ἐπὶ ἐριβώλακος πεδιάδος μεστῆς δημητριακῶν καρπῶν. Κεῖται δὲ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Νίγδης σχεδὸν ὡριαίαν, εἶνε κωμόπολις ἔχουσα ἐν ὅλῳ ψυχὰς 9 χιλ. περίπου, ἐξ ὧν 5.500 εἶνε ὀθωμανοί, οἱ δὲ λοιποὶ χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι ἐνδημοῦντες καὶ παρεπιδημοῦντες.

Ἡ φύσις ἐνταῦθα τὸ μὲν ἔαρ προσμειδιᾷ ἱλαρὰ καὶ χαρίεσσα μὲ τὰ δένδρα της τὰ εὐσκιόφυλλα καὶ ὑπερήφανα, τὴν χλόην τὴν ἀνθηρὰν καὶ τὸν ποικιλανθῆ πέπλον, ὅστις τὴν κοιλάδα κατακοσμεῖ. Ἐνταῦθα τῶν ποιμνίων οἱ ἄρνες χαριέστατα πρὸς τὸν αὐλὸν τῶν ποιμένων καὶ τὴν μελῳδίαν τῶν κωδώνων τῶν ἑαυτῶν μητέρων περιπηδῶσι· περαιτέρω οἱ μόσχοι τῆς ἀγέλης περὶ τὴν ἤρεμον στοργὴν καὶ ἀφέλειαν τῶν ἀγελάδων, τοὺς χαριεστάτους δρόμους περιτρέχουσι παίζοντες· τοῦτο δέ, καθότι οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων καὶ δὴ ὁ δῆμος τῶν ὀθωμανῶν συντηρεῖται ἐκ τῆς κτηνοτροφίας. Τὸν δὲ χειμῶνα τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως λίαν μεγαλοπρεπὲς ἀναπτύσσεται· τὰ ὄρη ἐξελίσσονται χιονοσκεπῆ καὶ ὑψικάρηνα, καὶ σινδὼν

κατάλευκος τὸ πᾶν ἐπικαλύπτει ἐπιχρυσίζουσα τὰ πέριξ εὔγραμμα βουνά· θέαμα μαγευτικὸν τῷ ὄντι!

Β΄ Προϊόντα.—Τὸ μόνον ἐπικερδὲς προϊὸν τοῦ Φερτεκίου εἶνε αἱ σταφυλαί, ὑπολογιζόμεναι εἰς 9.000.000 ὀκ. ἐτησίως, ἐξ ὧν ἄφθονος οἶνος καὶ ρακὴ ἐξάγεται, ἔτι δὲ σιτηρά, εἴδός τι βαφῆς κοινῶς δζεχρὶ καὶ πεφημισμένα ὀπωρικά.

Γ΄ Ἐκκλησία καὶ παρεκκλήσια.—Ἡ ἐκκλησία τοῦ Φερτεκίου τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῶν Ταξιαρχῶν εἶνε ἐκτισμένη εἰς τὸ κέντρον τῆς κωμοπόλεως· ἀνηγέρθη δὲ δι' ἀδρᾶς συνεισφορᾶς τῶν ἐγχωρίων, ἤτις ἀνῆλθεν, ἐπὶ Σουλτὰν Μαχμούτ, εἰς σημαντικώτατον ποσόν, μητροπολίτου διατελοῦντος τοῦ ἀοιδίμου Ἀνθίμου τῷ 1835. Ἔχει πλούσια ἱερὰ σκεύη, ἀργυρᾶ τὰ πλεῖστα· τὸ δὲ σχῆμα ὁμοιάζει πρὸς τὸ τῆς Παναγίας τοῦ Πέραν· ἀριθμεῖ 5 ἁγίας Τραπέζας καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἐξωραΐζεται διὰ προσφορῶν καὶ πλουτίζεται δι' ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων. Ὁ ναὸς οὗτος ὁμολογεῖται ὡς ὁ μεγαλοπρεπέστερος καὶ καλλιτεχνικώτερος τῶν ἐν τῇ ἐλάσσονι Ἀσίᾳ ἱερῶν ναῶν. Πληθὺς παρεκκλησίων, ἐνίων μετὰ ἁγιάσματος ἀνὰ τὴν κωμόπολιν ὑπάρχει ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ὧν τὰ πλεῖστα ὁ παμφάγος χρόνος μὴ φεισθεὶς ἔχει κατερειπώσῃ.

Δ΄.—Ἐπὶ λόφου φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Θωμᾶ καὶ ἀλλαχοῦ ἀπαντῶνται ἱκανὰ σπήλαια λελαξευμένα, ἄτινα, διώροφα ὄντα καὶ εἰς μεγίστην ἔκτασιν ἐξαπλούμενα, ἔχοντα δὲ πρὸς τούτοις φρέατα κατορωρυγμένα, κλιβάνους, ἐκκλησίας καὶ πᾶν ὅ,τι χρειῶδες πρὸς ἄμυναν ἐχρησίμευσαν, φαίνεται, ὡς ἀσφαλῆ καταφύγια πρὸς διάσωσιν τιμῆς καὶ ζωῆς. Περὶ τῶν ὑπογείων τούτων οἰκημάτων ὁ εὐρυμαθὴς ἀσιανολόγος κ. Π. Καρολίδης ἐν τῇ περὶ Κομάνων πραγματείᾳ του ἀναφέρει τὰ ἑπόμενα:

«..... Ὑπάρχουσιν ἐντὸς βράχων ἐσκαμμένα σπήλαια, ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις ἐντὸς βράχων λελατομημένοις οἰκήμασιν, ὧν μέγα πλῆθος ὑπάρχει ἰδίως εἰς τὰς περὶ τὸν Ἅλυν χώρας ἐν Ματσιάνᾳ καὶ νοτιώτερον ἐν Οὐρκοὺπ καὶ Κόρεμε, ἔνθα ἀποτελοῦσι πόλεις ὁλοκλήρους, καὶ ἄτινα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Paul Loucas μέχρι τοῦ Texier ἐγένοντο ἀντικείμενον τοσαύτης περιεργείας· οὐ μόνον δὲ ἐν Κομάνοις, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῶν αὐλώνων τοῦ Ἀντιταύρου εἴδομεν ὁμοίως τρώγλας ἀναμιμνησκούσας ἡμῖν τὴν τρωγλοδυτικὴν Καππαδοκίαν τοῦ Λέοντος Διακόνου. Τὰ σπήλαια ταῦτα ὀνομάζονται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ***κερέρ***, ἴσως ἐκ τοῦ Λατ. cella, πιθανώτερον δὲ καὶ ἐκ τῆς ρίζης ***καρὰ*** (σημαινούσης λίθον ἐν πολλαῖς Ἀρίαις γλώσσαις καὶ σωζομένης ἔτι ἐν τῇ σημερινῇ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ τῆς Καππαδοκίας). Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ τοιαῦται τρῶγλαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Φρυγικὴν περίοδον τῆς τέχνης, διότι κατὰ Βιτρούβιον οἱ Φρῦγες ἐλατόμουν τοὺς φυσικοὺς λόφους καὶ κατῴκουν ἐν αὐτοῖς. Ἄλλως δὲ αἱ ἐν Τσανδαρλῇ καὶ Τογανλοῦ-δερὲ τῆς Φρυγίας τρωγλοδυτικαὶ πόλεις καὶ αἱ ἐν Σαρίκιοϊ τῆς Λυκαονίας ἔχουσι μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὰς τῆς Καππαδοκίας».

Ε΄ Ἐκπαιδευτήρια.—Διὰ παραδειγματικῆς φιλοτιμίας τὸ Φερτέκιον δαπανᾷ ἀδρῶς πρὸς συντήρησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων του, ἄτινα ἀληθῶς τιμῶσι τὴν φιλομουσίαν τῶν Φερτεκηνῶν. Ἐν Φερτεκίῳ ὑπάρχουσιν ἤδη Νηπιοπαρθεναγωγεῖον ἀξιόλογον καὶ

πλήρης ἀστικὴ σχολή, ἐν αἷς διδάσκονται ὁμοιομόρφως πρὸς ταῖς ἄλλαις καὶ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα μετὰ τῆς τουρκικῆς καὶ ἡ διπλογραφία.

ΣΤ΄ Λουτρῶν. — Ἡ πόλις ἔχει λαμπρὸν λουτρῶνα, ἀνεγερθέντα δαπάναις τῶν ἐγχωρίων, ὅστις ἐστοίχισε 10 χιλ. λιρῶν.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΙΣΑΝΙΟΥ

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΤΣΟΤΥΛΙΩι ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Μία τῶν σημαντικωτέρων ἐν τῇ δυτικῇ Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὸν Οἰκουμεν. Θρόνον ἐπαρχιῶν εἶνε ἡ τοῦ ***Σισανίου*** καὶ τῆς ***Σιατίστης*** ἀμιγῶς ἑλληνικὸν ἔχουσα τὸν ὀρθόδοξον αὐτῆς πληθυσμόν.

Κυριωτέρα αὐτῆς πόλις εἶνε ἡ Σιάτιστα, ἕδρα τοῦ μητροπολίτου, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 8 χιλ. κατοίκους, πάντας ὀρθοδόξους. Ἡ Σιάτιστα διατηρεῖ ἄριστα ἐκπαιδευτήρια, πρό τινων δ' ἐτῶν ἐλειτούργει ἐν αὐτῇ τέλειον γυμνάσιον, ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ φιλομούσου Σιατιστέως Τραμπατζῆ, σύτινος ἐλλείψει ἐπαρκῶν πόρων δὲν κατωρθώθη νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συντήρησις. Πρὸς τὰ ΒΔ. τῆς Σιατίστης κεῖνται καὶ αἱ κωμοπόλεις Σέλιτσα, Βλάτση καὶ Βογατσικόν, αἵτινες κείμεναι ἐπὶ λαμπρᾶς τοποθεσίας διατηροῦσιν ἀρίστας καὶ καλῶς συγκεκροτημένας ἑξατάκτους ἀστικὰς σχολάς. Τὸ ΒΑ τμῆμα τῆς ἐπαρχίας Σισανίου ἡ Ἀνασελίτσης ἀρδεύει ὁ ἰχθυοτρόφος Ἀλιάκμων, πηγάζων ἐκ τῆς λίμνης Καστορίας καὶ ἐκ τοῦ Βαΐου ὄρους. Ἐντεῦθεν δὲ τοῦ ποταμοῦ κωμόπολις ἀξία λόγου εἶνε ἡ Λαψίστη, ἥτις εἶνε ἕδρα τοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς περιφερείας ταύτης καὶ τῶν στρατευμάτων τῆς μεθορίου γραμμῆς. Κῶμαι δὲ ἄξιαι λόγου τῆς ἐπαρχίας εἶνε τὸ Μαρτσίστι, οἱ Πυλωροί, ἡ Λούβρη, τὸ Ραδοβίστι, τὸ Κερεμίνι, ἡ Βουχωρίνα, τὸ Κωνστάντσικον καὶ αἱ ὀρειναὶ κωμοπόλεις Ζουσάνιον καὶ Βουρβουτσικόν, αἵτινες εἰσιν ἕδραι μουδίρου, πᾶσαι δὲ διατηροῦσι καλῶς κατηρτισμένας ἑλληνικὰς δημοτικὰς σχολάς.

Τελεσφόρον ἐπίβλεψιν ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῶν ἡ Α. Σεβασμ. ὁ ἅγιος Σισανίου, ὅστις πρὸς διαρρύθμισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων συνεκρότησε κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἱκανωτέρων διδασκάλων τῆς ἐπαρχίας, ἥτις κατήρτισεν ὁμοιόμορφον πρόγραμμα διὰ πάσας τῆς ἐπαρχίας τὰς σχολάς, ὅπερ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους.

Ἐν κεντρικωτάτῃ τῆς ἐπαρχίας ταύτης θέσει κεῖται τὸ Τσοτύλιον μικρὰ κώμη, ἧς τὸ ὄνομα εἶνε καὶ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Μακεδονίας γνωστότατον, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 120 οἰκίας, ὧν αἱ 80 ὀθωμανικαί, αἱ δὲ λοιπαὶ χριστιανικαί. Συγκροτεῖται ἐν αὐτῇ κατὰ πᾶν Σάββατον μεγάλη ἀγορὰ ἑλκύουσα πολλοὺς τῶν κατοίκων τῶν πέριξ κωμοπόλεων καὶ ἱκανοὺς ἐκ τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν Γρεβενῶν, Κοζάνης, Καστορίας, Μογλενῶν, Κορυτσᾶς καὶ Βελλᾶς. Ἐπὶ τερπνοῦ καὶ εὐαερωτάτου

τῆς κώμης ταύτης λόφου ἐγείρεται ἡ ἀπό τινων ἐτῶν εἰς τέλειον γυμνάσιον καταρτισθεῖσα καὶ εἰς τὸν ὁμογενῆ κόσμον γνωστὴ Σχολὴ τοῦ Τσοτυλίου, ὀφείλουσα τὴν ἵδρυσιν καὶ τὴν συντήρησιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μακεδονικὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα.

Πρὸ πολλοῦ εἶχε καταστῇ ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη συστάσεως κεντρικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, παρέχοντος ἐπαρκῆ τινα μόρφωσιν εἰς τοὺς παῖδας τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Σισανίου τῶν πρὸς τὰ δυτικὰ τοῦ Ἀλιάκμονος κειμένων, ἅτινα ἐστεροῦντο παντάπασιν οὐχὶ μόνον ἀνωτέρων σχολῶν, ἀλλὰ καὶ δημοτικῶν, ἅτε πάντων τῶν χωρίων ὄντων μικρῶν καὶ πτωχῶν, κατοικουμένων δὲ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ κτιστῶν, ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐργαζομένων. Κατιδόντες τὴν ἀνάγκην ταύτην οἱ ἐγκριτότεροι τῶν ἐν Κων/πόλει διαμενόντων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνῆλθον ἐπανειλημμένως τῷ 1871 καὶ ἵδρυσαν τὴν Μακεδονικὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν σχολῆς κεντρικῆς ἐν Τσοτυλίῳ, τοῦ χωρίου τούτου κριθέντος καταλληλότου διὰ τὸ κεντρικὸν τῆς θέσεως καὶ διὰ τὴν τελουμένην ἐν αὐτῷ ἑβδομαδιαίαν ἀγοράν.

Ἀποφάσει τῆς Μακεδ. Φιλ. Ἀδελφότητος τῷ 1871 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἀπεστάλη ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὁρμώμενος ἱεροδιάκονος Στέφανος Νούκας, ὡς διδάσκαλος, ὅστις συνέλεξε παῖδάς τινας ἐκ τοῦ χωρίου καὶ τῶν περιχώρων καὶ συνέστησε τὴν λεγομένην Τσοτύλιον Σχολήν. Ἐπειδὴ ὅμως κτίριον σχολῆς δὲν ὑπῆρχεν, οἱ μαθηταὶ συνήρχοντο ἐν οἰκίᾳ τινὶ τοῦ χωρίου, τὸ τοιοῦτον δὲ ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ 1873, ὁπότε ἀνηγέρθη ἡ σχολή, ὡς ἀκολούθως. Οἱ ἐγγραφέντες ἐν Κων/πόλει ἀδελφοὶ τῆς Μακ. Φιλεκπαιδ. Ἀδελφότητος προσέφεραν κατ' ἔτος χρηματικόν τι ποσόν, ἐκ τῶν συνδρομῶν δὲ τούτων συνελέγη ποσὸν ἱκανὸν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ καταλλήλου κτιρίου. Ἐπὶ τούτῳ μετέβησαν ἐπὶ τόπου ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀδελφότητος ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος ἐκ Ραδοβιστίου μητροπολίτης Νικαίας Ἰωαννίκιος, ὁ ἐκ τῶν πρώτων εὐεργετῶν ἀείμνηστος Κωστάκης Θωμαΐδης, πρῶτος τῆς Ἀδελφότητος πρόεδρος ἐκ Βλάτσης, καὶ ὁ νῦν πρόεδρος ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Κωνσταντινίδης ἐκ Ραδοβιστίου, καὶ παρέστησαν εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τῆς σχολῆς τῇ 5 Μαΐου τοῦ 1873. Ἀλλ' οἱ πόροι τῆς Ἀδελφότητος ἐξηντλήθησαν μετ' οὐ πολὺ καὶ τὸ ἔργον πάντως θὰ ἐναυάγει, εἰ μὴ προσήρχετο ἀρωγὸς ὁ τότε πρόεδρος Κωστάκης Θωμαΐδης, ὅστις πρὸς ἀπεράτωσιν τοῦ ἔργου προσήνεγκε 1000 λίρας Τουρκίας ἀτόκως, ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία τέταρτα ἐκ διαλειμμάτων βραδύτερον εἰσέπραξεν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐδώρησεν εἰς τὸ σωματεῖον.

Ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, πρῶτος διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, λειτουργούσης ὡς Ἑλληνικὸν σχολεῖον, ὑπῆρξεν ὁ φιλόπατρις καὶ δραστήριος Στέφανος Νούκας. Μετὰ τοῦτον διηύθυνε τὴν σχολὴν ἐπὶ διετίαν ὡσαύτως ὁ ἐκ Βλάτσης Κ. Κωνσταντινίδης, ὁπότε προσετέθη καὶ γυμνασιακὴ τάξις. Κατὰ τὸ σχολικὸν δὲ ἔτος 1876—77 διηύθυνε τὴν σχολὴν ὁ ἐκ Ζαγορίου κ. Φίλιππος Σακελλαρίου, ὅτε ἕνεκα περιστάσεων ἔκλεισεν ἡ σχολὴ τὰς πόλας της ἐπὶ τετραετίαν.

Τὰ μαθήματα ἐπανελήφθησαν κατὰ

τὸ 1881 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκ Ζαγορίου κ. Κ. Βογᾶ, ὅστις εἰργάσθη ἐπὶ διετίαν. Ἐν ἔτει δὲ 1883 διωρίσθη διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὁ ἐκ Γρεβενῶν Ἰωάννης Μόλυβος (νῦν διευθυντὴς τῶν σχολῶν Σιατίστης), ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁποίου καὶ δευτέρα προσετέθη γυμνασιακὴ τάξις, ηὐξήσε δὲ ἐπαισθητῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν πανταχόθεν τῆς Μακεδονίας προσερχομένων. Ὁ κ. Ι. Μόλυβος διηύθυνε τὴν Σχολὴν ἐπὶ πενταετίαν, κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὁποίας συνέστη καὶ τρίτη γυμνασιακὴ τάξις, διωρίσθη δὲ καὶ ἕτερος πτυχιοῦχος καθηγητής.

Κατὰ τὸ 1888 διωρίσθη τὸ δεύτερον διευθυντὴς τῆς σχολῆς ὁ πολυμαθὴς καὶ φιλόπονος κ. Φίλ. Σακελλαρίου, ὅστις πάνυ εὐδοκίμως διηύθυνεν αὐτὴν ἐπὶ ἑπταετίαν καὶ προήγαγεν αὐτὴν εἰς ἐπίζηλον σημεῖον. Ἡ φήμη καὶ ἡ ἀγαθὴ ὑπόληψις τῆς σχολῆς κατὰ τὴν ἑπταετῆ ταύτην περίοδον ἦτο τοιαύτη, ὥστε πανταχόθεν τῆς Τουρκίας συνέρρεον οἱ μαθηταί, ἡ δὲ διεύθυνσις αὐτῆς ἠναγκάζετο πολλάκις ν' ἀρνῆται εἰς αὐτοὺς τὴν εἴσοδον δι' ἔλλειψιν χώρου. Ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ Φιλίππου Σακελλαρίου κατὰ τὸ ἔτος 1890 συνέστη καὶ τετάρτη τάξις γυμνασιακὴ καὶ οὕτως ἐξεπληρώθησαν οἱ πόθοι τῆς προαγωγῆς τῆς σχολῆς εἰς τέλειον γυμνάσιον καὶ προσετέθησαν δύο διπλωματοῦχοι καθηγηταί. Μετὰ διετίαν δὲ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τὸ Γυμνάσιον ὡς ὁμότιμον τῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν ἔτει 1895 ὁ κ. Φίλ. Σακελλαρίου ἔνεκα γήρως ὑπέβαλε πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τὴν ἀπὸ τῆς διευθύνσεως παραίτησίν του, ἥτις δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, βραδύτερον ὅμως ἐπιμένοντος τοῦ κ. Σακελλαρίου διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. Δημ. Στεφάνου, καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν, ὃν διεδέχθη τῷ 1897 ὁ ἐκ Δράμας Ἀθανάσιος Ἰωαννίδης, τοῦτον δὲ τῷ 1898 ὁ ἐκ Σιατίστης Ἰω. Παπίας. Καὶ τούτου δὲ ἀποχωρήσαντος κατὰ τὸ 1900 ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς ὁ ἐκ Ζαγορίου Ἀλέξιος Βορνάκης, ὅστις πάνυ λυσιτελῶς ἐργάζεται πρὸς προαγωγὴν τῆς σχολῆς καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ γοήτρου αὐτῆς.

Ἡ Σχολὴ ἀριθμεῖ ἤδη περὶ τοὺς 150 μαθητὰς οἰκοσίτους πάντας μετὰ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, ὁρμωμένους δὲ ἐκ διαφόρων τῆς αὐτοκρατορίας ἐπαρχιῶν. Ἐκτισμένη δὲ ἐπὶ ὑψηλοῦ καὶ περιόπτου λόφου παρέχει μετὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ πάντα τὰ ὑγιεινὰ πλεονεκτήματα, ἤτοι κλῖμα ἐξαιρέτως ὑγιεινὸν καὶ λιτὴν ἀλλ' ὠφελιμωτάτην δίαιταν. Διατηρεῖ δὲ ἡ σχολὴ καὶ ἐσωτερικὸν ἰατρὸν μετὰ φαρμακείου καὶ τμήματος νοσοκομείου.

Ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ λίαν πατρικῶς καὶ φιλομούσως μεριμνᾷ καὶ ἡ Α. Πανιερότης ὁ μητροπολίτης Σισανίου Σεραφείμ, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου τὸ Γυμνάσιον τοῦ Τσοτυλίου, εὗρεν ἀκάματον ἠθικὸν ἀρωγὸν καὶ δραστήριον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου προστάτην.

ΘΕΛΕΤΕ ΥΓΕΙΑΝ;
ΠΙΝΕΤΕ ΤΟ ΑΓΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ, ΜΑΣΤΙΧΗΝ ΚΑΙ ΔΟΥΖΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΥΛΕΩΣ ΟΜΟΥΡΤΖΑΣ
(ἴδε χρωματιστὴν σελίδα Ε' μέρους).

ΚΟΖΑΝΗ

Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Μακεδονίᾳ, εἰς ὕψος 710 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης κεῖται ἡ πόλις Κοζάνη, ἐν θέσει τόσον γραφικῇ, ὥστε μόνον πρός τινας τῶν ἑλβετικῶν πόλεων δύναται νὰ παραβληθῇ. Πρὸς βορρᾶν αὐτῆς εἰς ἀπόστασιν ἓξ ὡρῶν κεῖται τὸ ὄρος Βέρμιον, οὗτινος ἡ ὑψηλοτέρα κορυφή, ἡ Δόξα, εἶνε ἡ συνήθης ὁδὸς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἐμπορευομένους, πρὸς νότον εἰς τρίωρον διάστημα ῥέει ὁ Ἀλιάκμων καὶ φαίνεται ὑπερθεν αὐτοῦ ἡ μεγάλη σειρὰ τῶν Καμβουνίων ὀρέων καὶ παρ' αὐτὰ τὸ ὄρος Βούρινον (Πύρινον, διότι εἶνε ἐσβεσμένον ἡφαίστειον), πρὸς ἀνατολὰς τὰ Πιέρια καὶ ὁ δασώδης καὶ ἱστορικὸς Ὄλυμπος, ὅστις, καίτοι ἀπέχει τῆς Κοζάνης ὑπὲρ τὰς δέκα ὥρας, διὰ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ τόσον ἐπιβάλλεται, ὥστε νομίζει τις ὅτι διὰ τῆς ἀείποτε χιονοσκεποῦς αὐτοῦ κεφαλῆς θέλει νὰ χαιρετίσῃ τὴν ὡραίαν πόλιν, ἐξ ἧς διακρίνονται καὶ διὰ γυμνοῦ ἔτι ὀφθαλμοῦ πάντα τὰ ἐπὶ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ κείμενα μαγευτικὰ χωρία, καὶ τέλος πρὸς δυσμὰς ἐκτείνεται ἄλλη ὀρεινὴ σειρὰ Τσιαμβρα καλουμένη, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ὁποίας κεῖται ἡ πόλις.

Ἡ Κοζάνη κατοικεῖται ὑπὸ 10 χιλιάδων ἑλλήνων ὀρθοδόξων. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶνε ὅτι ἡ πόλις αὕτη, ὡς καὶ ἡ δυτικώτερον αὐτῆς κειμένη Σιάτιστα, εἶνε αἱ μόναι πόλεις αἱ ἔχουσαι ἀμιγῆ ἑλληνικὸν πληθυσμόν· ἄγνωστος δὲ εἶνε ἐν αὐταῖς οὐ μόνον ὁ βούλγαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἑβραῖος καὶ ὁ ἀρμένιος. Γλῶσσα ὁμιλεῖται ἡ Ἑλληνική, ἧς χρῆσιν ποιοῦνται καὶ οἱ ἐκ τῶν περιοίκων ὀθωμανοί.

Πολιτικῶς ὑπαγομένη εἰς τὴν νομαρχίαν τοῦ Μοναστηρίου εἶνε ἕδρα τοῦ μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ συντηρεῖ κάλλιστα ἐκπαιδευτήρια, ἀρρένων τε καὶ θηλέων, πρὸ δύο δὲ ἐτῶν δαπάνῃ δύο αὐτῆς φιλομούσων τέκνων, τῶν ἀδελφῶν Βαλταδώρου, ἀνήγειρε καλλιμάρμαρον γυμνάσιον, ἰσοβάθμιον πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι τοιαῦτα καὶ προωρισμένον, ἵνα γείνῃ φωτοβόλον κέντρον πνευματικῆς προόδου. Ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τούτοις, ἅτινα φημίζονται ἀπὸ τοῦ ΙΗ ἔτι αἰῶνος, διδάσκουσι καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι πάντες συμπολῖται, μεστοὶ ζέσεως πρὸς τὸ ἱερὸν αὐτῶν καθῆκον καὶ ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας.

Ἔχει ὑπὲρ τὰς 10 ἐκκλησίας, ὧν ἡ κεντρικὴ τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀνηγέρθη πρὸ 200 περίπου ἐτῶν, βαθεῖα μὲν καὶ σκοτεινὴ ἐπὶ εὐρυχώρου ὅμως σχεδίου· ἐν τῷ προαυλίῳ αὐτῆς ὑπάρχει πλουσιωτάτη βιβλιοθήκη μετὰ σπανίων καὶ πολυτίμων βιβλίων καὶ χειρογράφων, ἔναντι δὲ αὐτῆς ἀνυψοῦται μεγαλοπρεπῶς λιθόκτιστον, εὐρύχωρον καὶ ὑψηλὸν κωδωνοστάσιον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ Κοζάνη περιστοιχιζομένη ὑπὸ 80 περίπου κωμοπόλεων καὶ χωρίων εἶνε δὶς τῆς ἑβδομάδος, κατὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον, κέντρον ποικίλης ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, δὶς δὲ τοῦ ἔτους, τὴν παραμονὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον τελεῖ ἐμπορικὰς πανηγύρεις, εἰς ἃς προσέρχονται

ἔμποροι οὐ μόνον ἐκ τῆς Μακεδονίας ἀπάσης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἔχει ἔδαφος καλῶς καλλιεργημένον καὶ καρποφόρον εἰς τὰ πεδινὰ μέρη, οἰκίας λαμπρὰς καὶ λιθοκτίστους, ὁδοὺς εὐθείας καὶ εὐρυτάτας, κρυσταλλώδεις βρύσεις ἀφθόνους, τερπνοὺς περιπάτους καὶ μαγευτικὰ τοπία, εἰς ἃ οἱ κάτοικοι αὐτῆς, ἔχθροὶ τῶν καφενείων καὶ τοῦ περιορισμοῦ, καθ' ὁμάδας συρρέουσι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν γηραλέων πλατάνων καὶ ἀρωματωδῶν θάμνων ψάλλουσιν, εὐωχοῦνται καὶ χορεύουσι τοὺς ἐθνικοὺς αὐτῶν χορούς, συντρίβοντες τὴν μυροβόλον χλόην διὰ τῶν εὐρύθμων κινήσεων τῶν ποδῶν καὶ τῶν ὡραίων ἀναστημάτων, ἅτινα ὅλα ἐπεζήτει πρότυπα καὶ ἀρχαῖος ἀγαλματοποιός. Ὁ Κοζανίτης θεωρεῖ τὴν διασκέδασιν ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς ἐργασίας ἀπαραίτητον· γνωρίζει νὰ ζῇ πρώτη δὲ αὐτοῦ ἐρωμένη εἶνε ἡ φύσις.

Τὰ κυριώτερα αὐτῆς προϊόντα εἶνε οἱ δημητριακοὶ καρποί, τὰ δέρματα, ὁ τυρός, οὗ εἶδός τι καλούμενον ***μανούρι***, κατασκευαζόμενον διὰ στερεοποιήσεως τοῦ βουτύρου, εἶνε γευστικώτατον, καὶ ὁ οἶνος μάλιστα ὁ ***ἡλιασμένος***.

Ἡ Κοζάνη εὐτυχήσασα νὰ ἔχῃ νουνεχῆ καὶ ἀκάματον ἀρχιερέα, τὸν καὶ γόνον αὐτῆς Πανιερώτατον Κωνστάντιον, γλυκύτατον καὶ ὑγιεινὸν κλῖμα, τὰ τρόφιμα εδωνα καὶ ἀρχαϊκὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ὑπὸ τὴν αἰγίδα φιλολάου Ἄνακτος καὶ διὰ τῆς δραστηριότητος, φιλοπονίας καὶ νοημοσύνης τῶν κατοίκων αὐτῆς κατέστη ἡ ὡραιοτέρα, πλουσιωτέρα καὶ ἐμπορικωτέρα πόλις τῆς μεσημβρινῆς Μακεδονίας, καλουμένη καὶ μικρὰ Θεσσαλονίκη.

Ἰδοὺ δὲ καί τινα ἄσματα, ἅτινα ψάλλονται ἐν Κοζάνῃ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ περιστάσεις.

Μέσα σὲ τούτην τὴν αὐλὴ τὴν μαρμαροστρωμένη,
Ἐδῶχουν κόρη γιὰ πανδρειά, πάσχουν νὰ τὴν πανδρέψουν.
Τὴν δίνουν υἱὸν τοῦ βασιλεᾶ, τὴν δίνουν υἱὸν τοῦ ρήγα.
— Δὲν θέλω υἱὸν τοῦ βασιλεᾶ, δὲν θέλω υἱὸν τοῦ ρήγα,
Μόν' θέλω τάρχοντόπουλο μὲ τὲς πολλὲς χιλιάδες,
Νὰ δερμονίζῃ τὰ φλωριά, νὰ κοσκινίζ' τὰ γρόσια.
Κι' ἀπὸ τὰ κοσκινίσματα νὰ δίν' τὰ παλληκάρια,
Νὰ τρῶν, νὰ πίν', νὰ χαίρωνται, νὰ λὲν γιὰ τὴν ὑγειά σου,
Γιὰ τὴν ὑγειά σ', ἀφέντη μου, γιὰ τὴν καληχρονιά σου.

Τρία ἀδελφάκια κρέμασαν στῆς Βέρροιας τὰ πλατάνια,
Τῶνα κρεμνοῦν γιὰ φίλημα, τάλλο γιὰ μαῦρα μάτια,
Τὸ τρίτο τὸ μικρότερο πολὺ τὸ τυραννοῦσαν:
— Μαρτύρησε, βρὲ χαραμῆ, μαρτύρησε, βρὲ κλέφτη,
Πόσα κορίτσια φίλησες καὶ πόσες παντρεμμένες;
— Χίλια κορίτσια 'φίλησα κιὶ χίλιες παντρεμμένες
Καὶ παπαδιὲς καὶ καλογρὲς λογαριασμὸ δὲν ἔχουν».

Μαῦρά μου χελιδόνια ἀπὸ τὴν Ἀραπιά,
Αὐτοῦ ψηλὰ ποῦ πᾶτε γιὰ χαμηλώσετε

Νὰ γράψω ἕνα γράμμα καὶ μιὰ ψιλὴ γραφὴ
Νὰ στείλω στὴ γυναῖκά μ' νὰ μὴ μὲ καρτερῇ.
Ἐδῶ στὰ ξένα ποῦρθα, ἐδῶ παντρεύθηκα
Πῆρα γυναῖκα μάγισσα, μάγισσα πεθερά,
Μαγεύουν τὰ καράβια γιὰ νὰ μὴ περπατοῦν
Μ' ἐμάγεψαν κ' ἐμένα καὶ δὲν μπορῶ νὰρθῶ.
Ὅταν κινήσω νάρθω, χιόνια καὶ βροχή,
Ὅταν γυρίσω πίσω ἥλιος, ξεστερειά.

Δὲν τῶξευρα, λεβέντη μου, τὸ πῶς πονεῖς γιὰ μένα,
Νὰ γένω γῆς νὰ μὲ πατῇς, γεφύρι νὰ περάσῃς.
Νὰ γένω ἀργυρὸς μπαχτσὲς νὰ κάθησαι τὸ βράδυ,
Νὰ γένω κ' ἀργυρόκουπα νὰ πίνῃς τὸ κρασί σου,
Ἐσὺ νὰ πίνῃς τὸ κρασὶ κ' ἐγὼ νἄχω ἐσένα.

Κάμ' ὁ φθινόπωρος χαρά, παντρεύει τὸν χειμῶνα,
Καὶ κάλεσε τὴν ἄνοιξι μαζὴ μὲ τὰ λουλούδια.
Κ' ἡ ἄνοιξι καμάρωσε, δὲν θέλησε νὰ πάγῃ.
— Μὴ καμαρώνεις, ἄνοιξι, μὲ τὰ λουλούδια πᾶχεις,
Γιατ' ἔρχεται φθινόπωρος καὶ τὰ μαραίνει ὅλα.

Βουλιοῦμαι μιά, βουλιοῦμαι δυό, βουλιοῦμαι τρεῖς καὶ πέντε,
Βουλιοῦμαι νὰ ξενητευθῶ πολὺ μακρυὰ στὰ ξένα.
Ὅσα βουνάκια κ' ἂν διαβῶ, ὅλα τὰ παραγγέλλω:
— Βουνά μ' νὰ μὴ χιονίσητε, κάμποι μὴ παχνιοθῆτε,
Καὶ σεῖς βρύσες, κρυόβρυσες νὰ μὴ κρυσταλλωθῆτε.
Μὰ ὅταν τἀπεφάσισα ὀπίσω νὰ γυρίσω,
Βρίσκω τὰ χιόνια στὰ βουνά, τοὺς κάμπους παχνισμένους,
Τὲς βρύσες, τὲς κρυόβρυσες βαριὰ κρυσταλλωμένες.
Καὶ πίσω πάλι γύρισα, πολὺ μακρυὰ στὰ ξένα.
Κ' ἡ ξενητειὰ μὲ πλάνεψε κ' ἔκαμα δέκα χρόνια
Καὶ πιάνω ξένες ἀδερφὲς καὶ ξένη παραμάνα,
Νὰ πλένουνε τὰ ροῦχά μου, τὰ ἔρημα σκουτιά μου.
Τὰ πλένουν μιά, τὰ πλένουν δυό, τὰ πλένουν τρεῖς καὶ πέντε.
Κ' ἀπὸ τὲς πέντε κ' ὕστερα μοῦ τὰ πετάζουν ὄξω.
— Πάρε, ξένε μ', τὰ ροῦχά σου, τὰ ἔρημα σκουτιά σου,
Καὶ σύρε στὴ μανοῦλά σου, στὲς δόλιες ἀδερφές σου,
Κάθε μέρα σὲ καρτεροῦν, τὸ βράδυ σὲ παντέχουν

ΕΛΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ

Ἀφίν' ὁ Γιάννης τὴν κλεφτειὰ καὶ πιάνει τὸ ζευγάρι,
Κ' ἀλώνισε, ξαλώνισε τρία πινάκια στάρι.
Τῶνα χρωστοῦσε, τῶδωκε, τἄλλο στὴ δεκατεία,
Ἕνα κι' αὐτὸν τὸν ἔμεινε, τὸ πάει νὰ τἀλέσῃ·
Βρίσκει τὸν μύλο ἀχάρακτο καὶ τὸ νερὸ κομμένο.
Ὅσῳ νὰ μάσῃ τὸ νερὸ καὶ νὰ χαράξ' τὸν μύλο
Πηγαίνει ἕνας πόντικας καὶ τρώγει τὸ σιτάρι.

Ὅποιος μ' ἀκούει ποῦ τραγουδῶ θαρρεῖ δὲν ἔχω πίκρα.
Μὰ 'γὼχω πίκρα στὴν καρδιά, φαρμάκι εἰς τὰ χείλη
Δὲν ἔχω μάνα νὰ τὸ πῶ, νὰ μὲ παρηγορέσῃ,
Δὲν ἔχ' ἀδέρφι νὰ τὸ πῶ, εἶνε μακρὰ στὰ ξένα.
Ἂν πῶ τὴν πίκρα μ' στὸν παπᾶ, μπορεῖ νὰ μὴν τὴν κρύψῃ,
Ἂν πῶ τὰ ντέρτια μ' στὰ βουνά, θἀνάψουν νὰ καοῦνε.

Δὲν εἶνε κρῖμα κ' ἄδικο, δὲν εἶνε ἁμαρτία,
Ποῦ ζέψανε τὸν Κωνσταντῆ μὲ τἄγριο βουβάλι,
Νὰ κουβαλήσῃ μάρμαρα, νὰ φκιάσουν μοναστῆρι,
Μιὰ βλαχοποῦλα ἀγνάντευεν ὀπὸ γιαλέϊνον πύργον,
— 'Αγάλ' ἀγάλια, Κωνσταντῆ, μὴ σκάσῃς τὸ βουβάλι.
— Βλάχα μ', δὲν κλαῖς τὰ νειάτα μου, δὲν κλαῖς τὴ λεβεντιά μου,
Μόν' κλαῖς τὸν παλαιοβούβαλο, τὸ ἄσχημο βουβάλι».

Ἀέρα μου καλοκαιρνέ, νὰ σ' εἶχα τὸν χειμῶνα,
Ποῦνε ἡμέρες μικρές, ἡ νύχτες ἡ μεγάλες,
Νὰ πέσω ν' ἀποκοιμηθῶ καὶ σὺ νὰ μ' ἀνεμίζῃς,
Νὰ διῶ στὸν ὕπνο τὸν καλὸ μ' ποῦ λείπει δέκα χρόνια
Κ' οὔτε γραφὴ μοι ἔστειλεν, οὔτε μονάχος ἦρθε,
Σὲ ποιὰ νταβέρνα κάθεται, σὲ ποιὰ νταβέρνα πίνει
Τίνος χεράκια τὸν κερνοῦν, δικά μου σταυρωμένα,
Τίνος ματάκια τὸν τηροῦν, δικά μου δάκρυα χύνουν,
Νὰ διῶ τὸ στρῶμα ποῦ πλαγιάζ', δικό μου ἄδειο στέκει.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ

Ἡ κόρη μου σεργιάνιζε, τὴ θάλασσα τηροῦσε,
Μὲ τὰ μαλλάκια ξέπλεγα, μὲ χέρια σταυρωμένα,
Παρακαλοῦσε τὸν Θεὸ καὶ τὸν καραβοκύρη·
— Καραβοκύρη, ἀδερφέ μ' καὶ φίλε τοῦ πατέρα μ',
Ρίξε καράβι νὰ ριχτῶ, καράβι νὰ περάσω,
Νὰ πάγω σ' ἔρημο χωριό, ἐκεῖ ποῦ δὲν εἶνε Χάρος.
Κ' ὁ Χάρος τὴν διασταύρωσε μέσα στὴ μέσ' τὴ στράτα.

— Ἐγὼ σὲ σένα ἔρχομαι νὰ πάρω τὴ ψυχή σου.
— Ἄφσε με, Χάρε μ', ἄφσε με καὶ πάρε τὰ φλωριά μου,
Κ' ἂν δὲ σὲ φτάνουν τὰ φλωριὰ σοῦ δίνω τὰ προικιά μου.
— Δὲν θέλω, κόρη μ', χρήματα, δὲν θέλω τὰ προικιά σου,
Ἦρθα γιὰ σένα, κόρη μου, νὰ πάρω τὴν ψυχή σου

Μὴν πῆτε πῶς ἐγέρασα κ' ἐγὼ πόνο δὲν ἔχω·
Ἐγῶχω πόνο σὰν βουνὸ καὶ δάκρυα σὰν ποτάμι,
Ἔχω τ' ἀναστενάγματα τῆς γῆς τὰ λιθαράκια
Ν' ἀναστενάξω σ' ἐκκλησιά, θὰ πέσ' νὰ μὲ πλακώσῃ.
Στὸ κοιμητῆρι θὰ τὸ πῶ κ' ἴσως τὸν Χάρο κάψω

Παρακαλῶ τὴ Βενετιὰ καὶ προσκυνῶ τὴν Πόλι
Νὰ μοὶ χαρίσουν τὰ κλειδιὰ στὸν οὐρανὸ ν' ἀνέβω.
Ν' ἀνοίξω τὸν παράδεισο νὰ πᾶ νὰ σεργιανίσω,
Πῶς μπουμπουκιάζουν ἡ μηλιές, πῶς γίνονται τὰ μῆλα,
Νὰ διῶ καὶ τὸ παιδάκι μου πῶς στρώνει, πῶς κοιμᾶται,
Κοιμᾶται στὰ τραντάφυλλα, πλαγιάζει στὰ λουλούδια.

Μ' ἐγέλασεν ἡ χαραυγή, μ' ἐγέλασε τἀηδόνι.
Καὶ μ' εἶπε πῶς δὲν ἀρρωστῶ, μ' εἶπε πῶς δὲν πεθαίνω,
Φκιάνω τὰ σπίτια μου ψηλά, ψηλὰ κ' ἀνωγιασμένα.
Κ' ὁ Χάρος τὰ ἀγνάτεψε καὶ τὴ ψυχή μου πῆρε
Πρὸ μὴ νὰ σώσω τὴ μεσαιά, τἀνώγια, τὰ κατώγια

Πουλάκι εἶχα στὸ κλουβὶ καὶ τοὔχα κανακάρηο,
Μὲ ζάχαρι τὸ ἔθρεφα, τὸ πότιζα μὲ μόσχο.
Κ' ἀπὸ τὸν μόσχο τὸν πολὺ κ' ἀπὸ τὴ μυρωδιά του.
Ἐσκανταλίσκη τὸ κλουβὶ κ' ἔφυγε τὸ πουλάκι.
Οὐδὲ σὲ πέτρα κόνεψε, οὐδὲ σ' ἐληᾶς κλωνάρι,
Μόν' πῆγε καὶ ἐκόνεψε ἴσια στὸ κοιμητῆρι
Μ' ἡ μάνα του παρακαλεῖ μὲ τὸ κλουβὶ στὰ χέρια:
— Γύρισε πίσ', ἀηδόνι μου, γύρισε καὶ μὴ φεύγεις
— Τί λές, τί λές, μανοῦλά μου, πίσω γιὰ νὰ γυρίσω,
Ὅποιος ἔρχεται στὰ μνήματα ὀπίσω δὲν γυρίζει

Μιὰ νύφη τώρα ξέβγαινεν ἀπ' τὸ λουτρὸ λουσμένη,
Καὶ κάθονταν, γιαλίζονταν, τὰ κάλλη της τηροῦσε
— Κορμάκι μου ψηλὸ ψηλὸ καὶ λαμπαδοχυμένο,
Ποιὸς ἄπονος σὲ ξάπλωσε καὶ στέκεις ξαπλωμένο;»
— Ἡ μάνα μου, μὲ ξάπλωσε καὶ μ' ἔδεσε τὰ χέρια,

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ SISMANOGLIO

Τὰ χέρια μου τὰ παχουλά, τὰ δάχτυλα κονδύλια.
— Ποιὸς θὰ χαρῇ τὰ κάλλη σου, ποιὸς θὰ τὰ καμαρώσῃ;
— Ἡ μαύρη γῆς θὰ τὰ χαρῇ καὶ θὰ τὰ καμαρώσῃ.

«Μάνα μου, τί στολίσθηκες καὶ στέκεις στολισμένη;
Μήνα θὰ πάγῃς σὲ χαρά, μήνα σὲ πανηγύρι;
— Οὐδὲ σὲ γάμο πάγω 'γώ, οὐδὲ σὲ πανηγύρι,
Μὲ κάλεσεν ὁ Χάροντας νὰ πᾶ νὰ μὲ φιλέψῃ.
Μὲ τοὺς πολλοὺς ἐντρέπομαι καὶ μοναχὴ φοβοῦμαι.
Διασταύρωσα τρία πουλιὰ καὶ τρία χελιδόνια,
Πολὺ τὰ παρεκάλεσα ἀντάμα μου νὰ ἔρθουν.
Τῶνα μοὶ λέγει δὲν μπορῶ, τὸ ἄλλο δὲν ἀδειάζω,
Τὸ τρίτο τὸ μικρότερο θὰ φκιάσῃ τὴ φωλιά του.
Ἀφίνω γειὰ στὸν μαχαλᾶ καὶ γειὰ στοὺς ἰδικούς μας·
Ἀφίνω κ' εἰς τὸν ἄντρα μου τρία γαλιὰ φαρμάκι
Τῶνα νὰ πίνῃ τὸ ταχύ, τἄλλο τὸ μεσημέρι,
Τὸ τρίτο τὸ φαρμακερό, ὅταν θὰ μ' ἀδοκέται.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΑΜΟΣ

Ἡ Σάμος περιλαμβανομένη εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν ἀνατολικῶν Σποράδων ἐκτείνεται μεταξὺ τῆς 26ου καὶ 27ου ἀνατολικοῦ μήκους καὶ μεταξὺ τῆς 37ου 39′, 45 καὶ 37ου, 50 βορείου πλάτους, κεῖται δὲ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἰκαρίου πελάγους ἔχουσα πρὸς ἀνατολὰς τὴν Νέαν Ἔφεσον, πρὸς Β. τὴν Χίον, πρὸς Δ. τὰς Κορσίας νήσους (Φούρνους) καὶ ἀπωτέρω τὴν Ἰκαρίαν καὶ πρὸς Ν. τὴν Πάτμον καὶ τὴν Λέρον.

Ἡ νῆσος ἔχει σχῆμα δρυὸς καὶ μέγιστον μῆκος 25 μιλίων, μέγιστον δὲ πλάτος μιλίων 11, μετὰ περιφερείας 75 ναυτικῶν μιλίων. Ὑπάρχουσιν οἱ πιστεύοντες, ἕνεκα τῆς μεγάλης προσεγγίσεώς της πρὸς τὴν ἤπειρον, ὅτι ἦτό ποτε ἡνωμένη μετὰ τῆς Ἀσίας. Τὴν εἰκασίαν ταύτην ἐνισχύουσι καὶ πολλὰ ἄλλα ἀνάλογα φυσικὰ φαινόμενα, ἐπικυροῖ δὲ καὶ ἡ ὄψις τῆς πρὸς τὴν ἤπειρον πλευρᾶς αὐτῆς. Ἡ Σάμος εἶνε νῆσος ὀρεινή, ἔχει ὅμως κλῖμα εὐκραὲς καὶ ὑγιεινότατον, γῆς δὲ ἐφορίαν μεγάλην. Τὰ ὄρη της εἶνε κατάσκια, δασώδη καὶ κατάρρυτα, ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ λατομεῖα μαρμάρου καὶ μεταλλεῖα σιδήρου.

Πρῶτοι τῆς Σάμου κάτοικοι ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρξαν οἱ Φοίνικες, ἀποικίαν ὅμως ἐν αὐτῇ ἵδρυσαν καὶ οἱ Πελασγοί. Εἰς ἐποχήν, πολλὰς ἀπὸ Χριστοῦ δεκαετηρίδας προγενεστέραν, ἡ Σάμος διετέλει ὑπὸ βασιλεῖς, ὧν πρῶτος λέγεται ὁ Ἀγκαῖος, ἀκμάσας περὶ τὸ 1360 π.Χ. Βραδύτερον ἡ νῆσος ἐδημοκρατεῖτο. Γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶνε ἡ ὑπὸ τὸν Πολυκράτην ὑπαγωγὴ τῆς Σάμου, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Πεισίστρατος ἦρχε τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τοῦ

Πολυκράτους διέπρεπεν ἐν Σάμῳ καὶ ὁ μέγας τῆς νήσου ταύτης καὶ τῆς Ἑλλάδος σοφός, ὁ Πυθαγόρας. Εἰς πᾶσαν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱστορίας σελίδα ἡ Σάμος παρίσταται ἔχουσα μέρος ἐνεργόν, γνωστοὶ δὲ εἶνε οἱ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων πόλεμοι αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὁ Περικλῆς κύριος αὐτῆς γενόμενος ἐγκατέστησε πάλιν ἐν Σάμῳ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. Βραδύτερον οἱ Σάμιοι ὑπῆχθησαν ὑπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τοὺς Πέρσας, τοὺς Ἀθηναίους, τοὺς διαδόχους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοὺς Ρωμαίους, τοὺς Ἐνετούς, τοὺς Λατίνους καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοὺς Τούρκους.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων παρήκμασε τέλεον καὶ κατηρημώθη. Ἰάκωβος ὁ Βασιλικὸς γράφων ἐκ Βρυξελλῶν κατὰ τὸ ἔτος 1555 πρὸς τὸν διάσημον Φίλιππον τὸν Μελάγχθονα ἀποκαλεῖ τὴν Σάμον ἀοίκητον ἄμα καὶ δυστυχῆ. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὴν νῆσον παραπλεύσας Πέτρος Βελὼν καὶ ὁλοσχερῶς αὐτὴν ἔρημον εὑρὼν ἐκφέρει τὴν ἀπορίαν πῶς τοιαύτη νῆσος μένει ἀκατοίκητος. Ἀντὶ δὲ πάσης ἄλλης περὶ Σάμου ἱστορικῆς ἢ γεωγραφικῆς πληροφορίας, ἀρκεῖται εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ βίου καὶ τῶν κακουργιῶν τῶν πειρατῶν, οἵτινες εἶχον αὐτὴν ὡς ὁρμητήριον. Ἀλλ' οὐδ' ὁ μετὰ δέκα καὶ ἑπτὰ ἔτη τῆς Σάμου μνημονεύων Παῦλος ὁ Ραμνούσιος ἀναφέρει κατοίκους αὐτῆς. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ις′ αἰῶνος ὁ μαρκήσιος Φλερῆ ἐπισκεφθεὶς τὴν Σάμον βεβαιοῖ ὅτι εἰς δεκακισχιλίους συνεποσοῦντο οἱ ἐκτίνοντες τὸν κεφαλικὸν φόρον. Ἦτο δὲ δυσχερὴς τῷ ὄντι ἡ ἐν τῇ νήσῳ μετάβασις καὶ ἐπικίνδυνος ἡ διαμονὴ ἕνεκα τῶν συνεχῶν πειρατικῶν ἐπιδρομῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀξιοθρήνητα ἀποτελέσματα καὶ τὴν πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν διασπορὰν τῶν κατοίκων μαρτυροῦσι πολλοὶ ἀξιόπιστοι περιηγηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῆς νήσου κατὰ τὸ 1702, ὡς βεβαιοῖ ὁ Τουρνεφόρτιος μόλις ἀπετελεῖτο ἐκ 12000 ψυχῶν, ἐδιπλασιάσθη δὲ μόνον ἐν διαστήματι ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, διότι κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1828 ἐπίσημον ἀπογραφὴν ἡ Σάμος εὑρέθη ἔχουσα 27.125 κατοίκους. Λήγοντος τοῦ ἔτους 1898 οἱ κάτοικοι τῆς νήσου συνεποσοῦντο εἰς 52,775 κατανεμομένους ὡς ἑξῆς:

Τμήματα	*Οἰκίαι*	*Ψυχαί*
Βαθύ	3.104	14.838
Χώρα	2.304	16.117
Καρλοβάσια	2.395	12.666
Μαραθόκαμπος	2.214	9.154
	10.017	52.775

***

Ἐντὸς τοῦ περικαλλεστάτου δρμου, μακροῦ καὶ στενοῦ κολπίσκου κεῖται τὸ Βαθύ, ἐρατεινὴ πολίχνη, 4.200 κατοίκων καὶ πρωτεύουσα τῆς Σάμου, τέρπουσα τοῦ θεατοῦ τὸ ὄμμα διὰ τῆς γραφικωτάτης τοποθεσίας της καὶ τοῦ ὡραίου, πανοράματος, τὸ ὁποῖον ἐξελίσσεται κατὰ τὴν εἰς τὸν δρμον ἐκεῖνον εἴσοδον.

Δύο κατάφυτα βουνὰ περιστοιχίζουσι τὴν κομψὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἀντικατοπτρίζουσι τὰ γαλανὰ τοῦ κόλπου ὕδατα. Ἡ ὄψις της θέλγει τὰ βλέμματα μὲ τὴν εὐχάριστον ἰδιορρυθμίαν τῶν μικρῶν καὶ λευκῶν της οἰκιῶν. Ὅλη δὲ ἡ πόλις λούεται εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων. Πλουσία βλάστησις, γαλανὴ θάλασσα καὶ οὐρανὸς γλαυκός.

Ὁ βίος διαρρέει ἐκεῖ ἤρεμος καί, πλὴν ἐκτάκτων ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, ἡ τύρβη εἶνε ἄγνωστος μεταξὺ τῶν εὐτυχῶν κατοίκων τοῦ Βαθέος. Ἡ πόλις, ὅπως καὶ ἡ νῆσος ὅλη, ἔχει πληθυσμὸν φιλόπονον, ὀξύνουν καὶ φιλοτιμότατον. Εἰς τὴν κομψὴν πρωτεύουσαν ὁ ξένος ἀπαντᾷ καὶ κοινωνίαν λόγῳ καὶ μορφώσεως καὶ τρόπων καὶ περιωπῆς ἐξέχουσαν.

Ἡ Σάμος διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, Βαθέος, Χώρας, Καρλοβασίου καὶ Μαραθοκάμπου, καὶ τριάκοντα δήμους πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, ὧν 5 ὑπάγονται εἰς τὸ τμῆμα Βαθέος, δέκα εἰς τὸ τμῆμα Χώρας, 9 εἰς τὸ τμῆμα Καρλοβασίων καὶ 6 εἰς τὸ τμῆμα Μαραθοκάμπου. Ἡ διοίκησις τῶν δήμων εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς δήμαρχον, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, τῇ συνεννοήσει μετὰ τῆς βουλῆς ἐκ δύο ὑποψηφίων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ συγκείμενον εἰς μὲν τῆς πρώτης τάξεως δήμους ἐξ 7 μελῶν, εἰς τοὺς τῆς δευτέρας ἐκ 5, καὶ εἰς τοὺς τῆς τρίτης ἐκ 3.

Τὴν βουλὴν τῆς νήσου ἀποτελοῦσι 4 βουλευταί, εἷς ἐξ ἑκάστου τῶν 4 αὐτῆς τμημάτων, τὰ καθήκοντα δὲ αὐτῶν ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου τῆς νήσου.

***

Εἰς τὰ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τῆς νήσου ἀξιόλογοι ἐπηνέχθησαν ἀπό τινος βελτιώσεις, μεταρρυθμισθεισης ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον τῆς τε μέσης καὶ τῆς κατωτέρας παιδεύσεως. Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸ Πυθαγόρειον γυμνάσιον εἰσήχθη ἡ διδασκαλία τῆς χρησιμωτάτης Τουρκικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἀναγκαίων μαθημάτων τῆς γυμνασικῆς, τῆς ἰχνογραφίας καὶ τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐν Καρλοβασίοις Πορφύρειος σχολή, κατηρτίσθη εἰς πλήρη ἐμπορικὴν σχολήν. Σπουδαῖαι βελτιώσεις εἰσήχθησαν καὶ εἰς τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν θηλέων, εἰς δὲ τὰ κάλλιστα τοῦ Βαθέος, τῶν Καρλοβασίων καὶ τοῦ Μαραθοκάμπου παρθεναγωγεῖα, πλὴν ἄλλων σκοπίμων μέτρων, εἰσήχθησαν ὡς ὑποχρεωτικὰ καὶ τὰ μαθήματα τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς.

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐν Λιμένι Βαθέος ἵδρυσις Ἐμπορικοῦ Λυκείου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλκιβιάδου Σπειρίδου, δυνάμει νόμου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἡγεμονικῆς διοικήσεως.

Ἡ δὲ στατιστικὴ τῆς ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως τῆς Σάμου κατὰ τὸ ἔτος 1892 εἶχεν ὡς ἑξῆς.

Διδάσκοντες καθ' ὅλην τὴν νῆσον			86
Διδάσκουσαι	»	»	25
Μαθηταὶ	»	»	3732
Μαθήτριαι	»	»	1769
Σχολεῖα ἐν ὅλῳ.....			48
Ἐτησία δαπάνη αὐτῶν...		γρ.	485.684

Ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Σάμῳ δημοσίων ἔργων εἶνε ἡ πρὸ διετίας ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ψηφισθεῖσα καὶ ἀρξαμένη ἤδη κατασκευὴ συμπλέγματος ὁδῶν μήκους 72 ὡς ἔγγιστα χιλιαμέτρων, ἀντὶ φρ. 691.500. Τὸ σύμπλεγμα τοῦτο διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, ὧν τὸ πρῶτον ἀπὸ Λιμένος Βαθέος εἰς Καρλοβάσια, τὸ δεύτερον ἀπὸ Καρλοβασίων εἰς Χώραν καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ Καρλοβασίων εἰς Μαραθόκαμπον. Πολλὰ δὲ ἄλλα κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐξετελέσθησαν ἐν Σάμῳ δημόσια ἔργα, ἀνέγερσις δημοτικῶν σχολῶν, κατασκευὴ ἀποθηκῶν, λιθοστρώτων, καλλωπισμὸς καὶ φυτεία δημοσίων κήπων, νεκροταφείων, κατασκευὴ δεξαμενῶν, κρηνῶν, ὀχετῶν,

διοχέτευσις ὑδάτων καὶ ἄλλα παραπλήσια ἔργα. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Σάμου εὐμοιρεῖ καὶ νοσοκομείου, καλῶς ὠργανωμένου, οὗ ἡ κίνησις, ἀνάλογος πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δύο ἑκατοντάδας τῶν νοσηλευομένων ἐτησίως ἀσθενῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ Σάμος ἔχει καὶ μουσεῖον ἀρτισύστατον πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ σπουδαιοτάτων αἰγυπτιακῆς τέχνης ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων, χάρις εἰς τὸν ζῆλον τοῦ γυμνασιάρχου κ. Ἀριστ. Στεριωλίδου, ὅστις συνέλεξε τὰς ἐγκατεσπαρμένας εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου ἀρχαιότητας, συντελέσας μετ' ἀξιεπαίνου φιλοκαλίας εἰς τὸν πλουτισμὸν τοῦ μουσείου καὶ διὰ τῆς ἔξωθεν ἀποστολῆς ἀξίων λόγου ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων.

Ἡ δικαιοσύνη λειτουργεῖ κανονικῶς ἐν Σάμῳ, ἧς ἡ Συνέλευσις ἐψήφισε πρό τινων ἐτῶν τὴν εἰσαγωγὴν ἀστικοῦ κώδικος ἐν τῇ νήσῳ, ὅστις καὶ ἐφηρμόσθη ἤδη· καὶ ἕτερα δὲ κοινωφελῆ νομοθετήματα ἐτέθησαν ἀπό τινων ἐτῶν εἰς ἰσχὺν εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει ψηφισμάτων τῆς Συνελεύσεως εἴτε δυνάμει Ἡγεμονικῶν διαταγμάτων.

***

Τὸ κατὰ τὰς προηγουμένας δεκαετηρίδας ζωηρότατον καὶ προσοδοφόρον ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς νήσου διατρέχει ἤδη περίοδον κρίσεως, ἧς τὰ αἴτια εἶνε ἐξωτερικὰ καὶ δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἑπόμενα περίπου γεγονότα. Ἐν πρώτοις τὸ ἐπικρατῆσαν εἰς πολλὰς τῆς Εὐρώπης χώρας προστατευτικὸν ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ αὐτῶν ἐμπορίῳ σύστημα, παρενεβλήθη ὡς φραγμὸς σοβαρώτατος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ κυριωτάτου τῆς Σάμου προϊόντος, τοῦ ὡραίου καὶ εὐώδους οἴνου της. Ἄλλο πρόσκομμα εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ εἴδους τούτου προσετέθη καὶ διὰ τοῦ ἀνταγωγισμοῦ, τοῦ σταφιδίτου οἴνου τοῦ ἀφθόνως κατασκευαζομένου ἀλλαχοῦ καὶ ἰδίως ἐν Ἑλλάδι καὶ πωλουμένου πολὺ εὐθηνώτερον εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, τῆς σταφίδος ὑποτιμηθείσης, ὡς γωστόν, εἰς ἀπίστευτον βαθμόν. Δὲν ἔχει βέβαια ὁ οἶνος οὗτος τοῦ σαμιακοῦ τὸ ἄρωμα, ἀλλ' ἡ εὐρωπαϊκὴ βιομηχανία ἀγοράζουσα αὐτὸν ὡς πρώτης ὕλης προϊὸν καὶ μεταβάλλουσα διὰ τῆς χημείας καὶ τῆς τέχνης εἰς μεγάλης τιμῆς ἡδύποτα, ἀποβλέπει μᾶλλον εἰς τὴν εὐθηνίαν.

Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς νήσου δὲν εἶνε εὐκατάφρόνητον. Τὰ κυριώτερα εἴδη τῆς εἰσαγωγῆς εἶνε τὰ σιτηρὰ καὶ τὰ ἄλευρα, ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἔχουσιν ὡς τόπον προελεύσεως τὴν Τουρκίαν καὶ ἀνέρχονται μέχρις ἀξίας 4 περίπου ἑκατομμ. γροσίων ἐτησίως· τὰ δεύτερα εἰσάγονται ἐκ Ρουμανίας καὶ Ρωσίας ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν ὑπερβαίνουσαν τὸ $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμύριον γροσίων. Ἡ ὅλη εἰσαγωγικὴ κίνησις τῆς νήσου ἀντιπροσωπεύει ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ 20 ἑκατομμύρια γροσίων.

Τοῦ ἐξαγωγικοῦ τῆς νήσου εἴδη κυριώτατα εἶνε ὁ οἶνος, οὗ ἐτησίως ἐξάγεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ποσὸν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 12 ἑκατομμυρίων γροσίων, αἰγοδέρματα ἀξίας $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμυρίων γροσίων, ἔλαιον ἀξίας ὑπερβαινούσης τὸ ἓν ἑκατομμύριον καὶ ποικίλα ἄλλα τῆς εὐφορωτάτης νήσου εἴδη ἀναβιβάζοντα τὴν ὅλην αὐτῆς ἐξαγωγὴν εἰς ποσὸν ἀξίας 18—20 ἑκατομμυρίων γροσίων.

Ἡ ἵδρυσις δὲ Τραπέζης ἐν Σάμῳ, περὶ ἧς λόγος ἐγένετο ἐσχάτως σημαντικῶς δύναται νὰ ἐπιβοηθήσῃ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τὴν ἀνάπτυξιν

καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν οἰκονομικὴν τῆς νήσου ἀνακούφισιν.

***

Ἡ ἐγχώριος τῆς Σάμου ναυτιλία ἐξ ἱστιοφόρων ἐξ ὁλοκλήρου ἀποτελουμένη διατελεῖ εἰς παρακμήν, ἐκ δὲ τῶν πολλῶν αὐτῆς ἄλλοτε ἐμπορικῶν πλοίων, δι' ὧν ἄφθονος εἰς τὴν νῆσον εἰσεκομίζετο χρυσός, τὰ πλεῖστα διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὴν δι' ἱστίων ναυτιλίαν κατάπτωσιν, περιῆλθον εἰς ἀχρηστίαν ἢ ἐξέλιπον, χωρὶς νὰ κατορθωθῇ ἡ δι' ἀτμοκινήτων ἀντικατάστασις αὐτῶν, ὡς συνέβη εἰς τὰς πλείστας τῆς Ἀνατολῆς παραλίους χώρας. Ἡ ἀνάπτυξις ἐν τούτοις τῆς ἐπικοινωνίας τῆς νήσου πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἡ εἰς τοὺς λιμένας αὐτῆς προσέγγισις τῶν ἀτμοπλοίων πολλῶν ἑταιριῶν δύναται νὰ δώσῃ τὸ μέτρον τῆς εὐδοκιμήσεως ἐγχωρίου τινὸς ἐν Σάμῳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας.

Ἰδέαν τινὰ τῆς ναυτιλιακῆς κινήσεως τῆς νήσου δύναται νὰ δώσῃ πίναξ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1898 κατάπλων τῶν ὑπὸ διαφόρους σημαίας πλοίων εἰς τοὺς σαμιακοὺς λιμένας. Κατέπλευσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀτμήρη μὲν σκάφη ἐν ὅλῳ 1349 χωρητικότητος ἐν ὅλῳ τόνν. 303.491, ἱστιοφόρα δὲ 3572, τόννων 42.956

***

Ἡ γεωργικὴ κατάστασις τῆς νήσου σοβαρώτατον ὑπέστη τραῦμα ἐκ τῆς πρό τινων ἐτῶν ἐνσκηψάσης φυλλοξήρας, ἥτις ὁλοσχερῶς κατέστρεψε τὰς ἀμπελοφυτείας ἐκτεταμένων τῆς νήσου περιφερειῶν καὶ μάλιστα τὰς τῶν τμημάτων Χώρας καὶ Καρλοβασίων. Τοῦ κακοῦ τούτου ἡ ἡγεμονικὴ κυβέρνησις δὲν ὤκνησε τότε νὰ ἐπιζητήσῃ ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν κατάλληλον θεραπείαν, κομίσασα ἐκ Γαλλίας κλίματα ἀμερικανικά, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνῆλθεν εἰς 1.501.500. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς οὗτος ὑπῆρξεν ἀνεπαρκής, ἀλλ' ἡ ποιότης τῶν κλιμάτων ἦτο ἐξαίρετος καὶ ἡ δοκιμὴ ἐπέτυχεν ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν. Ἤδη ἡ ἀμπελοφυτεία εὑρίσκεται ἐν Σάμῳ εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναγεννήσεως, ἄριστα δὲ προσδοκῶνται ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ σωτηρίου τούτου μέτρου.

Ἡ καπνοφυτεία, εἰς ἣν ἐπεδόθη μέγα μέρος γεωργῶν, ἀνεπλήρωσεν ἐν μέρει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς οἰνοπαραγωγῆς ζημίαν, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ προϊόντος τούτου ἀνῆλθεν εἰς 2—3 ἑκατοντάδας χιλιάδων ὀκάδων καπνοῦ.

Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν πρὸς νομὴν γαιῶν παρακωλύει ἐν Σάμῳ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας, ἥτις μάλιστα διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν ταύτην τῶν νομῶν ἀποβαίνει ἐνίοτε καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὴν γεωργίαν διὰ τῆς ὑπὸ τῶν κτηνῶν καταστροφῆς τῶν φυτειῶν καὶ τῶν σπορῶν.

Μεγάλα κτήνη ἐν Σάμῳ, πλὴν ὀλιγίστων ἀροτήρων βοῶν δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Σάμῳ αἰγῶν καὶ προβάτων εἶχεν ὑπολογισθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς 20.400. Ἱκανῶς ἀνεπτυγμένη εἶνε ἐν Σάμῳ καὶ ἡ μελισσοτροφία, πολλαὶ δὲ χιλιάδες κυψελῶν διατηροῦνται εἰς τὰ διάφορα τῆς νήσου τμήματα.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Καισαρείᾳ ἐξ οἰκογενείας τῶν αὐτόθι μᾶλλον ἐπιφανῶν· τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἐποιήσατο ἐν τῇ γενετείρᾳ καὶ εἶτα μετέβη εἰς Κωνστ/πολιν, ἔνθα ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐν ᾧ ταχέως διακριθεὶς διὰ τὴν νομομάθειαν αὐτοῦ καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ χαρακτῆρος, ἐφειλκύσατο τὴν προσοχὴν καὶ εὔνοιαν τοῦ Ἀνωτάτου

πρεσβυγενεῖ Μεγάλῃ τοῦ Γ. Σχολῇ. Ἀποφοιτήσας ταύτης εἰσῆλθεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, διορισθεὶς γραμματεὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἀστυνομίας. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διατελῶν ἐποιήσατο τὰς νομικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ νομικῇ τῆς Αὐτοκρατορίας σχολῇ

Ἄρχοντος καὶ τῶν κατὰ καιρὸν ὑπουργῶν. Καταλαβὼν θέσιν γραμματέως καὶ διερμηνέως τοῦ Πρωτοδικείου ἀπεστάλη ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην μετὰ τοῦ Σελὴμ ἐφέντη εἰς Σάμον πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκ μέρους τῶν Σαμίων κατὰ τοῦ τότε Ἡγεμόνος Παυλάκη Μουσούρου διατυπωθέντων πα-

ραπόνων καὶ ἐπανελθὼν εἰς Κ'πολιν προήχθη εἰς τὴν θέσιν πρωτοδίκου, ἐν ᾗ παρέμεινεν ἐπὶ ἓξαετίαν. Ἀλλ' ἡ ἔκτακτος ἱκανότης καὶ ἡ βαθεῖα τῶν κειμένων νόμων γνῶσις καὶ τὸ φιλοδίκαιον αὐτοῦ ταχέως ἠμείφθησαν ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις προήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν σπουδαίαν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Πέραν. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ Μιχαὴλ Γρηγοριάδης ἀναπτύξας ὅλα τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν προσόντα καὶ διακριθεὶς διά τε τὴν αὐστηρὰν τῆς δικαιοσύνης ἀπονομὴν ὡς καὶ τὴν λεπτὴν δεξιότητα, μεθ' ἧς διεξήγαγε πάσας τὰς μετὰ τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων ὑποθέσεις, παρέσχε σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας ἐπὶ εἴκοσι καὶ δύο ὅλα ἔτη εἰς τὴν Αὐτοκρ. Κυβέρνησιν, τιμηθεὶς διὰ διαφόρων βαθμῶν καὶ παρασήμων καὶ ἐπισπασάμενος ἀμέριστον καὶ γενικὴν τὴν ὑπόληψιν πάντων.

Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα διωρίσθη πλειστάκις μέλος διαφόρων ἐπιτροπῶν ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἐκτὸς ὡς καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἀστυνομίας, ἀνετέθησαν δὲ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως δεόντως ἐκτιμώσης τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ διάφοροι ἀποστολαί, ὧν αἱ σπουδαιότεραι εἰς Ὑοσκάτην καὶ Ἀγκυραντὰς ἀποστολὰς ταύτας διεξαγαγὼν μετὰ σπανίας ἱκανότητος ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ Ἰμτιάζ.

Προαχθεὶς εἶτα εἰς τὴν περίβλεπτον θέσιν μέλους τοῦ Ἀρείου Πάγου διετέλεσεν ἐπὶ μικρὸν τοιοῦτος, διότι εὐθὺς μετὰ ταῦτα προήχθη εἰς Ἡγεμόνα τῆς Σάμου καὶ ὡς τοιοῦτος διατελεῖ.

Ὁ Μιχαὴλ Γρηγοριάδης περιβληθεὶς τὸ Ἡγεμονικὸν ἀξίωμα, καθ' ὃν καιρὸν ἡ νῆσος διετέλει ἐν δυσχερέσι καὶ ἀνωμάλοις περιστάσεσιν ἕνεκα τῆς μεταξὺ τῶν μερίδων κομματικῆς διαπάλης, ἐπεδείξατο μεγάλην διοικητικὴν ἱκανότητα συνδυαζομένην μετὰ παθομολογουμένης συνέσεως, νομιμότητος καὶ ἀμεροληψίας. Ἐνδελεχῶς καὶ ἀνενδότως ἐργασθεὶς διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπέφερε τὴν ποθητὴν ἐν τῇ νήσῳ γαλήνην καὶ ἠρεμίαν· τὴν ἀμεροληψίαν δὲ ταύτην, ἧς παρέχει ἑαυτὸν ὑπόδειγμα ἐπανειλημμένως συνιστῶν πᾶσι τοῖς ὑπαλλήλοις τῆς Ἡγεμονίας δι' ἐπὶ τούτῳ ἐγκυκλίων καὶ ἀόκνως ἐπιτηρῶν καὶ ἐπιβλέπων πάντας τῆς Διοικήσεως τοὺς κλάδους πολλὰ τἀγαθὰ ἐγγυᾶται εἰς τὴν νῆσον διὰ τῆς ἀγαθῆς ταύτης διοικήσεως.

Ὁ Μιχαὴλ Γρηγοριάδης φέρει τὸν Α πολιτικὸν βαθμὸν Α' τάξεως (οὐλιὰ ι-έββελί), εἶνε δὲ τετιμημένος διὰ τῶν παρασήμων Μετζηδιὲ β' καὶ Ὀσμανιὲ γ' τάξεως καὶ τοῦ Ἰμτιάζ, πρὸς δὲ καὶ διὰ τοῦ Γερμανικοῦ παρασήμου τοῦ Πρωσσικοῦ Στέμματος β' τάξεως.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. Κ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Γαλατᾶ, ὁδὸς Μουμχανέ, Γιαλδὶζ Χάν.

Μελέτη καὶ ἵδρυσις ἐργοστασίων παντὸς εἴδους. — Τοπογραφικαὶ μελέται. — Προμήθεια καὶ τοποθέτησις ἀτμομηχανῶν πάσης χρήσεως. — Ἐγκαθίδρυσις σωλήνων ἀερισμοῦ, θερμάνσεως κλπ. κατὰ τὰ νεώτερα συστήματα. — Σχέδια, ἐκθέσεις, προεκτιμήσεις κλπ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν.

(Ἴδε δευτέραν σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου).

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας. Ἱππότου τοῦ Ἑλλ. ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ χρυσοῦ Παρασήμου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας

(Ἐν τῷ Πέραν — Ταξίμ).

Τὸ Ἑλληνογαλλικὸν τοῦτο Λύκειον ἱδρυθὲν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1869—70 ὑπὸ τίτλον καὶ πρόγραμμα Ἑλληνικοῦ Λυκείου (τελείου Γυμνασίου), μεταρρυθμισθὲν δὲ ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1892—93 συμφώνως ταῖς ἐκπαιδευτικαῖς ἀπαιτήσεσι τῶν νῦν καιρῶν εἰς Ἑλληνογαλλικόν, σκοπεῖ τὸ μὲν τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν ὁμογενῶν παίδων διὰ τῆς μέσης γυμνασιακῆς παιδεύσεως, τὸ δὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἀναγκαιοτάτης θεωρουμένης πρός τε τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν ἐμπορίαν.

Διῄρηται δὲ πρὸς τὸν διττὸν σκοπὸν αὐτοῦ εἰς δύο τμήματα α') τὸ *Ἑλληνικὸν* ἐκ τάξεων ἑνδεκα (τεσσάρων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ, συναποτελουσῶν τὸ *Προγυμνασιακὸν* μέρος καὶ τεσσάρων τοῦ *Γυμνασίου*), λειτουργοῦν ἀπὸ τὰς 8 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας καὶ ἐν ᾧ διδάσκονται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, νεωτέρα καὶ ἀρχαία, πάντα τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα συμφώνως τῷ προγράμματι τῶν Ἑλληνικῶν Γυμνασίων, ὡς καὶ αἱ γλῶσσαι *Τουρκικὴ* καὶ *Λατινικὴ* καὶ β') τὸ *Γαλλικὸν* ἐξ ἑνδεκα ὁμοίως τάξεων, λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 1—4 μ. μ. καὶ ἐν ᾗ διδάσκεται ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, γαλλιστὶ δὲ Ἱστορία, Γεωγραφία, Φυσιολογία καὶ Ἀριθμητική, πλείονος ἕνεκεν ἐνασκήσεως ἐν τῇ γλώσσῃ.

Τὰ *Ἐμπορικὰ* μαθήματα, τὸ πλεῖστον ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον, διδάσκονται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, ὁμοίως τηρουμένων καὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

Γλῶσσα μετὰ μεσημβρίαν καὶ ἐν γένει τῆς διευθύνσεως ἐν σχέσει παντοίᾳ πρὸς τοὺς μαθητὰς ὡρισμένη ἐστὶν ἡ γαλλική.

Ἐφορία ἀσκοῦσα τὴν ὑπάτην τοῦ Λυκείου ἐπιτροπείαν, ἐκλεγομένη δὲ ἐκ τῶν γονέων καὶ τῶν κηδεμόνων καὶ τῇ γενικῇ ψήφῳ τούτων πενταμελής ἐστιν, ἐξ ὧν τρεῖς μὲν ἐκ τῶν ὁμογενῶν, δύο δὲ ἐκ τῆς Alliance Française· ἀποτελεῖται δὲ νῦν αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐξοχωτάτου κ. ***Β. Σαρακιώτου βέη,*** προέδρου, τοῦ κ. *Baron de Vendeuvre,* ἀντιπροέδρου καὶ τῶν μελῶν κ.κ. *Γ. Ἀποστολίδου, Μιχ. Ψαλιδα* καὶ *Alex. Bossy.*

Ἡ γενικὴ ἐσωτερικὴ διεύθυνσις, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν τάξιν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πειθαρχίαν διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων ἀνατεθειμένη ἐστὶν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ, συναινέσει τῆς ἐφορίας καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς διάδοσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης Κεντρικοῦ Γαλλικοῦ Συνδέσμου (Alliance Française) τῷ ἑλλογίμῳ κυρίῳ *Régis Delbeuf,* πτυχιούχῳ τῆς Université de France καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Grand Collège Sᵗᵉ Barde etc.

Διδάσκοντες. Ἐν μὲν τῷ *Γυμνασίῳ* διδάσκουσιν ἐννέα διδάκτορες Πανεπιστημίων, ἐν δὲ τῷ *Προγυμνασίῳ* (Ἑλληνικῷ καὶ Δημοτικῷ) δεκαπέντε διδάσκαλοι, ἅπαντες πτυχιοῦχοι ἀνε-

γνωρισμένων σχολῶν, ὡς καὶ οἱ τὰ Καλλιτεχνικὰ μαθήματα διδάσκοντες· ἐν δὲ τῷ *Γαλλικῷ τμήματι* δώδεκα γάλλοι καθηγηταί, ἅπαντες πτυχιοῦχοι τῶν οἰκείων σχολῶν. Ἐν ὅλῳ διδάσκοντες καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι 36.

Τὸ Λύκειον ἀνεγνωρισμένον ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἰσότιμον πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ δημόσια Γυμνάσια, ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ πάντων τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης

Προαιρετικαὶ γλῶσσαι διδασκόμεναι ἐπὶ ἰδιαιτέροις διδάκτροις (5) πέντε λιρ. ὀθωμ. ἐτησίως, εἰσὶν: ἡ *Ἀγγλική*, ἡ *Γερμανικὴ* καὶ ἡ *Ρωσικὴ*

Δίδακτρα α) *Ἐν τῷ Γυμνασίῳ:* τῶν τροφίμων λίρ. ὀθωμ 45, τῶν ἡμιτρόφων λίρ ὀθωμ 22, τῶν ἐξωτερικῶν λίρ. ὀθωμ. 16. β) *Ἐν τῷ Σχολείῳ:* τῶν τροφίμων λίρ ὀθ 40, τῶν ἡμιτρόφων λ. ὀθ. 20, τῶν ἐξωτερικῶν λ. ὀθωμ. 14. γ) *Ἐν τῷ Δημοτικῷ:* τῶν τροφίμων λ. ὀθ. 38, τῶν ἡμιτρόφων λ ὀθ. 18, τῶν ἐξωτερικῶν λ ὀθ 10.

Ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων τροφίμων ἢ ἡμιτρόφων μαθητῶν ἀδελφῶν γίγνεται ἔκπτωσις 5 % Ὁ παρερχόμενος χρόνος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων δὲν ὑπολογίζεται εἰς ἔκπτωσιν διδάκτρων. *Κανονισμὸς* ὁρίζων καὶ διέπων τὰ τοῦ Λυκείου παραχωρεῖται καὶ ἀποστέλλεται δωρεὰν τοῖς αἰτοῦσιν.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ **ΤΟ ΚΟΝΙΑΚ Σ.** ΚΑΙ **Η.** ΚΑΙ **Α. ΜΕΤΑΞΑ**

(Ἴδε σελίδα 186 Α).

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ (ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΥΣ) ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησία: Κων/πόλεως Γρ. 20.—Ἐπαρχιῶν Γρ. 25.—Ἐξωτερικοῦ Φρ. 5.25.

Ἓν τεῦχος ἀποστέλλεται **δωρεὰν** παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

(Ἴδε σελίδα 186).

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Μέλους καὶ λογοκριτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐσωτερικοῦ Τύπου

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Τὸ μόνον κατάλληλον κριθὲν ὑπὸ τῶν διασημοτέρων τουρκιστῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀθωμανικῆς γλώσσης. Περιλαμβάνει 25,000 ἀραβοπερσικὰς λέξεις.

Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ι. Κ. Σεϊτανίδου.-Τιμᾶται Γρ. 15 μόνον.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Σ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

(Ἴδε χρωματιστὰς σελίδας Β΄ καὶ Η΄ μέρους).

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Ἴδε σελίδα 187).

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΤΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ;

ΠΙΝΕΤΕ ΜΟΝΟΝ

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΥΛΕΩΣ

ΟΜΟΥΡΔΖΑ

ΕΞ ΑΓΝΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ

ΚΑΙ ΜΗ ΒΛΑΠΤΟΝΤΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ

ΔΟΥΖΙΚΟ, ΜΑΣΤΙΧΗ,

ΚΟΝΙΑΚ, ΟΙΝΟΣ, ΛΗΚΙΟΡ,

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΙΣ ΒΑΡΕΛΙΑ ΚΑΙ ΦΙΑΛΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ

ΣΗΜ.— Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παραποιήσεων ζητεῖτε ἐπὶ τοῦ καψυλίου τοῦ πώματος τὸ ὄνομα "Ὁμουρδζᾶ,, καὶ ἐπὶ τῆς περιβαλλούσης τὸ καψύλιον ταινίας τὴν ὑπογραφὴν J. Briquet.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1864

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Μαχμουδιέ, ἀρ. 8, καὶ ὁδὸς Κιουρεκτσιλέρ, ἀρ. 43.

ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΣΕΡ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΥΙΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ***Χαρτοπωλείου Τσαούση,*** *ἐπιδιώκουσα τὴν κατάρτισιν πλήρους ἑλληνικοῦ χαρτοπωλείου, δυναμένου ν' ἀνταποκρίνηται κάλλιστα εἰς τὰ γραφικὰ χρειώδη παντὸς ἐμπορευομένου, κατώρθωσε τὴν σύστασιν τοιούτου καὶ εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ὁμογενής, ἀποφεύγων τὰ τραγελαφικὰ νὰ εὑρίσκῃ ἐν αὐτῷ:*

Κατάστιχα *μὲ Δοῦναι-Λαβεῖν ἑλληνιστί,* ***Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν, Εὑρετήρια, Βιβλία συναλλαγμάτων, Τὸ ἀπαραίτητον «Καθ' ἡμέραν»*** *κλπ., κλπ., ὅλα ἑλληνιστὶ καὶ εἰς καλλιτέραν μάλιστα τιμήν.*

Καλλιτεχνικὴ ἐκτύπωσις Ἐπικεφαλίδων ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων, Τιμολογίων, Ἐπισκεπτηρίων κλπ., ἐπὶ χάρτοι ἐκλεκτῆς ποιότητος.

PHOTOGRAPHIE D'ART

ABDULLAH Frères Fils

Grand' Rue de Péra, Nº 417

au coin de la rue de Postes.

Ne pas confondre avec l'ancienne maison **Abdullah Frères** cedée pour quelques années à un autre.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁλικὴ ἐπιφάνεια 169,300 τετραγ. χιλιάμετρα. — Κάτοικοι 6,190,800.

Γεωγραφικὴ θέσις. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία περιλαμβανομένη μεταξὺ τῆς 16º 34′ καὶ 26º 46′ ἀνατολικοῦ μήκους Παρισίων καὶ τῆς 38º 57′ καὶ 43º 38′ βορείου πλάτους κατέχει ὁλόκληρον τὸ κεντρικὸν μέρος τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου καὶ ἔχει ἔκτασιν 170 340 τετραγωνικῶν χιλιαμέτρων.

Ὅρια. Λίαν ἀνώμαλον κατὰ τὸ γενικὸν αὐτοῦ σχῆμα ἔχουσα τὸ ἔδαφος ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία ὁρίζεται Β. ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ ἐκτάσεως 600 περίπου χιλιαμέτρων, τῆς Σερβίας ἐπὶ μήκους 300 χιλιαμέτρων καὶ τῆς Αὐστρίας κατὰ μῆκος τῆς Βοσνίας ἐπὶ ἐκτάσεως 100 περίπου χιλιαμέτρων. Βορειοδυτικῶς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Μαυροβουνίου ἐπὶ ἐκτάσεως πλέον τῶν 300 χιλιομέτρων, πρὸς Ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς Δ ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐκτάσεως 300 περίπου χιλιαμέτρων.

Φυσικὴ διαμόρφωσις καὶ ὄρη. Τὸ ἔδαφος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἔχει λίαν ἀνώμαλον τὴν φυσικὴν αὐτοῦ σύστασιν καὶ τοπογραφικῶς περίπλοκον καὶ συγκεχυμένην τὴν ὀρεογραφικὴν αὐτοῦ κατατομήν.

Δύο ὅμως ὀρεινὰ συμπλέγματα κάθετον πρὸς ἄλληλα ἔχοντα τὴν διεύθυνσιν, αἱ σειραὶ τῶν Ἀλβανικῶν Ἄλπεων καὶ αἱ σειραὶ τῆς Ροδόπης δεσπόζουσι τῶν ἀκτῶν τῆς Χερσονήσου. Ἡ ὑψηλοτέρα τῶν ὀρέων τούτων κορυφὴ εὑρίσκεται πρὸς Βορρᾶν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σκάρδου (Καρ-δαγῆ), ἔχουσα ὕψος 3050 μέτρων. Πρὸς Ἀνατολὰς ἐπὶ τῆς Ροδόπης ὑπάρχουσιν ἔτι αἱ κορυφαὶ τοῦ *Ρίλου*, ἔχουσα ὕψος 2750 μέτρων καὶ ἡ *Μουσάλλα* ὕψους 2930 μέτρων, πρὸς Δυσμὰς ἡ *Βαβασινίστα* ὕψους 2600 μέτρων καὶ τέλος πρὸς Νότον τὸ *Περιστέρι* ὕψους 2359 μ. καὶ ὁ *Ὄλυμπος* παρὰ τὰ θεσσαλικὰ ὄρια ἔχων ὕψος 2973 μέτρων.

Κυριώτεραι δὲ ὀροσειραὶ εἶνε 1ον) ἡ παράλληλος πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν σειρὰ τῶν ὑψηλοτάτων κορυφῶν, ἥτις ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς Βοσνίας μέχρι τῆς νοτίου Ἠπείρου καὶ σχηματίζουσα πρὸς Βορρᾶν μὲν τὸ Κὰρ-δαγῆ, πρὸς νότον δὲ τὴν Πίνδον χωρίζει τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἠπείρου. Ἡ χώρα κατὰ τὴν περιοχὴν ταύτην εἶνε ὀρεινὴ καὶ κρημνώδης ἀραιὰς ἔχουσα πεδιάδας, ἃς διαβρέχει ὁ Δρίλων, ὁ κυριώτατος αὐτῆς ποταμός. 2ον) Ἡ ὀροσειρὰ τῆς Ροδόπης ἡ ὑπερκειμένη τοῦ Αἰγαίου καὶ χωρίζουσα δύο εὐφορωτάτας κοιλάδας. Ἡ πρώτη καὶ δυτικωτέρα τούτων, ἣν διαβρέχει ὁ Ἔβρος, ἐπεκτείνεται πρὸς Ἀνατολὰς

εἰς ἐκτεταμένον ὀροπέδιον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ Κωνσταντινούπολις, καὶ ἀποτελεῖ τὴν Θρᾴκην. Ἡ ἑτέρα μᾶλλον μεσημβρινὴ διαβρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀξιοῦ (Βαρδὰρ) καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀλιάκμονος διαρρεομένου τμήματος τὴν Μακεδονίαν· 3ον) Ἡ πρὸς βορρᾶν τῆς Μακεδονίας μεγάλη ὀροσειρὰ τοῦ Προκλέτα καὶ τοῦ Μακρηγόρα, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκτείνονται δύο εὐρεῖαι πεδιάδες, ὧν σημαντικωτέρα εἶνε ἡ ὀνομαστὴ καὶ εὔφορος πεδιὰς τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Κυριώτερος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ποταμὸς εἶνε πρὸς τὸ Αἰγαῖον ὁ Ἔβρος πηγάζων ἀπὸ τῆς Ροδόπης, διατρέχων τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν καὶ ἐκβάλλων παρὰ τὸν Αἶνον εἰς τὴν θάλασσαν. Παραπόταμος αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν ὁ Ἄρδας καὶ ἀριστερόθεν ὁ Τουνδίας (Τούνδζα) ἑνούμενοι ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Ἔβρου ἔξω τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ὁ Νέστος (Καρασοῦ) ῥέων διὰ μέσου βαθείας κοιλάδος περιλαμβανομένης μεταξὺ τοῦ Δρίλωνος καὶ τῶν ὀρέων τῆς Ροδόπης καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν ἀπέναντι τῆς νήσου Θάσου. Ὁ Στρυμὼν πηγάζων ἐκ Βουλγαρίας καὶ διατρέχων τὴν χώραν ταύτην μέχρι τῶν Σερρῶν, τὴν ὁποίαν διαβρέχει καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἑνούμενος μετὰ τῆς Στρουμνίτσης (Πόντου) ἐκβάλλει εἰς τὴν μεγάλην λίμνην Ταχινοῦ καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸν Στρυμονικὸν κόλπον. Ὁ Ἀξιὸς (Βαρδὰρ) ὅστις πηγάζων ἀπὸ τοῦ Σκάρδου καὶ διατρέχων τὴν Μακεδονίαν ὅλην χύνεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ Ἀλιάκμων (Ἰνδζὲ Καρασοῦ) ὅστις πηγάζων ἀπὸ τῶν τριῶν μακεδονικῶν ὀρέων τοῦ Βοΐου, τοῦ Βουρίου καὶ Βερμίου ῥέει πρῶτον νοτιοανατολικῶς, εἶτα ἀνέρχεται βορειοανατολικῶς καὶ ἐκβάλλει ὀχι μακρὰν τοῦ Ἀξιοῦ εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν ὁ Δρίλων, ὁ μέγιστος τῶν ποταμῶν τῆς Ἀλβανίας ἀποτελούμενος ἐκ δύο μεγάλων βραχιόνων τοῦ Λευκοῦ καὶ τοῦ Μέλανος Δρίλωνος καὶ διατρέχων τὰς πεδιάδας τοῦ Διάκοβου καὶ τῆς Πρεσρένης. Μετὰ τὴν ἕνωσιν τῶν δύο αὐτοῦ βραχιόνων ὁ Δρίλων ἀλλάσσει διεύθυνσιν καὶ ῥέει ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς διὰ μέσου χώρας ὀρεινῆς καὶ τραχείας. Παρὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ σχηματίζει ἓν Δέλτα, ἐκπέμπει δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ βραχίονα, ὅστις ἑνοῦται μετὰ τοῦ Βογιάννα, ῥέοντος ἐκ τῆς λίμνης τοῦ Σκουτάρεως, ἐνῷ ἡ κυρία αὐτοῦ κοίτη διευθύνει τὰ ὕδατα αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀδριατικήν, ὅπου καὶ ἐκβάλλει ὁ Δρίλων, παρὰ τὸν κόλπον τῆς Μεδούας. Πρὸς νότον τῆς Ἀλβανίας ῥέει ὁ Μάθις (Μάτη) καὶ ὁ Σκούμβης ἢ Γενοῦσος, ἐκβάλλοντες ἀμφότεροι εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, Δεβὸς ἢ Ἐορδαϊκός, οὗ παραπόταμος εἶνε ὁ Ἄψός, διερχόμενος διὰ τοῦ Βερατίου, ὁ Ἀῶος ἢ Βοιοῦσα πηγάζων ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Μετσόβου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Αὐλῶνος, ὁ Καλαμᾶς ἔχων τὰς ἐκβολάς του ἀπέναντι τῆς Κερκύρας καὶ ὁ Ἄραχθος, ὅστις κατερχόμενος ἐπίσης ἀπὸ τῶν ὀρέων τοῦ Μετσόβου διαγράφει κατὰ τὸ τμῆμα τοῦτο τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος μεθόριον γραμμὴν καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἄρτης.

Ἄλλοι μικρότεροι ποταμοὶ βορείως τῆς Μακεδονίας εἶνε ὁ Ἰβάρ, ὁ Ζάρας, ὁ Λὶμ καὶ ὁ Δρῖνος.

Τὰς λίμνας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας δύναταί τις νὰ διαιρέσῃ εἰς δύο τάξεις, τὰς τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης καὶ τὰς λίμνας, αἵτινες χωρίζουσι

τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας. Αἱ πρῶται ἑλώδεις καὶ νοσηραὶ οὔτε εἰς τὴν ναυσιπλοΐαν οὔτε εἰς τὴν ἁλιευτικὴν ἐκμετάλλευσιν εἶνε χρήσιμοι, πρόσκομμα δὲ μόνον ἐπιζημιώτατον παρεμβάλλουσιν εἰς τὴν γεωργίαν, ἣν ἀποστεροῦσιν, εὐρυτάτων γῆς ἐκτάσεων. Τούτων αἱ κυριώτεραι εἶνε ἡ τελματώδης λίμνη τῆς Αἴνου παρὰ τοῦ Ἔβρου τὰς ἐκβολάς, ἡ τοῦ Πορτολάγου, ἡ μεγάλη λίμνη Ταχινοῦ, ἡ Κερκινῖτις ἢ Βόλβη, (Βεσίκια) ἡ λίμνη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου κατέχουσα τὸ στενὸν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ ἑνοῦντος τὴν Χαλκιδικὴν χερσόνησον μετὰ τῆς μακεδονικῆς ἠπείρου, ἡ λίμνη τῆς Δοϊράνης (ἐκτάσεως 30 χιλιαμέτρων) καὶ ἡ Μπουρνοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀξιοῦ παρὰ τὴν Ξάνθην. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἑλώδεις λίμναι βρίθουσι φυτῶν ὑδροχαρῶν, τὰ ὁποῖα καλύπτουσιν ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ τὸ θέρος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπεξηραμέναι ἐκπέμπουσιν ὀλέθρια εἰς τὴν ὑγείαν τῶν περιοίκων, μιάσματα. Εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν δύναται νὰ συμπεριληφθῇ, καίτοι λίαν μεμακρυσμένη, καὶ ἡ λίμνη τῶν Δέρκων ἐκτάσεως 12 περίπου χιλιαμέτρων, ὄχι πολὺ ἀπέχουσα τῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου Τῆς λίμνης ταύτης τὰ διαυγῆ καὶ ὑγιεινὰ ὕδατα διοχετευθέντα διὰ μεγάλης δαπάνης εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκμεταλλεύεται ἡ ἑταιρεία τῶν ὑδάτων Δέρκων.

Ὅλως διάφορος εἶνε ἡ ὄψις τῶν λιμνῶν τῆς δευτέρας τάξεως. Βαθύτατα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀενάως ὑπὸ τῶν ἐκβαλλόντων εἰς αὐτὰς ὀρεινῶν χειμάρρων ἢ ἄλλων πηγῶν πληρούμεναι εἶνε διαυγέσταται καὶ ἀνανακλῶσι τὴν σειρὰν τῶν περιστοιχούντων αὐτὰς ὀρέων. Τοιαῦται εἶνε ἡ λίμνη τῆς Ἀχρίδος (Λυχνῖτις) κρυσταλλώδη ἔχουσα τὰ ὕδατα, ἡ τῆς Πρέσπας καὶ τοῦ Δενδρόβου ἔχουσαι ἔκτασιν 84 χιλιαμέτρων, ἡ λίμνη τῆς Καστορίας ἢ τοῦ Ὀστρόβου παρὰ τὰ Βοδενὰ, ἡ τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἡ Λαβεᾶτις παρὰ τὸ Σκούταρι τῆς Ἀλβανίας, ἡ μεγίστη τῶν λιμνῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Αἱ λίμναι αὗται αἱ ἰχθυοβριθεῖς εἶνε ἐν τούτοις ὅλως ἄχρηστοι εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ εἰς τὴν γεωργικὴν ἄρδευσιν.

Παραλίαι καὶ λιμένες. Ὀλίγαι εἶνε αἱ χῶραι αἱ ἔχουσαι νὰ ἐπιδείξωσι τόσῳ σημαντικὴν ἐπέκτασιν τῶν παραλίων αὐτῶν. Ἡ ἀκτὴ τοῦ Εὐξείνου ἀναπτύσσεται ἐπὶ μῆκος ὑπερβαῖνον τὰ 200 χιλιάμετρα, στερεῖται ὅμως ἀξιολόγου λιμένος. Ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου μέχρι τῶν Δαρδανελλίων τὸ μῆκος τῶν αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς 350 χιλμ. ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐταῖς σπουδαιότατοι λιμένες. Ἐν πρώτοις ὁ θαυμάσιος λιμὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, σχηματιζόμενος ὑπὸ τοῦ Κερατίου Κόλπου εἶνε ὁ εὐρύτατος καὶ ὁ ἀσφαλέστατος τῶν λιμένων τοῦ κράτους παρέχων φυσικὸν καὶ ἄνετον εἰς τὰ ναυλοχοῦντα πλοῖα καταφύγιον. Μετ' αὐτὸν ἄξιοι λόγου λιμένες εἶνε ὁ τῆς Ραιδεστοῦ, τῆς Καλλιπόλεως καὶ ὁ τῶν Δαρδανελλίων.

Κατὰ μῆκος τοῦ Αἰγαίου ἡ παραλία εἶνε ἀπότομος, ἐκτείνεται δὲ εἰς 1200 περίπου χιλιάμετρα καὶ εὐμοιρεῖ ἀξιολογωτάτων φυσικῶν ὁρμῶν. Ἐν πρώτοις ὁ κόλπος τοῦ Σάρου ὑπὸ τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως προστατευόμενος εἰσχωρεῖ βαθέως εἰς τὴν ξηράν· ἀπώτερον κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἔβρου ὁ μικρὸς λιμὴν τοῦ Δεδὲ-Ἀγὰτς καὶ πέραν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τοῦ Πόρτο-Λάγου ὁ ὁμώνυμος μικρὸς λιμήν. Ἀπέναντι τῆς

νήσου Θάσου εἰς τὸ βάθος κομψοῦ κολπίσκου εὑρίσκεται ὁ λιμὴν τῆς Καβάλλας. Μεταξὺ τῶν τριῶν τῆς Χαλκιδικῆς ἀκρωτηρίων, τοῦ Ἄθωνος, τοῦ Δρεπάνου καὶ τῆς Κασσάνδρας κεῖνται οἱ εὐρεῖς καὶ βαθύτατοι κόλποι τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ τῆς Κασσάνδρας φυσικοὺς ἀποτελοῦντας λιμένας, εἰς τὸ βάθος δὲ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Θερμαϊκοῦ κόλπου ὁ λιμὴν Θεσσαλονίκης συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν μεγάλων λιμένων ὄχι τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης αὐτῆς. Ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἐγκατασπείρονται αἱ νῆσοι Λῆμνος, Ἴμβρος, Σαμοθράκη καὶ Θάσος μεταξὺ τῶν χερσονήσων Καλλιπόλεως καὶ τῆς Χαλκιδικῆς. Αἱ ἀκταὶ τῆς Ἀδριατικῆς ἐκτείνονται εἰς μῆκος 600 περίπου χιλιαμέτρων, ἀλλ' ὀλιγίστους ἀριθμοῦσιν ἀσφαλεῖς λιμένας. Οἱ ἀξιολογώτεροι τούτων εἶνε ὁ τῆς Πρεβέζης παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ὁ τῶν Ἁγίων-Σαράντα, προφυλασσόμενος ὑπὸ τῆς νήσου Κερκύρας καὶ ὁ τῆς Αὐλῶνος, ὁ τοῦ Δυρραχίου ὁ ὀλίγον ἀσφαλὴς λιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μεδοβῆς.

Κλῖμα. Ἐν γένει θεωρεῖται εὐκραὲς καὶ ὑγιεινὸν τὸ κλῖμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἀλλ' οἱ τοπογραφικοὶ καὶ γεωγραφικοὶ ὅροι τῶν διαφόρων τῆς χώρας περιφερειῶν τοιαύτας παρουσιάζουσι ποικιλίας καὶ διαφοράς, ὥστε καὶ κλιματολογικῶς πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσι τὰ τμήματα τοῦ κράτους. Ἡ μέση κατὰ τὸν χειμῶνα θερμοκρασία ποικίλλει μεταξὺ τοῦ μηδενικοῦ καὶ τῶν 9° ἄνω τοῦ μηδενικοῦ βαθμῶν, κατὰ τὸ θέρος δὲ μεταξὺ τῶν 22° καὶ 28° τοῦ ἑκατονταβάθμου. Τὰ ὀροπέδια καὶ αἱ πεδιάδες τῆς Θρᾳκικῆς Χερσονήσου, αἱ κοιλάδες τοῦ Ἔβρου καὶ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τὸ τμῆμα τῶν μακεδονικῶν ἀκτῶν εἶνε αἱ θερμότεραι καὶ αἱ ἧττον ὑγιειναὶ τῆς χώρας περιφέρειαι, καθόσον αἱ σειραὶ τῶν ὀρέων ἀποκλείουσιν ἀπ' αὐτῶν τὴν πνοὴν τῶν βορείων ἀνέμων· ἐκτεθειμέναι δὲ ἀμφιθεατρικῶς πρὸς τὴν μεσημβρίαν δέχονται ὅλην τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τὴν ἔντασιν. Καὶ τὴν μὲν θερμότητα κατὰ τὸ θέρος μετριάζουσιν οἱ ἀπὸ τῆς θαλάσσης δροσεροὶ ἄνεμοι, ἀλλὰ τὸ ὑγιεινὸν τῆς ἀτμοσφαίρας μολύνουσιν οὐχὶ σπανίως τὰ ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰς ἀκτὰς ἢ παρὰ τὴν κοίτην τῶν μεγάλων ποταμῶν ἐκτεταμένα ἕλη. Τῶν περιφερειῶν τούτων ὁ πληθυσμὸς εἶνε μολαταῦτα ὁ πυκνότατος, καθόσον αἱ ἐπαρχίαι αὗται καὶ τὰς προσφορωτέρας ἔχουσι πρὸς καλλιέργειαν γαίας καὶ τοὺς μεγαλειτέρους ἐμπορικοὺς λιμένας. Καὶ τούτου ἕνεκα, παρὰ τὰ ἀτμοσφαιρικὰ αὐτῶν μειονεκτήματα αἱ μεγάλαι τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Μακεδονίας πεδιάδες εἶνε αἱ λόγῳ καλλιεργείας καὶ παραγωγῆς σημαντικώτεραι.

Πολὺ φυσικῶς δριμύτερον εἶνε τὸ κλῖμα τῶν ὀρεινῶν τῆς χώρας περιφερειῶν. Καθ' ὅλην τὴν βόρειον Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἄνω Ἀλβανίαν ὁ χειμὼν ἐνσκήπτει βαρὺς καὶ πυκνὴ χιὼν καλύπτει οὐ μόνον τῶν ὀρέων τὰς κλιτύας καὶ τὰς κορυφάς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν πεδινὴν χώραν ἐπὶ χρόνον πολύν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς θαλασσίας δρόσου πνιγηροτάτη πολλάκις ἐπικρατεῖ ἐκεῖ θερμότης. Γλυκύτερον εἶνε τὸ κλῖμα τῆς Κάτω Ἀλβανίας, ἥτις γειτονεύει πρὸς τὰς μαγευτικὰς τοῦ Ἰονίου ἀκτάς.

Ἡ Κωνσταντινούπολις, τοῦ Βοσπόρου τὰ προάστεια καὶ ἡ παραλία τοῦ Μαρμαρᾶ ἔχουσιν ἧπιον τὸ κλῖμα καὶ αἴθριον τὸν οὐρανόν.

Αἱ βροχαὶ δὲν εἶνε πολὺ ἄφθονοι ἐν γένει κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Συχνότεραι πίπτουσιν εἰς τὰ ὀρεινὰ ἢ εἰς τὰ πεδινὰ τῆς χώρας κατὰ τὸν χειμῶνα, τὸ δὲ φθινόπωρον τὸ κλῖμα εἶνε ἐν γένει θαυμασίως αἴθριον καὶ γλυκύ.

Ἐν γένει τὸ κλῖμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἶνε γλυκύτατον καὶ εὐκραὲς καὶ καθιστᾷ προνομιοῦχον τὴν γῆν ταύτην, ἧς τὸ ἔδαφος διὰ μετρίας ἐργασίας ἄφθονον ἀποδίδει συγκομιδήν.

Β'

Φύσις τοῦ ἐδάφους, φυσικὰ προϊόντα. Ἡ φυσικὴ τοῦ ἐδάφους σύστασις καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τόσας παρουσιάζει διαφοράς, ὥστε ποικιλωτάτη εἶνε τούτου ἕνεκα καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς χώρας. Ἡ γεωλογικὴ σύστασις αὐτῆς εἶνε ἔτι ἀτελῶς γνωστή, γενικάς τινας δὲ μόνον δύναταί τις νὰ παράσχῃ ἐν τῇ γεωγραφικῇ ταύτῃ πραγματείᾳ πληροφορίας. Τὰ ὑψηλὰ τῶν βορειοτέρων περιφερειῶν ὀροπέδια, αἱ ὑψηλαὶ ἰδίως κορυφαὶ τῶν ὀρέων Προκλέττα καὶ Μακρυγόρα καὶ ἄλλων ὑψηλῶν ὀροσειρῶν ἀποτελοῦνται ἐκ τιτανωδῶν στρωμάτων ξηρῶν καὶ ἀγόνων. Ἀλλαχοῦ, ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Ὀρβήλου (Περὶμ Δάγ) ἁπαντῶνται βράχοι ἡφαιστειώδεις. Ἡ ἄμμος ἐπιφαίνεται εἰς τὰ παρὰ τὴν Πίνδον ὑψώματα τὰ χωρίζοντα τὴν Ἀλβανίαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, εἰς πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιφερείας τὸ ἔδαφος παρουσιάζει τὰ χαρακτηριστικὰ δευτερογενῶν ἢ τριτογενῶν στρωμάτων καὶ διὰ τῆς αὐτομάτου καὶ βραδείας ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στοιχείων ἀποσυνθέσεως αὐτοῦ καθίσταται θαυμασίως γόνιμον. Παρασυρόμενα δὲ ὑπὸ τῶν βροχῶν καὶ χειμάρρων τὰ στρώματα ταῦτα σωρεύονται εἰς τὸ βάθος τῶν κοιλάδων ἢ σχηματίζουσιν εὐρείας πεδιάδας, οἷα λόγου χάριν τὸ Κοσσυφοπέδιον, ἡ πεδιὰς τῶν Βιτωλίων, καὶ ἡ μεγάλη τῆς Θεσσαλονίκης, πᾶσαι ἐξαιρετικὴν ἔχουσαι εὐφορίαν.

Ὁ μεταλλικὸς πλοῦτος τοῦ ἐδάφους εἶνε ἔτι πολὺ ὀλίγον γνωστός. Πολλαχοῦ ἐν τούτοις ἐσημειώθη ἡ ὕπαρξις παντοειδῶν μετάλλων, ἰδίως δὲ ἀντιμονίου, ἀργύρου, ἀρσενικοῦ, βόρακος, βρωμίου, χαλκοῦ, σιδήρου, ἀργυρούχου μολύβδου, μαγγανησίου, γαιάνθρακος καὶ διαφόρων ἄλλων Ἀλλ' ὁ μεταλλικὸς οὗτος πλοῦτος μένει κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκμετάλλευτος καὶ ἀχρησιμοποίητος. Τὰ κυριώτερα τῶν μεταλλικῶν στρωμάτων κεῖνται περὶ τὰ ὄρη τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Ὀρβήλου (Περὶμ δάγ), ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν ἀκτῶν καὶ παρὰ τὰς πόλεις τῆς Ξάνθης, τῶν Σερρῶν καὶ τοῦ Νευροκοπίου. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἤδη ἐκμεταλλευθῇ παρὰ τοὺς Φιλίππους, ὧν τὰ ἐρείπια σῴζονται ἔτι παρὰ τὴν Καβάλλαν, τὰ περιώνυμα τοῦ Παγγαίου ὄρους ἀργυροῦχα στρώματα. Γαιάνθρακες δὲ ἀνεφάνησαν παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Καραδὰγ καὶ τοῦ Καρδαγῆ παρὰ τὸ Κομάνοβον καὶ τὸ Κανκάνδελεν, βεβαίως δὲ μεταλλικῶν στρωμάτων δὲν στεροῦνται καὶ αἱ περιφέρειαι τῆς Ἄνω Ἀλβανίας.

Φυσικὸς πλοῦτος καὶ καλλιέργεια. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν προϊόντων τοῦ φυσικοῦ βασιλείου ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ τρεῖς διάφοροι κατηγορίαι ἐδάφους, διακρινόμεναι ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτῶν, ἡ τῶν ὑψηλῶν ὀροπεδίων καὶ τῶν μεγάλων κορυφῶν, ἡ τοῦ μέσου ἐδάφους ἢ τῶν λόφων καὶ ἡ τῶν πεδιάδων. Ἡ πρώτη παντελῶς ἀνεπίδεκτος καὶ ἔρημος καλλιεργείας ἀποτελεῖ τὰ μεγάλα δάση

καὶ τὰς μεγάλας ὀρεινὰς παρόδους, ὅπου εὑρύταται ὑπάρχουσι καὶ ἄγονοι ἐκτάσεις, ἃς διατρέχουσι νομαδικαὶ ποιμένων συνοδεῖαι μετὰ τῶν πολυαρίθμων ποιμνίων τῶν αἰγῶν ἢ προβάτων. Τὸ μόνον εἰς ἐκμετάλλευσιν χρήσιμον αὐτῶν προϊὸν εἶνε ἡ οἰκοδομήσιμος ξυλεία καὶ αὕτη μόνον εἰς τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὴν θάλασσαν περιφερείσ δύναται εἰς ἐμπορίαν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς εὐμετακόμιστος καὶ εὔκολος εἰς ἐξαγωγήν. Ἐν Ἀλβανίᾳ μόνον ἀνεπτύχθη ὁπωσοῦν ἀπό τινων ἐτῶν τὸ ἐμπόριον τῆς ξυλείας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως τὰ δάση ἀποβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτην ἄχρηστα διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπόστασιν. Ὑπολογίζεται ὅτι τὰ δάση ταῦτα καλύπτουσιν ἐπιφάνειαν 1.500 000 ἑκταρίων ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης, 450.000 ἑκταρίων ἐν τῷ νομῷ Ἀδριανουπόλεως, 320.000 ἐν τῷ νομῷ Κοσσυφοπεδίου καὶ 55.000 ἐν τῷ τοῦ Μοναστηρίου, ἐν ὅλῳ 2.325.000 ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰ ἀπέραντα δάση τῆς Ἀλβανίας, ὧν εἶνε σχεδὸν ἄγνωστος ἡ ἔκτασις. Δεκτικωτέρα καλλιεργείας εἶνε ἡ γῆ τῆς δευτέρας κατηγορίας. Παρὰ τοὺς ἀγροὺς τῶν σίτων καὶ τῶν ἄλλων δημητριακῶν ἢ ὀσπρίων ἐκτείνονται ἐν αὐτῇ ἀπέραντοι παντὸς εἴδους ὀπωροφόρων δένδρων καὶ ἀμπέλων ἐκτάσεις. Τῶν τελευταίων τούτων τὰ προϊόντα καὶ εἴδη ἀποτελοῦσι καὶ προορίζονται ν' ἀποτελέσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι μίαν τῶν κυριωτάτων ἐν τῇ χώρᾳ πηγῶν τοῦ πλούτου. Ἡ δὲ κατηγορία τῶν πεδιάδων εἶνε ἔδαφος προνομιοῦχον, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν θαυμασίου κλίματος παρέχει ταυτοχρόνως καὶ τῆς εὐκράτου καὶ τῆς τροπικῆς ζώνης τὰ προϊόντα.

Ἄφθονος εἶνε ἡ παραγωγὴ αὐτῶν εἰς σῖτον, ἀραβόσιτον, κριθήν, παντοῖα ἄλλα δημητριακά, σήσαμον, ποικίλους ἐλαιώδεις σπόρους, ὀπώρας εὐχύμους καὶ ὀνομαστάς, ἐλαίας, βάμβακα καὶ καπνόν. Ἐκεῖ μετὰ πάντων τούτων, ἀπὸ τῶν ρόδων, ἐξ ὧν βαρύτιμον ἐξάγεται μύρον, αἱ μέλισσαι συλλέγουσι καὶ ἐναποθέτουσιν εἰς τὰς κυψέλας των τὸ μέλι καὶ τὸν κηρόν.

Τὸ κεντρικὸν μέρος τοῦ μεγάλου θρακικοῦ ὀροπεδίου, ἰδίως παρὰ τὴν Τυρολόην (Τσορλοῦ) ἀποτελεῖ εὐρεῖαν καὶ χέρσον ἔκτασιν, ἧς ἡ ἀφορία, ἀποδοτέα μᾶλλον εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς καλλιεργείας ἢ εἰς τὸ ἄγονον αὐτῆς, καθόσον πέριξ τῆς ἐκτάσεως ταύτης, ὅσῳ προσεγγίζει τις πρὸς τὴν θάλασσαν εἴτε πρὸς τὸν Εὔξεινον εἴτε πρὸς τὴν Προποντίδα ἢ τὸ Αἰγαῖον, ἡ χώρα καλύπτεται ὑπὸ εὐφορωτάτων ἀγρῶν.

Τοῦ σίτου ἡ καλλιέργεια ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸ βόρειον τμῆμα τοῦ ὀροπεδίου μεταξὺ τῶν κοιλάδων τοῦ Ἐργκενέ, τοῦ Ἔβρου καὶ τοῦ Εὐξείνου. Κυριώτερα δὲ αὐτοῦ παραγωγικὰ κέντρα εἶνε ἡ Ἀδριανούπολις, τὸ Διδυμότειχον καὶ ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου ἡ Μήδεια καὶ ἡ Ἀγαθούπολις. Καθ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν τμῆμα τοῦ θρακικοῦ ὀροπεδίου μεταξὺ τῆς Αἴνου κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἔβρου καὶ τῆς Ραιδεστοῦ ἐπὶ τῆς Προποντίδος καλλιεργεῖται ἰδίως ἡ κριθή, ἡ βρώμη καὶ τὸ σήσαμον. Τοῦ τμήματος τούτου τὰ κυριώτερα κέντρα τῆς παραγωγῆς εἶνε τὰ Ἴψαλα ἡ Κεσσάνη καὶ τὰ Μάλγαρα. Εἰς τὴν κατωτέραν δὲ τοῦ Ἔβρου κοιλάδα πρὸς νότον τοῦ Διδυμοτείχου, πέριξ τοῦ Σουφλίου καὶ τοῦ Φερετζὶκ ἀκμάζει ἰδίως ὁ ἀραβόσιτος καὶ ἡ ἄμπελος. Ἡ μικρὰ χερσόνησος τῆς Καλλιπόλεως

εἶνε πρόσφορος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Ἡ συκῆ, ἡ πορτοκαλλέα καὶ ἡ λεμονέα φύονται ἀφθόνως, ἡ δὲ συκομωρέα ἀπαντᾶται καθ' ὅλην ταύτην τὴν περιφέρειαν καὶ παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν ἰδίως, ὅπου εὐρέως καλλιεργεῖται ὁ μεταξοσκώληξ. Διαδεδομένα ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ καὶ καθ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν τῆς Θρᾴκης παραλίαν μέχρι τοῦ Πόρτο-Λάγου εἶνε καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα. Ὁ βάμβαξ εὐδοκιμεῖ πρὸ πάντων εἰς τὰς ταπεινὰς καὶ ἐλώδεις γαίας τοῦ Ἔβρου παρὰ τὴν Λῖνον καὶ τὸ Δεδε-ἀγὰτς καὶ πλησίον τῆς λίμνης τοῦ Πορτολάγου. Ὁ καπνὸς καλλιεργεῖται καθ' ὅλον τὸ διαμέρισμα τῆς Ἀδριανουπόλεως, οἱ δὲ ροδῶνες, ἐκ τοῦ ἄνθους τῶν ὁποίων παράγεται τὸ εὐῶδες ροδέλαιον, καλύπτουσιν ἱκανὴν ἔκτασιν τῶν κοιλάδων τοῦ Τουνδία, ἰδίως παρὰ τὸ Ἀκ-Πουνάρ. Θαυμασίως εὐδοκιμεῖ ἡ ἄμπελος εἰς τὰ ἀμμώδη ὀροπέδια τῆς Θρᾴκης καὶ καλλιεργεῖται εἰς ἀπεράντους ἐκτάσεις παρὰ τὰς Σαράντα-Ἐκκλησίας, τὰ Σκόπεια, τὸ Βουνάρ-Χισσὰρ καὶ τὸ Βαβᾶ-Ἐσκῆ, ὅπως ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὰ ἄλλα οἰνοπαραγωγὰ κέντρα τῆς Ραιδεστοῦ, τῆς Καλλιπόλεως καὶ τοῦ Οὐζοὺν-Κιοπροῦ. Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου ἔχει ἐν Θρᾴκῃ μέλλον εὐρύ, ἡ δὲ ἀνάπτυξις αὐτῆς θ' ἀποτελέσῃ σημαντικωτάτην πλούτου πηγήν.

Ἀφθονώτερα τῶν τῆς Θράκης καὶ ποικιλώτερα εἶνε τὰ προϊόντα τῆς Μακεδονίας. Ἐνῷ ἡ Θρᾴκη σχεδὸν ἐντελῶς στερεῖται δασῶν, αἱ ὀρειναὶ περιφέρειαι τῆς Μακεδονίας καλύπτονται σχεδὸν πᾶσαι ὑπὸ ἀπεράντων δασωδῶν ἐκτάσεων ἀνεκμεταλλεύτων. Οὕτως ὁλόκληρος ἡ ὀροσειρὰ τῆς Ροδόπης ὡς καὶ ἡ τοῦ Ὀρβήλου (Περὶμ δὰγ), ὧν αἱ κοιλάδες ἀπολήγουσιν εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Αἰγαίου, σχηματίζουσιν ἀπέραντον καὶ σχεδὸν ἀδιάκοπον δάσος ἀνεκμετάλλευτον κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐκτεινόμενον μέχρι τῆς ἑτέρας τῶν μεγάλων κορυφῶν τοῦ Σκάρδου, Καραδάγ, μέχρι δηλαδὴ τοῦ Κομανόβου καὶ τῶν Σκοπείων. Δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ὁποῖον πλοῦτον θὰ ἐπόριζεν εἰς τὴν χώραν ἡ συστηματικὴ τῶν δασῶν τούτων ἐκμετάλλευσις. Καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν βρίθουσι τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, παντὸς εἴδους, ἐν οἷς ἡ συκῆ, ἡ ἀμυγδαλέα καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐλαία, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας εἶνε προσφορώτατον τὸ κλῖμα καὶ τῆς ὁποίας τὰ δένδρα προσλαμβάνουσι γιγαντιαίας διαστάσεις. Ὁ τρόπος ὅμως τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐλαίου εἶνε εἰς τὸ περιφερείας ταύτας ἀτελέστατος. Καλλιεργεῖται πρὸς τούτοις ἐνταῦθα καὶ ἡ συκομωρέα, πολλὰ δὲ μακεδονικὰ διαμερίσματα φημίζονται διὰ τὴν ποιότητα τῆς παραγομένης μετάξης. Τοιαῦτα εἶνε τὰ τῶν Σερρῶν, τοῦ Δεμὴρ-Ἰσαρίου καὶ τὰ τῶν πέριξ. Μία τῶν ἐπικρατεστέρων ἐν Μακεδονίᾳ καλλιεργειῶν εἶνε ἡ τοῦ βάμβακος, ἰδίως εἰς τὰς ἐπαρχίας Σερρῶν, Καβάλλας καὶ Ναούσης. Ἱκανῶς ἀνεπτυγμένη εἶνε καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου, φημίζεται δὲ ἐκ τῶν οἴνων τῆς Μακεδονίας ὁ τῆς Ναούσης.

Κῆπος γοητευτικὸς ἕνεκα τοῦ ἡπίου κλίματός της εἶνε ἡ περιφέρεια τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου καὶ ἰδίως ἡ τῆς Κασσάνδρας. Ὅλα τὰ ὀπωροφόρα δένδρα εὐδοκιμοῦσι θαυμασίως ἐν αὐτῇ καὶ φημίζονται διὰ τὴν εὔχυμον ἡδύτητά των. Ἀλλὰ τὸ κυριώτατον καὶ ἐπικερδέστατον προϊὸν τῆς μακεδονικῆς παραγωγῆς εἶνε ὁ παγκοσμίως πεφημισμένος ὠρισμένων τινῶν ἰδίως

ISMANOGLIO

διαμερισμάτων καπνός. Περιζήτητος πρὸ πάντων εἶνε ὁ καπνὸς τῆς παρὰ τὴν Ξάνθην Γένιδζε διὰ τὸ λεπτόν του ἄρωμα, ἀλλὰ τὸ ἐμπορικώτατον τοῦτο προϊὸν καλλιεργεῖται ἀφθόνως καὶ ἐπιτυχῶς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπαρχιῶν Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας Ξάνθης, Βοδενῶν καὶ Βερροίας. Κατάφυτοι ἐξ ὁσπριωδῶν προϊόντων εἶνε αἱ μεγάλαι τῆς Μακεδονίας πεδιάδες, ὡς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ αἱ παρόχθιοι τοῦ Ἀξιοῦ μέχρι Σκοπείων. Ἀλλὰ καὶ ὁ σῖτος καὶ ἡ σίκαλις καὶ ὁ ἀραβόσιτος καὶ ἡ κριθὴ καὶ ἡ σήσαμος γενναῖον ἀποδίδουσι καρπόν.

Ἐν Ἠπείρῳ καὶ Ἀλβανίᾳ καίτοι τὸ ἔδαφος δὲν εὐνοεῖ πολὺ τὴν γεωργίαν· ἄφθονοι ὅμως καὶ ποικιλώτεροι μάλιστα ἢ ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε οἱ καρποὶ τῆς γῆς. Τὰ καλύπτοντα ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Ἀλβανίαν δάση περιέχουσιν ἱκανὰς οὐσίας εἰς τὰ εὐκραῆ μᾶλλον ὀπαντωμένας κλίματα, ἐλλείψει ὅμως τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς μένουσιν ἀνεκμετάλλευτα. Ἀπὸ τῶν δένδρων τῆς ἐλάτης, τῶν ὁποίων πληροῦνται τὰ ὄρη τῆς Χειμάρρας, καὶ αἱ περὶ τὸ Τεπελένιον καὶ τὸ Ζαγόριον ἐκτάσεις, ἐξάγεται ρητίνη καὶ τερεβινθίνη. Ἀπὸ τῶν δρυῶν τῶν ἠπειρωτικῶν δασῶν συγκομίζονται ἄφθονοι ποσότητες βαλανιδίων, ὧν ἡ ἐξαγωγὴ ἐκτελεῖται διὰ τοῦ λιμένος τῆς Λὐλῶνος, τὰ δὲ δάση τῆς Ἄνω Ἀλβανίας παρέχουσιν εἰς ἐξαγωγὴν ἀξιόλογον οἰκοδομήσιμον ξυλείαν.

Ἄφθονα εἶνε τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἐν Ἠπείρῳ, ἰδίως κατὰ τὰς περιφερείας τῆς Πάργας, τοῦ Βουθρωτοῦ καὶ τῶν Ἁγίων-Σαράντα, καθ' ὅλην δὲ τὴν ἠπειρωτικὴν ἀκτὴν εὐδοκιμεῖ ἡ ἐλαία, ἁπαντωμένη εἰς τὰς ταπεινωτέρας θέσεις, περὶ τὴν Ἄρταν, τὴν Πρέβεζαν, τὴν Πάργαν, τὸ Δέλβινον, τὰ Φιλιατὰ καὶ τὴν Αὐλῶνα. Κατὰ τὰς περιφερείας ταύτας καὶ ἰδίως εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἄρτας καὶ περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Καλαμᾶ καὶ τοῦ Ἀώου τὸ ἔδαφος εἶνε θαυμασίως πρόσφορον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς συκομωρέας, τῆς ὁποίας τὰ δένδρα εὐρυτάτας καλύπτουσιν ἐκτάσεις. Οἱ κάτοικοι ὅμως τῆς Ἠπείρου περιορίζονται εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ μεταξοβόμβυκος, οὗ σημαντικὴ γίνεται εἰς Ἰταλίαν ἐξαγωγή, δὲν ἐργάζονται δὲ τὴν μέταξαν. Ἡ ἄμπελος ἐπίσης καλλιεργεῖται ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἠπείρῳ· ἀπὸ τῆς τελευταίας δὲ ταύτης χώρας γίνεται ἐξαγωγὴ σταφίδος. Δημητριακά, ἰδίως δὲ σῖτον, κριθήν, βρώμην καὶ ἀραβόσιτον, παράγουσιν τὰ πεδινὰ τῆς Ἀλβανίας, ὅρυζαν τὰ πέριξ τῆς Αὐλῶνος καὶ καπνὸν αἱ μεγάλαι πεδιάδες τῆς Κάτω Ἀλβανίας. Ὁ σπάρτος φύεται εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ποταμίων ρευμάτων σχηματιζόμενα ἑλώδη ὕδατα, σημαντικὴ δὲ γίνεται αὐτοῦ ἐξαγωγή.

Ἡ κτηνοτροφία ἐν Μακεδονίᾳ, Ἀλβανίᾳ καὶ Ἠπείρῳ εἶνε ἱκανῶς ἀνεπτυγμένη. Τὰ ὄρη τῆς Ροδόπης, ἡ κοιλὰς τοῦ Ἄρδα καὶ ὅλαι αἱ ὀρειναὶ περιφέρειαι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων πληροῦνται πολυαρίθμων ποιμνίων. Ἡ κτηνοτροφία ἀκμάζει καὶ εἰς τὰ ὀροπέδια τῆς βορειοτάτης Μακεδονίας, ἐν τῷ νομῷ τοῦ Νόβι Παζάρ, τὰ δὲ προϊόντα αὐτῆς μαλλία, καὶ δέρματα μεταφέρονται διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Μητροβίτσης εἰς Θεσσαλονίκην. Κυρίως ὅμως τόπος σημαντικῆς κτηνοτροφίας εἶνε τὰ μεταξὺ Ἀλβανίας, Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας ἐκτεινόμενα ὄρη, ἰδίως τὰ ἐξαρτώμενα ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὀρεινοῦ συστήματος τῆς Πίνδου. Τὰ προϊόντα δὲ αὐτῆς διαμετακομίζονται διὰ

τῆς Μακεδονίας τὸ πλεῖστον καὶ διὰ Βιτωλίων καὶ Περλεπὲ πέμπονται σιδηροδρομικῶς ἢ δι' ἁμαξῶν εἰς Θεσσαλονίκην. Περιζήτητα εἶνε τὰ μακεδονικὰ ἔρια λευκὰ ἢ μέλανα, ἰδίως τὰ τῶν ὀρεινῶν μερῶν. Καὶ τὰ μὲν λευκὰ ἀποτελοῦσι τὰ $^3/_5$ τῆς ὅλης παραγωγῆς, τὸ $^1/_5$ τὰ μέλανα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὰ φαιά. Ἡ παραγωγὴ τῶν ἐρίων τούτων ἀνέρχεται οὐχὶ σπανίως εἰς 3.000 τόννους ἐτησίως. Τὰ ἐκ τῆς Κάτω Ἀλβανίας ἔρια καὶ δέρματα ἐξάγονται διὰ τῆς Ἠπείρου, ἡ δὲ ἐτησία αὐτῶν παραγωγὴ ὑπερβαίνει ἐνίοτε τὸ ἓν ἑκατομμύριον δερμάτων. Τὰ κάλλιστα τούτων προέρχονται ἐκ Πωγωνιανῆς, Ζαγορίου καὶ Κονίτσης.

Μέσα συγκοινωνίας. Ταῦτα εἶνε ἔτι πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας ἀνεπαρκῆ. Ἡ κυβερνητικὴ ὅμως μέριμνα διὰ δραστηρίου ἐνεργείας κατήρτισε σπουδαιότατον σύμπλεγμα μεγάλων ἁμαξιτῶν ὁδῶν, ὧν δὲν κρίνομεν ἀνωφελὲς νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὸ γενικὸν διάγραμμα:

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ Μουσταφᾶ Πασᾶ. Ἡ ὁδὸς ἄγει διὰ Σηλυβρίας, Τσορλοῦ, Λουλὲ-Βουργάζ, Βαβᾶ-Ἐσκῆ καὶ Χάφσας. Ἄλλη ὁδὸς ἐνοῦσα τὴν πρωτεύουσαν μετὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως εἶνε ἡ διὰ τοῦ ὄρους τῆς Στράντζας, διερχομένη ἐκ Τσατάλτζας, Βιζύης καὶ Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

Ἐκ Σαράντα-Ἐκκλησιῶν εἰς Ραιδεστόν, ὁδὸς διασχίζουσα ἐν Λουλὲ Βουργὰζ τὴν ἀπὸ Κων/πόλεως εἰς Ἀδριανούπολιν ὁδόν.

Ἐκ Βαβᾶ-Ἐσκῆ εἰς Αἶνον διὰ Οὐζοὺν Κιοπροῦ καὶ Ἰψάλων.

Ἐξ Ἀδριανουπόλεως εἰς Δεδεάγατς διὰ Διδυμοτείχου καὶ Φερεδζίκ.

Ἐκ Κων/πόλεως εἰς Θεσσαλονίκην, διὰ Σηλυβρίας, Ραιδεστοῦ, Ἄϊνα δζίκ, Μαλγάρων, Κεσσάνης, Φερεδζίκ, Γκιουμουρδζίνης, Γένιδζε μετὰ διακλαδώσεως εἰς Ξάνθην, Καβάλλαν, Πράβιον, καὶ ἑτέρας διακλαδώσεως εἰς Σέρρας, Δράμαν, Δεμὶρ-Ἰσσὰρ καὶ Ὀρφάνιον.

Ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Κομάνοβον δι' Ἀβρὰτ-Χισσάρ, Δοϊράνης, Στρωμνίτσης καὶ Ἀστυπαλαίας (Στίπλιε).

Ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Σκόπεια καὶ Πριστίναν διὰ Γεβγελῆ, Κιοπρουλοῦ, Σκοπείων.

Ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Δυρράχιον διὰ Γενιδζὲ-Βαρδάρ, Ναούσσης, Βοδενῶν, Ὀστρόβου, Μοναστηρίου, Μεγαρόβου, Ἀχρίδος, Ἐλβασάν.

Ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Βέρροιαν.

Ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Λάρισσαν, εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος δι' Αἰκατερίνης, Πλαταμῶνος καὶ τῆς κοιλάδος τῶν Τεμπῶν.

Ἐκ Μοναστηρίου εἰς Κιοπρουλοῦ διὰ Περλεπέ.

Ἐκ Μοναστηρίου εἰς Ἰωάννινα διὰ Φλωρίνης, Καστορίας, Γρεβενῶν καὶ Μετσόβου.

Ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Ἄρταν.

Ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Πρέβεζαν διὰ Παραμυθίας, Μαργαρίτης καὶ Πάργας.

Ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Αὐλῶνα μετὰ διακλαδώσεως εἰς Κόνιτσαν διὰ Πρεμετῆς καὶ Τεπελενίου, μετ' ἄλλης διακλαδώσεως εἰς Ἁγίους-Σαράντα δι' Ἀργυροκάστρου καὶ Δελβίνου.

Ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Σκούταρι Ἀλβανίας διὰ Πρεμετῆς, Βερατίου, Ἐλβασὰν (ὅπου διασταυροῦται ἡ ὁδὸς μετὰ τῆς ἐκ Μοναστηρίου εἰς Δυρράχιον), Τυράννων, μετὰ διακλαδώσεως εἰς Δυρράχιον, Κρόνια καὶ Ἀλέσιον.

Ἐκ Σκουτάρεως εἰς Πρεσρένην μετὰ διακλαδώσεως εἰς Διάκοβον.

Ἐκ Πρεσρένης εἰς Ἰπέκιον διὰ Διακόβου.

Ἐκ Πρεσρένης εἰς Πριστίναν.

Ἐκ Πρεσρένης εἰς Σκόπεια διὰ Καλκανδελέν.

Ἐκ Πριστίνας εἰς Διάκοβον.

Ἐκ Πριστίνας εἰς Ἰπέκιον.

Ἐξ Ἰπεκίου εἰς Νόβι-Παζάρ.

Ἐκ Πριστίνας εἰς Πριβόϊον διὰ Μητροβίτζης, Νόβι-Παζάρ, Λενίτζης καὶ Νόβι-Βαρός.

Σὺν δὲ τούτοις πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῆς χώρας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς αὐτῆς παραγωγῆς ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, συνδέσασα οὕτω διὰ μεγάλων θυσιῶν τὴν πρωτεύουσαν πρὸς πάσας τὰς μεγάλας τοῦ κράτους πόλεις καὶ πρὸς τὰ κυριώτερα παραγωγικὰ κέντρα τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Μακεδονίας. Ὑπάρχει λοιπὸν ἐν Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ σύμπλεγμα σιδηροδρομικὸν 1553 χιλιομέτρων κατανεμομένων ὡς ἑξῆς·

1ον ***Γραμμὴ Κων/πόλεως—Μουσταφᾶ-Μασᾶ*** δι' Ἀδριανουπόλεως, ἀποτελοῦσα τμῆμα τοῦ διεθνοῦς εὐρωπαϊκοῦ συμπλέγματος Φιλιππουπόλεως-Σοφίας-Νύσσης καὶ Βελιγραδίου, χιλιαμ. 356.

2ον ***Διακλάδωσις Κούλελη-Βουργάζ*** ἐπὶ τῆς προηγουμένης γραμμῆς εἰς Δεδὲ-ἀγάτς, χιλιαμέτρων 113.

3ον ***Γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Σκοπείων***, ἀποτελοῦσα τμῆμα τοῦ διεθνοῦς εὐρωπαϊκοῦ συμπλέγματος Βράνιας-Νύσσης καὶ Βελιγραδίου, χιλιαμ. 330.

4ον ***Διακλάδωσις Σκοπείων*** ἐπὶ τῆς προηγουμένης γραμμῆς εἰς Μητροβίτζαν, χιλιαμέτρων 119.

5ον ***Γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου*** διὰ Βερροίας-Βοδενῶν καὶ Ὀστρόβου, χιλιαμ. 191.

6ον ***Γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Δεδὲ-ἀγάτς*** διὰ Σερρῶν-Δράμας-Ξάνθης-Γκιουμουρδζίνας, χιλιαμέτρων 444.

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁλικὴ ἐπιφάνεια 1,766,800 τετραγ. χιλιάμετρα — Κάτοικοι 16,858,700.

Ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία περιλαμβάνει τὸ σύνολον τῶν ἀσιατικῶν κτήσεων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ἤτοι τὴν Μικρὰν Ἀσίαν μετὰ τοῦ Κουρδιστάν, τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Συρίαν.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ Ἀνατολή, τὸ δυτικὸν ἀποτελοῦσα τῆς χώρας τμῆμα, συνέχεται μετὰ τοῦ Εὐξείνου ἐπὶ ἐκτάσεως 1300 περίπου χιλμ., βορειοδυτικῶς μετὰ τοῦ Βοσπόρου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Αἰγαίου ἐπὶ ἐκτάσεως 1600 περίπου χιλμ. καὶ πρὸς νότον μετὰ τῆς Μεσογείου ἐπὶ 1100 ὡς ἔγγιστα χιλμ. Ὁρίζεται πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Κουρδιστὰν καὶ τοῦ Εὐφράτου, ὅστις χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπὸ τῆς Συρίας πρὸς νότον.

Φυσικὴ διαμόρφωσις. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ταύτης κατέχεται ὁλόκληρον ὑπὸ εὐρυτάτου ὀροπεδίου, μέσου ὕψους 800—1200 μέτρων, ἐλαφρῶς ἐπικλινοῦς ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, συνεχομένου μετὰ τοῦ ὑψηλοτέρου ὀροπεδίου τοῦ Κουρδιστάν. Δύο μεγάλαι σειραὶ ὀρέων διασχίζουσιν αὐτὴν παραλλήλως ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Ἡ μὲν ὑπέρκειται τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου, ἀποτελοῦσα δὲ συνέχειαν ἀδιακόπων κορυφῶν ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐκ γρανίτου καὶ ἐν μέρει ἡφαιστειωδῶν ὑψωμάτων τῆς Ἴδης, ὧν ἡ ὑψηλοτάτη κορυφὴ εἶνε τὰ Γάργαρα καὶ ἐκτείνεται πέραν τῆς Τραπεζοῦντος μέχρι τῶν ὀρέων τοῦ Πόντου. Ἡ ἑτέρα ἀποτελεῖ τὸν Ταῦρον, ὅστις ἔχει τὴν ἀφετηρίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σημαντικοῦ ὑψώματος, ὅπερ κατέχει ὁλόκληρον τὴν χερσόνησον τῆς Λυκίας καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Καρίαν καὶ τοῦ ὁποίου ὀροπέδιον ὕψους 1000 — 1200 μέτρων ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς χερσονήσου ἐκείνης, ἣν περιβάλλουσι διάφοροι ὀροσειραί, ὧν αἱ χιονοσκεπεῖς κορυφαὶ ἔχουσιν ὕψος 2.000—3.000 μέτρων. Ἐντεῦθεν ὁ Ταῦρος χωρεῖ ἀνατολικῶς πρὸς τὸν Εὐφράτην. Ἡ ὑψηλοτέρα αὐτοῦ ἐν Κιλικίᾳ κορυφὴ εἶνε τὸ λεγόμενον Μπουλγκοὺρ-Δάγ, ἔχουσα ὕψος 3.500 μέτρων.

Τὸ μέσον ὕψος τοῦ κεντρικοῦ ὀροπεδίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀνέρχεται εἰς 900 περίπου μέτρα, ἡ δὲ ὑψηλοτέρα αὐτοῦ κορυφὴ εἶνε τὸ πρὸς νότον τῆς Καισαρείας Ἀργαῖον, ἔχον ὕψος 3.841 μέτρων καὶ ὑπερέχον κατὰ 2.600 μέτρα τὰς περιξ αὐτοῦ ὑψηλὰς πεδιάδας.

Πᾶσαι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας αἱ περιφέρειαι ἐγένοντο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τὸ θέατρον φοβερῶν ἡφαιστειωδῶν ἀναστατώσεων, καθ' ἃς ἡ χερσόνησος ὅλη ἀπετέλει ἡφαίστειον ἀπέραντον. Τὰ ἴχνη τῶν φαινομένων τούτων ἀναγνωρίζονται εὐκόλως, ἀνάγονται δὲ πάντα εἰς τὴν προϊστορικὴν ἐποχήν. Ἀψευδεῖς μάρτυρες τῶν ἐκρήξεων καὶ τῶν καταστροφῶν τῶν ἡφαιστείων εἶνε οἱ ἀπεσκληρωμένοι χείμαρροι τῆς λάβας καὶ τὰ ἐρείπια, δι' ὧν κατεκάλυψαν τὴν χώραν. Κατὰ δὲ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους ἔπαυσαν μὲν αἱ ἐκρήξεις τῆς παναρχαίου ἐποχῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ ἐσωτερικὸς τοῦ πυρὸς ὀργασμὸς ὁ ἐκδηλούμενος διὰ τῶν σεισμῶν, εἰς οὓς διαρκῶς ὑπόκειται ἡ χώρα αὐτη.

Ποταμοί. Ὁ μέγιστος τῶν ποταμῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶνε ὁ Ἅλυς (Κηζὴλ-Ἰρμάκ), ὅστις σπουδαῖον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα διεδραμάτισε πρόσωπον ὡς διαγράφων τὰ ὅρια τῶν διαμφισβητούντων τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας κρατῶν καὶ φυλῶν. Ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξεν ὁ φυσικὸς μεταξὺ τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς φραγμὸς καὶ εἰς τὰς ὄχθας αὐτοῦ ὡρίζετο τὸ τέρμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἐσημειοῦτο ἡ ἀφετηρία τῶν ἀραμικῶν φυλῶν καὶ τῆς ἀσσυριακῆς τέχνης. Πηγάζει ἀπὸ τῶν μεταξὺ Σεβαστείας καὶ Ἐρζερούμης ὑψηλῶν ὀρέων καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινον. Δεύτερος μετ' αὐτὸν εἶνε ὁ Σαγγάριος πηγάζων ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων τοῦ ὀροπεδίου τῆς Φρυγίας καὶ ἐκβάλλων ὡσαύτως εἰς τὸν Εὔξεινον. Ἄλλοι ὀλιγώτερον σημαντικοὶ ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχαιότητι διάσημοι ποταμοὶ εἶνε ὁ Ἶρις, ὁ Θερμώδων, ὁ Λύκος, ὁ Παρθένιος καὶ ὁ Φιλίας ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Εὔξεινον, ὁ Γρανικὸς χυνόμενος εἰς τὴν Προποντίδα, ὁ Σκάμανδρος ἐκβάλλων εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ὁ Ἕρμος, ὁ Κάϋστρος καὶ ὁ Μαίανδρος ἐκβάλλοντες εἰς τὸ Αἰγαῖον, ὁ Ἰνδός, ὁ Σάρος καὶ ὁ Πύραμος χυνόμενοι εἰς τὴν Μεσόγειον.

Λίμναι. Ἡ μεγίστη τῶν λιμνῶν τῆς χερσονήσου εἶνε ἡ ὀνομαζομένη Κὸτζ-Χισὰρ ἐκτάσεως χιλίων τετραγωνικῶν χιλιαμέτρων, πλὴν αὐτῆς δέ, ἥτις ἔχει τὸ ὕδωρ ἁλμυρόν, ὑπάρχουσιν ἱκαναὶ ἄλλαι δευτερεύουσαι.

Ἀκταὶ καὶ νῆσοι. Πρὸς βορρᾶν ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου ἡ Μικρασιατικὴ Χερσόνησος ἔχει δύο κόλπους, τὸν τῆς Σαμψοῦντος καὶ τὸν τῆς Σινώπης. Ἐπὶ τῆς Προποντίδος δύο στενοὶ κόλποι εἰσχωροῦσι βαθέως εἰς τὴν ξηράν, ὁ τῆς Νικομηδείας καὶ ὁ τῶν Μουδανίων. Εὐρεῖα δὲ χερσόνησος, ἡ τῆς Κυζίκου, συνεχομένη διὰ στενῆς λωρίδος μετὰ τῆς ξηρᾶς, περιβάλλει πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς δύο ἄλλους κόλπους, τὸν τῆς Πανόρμου καὶ τὸν τῆς Ἀρτάκης. Νήσους σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰς παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν Πριγκηπονήσους καὶ τὰς νήσους τῆς Προποντίδος.

Ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου αἱ ἀκταὶ εἶνε ἀπότομοι καὶ ἀνώμαλοι ἀποτελοῦσαι κόλπους μεγάλους καὶ ἀπειραρίθμους ὅρμους, πρὸ τῶν ὁποίων ἐγκατασπείρονται πλεῖσται νῆσοι μεγάλαι καὶ γνωστόταται. Τούτων αἱ κυριώτεραι εἶνε ἡ Λῆμνος, ἡ Τένεδος, ἡ Μιτυλήνη, ἡ Χίος, ἡ Σάμος, ἡ Ἰκαρία, ἡ Πάτμος, ἡ Κάλυμνος, ἡ Κῶς, ἡ Σύμη, ἡ Ρόδος καὶ ἡ Κύπρος.

Κλῖμα. Ἀνάλογον πρὸς τὴν ποικιλίαν καὶ τὸ ἀνώμαλον τοῦ ἐδάφους εἶνε καὶ τὸ κλῖμα τῆς μεγάλης ταύτης χερσονήσου. Αἱ παρὰ τὴν θάλασσαν περιφέρειαι αὐτῆς εὐμοιροῦσι κλίματος ἡπίου, ἐνῷ αἱ τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς ὀροπεδίων εἶνε ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς δυσκρασίας χειμώνων δριμυτάτων καὶ μεγάλου θερινοῦ καύσωνος. Τὸ ψυχρότατον, ἅμα δὲ καὶ ὑψηλότατον καὶ ὀρεινότατον τμῆμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶνε τὸ ἀμέσως ὑπερκείμενον τῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου παρὰ τὴν Τραπεζοῦντα καὶ τὴν Ἐρζερούμην. Ὁ χειμὼν ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ διαρκεῖ ἐπὶ μῆνας 8, τόσον δὲ ἄφθονος πίπτει ἡ χιών, ὥστε ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν διακόπτονται κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου τούτου αἱ τῶν ὀρεινοτέρων τμημάτων συγκοινωνίαι. Ἀλλ' ἐφόσον τις ἀπὸ τῶν ἀποκρήμνων ὀρέων κατέρχεται πρὸς τὴν παραλίαν, ἀπαντᾷ περὶ τὴν Τραπεζοῦντα μέσην τινὰ καὶ ἠπιωτέραν θερμοκρασίαν. Δυτικώτερον δὲ περὶ τὰς ὑψηλὰς τῆς Παφλαγονίας κοιλάδας ὁ χειμὼν εἶνε μέν οὐχὶ σπανίως δριμύς, ἄρχεται ὅμως βραδέως καὶ λήγει ἐνωρίς. Ἄγνωστοι ἐν τῇ Ἰωνίᾳ εἶνε τῶν ὑψηλῶν μικρασιατικῶν χωρῶν οἱ βαρεῖς χειμῶνες, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πνέοντες ἄνεμοι εὐαρέστως μετριάζουσι τὰ θερινὰ αὐτῶν καύματα. Μόλις δὲ πάλιν διέλθῃ τις τὰ χθαμαλώτερα μέρη τὰ ἄγοντα ἀπὸ τῶν κοιλάδων τοῦ Ἕρμου καὶ τοῦ Μαιάνδρου εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ φρυγικοῦ ὀροπεδίου, βλέπει πάλιν ἐπαισθητῶς τοὺς κλιματολογικοὺς ὅρους μεταβαλλομένους. Τὸ θέρος ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ εἶνε εὔκραὲς καὶ ὁπωσοῦν εὐάρεστον, ἀλλ' ὁ χειμών, καίτοι βραχὺς εἶνε ἀρκούντως δριμύς, ἡ δὲ χιὼν καλύπτει τὴν χώραν ὅλην κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον. Ἐφ' ὅσον χωρεῖ τις πρὸς ἀνατολάς, ἰδίως πέραν τοῦ Ἀκ-Σεράϊ καὶ τῆς Καισαρείας, τὸ θέρος ἀπαντᾷ βραχύτερον, δριμύτερον τὸν χειμῶνα καὶ τὴν μέσην θερμοκρασίαν ψυχροτέραν. Πυκνὴ χιὼν καλύπτει ἐν καιρῷ χειμῶνος τὰς πρὸς τὸν Εὐφράτην ἐπικλινεῖς κοιλάδας, ἀλλ' αἱ παρόχθιοι τοῦ ποταμοῦ τούτου χῶραι ἀπολαύουσιν ἡπίου κατὰ τὸν χειμῶνα καιροῦ, θερμοῦ δὲ κατὰ τὸ θέρος. Θερμότατον εἶνε καὶ τὸ κλῖμα τῆς Καραμανίας, δὲν δύνανται ὅμως νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ τῆς Συρίας.

Παραγωγὴ καὶ καλλιέργεια. Ἡ Μικρὰ Ἀσία, χώρα κατ' ἐξοχὴν σιτοφόρος, καὶ γόνιμος πάντων τῶν καρπῶν τῆς παραγωγικωτάτης γῆς ἦτο ἡ σιταποθήκη τῆς ἀρχαιότητος, παροιμιώδης δὲ εἶνε ἡ φυσικὴ εὐφορία τῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἅλυος χωρῶν.

Αἱ ὑψηλαὶ πεδιάδες τοῦ κεντρικοῦ ὀροπεδίου ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἄκρων τῆς Φρυγίας περιέχουσιν, εἶνε ἀληθές, ἀγόνους ἐκτάσεις ἢ ἀπεράντους νομάς, ἀλλὰ τὰ κατωφερῆ τοῦ ὀροπεδίου τμήματα μετὰ τῶν ὑπερκειμένων ὀρέων καλύπτονται πανταχοῦ ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν δασῶν, αἱ δὲ μεταξὺ τῶν δασῶν τούτων πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις ἐκτεινόμεναι κοιλάδες εἶνε εὔφοροι εἰς πάντα τὰ δῶρα τῆς γῆς, ὅσα ἀφειδῶς παρέχει ἡ προνομιοῦχος αὕτη χώρα. Αἱ φρυγικαὶ πεδιάδες, αἵτινες ἀποτελοῦσι μεταίχμιόν τι ἔδαφος μεταξὺ τῆς διαγελώσης φύσεως τῆς Βιθυνίας καὶ Ἰωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ὀρεινοτέρων ἀφ' ἑτέρου περιφερειῶν τοῦ ὀροπεδίου τῆς Καππαδοκίας, εἶνε ὡσαύτως λίαν εὔφοροι. Ἡ περιβάλλουσα τὸ Κοτύαιον χώρα εἶνε μία τῶν ὡραιοτέρων, τῶν δασιλέστερον ἀρδευομένων καὶ τῶν παραγωγικωτέρων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπαρχιῶν. Ἡ κριθή, ἡ σίκαλις καὶ τὰ ἄλλα δημητριακά, τὰ εἴδη τῶν λαχανικῶν καὶ αἱ ποικίλαι ὀπῶραι, αἱ σταφυλαὶ καὶ οἱ ὑδροπέπονες, τὸ μέλι, ὁ κηρὸς ἀποτελοῦσι τοὺς κυριωτέρους αὐτῆς καρποὺς, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν πολυαρίθμων αὐτῆς ποιμνίων λεπτὸν ἔριον εἶνε πηγὴ σημαντικωτάτου τῆς χώρας πόρου. Αἱ νῆσοι πάλιν τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰωνίας παράγουσιν ἀφθόνως ὅλα τῶν θερμῶν κλιμάτων τὰ ἀρωματώδη προϊόντα, ὄχι δὲ ὀλιγώτερον εἰς τοὺς καρποὺς τῆς γῆς ἀφειδεῖς εἶνε καὶ αἱ ὑψηλότεραι καὶ βορειότεραι ἐπαρχίαι. Ἡ ὀρυζα καλλιεργεῖται εἰς πολλὰς περιφερείας τῶν παροχθίων τοῦ Πόντου χωρῶν, ὡς καὶ ὁ ἀραβόσιτος, τὸ λίνον καὶ ἡ κάνναβις. Ἀφθόνως εἰς τὰ τμήματα ταῦτα εἶνε ἐγκατεσπαρμένη καὶ ἡ ἄμπελος. Σπουδαῖον καὶ ἐπικερδὲς εἶδος καλλιεργείας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν δυτικῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς εἶνε τὸ ὄπιον, ἰδίως εἰς τὰ πέριξ τοῦ Καρὰ-Χισσάρ, ἤτις καὶ Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισσάρ, ἐπονομάζεται ἀπὸ τοῦ προϊόντος τούτου, εἰς τὰς θερμὰς κοιλάδας τὰς διαρρεομένας ἀπὸ τοῦ Μακέστου καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον τῆς Ἰωνίας χώραν. Ἡ καλλιέργεια τῆς συκομορέας καὶ ἡ μεταξοσκωληκοτροφία, ἧς κυριώτατον κέντρον εἶνε ἡ Προῦσα, ἁπαντᾷ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας τοῦ Πόντου ἐπαρχίας. Ἡ ἐλαιοφυτεία, ἥτις καλύπτει τὰς ὄχθας τοῦ Μαιάνδρου καὶ τοῦ Ἕρμου, ἀκμάζει δὲ καὶ παρὰ τὴν Προποντίδα, εὐδοκιμεῖ οὐχ ἧττον καὶ παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος. Βαμβακοφυτεῖαι ἐκτείνονται καθ' ὅλην τὴν περὶ τὴν Σμύρνην ὕπαιθρον χώραν, ὁ δὲ καπνὸς καλλιεργεῖται μετ' ἐπιτυχίας εἰς πολλὰς παραλίους ἐπαρχίας, ἰδίως ἐν Σαμψοῦντι, ἔνθα τὸ προϊὸν τοῦτο ἔχει ὀνομαστὴν τὴν ποιότητα.

Μεταλλεῖα. Ὁ Ὅμηρος ἀπαριθμῶν τοὺς ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας εἰς βοήθειαν τῶν Τρῴων προσελθόντας ὁπλαρχηγούς, μνημονεύει ἐν Ἰλιάδος Β στίχ. 856 τοῦ Ὀδίου καὶ τοῦ Ἐπιστρόφου, οἵτινες ἦρχον τῶν Ἀλεζώνων, ἁρμῶντο δὲ ***τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.*** Ὁ στίχος οὗτος τοῦ πατρὸς τῆς ἐπικῆς ποιήσεως εἶνε ἡ ἀρχαιοτάτη περὶ τοῦ μεταλλικοῦ πλούτου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μαρτυρία, ἀποδεικνύων ὅτι ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων ἀργυροῦχα στρώματα ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἅλυος.

Τοῦτο, ἄλλως τε, μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῶν ὑφισταμένων παλαιῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων μεταλλείων ἀργύρου. Σήμερον τὰ πρὸς νότον τῆς Τραπεζοῦντος ὀνομαστὰ μεταλλεῖα τοῦ Γκιουμουσχανὲ παράγουσι σημαντικὴν ποσότητα ἀργύρου καὶ μολύβδου. Τοιαῦτα ὑπῆρχον ἄλλοτε ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν καὶ παρὰ τὰς ἀνατολικὰς ὑπωρείας τῆς Ἴδης. Τὰ κυριώτερα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μεταλλείων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περιλαμβάνονται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Τοκὰτ καὶ τοῦ Γκιουμουσχανέ, ὅπου πλούσια ὑπάρχουσι μεταλλεῖα χαλκοῦ, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ σιδήρου. Ἀργυροῦχος μόλυβδος ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς ἐν Κιλικίᾳ ὑπωρείας τοῦ Ταύρου, διάφορα δὲ ἄλλα μεταλλείων στρώματα εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων λόγου ἄξιά εἰσι τὰ παρὰ τὴν Ἡράκλειαν τοῦ Πόντου καὶ τὰ πέριξ τοῦ Κοτυαίου στρώματα τοῦ λιγνίτου, τοῦ ἀντιμονίου καὶ τοῦ χρωμίου. Ἅλας ὀρυκτὸν εἶνε ἄφθονον ἐν τῇ χώρᾳ, μάρμαρα δὲ διαφόρων εἰδῶν ἐξάγονται ἀπὸ τοῦ Ταύρου καὶ ἄλλων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὀρέων.

Ζῷα. Τὰ μεγάλα δάση καὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς χώρας εἶνε τὸ καταφύγιον διαφόρων ἀγρίων ζώων, οἷον λύκων, θωῶν, ἀλωπέκων καὶ ἀγριοχοίρων. Ἡ ἄρκτος ἀπαντᾶται ἐν Καππαδοκίᾳ καὶ Κιλικίᾳ, ἡ δὲ Τίγρις καὶ ἡ Ὕαινα ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ κεντρικοῦ Ταύρου. Ἄλλα δὲ ζῷα ὠφέλιμα ἀπαντῶσι πολλαχοῦ τῆς χώρας. Ἐν Κιλικίᾳ, Παφλαγονίᾳ καὶ Καρίᾳ ἰδίως τρέφεται πλῆθος καμήλων, συχνότατα δὲ ἀπαντᾶται ἡ ἡμίονος εἰς τὰ νότια καὶ τὰ βόρεια τῆς χώρας. Οἱ βόες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰσὶν ἐν γένει μικρόσωμοι, ἀλλ' ἔχουσι καλὸν τὸ κρέας. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως πολυπληθῆ ποίμνια βουβάλων, προβάτων καὶ αἰγῶν. Τῶν τελευταίων τούτων ζῴων δύο διάφορα γένη ὑπάρχουσιν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Αἱ τοῦ πρώτου ἔχουσι τὸ ἔριον μέλαν ἢ βαθύφαιον ὅμοιον πρὸς τὸ τῶν αἰγῶν τῆς Εὐρώπης, εἶνε δὲ αἱ πολυπληθέστεραι ἐν Ἀνατολῇ. Αἱ ἄλλαι διακρινόμεναι διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως Ἀγκύρας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας πλεονάζουσιν, ἔχουσι τὸ τρίχωμα λευκὸν καὶ στιλπνόν, μακρόν, μεταξῶδες καὶ λεπτότατον, πανταχοῦ δὲ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τιφτίκιον καὶ περιζήτητον.

Συγκοινωνίαι. Πλὴν τῶν μεγάλων καὶ πολλῶν ἀμαξιτῶν ὁδῶν, αἵτινες συνδέουσι τὰ σημαντικώτερα τῆς χώρας κέντρα, ἡ Μικρὰ Ἀσία κατέχει ἀξιόλογον σιδηροδρομικὸν σύμπλεγμα κατανεμόμενον ὡς ἑξῆς.

1. ***Γραμμὴ Χαϊδὰρ-Πασᾶ—Ἀγκύρας*** διὰ Νικομηδείας καὶ Ἐσκῆ-Σεχὴρ μετὰ διακλαδώσεως εἰς Ἀδᾶ-Παζάρ, μήκους ἐν ὅλῳ 587 χιλιαμέτρων.

2. ***Γραμμὴ Ἐσκῆ-Σεχὴρ—Ἰκονίου*** δι' Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισσὰρ μετὰ διακλαδώσεως εἰς Κοτύαιον, μήκους 445 χιλμ.

3. ***Γραμμὴ Σμύρνης—Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισσὰρ*** διὰ Μαγνησίας Ἀλᾶ Σεχήρ, Οὐσακίου μετὰ διακλαδώσεως εἰς Βυρνάβαν καὶ τῆς γραμμῆς Μαγνησίας—Σωκίων, μήκους ἐν ὅλῳ 520 χιλιαμέτρ.

4. ***Γραμμὴ Σμύρνης—Ἀϊδινίου*** μετὰ διακλαδώσεως εἰς Ὀδεμήσιον, Λεύκην, Τσιβρίλ, Σεβδίκιοϊ καὶ Δενιζλῆ μήκους 515 χιλιαμέτρων.

5. Αἱ δευτερεύουσαι γραμμαὶ ***Μουδανίων—Προύσης*** μήκους 42 χιλιαμέτρων καὶ ***Μερσίνης-Ἀδάνων.***

ΚΑΡΔΟΥΧΙΑ (ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ)

Τὸ κουρδικὸν ὀροπέδιον περιλαμβάνει τὸ μέγιστον τμῆμα τῆς λεκάνης Τσορουκλῆ, τὴν διπλῆν κοιλάδα τῶν δύο μεγάλων καὶ ὑψηλοτέρων βραχιόνων τοῦ Εὐφράτου (Καρασοῦ καὶ Μουρὰτ-Τσάη) καὶ τὸ ἰδιαίτερον λεκανοπέδιον τῆς λίμνης Βάνης, τὸ δὲ Κουρδιστὰν περιλαμβάνεται μεταξὺ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Τίγρητος καὶ τῶν ὀρέων τῆς Περσίας καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῶν περιχώρων τῆς Βαγδάτης.

Τὸ Κουρδιστὰν εἶνε χώρα ὀρεινοτάτη. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ πολλῶν καὶ εὐρυτάτων κοιλάδων λίαν εὐφόρων, τὰς ὁποίας ὄρη χωρίζουσιν ἀπόκρημνα, πολυάριθμοι δὲ διαυλακοῦσι ποταμοὶ καὶ χείμαρροι.

Ἡ σπουδαιοτέρα τοῦ Κουρδιστὰν ὀροσειρὰ εἶνε ἡ τοῦ ὄρους Ἀραράτ, παρὰ τὰ ρωσικὰ μεθόρια, οὗ ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ὑψηλοτάτη κορυφὴ ὑπέρκειται τῆς μὲν θαλάσσης εἰς ὕψος 5.155 μέτρων, τοῦ δὲ ὀροπεδίου εἰς ὕψος 3.600 μέτρων. Ἔρχεται μετὰ τὸ ὄρος τοῦτο ἕτερον πρὸς νότον τῆς Ἐρζερούμης ὑπὸ τὸ ὄνομα ***Μπιγκὸλ-Δὰγ*** ἔχον ὕψος 3.752. Ἡ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον τῆς λίμνης Βάνης ἐκτεινομένη χώρα εἶνε ἐπίσης λίαν ὀρεινή.

Τῆς Καρδουχίας τὰ ὑψηλότατα ὄρη ἀποτελοῦσι τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας μεθοριακὴν γραμμήν. Ἡ χώρα αὕτη, ὑψηλοτάτη πρὸς τὰ βόρεια αὐτῆς τμήματα, ταπεινοῦται ἀποτόμως ἀπὸ τῶν νοτιανατολικῶν καὶ τῶν παρὰ τὸν Περσικὸν Κόλπον νοτίων μερῶν πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Τίγρητος. Ἡ ἀπὸ τοῦ Χαρπούτ πρὸς τὰ περσικὰ μεθόρια ἐκτεινομένη χώρα περιλαμβάνει ὄρη ὑψηλὰ περικλείοντα εὐφόρους κοιλάδας καὶ ὀροπέδια, περιοριζόμενα νοτιοδυτικῶς ὑπὸ τοῦ Τίγρητος καὶ διασχιζόμενα ὑπὸ πολλῶν τοῦ ποταμοῦ τούτου βραχιόνων. Τῶν ἐπαρχιῶν τούτων τὸ ἔδαφος ἀμιλλᾶται κατὰ τὴν χάριν καὶ τὴν καλλονὴν πρὸς τὰ τερπνότερα τῆς Τουρκίας διαμερίσματα.

Ποταμοί. Οἱ κυριώτεροι ποταμοὶ τῆς χώρας εἶνε ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα ***Τσορουκλῆ*** πηγάζων ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὀροπεδίου εἰσχωρῶν εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον, ὁ Εὐφράτης ἐκ δύο μεγάλων ἀποτελούμενος βραχιόνων, ἑνουμένων παρὰ τὰ βορειανατολικὰ τοῦ Χαρπούτ. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ὁ ποταμὸς οὗτος τρέπεται πρὸς νότον καὶ περικάμπτων τὴν γωνίαν τοῦ ὀροπεδίου ῥέει νοτιανατολικῶς διὰ μέσου τῶν πεδιάδων τῆς Μεσοποταμίας πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον. Ὁ Τίγρης κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ κουρδικοῦ ὀροπεδίου καὶ διατρέχων κατὰ μῆκος τὸ Κουρδιστὰν πρὸς τὴν Ἀραβίαν, δέχεται κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν αὐτοῦ ῥεῦμα πολλοὺς ἄλλους δευτερευούσης σημασίας ποταμούς.

Λίμναι. Μία μόνη ὑπάρχει ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μεγάλη καὶ ἁλμυρὰ λίμνη ἡ ***Βάνη*** εἰς τὸ κέντρον περίπου κειμένη τοῦ ὀροπεδίου ἐπὶ ὕψους 1670 μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης, μῆκος ἔχουσα 125 χιλιαμέτρων, πλάτος 60 καὶ περιφέρειαν 3.690 περίπου χιλιαμέτρων.

Κλῖμα. Παρὰ τὸ ἐν γένει ὀρεινὸν τῆς χώρας, τὸ κλῖμα αὐτῆς ποικίλλει πολὺ κατὰ τὰς διαφόρους περιφερείας. Θερμὸν ἐν ὥρᾳ θέρους εἰς τὰς πεδιάδας, εἶνε ψυχρότατον εἰς τὰ ὀρεινὰ τμήματα καὶ τὰς ὑψηλὰς κοιλάδας, ἔνθα δριμὺς καὶ παρατεταμένος εἶνε ὁ χειμών. Ἐν γένει ὅμως τὸ κλῖμα εἶνε ὑγιεινὸν καὶ εὔκραές.

Προϊόντα. Τὸ ἔδαφος εἶνε ἐν γένει γονιμώτατον, παράγον τὰ κάλλιστα τῶν προϊόντων, περιλαμβάνον δὲ πρὸς τούτοις ἐκτεταμένας νομὰς καὶ

μεγάλα δάση. Εἰς τὰς ταπεινοτέρας κοιλάδας καὶ τὰς πεδιάδας καλλιεργεῖται ἡ κάνναβις, τὸ λίνον, ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ὁ ἀραβόσιτος, ἡ ὄρυζα, ἡ ἄμπελος, ὁ βάμβαξ, ὁ καπνὸς καὶ διάφοροι ὀπῶραι. Ἡ χώρα τρέφει ἐπίσης πολυπληθῆ ποίμνια προβάτων καὶ αἰγῶν, ὡς καὶ ἀγέλας ἵππων καὶ καμήλων. Εἰς τὰ ὄρη της ἀπαντῶνται ζῷα ἄγρια ἐν οἷς ἡ ἄρκτος, ἡ λεοπάρδαλις καὶ ὁ ἀγριόχοιρος. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως καὶ ἐκτάσεις μεταλλικῶν στρωμάτων ἀνεκμετάλλευτοι σιδήρου, χαλκοῦ καὶ μολύβδου, τὰ δὲ μεσημβρινὰ τῆς Καρδουχίας ὑψώματα περικλείουσι καὶ πηγὰς νάφθης καὶ πετρελαίου.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ καὶ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Τὸ ὄνομα τῆς Μεσοποταμίας ἐδόθη εἰς τὴν χώραν τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ Εὐφράτου ἀπὸ τῆς Διαρβεκίρης καὶ τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ Χαλεπίου δυτικῶς μέχρι τῆς Βαγδάτης νοτιανατολικῶς. Ἡ δὲ στενωτέρα χώρα, ἡ περιλαμβανομένη μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν κάτω τῆς Βαγδάτης, καλεῖται σήμερον ***Ἰρὰκ Ἀραμπῆ*** καὶ εἶνε ἡ Βαβυλωνία τῶν ἀρχαίων. Πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἡ Μεσοποταμία χωρίζεται τοῦ Κουρδιστὰν διὰ τοῦ Τίγρητος καὶ δυτικῶς ἀπὸ τῆς Συρίας διὰ τοῦ Εὐφράτου. Τὸ μέγιστον μῆκος τῆς Μεσοποταμίας ἀπὸ τῆς Διαρβεκίρης μέχρι τῆς Βαγδάτης ἀνέρχεται εἰς 700 περίπου χιλιάμετρα, τὸ δὲ μέσον πλάτος ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Τίγρητος Μοσούλης μέχρι τοῦ παραποτάμου αὐτοῦ ***Καμποὺρ*** εἰς 200 χιλιάμετρα. Τοπογραφικῶς ἡ Μεσοποταμία παρουσιάζει δύο διαφόρους ζώνας διαδεχομένας ἀλλήλας ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Ἡ βορεία ζώνη εἶνε ὀρεινὴ πεδιὰς ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Καρδουχίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑψοῦνται τὰ ὄρη ***Τζὲβ-Ἐλ-Τοὺρ*** καὶ ***Καρατζᾶ-Δάγ***. Δύο ποταμοὶ εἰς τὸν Εὐφράτην ἐκβάλλοντες περιῤῥέουσι τῶν ὀρέων τούτων τὰς κοιλάδας. Τὸ κλῖμα τῆς ζώνης ταύτης εἶνε ὑγιεινότατον, τὸ ἔδαφος λίαν εὔφορον καὶ ἡ θερμοκρασία ἠπιωτάτη ἐν ὥρᾳ χειμῶνος. Οἱ θερινοὶ καύσωνες εἶνε ἰσχυρότατοι καὶ παρατείνονται μέχρι τοῦ φθινοπώρου. Τὸ θέρος ξηρὸν Ποιμνίων καὶ νομῶν ἀφθονεῖ ἡ χώρα, παράγουσα δημητριακά, ὄρυζαν, βάμβακα καὶ σήσαμον. Ἡ ἐλαία, ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκομωρέα εὐδοκιμοῦσι θαυμασίως, ὀνομασταὶ δὲ εἶνε τῆς χώρας ταύτης αἱ ὀπῶραι. Ἡ δευτέρα ζώνη ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς πρώτης μέχρι τῶν πέριξ τῆς Βαγδάτης, ἔνθα ὁ Τίγρης καὶ ὁ Εὐφράτης προσεγγίζουσιν ἀλλήλους τόσον, ὥστε ἀποτελοῦσι μεταξὺ αὐτῶν εἶδός τι ἰσθμοῦ εὔρους 50 περίπου χιλιαμέτρων. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Βαβυλωνία ἐκτεινομένη μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Μεσοποταμίας καλύπτεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ πεδιάδων. Καλλιεργοῦνται ἐν αὐτῷ μόνον αἱ κοιλάδες τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ Εὐφράτου, ὅπου τῶν ποταμῶν αἱ ὑπερεκχειλίσεις γονιμοποιοῦσι τὸ ἔδαφος. Πρὸς ἀποφυγὴν πλημμυρῶν οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἠναγκάσθησαν νὰ κανονίσωσι καὶ νὰ κατανείμωσι τὰ ὑπερεκχειλίζοντα ὕδατα τῶν ποταμῶν διὰ πολυαρίθμων διωρύγων, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων ὑφίστανται ἔτι καὶ ὧν μία ἡ καὶ τὸ μέγιστον ἔχουσα μῆκος, γνωστὴ δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα ***Σὰτ-Ἔλ-Χαῆ***, ἀπετέλει ἄλλοτε τὴν κεντρικὴν δεξαμενὴν πολυπλόκου συμπλέγματος ἄλλων δευτερευουσῶν διωρύγων. Γενναία εἶνε ἡ βλάστησις εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ποταμῶν ἀρδευόμενα ταῦτα μέρη καὶ εὐρυτάτη τῶν ποικίλων καρπῶν τῆς γῆς ἡ καλλιέργεια. Δάση φοινικόδενδρα ἐκτείνονται πολλαχοῦ, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ὁποίων αὐξάνει ὁ σῖτος καὶ ἄλλα δημητριακά. Πᾶσαι ὅμως αἱ λοιπαὶ τῆς χώρας ζῶναι, ἐν αἷς ἡ γονιμότης αὐτὴ τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς ποταμίας ἀρδεύσεως δὲν ὑφίσταται, εἶνε ἄγονοι ἐκτάσεις καὶ ἔρημοι ὑπὸ ἄμμου καλυπτόμεναι.

Τὸ θέρος εἶνε ἐνταῦθα καθ' ὑπερβολὴν θερμόν, ὁ δὲ χειμὼν ἐν συγκρίσει ψυχρότατος. Σπανίως βρέχει ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, οὐδέποτε δὲ ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου. Τὸν πλοῦτον τῆς Μεσοποταμίας ἀποτελοῦσιν ἀπειροπληθῆ ποίμνια προβάτων καὶ αἰγῶν καὶ αἱ ἀγέλαι τῶν ἵππων. Ζῷα φορτηγὰ εἶνε ὁ ὄνος καὶ ἡ κάμηλος. Ἐκ τῶν ἀγρίων θηρίων ἀπαντᾶται ἐν αὐτῷ ὁ λύκος, ἡ ἄρκτος καὶ πολλὰ εἴδη αἰλουροειδῶν. Ἀφθονεῖ δὲ ἡ χώρα καὶ θηραμάτων.

ΣΥΡΙΑ

Ἡ Συρία εἶνε ἡ χώρα ἡ περιβάλλουσα καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς Μεσογείου, ἡ δὲ ἔκτασις αὐτῆς ὑπολογίζεται εἰς 159.040 τετραγωνικὰ χιλιάμετρα. Ἡ φυσικὴ αὐτῆς διαμόρφωσις εἶνε ὁμοιόμορφος. Ἔχει δύο παραλλήλους καὶ λίαν ἐγγὺς πρὸς ἀλλήλας κειμένας ὀροσειράς, ὧν ἡ μία κατέρχεται πρὸς τὴν ἀκτήν, ἡ δὲ ἑτέρα ταπεινοῦται πρὸς τὴν ἔρημον. Μεταξὺ αὐτῶν ἐκτείνεται ἀπέραντος κοιλὰς ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας οἱ τρεῖς μεγάλοι ποταμοὶ τῆς χώρας ῥέουσι παραλλήλως. Πρὸς νότον τὸ λεκανοπέδιον τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου χαρακτηριζόμενον κυρίως διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς κοιλάδος ταύτης σχήματος ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας ἀπὸ τῆς ***Ἐξόδου*** μέχρι τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων. Ἐνταῦθα κεῖται ἡ Παλαιστίνη μεταξὺ τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς διαιρέσεων τῆς Ἰουδαίας, τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας, κέντρον ἔχουσα τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ κέντρῳ τὸ λεκανοπέδιον τοῦ ***Λεόντου***, ὅστις ῥέει πρὸς νότον καὶ ἐκβάλλει παρὰ τὴν Τύρον, διαβρέχων τὴν μεταξὺ τοῦ ὄρους Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλιβάνου μεγάλην κοιλάδα.

Πρὸς βορρᾶν τὸ λεκανοπέδιον τοῦ ***Ὀρόντου***, ὅστις ῥέει ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ δεχόμενος δύο ἄλλους μικροὺς ποταμοὺς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς νότον τῆς Ἀλεξανδρέττας.

Κλῖμα καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Συρίας εἶνε θερμὸν παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ ἐνδότερα ὀροπέδια, εὐκραὲς δὲ ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν μερῶν. Τὸ ἔδαφος εἶνε γονιμώτατον καὶ εὐμοιρεῖ βλαστήσεως πλουσίας. Καλλιεργεῖται ἐνταῦθα ἡ βρώμη, ἡ σίκαλις, ἡ κριθή, τὰ ὄσπρια, ὁ βάμβαξ. Καπνὸν παράγει ἰδίως ἡ Παλαιστίνη ὡς καὶ σήσαμον, ὄρυζαν δὲ καὶ ἀραβόσιτον ἡ Βαλβὲκ (Παλμύρα). Καπνὸν ὀνομαστὸν καὶ περιζήτητον εἰς ἐξαγωγὴν παράγουσιν ἡ Λαοδίκεια καὶ ἡ Τζεβαΐλ, ἡ δὲ ἄμπελος καλλιεργεῖται ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. Περίφημα πορτοκάλλια ἐξάγει ἡ Ἰόππη, φοίνικας ἡ Γάζα, σῦκα καὶ βανάνας ἡ Βηρυττός, πιστάκια τὸ Χαλέπιον καὶ περιφήμους ὀπώρας ἡ Βαγδάτη. Ἡ Συρία τρέφει καλλίστου γένους ἵππους, ἔτι δὲ ἡμιόνους καὶ ὄνους ὡς καὶ ποίμνια προβάτων. Μεταλλείων εἶνε πτωχὴ ἡ χώρα, ὁ σίδηρος δὲ μόνον ἀφθονεῖ εἰς τὰ ὄρη τῶν Δρούσων. Εἰς τὰς περιφερείας Χαλεπίου καὶ εἰς τὰ

δρη τῆς Ἀλεξανδρέττας καὶ τῆς Ἀντιοχείας εὑρίσκονται πρὸς τούτοις μεταλλεῖα ἀντιμονίου, χαλκοῦ, μολύβδου, βόρακος καὶ ἰδίως χρωμίου. Περὶ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν ἀπαντᾷ ἐν ἀφθονίᾳ ἡ ἄσφαλτος.

Ἡ Συρία ἔχει δύο σιδηροδρομικὰς γραμμάς, τὴν τῆς Ἰόππης—Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τῆς Βηρυττοῦ—Δαμασκοῦ, ἧς προέκτασις εἶνε ἡ διακλάδωσις Χαμᾶ μέχρι Χαλεπίου. Εἰς τὸ σύμπλεγμα τοῦτο δέον νὰ προστεθῇ ἡ τῆ μεγαλεπηβόλῳ προνοίᾳ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου κατασκευαζομένη μεγάλη γραμμὴ Δαμασκοῦ — Μέκκας, δι' ἧς θὰ συνδεθῇ ἡ ὀθωμανικὴ πρωτεύουσα ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς ἱερᾶς πόλεως.

ΑΡΑΒΙΑ

ΧΕΤΖΑΖΗ ΚΑΙ ΥΕΜΕΝΗ

Οἱ δύο οὗτοι νομοὶ περιλαμβάνουσι τὴν δυτικὴν τῆς Ἀραβίας ζώνην ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν ὁρίων τῆς Συρίας μέχρι τοῦ πορθμοῦ ***Βὰβ-ἔλ-Μανδὲβ*** νοτιοδυτικῶς καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Ἄδεν πρὸς νότον. Ἐσωτερικῶς ἡ χώρα αὕτη συνορεύει ΒΑ πρὸς τὴν χώραν τῶν Ἀσὴρ καὶ πρὸς τὴν ἔρημον, ΝΑ δὲ πρὸς τὴν χώραν Χαδραμάν. Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο φυσικὰς ζώνας, τὴν περιφέρειαν ***Τεχαμά***, ἤτοι ταπεινὴν χώραν, ἥτις εἶνε στενή, ἐπίπεδος καὶ ταπεινὴ παραλία λωρίς, καὶ τὴν ὑψηλοτέραν περιφέρειαν, ἣν ἀποτελεῖ τὸ βραχῶδες μὲν πρὸς τὴν Χετζάζην, ὀρεινὸν δὲ πρὸς τὴν Ὑεμένην ὀροπέδιον ***Ἤλ-Τζεμπὰλ*** ἢ ***Σεράτ***. Τῆς πρώτης ζώνης τὸ ἔδαφος εἶνε ἄγονον καὶ ξηρὸν πρὸς τὴν Χετζάζην, καὶ ὁπωσοῦν εὔφορον εἰς τινα τῆς Ὑεμένης διαμερίσματα. Ἡ δευτέρα εἶνε μὲν ὀλίγον γόνιμος, εὐμοιρεῖ ὅμως βλαστήσεως γενναίας καὶ περιβάλλεται ὑπὸ γραφικωτάτων ὀρέων. Αἱ μεταξὺ τῶν ὀρέων τούτων κοιλάδες εἶνε βαθύταται καὶ διαρρέονται πᾶσαι ὑπὸ ἀενάων ρυακίων. Τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς Ὑεμένης εἶνε τὸ ***Ναμὶλ-Λεσσὲλ*** πρὸς νότον τῆς Σαναᾶ ἔχον ὕψος 2.560 μέτρων, τὸ ***Καουκεβὰν*** ὕψους 3.050 μέτρων καὶ τὸ ***Τζὲβ-ἔλ-Χαδοὺρ*** ὕψους 3.000 μέτρων. Ἡ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν δυτικὴ πλευρὰ τῶν ὀρέων τούτων εἶνε ἰδίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς βλαστήσεως πλουσία. Ἐνταῦθα ἐκτείνεται ἐπὶ ὕψους 1000 μέχρι 2000 μέτρων ἡ εὐφορωτάτη ἔκτασις τῶν φυτειῶν τοῦ καφέ.

Κλῖμα καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῶν δύο ζωνῶν τῆς Χετζάζης καὶ τῆς Ὑεμένης διαφέρει ὅσον καὶ ἡ τοπογραφικὴ αὐτῶν σύστασις. Ἡ ταπεινὴ χώρα ***Τεχαμὰ*** ἔχει κλῖμα θερμότατον, μετριαζόμενον ἐφ' ὅσον τις ἀνέρχεται πρὸς τὰ ὀρεινότερα μέρη. Διαφέρει ἐπίσης καὶ ἡ περίοδος τῶν βροχῶν εἰς τὰς δύο ζώνας. Εἰς τὰς ὀρεινὰς περιφερείας βρέχει ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου. Τοὐναντίον εἰς τὴν χώραν ***Τεχαμὰ*** ἡ περίοδος αὕτη εἶνε ξηροτάτη, αἱ δὲ βροχαὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου καὶ διαρκοῦσι δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος.

Ἡ ὀρεινὴ ζώνη τῆς Ὑεμένης παράγει σῖτον, κριθήν, κόμμι, τὸ ἀρωματικὸν καὶ κατ' ἐξοχὴν παγκοσμίως γνωστὸν προϊὸν τοῦ καφὲ τῆς Μόκας, οὗ αἱ σπουδαιότεραι φυτεῖαι ἐκτείνονται ἐπὶ τοῦ διαμερίσματος τῆς Σαναᾶ. Παράγει ἔτι προϊόντα κηπευτά, ἰδίως δὲ σταφυλάς, σῦκα, φοίνικας καὶ ἄλλας ὡραίας καὶ ἀρωματώδεις ὀπώρας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ ὀθωμαν. Αὐτοκρατορία διαιρεῖται εἰς 30 νομαρχίας (βιλαγέτια) συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νομαρχίας πρωτευούσης, καὶ εἰς 7 διοικήσεις (μουτεσαρηφλίκια) ἐξαρτώμενα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Ἐκ τούτων 7 νομαρχίαι καὶ 1 διοίκησις ἀποτελοῦσι τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, 22 νομαρχίαι καὶ 5 διοικήσεις τὰς ἐν Ἀσίᾳ κτήσεις καὶ 1 νομαρχία καὶ 1 διοίκησις τὰς ἐν Ἀφρικῇ, ὡς ἑξῆς:

Α' ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

1 ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἔκτασις μετὰ τῆς διοικήσεως Μετρῶν 5,800 □ χιλιαμ. — Πληθυσμὸς 1,135,900 περίπου κάτοικοι. — Πρωτεύουσα ***Κωνσταντινούπολις***, 875,000 κάτ. καὶ 162,950 οἰκίαι μετὰ τῶν προαστείων.—Περιλαμβάνει δέ:

α' **Ἐν Εὐρώπῃ:** Τὴν ὑποδιοίκησιν (καζὰ) Μικροῦ Τσεκμετζὲ μετὰ τοῦ δήμου (ναχιὲ) Σοῦ-γιολοῦ.

Τὰ 7 ἀκόλουθα δημαρχιακὰ τμήματα τῆς πόλεως: α') Σεχζαδὲ-μπασῆ, β') Φατήχ, γ') Δζερρὰχ Πασᾶ, δ') Διπλοκιονίου, ε') Νεοχωρίου (Βοσπόρου), ς') Σταυροδρομίου, ζ') Βαθυρρύακος.

β' **Ἐν Ἀσίᾳ:** Τὰς ὑποδιοικήσεις Πριγκηπονήσων (Πρίγκηπος, Χάλκη, Ἀντιγόνη καὶ Πρώτη),—Γκέβζες μετὰ τοῦ δήμου Ρυσίου (Δάριδζας)—Βεϊκοζ—Χαρταλιμῆς—Χιλῆς.

Τὰ 3 ἀκόλουθα δημαρχιακὰ τμήματα τῶν προαστείων: η) Κάνλιτζας, θ') Χρυσοπόλεως καὶ ι') Χαλκηδόνος.

2 ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΣΑΤΑΛΤΖΑΣ (Μετρῶν).

Πληθυσμὸς 60,000 περίπου κάτοικοι.—Πρωτεύουσα ***Μέτραι***, 5,500 κάτοικοι. — Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Σηλυβρίας — Μεγάλου Τσεκμετζὲ μετὰ τοῦ δήμου Δέρκων.

3 ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἔκτασις 39,050 □ χιλ. — Πληθυσμὸς 1,011,100 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Ἀδριανούπολις***, 70,886 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α' **Ἀδριανουπόλεως**, 280,820 κάτ. Ἕδρα *Ἀδριανούπολις*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀδριανουπόλεως — Μουσταφᾶ-Πασᾶ —Κίρτζαλη — Οὐζοὺν-Κιοπροῦ (Ἐργκενὲ) — Διδυμοτείχου — Ὀρτάκιοι — Χάβζα.

β' **Γκιουμουλδζίνης**, 300,000 κατ. Ἕδρα *Γκιουμουλδζίνα*, 13,600 κάτ..

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Γκιουμουλδζίνης — Σουλτὰν-Γερῆ — Ἀχῆ-τσελεμπῆ—Ξάνθης—Ἐγρῆ-Δερὲ —Δαρῆ-Δερέ.

γ' **Σαράντα-Ἐκκλησιῶν**, 147,840 κ. Ἕδρα *Σαράντα Ἐκκλησίαι*, 18,000 κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σαράντα-Ἐκκλησιῶν — Τυρνόβου — Ἀγαθουπόλεως — Λουλὲ-Βουργὰζ — Βιζύης — Μηδείας — Βαβὰ-ἐσκῆ.

δ' **Δεδὲ-Ἀγάτς**, 70.410 κάτ. Ἕδρα *Δεδὲ-Ἀγάτς*, 5,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δεδὲ-Ἀγὰτς — Αἴνου — Σουφλίου.

ε' **Ραιδεστοῦ** (Τεκφοὺρ-Δαγ) 116,230 κ.

Ἕδρα *Ραιδεστός*, 33,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ραιδεστοῦ — Μαλγάρων — Τυρολόης (Τσορλοῦς)—Χαριουπόλεως.

στ΄ Καλλιπόλεως, 95,800 κάτ.
Ἕδρα *Καλλίπολις*, 11,730 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Καλλιπόλεως — Κεσσάνης — Περιστάσεως (Σάρκιοϊ) — Μυριοφύτου — Μαδύτου (Ἀτζὲ Ἀβάδ).

4 Νομαρχια Θεσσαλονικης

Ἔκτασις 35,450 □ χιλ. — Πληθυσμὸς 1,165,400 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Θεσσαλονίκη***, 105,000 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Θεσσαλονίκης, 770,270 κάτ.
Ἕδρα *Θεσσαλονίκη*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Θεσσαλονίκης — Κασσάνδρας — Βερροίας (Καραφέρια)—Γενιδζὲ-Βαρδὰρ —Βοδενῶν — Λαγκαζᾶ — Γεβγελῆ — Ἀβρὰτ-Χισὰρ – Δοϊράνης — Στρωμνίτσης — Τικβεσίου — Κατερίνας — Ἅγ. Ὄρους.

β΄ Σερρῶν, 342,790 κάτοικοι.
Ἕδρα *Σέρραι*, 30,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σερρῶν—Μελενίκου — Ζιχνῶν — Ραζλοκίου — Πετριτσίου — Δεμὶρ-Χισσὰρ —Δζουμαϊ-Βαλᾶ — Νευροκοπίου.

γ΄ Δράμας, 52,340 κάτ.
Ἕδρα *Δράμα*, 7,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δράμας — Καβάλλας — Σαρὴ-Σαμπὰν — Πραβίου — Ρόπτσοζ.

5 Νομαρχια Μοναστηριου

Ἔκτασις 27,700 □ χιλ. — Πληθυσμὸς 847,400 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Μοναστήριον***, 60,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Μοναστηρίου, Ἕδρα *Μοναστήριον*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μοναστηρίου—Περλεπὲ — Φλωρίνης — Κιρτσόβου — Ἀχρίδος.

β΄ Σερβίων, (Σέρφιδζε),
Ἕδρα *Σέρφιδζε*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σερβίων — Κοζάνης — Δζουμαᾶς — Νασλητσίου—Γρεβενῶν—Ἐλασσῶνος.

γ΄ Δεβρῶν, Ἕδρα *Δέβραι*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δεβρῶν—Ματίου—Δέβρε-ι ζὴρ—Ρακχαλὰρ.

δ΄ Ἐλβασανίου. Ἕδρα *Ἐλβασάνιον*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἐλβασανίου—Γραμησίου - Πεκλίνης.

ε΄ Κορυτσᾶς. Ἕδρα *Κορυτσᾶ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Κορυτσᾶς — Καστορίας—Στάρβας—Κολωνίας.

6 Νομαρχια Κοσσυφοπεδιου

Ἔκτασις 31,350 □ χιλ.—Πληθυσμὸς 961,000 κάτ.-Πρωτεύουσα ***Σκόπεια***, 60,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Σκοπείων. Ἕδρα *Σκόπεια*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ὀρχανιέ—Ἰστίπ—Κοτσάνης—Ὀσμανιέ—Καρατόβου — Κουμανόβου—Ραδοβέστης — Παλάγκας — Κιοπρουλοῦ.

β΄ Πριστίνης.
Ἕδρα *Πρίστινα*, 21,000 κατ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Πριστίνης — Γκιλάνης — Πρέσοβας—Μιτροβίτζης—Βουσετρίν.

γ΄ Γενῆ-Παζαρίου. Ἕδρα *Γενῆ-Παζάρ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Γενῆ-Παζάρ—Κολασήν—Γενῆ-Βαρός —Ἄκοβας.

δ΄ Ἰπέκ. Ἕδρα *Ἰπέκ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Ἰπέκ—Διάκοβας — Βεράνας — Γούσινας—Τεργοβίτζας.

ε΄ Τάσλιτζας. Ἕδρα *Τάσλιτζα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Πρεσρένης — Καλκανδελὲν —Λούμας.

7 Νομαρχια Σκουταρεως Αλβανιας

Ἔκτασις 11,700 □ χιλιαμ.—Πληθυσμὸς 322,000 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Σκούταρι Ἀλβανίας*** (Σκόδρα), 36,000 κατ.— Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Σκουτάρεως. Ἕδρα *Σκούταρι*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σκουτάρεως — Ἀλεσίου-Ἀκτσὲ-Χισὰρ —Τούζητ—Μηρδιτίας – Πούκας.

β΄ Δυρραχίου 5,000 κάτ.
Ἕδρα *Δυρράχιον*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δυρραχίου — Τυράνας — Καβάγιας — Σιάκ.

8 Νομαρχια Ιωαννινων

Ἔκτασις 18,250 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 648,000 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Ἰωάννινα***, 19,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Ἰωαννίνων. Ἕδρα *Ἰωάννινα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἰωαννίνων — Ἀϊδονατῶν — Φιλιατῶν —Μετσόβου - Λεσκοβίτσης - Κονίτσης.

β΄ Ἀργυροκάστρου (Ἔργκερη).
Ἕδρα *Ἀργυρόκαστρον* 10,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀργυροκάστρου — Δελβίνου — Πρεμετῆς — Πωγωνίου — Τεπελενίου — Χειμάρρας.

γ΄ Πρεβέζης. Ἕδρα *Πρέβεζα* 10,000 κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Πρεβέζης—Λούρου—Μαργαλιτσίου.

δ΄ Βερατίου. Ἕδρα *Βεράτιον* 10,000 κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βερατίου — Αὐλῶνος — Λωσάνης — Σκραπάρης.

Β΄ ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

1 Διοικησις Νικομηδειας

Ἔκτασις 8.100 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 222,700 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Νικομήδεια*** (Ἰσμίτ), 12,500 κάτ. - Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Νικομηδείας – Καρὰ-Μουσάλ — Ἀδὰ-Παζαρίου—Κάνδρας — Γκέϊβες — Γιάλοβας.

2 Διοικησις Βιγας Δαρδανελλίων.

Ἔκτασις 6,600 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 129.500 κάτ.— Πρωτεύουσα ***Δαρδανέλλια***, 16.900 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Δαρδανελλίων—Βίγας — Λαμψάκου —Ἐζινέ—Ἀϊβατζίκ.

3 Νομαρχια Αιγαιου Πελαγους

Ἔκτασις 6.900 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 322.300 περίπου κάτ.—Πρωτεύουσα ***Ρόδος***, 14.000 κάτ. — Περιλαμβάσει τὰς ἑξῆς διοικήσεις:

α΄ Ρόδου 68.000 κάτ. Ἕδρα *Ρόδος*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ρόδου — Κάσσου — Καστελλορίζου (Μεῖς)—Σύμης—Καρπάθου—Κῶου.

β΄ Μιτυλήνης 124.000 κάτ.
Ἕδρα *Μιτυλήνη* 15.000 κάτοικοι.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μιτυλήνης — Πλωμαρίου — Σάγρης—Μολύβου—Μοσχοννήσων.

γ΄ Χίου 135.000 κ. Ἕδρα *Χίος* 25,000 κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Χίου—Καλύμνου — Λέρου — Ἰκαρίας —Ψαρῶν.

δ΄ Λήμνου, 45,000 κ. Ἕδρα *Λῆμνος*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Λήμνου—Ἴμβρου—Τενέδου (Βοζδζᾶ-Ἀδά).

4 Νομαρχια Χουδαβενδικιαρ (Προύσης).

Ἔκτασις 65,800 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 1,626,800 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Προῦσα***, 90,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Προύσης Ἕδρα *Προῦσα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Προύσης—Κίου (Γκεμλὲκ)—Παζὰρκιοϊ—Μιχαλητσίου—Μουδανίων—Κρεμαστῆς—Ἀδρανός.

β΄ Ἐρτογρούλ Ἕδρα *Βίλεδζικ* 5.300κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βιλεδζίκ—Σεγιοὺτ—Ἰνεγκιὸλ—Γενῆ-Σεῖρ.

γ΄ Κοτυαίου (Κιουτάχιας).

Ἕδρα *Κοτύαιον*, 27,270 κάτοικοι.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Κοτυαίου—Ἐσκῆ Σεχὴρ (Δορύλαιον)—Γκεδὲζ—Οὐσακίου—Σιμάβου.

δ΄ Ἀφιὼν Καρᾶ Χισάρ.

Ἕδρα *Ἀφιὼν-Καρᾶ-Χισάρ*, 91,530 κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀφιὼν-Καρᾶ-Χισάρ—Πουλαβαδὶν—Σανδικλῆ—Ἀζιζιέ.

ε΄ Καρασσῆ.

Ἕδρα *Βαλῆ-Κεσέρ*, 25,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βαλῆ-Κεσέρ—Κυδωνιῶν (Ἀϊβαλίκ)—Βουρχανιέ—Ἀδραμυττίου—Ἀρτάκης—Πανόρμου—Γκιονέν—Βιγαδιτσίου—Σανδριγῆ—Βάλια.

5 Νομαρχια Αϊδινιου

Ἔκτασις 55,900 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 1,396,500 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Σμύρνη***, 256,500 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Σμύρνης 470,000 κατ. περίπου.

Ἕδρα *Σμύρνη*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σμύρνης—Νυμφαίας—Καρὰ Βουρλὰν—Ἐφέσου—Κρήνης—Θείρων—Ὀδεμησίου—Βουρλᾶ—Φωκαίας—Βαϊνδηρίου—Μενεμένης—Σιβρὶ-Χισάρ—Περγάμου.

β΄ Σαρουχάν, 360,000 κάτ. περίπου.

Ἕδρα *Μαγνησία*, 60,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μαγνησίας—Κασαμπᾶ—Φιλαδελφείας (Ἀλὰ-σεχὴρ)—Κουλᾶ—Ἀκ-Χισὰρ—Σαλιχλῆ—Κιόρδες—Δεμιρδζῆ—Ἐσμὲ—Κιρκ Ἀγὰδζ—Σῶμα.

γ΄ Ἀϊδινίου, 216,500 κάτ. περίπου.

Ἕδρα *Ἀϊδίνιον*, 31,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀϊδινίου—Ναζλῆ—Βοζδογὰν—Σωκίων—Τσινὲ—Καραδζᾶ-Σοῦ.

δ΄ Μεντεσέ, 160,000 κάτ. περίπου.

Ἕδρα *Μοῦγλα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μούγλων—Μυλασσοῦ—Μάκρης—Μερμερὶς—Ἀλικαρνασσοῦ (Βουδρούμ)—Κιοϊτζιγάζ.

ε΄ Δενιζλῆ, 190,000 κάτ. περίπου.

Ἕδρα *Δενιζλῆ*, 21,100 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δενιζλῆ—Ταβὰς—Βουλδὰν—Σεράϊ—Τσὰλ—Καρᾶ-Ἀγάδζ.

6 Νομαρχια Ικονιου

Ἔκτασις 102,100 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 1,069,000 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Ἰκόνιον***, 52,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Ἰκονίου. Ἕδρα *Ἰκόνιον*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἰκονίου—Ἀκ-σεχὴρ—Βέϋ-σεχρῆ—Σιδῆ-σεχρῆ—Ἰλγὶν—Χαδὲμ—Βοζκὴρ—Καραμὰν (Λαρενδὲ)—Ἡρακλείας—Καρὰ-βουνὰρ—Κότς-χισάρ.

β΄ Νίγδης Ἕδρα *Νίγδη*, 14,000 κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Νίγδης—Νὲβ σεχὴρ—Οὔργιουπ—Ἀκ-σεραΐ—Βὸρ—Χαμηδιὲ—Ἀρὰπ-σοῦ.

γ΄ Βουρδουρίου Ἕδρα *Βουρδούριον*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βουρδουρίου—Τεφενῆ.

δ΄ Χαμὴδ Ἀβάδ.

Ἕδρα *Σπάρτη*, 33,500 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σπάρτης—Ὀλοῦ-βουρλοῦ—Ἐγρεδὶρ—Καρᾶ-ἀγάτζ—Γάλοβατς.

ε΄ Τεκέ.

Ἕδρα *Ἀττάλεια*, 30,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀτταλείας—Ἐλμαλὴ—Ἀλαϊὲ—Ἀξέκι—Κάς.

7 Νομαρχια Αδανων

Ἔκτασις 39,900 □ χιλ.—Πληθυσμὸς 422,400 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Ἄδανα***, 50,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Ἀδάνων, 125,400 κάτ.

Ἕδρα *Ἄδανα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀδάνων—Καρὰ-ἰσαλοῦ—Χαμηδιέ.

β΄ Μερσίνης, 85,000 κάτ.

Ἕδρα *Μερσίνη*, 15,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μερσίνης—Ταρσοῦ.

γ΄ Δζεβὲλ-μπερεκέτ. 52,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δζεβὲλ-μπερεκὲτ—Ἰσλαχιὲ—Παγιὰς Ὀσμανιὲ—Χάσα Βαγτσέ.

δ΄ Κοζάν, 60,000 κάτ. Ἕδρα *Σίς*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σὶς—Κὰρς-ξὲβ-οὐλ-καδριὲ—Χαδζὶν—Φεκὲ (Πιλάν-κιοϊ).

ε΄ Ἰτσίλ, 100,000, κάτ.

Ἕδρα *Σελεύκεια*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σελευκείας—Ἐρμενὰκ—Μοὺτ—Γκιουλνὰρ—Ἀναμούρ.

8 Νομαρχια Αγκυρας

Ἔκτασις 70,900 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 932,800 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Ἄγκυρα***, 38,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς ἑξῆς διοικήσεις:

α΄ Ἀγκύρας, 320,900 κάτοικοι.

Ἕδρα *Ἄγκυρα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀγκύρας—Ἀγιὰς—Βέη-παζαρὴ—Σιβρὶ-Χισάρ—Τσιμπούκ-ἀβάδ—Ναλλῆ-χὰν—Χαϊμανὰ—Γιαπὰν-ἀβάδ—Μιχαλιδζίκ—Ζήρ—Βαλιὰ—Καλαϊδζίκ.

β΄ Γοσκάτης, (Γιοζγάτης) 170,000 κ.

Ἕδρα *Γοσκάτη*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Γοσκάτης—Μαδὲν—Πογαζλιὰν.

γ΄ Καισαρείας, (Καϊσεριὲ) 186,000 κ.

Ἕδρα *Καισάρεια*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Καισαρείας—Δεβελοῦ—Ἰνδζὲ-σοῦ.

δ΄ Κὴρ-Σεχὴρ, 90,000 κάτοικοι.

Ἕδρα *Κὴρ-Σεχὴρ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Κὴρ-Σεχὴρ—Κεσκὴν—Μεδζηδιὲ—Ἀβανός.

ε΄ Τσορούμ, 160,000 κάτοικοι.

Ἕδρα *Τσορούμ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Τσορούμ—Ὀσμανδζὶκ—Σούγουρλου—Ἰσκιλίπ.

9 Νομαρχια Καστα μονης

Ἔκτασις 50,700 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 961,200 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Καστα μονή***, 24,352 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Καστα μονῆς, 392,000 περιπου κ.

Ἕδρα *Καστα μονή*.

Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις

Κασταμονῆς — Ἰνεπόλεως — Σαφραμπόλεως — Τὰς-κιοπροῦ — Τάτας — Δζιδέ — Τωσίων — Ἀράδζ.

β΄ Βολοῦ, 292,000 περίπου κάτ.
Ἕδρα *Βολού*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βολοῦ — Ποντοηρακλείας (Ἐρέγκλη) — Παρθενίου (Βαρτίν — Γκέρεδε — Γιονούκ — Δούζδζε — Χαμηδιέ — Μαδερνί — Ζουγγουλδάκ.

γ΄ Γαγγρῶν (Κέγγαρη), 155,000 κάτ.
Ἕδρα *Γάγγραι*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Γαγγρῶν — Τσερκέζ.

δ΄ Σινώπης, 122,000 περίπου κάτ.
Ἕδρα *Σινώπη* 8,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σινώπης — Βαγιαβάδ — Ἀγιανδζίκ.

10 Νομαρχια Σεβαστειας (Σεβάς).

Ἔκτασις 62,100 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 1,057,500 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Σεβάστεια***, 39,368 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Σεβαστείας. Ἕδρα *Σεβάστεια*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σεβαστείας — Ἀζιζιέ — Κὸτς-γερῆ — Διβρὴκ — Δαρενδέ — Γικουρούν — Βενιὰν-Χαμήδ — Τονούζ — Γιλδιζλῆ — Χαφίκ.

β΄ Ἀμασείας.
Ἕδρα *Ἀμάσεια*, 30,000 κάτοικοι.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀμασείας — Μερζιφούν — Κιοπροῦ — Μεδζὴδ-Οὐζοῦ — Λαδίκ — Χάβζα — Γικομοὺς Χαδζῆ κιοΐ.

γ΄ Καρὰ-χισὰρ-σαρκῆ,
Ἕδρα *Κ-Χ-Σαρκῆ* 32,620 κάτοικοι.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Καρὰ-χισὰρ-σαρκῆ — Σοῦ-σεχρή — Χαμηδιέ — Κουγιουλοὺ-σεχρή — Ἀλήδζορα.

δ΄ Τοκάτης.
Ἕδρα *Τοκάτ* (Εὐδοξιούπολις).

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Τοκάτης — Ἐρβαά — Ζίλε — Νεοκαισαρείας (Νικσάρ).

11 Νομαρχια Τραπεζουντος

Ἔκτασις 32,400 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 948,500 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Τραπεζοῦς***, 45,000 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Τραπεζοῦντος. Ἕδρα *Τραπεζοῦς*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Τραπεζοῦντος — Ὀρδοῦς — Κερασοῦντος — Τριπόλεως — Γκερελέ — Βὰκφκεπίρ — Σουρμενῶν — Ἀκτσὲ-Ἀβὰδ — Ὄφ.

β΄ Δζανίκ.
Ἕδρα *Ἀμισός*, 19,000 κάτοικοι.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀμισοῦ — Πάφρας — Οἰνόης — Φάτσας Τσαρσαμπᾶ — Τερμέ.

γ΄ Λαζιστάν.
Ἕδρα *Ριζα*, 14,400 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ρίζης — Ἀτινᾶ — Χόπας.

δ΄ Ἀργυρουπόλεως (Γκιουμιοὺς-χανέ).
Ἕδρα *Ἀργυρούπολις*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀργυρουπόλεως — Κελκίτ — Σιράν — Τορούλ.

12 Νομαρχια Ερζερουμης

Ἔκτασις 49,700 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 615,700 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Ἐρζερούμ*** (Θεοδοσιούπολις), 43,000 κάτ. Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Ἐρζερούμης 444,000 κάτ.
Ἕδρα *Ἐρζερούμ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἐρζερούμης — Βαϊβούρδ — Τασινλὸρ — Χινὶς — Κεγή — Τερδζάν — Κεσκὴν — Ἐσπὲρ — Τουρτούμ — Ναμερβάν.

β΄ Ἐρζιντζάν, 122,000 κάτ.
Ἕδρα *Ἐρζιντζάν*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἐρζιντζάν — Κεμάχ — Ρεφαχιέ — Κουρῆ-τσαῖ — Πλουμὲρ.

γ΄ Βαγιαζήτ 79,700 κάτ.
Ἕδρα *Βαγιαζήτ* 4,000 κάτοικοι.

Περιλαμλάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βαγιαζήτ — Διαδὴν — Καρᾶ-κιλησέ — Ἀλασγέρδ — Δουτάκ.

13 Νομαρχια Μαμουρετ-ουλ-αζιζ

Ἔκτασις 32,900 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 575,200 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Μαμουρὲτ-οὐλ-ἀζίζ***, 14,373 κάτοικοι. Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Μαμουρὲτ-οὐλ-Ἀζίζ.
Ἕδρα *Μαμουρὲτ-οὐλ-Ἀζίζ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μαμουρὲτ-οὐλ-Ἀζίζ — Ἀραπκὴρ — Κεβὰν-μαδενί — Ἐγίν — Χαρπούτ — Πετούρκα.

β΄ Μαλατείας. Ἕδρα *Μαλάτεια*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μαλατείας — Χασὰν-Μανσούρ — Βεχεσνῆ — Ἀκτσὲ δὰγ — Κιάχτα.

γ΄ Δερσὴμ. Ἕδρα *Κχοζάτ*, 5,300 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Δερσὴμ — Μαγγὲρδ — Τσαρσαντζάκ — Τσεμὶς Γκεζὲκ-Κιζὶλ κιλισέ-Ὀβαρζάκ.

14 Νομαρχια Βιτλις

Ἔκτασις 27.100 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 398 700 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Βίτλις***, 20,000 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Βίτλις. Ἕδρα *Βίτλις*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βίτλις — Ἀχλάτ — Χεζὰν — Μουτική.

β΄ Μούς. Ἕδρα *Μοὺς* 30,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μούς — Μαλαγγέρδ — Βουλανίκ — Βάρτο — Σασούν.

γ΄ Σαάρδ. Ἕδρα *Σαάρδ*, 10,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σαὰρδ — Ἐρούχ — Πρεβάρη — Γάρζαν — Σερβάν.

δ΄ Γκένδζ. Ἕδρα *Γκένδζ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Γκένδζ — Δζαβὰκ-Δζούρ — Καλέβ.

15 Νομαρχια Διαρβεκιρ

Ἔκτασις 37.000 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 471.500 κάτ. — Πρωτεύουσα *Διαρβεκήρ*, 35.000 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Διαρβεκήρ. Ἕδρα *Διαρβεκὶρ* (Ἀμίδη).

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Διαρβεκίρ — Σιβρέκ — Σιλβάν — Λιτζὰ — Διρέκ — Βεσερῆ.

β΄ Μαρδὶν. Ἕδρα *Μαρδίν*, 27.000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μαρδίν — Μασιβίν — Δζιζερέ — Μεδιάτ — Ἀβινέ.

γ΄ Ἐργάνι Μαδέν.
Ἕδρα *Ἐργάνι Μαδέν*, 7.000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἐργάνι-Μαδέν — Πάλου — Τσερμίκ.

16 Νομαρχια Βαν

Ἔκτασις 39.300 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 379,800 κάτ. — Πρωτεύουσα *Βάν*, 30,000 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Βάν. Ἕδρα *Βάν*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βάν — Καρτσεγιὰν — Μαχμουδή — Σατὰκ — Ἀδ-οὐλ-δζεβάζ — Κεβὰς — Ἐρδζὶς — Βάργκερη — Μόκς.

β΄ Χεκιαρῆ. Ἕδρα *Ἐλβάκ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Χεκιαρῆ—Δζολαμέργ—Καβάρ—Σιμδινὰν—Μααμουρὲτ-οὐλ-Χαμίδ—Βέϊρ-οὐλ-Σεβάν.

17 Νομαρχια Χαλεπιου

Ἔκτασις 86,600 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 995,800 κάτ.—Πρωτεύουσα *Χαλέπιον*, 108,119 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις.

α΄ Χαλεπίου. Ἕδρα *Χαλέπιον*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀντιοχείας ἐπὶ Ταύρου (Ἀϊντάπ)—Γκελίς—Βιλάν—Ἀλεξανδρέττας (Ἰσκενδεροῦν)—Ἀντιοχείας (Ἀντάκια)—Χαρέμ-Δζίσρι-Σουγούρ—Ἐδιλίπ—Μααρὲτ οὐν-Νταμάν—Βὰβ-Δζουπούλ—Μουνβέτζ—Δζεβὲλ-Σιμάν—Ρικᾶ.

β΄ Οὔρφας. Ἕδρα *Οὔρφα* 55,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Οὔρφας—Ρούμκιλα—Σουρουὸζ—Βεϊρεδζὶκ—Χοράν.

γ΄ Μαράς. Ἕδρα *Μαρὰς* 52,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μαρὰς—Ἐλβεστὰν—Ζεϊτοὺν—Ἀνδρὶν—Παζαρδζίκ.

18 Νομαρχια Βηρυττου

Ἔκτασις 16,000 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 533,500 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Βηρυττός***, 140.000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Βηρυττοῦ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σάϊδας (Σιδῶνος)—Σοὺρ—Μερδζαγιούν.

β΄ Ἄκρης (Ἄκκα).

Ἕδρα *Σαὶν Ζὰν δ' ἄκρ* (Πτολεμαΐς), 2,300 κάτοικοι.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἄκρης—Καϊρᾶ—Τιβεριάδος—Σεφὶδ—Ναζαρέτ.

γ΄ Τριπόλεως Συρίας.

Ἕδρα *Τρίπολις*, 28,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Τριπόλεως—Σαφίτας—Ἀκκὰρ—Χασὰν-ἀλᾶ-Κιράδ.

δ΄ Λαοδικείας (Λατακιέ).

Ἕδρα *Λαοδίκεια*, 15,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Λαοδικείας—Δζέβελε—Μερκὰτ—Σελγιούν.

ε΄ Ναπλούς

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ναπλοὺς—Δζενὶν—Βένι-σαΐβ—Ζεμαΐν.

19 Νομαρχια Συριας

Ἔκτασις 95,900 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 719,500 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Δαμασκός***, 200,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Σὰμ-ι-σερίφ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βααλβὲκ (Ἡλιούπολις)—Βεκᾶ-οὐλ-ἀζὶζ—Βὰδ-οὐλ-ἀδζὲμ—Δούμα—Νεβὲκ—Χασβιὰ—Ρασιὰ—Ζεβδανί.

β΄ Χαμᾶς.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Χαμᾶς—Χὸμς—Σελιμιὲ—Χαμιδιέ.

γ΄ Χοράν.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Χοράν—Ἀδζλοὺν—Σεβιδὲ—Κάνιτρας—Βὰσρ-ἐλ-Χαρίρ—Δεριᾶ—Σελχὰδ—Ἄχορα.

δ΄ Μαάν. Ἕδρα *Μαάν*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Κὲρκ—Σοὺλδ—Μαάν—Τουφιλέ.

20 Διοικησις Λιβανου

Ἔκτασις 3,100 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 200,000 κάτ.—Ἕδρα διοικητοῦ: ***Βηρυττός***.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σουὺφ—Ματὶν—Κεσρεβὰν—Βιτρουὶν-Δζεζὶν—Κοκρᾶ—Ζαχλὲ—Δεῖρ-ἐλ-Καμάρ.

21 Διοικησις Ιερουσαλημ

Ἔκτασις 17,100 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 341,600 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Ἱερουσαλήμ***, 41,335 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἱερουσαλὴμ—Ἰόππης (Ἰάφας)—Βεῖρ-οὐσσαμποῦ—Γάζης—Χαλὴλ-οὐλ-ραχμάν.

22 Διοικησις Ζορ

Ἔκτασις 78,000 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 100,000 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Δεῖρ-ἐλ-Ζόρ***, 6,660 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ζὸρ—Ἀσου-ρὰ—Ρεῖς-οὐλ-Ἀβούκεμαλ—Ἀρβάν.

23 Νομαρχια Βαγδατιου

Ἔκτασις 141,300 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 614,000 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Βαγδάτη***, 180,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Βαγδάτης. Ἕδρα *Βαγδάτη*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βαγδάτης—Χορασὰν—Ἀζιζιὲ—Κιαζιμιέ—Δζεζιρέ—Δελίμ—Κιοὺτ-ἐλ-ἀμάρα—Χανεκίν—Μενδελῆ—Σαμάρας—Βέδραι—Ἰνέ.

β΄ Διβανιέ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Διβανιέ—Χαλέ—Σιμάβας—Σαμιέ.

γ΄ Κερβελά.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Κερβελά—Χινδιέ—Νεδζὲφ-ἐσράφ—Ρεζαρέ.

24 Νομαρχια Μοσουλης

Ἔκτασις 91,000 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 351,200 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Μοσούλη***, 60,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Μοσούλης. Ἕδρα *Μοσούλη*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μοσούλης—Ἀμαδιέ—Ζάχου—Δεζούκ—Ἄκρας—Σινδζάρ—Ζιβάρ.

β΄ Κερκούκ. Ἕδρα *Κερκούκ*. 10,000κ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Κερκούκ—Ρεβανδάζ—Κιοϊσενδζίκ—Ρανιέ—Ἐρβίλ (Ἄρβηλα)—Σαλαχιέ.

γ΄ Σουλεϋμανιέ.

Ἕδρα *Σουλεϋμανιέ*, 6,500 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σουλεϋμανιέ—Κουλανπάρ—Μαμουρὲτ-οὐλ-Χαμίδ—Παζιάν—Σέχρι-παζάρ.

25 Νομαρχια Βασσορας

Ἔκτασις 108,800 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 433,000 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Βασσόρα***, 20,300 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Βασσόρας. Ἕδρα *Βασσόρα*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βασσόρας—Γουρνᾶ—Κεβιέτ.

β΄ Μουντεφίκ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μουντεφὶκ—Σέβκ-οὐλ-σεγιούχ—Σατρά—Χῆ.

γ΄ Νεδζέδ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Νεδζέδ—Κατήφ—Κατάρ.

δ΄ Ἀμάρας.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀμάρας—Σατρὲτ-οὐλ-Ἀμάρα—Ζεβίρ—Δουβρίδζ.

26 Νομαρχια Χετζαζης

Ἔκτασις 250,000 □ χιλιάμ.—Πληθυσμὸς 300,000 κάτ.—Πρωτεύουσα ***Μέκκα***, 80,000 κάτ.—Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις:

Δζέδδας—Λήθ—Γιάμβας—Ραβούκ-ἐλ-βέλγ.

Σανδζάκιον Μεδινᾶς μετὰ τῶν ὑποδιοικήσεων Μεδινᾶς καὶ Ταΐφ.

27 Νομαρχια Υεμενης

Ἔκτασις 191,100 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 750,000 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Σαναᾶ***, 60,000 κάτ. — Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις:

α΄ Σαναᾶς. Ἕδρα *Σαναᾶ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σαναᾶς—Χεράζ — Κιοκβάν — Ἐνίς—Χαδζέ – Ζεμάρ—Γερίμι – Γεδᾶ — Ἀμιράν.

β΄ Χοδεΐδας.

Ἕδρα *Χοδεΐδα*, 50,000 κάτ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Χοδεΐδας — Ζεβίδ — Λεχιέ — Ζιδιέ — Δζεβὲλ-Ριμᾶ — Χαδζούρ — Βέϊτ-οὐλφακιέ—Βαδζίλ—Ἀβοὺ-ἀρίς.

γ΄ Ἀσήρ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ἀσὴρ—Μεχαΐλ—Ρεδζὰλ-Ἐλμᾶ— Βένι-Σεχὶρ—Γαμὲδ—Ζαβιὰ—Κονφιδά.

δ΄ Ταΐζ.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Ταΐζ—Ἰβ—Ἐδεΐν—Κατεβὲ—Χιδζριὲ—Μόκας.

Γ΄ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ[1]

1 Νομαρχια Τριπολεως

Ἔκτασις[1] 1.033.000 □ χιλιάμ. — Πληθυσμὸς 1.000.000 κάτ. — Πρωτεύουσα ***Τρίπολις***, 35.000 κάτ. Περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις.

α΄ Τριπόλεως Ἀφρικῆς
Ἕδρα *Τρίπολις*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Τριπόλεως—Κοὺκ-Ὀγλοῦ — Γιριάν—Οὐρφήλης—Τερχουνέ—Ζαβιέ—Ζεβαρέ—Ἀδζιλάτ.

β΄ Χόμς. Ἕδρα *Χόμς*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Μισὶρ-Ἀδᾶ — Ζαλεδίν — Μισλάτας—Σέρτ.

γ΄ Δζεβὲλ-Γαρμπί.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Γαδαμές—Ναλούτ—Φεσσάτου--Χούς.

δ΄ Φεζάν. Ἕδρα *Μουρζούκ*.

Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Σεβκενέ—Σατῆ—Γάτ.

2 Διοικησις Βεγγαζης

Πρωτεύουσα ***Βεγγάζη***, 20.000 κάτ. —Περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις: Βεγγάζης—Δερνέ—Μιράδζ—Οὐδζελὲ—Δζαλοῦ.

1. Συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διοικήσεως Βεγγάζης.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. Κ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Γαλατᾶ, ὁδὸς Μουμχανέ, Γιαλδὶζ Χάν.

Μελέτη καὶ ἵδρυσις ἐργοστασίων παντὸς εἴδους. — Τοπογραφικαὶ μελέται. — Προμήθεια καὶ τοποθέτησις ἀτμομηχανῶν πάσης χρήσεως. — Ἐγκαθίδρυσις σωλήνων ἀερισμοῦ, θερμάνσεως κλπ. κατὰ τὰ νεώτερα συστήματα. — Σχέδια, ἐκθέσεις, προεκτιμήσεις κλπ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν.

(Ἴδε δευτέραν σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου).

ΣΑΜΟΣ

Ἔκτασις: 650 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Πληθυσμός: 52.775.

Πρωτεύουσα: **Βαθύ**, 4 200 κάτοικοι.

ΚΡΗΤΗ

Ἔκτασις: 8.618 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Πληθυσμός: 301.273.

Πρωτεύουσα: **Χανία**, 20.000 κάτοικοι.

ΚΥΠΡΟΣ

Ἔκτασις: 9.600 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Πληθυσμός: 211.000.

Πρωτεύουσα: **Λευκωσία**, 16.000 κάτοικοι.

ΤΥΝΗΣΙΑ

Πληθυσμός: 1.500.000. Πρωτεύουσα: **Τύνις.**

ΒΟΣΝΙΑ

Πληθυσμός: 1.200.000. Κυριωτέρα πόλις: **Σεράγεβον.**

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ

Πληθυσμός: 200.000. Κυριωτέρα πόλις: **Μοστάρ.**

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΑΚΗ

Πρώην τοῦ τῆς Θεολογίας. Διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας.
Διευθυντοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ Ὑφηγητοῦ
τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Η ΜΟΝΗ ΔΑΦΝΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ

Ἱστορικαὶ καὶ ἀρχαιολογικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς περιωνύμου μονῆς καὶ περιγραφὴ τῶν ψηφοθετημάτων τοῦ ναοῦ, μετ' εἰκόνων πολλῶν καὶ σχημάτων.

Ἐν Ἀθήναις 1889. Τιμᾶται δρ. 5.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΠΡΩΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ σχημάτων.

Περιγραφὴ τῶν ἁγιογραφικῶν παραστάσεων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ μέχρι τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Ἐν Ἀθήναις 1896. Τιμᾶται δρ. 4.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΝ

Λόγος εἰσιτήριος ρηθεὶς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 25 Νοεμβρίου 1896.

ΕΡΓΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Εὐχαὶ ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν προσελεύσει τῆς Α. Υ. τῆς Βασιλόπαιδος Σοφίας καὶ ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν Σεπτῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος, ἐν τέλει δὲ ἡ Ἀμβροσιανὴ δοξολογία μετὰ μουσικῆς.

Ἐν Ἀθήναις 1893. Τιμᾶται δρ. 2

ΜΕΛΕΤΑΙ, ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

τῶν ἐτῶν 1892 καὶ 1893 μετὰ πολλῶν σχημάτων, εἰκόνων καὶ δύο φωτοτυπικῶν κατόψεων τῆς ἐν Ἀθήναις Μονῆς τῆς Φιλοθέης.

Ἐν Ἀθήναις 1894. Τιμᾶται δρ. 4.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΘΕΙΡΣΙΟΥ

Ἐν Ἀθήναις 1891. Τιμᾶται λεπτῶν 30.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 20,000,000 *(κατατεθειμένον) διηρημένον*
εἰς 20,000 μετοχὰς πρὸς δρ. 1000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡΑΧ. 11,500,000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΑΙ
ΙΩ. ΑΡ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ
ΙΩ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ν. Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ, ΑΛΕΞ. ΣΚΟΥΖΕΣ, Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ, Δ. ΒΑΛΑΣΗΣ.
Α. ΠΑΠΠΟΥΛΙΑΦ, ΑΛΕΞ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σῶ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, ΣΤΕΦ. ΣΤΡΙΩΤΗΣ, ΓΕΡ. ΚΟΥΠΠΑΣ,
Σ. Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΡΕΤΣΙΝΑΣ.

Βασιλικὸς ἐπίτροπος, **Α. ΒΑΜΠΑΣ.**

ΕΔΡΑ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, ΑΡΙΘ. 186.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Πάτραις, Πειραιεῖ, Καλάμαις, Πύργῳ, Βόλῳ, Σύρῳ, Αἰγίῳ, Κορίνθῳ, Κυπαρισσίᾳ, Λαμίᾳ, Μεσσολογγίῳ, Λαρίσῃ, Τριπόλει, Ἄρτῃ, Ἀγρινίῳ, Ἀμφίσσῃ, Γυθείῳ, Τρικάλοις, Λεβαδείᾳ, Καρδίτσῃ, Ναυπλίῳ, Πύλῳ, Σπάρτῃ, Χαλκίδι, Λευκάδι, Ἀταλάντῃ, Δημητσάνῃ, Καλαβρύτοις, Μεγαλοπόλει, Ναυπάκτῳ, Πόρῳ, Θήβαις.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεξοφλήσεις συναλλαγματικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν γραμματίων.
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας.
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων ἁπλᾶ χρεωλυτικὰ καὶ ἐπ' ἀνοικτῷ λ/σμῷ.
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων τρίμηνα καὶ ἐπ' ἀνοικτῷ λ/σμῷ.
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων.
Δάνεια ἁπλᾶ καὶ χρεωλυτικὰ πρὸς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομ. πρόσωπα.
Καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ.
Καταθέσεις ἄνευ τόκου.
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου.
Παρακαταθῆκαι εἰς μεταλλικόν.
Ἔκδοσις τραπεζικῶν γραμματίων.
Ὑπηρεσία ἐθνικῶν δανείων.
Φύλαξις χρηματογράφων, κιβωτίων, ἀκατεργάστων τεμαχίων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ παντὸς εἴδους χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων πραγμάτων.
Ἔκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Ἔκδοσις τηλεγραφικῶν ἐπιταγῶν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ, ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

Δρ. 18,418,000

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΑ ΕΝ ΤΩ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΩ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΝΗΡΧΟΝΤΟ ΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1901 ΕΙΣ

Δρ. 87,765,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Ἀλεξανδρείᾳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἐναποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 % ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ *Ταμιευτηρίῳ* της καταθέσεις, ***ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν***, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chêques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια Πληρόνει τόκον:

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ..... 3 %
» » » μετὰ ἓξ μῆνας..... 3 ½ %
» » » μετὰ ἓν ἔτος ..... 4 %
» » » μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 %

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1894 Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

(ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΕΙΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ)

(Ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς)

(Τυχοῦσα χρυσοῦ Βραβείου ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Λαρίσης)

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΣΧΟΛΑΙ

ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ — ΕΜΠΟΡΙΚΗ — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

(μετὰ Ἐλαιουργικοῦ καὶ Ζυμοτεχνικοῦ τμήματος)

ΓΕΩΡΓΙΚΗ — ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ καὶ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

(ἴδε σελ. 347).

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

"HERMES PROVISION STORES„

TIMONELLI BROTHERS

Bangkok — Siam

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΙΜΟΝΕΛΛΗ

Ἐν ΒΑΓΚΩΚΗι τοῦ ΣΙΑΜ

Ἱδρυθέντα τῷ 1892 ὑπὸ Χρ. Τιμονέλλη.

ΕΔΩΔΙΜΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

ΥΑΛΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Πρόθυμος καὶ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις πάσης παραγγελίας.

Προμήθεια σησαμίων, ἀνανάδων, δερμάτων, κανέλλας, πιπέρεως, ὀρύζης, ξυλικῆς καὶ ἀρωματικῶν προϊόντων.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Timonelli Outfitting Company

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΛΕΞΗΛΙΑ, ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΔΕΣ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ κλπ., κλπ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΣΚΕΥΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. *Ἀλέξ. Θρ. Ζαΐμης*, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν· *Φωκίων Νέγρης*, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν· *Ν. Τριανταφυλλάκος*, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν· *Κ. Τοπάλης*, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης· *Ἀντ. Μομφεράτος*, ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως· *Γεώργ. Κόρπας*, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ναυτικῶν

ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ (ὁδὸς Μητροπόλεως). Τμηματάρχαι: *Πολιτικοῦ*, Δημ. Πανᾶς. *Συμβατικοῦ*, Βασίλ. Νάζος. *Προξενικοῦ*, Γεώργ. Παπαγεωργιάδης. *Λογιστικοῦ*, Εὐθ. Μαργέλλος. *Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ Παρασήμων*, Ἀλέξ. Γρηγοριάδης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (ὁδὸς Σταδίου). Τμηματάρχαι: *Δημοσίων Κτημάτων*, Δημήτρ. Γεωργαντόπουλος. *Ἀμέσων φόρων*, Δημοσθ. Ρουσόπουλος. *Ἐμμέσων φόρων*, Γ. Ἀνδρικόπουλος. *Εἰδικοῦ Λογιστηρίου*, Θ. Καραθάνος. *Εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων*, Χ. Βουγιούκας. *Δημοσίων χρεῶν*, Θεόδ. Λάζος. *Μεταλλείων καὶ Μονοπωλίων*, Π. Γούναρης. *Δασῶν*, Κ. Σάμιος. Διευθυνταὶ γραφείων: *Γενικοῦ Λογιστηρίου*, Κωνστ. Τσακωνόπουλος. *Ἀρχείου*, Γ. Κόλιας. *Στατιστικῆς*, Κ. Παναγιωτίδης. *Ἐθνικοῦ Σφραγιστηρίου*, Ι. Πατρίκιος. *Διεκπεραιώσεως*, Δημ. Μπαρλᾶς. *Ἐθν. Τυπογραφείου*, Σωκρ. Σκιαδᾶς. *Γεωμετρικοῦ*, Σ. Κάσταλης. *Μεταφραστικοῦ*, Μηλιώτης. *Κεντρικοῦ ταμείου*, Κλεισθένης Καλογερῆς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (ὁδὸς Σταδίου καὶ Δραγατσανίου). Τμηματάρχαι: *Διοικητικοῦ*, Σῖμος Μπαλάνος. *Δημοτικοῦ*, καὶ *Ὑγειονομικοῦ*, Ἄγγ. Ἀγγελίδης. *Δημοσίας οἰκονομίας*, Ἠλίας Λιακόπουλος. *Δημοσίας ἀσφαλείας*, Διονύσιος Ματθιόπουλος. *Λογιστικοῦ*, Ἀγ. Νέγκας. *Γεωργικοῦ*, Ἀριστ. Βαμπᾶς.

Διεύθυνσις Δημοσίων Ἔργων. *Διευθυντής*, Μιχαὴλ Σάουρτ. Τμηματάρχαι: *Ὁδοποιΐας*, Ἠλίας Βερόπουλος. *Ὑδραυλικῶν καὶ λιμενικῶν ἔργων*, Γ. Χρυσοχόος. *Σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων*. *Ἀπαλλοτριώσεων τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταλαμβανομένων κτημάτων*, Ἰω. Ἀργυρόπουλος. *Ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων πόλεων, ἐξυγιάνσεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ*, Σ. Κακιούζης. Διευ-

θυνται γραφείων: *Διοικητικοῦ λιμένων*, Ἰω. Μαργαρίτης. *Δικαστικοῦ*, Ἀλ. Μαυρειδόπουλος. *Προσωπικοῦ*, Παῦλος Σκαλιστήρης. *Διεκπεραιώσεως*, Νικ. Κίτσος.

Υπουργειον της Δικαιοσυνης (ὁδὸς Ἑρμοῦ). **Τμηματάρχαι**: *Λογιστηρίου*, Ἀπόστ. Κλεώπας. *Χαρίτων καὶ Στατιστικῆς*, Ἀρις. Πετσάλης. *Φυλακῶν*, Θεόδοτος Γεννάδης. *Διεκπεραιώσεως*, Ἰω. Σ. Νικολαΐδης. *Ἀρχείου*, Ι. Κυριακός.

Ἄρειος Πάγος (ὁδὸς Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου). *Πρόεδρος*, Κ. Σημαντήρας. *Ἀντιπρόεδρος*, Μ. Διγενῆς. *Εἰσαγγελεύς*, Δημήτρ. Τσιβανόπουλος. *Ἀντεισαγγελεύς*, Κ. Μανιάκης.

Υπουργειον των Εκκλησιαστικων και της Δημοσιας Εκπαιδευσεως (ὁδὸς Σταδίου). *Γεν. Γραμματεύς*, Κολλυβᾶς. **Τμηματάρχαι**: *Λογιστηρίου*, Ἀντ. Πρέκκας. *Στατιστικῆς*, Στέφ. Παρίσης. *Ἐκκλησιαστικῶν*, Ἰωάν. Βορτσέλας. *Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως*, Μίνως Λάππας. *Μέσης Ἐκπαιδεύσεως*, Ἰω. Βορτσέλας. *Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων*, Φίλιπ. Γεωργαντᾶς. *Γενικὸς Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων*, Παναγ. Καββαδίας.

Υπουργειον των Στρατιωτικων. (ὁδὸς Ἀκαδημίας). Ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς τμημάτων, ὧν προΐστανται ἀνώτεροι ἀξιωματικοί· α′ *Τμῆμα Προσωπικοῦ*, β′ *Δικαστικόν*, γ′ *Στρατολογίας καὶ Στατιστικῆς*, δ′ *Προμηθειῶν*, ε′ *Οἰκονομικόν*, ς′ *Μηχανικοῦ*, ζ′ *Πεζικοῦ*, η′ *Πυροβολικοῦ* (εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ἐφορεῖαι τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἐπιτήρησις τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν), θ′ *Ὑγειονομικόν*, ι′ *Δημοσίας ἀσφαλείας*, ια′ *Ἀρχηγεῖον χωροφυλακῆς*.

Τὸ τμῆμα τοῦ ὑπικοῦ ὑπάγεται εἰς τὸ α′ τμῆμα τῆς διευθύνσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ διοίκησις τοῦ στρατοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν, ἧς προΐσταται ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος. Αἱ σχέσεις τῆς Γεν. Διοικήσεως πρὸς τὸ Ὑπουργ. τῶν Στρατιωτικῶν κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ.

Υπουργειον των Ναυτικων (ὁδὸς Νομισματοκοπείου). **Τμήματα**: *Προσωπικοῦ*, *Ὑλικοῦ*, *Ἐμπορικῆς ναυτιλίας*, *Εἰδικοῦ λογιστηρίου*, *Φάρων καὶ φανῶν*, *Ναυπηγικοῦ*, *Πυροβολικοῦ*, *Ἀτμομηχανῶν*, *Τηλεγραφείου*.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Αγγλιας (ὁδὸς Δραγατσανίου, 11). **Sir E. H. Egerton**, *πρεσβευτής*. Arthur Leveson Gower, *Α′ γραμματεύς*.

Αυστροουγγαριας (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, 75). **E. Burian de Rajecz**, *πρεσβευτής*. Comte Wisniewski de Wisniewo, *σύμβουλος γραμματεύς*. Otto Fraus, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*. R. Oppenheimer. *πρόξενος* (ἐν Πειραιεῖ).

Βελγιου (ὁδὸς Ἀκαδημίας, 24). **Baron Guillaume**, *πρεσβευτής*. L. Rosseels, *πρόξενος*.

Βενεζουελας E. Serpieri, *πρόξενος* (ἐν Πειραιεῖ).

Βουλγαριας (ὁδὸς Ἀχαρνῶν). ***Μ. Π. Δημητρώφ***, *διπλωματικὸς πράκτωρ*. Ἰβ. Χαμαμδζίεφ, *Α′ γραμματεύς*.

Βραζιλιας (ὁδὸς Φιλελλήνων). Π. Σ. Βασιλόπουλος, *πρόξενος*.

Γαλλιας (Λεωφόρος Κηφισίας). **Comte d' Ormesson**, *πρεσβευτής*, L. Maurouard. *Α′ γραμματεύς*. Capitaine de Wimpffen, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*. Α. Κανελλόπουλος, *διερμην*. Girodrouz, *πρόξενος*. Feraldi, *πρόξενος* (ἐν Πειραιεῖ).

Γερμανιας (ὁδὸς Ἀκαδημίας, 17). **Baron von Plessen Cronstern**, *πρεσβευτής*. Baron von Griesinger, *Α′ γραμματεύς*. Dr O. Luders, *γενικὸς πρόξενος*.

Δανιας. Λεωνίδας Χατζηδημητρίου, *γεν. πρόξενος*.

Ελβετιας, L. Schneider, *πρόξενος*.

Ηνωμενων Πολιτειων (ὁδὸς Σόλωνος καὶ Ἀγχέσμου). **K. J. Francis**, *πρεσβευτής*. Jos. H. Dorst, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*. G. Hortou, *γεν. πρόξενος*. J. Manett, *ὑποπρόξενος*.

Ισπανιας, **Marquis de Camposagrado**, *πρεσβευτής* (διατελῶν τοιοῦτος καὶ παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ). Ἐπιτετραμμένος, Soler

Βραζιλιας (ὁδὸς Φιλελλήνων, 23). **Duc d'Avarna**, *πρεσβευτής*. Chev. A. Nobili, *Α′ γραμματεύς*. Colonel Signiorile, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*. E. Bonelli, *πρόξενος* (ἐν Πειραιεῖ).

Ολλανδιας (ὁδὸς Ἱπποκράτους). **P. H. van Lenepp**, *πρεσβευτής*.

Πορτογαλλιας, N. Sellas, *πρόξενος*.

Ρουμανιας (ὁδὸς Βησσαρίωνος, 10). ***Νάνος***, *πρεσβευτής*. Α. Καλλέργης, *πρόξενος*.

Ρωσιας (ὁδὸς Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ, 7). **Ch. Onou**, *πρεσβευτής*. A. Smirnow, *Α′ γραμματεύς*. Major E. Kalnine, *στρατιωτικὸς ἀκόλουθος*. A. Troïansky, *πρόξενος* (ἐν Πειραιεῖ).

Σερβιας (ὁδὸς Σουρμέλη). ***Μπύστιβιτς***, *πρεσβευτής*. Π. Ὀριγώνης, *γεν. πρόξενος* (ἐν Πειραιεῖ).

Τουρκιας (Λεωφόρος Ἀμαλίας). ***Ριφαὰτ βέης***, *πρεσβευτής*. Μαζχὰρ βέης, *Α′ γραμματεύς*. Δζεβὰτ βέης, *Β′ γραμματεύς*. Ραοὺφ ἐφ., *Γ′ γραμματεύς*. Ἰχσὰν Χουσνῆ βέης, *γεν. πρόξενος*.

ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΗι ΑΛΛΟΔΑΠΗι

Εν Αγγλιαι. (Μεγάλη Βρετανία). *Ἐπιτετραμμένος* ἐν Λονδίνῳ, ***Δ. Μεταξᾶς***. *Γεν. πρόξενος* ἐν Λονδίνῳ, Λέων Μ. Μεσσηνέζης. **Προξενεῖα**: εἰς Cardif. Ἀλ. Βαρατάσης. Dublin, Th. Offaren. Edimbourg, Τ. Ψημένος. Glascow, Γ. Τομπάζης. Liberpool, Ν. Μαλανδρῖνος. Malte, Ι. Παπαδιαμαντόπουλος. Manchester, Σ. Χατζόπουλος. **Ὑποπροξενεῖα**: ἐν Bellast, Birmingham, Bombay, Bristol, Cork, Cowes, Darmouth, Douvres, Falmouth, Gibraltar, Hall, Kingsline, Leith, Newcastle, Newport, Plymouth, Portsmouth, Southampton, Sunderland, Swansea.

Εν Αυστροουγγαριαι, *Ἐπιτετραμμένος* ἐν Βιέννῃ, ***Γρηγ. Μᾶνος***. **Γεν. Προξενεῖα**: ἐν Βιέννῃ, Γ. Μεταξᾶς. Πέστῃ, Π. Χαρίσης. Τεργέστῃ, Λ. Βιττούρης. **Προξενεῖα**: εἰς Carlsbad, Oscar Kraus. Fiume, Α. Ραυτόπουλος. Σεβένικον, Ι. Βαπτιστής. Spalatro, V. Kataligné.

Εν Βελγιωι. *Γεν. πρόξενος* εἰς Βρυξέλλας, Prosper Mulle. **Προξενεῖα**: εἰς Ἀμβέρσην, Ν. Μαυρουδῆς. Loubaine,

N. Breithof. Charleroi, Fl Laubert. Ὑποπροξενεῖα: εἰς Gand, Liège, Maline, Mons, Ostende, Tournais, Verviers.

Ἐν Βουλγαρίᾳ. *Διπλωματικὸς πράκτωρ* ἐν Σοφίᾳ, ***Ε. Ζαλοκώστας.*** *Γενικὸς πρόξενος*, εἰς Φιλιππούπολιν, Πάλλης. *Πρόξενος* εἰς Βάρναν, Β. Διγενῆς. Ὑποπροξενεῖα: εἰς Πύργον, Σπ. Σκιαδαρέσης. Ρουσισούκιον, Ν. Μπατιστᾶτος. Στενήμαχον, Γ. Μουσαῖος. Βαλτζίκιον, Ι. Κούππας.

Ἐν Γαλλίᾳ. *Πρεσβευτὴς* ἐν Παρισίοις, ***Ν. Π. Δεληγιάννης.*** Γεν. **Προξενεῖα**: εἰς Παρισίους, Λ Χατζόπουλος. Μασαλίαν, Ι. Ρικάκης. **Προξενεῖα**: εἰς Ἀλγέριον, Delacroix Bordeaux, E. Richon Cannes, I. Κουτουμᾶς. Cherbourg, P. Flamary. Dunkerque, G. Feron. Havre, M. Cremer. Lyon, J. Artaud. Nice, F. Poullan. Rouen, Γ. Παππᾶς. St Etienne, S. Mulsand. Toulon,..... Tunis, A. Παπαδιαμαντόπουλος. Ὑποπροξενεῖα: εἰς Bastia, Beziers, Boulogne, Brest, Calais, Cassis, Cette, Cognae, Dieppe, Lodeve, Menton, Montpellier, Nantes, St Louis, St Nazaire, Sfax, Vichy.

Ἐν Γερμανίᾳ. *Πρεσβευτὴς* ἐν Βερολίνῳ, ***Κλέων Ραγκαβῆς.*** Γεν. **Προξενεῖα**: εἰς Βερολῖνον, R. Adelssen. Ἀμβοῦργον, J. Kothe. Μόναχον, Bon W. de Pechmann. Stuttgard, A. Rueff Frankfort, E. Kopp. **Προξενεῖα** εἰς: Altona, Π. Παρσούλης, Brême, C. Marved Carlsruhe, J. Tunna. Cologne, Bon A. von der Heydt Darmstadt, E. Kopp. Dresde. H. Graesse. Kœnigsberg. F. Dick. Leipzig, Φ. Ναούμ. Mannheim, J. E. Menzer. Wurzbourg, F. K. Ott. Ὑποπροξενεῖον εἰς: Stettin, L. Manasse.

Ἐν Δανίᾳ. *Γεν. πρόξενος* εἰς Κοπεγχάγην, V. C. Thalbitzer.

Ἐν Ἑλβετίᾳ. Γεν. **Προξενεῖα** εἰς: Βέρνην, F de Crue. Γενεύην, G. de Stoutz. Ζυρίχην, E. Vogel.

Ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις. Γεν. **Προξενεῖα** εἰς: Νέαν Ὑόρκην, Δ. Μπότασης. Σικάγον, Ch. Hutchinson. **Προξενεῖα** εἰς: Ἀβάνην (Κούβας), Alfred Labarrère. Βοστώνην, Τιμογένης. Ἁγ. Φραγκῖσκον, E. Galicia. Φιλαδέλφειαν, S. Welsh. Ὑποπροξενεῖα εἰς: Baltimore, Nouvelle Orleans, Saint Louis, Norfolk

Ἐν Ἱσπανίᾳ. Γεν. **Προξενεῖον** εἰς: Μαδρίτην..... **Προξενεῖα** εἰς: Βαρκελώνην, Π. Δ. Μουτσόπουλος. Cadix, H. Macpherson. Malaga, C Huelin. Ὑποπροξενεῖα εἰς: Algéziras, Alicante, Bilbao, Carthagène, Garrucha de Verra, Majorpue, Santander, Seville, Tarragona, Valence, Vigo.

Ἐν Ἰταλίᾳ. *Ἐπιτετραμμένος* ἐν Ρώμῃ, ***Μητσόπουλος.*** Γεν. **Προξενεῖα** εἰς: Ρώμην, Don R. Ruspoli. Νεάπολιν, Ι. Τυπάλδος. Φλωρεντίαν, N. Olivetti. **Προξενεῖα** εἰς: Ancône, G. Novelli. Bari, G. Caputi. Brindisi, Σπ. Κοκωτός. Castellamare, Σ. Φωκᾶς. Gênes, Χρονόπουλος. Κατάνην, Ι. Καρβελᾶς. Λιβόρνον, Δεϊμέζης Μεσσήνην, Π. Σκοῦφος. Milan, E. Ράβας. Palerme, Francesco d' Ondes. San-Rémo, B. Rizio Turin, A. Tubini. Venise, T. Φορέστης. Ὑποπροξενεῖα εἰς: Barletta, Cagliari, Catanzaro, Civita-Vecchia, Gallipoli, Girgenti, Porto-Ferrajo, Ravenne, Sassari, Syracuse.

Ἐν Κύπρῳ. **Προξενεῖον** εἰς: Λάρνακα, Ναπολ. Μπέτσος.

Ἐν Μαυροβουνίῳ. *Ἐπιτετραμμένος* ἐν Κεττίγνῃ, ***Ἰάκωβος Ἀργυρόπουλος.*** *Γεν. πρόξενος* Ἀλ. Λογοθέτης.

Ἐν Ὁλλανδίᾳ. Γεν. **Προξενεῖον** εἰς: Amsterdam, R. Lehmann. **Προξενεῖον** εἰς: Rotterdam, F. Cohen.

Ἐν Πορτογαλλίᾳ. Γεν. **Προξενεῖον** εἰς: Lisbonne, J. W. H. Bleck. **Προξενεῖα** εἰς: Μαδέραν, F. de Bianchi. Ὀπόρτον, A. R. Valente Allen.

Ἐν Ρουμανίᾳ. *Πρεσβευτὴς* ἐν Βουκουρεστίῳ, ***Γ. Α. Ἀργυρόπουλος.*** **Προξενεῖα** εἰς: Βραΐλαν, Μ. Σπηλιωτάκης. Γαλάζιον, Δ. Κυμπρίτης. Ἰάσιον, Σ. Κρητικός. Τούλτσαν..... Ὑποπροξενεῖα εἰς: Γιούργεβον, Χρ. Βάρναλης. Κωνστάντσαν, Α. Μεταξᾶς. Σουλινᾶν, Ι. Ἰωσήφ.

Ἐν Ρωσίᾳ. *Ἐπιτετραμμένος* ἐν Πετρουπόλει, ***Ἀλεξανδρόπουλος.*** Γεν. **Προξενεῖα** εἰς: Πετρούπολιν, Δ. Σπυριδονώφ. Ὀδησσόν, Γ. Φοντάνας. **Προξενεῖα** εἰς: Βατούμ, Α. Παυλίδης. Κίεβον, Π. Γρυπάρης. Κισνόβιον, Ξ. Συνοδινός. Μόσχαν, Στ. Σάκωφ. Σεβαστούπολιν, Ν. Γρυπάρης. Ταϊγάνιον, Γ. Φιλήμων. Ὑποπροξενεῖα εἰς: Βερδιάνσκαν, Ι. Ἰωσήφ. Θεοδοσίαν, Α. Σολομός. Ἰσμαηλίαν, Ν. Βατιστᾶτος. Νοβοροσίσκην, Κ. Ψαρρός. Κέρτσιον, Φ. Σενόν. Πότιον, Νικ. Ἀργυρόπουλος.

Ἐν Σερβίᾳ. *Ἐπιτετραμμένος* ἐν Βελιγραδίῳ, ***Ι. Ρικάκης.***

Ἐν Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ. Γεν. **Προξενεῖον** εἰς: Στοκχόλμην, E Uddemberg. **Προξενεῖον** εἰς: Χριστιανίαν, Otto Holter.

Ἐν Τουρκίᾳ. *Πρεσβευτὴς* ἐν Κωνσταντινουπόλει, ***Ν. Μαυροκορδᾶτος*** (περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας, ἴδε σελ. 254). Γεν. **Προξενεῖα** εἰς: Κωνσταντινούπολιν, Ε. Φίλων. Βηρυττόν, Ν. Λόντος. Θεσσαλονίκην, Ε. Εὐγενιάδης, (Ξυδάκης, *ὑποπρόξενος*). Ἱερουσαλήμ, Ι. Ἀλεξανδρόπουλος. Ἰωάννινα, Ἀρμ. Ποττέν. Σμύρνην, Στ. Ἀντωνόπουλος. **Προξενεῖα** εἰς: Ἀδριανούπολιν, Μιχ. Νικολάου. Ἀργυρόκαστρον, Ι. Ζουλούμης. Αὐλῶνα, Σπ. Δάτσικας. Βεράτιον, Χριστόδουλος Νομικός. Ἐλασσῶνα, Λάμπρος Ἐνυάλης. Ἐλμπασανιον, Κων. Μαυρομιχάλης. Κορυτσᾶν,..... ..... Μοναστήριον, Σταμ. Κιοζές, Πρέβεζαν, Γ. Γιαννόπουλος. Ρόδον, Ἀγαμ. Πετρινός. Σάμον, Ι. Καλούτσης. Σέρρας, Ι. Στουρνάρας. Σκόδραν, Κ. Κυπραῖος. Σκόπεια, Παπαπαύλου. Τραπεζοῦντα, Διον. Βιτάλης. Χίον, Ν. Φουντούλης. Ὑποπροξενεῖα εἰς: Ἀϊδίνιον,..... Ἀμισόν,..... Ἀττάλειαν, Δ. Μαυρομιχάλης. Βεγγάζην,..... Βρύουλλα, Βερενίκης. Δαρδανέλλια, Γ. Σπεράντζος. Δεδέ-ἀγάτς, Ν. Μπάρακλης. Δυρράχιον, Χ. Α. Καβαλλιεράτος. Καβάλλαν, Γ. Σάρρος. Κυδωνίας, Κ. Ταρσῆς. Μαγνησίαν, Γουλούζας. Μερσίνην, Β. Α. Μομφερράτος. Μιτυλήνην, Ν. Σουΐδας. Νικομήδειαν, ... Προῦσαν, Π. Τζαννέτος. Ραιδεστόν, Μ. Παρίσης. Τρίπολιν Βαρβαρίας,..... Φιλιππιάδα,.....

Ἐν Αἰγύπτῳ. *Πολιτικὸς πράκτωρ καὶ γεν. πρόξενος* ἐν Καΐρῳ, ***Ι. Γρυπάρης.*** *Α' γραμματεύς*, Π. Σκάσης. Γεν. **Προξενεῖον** εἰς Ἀλεξάνδρειαν, *γεν. πρόξενος*, Ν. Σκωτίδης· *Α γραμματεύς*, Ἀπ. Σανόπουλος. **Προξενεῖον** εἰς Πὸρτ-Σάϊδ, Π. Παππαδάκης. Ὑποπροξενεῖα εἰς: Ἀσιούτ, Α. Βατακιώτης. Ζαγαζίκιον, Ν. Γολεμᾶς. Μανσούραν, Σαχτούρης. Σουέζ, Γ. Μανωλάκης. Τάνταν, Κ. Κολοκοτρώνης.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΣΗΜΑΝΣΕΩΣ ΔΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Α') Ὑποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὸν κατωτέρω πίνακα τὰ συμβόλαια παντὸς εἴδους περὶ κτημάτων, χρημάτων, ἀξιῶν, ὑπηρεσιῶν, τὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ μεταξὺ τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων, δημοσίων καταστημάτων, συντεχνιῶν καὶ σωματείων ἀνταλασσόμενα· αἱ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα διδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις, οἱ διορισμοὶ ἁπάντων τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν λειτουργῶν, ὡς καὶ αἱ ἐξοφλήσεις τῶν μισθῶν καὶ παντὸς εἴδους ἀπολαβῶν αὐτῶν:

0.10	λεπ.	ἐπὶ	ἀξίας	μέχρι	δρ.	10
0.50	»	»	»	»	»	50
1.—	δρ.	»	»	»	»	150
2.—	»	»	»	»	»	300
3.—	»	»	»	»	»	450
4.—	»	»	»	»	»	600
5.—	»	»	»	»	»	750
6.—	»	»	»	»	»	900
7.—	»	»	»	»	»	1,050
8.—	»	»	»	»	»	1,200
9.—	»	»	»	»	»	1,350
10.—	»	»	»	»	»	1,500
15.—	»	»	»	»	»	2,250
20.—	»	»	»	»	»	3,000
25.—	»	»	»	»	»	3,750
30.—	»	»	»	»	»	4,500
40.—	»	»	»	»	»	6,000
50.—	»	»	»	»	»	7.500
75.—	»	»	»	»	»	11,250
100.—	»	»	»	»	»	15,000
150.—	»	»	»	»	»	22,000
200.—	»	»	»	»	»	30,000
250.—	»	»	»	»	»	37,500
300.—	»	»	»	»	»	45,000
400.—	»	»	»	»	»	60,000
500 —	λεπ.	ἐπὶ	ἀξίας	μέχρι	δρ.	75,000
750.—	»	»	»	»	»	112,500
1000.—	»	»	»	»	»	150,000

Αἱ ἀξίαι αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 150 χιλ. δραχ. ὑποβάλλονται εἰς τέλος 400 δραχ. κατὰ πᾶσαν προσθήκην κλάσματος δραχμῆς μέχρι 50,000 δραχμῶν.

Β') Τὰ ἐν Ἑλλάδι κυκλοφοροῦντα ξένα χρεώγραφα, οἱ μετοχικοὶ τίτλοι οἱουδήποτε εἴδους ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ παντὸς εἴδους τοκοφόροι ὁμολογίαι αὐτῶν, αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, τὰ ὁμόλογα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα, τὰ περιέχοντα ὑποσχέσεις καὶ διαταγὰς πληρωμῶν, τὰ κυκλοφοροῦντα ἐν τῷ βασιλείῳ, ὑποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν ἑξῆς διαβάθμισιν:

0.50	λεπ.	ἐπὶ	ἀξίας	μέχρι	δρ.	500
1.—	δρ.	»	»	»	»	1,000
2.—	»	»	»	»	»	2,000
3.—	»	»	»	»	»	3,000
4.—	»	»	»	»	»	4,000
5.—	»	»	»	»	»	5,000
6.—	»	»	»	»	»	6,000
7.—	»	»	»	»	»	7,000
8.—	»	»	»	»	»	8,000
9.—	»	»	»	»	»	9,000
10 —	»	»	»	»	»	10,000
15.—	»	»	»	»	»	15,000
20.—	»	»	»	»	»	20,000
30 —	»	»	»	»	»	30,000
50.—	»	»	»	»	»	50,000
100.—	»	»	»	»	»	100,000
200.—	»	»	»	»	»	200,000
300.—	»	»	»	»	»	300,000
400.—	»	»	»	»	»	400,000
500 —	»	»	μείζονος		των	400,000

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ, ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΕΙΟΝ

Γενικὸς Διευθυντής: ***Α. Ρούκης.***

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΝΤΥΠΑ ΚΑΙ ΔΕΙΓΜΑΤΑ

Ἐπιστολαί: α') *ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων περιχώρων, ἐξαιρετικῶς δὲ διὰ τὰς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων ἀμφοτέρων τῶν δήμων διαμειβομένας ἐπιστολάς,* μέχρι 15 γραμμαρίων 10 λεπτά, μέχρι 30 γραμμ. 20 λεπτά, ἄνω τῶν 30 γραμμ. προστίθενται 5 λεπτὰ ἀνὰ 20 γραμμάρια· β') *μεταξὺ δύο πόλεων τοῦ κράτους,* μέχρι 15 γραμμ. 20 λεπτά, μέχρι 30 γραμμ. 30 λεπτά, μέχρις 100 γραμμ· 60 λεπτά, ἄνω δὲ τῶν 100 γραμμ. προστίθενται 10 λεπτὰ ἀνὰ 20 γραμμάρια· γ') *ἐξωτερικοῦ,* δι' ἑκάστην 15άδα γραμμαρίων, 25 λεπτά.

Ἐπιστολικὰ δελτάρια: α') *ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ μεταξὺ δύο πόλεων τοῦ κράτους,* 5 λεπτά, β') *διὰ τὸ ἐξωτερικόν,* 10 λεπτά· μετ' ἀπαντήσεως πληρωμένης, τὸ διπλοῦν. *Βραχεῖαι ἐπιστολαὶ* ἐντὸς τοῦ κράτους, 10 λεπτά.

Ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα εἰς φύλλα: α') *ἐσωτερικοῦ* (μέγιστον βάρος 1000 γραμμ.), ἀποστελλόμενα μὲν ὑπὸ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν, 1 λεπτὸν δι' ἑκάστην 100άδα γραμμ., ὑπὸ ἰδιωτῶν δὲ 1 λεπτὸν δι' ἑκάστην 50άδα γραμμ.· β') *ἐξωτερικοῦ* (μέγιστον βάρος 2000 γραμμ.), 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμαρίων.

Ἐπισκεπτήρια, ἄνευ λέξεων χειρογράφων ἐπεχουσῶν τόπον ἀλληλογραφίας, πλὴν ἀρχικῶν στοιχείων, δηλούντων συντετμημένως λέξεις, ἐντὸς ἀνοικτοῦ δὲ φακέλλου πάντοτε, 2 λεπτὰ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως, 2 δὲ λεπτὰ μεταβιβαζόμενα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Βιβλία καὶ περιοδικὰ ὑπερβαίνοντα τὸ ἓν τυπογραφικὸν φύλλον: α') *ἐσωτερικοῦ* (μέγιστον βάρος 1000 γραμμ.), 2 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμαρίων· β') *ἐξωτερικοῦ,* 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμαρίων (μέγιστον βάρος 2000 γραμμ. διαστάσεις κυλίνδρων 75 ἑκατοστόμετρα).

Ἔγγραφα ἐμπορικὰ καὶ δικογραφίαι: α') *ἐσωτερικοῦ* (μέγιστον βάρος 1000 γραμμ., μῆκος 45 ἑκατοστομ.), 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμ.· β') *ἐξωτερικοῦ,* 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμαρίων. (Ἐλάχιστος ὅρος τέλους διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 25 λεπτά. Μέγιστον βάρος 2000 γραμμάρια. Μῆκος 75 ἑκατοστόμετρα).

Δείγματα: α') *ἐσωτερικοῦ* (μέγιστον βάρος 250 γραμμ., διαστάσεις 30×20×10 ἑκατοστόμετρα), 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμ.· β') *ἐξωτερικοῦ* μέχρις 100 γραμμ. 10 λεπτά, διὰ τὸ περιπλέον βάρος 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα γραμμαρίων.

Δικαίωμα συστάσεως: α') *ἐσωτερικοῦ,* 20 λεπτά, β') *ἐξωτερικοῦ,* 30 λεπτά· ἐπὶ πληρωμῇ δὲ ἑτέρων 20 λεπτῶν δύναται ὁ ἀποστολεὺς νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς παρὰ τοῦ παραλήπτου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΔΕΜΑΤΑ

Α') **Ἐσωτερικοῦ:** α') *ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως*, δι' ἕκαστον δέμα μέχρι βάρους 5 χιλιογράμμων, 50 λεπτά· β') *ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν*, μέχρι βάρους 2 χιλιογρ. καὶ διαστάσεων 25 ἑκατοστομέτρων καθ' ὅλας τὰς πλευράς, 50 λεπτά· ἀπὸ 2 μέχρι 3 χιλιογρ. καὶ διαστάσεων 60 ἑκατοστομ. 1 δραχμή· ἀπὸ 3 μέχρι 4 χιλιογρ. τῶν αὐτῶν διαστάσεων, δραχ. 1.50· ἀπὸ 4 μέχρι 5 χιλιογράμμων τῶν αὐτῶν διαστάσεων, δραχ. 2. Ἐξαιρετικῶς ὅμως τὰ δέματα τὰ περιέχοντα ράβδους, χάρτας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα μὴ δυνάμενα νὰ διπλωθῶσι, γίνονται δεκτὰ κυλινδρικῶς συσκευασμένα μέχρι μήκους ἑνὸς μέτρου καὶ διαμέτρου 20 ἑκατοστομέτρων.

Β') **Ἐξωτερικοῦ:** Τὸ τιμολόγιον ποικίλλει ἀναλόγως τῶν χωρῶν καὶ τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς. Ἀνώτατον ὅριον βάρους 5 χιλιόγραμμα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ

Α') ***Τιμολόγιον ἐσωτερικοῦ:***

Ἐπὶ ποσοῦ δραχ.	1— 50 δρ.	0.30
» » »	50—100 »	0.50
» » »	100—200 »	1.—

Ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 200 δρ. προστίθεται λεπτὰ 30 ἀνὰ 100 δραχμὰς ἢ κλάσμα αὐτῶν μέχρι 1000 δραχμῶν.

Ὅροι: Ταχυδρομικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται μέχρι ποσοῦ 1000 δραχμῶν μόνον ὑπὸ τοῦ Κεντρ. ταχυδρομείου Ἀθηνῶν, τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων Κερκύρας, Πατρῶν, Σύρου καὶ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων Πειραιῶς καὶ Βόλου, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν γραφείων μέχρι ποσοῦ 500 δραχμῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ ἐντάλματα ἰσχύουσιν ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ἐκδόσεώς των, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης πληρόνονται μετὰ θεώρησιν τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἐντάλματος, ὁ ἐνδιαφερόμενος δι' ἀναφορᾶς ἐπὶ χαρτοσήμου ζητεῖ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει ἐπιστροφῆς τοῦ ἐντάλματος τὰ δικαιώματα δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἀποστολέα.

Τὰ ποσὰ τῶν ἐνταλμάτων, ὧν δὲν ἐζητήθη ἡ ἐξαργύρωσις ἢ ἡ ἐπιστροφὴ ἐν διαστήματι 5 ἐτῶν, περιέρχονται ὁριστικῶς εἰς κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Κατάσχεσις ἢ ὀπισθογράφησις τοῦ ἐντάλματος δὲν ἐπιτρέπεται.

Β') ***Τιμολόγιον ἐξωτερικοῦ:*** 25 λεπτὰ δι' ἑκάστην 25άδα φράγκων ἢ κλάσμα αὐτῶν μέχρι ποσοῦ 100 φράγκων, διὰ ποσὸν δὲ ἀνώτερον τῶν 100 φράγκων, 25 λεπτὰ δι' ἑκάστην 50άδα φράγκων ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Ὅροι: ἀνώτατον ὅριον τοῦ ποσοῦ τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων ὡρίσθη 1000 φράγκα, τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων δικαιουμένης νὰ περιορίσῃ αὐτὸ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 500 φρ. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις πλέον τῆς μιᾶς ἐπιταγῶν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποστολέως πρὸς τὸν αὐτὸν παραλήπτην.

Τὰ ποσὰ καταβάλλονται καὶ ἀποδίδονται εἰς χρυσόν. Ἀργυρᾶ νομίσματα γίνονται δεκτὰ καὶ ἀποδίδονται ὡς ἑξῆς: πεντάφραγκα μέχρι τοῦ ποσοῦ 10 φρ., δραχμαὶ ἢ κερμάτια τῶν 50 καὶ 20 λεπτῶν μέχρι ποσοῦ 4 φρ. καὶ 80 ἑκατοστῶν, χάλκινα κερμάτια μέχρι ποσοῦ 15 ἑκατοστῶν.

Ἐντάλματα διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐκδίδονται καὶ ἐξαργυροῦνται ὑπὸ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας, Βόλου καὶ Σύρου, μετὰ τῶν ἑξῆς χωρῶν: Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Αὐστροουγγαρίας, Βελγίου, Βουλγαρίας, Γαλλίας, Γερμανιας, Δανίας, Ἑλβετίας, Ἰταλίας, Λουξεμβούργου, Μαυροβουνίου, Ὁλλανδίας, Ρουμανίας, Σερβίας, Τύνιδος καὶ μετὰ τῶν γαλλικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων Κων/πόλεως, Θεσσαλονίκης, Σμύρνης, Βηρυττοῦ, Ταγγέρης (Μαρόκου), Ζανζιβάρης καὶ Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΥ

Α') **Ἐσωτερικοῦ:**

Διὰ τηλεγραφήματα ἐξ ἑπτὰ λέξεων, ὧν δύο κείμενον.....φρ	0.50
Ὅμοιον διὰ καλωδίου τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας..... »	0.85
Διὰ τηλεγραφήματα ἐκ 15 λέξεων..... »	1.—
δι' ἑκάστην δὲ περιπλέον λέξιν »	0.05
Ὅμοιον διὰ καλωδίου..... »	1.75
δι' ἑκάστην δὲ περιπλέον λέξιν »	0.10
Διὰ τὰ πρὸς περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς ἀποδέκτας μέχρι τῶν 15 λέξεων, δι' ἕκαστον περιπλέον τηλεγράφημα..... »	0.30
μέχρι τῶν 30 λέξεων..... »	0.50
καὶ διὰ τὰ περιέχοντα πλείονας τῶν 30 λέξεων..... »	1.—

Β') **Ἐξωτερικοῦ:** κατὰ λέξ. (εἰς χρ.)

	Ἐκ τῆς ἠπειρ. Ἑλλάδος Δρ. Λεπτ.	*Ἐκ τῶν Νήσων.* Δρ. Λεπτ.
Δι' Αἰγαίου νήσους	0.45 1/2	0.50
» Αἴγυπτον (Κάτω)	1.87 1/2	1.87 1/2
» » (Ἄνω)	2.19	2.19
» Ἀλγερίαν καὶ Τύνιδα	0.79 1/2	0.84
» Ἀλεξάνδρειαν	1.56 1/2	1.56 1/2
» Αὐστροουγγαρίαν	0.55 1/2	0.60
» Βέλγιον	0.71 1/2	0.75 1/2
» Βουλγαρίαν	0.46	0.50 1/2
» Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην	0.46	0.50 1/2
» Γαλλίαν	0.67	0.71
» Γερμανίαν	0.45	0.49 1/2
» Δανιμαρκίαν	0.71 1/2	0.75 1/2
» Ἑλβετίαν	0.61	0.65 1/2
» Ἰταλίαν	0.50	0.54 1/2
» Ἰσπανίαν	0.77	0.81
» Κάτω Χώρας	0.71 1/2	0.75 1/2
» Λουξεμβοῦργον	0.71 1/2	0.75 1/2
» Μ. Βρετανίαν	0.84 1/2	0.89
» Μελίτην	0.82 1/2	0.87
» Μαυροβούνιον	0.46	0.50 1/2
» Νέαν Ὑόρκην	1.57	1.57
» Νορβηγίαν	0.85 1/2	0.90
» Πορτογαλλίαν	0.82 1/2	0.87
» Ρουμανίαν	0.51	0.55 1/2
» » μέσ. Χίου	0.64	0.68
» Ρωσίαν	0.85 1/2	0.90
» Ρωσίαν μέσον Ὀδησσοῦ	0.98	1.02 1/2
» Σερβίαν	0.46	0.50 1/2
» Σουηδίαν	0.75 1/2	0.80
» Τουρκίαν Εὐρωπ.	0.63	0.67 1/2
μέσον Χίου	0.45 1/2	0.50
» Λαρίσης	0.33	0.37 1/2
» Τουρκίαν Ἀσιατ.	0.45 1/2	0.50

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΕΙΟΥ

Ἑκάστη συνδιάλεξις ἀπὸ τηλεφωνικοῦ θαλάμου μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας: α) ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν 1 δραχμή. Ἐξαιρετικῶς μεταξὺ Ἀθηνῶν

καὶ Πειραιῶς 50 λεπτά· β) ἀπὸ κέντρον πόλεως πρὸς κέντρον τῶν περιχώρων αὐτῆς λεπτὰ 50. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως λεπτὰ 30. Διὰ τὴν εἰδοποίησιν πρὸς πρόσκλησιν εἰς τὸ τηλεφωνεῖον τοῦ μεθ' οὗ ἡ συνδιάλεξις, λεπτὰ 20.

Ἐτησία συνδρομή :

Ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν.....	δρ.	250
» τοῦ Πειραιῶς.....	»	200
» τοῦ Ν. Φαλήρου ἢ Κηφισίας	»	150
Μεταξὺ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Φαλήρου καὶ Κηφισίας ἐπὶ πλέον.....	»	150

Τὰ καφενεῖα, ἑστιατόρια, λέσχαι καὶ ἄλλα παρόμοια καταστήματα, ἐπιτρέποντα εἰς τοὺς πελάτας αὐτῶν νὰ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ τηλεφώνου, πληρόνουσι διπλασίαν τὴν ἄνω συνδρομήν, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ αὐτοῖς νὰ λαμβάνωσι χρήματα παρὰ τῶν πελατῶν.

Ἡ ἐγκατάστασις, πλὴν τῆς δαπάνης πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀναλογίων, βαρύνει τὸ δημόσιον.

Ἔγγραφα τηλεφωνήματα : μεταξὺ οἱωνδήποτε τηλεφωνικῶν γραφείων 5 λεπτὰ κατὰ λέξιν καὶ 25 λ. διὰ τὰ κόμιστρα.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἱδρύθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1841 εἰδικοῦ νόμου. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* κατατεθειμένον δρ. 20.000.000 διῃρημένον εἰς 20.000 μετοχὰς πρὸς δρ. 1.000. *Κεφάλαιον ἀποθεματικὸν* δρ. 11.500.000. *Διοικητής,* ***Στέφανος Στρεΐτ.*** *Ὑποδιοικηταί,* Ι. Α. Βαλαωρίτης καὶ Ι. Εὐταξίας. *Σύμβουλοι,* Ν. Δ. Φιλάρετος, Α. Σκουζές, Δ. Ζαχαρίας, Δ. Βαλάσης, Α. Παππούδωφ, Α. Ἀντωνόπουλος, Στ. Συριώτης, Γ. Κούππας, Σ. Δ. Βασιλόπουλος, Τ. Μουτσόπουλος, Θ. Ρετσίνας. *Βασιλικὸς Ἐπίτροπος,* Α. Βαμπᾶς.

Ἕδρα καὶ Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Αἰόλου, ἀριθ. 186. **Ὑποκαταστήματα**: ἐν Πάτραις, Πειραιεῖ, Καλάμαις, Πύργῳ, Βόλῳ, Σύρῳ, Αἰγίῳ, Κορίνθῳ, Κυπαρισσίᾳ, Λαμίᾳ, Μεσολογγίῳ, Λαρίσῃ, Τριπόλει, Ἄρτῃ, Ἀγρινίῳ, Ἀμφίσσῃ, Γυθείῳ, Τρικάλοις, Λεβαδείᾳ, Καρδίτσῃ, Ναυπλίῳ, Πύλῳ, Σπάρτῃ, Χαλκίδι, Λευκάδι, Ἀταλάντῃ, Δημητσάνῃ, Θήρᾳ, Καλαβρύτοις, Μεγαλοπόλει, Ναυπάκτῳ, Πόρῳ καὶ Θήβαις.

Τράπεζα Ἀθηνῶν. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις. *Γεν. Διευθυντής,* ***Ι. Γ. Πεσμαζόγλου.*** Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις : *Ἀθηναϊκὴν — Ἀθήνας (Athénienne—Athènes).* **Ὑποκαταστήματα** : ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Ἀλεξανδρείᾳ, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ (Κρήτης).

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον ἀκεραίως κατατεθειμένον δρ. 10.000.000. *Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον* δρ. 4.618.872.— Ὁμολογίαι φρ. χρ. 2.500.000 ἐξοφλητέαι ἐν ἔτει 1924.

Ἰονικὴ Τράπεζα. (Limited). Ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 14. Ἱδρύθη τῷ 1839. Ἕδρα ἐν Λονδίνῳ. *Μετοχικὸν κεφάλαιον* κατατεθειμένον £ 315.507.10 sh. Μετοχαὶ 12.620 $^{3}/_{10}$ πρὸς £ 25 ἑκάστη. *Γεν. διαχειριστὴς* ἐν Ἀθήναις, ***Δ. Μερκάτης.*** **Ὑποκαταστήματα** : ἐν Ἀθήναις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Πάτραις, καὶ Ζακύνθῳ.

Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος. Ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 32. Ἱδρύθη τῷ 1874.—Ἕδρα ἐν Ἀθήναις. **Ὑποκαταστήματα** : ἐν Πειραιεῖ καὶ Πάτραις. *Μετοχικὸν κεφάλαιον* κατατεθειμένον δρ. 10.000.000. *Μετοχαὶ* 100.000 πρὸς δρ. 100 ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Θ. Ν. Γκίκας,*** *πρόεδρος.* Ν. Π. Καλογερόπουλος, Β. Ν. Πασπάτης, Θ. Γ. Θεολόγος, Ι. Κυριακίδης, Ι. Πετροκόκκινος, *σύμβουλοι.* ***Δ. Ν. Σαμιωτάκης,*** *σύμβουλος καὶ διευθυντής.*

Ἑταιρεία Σιδηροδρόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Πελοποννήσου. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Θεμιστοκλέους, 6. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 12,000,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 120,000 μετοχὰς πρὸς 100 δρ. ἑκάστην. *Γραμμαὶ ἐν ἐκμεταλλεύσει* 661 χιλιάμ.
» *ὑπὸ κατασκευήν* 92 »

Διοικητικὸν Συμβούλιον : ***Παῦλος Σκουζές,*** *πρόεδρος·* Φ. Σερπιέρης, *ἀντιπρόεδρος·* Ν. Καλογερόπουλος, Μ. Καμάρας, Λ. Μερκάτης, Ἀνάργ. Σιμόπουλος, Γ. Στρεΐτ, Ν. Φιλάρετος, Στέφ. Φραγκιάδης, *σύμβουλοι.*

Γενικὴ Διεύθυνσις : ***Ἰωάν. Δούμας,*** *γεν. διευθυντής·* Μ. Ἰωαννίδης, *ἀρχιμηχανικὸς τῆς συντηρήσεως τῆς γραμμῆς·* Γεώργιος Ι. Δούμας, *ἀρχιμηχανικὸς τῆς κατασκευῆς τῆς γραμμῆς·* Ἀπ. Ἀγαθοκλῆς, *ἀρχιμηχανικὸς τῆς ἐξέως καὶ ὑλικοῦ·* Ι. Ἀργ. Λομβάρδος, *γεν. γραμματεύς·* Α. Α. Ζαλάππας, *ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς ἑταιρείας.*

Ἑταιρεία τοῦ Απ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου. *Μετοχικὸν κεφάλαιον* κατατεθὲν 5,000,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 25,000 μετοχὰς πρὸς 200 δρ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Ν. Δ. Φιλάρετος,*** *πρόεδρος·* Γ. Δ. Σκουζές, Π. Βαλαωρίτης, Φ. Σερπιέρης, Δ. Βορές, Ν. Βλάγκαλης, *σύμβουλοι·* Ν. Τριανταφυλλίδης, *διαχειριστής·* Π. Δελαπόρτας, *γεν. γραμματεύς.*

Σταθμοί : Ἀθηνῶν (Πλατεῖα Ὁμονοίας), Μοναστηρίου, Θησείου, Ν. Φαλήρου, Πειραιῶς.

Ἀναχωρήσεις : ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καθ' ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν.

Ἑταιρεία Σιδηροδρόμου Αττικῆς. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 5,400,000 δραχ.

Γραμμαί : Ἀθηνῶν—Κηφισίας καὶ Ἀθηνῶν—Λαυρίου, 74 χιλιάμ. ἐν ὅλῳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Β. Κάββας,*** *πρόεδρος·* Δ. Σγούτας, Ν. Δεληγιάννης, Π. Καρυδιᾶς, *σύμβουλοι·* Π. Μπασιάκος, *διευθυντής.*

Ἑταιρεία Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθμ. 32. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* κατατεθὲν δραχ. 23,000,000, διῃρημένον εἰς 92,000 μετοχὰς πρὸς 250 δρ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον : ***Θ. Βλαστός,*** *πρόεδρος·* Ι. Βαλαωρίτης, *ἀντιπρόεδρος* Γ. Ἀθηνογένης, Μ. Μαρῖνος, Α. Νομικός, Π. Βαλαωρίτης, Π. Καλλιγᾶς, Ε. Κηρύκος, Θ. Ψύχας, *σύμβουλοι. Διευθύνων σύμβουλος* ἐν Βόλῳ, Θ. Βλαστός.

Γραμμαί : Βόλου — Βελεστίνου — Λαρίσης, Βελεστίνου — Καλαμπάκας, Βόλου—Λεχωνίων.

Ἑταιρεία Μεσημβρινῶν Σιδηροδρόμων. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Κρατίνου. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 14,000,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 56,000 μετοχὰς πρὸς 250 δραχ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον : ***Σ. Στρεΐτ,*** *πρόεδρος·* Ι. Κυριακίδης, Ι. Βαλαωρί-

της, Ε. Ρολλέν, Α. Βλαστός, Ι. Τυπάλδος, Γ. Ἀντωνόπουλος.

Ἑταιρεία Σιδηροδρόμου Πύργου—Κατακωλού. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Κρατίνου. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 1,450,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 14,500 μετοχὰς πρὸς 100 δραχ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Ι. Βαλαωρίτης,*** *πρόεδρος*· **Σ. Στρέϊτ**, Ι. Κυριακίδης, Π. Μπασιάκος, Ι. Τυπάλδος, *σύμβουλοι.* ***Μ. Μητσάκης,*** *Διευθυντὴς τῆς ἐκμεταλλεύσεως.*

Ἑταιρεία Σιδηροδρόμου της Βορειοδυτικης Ελλαδος. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Κρατίνου. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 3,000,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 15,000 μετοχὰς πρὸς 200 δραχ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Θ. Γκίκας,*** *πρόεδρος,* Ι. Κυριακίδης, Γ. Ἀντωνόπουλος, Ι. Βαλαωρίτης, Π. Μπασιάκος, Α. Ρώσσελς, Π. Καλλιγᾶς, *σύμβουλοι.* Σ. Τυπάλδος, *γεν. γραμματεύς.* Α. Γιαλινᾶς, *διευθυντὴς λογιστηρίου.* ***Α. Πεσταρίνης,*** *διευθυντὴς τῆς ἐκμεταλλεύσεως,* ἐν Μεσολογγίῳ.

Γραμμαί: Κρυονερίου — Μεσολογγίου — Ἀγρινίου — Καλυβίων — Ἀχελῴου.

Τροχιόδρομοι Αθηνων και Περιχωρων. *Ἀνώνυμος Ἑταιρεία.* Ἕδρα ἐν Μόνς (Βέλγιον). *Κεφάλαιον μετοχικὸν* φρ. 2,000,000, διῃρημένον εἰς 4,000 μετοχὰς πρὸς 500 φρ. ἑκάστην.

Διεύθυνσις ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Πειραιῶς. **Benjamin Wauthy,** *διευθυντής.*

Γραμμὴ τροχιοδρόμου: Ἀθῆναι—Νέον καὶ Παλαιὸν Φάληρον — Πειραιεύς.

Γραμμαὶ λεωφορείων: Στάδιον, Πατήσια, Ἀμπελόκηποι, Κολοκυνθοῦ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη καὶ Ἀλεξάνδρας ἐν Πειραιεῖ.

Πανελληνιος Ατμοπλοΐα. Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Κοραῆ. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 5,000,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 25,000 μετοχὰς πρὸς 200 δρ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον ***Παντιᾶς Α. Ράλλης,*** *πρόεδρος.* Μ. Μπογιατζόγλου, *ἀντιπρόεδρος*· Γ. Ψύχας, Μ. Μαρῖνος, Θ. Βλαστός, Ν. Καλογερόπουλος, Ι. Κυριακίδης, Δ. Σαμιωτάκης, Θ. Θεολόγου, *σύμβουλοι* ***Κωνσταντ. Ψαχαρόπουλος,*** *διευθυντής.*

Τακτικαὶ γραμμαί: *Ἐσωτερικοῦ:* μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν λιμένων. *Ἐξωτερικοῦ:* Τεργέστης, Κρήτης, Κωνσταντινουπόλεως – Τραπεζοῦντος μετὰ προσεγγίσεων εἰς Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, καὶ τοὺς κυριωτέρους ἀνατολικοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου.

Νεα Ατμοπλοϊκη Εταιρεια. Ἕδρα ἐν Σύρῳ. *Κεφάλαιον μετοχικὸν* 1,400,000 δραχ., διῃρημένον εἰς 2,800 μετοχὰς πρὸς 500 δραχ. ἑκάστην.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Κ. Τσιροπινᾶς,*** *πρόεδρος*· Ἀλ. Γάγκος, *ἀντιπρόεδρος*· Π. Βοκοτόπουλος, Π. Νεγρεπόντης, Ἀλκ. Γιαννίκογλους, Ι. Κρῖνος, Π. Φουστάνος, Ν. Ἀράγκης, Ἐμμ. Λαδόπουλος, *σύμβουλοι.* ***Πέτρος Χρυσανθόπουλος,*** *διευθυντής.*

Τακτικαὶ γραμμαί: μεταξὺ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν λιμένων καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Πύργου, Βάρνης, Ἁγ. Σαράντα καὶ Πρεβέζης.

Ατμοπλοΐα Τζων Μακ-Δουαλ και Βαρβουρ. Ἕδρα ἐν Πειραιεῖ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Ἱδρύθη τῷ 1891, ἐξυπηρετεῖ δὲ διὰ ταχυπλόων ἀτμοπλοίων τὰς γραμμὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ: Θεσσαλονίκης, Πρεβέζης, Σαλαώρας, Ἁγ. Σαράντα, Κωνσταντινουπόλεως, Πύργου, Βάρνης. *Διευθυντής,* ***Ν. Νατσούλης.*** *Πράκτωρ,* Ι. Γ. Καζαντζῆς.

Ατμοπλοΐα Δ. Γουδη. Ἕδρα ἐν Πειραιεῖ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Ἡ πρώτη ἱδρυθεῖσα ἐν Πειραιεῖ. Γραμμαὶ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ: Θεσσαλονίκης, Κρήτης κτλ. *Διευθυντής,* ***Διομ. Κυριακοῦ.***

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1894 Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ***Ἀκαδημία*** ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου καὶ τεσσάρων διακεκριμένων σχολῶν: τῆς Ἐμπορικῆς, τῆς Γεωργικῆς, τῆς Βιομηχανικῆς καὶ τῆς Μεταλλευτικῆς καὶ Μεταλλουργικῆς Σχολῆς.

Α'. ***Τὸ Προπαιδευτικὸν Σχολεῖον*** περιέχον Α' καὶ Β' τάξιν ἔχει σκοπὸν τὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἐμπορικήν, τὴν γεωργικήν, τὴν βιομηχανικὴν σχολὴν ἢ τὴν μεταλλευτικήν.

Β'. ***Ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ*** περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, σκοπεῖ τὴν τελείαν μόρφωσιν ἐμπορικῶν καὶ τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προγραμμάτων τῶν ἐπισημοτάτων ἐμπορικῶν σχολῶν.

Γ'. ***Ἡ Γεωργικὴ Σχολὴ*** περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, περιλαμβάνουσαν καὶ εἰδικὴν κτηνιατρικὴν ἕδραν, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων γεωπόνων. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν προϊόντων τοῦ τόπου.

Δ'. ***Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ*** περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν χημικῶν καὶ βιομηχάνων, εἰδικῶς δὲ οἰνοποιῶν (οἰνοπνευματοποιῶν, ποτοποιῶν), ἐλαιουργῶν (σαπωνοποιῶν) καὶ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: τὸ ζυμοτεχνικὸν καὶ τὸ ἐλαιουργικὸν μετὰ προσηρτημένων ἐλευθέρων μαθημάτων. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἀποβλέπει εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς χώρας.

Ε'. ***Ἡ Μεταλλευτικὴ καὶ Μεταλλουργικὴ Σχολή,*** καταρτισθεῖσα ἐσχάτως, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλευτικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος, συνιστωμένη δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διάρκεια φοιτήσεως καὶ ὅροι κατατάξεως. Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ σπουδῶν καὶ πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος τῆς ἐμπορικῆς, τῆς γεωργικῆς, τῆς βιομηχανικῆς ἢ τῆς μεταλλευτικῆς σχολῆς κατατάσσονται:

α') Οἱ μὲν ἔχοντες ἀπολυτήριον ἢ ἀποφοιτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὴν Α' προπαιδευτικὴν τάξιν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τετραετῆ φοίτησιν, ἔχοντες νὰ διανύσωσιν ἐπιτυχῶς δύο τάξεις τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου καὶ δύο τάξεις τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ δύο τάξεις τῆς γεωργικῆς ἢ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς ἢ τῆς μεταλλευτικῆς.

β') Οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν ἢ πιστοποιητικὸν φοιτήσεως Β' τάξεως γυμνασίου εἰς τὴν Β' προπαιδευτικὴν τάξιν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τριετῆ φοίτησιν, ἔχοντες νὰ διανύσωσιν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τῆς Β' προπαιδευτικῆς καὶ

ἐφεξῆς· ὁμοίως κατατάσσονται οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν Α΄ τάξεως Γυμνασίου μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν.

γ΄) Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου ἢ ἀπολυτήριον ἢ ἀποφοιτητήριον γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου ὡς καὶ οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν Γ΄ τάξεως γυμνασίου μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν, ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς εἰδικὰς σχολάς· οἱ τοιοῦτοι ἄρα ὑποχρεοῦνται εἰς φοίτησιν διετῆ. Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριαι.

Χρηματικαὶ καταβολαί. Τὰ δίδακτρα, ἐτησίως προπληρωτέα, πλὴν τοῦ δεκαδράχμου δικαιώματος ἐγγραφῆς ὡρίσθησαν: Τοῦ μὲν προπαιδευτικοῦ σχολείου εἰς δρ. 300, τῶν δὲ εἰδικῶν σχολῶν εἰς δρ. 360· ἑκάστου δὲ τῶν ἐλευθέρων μαθημάτων ἢ ἑνὸς τῶν λοιπῶν κατ' ἐκλογὴν εἰς δραχμὰς 60.

Οἰκοτροφεῖον. Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ λειτουργεῖ καὶ οἰκοτροφεῖον μετὰ Γάλλου ἐπιμελητοῦ ὑπὸ εἰδικὴν ἐπιτήρησιν τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀκαδημίας. Τροφεῖα δι' ἓν σχολικὸν ἔτος δρ. 1200 προπληρωτέαι.

Ἐργαστήρια καὶ παραρτήματα Ἀκαδημίας. 1) Χημεῖον α) παρασκευαστήριον, β) χημεῖον ἀσκήσεων, 2) Μικροσκοπικόν, 3) Οἰνοποιεῖον, 4) Οἰνοπνευματοποιεῖον (δι' ἀτμοῦ), 5) Ὀξοποιεῖον (ὁμοίως), 6) Σαπωνοποιεῖον (ὁμοίως). 7) Ἐλαιουργεῖον (ὁμοίως), 8) Ἀρωματοποιεῖον (ὁμοίως), 9) Σηροτροφεῖον, 10) Ἐκκολαπτήριον, 11) Ὀρυκτολογικὸν μουσεῖον, 12) Ἐμπορευματολογικὸν μουσεῖον, 13) Συλλογὴ φυσικῶν ὀργάνων καὶ 14) Βιβλιοθῆκαι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ Ι. ΔΕΛΛΙΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πρότυπον ἐκπαιδευτικὸν καθίδρυμα καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν.

Μόρφωσις τοῦ νοῦ καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελεστάτη καὶ τελείως οἰκογενειακή.

Διδασκαλία ἐκτάκτως ἀποτελεσματικὴ διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. Γυμνάσιον περιλαμβάνον δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἑλληνικόν.

Τὸ Λύκειον συνιστῶμεν θερμότατα διὰ τὰ τέκνα τῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἀνατολῆς, αἵτινες ἐν πάσῃ πεποιθήσει δύνανται νὰ ἐμπιστευθῶσιν αὐτὰ εἰς τὴν ἄγρυπνον καὶ πατρικὴν ὅλως προσοχὴν τοῦ κ. Δελλίου. Γίνονται δεκτοὶ ἐξωτερικοί, ἡμίτροφοι καὶ ἐσωτερικοὶ μαθηταί.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ,,. Πλατεῖα ἁγ. Γεωργίου καὶ ὁδὸς Παρνασσοῦ 3 καὶ 5. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἱδρυθεὶς τῷ 1866 ἀποσκοπεῖ τὴν διανοητικήν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ διὰ διαλέξεων καὶ ἀναγνωσμάτων, συνέστησε δὲ καὶ διατηρεῖ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σχολὰς ἀπόρων παίδων, ἐν αἷς παραδίδονται ἐσπερινὰ μαθήματα εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀπροστατεύτους παῖδας. Ὁ Σύλλογος ἔχει βιβλιοθήκην καὶ ἀναγνωστήριον, ὧν ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα ἐπὶ εἰσιτηρίῳ. Ὁ Σύλλογος διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα: φιλολογικόν, νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, καλῶν τεχνῶν καὶ φυσιογνωστικόν· ἡ περιουσία αὐτοῦ ἀνέρχεται

εἰς 300.000 δρ., περίπου, αἱ δὲ ἐτήσιαι δαπάναι εἰς 50.000 δρ. ὧν 15.000 ἀναλογοῦσιν εἰς τὰς σχολὰς τῶν ἀπόρων παίδων.

Τελευταῖον προέβη εἰς ἐπέκτασιν τοῦ τε καταστήματος τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς κεντρικῆς αὐτοῦ σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Τιμ. Ἀργυρόπουλος,*** *πρόεδρος*· Τ. Ἠλιόπουλος, Α. Ἀραβαντινός, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, *ἀντιπρόεδροι*· Μιχ. Λάμπρος, *γεν. γραμματεύς*.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. Ὁδὸς Πανεπιστημίου, 28. Ἱδρυθεὶς τῷ 1869 ἀποσκοπεῖ τὴν διὰ συντάξεως καὶ ἐκτυπώσεως διδακτικῶν βιβλίων ἐνίσχυσιν καὶ διάδοσιν τῆς ἑλληνικῆς παιδεύσεως ἀνὰ τὰ διάφορα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ· ἔχει πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην καὶ ἀποθήκην διδακτικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα παρέχει δωρεὰν εἴτε εἰς ἄπορα δημοτικὰ σχολεῖα εἴτε εἰς πλουτισμὸν διαφόρων ἑλληνικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἡ ἐκ 2.500.000 δρ. περιουσία τοῦ Συλλόγου εἶνε κατατεθειμένη παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Ἀλ. Θ. Ζαΐμης,*** *πρόεδρος*· Ι. Πανταζίδης, Διον. Στεφάνου, Σ. Σκουλούδης, Παντιᾶς Σ. Ράλλης, Γ. Κοζάκης Τυπάλδος, *σύμβουλοι*· Μ. Μαρῖνος, *ταμίας*· Σ. Ε. Βρυζάκης, *γραμματεύς*.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ. Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας

Σκοπὸς αὐτοῦ ἐστιν ἡ διάδοσις ὠφελίμων γνώσεων παρὰ τῷ λαῷ, ἰδίᾳ διὰ τῆς δημοσιεύσεως βιβλιαρίων εὐώνων καὶ εὐλήπτων, ἵνα ἐκ τούτων ἀποκτήσῃ ὁ λαὸς χρήσιμον βιβλιοθήκην δι' ἐλαχίστης δαπάνης.

Ἐπιτροπὴ ἐκλεγομένη κατ' ἔτος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν ὁρίζει τὴν ὕλην τῶν βιβλιαρίων, φροντίζουσα ὅπως ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶνε ὁμαλὴ καὶ ὅσον ἔνεστιν ὁμοιόμορφος.

Οἱ ἑταῖροι, προτεινόμενοι ὑφ' ἑνὸς τῶν συμβούλων καὶ γινόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, συνεισφέρουσιν ἐτησίως ἀνὰ δραχ. 10 εἴτε ἐφάπαξ δραχ. 300, λαμβάνουσι δὲ ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον παντὸς δημοσιεύματος τοῦ Συλλόγου.

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Δ. Βικέλας,*** *πρόεδρος*· Δ. Αἰγινήτης, *ἀντιπρόεδρος*· Μ. Δραγούμης, Α. Μάτεσις, Γ. Πασπάτης, Ἀρ. Προβελέγγιος, Π. Πρωτοπαπαδάκης, Ε. Ρωμᾶνος, Π. Στρέϊτ, *σύμβουλοι*· Γ. Δροσίνης, *γραμματεύς*.

Ἐκδόσεις τοῦ Συλλόγου. Ὁ Σύλλογος ἐκδίδει περιοδικῶς κατὰ μῆνα ἓν βιβλίον ἀποτελούμενον ἐξ 80—100 σελίδων.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου βιβλίου εἶνε 40 λεπτὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 40 ἑκατοστὰ τοῦ χρ. φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Συνδρομὴ διὰ μίαν ἐτησίαν σειρὰν ἀποτελουμένην ἐκ 12 βιβλίων, ὁρίζεται ἐκ δρ. 4 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 4 φρ. χρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν, προπληρωτέων. Ὁ ἐγγράφων 10 ἐτησίας συνδρομὰς καὶ προπληρόνων αὐτὰς λαμβάνει μίαν ἐτησίαν σειρὰν δωρεάν.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου εἰς Ἀθήνας (42 ὁδ. Ἀκαδημίας) ἢ προπληρόνονται εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένους ἀντιπροσώπους.

Αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομῆς μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀναλόγου

ἀντιτίμου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

Ἐκδόσεις τοῦ 1900: 1. *Ὁ Οὐρανὸς* ὑπὸ τοῦ καθ Δ. Αἰγινήτου (ἔκδοσις Γ'). 2. *Ἡ Ἐκκλησία μας*, ὑπὸ Δ. Μπαλάνου, Π. Θ. (ἔκδ. Β'). 3. *Ἡ Γῆ τοῦ Πυρός*, ὑπὸ Δ. Βικέλα (ἔκδ. Β'). 4. *Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ σῶμά του*, ὑπὸ Μιχ. Κωνσταντινίδου (ἔκδ Β'). 5. *Τὰ ὠφελιμώτερα πτηνὰ τῆς Ἑλλάδος*, ὑπὸ τοῦ καθ. Ν. Ἀποστολίδου. 6. *Ὁ Στρατιώτης*, ἐκ τῶν τοῦ de Amicis, ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. 7 *Ὁ ὑλικὸς κόσμος*, ὑπὸ τοῦ καθ. Α. Δαμβέργη. 8. *Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου*, ὑπὸ Ε Λυκούδη. 9. *Ὁ Μικρὸς Πλούταρχος*, Λ. Μελᾶ. Μέρος Α'. 10. *Ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα*, ὑπὸ τοῦ καθ. Π. Καρολίδου 11. *Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν*, ὑπὸ Χ. Τσούντα. 12. *Ὁ Κὺρ Σίμος κατὰ τὸ Γαλλικόν*, ὑπὸ τῆς κ. Κ. Ο.

Ἐκδόσεις τοῦ 1901: 13. *Αἱ Μέλισσαι*, ὑπὸ Ι. Δροσίνη. 14. *Ἡ Αἴγυπτος*, ὑπὸ Κ. Σ. Καραθεοδωρῆ. 15. *Ἥλιος ζωὴ καὶ κίνησις*, ὑπὸ Π. Πρωτοπαπαδάκη. 16. *Τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα*, μεταφρ. Δ. Βικέλα. 17. *Νοσήματα καὶ Μικρόβια*, ὑπὸ Β. Πατρικίου. 18. *Ὁ Γεωργός*, ὑπὸ Ρ. Δημητριάδου. 19. *Ὁ Κολόμβος καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς*, ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. 20. *Ὁ Μικρὸς Πλούταρχος*, ὑπὸ Λ. Μελᾶ, μέρος Β'. 21. *Ὁ χαρακτήρ*, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν ὑπὸ Α. Μηλιαράκη. 22. *Ἡ βασίλισσα Βικτωρία*, κατὰ τὸ Ἀγγλικόν. 23. *Τὸ βιβλίον τῆς Οἰκοδεσποίνης*. 24. *Οἱ Μάρτυρες τῆς Ἐπιστήμης*.

Σημ. Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς» θερμῶς συνιστᾷ τὴν ἀπόκτησιν τῆς πολυτίμου σειρᾶς τῶν ἐκδόσεων τοῦ Συλλόγου καὶ εὐχαρίστως ἀναλαμβάνει τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ. Ἱδρύθη τῷ 1872, διατελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης. Σκοπὸς αὐτοῦ ἡ ἐκπαίδευσις καὶ βοήθεια τῶν ἀπόρων γυναικῶν διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας. Ὁ Σύλλογος ἵδρυσε καὶ διοικεῖ Α') τὸ *Ἐργαστήριον τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν*, κείμενον ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας, ἐν ᾧ ἐργάζονται 450 γυναῖκες καὶ κοράσια. Τὸ ἐργαστήριον τοῦτο διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ τμήματα: 1) τῆς ὑφαντικῆς μεταξωτῶν, 2) ὑφαντικῆς βαμβακερῶν, 3) ὑφαντικῆς ταπήτων ἐγχωρίων, 4) πλεκτικῆς ταπήτων Περσικῶν, παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ποικιλίας ἐξ ὑλικοῦ πρωτίστης ποιότητος, 5) ραπτικῆς, 6) τριχαπτικῆς καὶ 7) ποικιλτικῆς. Δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παραγγελίας διὰ πᾶν εἶδος· ἡ στερεότης, οἱ χρωματισμοί, ἡ καλλιτεχνικὴ ἐργασία κτλ. εἶνε ἀπαράμιλλα· ὁλόκληροι αἴθουσαι ἀνακτορικαί, οἰκιῶν καὶ ξενοδοχείων διακοσμοῦνται διὰ ταπήτων, μεταξωτῶν, χρυσοϋφάντων κτλ. τοῦ ἐργαστηρίου τούτου. *Διευθύντρια* αὐτοῦ ἡ κ. ***Αἰκατ. Γονίδου.*** Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ὑπάρχει καὶ σχολεῖον προκαταρκτικόν, ἐν ᾧ φοιτῶσι περὶ τὰ 150 κοράσια, διδασκόμενα τὰ στοιχειώδη μαθήματα, ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ ἐξασκούμενα εἰς τὰς διαφόρους τέχνας Β') Ὁ Σύλλογος διατηρεῖ ἐπίσης πρότυπον Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον, κείμενον ἐν τῇ Λεωφόρῳ Πανεπιστημίου καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς κ. Τριανταφυλλίδου. Ἐν αὐτῷ διδάσκονται ἅπαντα τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, γίνονται δὲ δεκταὶ μαθήτριαι ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἐπὶ μετριωτάτοις ὅροις.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Συλλόγου ἀνέρχονται εἰς 450,000 δραχμάς. Διοικεῖται ὑπὸ συμβουλίου δέκα πέντε Κυριῶν: ***Ἑλένη Γ. Σκουζέ***, *πρόεδρος*, Β. Ράϊνεκ, *ἀντιπρόεδρος*, Μαρία Βαρβάκη, *ταμίας*, Ἑλ. Πάλλη, *γραμματεύς*. Τὸ συμβούλιον δὲ τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖται ἐκ 10 ἄλλων Κυριῶν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. Ἐπὶ τῆς πλατείας «Ἱεροῦ Λόχου». Ἱδρυθεῖσα τῷ 1866, σκοπὸν αὐτῆς ἔχει τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν διάδοσιν εἰς τὰς ἐργατικὰς ἰδίως τάξεις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκείνων γνώσεων, αἵτινες σήμερον κατέστησαν ἀναπόφευκτοι σχεδὸν εἰς πάντα τεχνίτην α') διὰ τῆς εἰς τοὺς ἐργάτας δωρεὰν διδασκαλίας ἠθικῶν καὶ πρακτικῶν μαθημάτων, β') διὰ συστάσεως βιβλιοθηκῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ καὶ γ') διὰ δημοσιεύσεως βιβλίων πρὸς διάδοσιν πρακτικῶν καὶ ὠφελίμων γνώσεων.

Ἐτησια συνδρομὴ τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας 12 δραχ. καὶ ἐφάπαξ δραχ. 3 ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς *Πρόεδρος*, ***Γ. Μιστριώτης. Α'*** *γραμματεύς*, Ε Δηλιγιάννης. *Β γραμματεύς*, Ν. Φαραντάτος. *Ταμίας*, Μ. Πετρόπουλος. *Σύμβουλοι*, Ι. Μεσολωρᾶς. Ι Νικολαΐδης.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ. Ἡ ἑταιρεία αὕτη σκοπὸν ἔχει τὴν περισυναγωγὴν παντὸς ἀντικειμένου ἀναγομένου εἰς τὴν ἱστορίαν τὴν Βυζαντινὴν καὶ τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Διατηρεῖ δὲ Μουσεῖον, ἐν ᾧ καταθέτει ὅπλα, εἰκόνας, ἔγγραφα καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος

Διοικητικὸν Συμβούλιον: ***Ἰωάνν. Ν. Μπότασης,*** *πρόεδρος*· Ν. Γ. Πολίτης, *ἀντιπρόεδρος*· Ἀντ. Μηλιαράκης, *γραμματεύς*· Κων. Ράδος, *ἔφορος τοῦ Μουσείου*· Σπυρ. Π. Λάμπρος, *ἔφορος τοῦ ἀρχείου*· Πέτρος Κανάκης, *ταμίας*· Κ. Παπαμιχαλόπουλος, Σπ. Σακελλαρόπουλος, Γ. Πασπάτης, Π. Παπαναστασίου καὶ Α. Μομφερράτος, *σύμβουλοι*.

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 10.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ. Ἰδιόκτητον κατάστημα τῆς ἑταιρείας, νεωστὶ οἰκοδομηθέν, κατὰ τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Ὁμήρου.

Ἱδρύθη τῷ 1837, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, τὴν ἀνασκαφήν, περισυλλογὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων (ἰδίως τῶν ἑλληνικῶν), ὡς καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης διὰ διαδόσεως ἀρχαιολογικῶν γνώσεων, διὰ διαλέξεων, ἀναγνωσμάτων καὶ δι' εἰδικῆς ἐφημερίδος καὶ Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις. Εἷς τῶν κυριωτέρων πόρων τῆς ἑταιρείας εἶνε ἡ ἔκδοσις λαχείου, συστηθέντος διὰ Β. Δ. καὶ ἀπαρτιζομένου ἐκ 250,000 γραμματίων, κληρουμένων εἰς τρεῖς κληρώσεις κατ' ἔτος, ἤτοι τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου, τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου. Πρόκειται νὰ προστεθῇ καὶ τετάρτη κλήρωσις ἐφέτος διὰ νόμου. Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν εἷς ἀριθμὸς κερδίζει 25,000 δραχ. δύο ἀριθμοὶ ἀνὰ 3,000 δραχ. 4 ἀνὰ 1000, 10 ἀνὰ 500 καὶ 1000 ἀνὰ 100 δραχ. ἕκαστος.

Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ ***Διάδοχος Κωνσταντῖνος,*** *πρόεδρος*· Δ. Τζιβανόπουλος καὶ Γ. Νικολαΐδης, *ἀντιπρόεδροι*· Π. Καβαδίας, *γραμματεύς*.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ. Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ τῆς Βασιλίσσης.

Ἱδρύθη τῷ 1884 καὶ σκοπὸν αὐτῆς ἔχει τὴν περισυναγωγήν, διάσωσιν καὶ διαφύλαξιν Χριστιανικῶν Ἀρχαιο-

τήτων, τὰς ὁποίας διατηρεῖ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ. Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνονται: Ἐγκόλπιον τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', ἐπιταχήλιον χρυσοκέντητον τοῦ Θ' αἰῶνος, περίεργος εἰκὼν στρατιωτικοῦ Ἁγίου, εὑρεθεῖσα ἐν Μιστρᾷ κ. ἄ. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἑταιρείας ὑπάρχουσι πλεῖστα χειρόγραφα μεγάλης σπουδαιότητος καὶ 70 βιβλία διαφόρων ἐποχῶν ἀπὸ τῶν πρώτων Χριστιανικῶν χρόνων.

Ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν *ἐπίτιμος πρόεδρος*. ***Α. Παπούδωφ,*** *πρόεδρος*· Γ. Τ. Κοζάκης, *ἀντιπρόεδρος*· Κ. Στέφανος, *γεν. γραμματεύς*. Ν. Διαμάντης, *ταμίας* ***Γ. Λαμπάκης,*** *διευθυντὴς τοῦ Μουσείου.*

Ελληνικη Βιοτεχνικη Εταιρεια. Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας εἶνε ἡ δωρεὰν διδασκαλία τῶν τεχνῶν καὶ ἡ ἐμψύχωσις τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Εἰς τὴν ἑταιρείαν δὲ ταύτην ὀφείλεται καὶ ἡ διοργάνωσις Διαρκοῦς Βιοτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ.

Ἡ Α. Β Υ. ὁ πρίγκηψ ***Γεώργιος,*** *ἐπίτιμος πρόεδρος. Πρόεδρος,* Ι. Πεσμαζόγλους· *ἀντιπρόεδρος,* Χ Σπηλιόπουλος· *γεν. γραμματεύς,* Κ. Στέφανος· *ταμίας,* Α Ζάνος· *ἔφορος,* Προκόπιος Ζαχαρίας μετὰ 9 συμβούλων.

Αθηναϊκος Συλλογος. Νέα ἀγορά, οἰκία Καλλιφρονᾶ.

Ἱδρυθεὶς τῷ 1895, σκοπεῖ τὴν συνεργασίαν τῶν μελῶν πρὸς κοινωνικὴν βελτίωσιν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῶν Ἀθηναίων καὶ γενικῶς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἱδρύσεως λαϊκῆς σχολῆς, ἥτις καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τετραετίας, διὰ τῆς ἐξιστορήσεως τῆς Ἀττικῆς καὶ ἰδίως τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, κατ' αὐτὴν καὶ μετ' αὐτὴν καὶ διὰ τῆς συστάσεως ἐπαγγελματικῆς σχολῆς. Ἔχει 500 μέλη. *Πρόεδρος,* ***Ἄγγελος Κουτσογιάννης·*** *ἀντιπρόεδρος,* Ν. Ζίννης· *γεν. γραμματεύς,* Ε. Δ Μουστάκας· *εἰδικὸς γραμμ* Α. Μπούκρας· *ταμίας,* Φ. Λίτσας μετὰ 11 συμβούλων.

Μουσικος και Δραματικος Συλλογος. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ αὐτοῦ καταστήματι «Ὠδεῖῳ».

Ἱδρυθεὶς τῷ 1871 τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Μ. Ρενιέρη, ἀποσκοπεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ καὶ δραματικοῦ αἰσθήματος διὰ τῆς διοργανώσεως τακτικῶν μαθημάτων. Ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς καταβάλλονται ἐφάπαξ δραχ. 2, ὡς δίδακτρα δὲ ὑπὸ μὲν τῶν μαθητῶν τῆς ᾠδικῆς καὶ δραματικῆς 2 δρ. κατὰ μῆνα, ὑπὸ δὲ τῶν τῆς ὀργανικῆς δρ. 6. Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς α') οἱ ἰδιαιτέραν κλίσιν καὶ εὐφυΐαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μουσικῆς δεικνύοντες καὶ ὄντες ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς, β') οἱ μαθηταὶ τοῦ μουσικοῦ θιάσου καὶ γ') οἱ ὑπότροφοι τοῦ Συλλόγου.

Γίνονται δὲ δεκτοὶ εἰς ἐγγραφὴν διὰ μὲν τὴν ὀργανικὴν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 9—15 ἐτῶν, διὰ δὲ τὴν ᾠδικὴν καὶ δραματικὴν οἱ ἡλικίας ἄνω τῶν 14 ἐτῶν. *Πρόεδρος,* ***Λ. Δεληγεώργης·*** *ἀντιπρόεδροι,* Α. Δ. Σοῦτσος καὶ Ἰωάν. Περβάνογλους· *σύμβουλοι,* Μ. Δραγούμης, Π. Ν. Καρυδιᾶς, Θ. Ν. Μαρῖνος, Α. Μαῦρος, Ἕκτωρ Ρωμᾶνος, Γ. Στρέϊτ. *Ἐφορία Κυριῶν,* Ἑλένη Ἀντωνοπούλου, Θεανὼ Λ. Δεληγεώργη, Λίνα Μαυρομιχάλη, Μαρία Α. Μάτσα, Μαρία Ἀβέρωφ, Σοφία Σλῆμαν· *διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου,* ***Γ. Ν. Νάζος·*** *γραμματεύς, ταμίας καὶ βιβλιοφύλαξ,* Γεράσιμος Ροσόλυμος.

Πανελληνιος Γυμναστικος Συλλογος. Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Ἱδρύθη τῷ 1891, σκοπὸν δ' ἔχει τὴν ἵδρυσιν γυμναστηρίων πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς γενίκευσιν τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, πρὸς δὲ καὶ τὴν διοργάνωσιν ἐκδρομῶν καὶ ἀγώνων παντὸς εἴδους.

Π. Κ. Παπαμιχαλόπουλος, *πρόεδρος*· Π. Ταμπακόπουλος καὶ Ἰωάν. Μίνδλερ, *ἀντιπρόεδροι*· Ἱπποκρ. Καραβίας, *γεν. γραμματεύς*· Ἀναστ. Σαράτζογλους, *ταμίας*· Γεώργιος Μαυράκης, *ἔφορος.*

Συλλογος Εμπορο-υ-παλληλων Αθηνων. Ἱδρύθη τῷ 1891, ἀποσκοπεῖ δὲ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν του διὰ καταλλήλου διδασκαλίας καὶ τὴν ἐν γένει προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἐμποροϋπαλλήλων.

Περ. Α. Κωνσταντινόπουλος, *πρόεδρος*· *Ἀντιπρόεδροι,* Ἀντ. Ροδόπουλος καὶ Διάμεσης· *Γεν. Γραμματεύς,* Ἰ. Κύπριος· *Εἰδ. Γραμματεύς,* Π. Σωτηριάδης· *Ταμίας,* Γαβρ. Ἀνδρεόπουλος.

Ασυλον Αγ. Αικατερινης. Ὁδὸς Νικοδήμου, 41. Ἱδρύθη τῷ 1893, ἀποσκοπεῖ δὲ τὴν παροχὴν ἀσύλου καὶ βοηθείας εἰς τὰς πανταχόθεν ἐρχομένας ἀπόρους καὶ ἀπροστατεύτους ἐργάτιδας, εἰς τὰς ὁποίας παρέχει ἀντὶ μηνιαίας καταβολῆς 30 δραχμῶν μόνον, τροφήν, κατοικίαν, πλύσιμον καὶ κατὰ τὸ θέρος θαλάσσια λουτρά.

Κλεοπάτρα Βρόσκη, *πρόεδρος,* Δέσποινα Ἀνδρεοπούλου, *ταμίας.* Καλιρρόη Παρρέν, *γεν. γραμματεύς.*

Μαρία Ἠλιάδου, *διευθύντρια.*

Φιλιππος Κοινωνια. Ἡ ἑταιρεία σκοπεῖ τὴν βελτίωσιν τῶν ἑλληνικῶν ἵππων, ὅπως καταστῶσι κατάλληλοι διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὴν γεωργίαν. Τὸ τοιοῦτον δὲ θέλει ἐπιδιώξῃ δι' ἱπποδρομιῶν, διοργανιζομένων ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους καὶ ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἱπποτρόφοις ἐπαρχίαις αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἱππικῶν ἐκθέσεων, αἵτινες καὶ αὗται θὰ διοργανίζωνται πανταχοῦ καὶ ἐν αἷς θὰ βραβεύωνται οἱ ἐπὶ κάλλει ἐξέχοντες ἵπποι. Ἀλλὰ τὸ συντελεστικώτερον πάντων τῶν μέσων, δι' ὧν θέλει ἐπιδιώξῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἡ ἑταιρεία εἶνε οἱ ἐπιβήτορες· θὰ προμηθεύηται ἐπιβήτορας ἀραβικοὺς καὶ εἴτε θὰ δωρῇ αὐτοὺς εἰς τοὺς τρέφοντας ἱκανὸν ἀριθμὸν φορβάδων π. χ. 10—20, εἴτε θὰ περιάγῃ αὐτοὺς ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον πρὸς ἐπίβασιν τῶν φορβάδων τῶν χωρικῶν, αἵτινες ἤδη ὀχεύονται ὑπὸ ἀθλίων καὶ νεαρῶν πώλων, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν τέκνων, ὅπερ καὶ ἐπιφέρει τὸν τέλειον ἐκφυλισμὸν τῶν ἵππων.

Οὕτως ἡ ἑταιρεία καθίσταται ὄντως εὐεργετικὴ διὰ τὸν τόπον ἀπὸ διπλῆς ἀπόψεως· πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων τῶν ἰδιωτῶν καὶ δεύτερον ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, τοῦ ἵππου ὄντος μέσου συντελεστικωτάτου εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας. Ἵνα κεντήσῃ καὶ τὸ ὑλικὸν ἐν τούτοις ἐνδιαφέρον ἡ ἑταιρεία θὰ δωρῇ κατ' ἔτος εἰς ἓν τῶν μελῶν της μέλος δ' αὐτῆς γίνεται πᾶς ὁ καταβάλλων μίαν μόνην δραχμὴν κατ' ἔτος), διὰ κλήρου ὁριζόμενον ἕνα ἐπιβήτορα ἀξίας 2.500 ἕως 5.000 δραχμῶν. Οὕτως ὁ καταβάλλων μίαν δραχμὴν ἔχει καὶ τὴν ἐλπίδα νὰ κερδήσῃ τὸ δῶρον τοῦτο, ἑκάστης ἀποδείξεως οὔσης ἠριθμημένης καὶ χρησιμευούσης ἀντὶ λαχνοῦ. Τὸ δῶρον τοῦτο ἡ Ἑταιρεία ὀρθῶς ποιοῦσα ὥρισεν εἰς εἶδος καὶ

οὐχὶ εἰς χρῆμα· διότι ἂν μέν τις δὲν ἔχῃ ἀνάγκην τοῦ ἵππου δύναται νὰ πωλήσῃ αὐτόν, ὁ ἵππος ὅμως μένων ἐν τῷ τόπῳ θέλει πάντως ὠφελήσῃ αὐτὸν βελτιῶν τὸ γένος του.

Πεποιθαμεν ὅτι οὐδεὶς θὰ μείνῃ ὅστις νὰ μὴ σπεύσῃ νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του εἰς ἔργον τόσον ὠφέλιμον.

Ελληνικη Γεωργικη Εταιρεια. Ἱδρυθεῖσα τῇ ὑψηλῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, σκοπεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας καὶ τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, καὶ τὴν ἕνωσιν τῶν πολλαπλῶν δυνάμεων τῆς χώρας πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς παντὸς ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν προαγωγὴν πάσης βιομηχανίας καὶ οἰκιακῆς βιοτεχνιας, ἥτις τὸ ὑλικὸν ἀρύεται ἀπὸ τῆς γῆς.

Βάσις τῆς ἑταιρείας εἶνε οἱ ἱδρυόμενοι ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας Γεωργικοὶ Σύνδεσμοι, συγκροτούμενοι ὑπὸ τῶν κτηματιῶν, τῶν διευθυντῶν κτημάτων, τῶν μετερχομένων οἱονδήποτε εἰδικὸν κλάδον γεωργικὸν καὶ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κράτους γεωπόνων. Οἱ Γεωργικοὶ οὗτοι Σύνδεσμοι μελετῶσι τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελοῦσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἡ γεωργία καὶ αἱ γεωργικαὶ βιομηχανίαι καὶ ἐργάζονται πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας.

Τὸ μέγα καὶ κοινωφελέστατον ἔργον της ἐπιδιώκει πρὸς τοῖς Γεωργικοῖς Συνδέσμοις ἡ ἑταιρεία καὶ διὰ τῶν ἐκ κυριῶν σηροτροφικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ διάδοσιν τῆς σηροτροφικῆς βιοτεχνίας, ὡς διὰ καὶ τῶν γεωργικῶν συνεδρίων.

Ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς ἑταιρείας καὶ τοῦ Γεωργικοῦ Συνδέσμου διατελοῦσι καὶ οἱ γεωργικοὶ ὁταθμοί, ὧν ἕκαστος ἐπιδιώκει τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς προσλαμβάνων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του γεωπόνον ἐκ τῶν μᾶλλον πεπειραμένων καὶ εἰδικὸν τυροκόμον, ὅπου ὑφίσταται ἡ κτηνοτροφία, ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον πρὸς βελτίωσιν τοῦ κλάδου τούτου, ἱδρύων ἐν τῇ περιφερείᾳ του φυτώρια μωρεῶν καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων, προμηθεύων εἰς τοὺς γεωργοὺς σπόρους, ἐμβολία, ἐργαλεῖα καὶ μηχανάς, χημικὰ λιπάσματα, φάρμακα πρὸς καταπολέμησιν φυτικῶν νόσων καὶ ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐντόμων καὶ ζώων καὶ ἐν γένει διὰ παντὸς μέσου καὶ σὺν τούτοις διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἐφέσεως τῶν γεωργῶν καὶ τῶν εἰς γεωργικὰς βιομηχανίας ἀσχολουμένων, ἐπιδιώκων τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γεωργικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ γεωργικὴ ἑταιρεία διατελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, μέλη δὲ αὐτῆς εἰσιν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν τοῦ βασιλείου.

Οἱ ἑταῖροι αὐτῆς εἶνε ἐπίτιμοι καὶ τακτικοί. Καὶ ἐπίτιμοι μὲν ἑταῖροι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄνδρες παρασχόντες ὑπηρεσίας ἀξίας λόγου εἰς τὴν ἑταιρείαν, τακτικοὶ δὲ ἑταῖροί εἰσιν οἱ καταβάλλοντες ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δραχμῶν δέκα. Τακτικοὶ καταβάλλοντες ἐφάπαξ ἑκατὸν δραχμὰς ἀπαλλάσσονται τῆς ἐτησίας συνδρομῆς.

CHEMISERIE UNIVERSELLE

399, ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΠΕΡΑ, 399

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ, ΕΣΩΒΡΑΚΑ, ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΔΕΣ

ΡΑΒΔΟΙ, ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΑ, ΑΝΘΗΛΙΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΜΥΡΑ ΚΑΙ ΜΑΝΔΗΛΙΑ

ΕΙΔΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΕΙΔΗ ΕΚ ΜΑΡΟΚΙΝΟΥ

ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ, ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ κτλ., κτλ.

ΤΑΧΥΤΗΣ, ΚΑΛΛΑΙΣΘΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΑΝΤΙΣΕΠΤΟΝ. Ὕδωρ διὰ τὴν κόμην θεραπεῦον ἀποτελεσματικῶς τὴν πιτυρίασιν καὶ ἐμποδίζον τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν.

BLOC HYALIN κατὰ τῶν ἐξανθημάτων τοῦ δέρματος καὶ ἰδίως τῶν ἐκ τοῦ ξυρίσματος προερχομένων.

ΣΑΠΩΝ ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ἐκ γλυκερίνης ὑπὸ τὸ σῆμα τοῦ καταστήματος, ἀποδειχθεὶς διὰ χημικῆς ἀναλύσεως τοῦ κ. Κ. Συγγροῦ, χημικοῦ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑγιεινὴν διατήρησιν τοῦ δέρματος καὶ συνιστώμενος ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ἰατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ

Ι. Δ. ΖΕΡΒΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κυβερνητικῶν δικαστηρίων.

Γ. Δ. ΦΩΚΙΔΗΣ

ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ — ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩι 1870

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗι

ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ καὶ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἔτος 4ον 1902.

Φιλολογικὸν Ἡμερολόγιον τῇ συνεργασίᾳ ἐξεχόντων καλάμων ἔκ τε τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν ἐνταῦθα.

Τιμᾶται ἐν Κωνσταντινουπόλει γρ. ἀργ. 5, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 6, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 1.50.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον: Τῷ κ. Ἐμμ. Τ. Ταβανιώτῃ, Γραφεῖα «Βοσπορίδος», Κουρσοὺμ-Χάν, ἀρ. 3, Galata, Constantinople.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑ

ΕΚΑΒΗ

Ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν ἐμμέτρῳ μεταφράσει ἡ **ΕΚΑΒΗ** τοῦ **Εὐριπίδου** κατ' οὐδὲν ὑπολειπομένη τοῦ γνωστοῦ τοῖς πολλοῖς Ἱππολύτου Στεφανηφόρου τοῦ αὐτοῦ ἀθανάτου τραγικοῦ ποιητοῦ.

Ἕκαστον ἀντίτυπον τιμᾶται ἑνὸς ρουβλίου ἢ φράγκων 2 ½.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΝΑΡΑΣ, ΙΑΤΡΟΣ

Ἐν Βακοῦ (Ρωσίας)

Ἀριστειοῦχος τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗΣ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄.

Α΄. Κατάργησις τῶν ἀναριθμήτων καταστίχων, ἐν οἷς ἐπαναλαμβάνεται πλειστάκις ἡ ἰδία πρᾶξις, ἀπασχολουμένου τοῦ λογιστοῦ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους χάριν αὐτῶν. *Β΄.* Σύνοψις ὅλων τῶν μερίδων ἐν ***ἑνὶ καὶ μόνῳ καταστίχῳ,*** εἰς ὃ ἀρκεῖ ***ἓν μόνον ἄρθρον*** δι' ἑκάστην πρᾶξιν. *Γ΄.* Ἰδιαιτέρα κατάταξις τῶν μερίδων ἐπιτρέπουσα συνεχῆ ἐξέλεγξιν, δι' ἧς ἀδύνατον νὰ συμβῇ λάθος καὶ τὴν διάγνωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐμπόρου ἄνευ χρονοτριβῆς. *Δ΄.* Τοσαύτη ἁπλοποίησις ἐν ὅλῳ, ὥστε ὥραι τινες μόνον ἀρκοῦσι πρὸς κατανόησιν τῆς μεθόδου ταύτης πλεῖστα δὲ παραδείγματα ἐπισυνημμένα εἰς δύο σελίδας ἐν σχήματι καταστίχου δεικνύουσι σαφέστατα τὴν ἐγγραφὴν παντοειδῶν πράξεων οὕτω δι' ἁπλῆς μελέτης τούτων καὶ ἄνευ προτέρων γνώσεων καὶ σπουδῆς δύναται καὶ ὁ ἀδαέστερος νὰ προβῇ εἰς τήρησιν ἐμπορικῶν βιβλίων, ὡς πεπειραμένος διπλογράφος.

ΤΙΜΑΤΑΙ 12 Γρ. Αργ. ἢ 2.50 Φρ. Χρ.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ ὑπὸ τοῦ κ. ***Ι. Γ. Σακελλαρίδου,*** ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: J. G. Sakellaridès, Galata, Constantinople.

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

κατὰ τεύχη ἐκ 16 σελίδων 4ου σχήματος

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Κωνσταντινουπόλεως: Γρ. Ἀργ. 20 - Ἐπαρχιῶν: Γρ. Ἀργ. 25. Ἐξωτερικοῦ: Φρ. Χρ. 3,25.

ΕΚΔΟΤΑΙ

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΚΑΙ Σ^Α

Γαλατᾷ, Ὁδῷ Κιουρεκτσιλέρ, Ἀριθ. 10.

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΚΑΡΝΕΡΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΠΕΔΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΕΣΜΩΝ ΚΗΛΗΣ, ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐπιδιορθωτὴς παντὸς εἴδους χειρουργικῶν ἐργαλείων. Προμηθευτὴς ὅλων τῶν Νοσοκομείων.

ΠΕΡΑ, ΟΔΟΣ ΛΙΝΑΡΔΗ, ΑΔΙΕΞΟΔΟΣ ΜΥΝΙΕ, ΑΡ. 10.

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

Ἐπιθυμεῖτε ὑγείαν;
Ἐπιθυμεῖτε ἀποφυγὴν προσβολῆς πάσης ἐπιδημικῆς νόσου;
Ἐπιθυμεῖτε τέλος εὐζωίαν καὶ εὐρωστίαν;

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΘΗΤΕ ΑΝΕΝΔΟΙΑΣΤΩΣ

τὸ παρὰ πάντων ἐπονομασθὲν ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

ΚΟΝΙΑΚ ΚΟΥΡΤΕΣΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΟΥ ΠΑΝΑΓ. Ν. ΚΟΥΡΤΕΣΗ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΟΣΙΣ - ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΓΑΤΣΟΣ

Ἐ Γαλατᾷ Κων/λεως, ὁδὸς Κ]ουρεκτσιλέρ, Τσικμὰς σοκάκ, ἀρ. 2.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1864

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Μαχμουδιέ, ἀρ. 8, καὶ ὁδὸς Κ]ουρεκτσιλέρ, ἀρ. 43.

ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΣΕΡ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΥΙΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ *Χαρτοπωλείου Τσαούση*, ἐπιδιώκουσα τὴν κατάρτισιν πλήρους ἑλληνικοῦ χαρτοπωλείου, δυναμένου ν' ἀνταποκρίνηται κάλλιστα εἰς τὰ γραφικὰ χρειώδη παντὸς ἐμπορευομένου, κατώρθωσε τὴν σύστασιν τοιούτου καὶ εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ὁμογενής, ἀποφεύγων τὰ τραγελαφικά, νὰ εὑρίσκῃ ἐν αὐτῷ:

Κατάστιχα μὲ **Δοῦναι-Λαβεῖν** ἑλληνιστί, ***Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν, Εὑρετήρια, Βιβλία συναλλαγμάτων, Τὸ ἀπαραίτητον «Καθ' ἡμέραν»*** κλπ., κλπ., ὅλα ἑλληνιστὶ καὶ εἰς καλλιτέραν μάλιστα τιμήν.

Καλλιτεχνικὴ ἐκτύπωσις Ἐπικεφαλίδων ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων, Τιμολογίων, Ἐπισκεπτηρίων κλπ., ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτῆς ποιότητος.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ[1]

(575 – 641).

Ὁ Ἡράκλειος ἐγεννήθη ἐν Καππαδοκίᾳ τῷ 575 ἐκ γονέων ἐπιφανῶν· ὁ ὁμώνυμος δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο πατρίκιος καὶ διαπρεπὴς ἔξαρχος τῶν ἀπεράντων ἀφρικανικῶν κτήσεων. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἡράκλειος ἀνῆλθε τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου τῇ 6 Ὀκτωβρίου 610, στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ μεταξὺ Ἴστρου καὶ Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου εὐρωπαϊκαὶ ἐπαρχίαι ἐκινδύνευον νὰ πάθωσι νέας ἐπιδρομὰς τῶν Ἀβαροσλαύων· αἱ δὲ ἀσιαναὶ ἐλεηλατοῦντο ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν Περσῶν. Δύο μεγάλαι ἐπαρχίαι, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἀφρική, εἶχον ἀποσπασθῇ τοῦ κράτους. Ὁ στρατὸς ὁ τοσαῦτα διαπράξας ἐπὶ Μαυρικίου κατορθώματα, εἶχεν ὑποστῇ φθορὰν ἀνθρώπων δεινοτάτην ἢ μᾶλλον καθ' ὁλοκληρίαν εἶχεν ἐξοντωθῇ Τὸ ἄλλοτε πλουσιώτατον ταμεῖον ἦτο κενόν, αἱ δὲ ἐπαρχίαι ἐπὶ τοσοῦτον ἐξηντλημέναι, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα εἰς τὰ πολύτιμα τῶν ἐκκλησιῶν κειμήλια, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κυριωτάτη καὶ πρωτίστη ἀνάγκη παρίστατο εἰς τὸν Ἡράκλειον νὰ ἀνορθώσῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ κράτους, νὰ ρυθμίσῃ ὀπωσοῦν τὴν διοίκησιν, καὶ ἰδίως τὴν οἰκονομικήν, νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἀρχήν, νὰ διοργανώσῃ, νὰ ἐμψυχώσῃ, νὰ ὑποβάλῃ εἰς πειθαρχίαν τὸν στρατόν· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντιπαραταχθῇ συγχρόνως ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ, κατὰ τῶν Ἀβαροσλαύων καὶ κατὰ τῶν Περσῶν, ἔπρεπεν οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἑνὸς τῶν δύο ἐκείνων ἀντιπάλων, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπιπέσῃ δι' ὅλης τῆς δυνάμεως κατὰ τοῦ ἑτέρου. Εἰς ταῦτα ἐνησχολήθη κατὰ τὰ ἕνδεκα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη, ἐπιχειρήσας κατὰ τὸ δωδέκατον, ἤτοι κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 622 τὰς ἀειμνήστους κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας. Ὅθεν ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην πράγματα, ἐνησχολήθη περὶ δύο τινά· τὴν συνομολόγησιν ρητῆς πρὸς τοὺς Ἄβαρας εἰρήνης καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν Σλάβων ἀπὸ τῶν Ἀβάρων. Αἱ περὶ εἰρήνης πρὸς τοὺς Ἄβαρας προτάσεις ἐγένοντο περὶ τὸ 619 ἔτος. Ὁ δὲ Χαγάνος τῶν Ἀβάρων ἀπήντησεν εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ σταλέντας πρέσβεις ὅτι φιλικῶς διάκειται πρὸς τὸ κράτος, καὶ ὅτι ἵνα ἀποδείξῃ

1. *Κατὰ Κ. Παπαρρηγόπουλον.*

ἔτι μᾶλλον τὴν προαίρεσιν ταύτην, προβάλλει ἵνα ἔλθῃ εἰς προσωπικὴν πρὸς τὸν βασιλέα συνέντευξιν, καὶ ὡς τόπος συνεντεύξεως ὡρίσθη ἡ Ἡράκλεια, ἡ ἀρχαία Πέρινθος περὶ τὴν Προποντίδα. Ἀλλ' ὁ Χαγάνος προσελθὼν αὐτόθι μετὰ πολυαρίθμου συνοδείας ἐπεβουλεύθη τὸν Ἡράκλειον καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ συλλάβῃ αὐτόν. Πολλὴν δὲ διαπράξας λεηλασίαν ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια ἀπάγων καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους. Ὁ Χαγάνος ἠθέλησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν αἰσχρὰν ταύτην ἐπιβουλήν, ἀποδίδων αὐτὴν εἰς τὴν ἀκατάσχετον τῶν περὶ αὐτὸν πλεονεξίαν, προτείνων νὰ ἀποδώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ὅσην ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἀνεύρῃ λείαν, καὶ λέγων πάντοτε ἑαυτὸν πρόθυμον νὰ εἰρηνεύσῃ πρὸς τὸ κράτος· ὁ δὲ Ἡράκλειος, ὅστις ἠπείγετο νὰ στρατεύσῃ ἐπὶ τοὺς Πέρσας προσεποιήθη ὅτι δέχεται τὴν δικαιολογίαν ταύτην, καὶ συνωμολόγησε τελευταῖον τῷ 620 ὁριστικὴν πρὸς τοὺς Ἄβαρας εἰρήνην.

Ἀλλ' ἡ εἰρήνη αὕτη δὲν ἤθελε παράσχῃ αὐτῷ πολλὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῆς ἀπιστίας τοῦ ἔθνους τούτου, ἐὰν συγχρόνως, διαιρῶν τοὺς Σλαύους ἀπὸ τῶν Ἀβάρων, δὲν παρεδέχετο πολλοὺς τῶν πρώτων ὡς ἐποίκους καὶ συμμάχους εἴς τινας τῶν βορειοτέρων τοῦ κράτους ἐπαρχιῶν. Ὅθεν εἰς μὲν τοὺς Χρωβάτους ἐπέτρεψε τὸ βορειότερον τῆς σημερινῆς Δαλματίας μέρος, εἰς δὲ τοὺς Σέρβλους χώραν εὐρεῖαν πρὸς ἀνατολὰς τῶν Χρωβάτων, τὴν σημερινὴν Σερβίαν καὶ Βοσνίαν. Ἔπειτα δὲ προσεπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν τὴν χώραν τὴν ἐξαπλουμένην πρὸς μεσημβρίαν τῆς Σερβίας, τῆς Βοσνίας καὶ τῆς εἰς τοὺς Χρωβάτους παραχωρηθείσης Δαλματίας. Ἡ τοιαύτη τῶν Σλαύων παραδοχὴ ἐντὸς τοῦ Ἴστρου εἶνε ἓν τῶν σπουδαιοτάτων γεγονότων τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, διότι αἱ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ ποταμοῦ ἐκείνου ἐγκατασταθεῖσαι ἔκτοτε πολυάριθμοι σλαυικαὶ φυλαὶ ἐπενήργησαν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐπενεργοῦσιν εἰς τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ μεγάλου ζητήματος τῶν σλαυικῶν ἀποικήσεων, καὶ τῆς συνομολογήσεως περὶ τὰ τέλη τοῦ 620 τῆς πρὸς τὸν Χαγάνον τῶν Ἀβάρων εἰρήνης, ἐστράτευσεν ὁ Ἡράκλειος ἐν ἀρχῇ τοῦ 622 ἐπὶ τοὺς Πέρσας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας, ὁ νεώτερος Χοσρόης εἶχεν ἀρχίσῃ τὸν κατὰ τοῦ ἀνατολικοῦ κράτους πόλεμον αὐτοῦ ἅμα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαυρικίου (602) καὶ ἐπὶ Φωκᾶ οἱ στρατοὶ αὐτοῦ ἐκυρίευσαν πᾶσαν τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Καππαδοκίαν, ἐπολιόρκησαν τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐξέτειναν τὰς λεηλασίας αὐτῶν μέχρι τῶν περιχώρων τῆς Χαλκηδόνος. Ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων δέκα ἐτῶν τῆς τοῦ Ἡρακλείου βασιλείας, ἐγένοντο κύριοι ἁπάσης σχεδὸν τῆς Ἀσίας καὶ ἱκανοῦ μέρους τῆς Ἀφρικῆς. Ὄχι ὅτι ὁ Ἡράκλειος δὲν ἐφρόντισεν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἄλλων περισπασμῶν, νὰ ἀντιτάξῃ δυνάμεις τινὰς εἰς τὸ ἀκατάσχετον ἐκεῖνο ρεῦμα· ἀλλὰ διότι στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται ἀνεδείχθησαν παντάπασιν ἀνεπιτήδειοι νὰ ἀναχαιτίσωσιν αὐτό. Ὅθεν τῷ 611 ἔπεσον εἰς χεῖρας τῶν Περσῶν ἡ Ἀπάμεια καὶ ἡ Ἔδεσσα, μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα τῆς Καππαδοκίας Καισάρεια. Τῷ 614 ἐξεπόρθησαν οἱ Πέρσαι τὰ Ἱεροσόλυμα. Τῷ 616 κατέκτησαν τὴν Αἴγυπτον καὶ προελθόντες μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης κατέστρεψαν τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ. Κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος ἕτερος περσικὸς στρατός, διελθὼν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἐπολιόρκησε τὴν Χαλκηδόνα κατέναντι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἡράκλειος, ὅστις δὲν εἶχεν εἰσέτι συμπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς Σλαύους διαπραγματεύσεις, οὐδὲ συνομολογήσῃ τὴν πρὸς τὸν Χαγάνον τῶν Ἀβάρων συνθήκην, ὑπέβαλε προτάσεις εἰρήνης πρὸς τὸν Χοσρόην, ἀλλ' ὁ ἀγέρωχος μονάρχης τῆς Ἀσίας ἀπέκρουσε μεθ' ὕβρεων τὰς προτάσεις ταύτας, οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτοῦ κυριεύσαντες τῷ 617 τὴν Χαλκηδόνα ἐξηκολούθησαν συμπληροῦντες τὴν κατάκτησιν τῶν ἀσιανῶν χωρῶν διὰ τῆς ἁλώσεως τῶν διαφόρων αὐτῶν πόλεων. Ὅ,τι δὲ διηυκόλυνε τοὺς ἀλλεπαλλήλους τούτους θριάμβους τῶν περσικῶν στρατευμάτων δὲν ἦτο μόνον ὅτι ὁ Ἡράκλειος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιπαρατάξῃ εἰς αὐτὰ εἰμὴ τάγματα εὐάριθμα καὶ κακῶς ἔχοντα ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς. Καὶ ἕτεραι περιστάσεις συνετέλεσαν εἰς τὴν πρόχειρον ταύτην τοῦ ἑλληνισμοῦ ὑποχώρησιν κατά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν. Ὁ θρησκευτικὸς διωγμός, ὃν εἶχον ἐπιχειρήσῃ τινὲς τῶν προηγουμένων βασιλέων καὶ ἐξαιρέτως ὁ Ἰουστινιανός, ἠνάγκασε πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἑτεροδόξων νὰ ἀποδημήσωσιν εἰς Περσίαν καὶ νὰ κομίσωσιν αὐτόθι τὰς τέχνας, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν στρατιωτικὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπιστήμην. Καὶ συνέβη τότε ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὅ,τι κατὰ τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἑκατονταετηρίδα ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὅτε οἱ διαμαρτυρόμενοι τῆς Γαλλίας, ἀνηλεῶς ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' καταδιωκόμενοι, ἀπεδήμησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν βόρειον Γερμανίαν, καὶ συνετέλεσαν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν τῶν χωρῶν τούτων ἐπίδοσιν. Οἱ ἐν τῷ περσικῷ κράτει λοιπὸν ἐγκατασταθέντες πρόσφυγες τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, ἀπολαύοντες ἐπί τινα χρόνον ἐν τῷ κράτει ἐκείνῳ πλήρους ἀνεξιθρησκείας, συνέδραμον ἐκθύμως εἰς τὰς τοῦ Χοσρόου κατακτήσεις τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ διετέλουν κρυφίως συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἔτι πολυαριθμοτέρων ὁμοδόξων αὐτῶν ὅσοι εἶχον μείνῃ ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Πλὴν τούτου οἱ πρὸ καιροῦ ὡσαύτως καταδιωκόμενοι Ἰουδαῖοι ἐστασίασαν ἐν ἔτει 613 εἰς Συρίαν· καὶ κατεβλήθησαν μέν, ἀλλ' ἐκδικούμενοι συνέπραξαν μετὰ πολλοῦ ζήλου κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Περσῶν κατάλυσιν τῆς ἑλληνικῆς κυριαρχίας καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν χώραν.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε ἐν ἀρχῇ τοῦ 622 ὥρμησεν ὁ Ἡράκλειος ἐπὶ τὸν μέγαν περσικὸν ἀγῶνα. Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγόρευσεν ἐπίτροπον τῆς ἀρχῆς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης γυναικὸς υἱὸν Ἡράκλειον Κωνσταντῖνον, ἀλλὰ τοῦτο ἐπὶ ψιλῷ μόνον ὀνόματι, διότι ὁ νέος Ἡράκλειος ἦτο μόλις δεκαετὴς τὴν ἡλικίαν, πράγματι δὲ ἀνέθηκεν ὁ βασιλεὺς τὴν τῶν πραγμάτων διεξαγωγὴν εἰς τὸν μάγιστρον ἤτοι πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου Βῶνον καὶ εἰς τὸν πατριάρχην Σέργιον, τῶν ὁποίων ἀμφοτέρων ἐγίνωσκε τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα. Τελέσας δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ἥτις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συνέπεσε τῇ 4 Ἀπριλίου, προσῆλθε τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὸν ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, φορῶν οὐχὶ τὰ πορφυρᾶ τοῦ βασιλέως πέδιλα, ἀλλὰ τὰ μέλανα τοῦ μαχητοῦ ὑποδή-

μματα καὶ πρηνὴς πεσὼν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ, «Δέσποτα Θεὲ καὶ Κύριε Ἰ. Χριστέ, ηὔξατο, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς ἐχθροῖς σου διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀλλ' ἐπιβλέψας ἐλέησον καὶ τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν σου νίκην δὸς ἡμῖν, ὅπως μὴ καυχήσωνται οἱ ἀλάστορες κατὰ τῆς σῆς κληρονομίας ἐπαιρόμενοι.» Ἔπειτα στραφεὶς πρὸς τὸν πατριάρχην «Εἰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ σοῦ, εἶπεν, ἀφίημι τὴν πόλιν ταύτην καὶ τὸν υἱόν μου» μεθ' ὃ λαβὼν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, ἥτις ἐλέγετο ἀχειροποίητος, ἐπορεύθη πρὸς τὴν παραλίαν καὶ ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ συναχθέντος αὐτόθι στόλου ἐπευφημούμενος καὶ εὐλογούμενος ὑπὸ λαοῦ ἀναριθμήτου. Ἐν γένει δὲ ὁ Ἡράκλειος περιέβαλεν ἅπασαν τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην διὰ χαρακτῆρος ἐξόχως θρησκευτικοῦ. Ὁ βασιλεὺς οὗτος, ὅστις ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ εἷς τῶν μεγίστων πολεμικῶν ἡγεμόνων ἐξ ὅσων ἀναφέρει ἡ ἱστορία διά τε τὸ στρατηγικὸν αὐτοῦ πνεῦμα καὶ τὸν ὀργανισμόν, ὃν ἔδωκεν εἰς τὸν στρατόν, ᾐσθάνετο ὅτι ὁ κάλλιστος τῶν ἐξωτερικῶν, τῶν μηχανικῶν οὕτως εἰπεῖν ὀργανισμῶν ἀποβαίνει ἀτελὴς ἄνευ ἐσωτερικοῦ τινος καὶ πνευματικοῦ ἐρείσματος. Ὅθεν παρέστησεν εἰς τὸν λαὸν ὅτι ἡ πίστις, εἰς ἣν ἦτο ἀφωσιωμένος, διέτρεχε τὸν ἔσχατον ἀπὸ τῶν πολεμίων κίνδυνον, καὶ ὅτι δέον νὰ ἐξεγερθῶσι πάντες πρὸς ἄμυναν αὐτῆς, πεποιθότες εἰς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα αὐτοῦ υἱόν. Καὶ τοῦτο ἦτο ἀληθές, διότι ὁ Χοσρόης, κυριεύσας τὰ Ἱεροσόλυμα πολυειδῶς ἐχλεύασε καὶ ἠτίμασε τὴν ἑστίαν ἐκείνην τῆς χριστιανικῆς πίστεως, λαβὼν δὲ ἐν ἔτει 612 προτάσεις τοῦ Ἡρακλείου περὶ εἰρήνης ἀπήντησεν, ὅτι δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς λόγους πρὸς τοὺς πρέσβεις ἐνόσῳ οὗτοι δὲν ἀρνηθῶσι τὸν ἐσταυρωμένον αὐτῶν, ἵνα λατρεύσωσι τὸν ἥλιον. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν ἦτο προφανής· ὁ δὲ Ἡράκλειος ἀνακηρύξας αὐτὸν ἐπισήμως, κατώρθωσε τῷ ὄντι νὰ πείσῃ τὸ ἔθνος, ὅτι δέον νὰ μεταχειρισθῇ τὸν θρησκευτικὸν αὐτοῦ ζῆλον ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης καὶ περιποιήσας οὕτω εἰς τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα πρακτικὸν καὶ ἐνεργὸν χαρακτῆρα, ἔδωκε νέαν εἰς τὸ κράτος ζωήν.

Ὁ Ἡράκλειος ἐπιβιβασθεὶς εἰς τὸν στόλον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν εἶχε νὰ διανύσῃ ὁδὸν μακράν, ἵνα ἀπαντήσῃ τοὺς πολεμίους· ἀντικρὺ τῆς βασιλευούσης, ὅλοι οἱ ἐπὶ τῆς ἀσιανῆς τοῦ Βοσπόρου παραλίας λόφοι ἐκαλύπτοντο ὑπὸ περσικῶν σκηνῶν καὶ ταγμάτων. Στρατηγὸς κοινὸς ἤθελε περιπέσῃ τῳόντι εἰς τὸ λάθος τοῦ νὰ ἐπέλθῃ εὐθὺς ἐπὶ τοὺς πολεμίους τούτους. Ἀλλ' ὁ Ἡράκλειος ἐνόησε τὸ ἄτοπον τοῦ πράγματος. Ὁ Ἡράκλειος συνεπήγετο ὀλίγας μεθ' ἑαυτοῦ δυνάμεις καὶ ταύτας καλῶς μὲν ἠσκημένας, ἀλλὰ κατεπτοημένας ὑπὸ ἀδιαλείπτων ἀτυχημάτων. Ὑποτιθεμένου ὅτι ἡ ἀπόβασις παρόντων τῶν πολεμίων, εὐωδοῦτο, ἤθελε συγκροτηθῇ ἀμέσως ἀγὼν ἐκ παρατάξεως πρὸς ἀντιπάλους πολυαριθμοτέρους καὶ θαρροῦντας ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν αὐτῶν, ἀγών, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ νίκη ἦτο σφόδρα ἀμφίβολος. Ἐὰν δὲ ἡττᾶτο ὁ χριστιανικὸς στρατός, ἐματαιοῦτο ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὸ ὅλον ἐπιχείρημα. Ὅθεν ὁ Ἡράκλειος ἐπενόησε καὶ ἐξετέλεσεν ἕτερον ἀξιομνημόνευτον σχέδιον. Ἐπειδὴ ἦτο κύριος τῆς θαλάσσης, ἐκπλεύσας ἐκ τῆς πρωτευούσης ἐτράπη πρὸς μεσημβρίαν. Ὅτε ἐξῆλθε τοῦ Ἑλλησπόντου, κατελήφθη ὑπὸ τρικυμίας δεινῆς, καθ' ἣν ὅμως τὸ παράδειγμα τοῦ ἀτρομήτου ἡγεμόνος παρώτρυνε πάντας νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ καθῆκον καὶ οὕτως ἐσώθη ὁ στόλος ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου. Τότε ἐξακολουθήσας τὸν πλοῦν ἐπορεύθη πρὸς τὴν γωνίαν, ἣν σχηματίζει ἡ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Συρίας παραλία, τρεπομένη αἴφνης πρὸς μεσημβρίαν, ἐνῷ προηγουμένως διευθύνεται πρὸς ἀνατολάς. Ἀπεβιβάσθη δὲ ὁ στρατὸς εἰς τὸ ἐσώτατον τῆς γωνίας ταύτης μέρος, τὸν Ἰσσικὸν κόλπον, οὕτω κληθέντα ἀπὸ τῆς εἰς τὸ μεσημβρινὸν αὐτοῦ σκέλος κειμένης πόλεως Ἰσσοῦ, ὅπου, πρὸ χιλίων περίπου ἐνιαυτῶν, εἶχε νικήσῃ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος τὸν τελευταῖον βασιλέα τοῦ πρώτου περσικοῦ κράτους. Περὶ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου ὑπάρχει στενὴ καὶ ὁμαλὴ παραλία ζώνη, ὑπεράνω τῆς ὁποίας ὑψοῦνται, παράλληλα σχεδὸν πρὸς τὴν παραλίαν, δύο ὀρειναὶ σκέλη, σχηματιζόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους, τὸ ὁποῖον ἔχει δύο πύλας, δι' ὧν ἠδύνατό τις νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν στενὴν παραλίαν ζώνην· τὰς Ἀμανίδας, ἀπὸ βορρᾶ, ἤτοι ἀπὸ Κιλικίας, καὶ τὰς Συρίας, ἀπὸ μεσημβρίας, ἤτοι ἀπὸ Συρίας.

Πρὸς βορρᾶν δὲ τοῦ ἀρκτικοῦ σκέλους τοῦ Ἀμανοῦ, ἁπλοῦτο τὸ πεδινότερον τῆς Κιλικίας μέρος, ὅπου ἔκειντο αἱ πόλεις Ταρσός, Ἄδανα, Μοψουεστία, Ἀνάζαρβος, καὶ τὸ ὁποῖον πρὸς μεσημβρίαν μὲν ὡρίζετο ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ δυσμῶν δὲ καὶ βορρᾶ καὶ ἀνατολῶν ἐφράσσετο ὑπὸ τοῦ φοβερωτέρου τείχους τοῦ ὄρους Ταύρου. Εἶνε πρόδηλον ὅτι ὁ χῶρος οὗτος, εἰς ὃν ἀπεβιβάσθη ὁ Ἡράκλειος, ἦτο τὸ ἀσφαλέστατον τῶν ὁρμητηρίων· ἀπὸ μεσημβρίας ἦτο ἀπόρθητον, διότι οἱ ἡμέτεροι ἐθαλασσοκράτουν, ἄλλοθεν δὲ πανταχόθεν οἱ πολέμιοι εἶχον πρῶτον νὰ ἐκπορθήσωσι τὰς πύλας τοῦ Ταύρου καὶ ἔπειτα τὰς Ἀμανίδας πύλας, πρᾶγμα δυσχερέστατον.

Ἀλλ' ὁ Ἡράκλειος ἐν τῇ θέσει ταύτῃ δὲν ἦτο μόνον ἀσφαλής, ἠπείλει ἐν ταὐτῷ τὰ νῶτα τοῦ κατὰ τὴν χερσόνησον ταύτην περσικοῦ στρατοῦ, ὥστε ἦτο πιθανώτατον ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος ἐγκατελείπων τὴν παραλίαν τοῦ Βοσπόρου, ἤθελεν ἔλθῃ ν' ἀγωνισθῇ πρὸς τὸν Ἡράκλειον. Ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος τούτου ἦτο ἄδηλος· ἀλλ' ἐπειδὴ προέκειτο νὰ συγκροτηθῇ ἐν ταῖς δυσχωρίαις τοῦ Ταύρου, ἦτο ἐλπὶς νὰ ἡττηθῶσιν οἱ πολέμιοι· καὶ τούτου γενομένου, ἀπηλλάσσετο αὐτῶν διὰ μιᾶς ἡ Μικρὰ Ἀσία. Ἠδύνατο βεβαίως καὶ νὰ ἡττηθῇ ὁ Ἡράκλειος· ἀλλ' οἱ Πέρσαι δυσκολώτατα ἤθελον ἐκπορθήσῃ τὰς πύλας τοῦ Ταύρου· ὥστε ὁ βασιλεύς, καὶ ἂν ἐνικᾶτο, θὰ ἐξηκολούθει νὰ κατέχῃ τὴν Κιλικίαν ἀναγκάζων πάντοτε τοὺς πολεμίους νὰ παραμένωσιν εἰς τὴν ἄκραν ταύτην τῆς χερσονήσου, ἀνακουφίζων τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἐπαρχίας, πρὸ πάντων δὲ ἀπομακρύνων ἐκ τῆς πρωτευούσης τὰ περσικὰ στίφη.

Ταῦτα ἀναλογιζόμενος καὶ ἐλπίζων ἐστρατοπέδευσεν ὁ Ἡράκλειος ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνίσχυσε τὰ εὐάριθμα αὐτοῦ τάγματα, καλέσας πρὸς ἑαυτὸν ἁπάσας τὰς φρουρὰς τῶν παραλίων πόλεων καὶ τῶν ὀρέων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπεχείρησε τὴν διοργάνωσιν, τὴν ἄσκησιν, τὴν ἐμψύχωσιν τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. Τὸ πεζικὸν καὶ τὸ ἱππικὸν τό τε βαρὺ καὶ τὸ ἐλαφρὸν διηρέθησαν εἰς δύο σώματα, οἱ σαλπιγκταὶ ἐν τῷ μέσῳ ἱστάμενοι ἔδιδον τὸ σημεῖον τῆς πορείας,

τῆς ἐφόδου, τῆς ὑποχωρήσεως ἢ τοῦ διωγμοῦ, τῆς εὐθείας ἢ τῆς λοξῆς παρατάξεως, τῆς πυκνῆς ἢ τῆς ἡραιωμένης φάλαγγος. Ὁ βασιλεὺς ἐκοινώνει ὅλων τῶν ἀγώνων, οὓς ἐπέβαλλεν εἰς τὰ τάγματα αὐτοῦ· ὁ ἀδυσώπητος τῆς πειθαρχίας καὶ ὢν ὥριζε τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας, τοῦ γεύματος, τοῦ ὕπνου. Ἀλλὰ ἰδίως ὁ Ἡράκλειος ἠγωνίσθη νὰ ἐπιρρώσῃ τὰς ἐκλελυμένας ἐκείνας ψυχάς. Κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὴν τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, ὑπεμίμνησκεν εἰς τοὺς συστρατιώτας τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς τοῦ ἔθνους ἡμῶν συμφοράς, ἐξώρκιζεν αὐτοὺς νὰ ἐκδικήσωσι τὰ ἱερά, τὰ ὁποῖα ἐβεβήλωσαν οἱ πυρολάτραι· ἀπεκάλει ἀδελφοὺς καὶ τέκνα, καὶ ἐπλήρου τὰς ψυχὰς αὐτῶν θάρρους δεικνύων τὸ ἱερὸν τοῦ Χριστοῦ ἀπεικόνισμα καὶ λέγων ὅτι ὁ Χριστὸς οὗτος εἶνε ὁ κοινὸς πάντων βασιλεὺς καὶ δεσπότης καὶ τῶν στρατευμάτων ὁ ἡγεμών, μεθ' οὗ στρατηγεῖν ἐστιν ἀσφαλέστερον, δι' οὗ τὸ νικᾶν ἐστιν εὐσεβέστερον, καὶ ἐφ' ᾧ πεποιθὼς ὁ βασιλεύς, ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν, πρὸς πόνους ὁπλίζεται. Τοιουτοτρόπως ἠγωνίζετο ὁ Ἡράκλειος νὰ ἐνασκήσῃ καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν περὶ αὐτὸν στρατιάν, ἐμπνέων αὐτῇ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν πολεμίων, ἀγάπην πρὸς ἑαυτὴν καὶ πεποίθησιν εἰς τὸ θεῖον.

Τούτων δὲ γενομένων, ὅσα προέβλεπε συνέβησαν. Οἱ Πέρσαι, οἵτινες ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι ἀπέναντι τῆς Κων/πόλεως, βλέποντες ὅτι ἀπειλοῦνται τὰ νῶτα αὐτῶν καὶ ὅτι κινδυνεύει νὰ διακοπῇ ἡ μετὰ τῆς ἰδίας χώρας κοινωνία, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναζεύξωσι καὶ νὰ δράμωσιν εἰς Κιλικίαν. Ὁ Ἡράκλειος δὲν ἀπέφυγε τὸν ἀγῶνα, διότι ἔβλεπε τὸν στρατὸν πρόθυμον καὶ ἀρκούντως γεγυμνασμένον. Κατὰ δυστυχίαν ἐκ τῶν συγκεχυμένων ἀφηγήσεων τῶν τότε χρόνων, δὲν ἐξάγεται ἀκριβῶς ποῦ ἐγένοντο αἱ πρῶται συμπλοκαὶ καὶ ποῦ συνεκροτήθη ἡ ὁριστικὴ μάχη. Βέβαιον εἶνε ὅτι οἱ Πέρσαι ἀφοῦ ἐπὶ εἰκοσαετίαν δὲν ἔπαυσαν τρέποντες τοὺς Χριστιανούς, ἤδη τὸ πρῶτον κατετροπώθησαν, καὶ ὅτι ἐπὶ τριετίαν ὅλην δὲν ἀνεφάνησαν πλέον ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Καὶ ἤδη ὁ Ἡράκλειος, ὅστις δι' ἑνὸς στρατηγικοῦ κινήματος, ἐπέτυχε τὸ μέγα τοῦτο ἀποτέλεσμα, ὑπερέβη τὸ ὄρος τοῦ Ταύρου, διῆλθε τὰ πεδία τῆς Καππαδοκίας, καί, ἀφήσας τὸν στρατὸν αὐτοῦ νὰ διαχειμάσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ περὶ τὸν Ἅλυν ποταμόν, προσῆλθεν αὐτὸς εἰς Κ/πολιν, ὄχι διὰ νὰ κομπάσῃ ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι· θριαμβον δίκαιον καὶ λαμπρὸν ἔμελλε νὰ τελέσῃ βραδύτερον μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ τῶν ἀντιπάλων καταστροφήν· ἤδη δὲ ἦλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἵνα ρυθμίσῃ τὰ εὐρωπαϊκὰ πράγματα. Μεθ' ὃ ἐπεχείρησεν ἀμέσως νέας στρατείας.

***

Μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν ἀπαλλαγὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὸ φυσικόν, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἦτο νὰ τραπῇ ὁ Ἡράκλειος ἐπὶ τὴν Συρίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Μεσοποταμίαν, ἵνα καταβάλῃ τὴν περσικὴν κυριαρχίαν καὶ ἐν ταύταις ταῖς χώραις, τῶν ὁποίων πολλαὶ πόλεις κατείχοντο ὑπὸ τῶν πολεμίων. Ἀλλ' ἐὰν ἐπεχείρει τοιοῦτό τι καὶ κατέτριβε τὸν χρόνον εἰς πολιορκίας, ἤθελε προφθάσῃ ὁ Χοσρόης μετὰ δυνάμεως ἰσχυρᾶς καί, ἀνταγωνιζόμενος ἐπιτυχῶς, καθὸ ἐρειδόμενος ἐπὶ πολλῶν ὀχυρῶν σημείων, ἤθελε συμπληρώσῃ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων. Ὅθεν ὁ Ἡράκλειος ἐπενόησεν ἕτερον μέγα βούλευμα. Ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τὸν πόλεμον ἐν αὐτῷ τῷ περσικῷ κράτει καὶ νὰ καταναγκάσῃ τὸν Χοσρόην εἰς εἰρήνην, δηῶν καὶ πορθῶν τὰς ἰδίας αὐτοῦ χώρας. Ἐπὶ τούτῳ ἐν ἔαρι τοῦ 623, ἐξέπλευσεν αὖθις ἐκ Κων/πόλεως μετὰ πεντακισχιλίων λογάδων ἀνδρῶν, τραπεὶς οὐχὶ πρὸς μεσημβρίαν, ὅπως κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ἀλλὰ πρὸς βορρᾶν. Παραπλεύσας δὲ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τοῦ Εὐξείνου, ἀπεβιβάσθη εἰς Τραπεζοῦντα, συνήθροισε τὸν λοιπὸν στρατὸν τὸν περὶ Πόντον διαχειμάσαντα παρώτρυνε πάντας τοὺς ὑπηκόους καὶ τοὺς συμμάχους αὐτοῦ Χριστιανούς, τοὺς ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης οἰκοῦντας, νὰ βαδίσωσι μετά τοῦ διαδόχου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὑπὸ τὴν ἱερὰν σημαίαν τοῦ σταυροῦ, καὶ εὗρεν ἰδίως προθύμους νὰ συναγωνισθῶσι τοὺς κατοίκους τῆς Ἀρμενίας, οἵτινες, πολὺν παθόντες θρησκευτικὸν διωγμὸν ἀπὸ τῶν Σασσανιδῶν, ἐνόησαν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα νὰ ἐκδικηθῶσι τοὺς ἀδυσωπήτους ἐκείνους ὑβριστὰς καὶ πολεμίους τοῦ Σωτῆρος. Ἡ Ἀρμενία, οἵα εἶχε παραχωρηθῇ εἰς τὸν βασιλέα Μαυρίκιον, ἐξετείνετο μέχρι τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ. Οἱ περὶ τὸν Ἡράκλειον ἐπιτήδειοι μηχανικοὶ κατεσκεύασαν ἐπὶ τοῦ ραγδαίου τούτου ποταμοῦ γέφυραν, διὰ τῆς ὁποίας διελθὼν ὁ χριστιανικὸς στρατὸς προήλασεν ἐπὶ τὴν Γάζαν ἢ Γάζακα, τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀτροπατηνῆς Μηδίας, τὴν ὁποίαν, κειμένην οὐ μακρὰν τῆς σημερινῆς αὐτῆς πρωτευούσης τῆς Ταυρίδος, εἶχε δράμῃ νὰ ὑπερασπίσῃ ὁ Χοσρόης μετὰ τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν. Ὅτε ὁ Ἡράκλειος εἶδεν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα ἀγῶνος κρισίμου, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἀπευθύνῃ καὶ αὖθις τὸν λόγον πρὸς τοὺς συστρατιώτας, ἵνα ἐνθαρρύνῃ καὶ παροξύνῃ αὐτούς. Ὅθεν παρατάξας τὰ τάγματα, καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ, καὶ περιεστοιχισμένος ὢν ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τῶν σταυροφόρων σημαιῶν, «Ἄνδρες ἀδελφοί μου, ἀνέκραξε, λάβωμεν εἰς νοῦν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, καὶ ἀγωνιούμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ ὕβριν ἐκδικῆσαι. Στῶμεν γενναίως κατ' ἐχθρῶν τῶν πολλὰ δεινὰ χριστιανοῖς ἐργασαμένων. Λάβωμεν πίστιν τῶν φόνων φονεύτριαν. Ἀναλογισώμεθα ὅτι ἔνδον ἐσμὲν τῆς τῶν Περσῶν γῆς, καὶ μεγάλον κίνδυνον ἡ φυγὴ φέρει. Ἐκδικήσωμεν τὰς φθορὰς τῶν παρθένων· τὰ τετμημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν ὁρῶντες, πονήσωμεν τὰς καρδίας. Οὐκ ἔστιν ὁ κίνδυνος ἄμισθος, ἀλλὰ τῆς αἰωνίου δόξης πρόξενος. Στῶμεν ἀνδρείως καὶ Κύριος ὁ Θεὸς συνεργήσει ἡμᾶς, καὶ ὀλέσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν». Ταῦτα τοῦ βασιλέως εἰπόντος βαθεῖα ἐπεκράτησεν ἐπί τινας στιγμὰς ἡ σιωπή· πάντες εἶχον ἐπ' αὐτὸν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα καὶ ἀπὸ τῶν χειλέων αὐτοῦ ἠρτημένας τὰς καρδίας, ὅτε προσελθὼν εὐλαβῶς ἐκ τῶν τάξεων ἀνὴρ παλαίμαχος ἀπεκρίθη αὐτῷ εἷς ὑπὲρ πάντων. «Ἤπλωσας ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα. Ὤξυναν οἱ λόγοι σου τὰ ξίφη ἡμῶν καὶ ἔμψυχα ταῦτα εἰργάσαντο. Ἀνεπτέρωσας ἡμᾶς διὰ τῶν λόγων. Ἐρυθριῶμεν ἐν ταῖς μάχαις προάγοντα ἡμῶν σε ὁρῶντες, καὶ ἐπόμεθα ἐν πᾶσι τοῖς σοῖς κελεύσμασι». Τὴν φωνὴν ταύτην ἐκάλυψε γενικὴ τοῦ στρατοῦ ἐπευφημία, ὡς προάγγελος τῶν τῆς νίκης ἀνευφημιῶν. Ἀλλ' ὁ Χοσρόης δὲν ἐπερίμενε τὸν ἀντίπαλον· καὶ ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἀμαχητί, ὁ Ἡράκλειος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γάζαν, ἥτις, κατοι-

κουμένη ἄλλοτε ὑπὸ 300,000 ψυχῶν, δὲν συνέκειτο τότε εἰμὴ ἐκ τρισχιλίων οἰκιῶν. Εἶχεν ὅμως ἔτι, ὡς λέγουσιν, ἀξιολόγους θησαυρούς, οἵτινες ἔπεσον ἤδη εἰς χεῖρας τῶν χριστιανικῶν ταγμάτων. Ὁ χειμὼν μόνος διέκοψε τὰς κατακτήσεις τοῦ Ἡρακλείου, ὅστις ἐνόμισε φρόνιμον νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν περὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν Ἀλβανίαν καὶ νὰ σταθμεύσῃ ἐκεῖ ἀσφαλῶς, ἐν χώρᾳ φιλικῇ, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους 623 καὶ τοὺς πρώτους τοῦ 624. Καθ' ὅλην τὴν δευτέραν αὐτοῦ ταύτην στρατείαν ὁ Ἡράκλειος δὲν ἔπαυσεν ἐκδικούμενος τὰς ὕβρεις καὶ τὰς καταστροφάς, ὅσας οἱ Πέρσαι εἶχον διαπράξῃ κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ θρησκεύματος ἐντὸς τοῦ ἀνατολικοῦ κράτους. Ἐκ διαταγῆς αὐτοῦ ἀπανταχοῦ ἐσβέσθη τὸ πῦρ τῶν μάγων καὶ ἀνετράπησαν τὰ ἱερὰ αὐτῶν. Τὰ ἀγάλματα τοῦ Χοσρόου παρεδόθησαν εἰς τὰς φλόγας, ἡ δὲ καταστροφὴ τῆς γενεθλίου τοῦ Ζωροάστου πόλεως διετάχθη εἰς ἐξιλέωσιν τῶν βεβηλώσεων, ὅσας οἱ Πέρσαι ἐκακούργησαν εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον. Ἀλλ' ὁ Ἡράκλειος, ἐνῷ ἐνόμιζεν ἀπαραίτητον νὰ ὑποθάλπῃ τοιουτοτρόπως τὸ θρησκευτικὸν τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ αἴσθημα, δὲν ἐλησμόνει τὰ καθήκοντα τῆς φιλανθρωπίας τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς ἡγεμόνα γενναῖον. Πεντήκοντα χιλιάδες αἰχμαλώτων, πεσόντων εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἠξιώθησαν τῆς ἐνδεχομένης παρ' αὐτῷ περιθάλψεως καὶ ἠλευθερώθησαν, εὐλογοῦντες μὲν τὸ ὄνομα ἀνδρὸς εὐεργέτου, καταρώμενοι δὲ τὸν κοσμόλεθρον Χοσρόην, τὸν ἐπισπάσαντα εἰς τὰς χώρας αὐτῶν τοιαύτας συμφοράς.

Ἡ ἐκστρατεία τοῦ 624 ἐκτίθεται ἀσαφέστερον ἔτι τῶν προηγουμένων ἐν ταῖς πηγαῖς, αἵτινες παραδόξως πρὸ πάντων διαστρέφουσι τὰ ὀνόματα τῶν τόπων καὶ τῶν προσώπων. Ἐξάγεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη διεξήχθη τὸ πλεῖστον μὲν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀλβανίᾳ, ἐν μέρει δὲ καὶ ἐν τῇ Περσαρμενίᾳ, ἤτοι τῇ ἀνατολικῇ Ἀρμενίᾳ. Ὁ Χοσρόης καταπτοηθεὶς ὑπὸ τῆς τολμηρᾶς τοῦ Ἡρακλείου ἐπιδρομῆς ἐν τῇ Ἀτροπατηνῇ Μηδίᾳ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ἀνεκάλεσε πάντα τὸ μέχρι πρὸ ὀλίγου θριαμβικῶς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις σταθμεύοντα τάγματα αὐτοῦ καὶ συγκροτήσας ἐξ αὐτῶν τε καὶ τῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ κράτους δυνάμεων στρατοὺς τρεῖς, ἐξέπεμψεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Ἀλβανίαν· ὥστε ὁ Ἡράκλειος, διὰ τοῦ δευτέρου τούτου ἀπὸ βορρᾶ στρατηγικοῦ κινήματος, ἐπέτυχε μὲν ν' ἀνακουφίσῃ τὸ λοιπὸν βασίλειον, ἐδέησεν ὅμως ἤδη ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ πολυαρίθμων καὶ κρατίστων ἐχθρῶν, εἰς χώρας πορρωτάτω κειμένας ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἰδίας δυνάμεως. Οὐδὲν ἧττον ἀπέκρουσεν ἁπάσας αὐτῶν τὰς ἐπιθέσεις, ὑπέθαλψε τὴν μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν διχόνοιαν καί, διὰ μακρᾶς καὶ ποικίλης σειρᾶς πορειῶν, ὀπισθοχωρήσεων καὶ ἐπιτηδείων συμπλοκῶν, δὲν ἔπαυσεν ἐπιτυχῶς ἀμυνόμενος. Οἱ δεινοὶ οὗτοι ἀγῶνες ἔφερον εἰς τοιαύτην ἀπελπισίαν τοὺς συμμάχους αὐτοῦ κατοίκους τῆς Κολχίδος, ὥστε οὗτοι ἐγκατέλιπον αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Ἡράκλειος δὲν ἐπτοήθη ἐκ τούτου. Ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς τηρήσαντας τὴν τάξιν παλαιμάχους, «Τὸ πλῆθος ὑμᾶς, ἀδελφοί, μὴ ταραττέτω, εἶπεν εἰς αὐτούς. Θεοῦ γὰρ θέλοντος εἷς διώξει χιλίους. Θύσωμεν οὖν τῷ Θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. Λάβωμεν στέφη μαρτύρων, ἵνα ὁ μέλλων ἡμᾶς ἐπαινέσῃ χρόνος». Καὶ

ἐξηκολούθησεν ἀντιπαλαίων κατὰ ἐχθρῶν πολυαριθμοτέρων, καὶ εἰς τὴν Περσαρμενίαν διεπέρασεν. Ἀλλ' ἔπειτα ἐπανῆλθε πάλιν φαίνεται εἰς Ἀλβανίαν, διότι τὸ τελευταῖον πολεμικὸν γεγονὸς τοῦ ἔτους τούτου ἀναφέρεται γενόμενον ἐν πόλει τινὶ τῶν Ἀλβανῶν. Τῷ ὄντι οἱ στρατηγοὶ τοῦ Χοσρόου μετὰ τῶν ἀρίστων αὐτῶν ταγμάτων, πάσης τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν γυναικῶν, εἶχον καταλάβῃ, τοῦ χειμῶνος ἐπελθόντος, τὴν εἰρημένην τῶν Ἀλβανῶν πόλιν καὶ ἐνόμιζον ἑαυτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτῆς· ἀλλ' ὁ Ἡράκλειος, ὁδεύσας διὰ νυκτός, ἐπέπεσεν αἴφνης κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ἡ φρουρὰ ἠγωνίσθη εἰς μάτην νὰ ἀποκρούσῃ ἀπὸ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνῆλθε, τὰ ἀκόντια καὶ τὰς δᾷδας τῶν ἐπιτιθεμένων. Οἱ σατράπαι καὶ οἱ εὐπατρίδαι τῆς Περσίας, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οἱ κράτιστοι τῶν στρατιωτῶν, πᾶν τὸ περσικὸν ἄνθος, ἢ ἐφονεύθησαν ἢ ᾐχμαλωτεύθησαν ὑπὸ τοῦ νικητοῦ. Καὶ ὁ μὲν ὕπατος στρατηγὸς ἐσώθη διὰ φυγῆς συντόνου, ἀλλὰ τὰ πολυτελῆ αὐτοῦ ὅπλα, ἡ χρυσῆ ἀσπίς τε καὶ μάχαιρα καὶ τὸ δόρυ καὶ ἡ διάλιθος καὶ χρυσῆ ζώνη καὶ τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ, ἔπεσον εἰς χεῖρας τοῦ δορυκτήτορος, ὅστις ἀφοῦ κατεδίωξε τοὺς φεύγοντας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἔκτεινε, πολλοὺς δὲ ᾐχμαλώτευσε, διεχείμασεν ἐν πάσῃ ἀνέσει καὶ ἀσφαλείᾳ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην. Τὰ γεγονότα τοῦ ἑπομένου ἔτους μαρτυροῦσιν ὅτι ἂν ὁ βασιλεὺς δὲν ἠδυνήθη κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, ὅπως ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο, νὰ καταθλίψῃ ἱκανῶς τὸ περσικὸν κράτος, ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Χοσρόην εἰς εἰρήνην, ἐπήνεγκεν ὅμως οὐδὲν ἧττον τῷ 623 καὶ 624 τοσοῦτον δεινὰς πληγὰς εἰς τὸν περσικὸν στρατόν, ὥστε κατὰ τὸ 625 ἀναφαίνεται οὗτος ἀσθενέστερος. Τῷ ὄντι ὁ Ἡράκλειος εἶτα μαθὼν ὅτι ὁ Χοσρόης παρεσκεύαζεν ἔκτοτε μέγαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀντιπερισπασμὸν διὰ τῶν Ἀβάρων, εἴτε ἄλλως αἰσθανθεὶς τὴν ἀνάγκην νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἀφ' ἧς τρίτον τοῦτο ἔτος διετέλει τοσοῦτον μεμακρυσμένος, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἅλυν σταθμούς. Καὶ ἠδύνατο μὲν νὰ ἀνακάμψῃ εἰς τὰ ἴδια διὰ θαλάσσης, ὅπως διὰ θαλάσσης εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὰς ἀνατολικοβορειοτάτας ἐκείνας χώρας· ἀλλ' αὐτὸς ἐπέστρεψε διὰ ξηρᾶς, διὰ τῆς ἀνατολικῆς μεγάλης Ἀρμενίας, τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῆς Κιλικίας, ὁδεύων ἐνώπιον τοῦ περσικοῦ στρατοῦ, ὅστις ὄχι μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ διακωλύσῃ τὴν ὑπερήφανον αὐτοῦ πορείαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατὰ κράτος ἠττήθη.

Ὁ Ἡράκλειος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀλβανίας ἐν ἔαρι τοῦ 625, καὶ πορευθεὶς τὸ πρῶτον πρὸς δυσμὰς μετέβη εἰς τὴν Ἰβηρίαν· ἐκεῖθεν ἐτράπη πρὸς νότον, ὑπερέβη ἐν ἡμέραις ἑπτὰ μετὰ πολλοῦ κόπου τοὺς χιονοσκεπεῖς ἔτι κλάδους τοῦ Ἀντιταύρου, τοὺς χωρίζοντας τὴν Ἰβηρίαν ἀπὸ τὴν Ἀρμενίαν, ἔπειτα δὲ πάλιν στραφεὶς πρὸς δυσμὰς ἐπέρασε τὸ ραγδαῖον τοῦ Τίγρεως ρεῦμα οὐ μακρὰν τῶν πηγῶν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς Ἀμιδαν, τὸ σημερινὸν Διαρβεκίρ. Ὁ περσικὸς στρατός, νοήσας ὁπωσοῦν βραδέως τὴν ἀνάζευξιν αὐτοῦ, οὐδεμίαν ἀντίστασιν προέφθασε νὰ ἀντιτάξῃ οὔτε περὶ τὰ ὄρη οὔτε περὶ τὸν Τίγριν, καί, ὡς φαίνεται, ἵνα ἐπιτύχῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς πρωιμώτατα ἐκ τῶν

χειμερινῶν αὐτοῦ σταθμῶν. Ἀλλ' εἰς Ἀμιδαν ἠναγκάσθη νὰ ἀναπαύσῃ ἐπί τινα χρόνον τὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου ἡ πορεία ἦτο τοσούτῳ μᾶλλον δύσκολος ὅσῳ συνεπήγετο πολλὴν λείαν καὶ αἰχμαλώτους οὐκ ὀλίγους. Ἐντεῦθεν δέ, ἐξ Ἀμίδης, ἀνήγγειλεν εἰς τὴν σύγκλητον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν προσεχῆ ἐπάνοδον αὐτοῦ· καὶ μετ' οὐ πολύ, μαθὼν ὅτι πλησιάζει ἤδη ὁ περσικὸς στρατός, ἐπανέλαβε τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν, ἐπέρασε τὸν Εὐφράτην, ἦλθεν εἰς Σαμόσατα τῆς Συρίας, ὑπερέβη τὸ Ἀμανὸν ὄρος καὶ καταβὰς εἰς τὸ ὁμαλώτερον τῆς Κιλικίας μέρος, ἐπέρασε τὸν ποταμὸν Σάρον ἐπὶ τῆς περιφήμου παρὰ τὰ Ἄδανα γεφύρας, κατέλαβεν ἀσφαλῶς τὴν γέφυραν ταύτην καὶ ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὸ περὶ τὴν πόλιν ἐκείνην πεδίον, τοῦ ὁποίου αἱ νομαὶ ἦσαν ἐπιτήδειαι νὰ δώσωσιν ἀναψυχὴν εἰς τὸ σφόδρα κεκοπιακὸς αὐτοῦ ἱππικόν.

Ἐνταῦθα τελευταῖον κατέφθασε τὸν Ἡράκλειον ὁ περσικὸς στρατός, στήσας τὰς σκηνὰς εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ Σάρου ὄχθην, πρὸς ἀνατολὰς τῆς γεφύρας. Ὁ Σάρος, ὅστις μέχρι τοῦ νῦν εἶνε ναυσίπορος, ἀνεπλέετο τότε ὑπὸ ἔτι μεγαλειτέρων, ὡς φαίνεται, πλοίων, ἡ δὲ κολοσσιαία αὐτοῦ γέφυρα, ἡ κατασκευασθεῖσα μὲν ὑπὸ Ἀδριανοῦ, ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ δὲ ἐπισκευασθεῖσα, σῴζεται ἕως σήμερον καὶ ἐρείδεται ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἀψίδων. Ἡ γέφυρα αὕτη ἦτο πρὸς τούτοις ἠσφαλισμένη διὰ πύργων ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποίους κατεῖχεν ὁ Ἡράκλειος. Ὁ περσικὸς στρατός, προκληθεὶς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἔπραξε τὸ λάθος τοῦ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ ὀχυρώματος τούτου καὶ ἔπαθεν ἦτταν δεινήν. Ἐπὶ τῆς γενομένης μάχης, ὁ βασιλεὺς ἰδίᾳ χειρὶ ἐφόνευσε καὶ ἔρριψεν εἰς τὸν Σάρον γιγαντώδη τινὰ Πέρσην, τοσοῦτον τρόμον ἐμπνεύσας εἰς τοὺς πολεμίους, ὥστε αὐτὸς ὁ στρατηγὸς αὐτῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ τὴν ἐντεῦθεν κατάπληξιν. Οὕτω ἀποκρουσθέντες οἱ Πέρσαι, διεσπάρησαν τῇδε κἀκεῖσε καὶ διελθόντες τὸν Εὐφράτην ἐπέστρεψαν κακῶς ἔχοντες εἰς τὰ ἴδια, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς ἐξακολουθήσας ἀνέτως τὴν πορείαν αὐτοῦ, προσῆλθεν εἰς τὴν ἐν Καππαδοκίᾳ Σεβάστειαν καὶ διεχείμασεν αὐτόθι περὶ τὸν Ἅλυν ποταμόν, (625—626), πλησιάσας αὖθις πρὸς τὴν παραλίαν ἐκείνην τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἣν πρὸ τριετίας εἶχε παραπλεύσῃ, ἵνα ἐπιχειρήσῃ τὴν μακρὰν καὶ ἔνδοξον ταύτην στρατείαν.

***

Ἀλλά, ὡς προείπομεν, ἡ στρατεία αὕτη, εἰ καὶ ἐπαγαγοῦσα δεινὰς εἰς τὴν Περσίαν συμφοράς, δὲν ἀπέβη ἔτι κρίσιμος, οὐδὲ ἠνάγκασε τὸν Χοσρόην εἰς εἰρήνην. Ἐὰν θαυμαστὴ ἦτο ἡ ἀνδρεία τοῦ Ἡρακλείου, ἡ στρατηγικὴ αὐτοῦ μεγαλοφυΐα καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἁρπάζειν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἀξιομνημόνευτος ὡσαύτως ὑπῆρξεν ἡ καρτερία καὶ τὸ πολυμήχανον καὶ μεγαλεπήβολον πνεῦμα τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ὅστις δὲν ἔπαυσε συνεννοούμενος μετὰ τῶν αἱρετικῶν καὶ ἰδίως τῶν νεστοριανῶν, ἠθέλησε τότε νὰ περιποιηθῇ, ἔτι μᾶλλον αὐτούς, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὑπεχρέωσεν ἅπαντας τοὺς ἐν Περσίᾳ χριστιανοὺς νὰ δεχθῶσι τὴν τοῦ Νεστορίου αἵρεσιν. Ἐν ταὐτῷ δὲ συνωμολόγησε συνθήκην συμμαχίας καὶ διανομῆς τοῦ κράτους μετὰ τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων ἀναλαβόντος νὰ πολιορκήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐπὶ πᾶσι δέ, εἰ καὶ ἐξηντλημένης οὔσης τῆς χώρας αὐτοῦ

ἕνεκα τῶν προηγουμένων εἰκοσαετῶν ἀγώνων, ὁ Χοσρόης συνεκρότησεν οὐδὲν ἧττον τρεῖς πολυαρίθμους στρατιὰς ἀπό τε ξένων καὶ πολιτῶν καὶ οἰκετῶν καὶ παντὸς γένους. Ἡ πρώτη συνέκειτο ἐκ 50,000 ἀνδρῶν, ἔμελλε νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ περσικοῦ κράτους, ἵνα ἀντιταχθῇ εἰς πᾶσαν νέαν ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τοῦ Ἡρακλείου. Ἡ δευτέρα ἐπετράπη νὰ διακωλύσῃ τὴν ἕνωσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπικουριῶν, τὰς ὁποίας ἔφερε τῷ βασιλεῖ, ἄδηλον πόθεν, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος· ἡ δὲ τρίτη διετάχθη νὰ πολιορκήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων. Ταύτης τῆς τελευταίας στρατιᾶς ὁ ἡγεμών, διελθὼν τὰς ἐπαρχίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀφίκετο περὶ μῆνα Μάϊον τοῦ 626, εἰς τὸ τοσάκις ὑπὸ τῶν Περσῶν καταληφθὲν περὶ Χαλκηδόνα στρατόπεδον καὶ ἐπεχείρησεν ἐν τῷ ἅμα τὴν καταστροφὴν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν προασπείων τῆς Κων/πόλεως περιμένων τοὺς Ἄβαρας νὰ φθάσωσιν εἰς τὰ τείχη τῆς πρωτευούσης ἐντεῦθεν τοῦ Βοσπόρου.

Ἐν τῇ κρισίμῳ ταύτῃ περιστάσει ὁ Ἡράκλειος ἀνέδειξεν αὖθις ἐξαίρετον πολεμικὴν δεξιότητα. Ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ στρατηγὸς ἤθελε πιθανῶς δράμῃ εἰς βοήθειαν τῆς πρωτευούσης, καὶ, ἀφήσας οὕτω τὸν Χοσρόην κύριον τῆς Ἀνατολῆς, ἤθελεν ἐπισπάσῃ κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης ἡνωμένας ἁπάσας τὰς δυνάμεις τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων. Ὁ δὲ Ἡράκλειος δὲν ἐπτοήθη ἐκ τοῦ κινδύνου, ὃν ἔτρεξεν ἡ βασιλεύουσα ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ κλεισθῇ ἐν αὐτῷ ὡς ἐν παγίδι τινί. Ἤξευρεν ὅτι ὁ μάγιστρος Βῶνος, εἰς ὃν ἀνέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην πραγμάτων ἦτο ἀνὴρ ἐπιτηδειότατος διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς βασιλευούσης. Ἤξευρεν ὅτι ὁ πατριάρχης Σέργιος ἤθελεν ἐνισχύσῃ τὰ πνεύματα διὰ τῆς ἀκαταμαχήτου εἰς τὸ θεῖον πεποιθήσεως. Καὶ ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ παραμείνῃ αὐτὸς εἰς τὸ περὶ τὸν Ἅλυν στρατόπεδον, πέμψας μόνον εἰς Κων/πολιν ἐπικουρίαν 12,000 θωρακοφόρων. Καὶ τῳόντι ὁ μὲν Βῶνος διέταξε τὰ πάντα δραστηρίως, ἵνα ἀποκρούσῃ τὴν ἔφοδον, ὁ δὲ Σέργιος δὲν ἔπαυσε προτρέπων τὸ πλῆθος ν' ἀγωνισθῇ γενναίως, πειθόμενον εἰς τὴν ἀρωγὴν τῆς πολιούχου Παναγίας.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου 30,000 μαχηταὶ ἀποτελοῦντες τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τοῦ Χαγάνου, διῆλθον τὰ μακρὰ τείχη, καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τινὲς τῶν στρατιωτῶν τῆς βασιλευούσης ἐξελθόντες μετὰ τῶν ***παλληκαρίων*** αὐτῶν, ὡς λέγει ὁ Χρονογράφος, ἐπεχείρησαν νὰ ἀναχαιτίσωσι τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ καίτοι γενναίως ἀγωνισθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν ἐντὸς τοῦ φρουρίου τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἀνηγγέλλετο ἡ ἄφιξις τοῦ Χαγάνου μετὰ τῆς κυρίας δυνάμεως, συγκειμένης ἐξ 80,000 ἀνδρῶν, ἐν οἷς ἦσαν καὶ πολλοὶ Γεπίδαι, Ρῶσοι, Βούλγαροι καὶ Σλαῦοι ὑποτελεῖς τῶν Ἀβάρων. Ἀνεφέραμεν δὲ τὴν μικρὰν ταύτην ἔξοδον διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἱστορουμένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Πασχαλίου λεγομένου χρονικοῦ τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν χρονογραφίας, κατὰ πρώτην φορὰν μνημονεύεται ἡ λέξις ***παλληκάριον***, ἡ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους τοσοῦτον παράδοξος παρ' ἡμῖν γενομένη, ὡς δηλοῦσα τὸν γενναῖον μαχητήν· τότε δὲ ἐσήμαινε, καθάπερ

ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τοὺς νεωτέρους ἀκολούθους τῶν κυρίως λεγομένων στρατιωτῶν.»

Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα, ἤτοι τῇ 29 Ἰουλίου, ὁ Χαγάνος, προσελθὼν αὐτὸς μετὰ 80,000 ἀνδρῶν, ἀφοῦ ματαίως προέτεινεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως νὰ παραδοθῶσι, περιέζωσεν αὐτὴν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ συνεδέθη διὰ σημείων μετὰ τοῦ ἐν Ἀσίᾳ στρατοπεδεύοντος στρατηγοῦ τῶν Περσῶν· τῇ 31 Ἰουλίου ἐπεχείρησε τὴν ἔφοδον. Οἱ πολιορκούμενοι ἀπέκρουσαν τὴν ἐπίθεσιν, κατέστρεψαν δώδεκα πύργους, οὓς εἶχε κατασκευάσῃ ὁ Χαγάνος καὶ διεκώλυσαν πᾶσαν αὐτοῦ κοινωνίαν μετὰ τῶν Περσῶν, συλλαβόντες ἢ τρέψαντες εἰς φυγὴν τὰ μονόξυλα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τούτῳ ἠθέλησαν νὰ μεταχειρισθῶσιν οἱ Σλαῦοι. Οὐδὲν ἧττον τὴν 2 Αὐγούστου οἱ πολιορκούμενοι ἐνόμισαν καλὸν νὰ ἔλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις τινὰς πρὸς τὸν Χαγάνον, πέμψαντες ἐπὶ τούτῳ τὸν πατρίκιον Γεώργιον καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἐν τέλει. Ὁ Χαγάνος ἐδέχθη αὐτοὺς μετὰ πολλῆς ὑπεροψίας καὶ ἀφῆκεν ἱσταμένους ὀρθίους, ἐνῷ τρεῖς πρέσβεις Πέρσαι ἐκάθηντο παρ' αὐτῷ λαμπρῶς ἱματισμένοι. «Ἰδού, εἶπεν ὁ ἀγέρωχος βάρβαρος, ἰδοὺ οἱ Πέρσαι ἐπρέσβευσαν πρὸς ἐμὲ ἑτοίμους ἔχοντες νὰ μοὶ δώσωσι τρισχιλίους μαχητάς. Ἐὰν λοιπὸν θέλητε νὰ λάβῃ ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει ἓν ἱμάτιον καὶ ἓν ὑποκάμισον, ἠμπορεῖτε νὰ περάσητε εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀφίνοντες εἰς ἐμὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν περιουσίαν ὑμῶν. Οἱ σύμμαχοι καὶ φίλοι μου Πέρσαι δὲν θέλουσιν ἀδικήσῃ ὑμᾶς καὶ θέλουσιν ἐπιτρέψει νὰ ὑπάγητε ὅπου βούλεσθε. Ἄλλως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σωθῆτε, παρεκτὸς ἐὰν γίνητε ἰχθύες, ἵνα ἀπέλθητε διὰ θαλάσσης ἢ πτερωτοί, ἵνα ἀπέλθητε εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ βασιλεὺς ὑμῶν, ὡς λέγουσιν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, ἢ φυγὰς εἶνε ἢ αἰχμάλωτος, οὐδὲ δύναται νὰ πέμψῃ εἰς ὑμᾶς ἐπικουρίαν τινά.» Εἰς ταῦτα ὁ πατρίκιος Γεώργιος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι οἱ Πέρσαι οὗτοι δὲν λέγουσιν ἀλήθειαν, διότι ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπικουρίαν ἡμῖν ἐξαπέστειλε καὶ αὐτὸς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐστιν ἐξολοθρεύων αὐτήν. Τότε εἷς τῶν Περσῶν παροξυνθεὶς ὕβρισε τὸν πατρίκιον Γεώργιον, ὁ δὲ ἀπεκρίθη, ὅτι «σὺ με οὐχ ὑβρίζεις, ἀλλ' ὁ Χαγάνος». Παρετήρησαν δὲ καὶ τοῦτο εἰς τὸν Χαγάνον οἱ πρέσβεις μετά τινος εἰρωνείας, ὅτι ἐνῷ τοσαῦτα περὶ αὐτὸν στρατοπεδεύουσι πλήθη, τίνα χρείαν ἔχει τῆς τῶν τρισχιλίων Περσῶν βοηθείας, καὶ ἐπὶ τέλους συμπεραίνοντες προσέθεσαν· «Ἡμεῖς τὴν πόλιν οὐδέποτε ἐῶμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιρόν τι λαλοῦμεν, ἐξήλθομεν πρὸς σέ. Ἐὰν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μεθ' ἡμῶν λαλῆσαι ἀπόλυσον ἡμᾶς».

Οὕτω διαλυθείσης ἀπράκτου καὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποπείρας περὶ συμβιβασμοῦ, ἐπανελήφθησαν αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἀλλ' εἰς μάτην οἱ Ἄβαρες μετεχειρίσθησαν ἁπάσας τὰς ἐν χρήσει τότε πολιορκητικὰς μηχανάς· αἱ ἔφοδοι αὐτῶν ἀπεκρούσθησαν αὖθις. Εἰς μάτην οἱ Σλαῦοι ἐπεχείρησαν καὶ πάλιν διὰ μονοξύλων νὰ κοινωνήσωσι μετὰ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Βοσπόρου ἑστρατοπεδευμένων Περσῶν, ἵνα μεταφέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν παραλίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ συμπράξωσι μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πολιορκίαν· τὰ πλοιάρια ἐκεῖνα κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν Κων/πολιν στόλου, ὅσοι δὲ τῶν Σλαύων περιεσώθησαν, καταπτοηθέντες ὑπὸ τῆς δεινῆς

συμφορᾶς, ἣν ὑπέστησαν, ἐγκατέλιπον τὸ στρατόπεδον τῶν συμμάχων αὐτῶν. Ὁ Χαγάνος ἦτο ἔξω φρενῶν διὰ τὴν ἐπανειλημμένην ταύτην ἀποτυχίαν, ἣν συνεπλήρωσεν ἔξοδος ἀπὸ ξηρᾶς, ἐπαγαγοῦσα δεινὴν τῶν Ἀβάρων τροπήν. Ἀλλ' ὅση καὶ ἂν ἦτο ἡ παραφορὰ αὐτοῦ, ὁ Χαγάνος ἐνόησεν ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναζεύξῃ· ὅθεν τὴν νύκτα τῆς 7 πρὸς τὴν 8 Αὐγούστου, διέλυσε τὰς μηχανάς, ἔκαυσε τοὺς κινητοὺς πύργους καὶ ἀνέτρεψε τὰ ὀχυρώματα τοῦ στρατοπέδου του. Τὴν δὲ ἐπιοῦσαν πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ αὖθις εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ μαγίστρου Βώνου. Ἀλλ' ὁ μάγιστρος ἀπεκρίθη ὅτι ἦτο ἐξώρας· ὅτι δὲν ἔχει πλέον ἐξουσίαν νὰ συνθηκολογήσῃ μετ' αὐτοῦ· ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ εὐσεβεστάτου δεσπότου κατατροπώσας τὴν δευτέραν περσικὴν μοῖραν, ἐπέρχεται μετὰ τοῦ θεοφυλάκτου στρατοῦ καὶ ἀντιπεράσας θέλει παρακολουθήσῃ τὸν Χαγάνον μέχρι τῆς χώρας αὐτοῦ, ὅπου δύνανται νὰ λαλήσωσι πρὸς ἀλλήλους. Ταύτην δὲ λαβὼν τὴν ἀπάντησιν, ἐπέσπευσεν ἔτι μᾶλλον ὁ Χαγάνος τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἔκβασις τῆς πρώτης πολιορκίας, ἣν ὑπέστη ἡ μεγάλη τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ πρωτεύουσα, ἔκβασις ἀείμνηστος, διότι ἂν ἡ Κων/πολις ὑπέκυπτεν εἰς τοὺς Πέρσας, ἐπειδὴ μετ' οὐ πολὺ οἱ Πέρσαι ἐφάνησαν ἀνίκανοι ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ μεσημβρίας ἐπιδρομεῖς, μετὰ τῶν Περσῶν ἤθελε καὶ ὁ ἑλληνισμὸς ὑποκύψῃ ἔκτοτε εἰς τοὺς νέους πολεμίους, καὶ πιθανώτατα ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἐνῷ λυτρωθείσης ἤδη τῆς Κων/πόλεως, οἱ μὲν Πέρσαι ἐδουλώθησαν μετ' ὀλίγον, ἀλλ' ὁ ἑλληνισμὸς ἀντέσχεν ἐπὶ πολὺ καὶ κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ διασώσῃ τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν του. Ὅθεν ἐὰν σήμερον ὑπάρχῃ ἑλληνισμός, τοῦτο ὀφείλεται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς πρώτης ταύτης ὑπὸ τῶν βαρβάρων πολιορκίας τῆς Κων/πόλεως. — Τότε ὡσαύτως ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ πατριάρχου Σεργίου, ἀναλογιζόμενος μὲν τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπηλλάγη τὸ ἔθνος, ἀνταποκρινόμενος δὲ εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, οἵτινες δὲν ἠγωνίσθησαν τοσοῦτον γενναίως εἰμὴ πεποιθότες εἰς τὴν προστασίαν τῆς πολιούχου Παναγίας Θεοτόκου, ἐνέκρινεν εἰς δήλωσιν ἀϊδίου πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνης, τὴν καθιέρωσιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ***Ἀκαθίστου Ὕμνου***, ἥτις μέχρι τῆς σήμερον τελεῖται παρ' ἡμῶν τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσετέθη βραδύτερον ἡ μνήμη τῶν δύο πολιορκιῶν, καθ' ἃς οἱ Ἄβαρες τοσοῦτον γενναίως ἀπεκρούσθησαν ἐκ τῆς πρωτευούσης. Τίς Ἕλλην δὲν γνωρίζει τὸν ὕμνον τὸν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην ψαλλόμενον ἐκ διαλειμμάτων εἰς τιμὴν τῆς ἰδιαζούσης προστάτιδος τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος;

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια!
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια
Ἀναγράφω Σοι, ἡ πόλις Σου, Θεοτόκε·
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμά-
[χητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων, ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω Σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τίς Ἕλλην δὲν ἀκούει κατ' ἔτος μετὰ κατανύξεως βαθείας τοὺς χαιρετισμοὺς ἐκείνους, ἐν οἷς ἡ ζωηροτέρα φαντασία καὶ ἡ εὐλαβεστέρα ἀγάπη ἐπεσώρευσαν ὅλας τὰς δυνατὰς διαδηλώσεις τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν σώ-

τειραν τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐκκλησίας;

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος
[πύργος·
Χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον
[τεῖχος·
Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια·
Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσιν.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Ἡράκλειος καθιέρωσε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ *Ἀκαθίστου Ὕμνου*, παρῆλθον ὑπὲρ τὰ 1275 ἔτη, ἀλλὰ καίτοι ἐπῆλθον ἔκτοτε τοσαῦται μεταβολαί, καίτοι παρῆλθον ἔκτοτε τοσοῦτοι αἰῶνες, μέχρι τῆς σήμερον, εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν χώραν, εἰς πᾶσαν γωνίαν, ὅπου ἕλλην ὑπάρχει, τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου δὲν παύει ἀναπέμπουσα πρὸς τὸν Ὕψιστον αἴνους εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

***

Εἴδομεν ὅτι ὁ Ἡράκλειος δὲν ἐκλείσθη ἐντὸς τῆς Κων/πόλεως, ἐπὶ τῆς πολιορκίας αὐτῆς, ἀλλὰ παρέμεινεν εἰς τὸ περὶ τὸν Ἅλυν στρατόπεδον. Ἐκεῖ σταθμεύων, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπετήρει τὰ περὶ τὴν βασιλεύουσαν συμβαίνοντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠπείλει τὰ ἐνδότερα τοῦ περσικοῦ κράτους. Περὶ δὲ τὰ μέσα Αὐγούστου 626, ἀφοῦ οἱ Ἄβαρες ἠναγκάσθησαν νὰ διαλύσωσι τὴν πολιορκίαν τῆς Κ/πόλεως, καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Θεόδωρος κατετρόπωσε τὸν περσικὸν στρατόν, ὅστις ἐντολὴν εἶχε νὰ συνέχῃ τοὺς περὶ τὸν Ἅλυν σταθμούς, ὁ δὲ ἕτερος περσικὸς στρατός, ὅστις ἔμελλε νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς βασιλευούσης, περιωρίσθη ἤδη εἰς τὸ νὰ πολιορκῇ τὴν Χαλκηδόνα, ὁ Ἡράκλειος, ἀπαλλαγεὶς πάσης σπουδαίας μερίμνης ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κράτους ἐξώρμησεν αὖθις ἐπὶ τὴν Κολχίδα, τὴν Ἰβηρίαν, τὴν Ἀλβανίαν, καὶ ἀπὸ τῶν βορειοανατολικωτάτων τούτων χωρῶν ἐπεκρεμάσθη ὡς νέφος ἕτοιμον νὰ ἐκραγῇ ἐπὶ τοῦ περσικοῦ κράτους.

Ἐπί τινας μῆνας διετέλεσεν αὐτόθι ἀμυνόμενος κατὰ τῆς πρώτης στρατιᾶς τοῦ Χοσρόου καὶ ἀσφαλίζων ἑνταυτῷ διὰ φρουρῶν ἐπιτηδείως διανεμομένων τὴν ὑποταγὴν τῶν περὶ τὸν Φάσιν λαῶν, οἵτινες πρὸ διετίας εἶχον ἐγκαταλίπῃ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ συνωμολόγησε συμμαχίαν μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Χαζάρων, ὅστις ἐλεηλάτησε μὲν τὰς περὶ τὸν Ὦξον περσικὰς ἐπαρχίας, παρέσχε δὲ εἰς τὸν Ἡράκλειον ἐπικουρίαν 40,000 ἱππέων.

Οὕτω δὲ ἀπανταχόθεν ἐνισχυθεὶς καὶ ἀσφαλισθείς, ὁ Ἡράκλειος ἐνέβαλε κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 927 εἰς τὴν Ἀτροπατηνὴν Μηδίαν καὶ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ προελάσας ἀπὸ τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ εἰς τὰς περὶ τὸν Τίγριν χώρας, πολλὰς μὲν ἐκυρίευσε πόλεις, πολλὴν δὲ ἐπήνεγκε λεηλασίαν. Ὁ Χοσρόης ἀντιπαρέταξε κατ' αὐτοῦ ἐνταῦθα, ὑπὸ τὸν Ραζάτην, τὰς τελευταίας δυνάμεις τοῦ κράτους αὐτοῦ, αἵτινες λέγονται συμποσωθεῖσαι εἰς 500,000 ἀνδρῶν· ἀλλὰ τοῦτο εἶνε βεβαίως ὑπερβολή. Ὁπωσδήποτε ὁ Ραζάτης ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀπέφευγε πάντα ἐκ παρατάξεως ἀγῶνα, περιοριζόμενος εἰς συμπλοκὰς μικράς, αἵτινες ὅμως δὲν διεκώλυον τὴν πρόοδον τοῦ Ἡρακλείου. Καὶ ἐπῆλθεν οὕτω ὁ μὴν Σεπτέμβριος, οἱ δὲ Χαζάροι κεκμηκότες ἀπὸ τῶν συνεχῶν ἐκείνων πορειῶν καὶ τῶν ἀδιακόπων ἀγώνων καὶ βλέποντες ἐν αὐτῷ προσεγγίζοντα τὸν χειμῶνα ἤρχισαν νὰ λιποτακτῶσι καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Ἡρακλείου ἅπαντες ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ βασιλεὺς παρατάξας τὸν στρατὸν καὶ ἀποχωριοθεὶς ἀταράχως ἀπὸ τῶν ἀστάτων ἐκείνων συμμάχων, ἐστράφη ἔπειτα εἰς τὰ ἴδια τάγματα· καί, ἵνα ἐνθαρρύνῃ αὐτὰ διὰ τὴν αἰφνίδιαν ταύτην τῆς δυνάμεως ἐλάττωσιν «γνῶτε, ἀδελφοί, ἀνέκραξεν, ὅτι οὐδεὶς ἡμῖν συμμαχῆσαι θέλει, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ Θεὸς καὶ ἡ Τοῦτον τεκοῦσα ἀσπόρως Θεοτόκος. Τοῦτο δὲ γίνεται, ὅπως δείξῃ ἐν ἡμῖν καὶ πᾶσι τούτοις τὴν ἑαυτοῦ δυνασστείαν, καταπέμψας ἡμῖν τὴν αὐτοῦ βοήθειαν». Ταῦτα δὲ εἰπὼν καὶ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ λαμπρῶς ἐπευφημούμενος ἐξηκολούθησε τὴν πρὸς τὰ πρόσω καταστρεπτικὴν αὐτοῦ πορείαν. Ἡ δηωσις αὕτη ἐπροξένησε πολλὴν ἀμηχανίαν εἰς τὸν Ραζάτην, ὅστις δὲν ἠδύνατο ὡς ἐξ αὐτῆς νὰ συντηρήσῃ τὸν πολυάριθμον αὐτοῦ ὄχλον. Τῇ 1 Δεκεμβρίου ὁ Ἡράκλειος ἔφθασεν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ κατὰ τὴν Ἀσσυρίαν ποταμοῦ Ζαβάτου, ὅστις καλεῖται σήμερον μέγας Ζάβ, καὶ περάσας αὐτόν, καὶ στρατοπεδεύσας περὶ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ Τίγρεως, ἀπεφάσισε τελευταῖον νὰ ἀναρρίψῃ τὸν κύβον καὶ νὰ κρίνῃ τὴν ὅλην τύχην τοῦ μακροῦ καὶ πεισματώδους τούτου ἀγῶνος διὰ μάχης μιᾶς καὶ κρισίμου.

Ἡ μάχη αὕτη συνεκροτήθη τῇ 12 Δεκεμβρίου 627. Οἱ χρονογράφοι δὲν ἐξηγοῦσι κατὰ δυστυχίαν οὔτε τὴν παράταξιν οὔτε τὰ διάφορα τῶν δύο στρατῶν κινήματα, ἀλλ' ἐξυμνοῦσι μόνον ἅπαντες τὴν προσωπικὴν τοῦ Ἡρακλείου ἀνδρείαν, ἥτις κατὰ τὴν ἀείμνηστον ταύτην ἡμέραν ἀνεδείχθη φαίνεται ἐνάμιλλος τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐπιβαίνων ἐπὶ τοῦ Δόρκωνος, ἵππου τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία ἀπεμνημόνευσε τὸ ὄνομα, ὁ βασιλεὺς παρέσυρε μὲν τοὺς περὶ αὐτόν, καὶ ἐπλήξε δὲ τοὺς ἀντιπάλους διὰ τόλμης καὶ δεξιότητος, ἣν ἐθαύμασαν οἱ κράτιστοι τῶν μαχητῶν. Ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἔλαβε τραῦμα διὰ δόρατος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπλήττετο ὁ Δόρκων δι' ἀκοντίου εἰς τὸν μηρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁ γενναῖος ἵππος ἔφερε τὸν ἐπιβάτην αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς τριπλῆς τῶν βαρβάρων φάλαγγος. Ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς ἐφόνευσεν ἰδίᾳ χειρὶ τρεῖς τῶν ὀνομαστοτέρων ἐπὶ ἀνδρείᾳ στρατηγῶν τῶν πολεμίων, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον Ραζάτην. Καὶ ἔπεσε μὲν γενναίως ὁ Ραζάτης, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν θριάμβῳ περιαγομένη ἐνέπλησε θλίψεως καὶ ἀπελπισίας τὰ περσικὰ τάγματα.

Ἡ ὁλόχρυσος αὐτοῦ πανοπλία, ἡ ἀσπὶς ἡ συγκειμένη ἐξ ἑκατὸν εἰκοσι πετάλων, ἡ σπάθη αὐτοῦ καὶ ὁ τελαμών, τὸ ἐφίππιον καὶ ὁ θώραξ ἐκόσμησαν τὸν θρίαμβον, ὃν βραδύτερον ἐτέλεσεν ὁ Ἡράκλειος. Ἡ δὲ μάχη, ἥτις ἤρχισεν ἀπὸ πρωΐας, ἐξηκολούθησε πεισματωδεστάτη καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ραζάτου μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ἑσπερινῆς ὥρας· τὰ περὶ τὸν Ἡράκλειον τάγματα ἐκυρίευσαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων λαφύρων εἴκοσι καὶ ὀκτὼ σημαίας· τὸ πλεῖστον τοῦ περσικοῦ στρατοῦ κατεκόπη, οἱ δὲ νικηταὶ διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, κηρύξαντες ὅτι δὲν ἀπώλεσαν εἰμὴ πεντήκοντα ἄνδρας, ἐκτὸς πολλῶν χιλιάδων τραυματιῶν. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς φαίνεται ἀπίθανος καὶ δυσανάλογος πρὸς τοὺς τραυματίας. Ὅτι δ' ἐπιμαρτυρεῖ τὴν μεγάλην ζημίαν, ἣν ὑπέστη ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶνε ὅτι

οἱ περισωθέντες Πέρσαι ἔσχον τὸ θάρρος νὰ μείνωσιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πτωμάτων τῶν συναγωνιστῶν αὐτῶν, εἰς διάστημα μόλις δύο σαγηταβολῶν, μέχρι τῆς ἑβδόμης ὥρας τῆς νυκτός. Περὶ δὲ τὴν ὀγδόην ὥραν ὑπεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ συναθροίσαντες τὰ σκεύη διεσπάρησαν τῇδε κἀκεῖσε δι' ἔλλειψιν διαταγῶν.

Ὁ Ἡράκλειος ἀνεδείχθη μετὰ τὴν νίκην οὐδὲν ἧττον δραστήριος ἢ πρὸ αὐτῆς. Μαθὼν ὅτι ὁ Χοσρόης ἀθροίσας νέας δυνάμεις συνεκρότησεν ἀξιόλογον ὀπωσοῦν στρατόν, ἀπεφάσισε νὰ προελάσῃ εὐθὺ κατ' αὐτοῦ, ἵνα ἀναγκάσῃ αὐτὸν νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν στρατηγόν, ὅστις ἐξηκολούθει ἔτι πολιορκῶν τὴν Χαλκηδόνα. Ὅθεν καταλαβὼν τὴν Νινευΐ, ἥτις δὲν ἦτο ἤδη εἰμὴ ἁπλοῦν πολίχνιον, οἰκοδομηθὲν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας καὶ πολυθρυλήτου πρωτευούσης τῆς Ἀσσυρίας, διεπέρασεν αὖθις τὸν Ζάβατον καὶ ἤρχισε καταβαίνων τὴν ἀριστερὰν, τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Τίγρεως ὄχθην καὶ βαδίζων ἐπὶ Κτησιφῶντα, τὴν μεγάλην τοῦ περσικοῦ κράτους πρωτεύουσαν. Εἷς τῶν ὑποστρατήγων αὐτοῦ Γεώργιος ὁ Ἀρμένιος, ἐλάσας μίλια 48 ἐν μιᾷ νυκτί, ἐκράτησε τὰς τέσσαρας γεφύρας τοῦ ποταμοῦ Κάπρου, τοῦ σήμερον ὀνομαζομένου μικροῦ Ζάβ, καί, κυριεύσας πολλὰ μικρὰ περσικὰ φρούρια, ἐξώγρησε τοὺς ἐν αὐτοῖς. Τῇ δὲ 23 Δεκεμβρίου διέβη τὸν Κάπρον αὐτὸς ὁ βασιλεὺς καὶ καταλύσας εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Ἰεσδὲν ἐπανηγύρισεν αὐτόθι τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Καθ' ὅλην τὴν χώραν ταύτην τῆς Ἀσσυρίας ὑψοῦντο ἐκ διαλειμμάτων παρὰ τὸν ποταμὸν Τίγριν μέχρι Κτησιφῶντος ἀνάκτορα πολυτελῆ τῶν βασιλέων τῆς Περσίας, ὧν ἓν ἦτο καὶ τὸ προρρηθὲν βασίλειον τοῦ Ἰεσδέν. Ἐκεῖθεν ὁ Ἡράκλειος μετέβη εἰς ἕτερον ἀνάκτορον τὸ ἐπιλεγόμενον Ρουσᾶ· καταστρέψας δὲ καὶ τοῦτο ἔσπευσεν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Φίσκον ἢ καθὼς τὸν ἔλεγον τότε Τορνᾶ (σήμερον δὲ Ὁδορνέ), ὑποπτεύων ὅτι οἱ πολέμιοι, οἵτινες ἀκαταπαύστως ὑπεχώρουν, θέλουσι περιμείνῃ τελευταῖον αὐτὸν ἐκεῖ· ἀλλ' ἠπατήθη, διότι οἱ Πέρσαι ἅμα εἶδον τὸν Ἡράκλειον πλησιάζοντα, ἐξηκολούθησαν τὴν ὀπισθοδρόμησιν αὐτῶν.

Τῇ 1 Ἰανουαρίου τοῦ 628 ἔτους ὁ βασιλεὺς περάσας τὸν Φίσκον κατέλυσεν εἰς τὸ βασίλειον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεκλαλί, ὅπου ἀνεπαύθη ὁ στρατὸς ἐπί τινας ἡμέρας καὶ ἐπανηγύρισε τὰ κατορθώματα αὐτοῦ. Οὐ μακρὰν τοῦ χώρου τούτου ἔκειτο εἰς θέσιν ὀχυρωτάτην ἡ πόλις Δασταγέρδ, ὅπου συνήθως διέτριβε πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ὁ Χοσρόης καὶ ὅπου ἤλπισε πάλιν ὁ Ἡράκλειος ὅτι θέλει ἀντιπαραταχθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. Ἀλλ' ὁ Χοσρόης ἔφυγε καὶ ἐκεῖθεν, ὥστε τῇ 6 Ἰανουαρίου, κατ' αὐτὴν τῶν Φώτων τὴν ἡμέραν, ὁ Ἡράκλειος εἰσήλασεν ἀκωλύτως εἰς Δασταγέρδ. Ἐνταῦθα εὗρε θησαυροὺς ἀμυθήτους. Τὸ πολυτιμότατον τῶν λαφύρων ὑπῆρξαν βεβαίως 300 χριστιανικαὶ σημαῖαι, τὰς ὁποίας εἶχον κυριεύσῃ οἱ Πέρσαι ἐν τοῖς προηγουμένοις πολέμοις. Ἀλλ' ἐὰν ἡ καρδία τοῦ Ἡρακλείου ηὐφράνθη πρὸ πάντων διὰ τὴν ἀνάκτησιν ταύτην, ὁ περὶ αὐτὸν στρατὸς ἀπεζημιώθη διὰ τοὺς ἀτρύτους αὐτοῦ ἀγῶνας, εὑρὼν ἐνταῦθα σωροὺς χρυσοῦ, ἀργύρου, ἀρωμάτων, μεταξωτῶν, καὶ ἄλλων ὑφασμάτων, πολλὰ ἀγάλματα εἰκονίζοντα τὸν ἀγέρωχον Χοσρόην, παραδείσους βρίθοντας φασιανῶν, στρουθοκαμήλων, δορκάδων, ὀνάγρων. Ὑπῆρχον δὲ αὐτόθι καὶ τίγρεις καὶ λέοντες παμμεγέθεις διὰ τὸ κυνήγιον τοῦ βασιλέως. Εἰς δὲ τὰ βασίλεια ἐφυλάττοντο πολυάριθμοι κόραι Περσίδες καὶ Ἑλληνίδες, αἱ τελευταῖαι αὗται ἁρπαγεῖσαι ἐν ταῖς ἐπιδρομαῖς, ὅσας ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη δὲν εἶχον παύσῃ οἱ Πέρσαι ἐπιχειροῦντες ἐντὸς τοῦ ἀνατολικοῦ κράτους. Τὰ πάντα ἐλεηλατήθησαν καὶ ὅσα δὲν ἠδύναντο νὰ ἁπαχθῶσι κατεπυρπολήθησαν εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν συμφορῶν, ὅσας ἄλλοτε ἐπήνεγκεν ὁ Χοσρόης εἰς τὰς πολυαρίθμους παρ' αὐτοῦ ἐρημωθείσας πόλεις. Ἐνῷ δὲ ἐτιμώρει οὕτω τὸν ἀντίπαλον, ὁ Ἡράκλειος ἀπέδιδε συγχρόνως τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀπείρους αἰχμαλώτους, ὅσους οὗτος εἶχεν ἄλλοτε ἀπαγάγῃ εἰς τὰ ἐνδότερα ταῦτα τῆς Ἀσίας.

Ὁ Χοσρόης ἐν τούτοις ἔφευγε πρὸς τὴν Σουσιανήν. Εἰς τὸν ἐξωτερικὸν ἐκεῖνον φοβερὸν αὐτοῦ ἀντίπαλον, προσετέθη ἤδη καὶ ἕτερος πολέμιος ἐσωτερικός. Ὁ Χοσρόης εἶχε τελευταῖον ἀποφασίσῃ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν στρατηγόν, ὅστις ὡς εἴδομεν, ἐξηκολούθει πολιορκῶν τὴν Χαλκηδόνα. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς οὗτος, εἴτε ἐκ κακῆς συνεννοήσεως εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν λαβὼν ἀφορμὴν δυσπιστίας κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀπῆλθε μὲν ἐκ Χαλκηδόνος, ἀπῆλθεν ὅμως οὐχὶ ἵνα βοηθήσῃ, ἀλλ' ἵνα καταπολεμήσῃ αὐτόν. Οὐδὲν ἧττον δὲ ὁ πεισματώδης Χοσρόης ἀπέρριψε τὰς ἐπιεικεῖς περὶ εἰρήνης προτάσεις ὅσας ὑπέβαλεν αὐτῷ πάλιν ὁ Ἡράκλειος καὶ διέταξε τὰ τελευταῖα τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ λείψανα νὰ ὑπερασπίσωσι πάσῃ δυνάμει τὴν Κτησιφῶντα, καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ διαπεράσωσι μὲν τὸν οὐ μακρὰν αὐτῆς ῥέοντα ποταμὸν Δέλαν ἢ Σίλλαν, νὰ καταστρέψωσι δὲ ἁπάσας τοῦ ποταμοῦ τούτου τὰς γεφύρας. Ὥστε ὁ Ἡράκλειος ἠναγκάσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα. Ἀλλ' εὑρὼν τὰς γεφύρας τοῦ Δέλα καταστραφείσας καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μὴ ἔχοντα πόρον, ἐνόμισε φρόνιμον νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ταλαιπωρῶν τὸν στρατὸν ἐν ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νὰ ἀναπαύσῃ αὐτὸν μέχρι τοῦ ἔαρος, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ Χοσρόης εὗρεν ἐν αὐτῇ αὐτοῦ τῇ οἰκίᾳ ἐχθρὸν δεινότατον, δι' οὗ ἔμελλε πιθανῶς νὰ ἐκπέσῃ τῆς ἀρχῆς. Ὅθεν ἀνελθὼν τὰς ὄχθας τοῦ Δέλα καὶ ὑπερβὰς τὰς τοῦ Ζάγρου πύλας τῶν Γορδυαίων ἢ Κουρδικῶν ὀρέων, αἵτινες φέρουσιν ἐξ Ἀσσυρίας εἰς Μηδίαν, ἔφθασεν εἰς Γάζακα. Διέβη δὲ μετὰ πολλοῦ κόπου τὸ ὄρος ἐκεῖνο καὶ ἂν ὀλίγον ἀνέβαλλε τὴν πορείαν, ἤθελε κινδυνεύσῃ μεθ' ὅλου τοῦ στρατοῦ τὸν ἔσχατον κίνδυνον, διότι ἀπὸ τῆς 24 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τῆς 23 Μαρτίου δὲν ἔπαυσε πίπτουσα χιὼν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην. Εἰς Γάζακα, ὅπου ἔμεινε μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀπριλίου μηνός, ἀνεπαύθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἐν πάσῃ ἀνέσει καὶ δαψιλείᾳ καὶ ἔλαβεν εἰδήσεις εὐφροσύνους καὶ κρισίμους.

Τῳόντι ὁ γέρων Χοσρόης, ἀφοῦ διέταξε τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν Κτησιφῶντα, ἀπεφάσισε, κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας καὶ τῶν ἀτυχημάτων, νὰ παραιτήσῃ τὴν βασιλείαν, ἀναγορεύων διάδοχον, οὐχὶ τὸν πρεσβύτερον υἱὸν Σιρόην, ὃν εἶχε φυλακισμένον, ἀλλ' ἕτερόν τινα τῶν παίδων, ἰδιαζόντως παρ' αὐτοῦ ἀγαπώμενον. Μία ὅμως τῶν Περσῶν μερὶς ὠφεληθεῖσα ἐκ τῆς κοινῆς ἀγανακτήσεως, ἥτις ἐπεκράτει κατὰ τοῦ Χοσρόου, ἀποφυλακίζει τὸν Σι-

ρόην, οὕτως ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς φονεύει τὸν γέροντα πατέρα καὶ ἅπαντας σχεδὸν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἅμα πέμπει εἰς Γάζακα πρὸς τὸν Ἡράκλειον προτάσεις περὶ εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη συνωμολογήθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἀτροπατηνῆς Μηδίας τῇ 8 Ἀπριλίου καὶ ὁ Ἡράκλειος μετὰ τοσαῦτα κατορθώματα ἀνεδείχθη μετριοπαθέστατος, διότι δὲν ἀπῄτησεν ἀπὸ τῶν πρέσβεων τοῦ Σιρόου εἰμὴ τρία τινά· νὰ ἀνακτήσῃ τὸ χριστιανικὸν κράτος τὰ ἀρχαῖα πρὸς τὴν Περσίαν σύνορα, νὰ ἀποδοθῶσιν ἑκατέρωθεν οἱ αἰχμάλωτοι καὶ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν Ἡράκλειον ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρός, ὃν ἄλλοτε Πέρσης στρατηγὸς εἶχεν ἀπαγάγῃ ἐξ Ἱεροσολύμων. Ὁ Σιρόης ἐδέχθη ἀμέσως τὰς συνθήκας ταύτας, ὁ δὲ Ἡράκλειος ἀνεχώρησεν ἐκ Γαζάκων, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀφοῦ ἔδωκε μὲν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συντεθειμένων, δι' ἐπανειλημμένων δὲ ἐπιστολῶν ἀνήγγειλε τὰς χαρμοσύνους ταύτας εἰδήσεις εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὧν ἡ τελευταία περιεσῴθη ἡμῖν ὁλόκληρος ἐν τῷ ***πασχαλίῳ χρονικῷ***.

***

Δὲν ηὐφραίνετο δὲ μόνη ἡ πρωτεύουσα ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι τοῦ βασιλέως· πᾶσαι αἱ ἀνατολικαὶ τοῦ κράτους ἐπαρχίαι ἠσθάνθησαν ἀμέσως τὰ εὐεργετικὰ τῆς εἰρήνης ἀποτελέσματα. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συντεθειμένων ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἡρακλείου Θεόδωρος διέτρεξεν ἐν συνοδείᾳ ἐπιτρόπων τοῦ Σιρόου, τὰς πόλεις τῆς Συρίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μεσοποταμίας, ἀντικαθιστῶν ἀπανταχοῦ ἑλληνικὰς φρουρὰς ἀντὶ τῶν περσικῶν, καὶ προπέμπων μέχρι τῶν συνόρων τοῦ κράτους τὰς τελευταίας ταύτας ἐπανερχομένας εἰς τὰ ἴδια. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ βασιλεὺς ἀναχωρήσας ἐκ Γαζάκων καὶ ὑπερβὰς τὰ Γορδυαῖα ὄρη, κατῆλθεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, προέβη μέχρι τῆς Ἀμίδης, ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν Ἱεράπολιν τῆς Συρίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπορεύθη εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, διατρίβων ἐκ διαλειμμάτων καθ' ὁδόν, ἵνα ἀνορθώσῃ τὴν διοίκησιν τῶν πόλεων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑπαίθρου χώρας. Ἡ θριαμβευτικὴ αὕτη καὶ εὐεργετικὴ συνάμα πορεία αὐτοῦ διήρκεσε περὶ τοὺς πέντε μῆνας, διότι ὁ βασιλεὺς δὲν ἔφθασεν εἰς τὴν κατέναντι τῆς Κων/πόλεως παραλίαν εἰμὴ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον. Ἐκεῖ ἔδραμον πρὸς ὑποδεξίωσιν αὐτοῦ ὁ λαὸς τῆς πόλεως, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἡρακλείου Κωνσταντῖνος, καὶ ὁ πατριάρχης Σέργιος, κρατοῦντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας καὶ ᾄδοντες εὐχαριστηρίους τῷ Ὑψίστῳ ὕμνους. Ὁ καλὸς κἀγαθὸς μάγιστρος Βῶνος, ὅστις μετὰ τοσαύτης δεξιότητος διεξήγαγε τὰ πράγματα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ βασιλέως, εἶχεν ἀποθάνῃ ἐν τῷ μεταξύ. Ἀλλ' ὁ Κωνσταντῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ Ἡράκλειος εἶχεν ἀφήσῃ παῖδα δεκαετῆ, ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου τῷ 622, ἦτο ἤδη νέος ἑπτακαιδεκαέτης. Ἡ συνέντευξις τῶν δύο βασιλέων ὑπῆρξε κατανυκτική.

Ὁ νέος Κωνσταντῖνος ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρός, ὅστις ἐγείρας αὐτὸν ἀμέσως, ἠσπάσθη μετὰ δακρύων, τὸ δὲ θέαμα τοῦτο συνεκίνησεν ἐπὶ μακρὸν τὸ ἀναρίθμητον τῶν ἀνθρώπων πλῆθος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συνέβαινε. Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν ὁ Ἡράκλειος διαπεράσας τὸν Βόσπορον εἰσῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐν θριάμβῳ ἐπὶ ἅρματος συρομένου ὑπὸ τεσσάρων ἐλεφάντων. Ἄνδρες δὲ προπορευόμενοι ἐκράτουν τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρόν, ὃν ἀνέσωσεν ἀπὸ τῆς περσικῆς βεβηλώσεως καὶ ὑπελάμβανεν εὐλόγως ὡς τὸ ἐνδοξότατον τῶν ἄθλων αὐτοῦ τρόπαιον. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους προέβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, αἰνιττόμενοι τὰς ἐξ τοῦ Ἡρακλείου στρατείας, παρέβαλλον τὸν βασιλέα πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, ὅστις, ἐν ἡμέραις ἓξ δημιουργήσας τὸν κόσμον, ἀνεπαύσατο τῇ ἑβδόμῃ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὀλίγοι ἡγεμόνες ἔδειξαν τοσαύτην στρατηγικὴν μεγαλοφυΐαν καὶ πολιτικὴν σύνεσιν, καὶ δεξιότητα περὶ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἠθικοῦ φρονήματος, ὅσην ὁ Ἡράκλειος. Ἡ ἱστορία θαυμάζει καὶ δικαίως τὴν ὑπὸ τὸν Ξενοφῶντα ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς Ἀσίας τῶν μυρίων Ἑλλήνων. Θαυμάζει ἔτι μᾶλλον τὴν μεγάλην ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατείαν τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ πρώτου περσικοῦ κράτους· καὶ θαυμάζει οὐδὲν ἧττον τὴν διὰ τῆς Ἱσπανίας ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἔφοδον τοῦ Καρχηδονίου Ἀννίβα· ἀλλὰ δὲν προσήκει ἄρά γε νὰ ἀποδοθῇ ὡσαύτως δικαιοσύνη εἰς τὰς μεγαλεπηβόλους ἐκείνας τοῦ Ἡρακλείου ἐπιχειρήσεις, δι' ὧν κατεβλήθη εἰς ἔδαφος τὸ δεύτερον περσικὸν κράτος;

Ἀλλ' ὁ Ἡράκλειος οὐδ' εἰς τοῦτο ἠρκέσθη. Ἐν ἔαρι τοῦ ἀκολούθου ἔτους 629 ἐξέπλευσεν ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Συρίαν συνεπαγόμενος τὸ τιμιώτατον ἐκεῖνο τῆς πίστεως ἡμῶν κειμήλιον, τὸ διὰ τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ ἀνασωθὲν ἀπὸ τῶν Περσῶν. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀποκατέστησε πρὸ πάντων εἰς τὸν πατριαρχικὸν τῆς πόλεως ταύτης θρόνον τὸν πατριάρχην Ζαχαρίαν, ὅστις εἶχεν ὡσαύτως ἁπαχθῇ αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν πολεμίων, ὅτε πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν οὗτοι διήρπασαν τὴν ἱερὰν πόλιν καὶ ἤδη ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν μετὰ μυριάδων ἄλλων αἰχμαλώτων. Ὁ Σταυρὸς παρεδόθη εἰς τὸν Πατριάρχην σῴος καὶ ἀλύμαντος, διότι οἱ Πέρσαι οὐδεμίαν ἐπήνεγκον αὐτῷ, ὡς βεβαιοῦται, βλάβην. Τῇ δὲ 14 Σεπτεμβρίου ὁ βασιλεὺς ἀπεφάσισε νὰ ὑψώσῃ πανηγυρικῶς τὸ σύμβολον ἐκεῖνο τῆς πίστεως καὶ τῆς νίκης ὅπου ἄλλοτε ἵστατο, κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοῦ ἔτους 335 ἐγερθὲν αὐτόθι τὸ πρῶτον ἐπὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Καὶ ἐξῆλθε λοιπὸν βαστάζων τὸν σταυρὸν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον ὁ κλῆρος ἔψαλλε τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατ' ἐναντίων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα». Λαὸς δὲ ἀναρίθμητος ἐπευφήμει καὶ ηὐλόγει τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως. Καὶ αὕτη εἶνε ἡ δευτέρα ἐθνικὴ ἅμα καὶ θρησκευτικὴ τελετή, ἣν ἵδρυσεν ὁ Ἡράκλειος καὶ ἣν ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία δὲν ἔπαυσε πανηγυρίζουσα μέχρι τῆς σήμερον τῇ ***14 Σεπτεμβρίου***.

***

Ἀλλ' αὕτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία εὐτυχὴς καὶ μεγάλη τοῦ Ἡρακλείου ἡμέρα. Ἐνῷ πρέσβεις τῆς ἀπωτάτης δύσεως καὶ τῆς ἀπωτάτης ἀνατολῆς προσήρχοντο συγχαίροντες αὐτῷ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ἀφ' ἑνὸς οἱ πρέσβεις τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Δαγοβέρτου, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ πρέσβεις τῶν Ἰνδῶν βασιλέων· ἐνῷ εἶχε τὴν συνείδησιν ὅτι δι' ἐπαέτων λαμπρῶν κατορθωμάτων διέπραξεν ὅ,τι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ διαπράξωσιν ἐπὶ αἰῶνας οἱ ἰσχυρότατοι καὶ περιφανέστατοι τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Ἰου-

λιανός, ὁ Ἰουστινιανός· ἐνῷ ἠδύνατο νὰ νομίσῃ ὅτι καταβαλὼν εἰς ἔδαφος τὸ δεύτερον περσικὸν κράτος ἐξησφάλισε διὰ παντὸς τὸ χριστιανικὸν αὐτοῦ βασίλειον ἀπὸ τοῦ πολεμίου, ὅστις μόνος ἐφαίνετο ἀπειλῶν αὐτὸ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ ἐνῷ ἤλπιζε νὰ ἀσχοληθῇ τοῦ λοιποῦ ἐν ἀνέσει καὶ εἰρήνῃ εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ ἠθικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ χριστιανισμοῦ τῆς ἀνατολῆς, φοβεροὶ ἀγῶνες καὶ συμφοραὶ ἐπεσωρεύθησαν μετ' οὐ πολύ.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι δὲ συμφοραὶ τῶν τελευταίων πολέμων, αἱ ποικίλαι πολιτικαὶ καὶ ἠθικαὶ περιπέτειαι, αἵτινες κατεπίκραναν τὰ τελευταῖα τῆς ζωῆς τοῦ Ἡρακλείου ἔτη, καὶ ὁ ὕδρωψ, ἐξ οὗ κατετρύχετο ἐπετάχυναν τὸν θάνατον αὐτοῦ, ὅστις ἐπῆλθε κατὰ Φεβρουάριον ἢ Μάρτιον τοῦ ἔτους 641.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ο Ζ΄

Ἡ Α. Μ. Ἐδουάρδος ὁ Ζ' ἐγεννήθη τὴν 9ην Νοεμβρίου 1841 ἐν τοῖς ἐν Λονδίνῳ ἀνακτόροις τοῦ Βούκιγκαμ. Ἡ γέννησις διαδόχου τοῦ στέμματος ἐνεποίησεν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν, διότι τὸ πρῶτον τέκνον τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας καὶ τοῦ Πρίγκηπος συζύγου αὐτῆς Ἀλβέρτου τοῦ Σάξο-Κοβούργου-Γόθα ἦτο θῆλυ.

Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος ὑπῆρξε λίαν ἐνδελεχὴς καὶ ἐπιμεμελημένη. Ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας του διάσημοι καθηγηταὶ ἐδίδαξαν αὐτῷ τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικήν, τὰς ὁποίας ὁμιλεῖ κάλλιστα. Παρέσχον αὐτῷ ἐκπαίδευσιν πρακτικὴν ἅμα καὶ θεωρητικήν, χωρὶς νὰ παραμελήσωσι τὴν ἰχνογραφίαν καὶ τὰς ὡραίας τέχνας, διότι ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀνὴρ ἀνεπτυγμένος διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς, ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὸν υἱόν του μύστην τῆς φιλολογίας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Δεκαοκταέτης ὁ πρίγκηψ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου, ἀκολούθως εἰς τὸ τῆς Ὀξφόρδης καὶ τὸ τῆς Κεμβρίγης, τῶν ὁποίων ἠκολούθει εἰσέτι τὰ μαθήματα, ὅταν ἀπέθανεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῇ 14 Δεκεμβρίου 1861. Ὑπηρέτησεν ὡς ἀξιωματικός, προήχθη εἰς συνταγματάρχην διαφόρων συνταγμάτων καὶ κατόπιν εἰς στρατηγόν.

* * *

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρίγκηπος συζύγου ἡ βασίλισσα Βικτωρία καιρίως πληγεῖσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ παρεδόθη εἰς τὴν θλῖψίν της. Ἔκτοτε σπανιώτατα κατέλειπε τὴν αὐστηρὰν μόνωσιν, ἐν ᾗ διῆγεν. Ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας ἐπεβάλλοντο ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οὔτε ἠδύνατο οὔτε ὤφειλε νὰ ὑπεκφύγῃ. Ἐπειδὴ μία αὐλὴ δὲν δύναται ἐπ' ἀόριστον νὰ πενθῇ καὶ τὸ ἡγεμονικὸν ἀξίωμα συνεπάγεται κοινωνικὰς καὶ ἐπισήμους ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἡ βασίλισσα ἠννόει εἰς τὸ ἔξῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ν' ἀποφεύγῃ, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας περιεβλήθη, οὕτως εἰπεῖν, τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα ἐν ταῖς τελεταῖς τῆς ἀγγλικῆς αὐλῆς. Ἡ ἀντιπροσω-

πεία αὕτη καὶ μόνη ἐκληροδοτήθη αὐτῷ, διότι οὐδόλως ἡ μήτηρ του ἀνέμιξεν αὐτὸν εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ τὰς κυβερνητικὰς φροντίδας, ἐννοοῦσα πάντοτε καὶ θεωροῦσα καθῆκον αὐτῆς ἀπαραίτητον μέχρις αὐτῶν τῶν τελευταίων στιγμῶν της νὰ ἐξασκῇ μόνη τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν παραδόσεων τῆς μοναρχίας ἀνεγνωρισμένην αὐτῇ ἐξουσίαν.

Περίεργος στατιστικὴ δημοσιευθεῖσα ἐν ἔτει 1890 δεικνύει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας μετέβη εἰκοσιοκτὼ φορὰς εἰς τὰς ἱπποδρομίας, 30 φορὰς εἰς τὸ θέατρον, 43 φορὰς εἰς δεῖπνα, χορούς, συναυλίας, ἀγροτικὰς ἑορτάς, 45 φορὰς ἐξεπλήρωσεν ἐπισήμους ὑποχρεώσεις καὶ ἑνδεκάκις παρεκάθισεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων.

Πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων, κατὰ τὰ 38 ἕτερα ἔτη τοῦ πριγκηπικοῦ του βίου, ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ 1901, πολλάκις ἐξεπλήρωσεν ἐπίσημα καθήκοντα. Ἀντιπροσώπευε δὲ πανταχοῦ τὴν βασίλισσαν καὶ προΐστατο τελετῶν καὶ ἐπισήμων θεατρικῶν παραστάσεων, στρατιωτικῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ ἰδίως τῶν τελετῶν τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐπιδόσεως τῶν σημαιῶν, τελουμένων κατ' Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους. Ὁ πρίγκηψ πολλάκις ἐπεσκέφθη, εἴτε μόνος, εἴτε μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου του, τὰς διαφόρους κομητείας τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας. Δὶς ἐπεσκέφθη τὰς μεγάλας ἀποικίας τῆς μοναρχίας· τῷ 1860 μετέβη εἰς Καναδᾶν καὶ τῷ 1875 εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἐκ τῶν δύο τούτων περιοδειῶν ἀπεκόμισε τερπνὰς ἀναμνήσεις. Ἡ ἄδεια, ἣν ἐπέτυχε παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ ἀνεπισήμως ἀμερικανικάς τινας πόλεις, τὸ Σικάγον, τὴν Οὐασιγκτῶνα, τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ ἡ ἔνθερμος ὑποδοχή, ἧς ἔτυχε, συνετέλεσαν βεβαίως εἰς τὴν λήθην τῶν κινδυνωδῶν ἐνοχλήσεων τοῦ θαλασσίου τούτου ταξειδίου του. Ἡ ἀνὰ τὰς Ἰνδίας κατὰ τὸ 1875 περιοδεία, μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑορτάς, τὰς θήρας τῶν τίγρεων, διοργανωθείσας πρὸς τιμὴν αὐτοῦ, τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισε καὶ ἡ ὄντως βασιλικὴ ὑποδοχὴ ἡ γενομένη αὐτῷ ἀφῆκαν εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας διαρκεῖς καὶ τερπνὰς ἐντυπώσεις.

* * *

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἠγάπα πάντοτε τὴν λιτότητα καὶ τὸν οἰκογενειακὸν βίον. Ἐθεώρει εὐτύχημά του, ὅταν δὲν εἶχεν ἐπίσημόν τι καθῆκον ἢ δημοσίαν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσῃ, τοῦτο δὲ καὶ ἀνέγραψεν ἐν τῷ λευκώματι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, τῆς δουκίσσης τοῦ Φάϊφ. «Εἶμαι ὁ εὐτυχέστατος τῶν ἀνθρώπων, ὅταν δὲν ἔχω δημοσίαν τινὰ ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσω, ὅταν δύναμαι νὰ λησμονήσω ὅτι εἶμαι Βασιλικὴ Ὑψηλότης, ὅταν δύναμαι νὰ καπνίσω καλὸν σιγάρον καὶ δύναμαι ἡσύχως ν' ἀναγνώσω ὡραῖόν τι μυθιστόρημα, ὅταν δύναμαι νὰ διέλθω ἑσπέραν ἥσυχον μετὰ τῆς πριγκηπίσσης καὶ τῆς οἰκογενείας μου. Εἶμαι ὁ δυστυχέστατος τῶν ἀνθρώπων, ὅταν ἔχω ὀδονταλγίαν καὶ ὀφείλω νὰ ὑπάγω εἰς ἀριστοκρατικήν τινα συνάθροισιν, ἐν ᾗ ὀφείλω νὰ εἶμαι ἐράσμιος, νὰ ὑπομειδιῶ, ὥσεὶ μὴ εἶχον οὐδεμίαν θλῖψιν ἐν τῷ βίῳ μου».

Ὁ νῦν βασιλεὺς ὡς πρίγκηψ ἦτο φίλος τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἔνθερμος θιασώτης παντὸς εἴδους ἀθλητισμοῦ. Μέλος τοῦ Jockey-Club καὶ Malborough-Club, ἐσύχναζεν εἰς τὰ θέατρα, τὰς ἱπποδρομίας, τὰ χειμερινὰ κέντρα καὶ τὰς πόλεις τῶν λουτρῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνεδύετο πάντοτε μετ' ἄκρας φιλαρεσκείας καὶ ἐκτάκτου κοσμιότητος, οἱ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ὑφηλίου κομψευόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀνέμενον τὸ σύνθημα τῶν νέων συρμῶν. Ἠρέσκετο ἄλλως τε νὰ θεωρῆται μᾶλλον ὡς εὐπατρίδης ἢ ὡς διάδοχος μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων μοναρχιῶν τῆς Εὐρώπης. Τινὲς ἐκ τῶν πολυαρίθμων αὐτοῦ τίτλων ἐχρησίμευον συχνάκις πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀκόλουθοί του ἐσέβοντο αὐστηρῶς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πρίγκηπος, ὅπως μένῃ ἄγνωστος.

Ἡ ἁπλότης αὐτοῦ ἐγένετο αἰτία πολλάκις ἀστειοτάτων ἐπεισοδίων, ὡς τὸ ἐν Λονδίνῳ πρὸ δωδεκαετίας ἐπισυμβὰν αὐτῷ: Ὁ πρίγκηψ συνοδευόμενος ὑπό τινος μεγιστᾶνος εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὴν βασίλισσαν καὶ ἀμφότεροι διήρχοντο πεζῇ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἦτο χειμὼν καὶ ἐπεκράτει δριμὺ ψῦχος· διὰ νὰ θερμάνῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ πρίγκηψ ἐσκέφθη ν' ἀγοράσῃ βραστὰ γεώμηλα πωλούμενα ἐν Λονδίνῳ εἰς γωνίας τινὰς τῶν ὁδῶν, περιτετυλιγμένα ἐντὸς χάρτου. Ἔστη λοιπὸν πρὸ τοῦ παραπήγματος πωλητοῦ τινος καὶ τῷ ἐζήτησε δύο θερμότατα γεώμηλα, ἓν δι' ἑκάστην χεῖρα. Ὁ συνοδὸς αὐτοῦ τὸν ἐμιμήθη καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον των, θέσαντες τὰς χεῖρας ἐντὸς τῶν θυλακίων τῶν ἐπενδυτῶν αὐτῶν καὶ κρατοῦντες τὰ βραστὰ γεώμηλα. Ἀλλ' ὁ πωλητὴς εἶχεν ἀναγνωρίσῃ τοὺς διακεκριμένους αὐτοῦ πελάτας. Χωρὶς νὰ συνοφρυωθῇ, χωρὶς διόλου νὰ δείξῃ τὴν ἔκπληξίν του, ἔλαβε τὰς ὀλίγας πέννας, τὰς ὁποίας τῷ ἔδωκαν ἀντὶ τῶν γεωμήλων του. Ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ὅμως ἐσπέρας ἐφαινετο ἄνωθεν τοῦ ἀθλίου παραπήγματός του μέγα ὕφασμα διαφανές, ἐφ' οὗ ἠκτινοβόλουν τὰ βασιλικὰ σήματα τῆς Ἀγγλίας, συνοδευόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς: *By appointment to the Prince of Wales* «Προμηθευτὴς τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας».

Ἡ ἱστορία δὲν ἐβράδυνε νὰ περιέλθῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ πρίγκηπος, ὁ ὁποῖος ἐγέλασε πολὺ δι' αὐτὸ καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κατὰ σύμπτωσιν προμηθευτὴν τοῦτον σπουδαῖον πο-

σόν, ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

***

Μία τῶν κυριωτέρων διασκεδάσεων τοῦ πρίγκηπος ἦτο ἡ τῶν ἱπποδρομῶν, χάριν τῶν ὁποίων συνετήρει πλουσιώτατον ἱπποστάσιον. Οἱ κομψοὶ καὶ πολυτελέστατα ἐνδεδυμένοι ἱππεῖς αὐτοῦ (Jockeys) πολλάκις ἐνίκησαν εἰς τὰς ἱπποδρομίας. Οἱ ἵπποι αὐτοῦ ***Περμισών, Φλοριζὲλ ὁ Β΄, Ἄμβους*** καὶ ***Ἀδαμάντινον Ἰωβιλαῖον*** ἠγωνίσθησαν λαμπρῶς, ὁ δὲ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας δὶς ηὐτύχησε νὰ κερδίσῃ τὸ βραβεῖον Δέρβυ.

Καθ' ὑπερβολὴν ἀγαπῶν τὰς λεμβοδρομίας ὁ πρίγκηψ παρίστατο κατ' ἔτος εἰς τὰς λεμβοδρομίας τοῦ Κόουες· πολλάκις δὲ ἐβραβεύθη. Τὸ πρῶτον, τῷ 1877, ἐκέρδησε τὸ κύπελλον τῆς βασιλίσσης. Ἐνίκησε δὲ καὶ κατὰ τὸ 1880, 1895 καὶ 1897.

Μόνον ἐν τῷ ἐν Σάνδριγκαμ μεγάρῳ του, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἀνῆκεν εἰς τὸν δοῦκα Νόρφολκ καὶ ἠγοράσθη παρὰ τοῦ πατρός του δι' αὐτὸν ἀντὶ 7 ἑκατομμυρίων, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας διῆγεν ὅλως ἰδιωτικὸν βίον. Ἐκεῖ ὁ μέλλων Ἐδουάρδος ὁ Ζ΄ συνήθιζε νὰ μεταβαίνῃ, ὅταν ἀπέκαμνεν ἀπὸ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς ἐπισήμους τελετάς. Ἐκεῖ μόνον ἀπελάμβανεν ἀποκλειστικῶς τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς ἀληθοῦς οἰκοδεσπότου, φροντίζων ἰδιαιτέρως νὰ περιποιῆται μετ' ἐκτάκτου λεπτότητος τοὺς ἐπισκέπτας αὐτοῦ. Προσιτὸς πρὸς πάντας κατὰ τὰς πολλαπλᾶς ἑορτάς, τοὺς ἀγροτικοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἄλλας διασκεδάσεις, τὰς ὁποίας ἔδιδεν εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς ἐγχωρίου κοινωνίας, πρὸς τοὺς εὐγενεῖς, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἐκμισθωτὰς γαιῶν, τοὺς γεωργούς, τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ὑπηρέτας, ἠρέσκετο νὰ ἐπιδεικνύῃ ἴσην φιλοφροσύνην πρὸς ὅλους κατὰ τὴν δεξίωσιν αὐτῶν. Αἱ δὲ ἐγκάρδιοι συμπάθειαι, ἃς προσεκτήσατο διὰ τῆς προσηνείας αὐτοῦ, τὸν ἔπεισαν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς του, νὰ διατηρήσῃ τὸ Σάνδριγκαμ, ἵνα κατ' ἔτος ἀπολαύῃ ἡσυχίας τινός. Ἡ δὲ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας συνεμερίζετο τὰς διαθέσεις τοῦ συζύγου της κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐξοχῇ ταύτῃ διαμονήν, ἀρεσκομένη ἐν τῇ μετὰ τῶν τέκνων της συναναστροφῇ μακρὰν τῶν ἐθιμοταξιῶν τῆς αὐλῆς.

Ὁ ἀφελὴς βίος, τὸν ὁποῖον ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας διῆγεν ἐν Σάνδριγκαμ, περιέργως ἀντέκειτο πρὸς τὸν συνήθη αὐτοῦ βίον, ὃν ἀπησχόλουν τοσοῦτον αἱ ὑποδοχαὶ καὶ αἱ ἐπισημοι τελεταί. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, προεγευμάτιζον μόνοι. Μετὰ δὲ τὸ πρόγευμα ὁ πρίγκηψ ἠσχολεῖτο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀλληλογραφίας του. Τὸν σωρὸν τῶν ἐπιστολῶν ἐχώριζε προηγουμένως ὁ γραμματεύς του εἰς τρεῖς κατηγορίας: τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς, τὰς τῶν διαφόρων ὑποθέσεων καὶ τὰς τῶν ἐνδεῶν τῶν αἰτούντων βοήθειάν τινα καὶ τὰς ἀδιαλείπτους ἐπιστολὰς τῶν καθ' ἑκάστην ἐφευρετῶν φαντασιωδῶν ἀνακαλύψεων, παρακαλούντων τὸν πρίγκηπα νὰ τοῖς προκαταβάλῃ κεφάλαια. Σχεδὸν πάσας τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς παραλογωτέρας, ὁ πρίγκηψ τὰς ἀνεγίνωσκε καὶ ἐσημείου τὴν ἀπάντησιν ἑκάστης.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀλληλογραφίας ὁ πρίγκηψ συνδιελέγετο μετὰ τῶν ἐπιστατῶν αὐτοῦ καὶ ἠσχολεῖτο περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν κτημάτων του. Ἡ ἐργασία αὕτη τὸν ἀπησχόλει

ἐπὶ δύο ὥρας, τοὐτέστι μέχρι μεσημβρίας, ὁπότε ἐγευμάτιζε μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας προωρίζετο εἰς ὑπαιθρίους ἀσκήσεις, εἰς περίπατον ἢ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὸ δὲ δεῖπνον παρετίθετο εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον.

Κατὰ τὰς συχνὰς αὐτοῦ διαμονὰς ἐν τῷ κτήματί του, τὸ ὁποῖον περιβάλλουσι πολύθηρα δάση, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, εἷς τῶν ἀρίστων σκοπευτῶν τῆς Οὐαλλίας, πολλάκις ἱκανοποίησε τὸν πρὸς τὴν θήραν ἔρωτά του. Ἀφ' ὅτου παρητήθη τῶν ἄλλων ὑπαιθρίων ἀσκήσεων ὑπελείφθη αὐτῷ ἡ θήρα, ὡς ἡ μόνη ἄσκησις.

Κατὰ τὰς πριγκηπικὰς θηρευτικὰς ἐκδρομὰς τοῦ 1885—1886 ἐφονεύθησαν περίπου 16.131 θηράματα, ὧν 7.252 ἦσαν φασιανοί.

***

Ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τις μόνον Ἐδουάρδον τὸν Ζ΄, ὅπως μαντεύσῃ τὴν ἰσχυρὰν κρᾶσίν του. Ἡ ὑγεία αὐτοῦ ταχέως ἀποκατασταθεῖσα κατόπιν σοβαρωτάτης κρίσεως, ἣν διῆλθε κατὰ τὸ 1871, ὅτε εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ βαρέος τυφοειδοῦς πυρετοῦ, διετηρήθη ἔκτοτε ἐξαίρετος. Οὐχ ἧττον, ἐν ἔτει 1898, κατά τινα ἐπίσκεψιν αὐτοῦ παρά τινι τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας Ρότσχιλδ, συνεπείᾳ ἐπισυμβάντος ἀτυχήματος ἔθραυσε τὸ γόνυ του, τὸ δὲ κάταγμα τοῦτο κατέστησεν ἀναγκαίαν ἀρκοῦντως μακρὰν ἀκινησίαν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας περιωρίσθη κατά τι ἡ φυσικὴ αὐτοῦ εὐκινησία. Εἶνε δὲ πάντοτε ζωηρότατος ἂν καὶ ἑξηκοντούτης ἤδη τὴν ἡλικίαν.

Ὁ καλὸς ἀστὴρ Ἐδουάρδου τοῦ Ζ΄ τὸν ἀπήλλαξεν ἄλλως τε ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους. Κατὰ τὴν ἐν Κορνουαλίᾳ διαμονήν του τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ καταβῇ εἰς μεταλλεῖον κασσιτέρου, ἀλλ' ὀλισθήσας ἔπεσεν ἀπὸ μεγάλου ὕψους χωρὶς νὰ πληγωθῇ σοβαρῶς. Βραδύτερον, κατὰ τὸ ἐν Γαλλίᾳ ταξείδιον, εἰς μέγα κυνήγιον διοργανωθὲν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐν Κομπιένῃ ὑπὸ Ναπολέοντος τοῦ Γ΄, ἔλαφός τις ὠρθώθη πρὸς τὸν ἵππον του καὶ τὸν ἀνέτρεψε. Ριφθεὶς κατὰ γῆς ὁ πρίγκηψ ἀνηγέρθη πλήρης μωλώπων.

Τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ταξείδιον αὐτοῦ, κατὰ τὸ 1869, δὲν παρῆλθεν ἄνευ ἀπευκταίου. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα κατήρχοντο τὸν Νεῖλον ἐπὶ ἀτμοπλοίου. Νύκτα τινά, ἐνῷ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁ πρίγκηψ διέκρινε λάμψιν τινὰ καὶ καπνόν· ἀμέσως ἔκραξεν εἰς βοήθειαν. Ἦτο καιρός, διότι θάλαμός τις ἐπυρπολεῖτο ἤδη καὶ ἡ πυρκαϊὰ ἠπείλει νὰ καταλάβῃ ὁλόκληρον τὸ ἀτμόπλοιον. Ἐδουάρδος ὁ Ζ΄ διέφυγεν ἀκόμη μίαν πυρκαϊὰν ἐπικινδυνωδεστέραν, ἥτις ἐξερράγη τὴν νύκτα ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ τοῦ Μάλβορουγ καὶ κατέκαυσε τμῆμά τι αὐτοῦ. Ὁ πρίγκηψ ἔλαβε μέρος εἰς τὰς πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς ἐργασίας, καὶ τὴν ἐπαύριον τὸ πρωί, ὅτε δύο ὑπουργοὶ ἦλθον νὰ ζητήσωσιν εἰδήσεις εὗρον τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου, τὸν συνήθως τοσοῦτον ἀνεπίληπτον τὴν ἐνδυμασίαν, ὑποδεχόμενον αὐτοὺς ἄνευ ὑπενδύτου καὶ μὲ ἀνεσκωμένας τὰς χειρίδας τοῦ ὑποκαμίσου του καὶ μὲ ἐνδύματα καταμαυρισμένα ἐκ τοῦ καπνοῦ.

***

Ἡ σοβαρότης καὶ ἡ εὐλάβεια, μεθ' ἧς οἱ Ἄγγλοι ἀνεγειρόμενοι ἀποκαλύπτονται, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται, εὐθὺς ὡς ἀκροασθῶσι τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν ὕμνου, τοῦ τέως μὲν «Ὁ Θεὸς σῴζοι τὴν βασίλισσαν «*God*

save the Queen» νῦν δὲ «Ὁ Θεὸς σῴζοι τὸν βασιλέα *«God save the King»*, ἀποδεικνύει καταφανῶς τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην αὐτοῦ. Τὸ ἀναλλοίωτον τοῦτο διπλοῦν αἴσθημα, ἱερὸν κληροδότημα παρελθουσῶν γενεῶν, ἀνεπτύχθη βεβαίως ἀπὸ ἡμίσεος περίπου αἰῶνος διὰ τῆς πρὸς τὴν πρό τινος ἀποθανοῦσαν βασίλισσαν εὐγνωμοσύνης του. Διὰ τοῦ ἐναρέτου αὐτῆς βίου καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς παρέσχεν ἡ βασίλισσα Βικτωρία, συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν στενῆς ὁμοφωνίας μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς δυναστείας.

Ἐδουάρδος ὁ Ζ΄ εἶνε ἡ προσωποποίησις τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν παραδόσεων καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς. Ὥστε ὁ ἀγγλικὸς λαὸς δὲν θὰ ἠνείχετο οὐδεμίαν προσβολὴν διευθυνομένην κατ' αὐτοῦ. Συνενοῖ ἐν κοινῇ λατρείᾳ, τὴν πατρίδα καὶ τὸν βασιλέα.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Ἐνῷ ὁ κοινωνικὸς βίος καὶ αἱ ὕπαιθροι ἀσκήσεις ἀπησχόλουν συχνάκις τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας, ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐκουσίως διῆγε βίον οἰκογενειακόν. Θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ τῆς Δανίας, ἡ πριγκήπισσα Ἀλεξάνδρα, συνήντησε τὸ πρῶτον τὸν μέλλοντα σύζυγόν της κατά τινα ἐπίσκεψιν τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Οὐόρμς. Ὁ πρίγκηψ, μόλις εἰκοσιδιετὴς τὴν ἡλικίαν, ἠράσθη αὐτῆς, συνεστήθη αὐτῇ ἐπισήμως ἐν τῷ τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων ἀνακτόρῳ τοῦ Λάκεν, παρὰ τὰς Βρυξέλλας, καὶ τὴν ἐνυμφεύθη τὴν 10 Μαρτίου 1863 ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργιου τῶν ἀνακτόρων Οὐίνδσωρ.

Ἐπειδὴ ἡ περιουσία τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ δὲν ἦτο μεγάλη, ὁ δανικὸς λαὸς ἠθέλησε νὰ προικίσῃ τὴν νεαρὰν πριγκήπισσαν. Δημοσία συνεισφορὰ ἐντὸς ἡμερῶν τινων συνήνωσε μέγα ποσόν. Συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς ἐνδείξεως ταύτης τῆς ἀγάπης ἡ πριγκήπισσα ἠθέλησε καὶ αὐτὴ νὰ προικίσῃ ἓξ νεάνιδας, ἀνηκούσας εἰς πτωχὰς οἰκογενείας, αἵτινες ὑπανδρεύοντο τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετ' αὐτῆς.

Ἡ ἄφιξις τῆς μνηστῆς εἰς Ἀγγλίαν, ἡ εἴσοδος αὐτῆς ἐν Λονδίνῳ, ἐγένοντο μετ' ἐκτάκτου μεγαλοπρεπείας καὶ κατέστησαν παροιμιώδεις. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας κατώρθωσε νὰ καταστῇ προσφιλὴς παρ' ἁπάσαις ταῖς

τάξεσι τοῦ λαοῦ. Τῷ 1886, ὅτε προσεβλήθη ὑπὸ ἐπικινδύνου διφθερίτιδος, καθ' ἑκάστην πλῆθος πολὺ συνωθεῖτο ὑπὸ τὰ παράθυρά της, ἁπλήστως διαπυνθανόμενον περὶ τῆς ὑγείας της. Ἀνατραφεῖσα ἐν Κοπεγχάγῃ, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ πατὴρ αὐτῆς μεμακρυσμένος τοῦ θρόνου οὐδόλως ἐφρόνει ὅτι θὰ βασιλεύσῃ, ἡ πριγκήπισσα Ἀλεξάνδρα διῆλθε τὴν νεότητά της ἐν φιλοπονίᾳ καὶ ἁπλότητι. Νὰ πιστεύσωμεν ἄρά γε, ὡς δισχυρίζονται, ὅτι μετὰ τῆς

ἀδελφῆς της, τῆς χήρας Αὐτοκρατείρας τῆς Ρωσίας, ἔρραπτον μόναι τὰς ἐσθῆτάς των; Ἐὰν ἡ τύχη κατέστησεν αὐτὴν σύζυγον Ἐδουάρδου τοῦ Ζ΄ καὶ μετέβαλε τὸν βίον της, δὲν μετέβαλεν ὅμως ποσῶς τὸν χαρακτῆρά της. Τὸ πᾶν δι' αὐτὴν εἶνε ὁ οἰκογενειακὸς βίος, ἡ ἀνατροφὴ τῶν θυγατέρων της, τῶν πριγκηπισσῶν Λουΐζης, Βικτωρίας καὶ Μάουδ, ἡ μετ' αὐτῶν συναναστροφή της, αἱ μετὰ τοὺς γάμους των πρὸς αὐτὰς ἐπισκέψεις της, ἀπετέλουν τὴν μεγαλειτέραν εὐχαρίστησίν της, ἡ δὲ μεγαλειτέρα θλῖψις αὐτῆς ἦτο ὁ θάνατος τοῦ πρωτοτόκου αὐτῆς υἱοῦ, τοῦ δουκὸς τῆς Κλαρεντίας, ἀποθανόντος τῷ 1892, συνεπείᾳ σκληρᾶς νόσου, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος. Ἡ κλίσις αὐτῆς πρὸς τὸν οἰκιακὸν βίον καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ τέρψεις προσεπορίσαντο αὐτῇ τὴν συμπάθειαν ἅμα καὶ τὸν σεβασμὸν πάντων, ἂν καὶ ὡς ἐκ τῆς μετριοφροσύνης καὶ τῆς ἀπομονώσεως αὐτῆς ὁ ἀγγλικὸς λαὸς εἰς σπανίας περιστάσεις μόνον ἔβλεπε τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ βασίλισσαν.

Οὐχ ἧττον διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀγαθότητός της ἡ βασίλισσα προσείλκυσε πάσας τὰς συμπαθείας τῶν τε μεγιστάνων καὶ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν τάξεων.

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ (ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΥΣ) ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησία: Κωνσ/πόλεως Γρ. 20.—Ἐπαρχιῶν Γρ. 25.—Ἐξωτερικοῦ Φρ. 5.25.

Ἓν τεῦχος ἀποστέλλεται δωρεὰν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

(Ἴδε σελίδα 186).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ

Γνώρισμα χαρακτηριστικὸν τοῦ τετιμημένου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Γένους καὶ περιφανοῦς οἴκου τῶν Μαρασλῆ εἶνε ἡ ἀκραιφνὴς πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας εὐσέβεια, ἡ ζωηρὰ φιλογένεια καὶ ἡ θερμὴ φιλανθρωπία. Τῶν μεγάλων τούτων ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν κάτοχος ὁ πάππος τοῦ νῦν ἐν Ὀδησσῷ διαβιοῦντος μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γρηγορίου τοῦ Μαρασλῆ Ἰωάννης ἐκληροδότησεν αὐτὰς εἰς τὸν ἀντάξιον καὶ κοινωφελέστατα ἐπίσης ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν δράσαντα Γρηγόριον, πατέρα τοῦ ἐπιζῶντος μεγαλόφρονος τοῦ Γένους υἱοῦ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ (ΠΑΤΗΡ)

Ἀλλ' ἐν τῷ σεβαστῷ προσώπῳ τοῦ τελευταίου τούτου τὸ ἔθνος εὗρε τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ Μαικήναν, ἡ Ἐκκλησία θερμουργὸν καὶ εὐεργετικώτατον τέκνον, τὰ γράμματα καὶ αἱ πολυειδεῖς ἄλλαι τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων ἀνάγκαι χορηγὸν ἀνεξάντλητον καὶ γενναιοφρονέστατον.

Τῆς μεγάλης αὐτοῦ ψυχῆς τὰς ἐξόχους ἀρετὰς οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν βλέπουσιν ἀποτυπουμένας ἐπὶ τῆς εὐγενοῦς μορφῆς τοῦ μεγαλοπράγμονος εὐεργέτου, ἥτις ἀποπνέει τὴν ἐμβρίθειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν, ἐνῷ τὸ ζωογονοῦν αὐτὴν βαθὺ βλέμμα φαίνεται οἱονεὶ ἐπισκοποῦν τὰς τέως καὶ τὰς σήμερον τύχας τοῦ Γένους καὶ βυθιζόμενον εἰς τὴν μελέτην τῶν μέσων καὶ τοῦ μέτρου τῶν θυσιῶν, δι' ὧν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ἀναμόρφωσις.

Ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τούτου σκοποῦ ἐνδομύχως ἐνθουσιῶν, τὰς γενναιοτάτας ἐκδηλώσας μέχρι τοῦδε διαθέσεις καὶ χορηγίας ἀναλαβὼν βασιλικάς, Γρηγόριος ὁ Μαρασλῆς κατετάχθη ἤδη εἰς τὴν πρώτην καὶ μεγάτιμον τάξιν τῶν ὁμογενῶν χορηγῶν, ὅσοι τὸ ὄνομα αὐτῶν συνέδεσαν ἀδιαρρήκτως πρὸς πᾶν γενναῖον προόδου βῆμα ἐν τῇ νεωτέρᾳ τοῦ Γένους ἱστορίᾳ, καὶ ἐκτήσατο τίτλους εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ, οἵτινες θὰ διαιωνίσωσι τὸ τετιμημένον ὄνομα τοῦ ἐθνικοῦ τούτου εὐεργέτου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν εἰς τὴν ἀθανασίαν παραδιδόμενον καὶ εὐλαβῶς διαφυλαττόμενον ὑπὸ τοῦ ἔθνους.

Ὁ λαμπρὸς καὶ ἡγεμονικὸς αὐτοῦ οἶκος ἐν τῇ ἐμπορικωτάτῃ τῶν πόλεων τῆς κραταιᾶς αὐτοκρατορίας τῶν Τσάρων, τῇ πόλει, ἥτις ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπάτου τῶν δημοτικῶν ἀξιωμάτων, τὸ περίβλεπτον ἐκεῖνο μέγαρον, οὗ ἡ πολυτελὴς καὶ φιλόκαλος μεγαλοπρέπεια εἶνε ἱκανὴ νὰ φιλοξενήσῃ καὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, εἶνε ἅμα καὶ ὁ μέγας τῆς φιλογενείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ γενναιόφρονος οἰκοδεσπότου ναός, ἐν ᾧ ἐκυοφορήθησαν καὶ ἐξ οὗ ἀπέρρευσαν τὰ μεγάλα καὶ σκοπιμώτατα βουλεύματα τῶν πρὸς τὸ ἔθνος πολυτίμων καὶ κοινωφελεστάτων αὐτοῦ δωρεῶν

Τὸ ἐθνικὸν ἔργον Γρηγορίου τοῦ Μαρασλῆ καὶ ἡ ἀνυπολόγιστος ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐπὶ τὸν πανταχοῦ ὁμογενῆ κόσμον ὠφέλεια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῶσι κατ' ἀξίαν εἰς τὰς ἐξ ἀνάγκης βραχείας καὶ γενικωτάτας ταύτας γραμμὰς οὐδὲ δι' ἀτελεστάτης σκιαγραφίας. Δρᾶσις μακροχρόνιος, βεβουλευμένη καὶ ὥριμος ἐπιστασία τῆς καταστάσεως τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων καὶ ἀνεξάντλητος καὶ ἡγεμονικὴ πρὸς ἐκπαιδευτικήν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἐν γένει ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ὁμογενοῦς κόσμου ἐπίδοσιν καὶ ἀναγέννησιν, ἔργον τοιαύτης ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας καὶ τοιαύτης ὁλκῆς δὲν περιγράφεται οὐδὲ χαρακτηρίζεται ἐκ τοῦ προχείρου, θ' ἀπασχολήσῃ δέ, ἐλπίζομεν, καὶ διακαῶς εὐχόμεθα. τὸν ἁρμόδιον καὶ αὐθεντικὸν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ἱστοριογράφον καὶ θ' ἀποτελέσῃ τὸ εὐγενέστατον καὶ οἰκοδομητικώτατον τῶν ἐθνικῶν ἀναγνωσμάτων. Αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἵδρυσις τῆς ***Μαρασλείου Βιβλιοθήκης*** καὶ ἡ διαδοχὴ τοῦ πολυτίμου θησαυροῦ τῶν ὡραίων αὐτῆς ἐκδόσεων εἶνε μεγάλη καὶ φωτοβόλος ἑστία φιλολογικῆς παραγωγῆς, ἧς τὴν περιφανῆ ἀξίαν καὶ λόγῳ διαδόσεως τῶν ἀξιολογωτάτων πνευματικῶν προϊόντων ἡμετέρων καὶ ξένων συγγραφέων καὶ λόγῳ τῆς ἀγαθῆς αὐτῶν ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ καθαρεύοντος φιλολογικοῦ ἡμῶν ὀργάνου ἐξετίμησεν ἤδη προσηκόντως ἡ ἐκλεκτὴ καὶ ἀληθῶς λογία μοῖρα τοῦ ἔθνους. Τὴν μεγαλεπήβολον ταύτην ἐθνικὴν ἐπιχείρησιν πλαισιοῦσι λαμπρῶς ἡ πρὸς καλλιτεχνικὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους φιλογενεστάτη πρωτοβουλία τῆς ἱδρύσεως τῆς ***Πινακοθήκης*** καὶ τοῦ ***Δημοτ. Θεάτρου Ἀθηνῶν*** καὶ συμπληροῦσιν ὅλαι αἱ

λοιπαὶ καὶ ἀνεκτίμητοι ἐκπαιδευτικαὶ χορηγίαι, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διαλάμπουσιν ἡ ἀνέγερσις ἀστικῶν σχολῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Φιλιππουπόλει, θυσίαι, εἰς ἃς ἀρτίως ἔτι προσετέθησαν ἡ τῆς ***Ἐμπορικῆς*** καὶ ***Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας*** καὶ ἡ τοῦ ***Ἐνυδρείου*** ἐν Ἀθήναις.

ΑΥΣΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗ ΚΩΝΣΤΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΛΕΦΑΣ

Ἰδιάζουσα ἀρετὴ τῶν μεγάλων καὶ κοινωφελῶν ἀνδρῶν εἶνε ἡ εὔστοχος ἐκλογὴ τῶν ἀγαθῶν ὀργάνων τῆς ποικίλης αὐτῶν δράσεως. Δύο δὲ τοιοῦτοι ἀχώριστοι Γρηγορίου τοῦ Μαρασλῆ σύμβουλοι καὶ βοηθοὶ κατὰ τὴν πολυμερῆ καὶ ἀνεξάντλητον ἐπίνοιαν καὶ πραγματοποίησιν τῶν ἐθνωφελῶν αὐτοῦ διαθέσεών εἰσιν ὁ διαπρεπέστατος ἐν τοῖς λογίοις τοῦ ἔθνους καὶ ἐπιμελητὴς τῆς Βιβλιοθήκης Μαρασλῆ κύριος Λύσανδρος Χατζῆ Κώνστα καὶ ὁ συμπαθέστατος καὶ μεστὸς εὐγενοῦς ζήλου ἰδιαίτερος τῆς Α Ἐξοχότητος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου γραμματεὺς κύριος Παῦλος Λέφας.

Ἐν τῇ ἀραιοτάτῃ τῶν ἐπιζώντων ἐξόχων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους υἱῶν Γρηγόριος ὁ Μαρασλῆς σελαγίζει ὡς πρώτου μεγέθους εὐποιίας καὶ φιλογενείας ἀστήρ Εἰς δὲ τὰς λαμπρὰς αὐτῆς σελίδας περὶ τῶν ἐν γένει μεγάλων αὐτοῦ εὐεργετῶν ἡ ἱστορία τὸ μεγάτιμον αὐτοῦ ὄνομα θ' ἀναγράψῃ εἰς μίαν τῶν ἐπιφανεστάτων θέσεων.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Μέλους καὶ λογοκριτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐσωτερικοῦ Τύπου

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Τὸ μόνον κατάλληλον κριθὲν ὑπὸ τῶν διασημοτέρων τουρκιστῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀθωμανικῆς γλώσσης. Περιλαμβάνει 25,000 ἀραβοπερσικὰς λέξεις.

Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ι. Κ. Σεϊτανίδου.-Τιμᾶται Γρ. 15 μόνον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΑΡΑΣΛΗ

Ὁ κατωτέρω πίναξ, ὃν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν παραθέτομεν, εἶνε μία εὐγλωττος καὶ εὐφρόσυνος μαρτυρία τῶν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς τοῦ Ἔθνους ἀναπτύξεως ἐμπράκτων καὶ κοινωφελῶν διαθέσεων τοῦ ὁμογενοῦς Μαικήνα.

Ἡ ὁλονὲν διὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς ξένης φιλολογίας προϊόντων πλουτιζομένη αὕτη βιβλιοθήκη καὶ μόνη ἤρκει νὰ διαιωνίσῃ τὴν μνήμην τοῦ χορηγοῦ, θὰ παραμείνῃ δὲ ἐν τῶν ὡραιοτέρων καὶ σκοπιμωτέρων μνημείων τῆς φιλογενείας του.

Ἑρνέστου Κουρτίου, *Ἑλληνικὴ Ἱστορία*, κατὰ μετάφρασιν Σπ. Λάμπρου. Τόμ. 5 (τεύχη 21).

Εὐγ. Μακώλεϋ. *Ἱστορία τῆς Ἀγγλίας*, κατὰ μετάφρασιν Ἐμμ. Ροΐδου. Τόμ. Α′ Β′ Γ′ Δ′ καὶ Ε′ (τεύχη 15).

Ὀθ. Ρίββεκ, *Ἱστορία τῆς Ρωμαϊκῆς ποιήσεως*, κατὰ μετάφρασιν Σ. Κ. Σακελλαροπούλου. Τόμ. Α′ Β′ καὶ Γ′ (τεύχη 9).

Δρόϋσεν, *Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου*, κατὰ μετάφρασιν Ἰ. Πανταζίδου. Τόμ. 1 (τεύχη 4).

Γίλβερτ, *Ἐγχειρίδιον ἀρχαιολογίας τοῦ δημοσίου βίου τῶν Ἑλλήνων*, κατὰ μετάφρασιν Ν. Γ. Πολίτου. Τόμ. Α′ (τεύχη 3).

Κρουμβάχερ, *Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς λογοτεχνίας*, κατὰ μετάφρασιν Γ. Σωτηριάδου. Τόμ. Α′ Β′ καὶ Γ′ (τεύχη 14).

Σαιμμάρκου Γιραρδίνου, *Μαθήματα δραματολογίας*, κατὰ μετάφρασιν Ἀγγέλου Βλάχου. Τόμ. 4 (τεύχη 11).

Wgitny Jolly, *Ἀναγνώσματα περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς συγκριτικῆς γλωσσικῆς*, κατὰ μετάφρασιν Ν. Χ. Χατζιδάκι. Τόμ. 1 (τεύχη 4).

Head, *Ἱστορία τῶν νομισμάτων* ἤτοι *Ἐγχειρίδιον Ἑλληνικῆς νομισματικῆς*, κατὰ μετάφρασιν Ἰω. Ν. Σβορώνου. Τόμ. 2 (=8 τεύχη ὑπ' ἀρ. 26—33) μετὰ τεύχους 35 πινάκων, δρ. 25. Ταχυδρομικῶς 26 (ἐπαρχιῶν), φρ. χρ. 22.50 (ἐξωτερικοῦ).

Valéry Mayet, *Τὰ βλαπτικὰ ἔντομα τῶν ἀμπέλων*, κατὰ μετάφρασιν Ν. Κ. Γερμανοῦ. Τόμ. 1 (τεύχη 2).

Ποῦσκιν, *Εὐγένειος Ὀνέγην*, ἔπος κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Βουλοδήμου. (Τεῦχος 1).

Podwissoszky, *Στοιχεῖα γενικῆς καὶ πειραματικῆς παθολογίας*, μετὰ πολλῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων καὶ 19 πινάκων, κατὰ μετάφρασιν Ν. Κορδέλλη. Τόμ. 1 (τεύχη 8).

Πολίτου Ν *Μελέται περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ* Παροιμίαι. Τόμος Α′ Β′ καὶ Γ′ ἕκαστος δρ. 8 — Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8.

Σαίξπηρ, *Χάμλετ*, τραγῳδία εἰς πράξεις πέντε, κατὰ μετάφρασιν Μ. Ν. Δαμιράλη, δρ. 2,50· ἐξωτερικοῦ φρ. χρυσᾶ 2,50.

Christ, *Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Λο-*

γοτεχνίας, κατὰ μετάφρασιν Λυσάνδρου Γ. Χ″ Κώστα. Τόμ. Α′ (τεύχη 5).

Ἰωάννης Καποδίστριας, κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Α. Μ. Ἱδρωμένου. Τόμος 1.

Σ. Κουμανούδη, ***Συναγωγὴ Νέων Λέξεων*** ὑπὸ λογίων πλασθεισῶν. Τόμοι 2, δρ. 13—Ταχυδρομικῶς, δραχ. 13,75 ἐπαρχιῶν, φρ. χρ. 13 ἐξωτερικοῦ.

Σ. Κουμανούδη, ***Στράτης Καλοπίχειρος***, ἔκδοσις 3η. Τόμ. 1 δρ. 2,50.

Καίσαρος Κάντου, ***Ἱστορία τριάκοντα ἐτῶν (1848—1878)***, κατὰ μετάφρασιν Ι. Περβάνογλου (τεύχη 4).

Α. Βλάχου, ***Ἀνάλεκτα***, Τόμος Α′ καὶ Β′, ἕκαστος δρ. 4.

Φρ. Βερτολίνη, ***Ἱστορία τῆς Ἰταλικῆς Παλιγγενεσίας***, κατὰ μετάφρασιν Χ. Ἀννίνου. Τόμοι 2 (τεύχη 8).

Leopold Schmidt, ***Ἡ Ἠθικὴ τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων***, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, Δ. Ἰωαννίδου Ὀλυμπίου. Τόμοι 2 (τεύχη 6).

Α. Σούχοβο-Καμπίλιν, ***Ὁ γάμος τοῦ Κρεντσίνσκη***. **Ν. Γογόλ**, ***Πανδρολογήματα***· κωμῳδίαι μεταφρασθεῖσαι ἐκ τοῦ ρωσσικοῦ ὑπὸ Ἀγαθ. Γ. Κωνσταντινίδου. Τόμ. 1 (τεῦχος 1).

Διονυσίου Σολωμοῦ, ***Ἅπαντα τὰ εὑρισκόμενα***. Τόμ. 1 (τεύχη 2).

Ἕκαστον τεῦχος τῶν ὑπ' ἀρ. 1—23 καὶ 34—67 καὶ 72—94 τιμᾶται δραχ. 1,50. Ταχυδρομικῶς 1,80. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 1.50.

Ἐκ τοῦ Διεθνοῦς Βιβλιοπωλείου

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Ἀποθήκη ἐν Κωνστ/πόλει καὶ Θεσσαλονίκῃ παρὰ τοῖς κ. κ. Δεπάστα-Σφύρα-Γεράρδῳ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

Πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον θὰ ἐπεχείρει ἔργον καὶ μεγάλην θὰ περιεποίει τιμὴν εἰς ἑαυτὸν ἐκεῖνος τῶν ὁμογενῶν λογίων, ὅστις θ' ἀνελάμβανε νὰ καταρτίσῃ ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς ἐν Ἀνατολῇ δημοσιογραφίας.

Δὲν ἀφθονεῖ βεβαίως οὔτε εὐχερῶς θὰ ἐξευρεθῇ τὸ πρὸς ἀπαρτισμὸν τοιούτου ἔργου ὑλικόν. Τούτου δὲ ἀκριβῶς ἕνεκα ἦτο πολὺ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην φαεινὴ ἡ ἰδέα τῆς Διευθύνσεως τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** νὰ παραθέσῃ ἐν τῇ περυσινῇ αὐτοῦ ἐκδόσει ἔστω καὶ βραχυτάτην εἰς τὰ ἐπὶ μέρος καὶ συνοπτικὴν καὶ στατιστικοῦ μᾶλλον χαρακτῆρος εἰκόνα τοῦ ἑλληνογλώσσου τύπου τῆς Ἀνατολῆς. Δίκαιον εἶνε νὰ θεωρηθῇ καὶ τοῦτο ὡς ἀξιόλογός τις συμβολὴ εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἱστορικῆς περὶ τύπου μελέτης, ἥτις εἶνε τόσον δι' ἡμᾶς ἐνδιαφέρουσα καὶ ἥτις ἀναμένει τὸν μέλλοντα αὐτῆς συγγραφέα.

Δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τις τῷ ὄντι τὴν ἰδιάζουσαν καὶ σπουδαίαν σημασίαν τοιαύτης παρ' ἡμῖν ἐπιχειρήσεως. Ὁ τύπος εἶνε τὸ κάτοπτρον οὐ μόνον τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πνευματικῆς κατασάσεως καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ ἔθνους. Οὔτε ἀνάγκη εἶνε νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου εἶνε στενώτατα συνδεδεμένη πρὸς τὰς τύχας τοῦ Γένους μας, πρὸς τὰς περιπετείας τῆς γλώσσης καὶ τῆς παιδεύσεως αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἐξέλιξιν ἐν γένει τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Δὲν εἶνε βεβαίως εὔκολον τὸ ἐγχείρημα. Καίτοι δὲν μᾶς χωρίζουσιν ἑκατονταετηρίδες ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλ' αἱ ἀπαρχαὶ αὐτοῦ εἶνε ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βεβυθισμέναι ἐντὸς τοῦ σκότους τῶν ἐτῶν, ἡ δὲ ἐξακρίβωσις τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν ἀποβαίνει δυσχερεστάτη, ἂν μὴ ἐντελῶς ἀδύνατος.

Μίαν πτυχὴν τῆς σκοτεινῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τύπου προτίθεται ν' ἀνασύρῃ ἡ παροῦσα πραγματεία. Βεβαίως δὲν εἶνε ἄμοιρος ἐνδιαφέροντος ἡ γνῶσις τοῦ πῶς ἐδημοσιογράφουν ἐν Βυζαντίῳ οἱ πρὸ ἡμίσεος καὶ πλέον αἰῶνος συνάδελφοι ἡμῶν. Ἀλλὰ πλὴν τούτου, πολὺ ζωηρότερον κεντᾶται ἡ περιέργεια παντὸς φιλαναγνώστου καὶ φιλομαθοῦς, ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐπισκοπήσῃ διὰ τοῦ φακοῦ τῶν δημοσιογραφικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὀργάνων συνοπτικήν τινα, ἀλλὰ πιστὴν σκιαγραφίαν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων κατὰ τὰ μεμακρυσμένα ἐκεῖνα ἔτη. Ὡς πρὸς τὴν ἄποψιν, ἥτις ἀπεικονίζει τὰ ἤθη καὶ τὰς ἕξεις καὶ τὴν τακτικὴν τῆς τότε δημοσιογραφίας, ἐπιτρέπεται νὰ εἴπῃ τις ὅτι δὲν προδίδει αὕτη οὔτε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰδήσεων οὔτε κατὰ τὴν γενικὴν αὐτῆς, οὕτως εἰπεῖν, φυσιογνωμίαν τὸ σεβαστὸν διάστημα ἓξ ἢ ἑπτὰ δεκαετηρίδων, αἵτινες χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐξεδίδοντο τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ φύλλα ἐν Τουρκίᾳ. Πολὺ περιεργότερα εἶνε ἴσως ἡ ὄψις τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων, τῶν ὁποίων πεντιχρὰς πάντοτε, ἀλλὰ χαρακτηριστικὰς ἐν τούτοις ἀπαντῶμεν εἰς αὐτὰ ἐγκατεσπαρμένας εἰδήσεις.

Καὶ ἤδη εἶνε καιρὸς νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, φίλοι δημοσιογράφοι, πρὸς ἕνα σοβαρὸν καί, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀρκούντως εὐπρόσωπον καὶ ἀναμφισβητήτως ὄχι ἀνάξιον ὑμῶν συνάδελφόν σας, ὅστις ἤρχισε νὰ βλέπῃ τὸ φῶς τοῦ βυζαντινοῦ ἡλίου πρὸ πεντήκοντα καὶ ὀκτὼ ἀκριβῶς ἐτῶν, κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1843.

Εἶνε ὁ ***Τηλέγραφος τοῦ Βοσπόρου***, ἐφημερὶς πολιτική, ἐμπορικὴ καὶ φιλολογικὴ ἐκδιδομένη τρὶς τοῦ μηνὸς τὴν 5, 15 καὶ 23 ἐν ἀρχῇ καὶ βραδύτερον ἑβδομαδιαίως κατὰ σάββατον εἰς σχῆμα μικρότερον τῆς σημερινῆς ***Βυζαντίδος*** ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀδοσίδου ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ τυπογραφείῳ.

Κατὰ τὴν ὕλην, ἂν θέλετε ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν διάταξιν καὶ κατὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν, ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐκδιδομένη αὕτη ἐφημερὶς δὲν εἶνε ποσῶς μονότονος. Ἔχει τὰς ἐπισήμους της εἰδήσεις, τὰ ἐσωτερικά της χρονικά, ἔστιν ὅτε κρίσεις περὶ τῶν σημαντικωτέρων πολιτικῶν ἢ ἐθνικῶν ζητημάτων πολὺ εὐστόχους καὶ μετά τινος εὐλαβοῦς ἐγκρατείας ἐκφερομένας, ἄφθονον συλλογὴν ἐξωτερικῶν πληροφοριῶν, πρωτίστου ἐνδιαφέροντος καὶ εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος ἐκτενεῖς. Ὡς πρὸς τὰς τελευταίας μάλιστα ὁ συντάκτης ἀποδίδων τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι δὲν ἀποκρύπτει τὰς πηγὰς ἀναγράφων ὑπὸ τὰς εἰδήσεις τὸν τίτλον τῆς ἀττικῆς ἐφημερίδος, ἐξ ἧς ἐσταχυολόγησεν αὐ-

τάς. Οὕτω εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φύλλον τοῦ ***Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου*** βλέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ παρελαύνωσιν ὁ ***Ἑρμῆς*** καὶ ὁ ***Ἄργος*** καὶ ἡ ***Καρτερία*** καὶ ὁ ***Χρόνος*** καὶ ἡ ***Ἐλπὶς*** καὶ ὁ ***Φίλος τοῦ Λαοῦ***, αἱ ἀξιολογώτεραι τῶν ἐκδιδομένων τότε ἀττικῶν ἐφημερίδων.

Ὁ ***Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος*** τοῦ Εὐγενίου Σὺη καὶ ὁ ***Μοντεχρῆστος*** τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ κατέχουσι τὴν θέσιν τῆς ἐπιφυλλίδος, συχνότατα δὲ ἁπαντᾷ ὁ φυλλολογῶν τὴν συλλογὴν τοῦ ἀξιολόγου ἑλληνικοῦ ὀργάνου πολὺ ἀξιαναγνώστους φιλολογικὰς ἢ ἐπιστημονικὰς πραγματείας, τὸ δὲ ἐπαγωγότερον ἀκόμη, καὶ τὴν πολυτέλειαν ποιητικῶν μαργαριτῶν, τοὺς ὁποίους ὑπέγραφον ὁ ἐμπνευσμένος ψάλτης τοῦ Βοσπόρου, ὁ γλυκὺς καὶ ἐκ περιτροπῆς εὐτράπελος ἢ συγκινητικὸς Ἡλίας Τανταλίδης, ὁ τρυφερὸς Ἰσιδωρίδης Σκυλίσσης καὶ ἄλλοι ἀξιόλογοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποιηταί.

Τὸ θέατρον τὸ Ἑλληνικὸν δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς ἀπὸ ποίας κυρίως ἐποχῆς ἤρχισε νὰ περιφέρῃ ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν τὴν πενιχρὰν σκηνήν του μετὰ τῶν ἐκκωφωτικῶν καὶ ἀφορήτως μονοτόνων ἐκλαρυγγισμῶν τῶν τραγικῶν ἡρώων της. Δὲν βλέπομεν ὅμως οὔτε τὸ ἐλάχιστον τῆς παρουσίας του ἴχνος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν τετραετῆ συλλογὴν τοῦ ***Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου,*** ἣν λόγιος φίλος καὶ συνάδελφος ὁ κ. Νικ. Μακρίδης εὐμενῶς ἐχορήγησεν ἡμῖν. Ἀντὶ τούτου ὅμως ἐπιχειρηματικός τις ὁμότεχνος τοῦ κ. Μίτση Λαβρούνα εἶχεν ἔκτοτε γνωρίσῃ εἰς τοὺς προοδευτικωτέρους τῶν κατοίκων τοῦ Πέραν τὸ ἰταλικὸν μελόδραμα. Καὶ ἂν ἐν τῷ ***Τηλεγράφῳ*** δὲν διατυμπανίζωνται, ὡς συμβαίνει σήμερον, αἱ παραστάσεις του, δημοσιεύονται ὅμως ἐκτενῆ καὶ κριτικὰ ἄρθρα καὶ ἀναλύσεις τοῦ ***Ερνάνη*** καὶ τοῦ ***Ναβουχοδονόσορος*** καὶ ἄλλων ἰταλικῶν μουσουργημάτων. Ταῦτα δὲ πρὸ 60 ἐτῶν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τὸ ἐριστικὸν καὶ τὸ μισάλληλον δὲν ἦσαν καὶ τότε προσόντα ἄγνωστα εἰς τὴν φυλήν μας, ἂν κρίνῃ τις ἀπὸ τὰς δημοσιευομένας ἐν τῷ ***Τηλεγράφῳ*** διατριβὰς καὶ ἀπὸ τὴν εὔσχημον μὲν καὶ ὁπωσοῦν δειλήν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε καυστικὴν ἐκφραστικότητα τῶν ἀνταλλασσομένων φιλοφρονημάτων.

Τὸ μόνον πρᾶγμα, τοῦ ὁποίου πάσχει ἐρημίαν ἀπόλυτον ἡ περίεργος αὕτη, ἀλλὰ—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν—ἀξιόλογος αὐτὴ καὶ τιμὴν περιποιοῦσα εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον ἐφημερίς, εἶνε τὸ τμῆμα τῶν ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων. Τοῦτο δὲ βεβαίως διότι καὶ αἱ συναλλαγαὶ καὶ τὸ ἐμπόριον—τὸ ξένον μάλιστα ἐμπόριον, τοῦ ὁποίου αἱ πρῶται ἀρχαὶ μόλις ἀνάγονται εἰς τὰ μετὰ τὸν πολὺ κατόπιν ἐκραγέντα κριμαϊκὸν πόλεμον ἔτη — δὲν εἶχον ἔτι τὴν ἀνάπτυξιν, ἣν προσέλαβον μετὰ παρέλευσιν δεκαετηρίδων, ἀλλὰ κυρίως διότι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ θαύματα τῆς ρεκλάμας ἦσαν ἔτι τότε παρ' ἡμῖν ἄγνωστα.

Ἂν εἰς ὅλα ταῦτα τὰ ἀξιόλογα δημοσιογραφικὰ προσόντα τοῦ πρὸ ἑξηκονταετίας συναδέλφου προστεθῇ καὶ γλῶσσα καθαρεύουσα, ἀλλ' ἀπηλλαγμένη ἐπιτηδεύσεως ἐξεζητημένης ἢ ἀπειροκαλίας κακοζήλου θὰ ὁμολογήσῃ τις καὶ ἄκων ὅτι τὸ φύλλον τοῦτο ἐγράφετο ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀξιολογώτατα μεμορφωμένων καὶ λογιωτέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συμπολιτῶν.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς ὑποκειμενικῆς ταύτης ἀπόψεώς του ὁ καλὸς ***Τηλέγραφος*** εἶνε γονιμώτατος εἰς ἐκπλήξεις

καὶ μεστὸς περιεργοτάτων πληροφοριῶν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰ πράγματα τῶν χρόνων ἐκείνων.

Ἴδοὺ ἐν πρώτοις μία ἀλλαξοπατριαρχεία κατὰ τὸ ἔτος 1845. Οἱ Γενικοὶ Κανονισμοὶ δὲν ὑφίσταντο τότε, ἐπεκράτει ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἰσχύϊ ὁ Γεροντισμός, τὰ δὲ κατὰ τὴν πατριαρχικὴν μεταβολὴν οὐσιωδῶς ἀνόμοια πρὸς τὴν σημερινὴν τάξιν διεξήγοντο κατὰ τρόπον ἁπλοῦν καὶ συνοπτικώτατον. Τὴν 18 Ἀπριλίου τοῦ προειρημένου ἔτους παραιτηθέντος τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἀνακοινοῖ εἰς τὸ Πατριαρχεῖα τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀνακτος ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως μετὰ διήμερον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐνεργηθῇ ἡ νέα ἐκλογή. Αὐθημερὸν ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων Ἰωακεὶμ διορισθεὶς τοποτηρητὴς προσκαλεῖ διὰ τὴν ἐπιοῦσαν τοὺς ἐκλογεῖς. Εἰς τὰ Πατριαρχεῖα προσέρχονται περὶ τὴν 2αν τῆς πρωΐας ὥραν τουρκιστὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, οἱ προύχοντες τοῦ ἔθνους καὶ οἱ πρωτομαγίστορες τῶν συντεχνιῶν καὶ ἐκλέγουσιν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου Μελέτιον ἐκ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων κληρικὸν φημιζόμενον, κατὰ τὸν ***Τηλέγραφον τοῦ Βοσπόρου,*** «ὡς ἀμερόληπτον, καὶ φιλογενῆ καὶ φιλόπτωχον, ζηλωτὴν τῶν πατρίων καὶ δραστήριον ὑπέρμαχον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν προνομίων».

Μετὰ ὀκτὼ περίπου μῆνας τοῦ πατριάρχου Μελετίου ἀποβιώσαντος ἐκ παλαιοῦ ἀσθματικοῦ πάθους ἐν ἡλικίᾳ ἑβδομήκοντα ἐτῶν διαδέχεται αὐτὸν εἰς τὸν πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως πέντε ἀκριβῶς ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προκατόχου του κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐκλεγεὶς ὁ μητροπολίτης Ἐφέσου Ἄνθιμος. Ἦτο δέ, φαίνεται, ὁ νέος πατριάρχης φιλομουσώτερος τῶν πρὸ αὐτοῦ, καθόσον ὁ ***Τηλέγραφος*** ἀγγέλλει μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἐξαίρει ὡς γεγονὸς εὐοιώνιστον ὅτι προνοίᾳ τῆς Α. Θ. Π. ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς μέχρι τοῦδε ἀπροστατεύτου καὶ ἀνερματίστου, ὡς λέγει, ἐκπαιδεύσεως τῆς ὀρθοδόξου ἐν Τουρκίᾳ νεολαίας, καταρτίσασα τότε τὸ πρῶτον κανονισμὸν ρυθμίζοντα τὰ τῆς διοργανώσεως τῶν σχολείων καὶ ἐκδοθέντα ἐκ τοῦ ὑφισταμένου καὶ τότε πατριαρχικοῦ τυπογραφείου. Τὸν κανονισμὸν τοῦτον διέγνωμε συνοδεύσας μετὰ τῶν καταλλήλων ὑποθηκῶν ὁ Πατριάρχης πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς πρωτευούσης προσκληθέντας εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Ἀγγέλλων τὴν εἴδησιν ταύτην ὁ ***Τηλέγραφος*** τὴν 23 Φεβρουαρίου τοῦ 1846 παρατίθετε καὶ κατάλογον τῶν τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προαστείοις ἑλληνικῶν σχολείων. Πρώτη ἐν αὐτοῖς ἀναφέρεται ἡ Σχολὴ τῆς Ξηρᾶς Κρήνης ὡς «σχολεῖον τελειοποιητικὸν διδάσκον ἑλληνικὴν φιλολογίαν, μαθηματικὰ καὶ τὴν λατινικὴν διάλεκτον, διευθυνόμενον παρὰ τῆς Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Μετ' αὐτὴν ἀναγράφεται «ἕτερον σχολεῖον ἐν Φαναρίῳ προκαταρκτικὸν διδάσκον καὶ αὐτὸ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν γαλλικὴν διάλεκτον, διευθυνόμενον δὲ παρὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ καταλόγῳ τὴν 23 θέσιν κατέχει ἡ ἐνοριακὴ σχολὴ Σταυροδρομίου. Περὶ αὐτῆς ὁ ***Τηλέγραφος*** ἐν ἄλλῳ φύλλῳ ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς τελεσθείσης ἐκπαιδευτικῆς ἑορτῆς τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἀναφέρει ὡς σχολάρχην αὐτῆς τὸν ἱεροδιάκονον Νεόφυτον συνεργαζόμενον μετὰ δύο ἄλλων διδασκάλων καὶ ἑτέρου διδάσκοντος τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἰταλι-

κήν. Ἡ σχολὴ ἠρίθμει τότε περὶ τοὺς 250 μαθητὰς **ἀμισθί**, ὡς λέγει, ἐκπαιδευομένους. Ἀπονέμει δὲ θερμοὺς ἐπαίνους εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς Σχολῆς, ὡς μεριμνήσαντας ν' ἀγοράσωσι πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς σχολῆς κτίριον ὑγιεινόν, τερπνὸν καὶ εὐρύχωρον. Εἶνε δὲ τοῦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ παλαιὰ τοῦ Σταυροδρομίου Ἐνοριακὴ Σχολή, ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ὁποίας ἀνηγέρθη τὸ Ζωγράφειον.

Καὶ τότε, ὡς καὶ νῦν, ὑπῆρχον πρῴην πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, ἐνδημοῦντες ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ διατρίβοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ρεύματι, ὅπου, ὡς γνωστόν, συνεκεντροῦτο συνήθως τὸ ἄνθος τῶν ἐγκριτοτέρων λογάδων καὶ οἱ ἡγεμονικοὶ οἶκοι τῆς φαναριωτικῆς ἀριστοκρατίας.

Μεταξὺ τῶν πρῴην πατριαρχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πεφημισμένος ἦτο διὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀρχαιολογικήν του πολυμάθειαν Κωνστάντιος ὁ Α' ὁ ἀπὸ Σιναίου, οὗ ὁ ***Τηλέγραφος*** θαυμάζει τὰ σοφὰ συγγράμματα καὶ ἰδίως τὰ ***Αἰγυπτιακὰ*** τότε ἀκριβῶς ἐκδοθέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1844, πολύτιμον ἀπομνημόνευμα ἀρχαιολογικῶν περὶ Αἰγύπτου πληροφοριῶν, τὴν ***Ἀλεξάνδρειαν*** ἐκδοθεῖσαν τῷ 1803 καὶ μάλιστα τὴν ***Κωνσταντινιάδα***, ἤτοι περιγραφὴν τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Κων/πόλεως, ἥτις ἰδοῦσα τὸ φῶς τὸ 1824 μετετυπώθη, ἐξαντληθεῖσα, τῷ 1844.

Μία περιεργοτάτη εἴδησις ἀπαντᾷ εἰς τὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1846 φύλλον τοῦ ***Τηλεγράφου***, εἴδησις, ἧς ἡ ἀφέλεια καὶ ἀκουσίως ἀναβιβάζει ἱλαρότητος μειδίαμα εἰς τὰ χείλη τοῦ σημερινοῦ ἀναγνώστου. Ἡ φιλαρέσκεια τῶν θυγατέρων τῆς Εὔας δὲν εἶνε βέβαια νόσημα νέον, ἡ δὲ μάστιξ τῆς πολυτελείας κατέτρυχε καὶ τότε, φαίνεται, τὴν ὁμογενῆ κοινωνίαν. Καὶ τοῦτο μὲν βεβαίως δὲν εἶνε τόσον παράδοξον, ὅσον ἡ ὑπὸ τοῦ ***Τηλεγράφου*** ἀναγραφομένη πληροφορία ὅτι «οἱ προύχοντες τοῦ Γένους μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας συνεσκέπτοντο ποῖα νὰ λάβωσι μέτρα διὰ ν' ἀπαλλάξωσι τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ μεγάλου κακοῦ τῆς πολυτελείας, ἥτις εἰσχωρήσασα εἰς τὸ Γένος μας μόνη ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν τρόπων καὶ γελοιωδῶς καὶ ἀγραμμάτως ***Εὐτονία*** ἀποκληθεῖσα κινδυνεύει νὰ καταστρέψῃ μίαν κοινωνίαν καὶ ν' ἀπορροφήσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἄσπρόν μας. Ὦ καιροί! ὦ ἤθη!». Κατωτέρω δὲ παραθέτει ἡ ἀγαθὴ σύνταξις ἀξιόλογον τῇ ἀληθείᾳ περὶ πολυτελείας κοινωνιολογικὴν διατριβήν, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς φιλογενῆ καὶ ἔγκριτον λόγιον καὶ τὴν ὁποίαν ἀναμφιβόλως θὰ ἐζήλευε καὶ ὁ εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα μελετήματα καὶ σεβαστὸς ἡμῶν φίλος κ. Ν. Φωτιάδης. Καὶ δὲν εἶνε μὲν γνωστὸν εἰς τί κατέληξαν αἱ ἐκ τόσον ἀγαθῆς καὶ κοινωφελοῦς προθέσεως ὑπαγορευθεῖσαι διασκέψεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν προυχόντων τοῦ Γένους· δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως ὅτι, πρὸς πολλὴν τοῦ ὡραίου ἡμίσεος τῶν τελευταίων τούτων εὐαρέσκειαν, τόσον ἔλυσαν τὸ ζήτημα οἱ φιλογενεῖς πολέμιοι τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ, ὅσον ἴσχυσε νὰ πατάξῃ τὴν βιβλιοκαπηλείαν τὸ ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον τῆς Κωνστσντινουπόλεως.

Ἀπὸ τοῦ συνεδρίου εἰς τοὺς διδασκάλους ἡ μετάβασις εἶνε φυσική. Τῶν τελευταίων τούτων θερμὸς ὑπέρμαχος συχνότατα προφαίνεται ὁ προοδευτικὸς ***Τηλέγραφος*** ἐντόνως διαμαρτυρόμενος, ὁσάκις ἀδίκημά τι κατ' αὐτῶν

φαίνεται ἐπισειόμενον ἢ διαπραχθέν. Τοὺς θέλει σεβαστοὺς καὶ πρὸ πάντων καλῶς ἀμειβομένους, διότι—λέγει—κοινωνία μὴ σεβομένη καὶ μὴ διὰ πάσης θυσίας περιέπουσα τοὺς μορφωτὰς τῶν τέκνων της, εἶνε κοινωνία βαρβάρων. Ὅτε δὲ οἱ ἔφοροι τῆς σχολῆς Νεοχωρίου ἀπεφάσισαν νὰ ὑποβιβάσωσι τὸν μισθὸν τοῦ καλλίστου διδασκάλου των Λ. Συρίγου ἀπὸ 600 εἰς 400 μόνον γρόσια, ὁ ***Τηλέγραφος*** κεραυνώσας τοὺς ἐφόρους ἀπευθύνει ἔκκλησιν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικήματος. Τὰ τετρακόσια γρόσια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀντιστοιχοῦσιν ἴσως πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου σήμερον. Τί θὰ ἔλεγεν λοιπὸν ὁ καλὸς τοῦ ***Τηλεγράφου*** συντάκτης, ἂν ἔζη καὶ ἔβλεπε μετὰ πάροδον ἑξηκονταετίας τινὰς τῶν σημερινῶν διδασκάλων μισθοδοτουμένους μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἠλαττωμένου μισθοῦ τοῦ ἐν Νεοχωρίῳ κατὰ τὸ 1846 συναδέλφου των;

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν οὔτε ἴχνος ἔτι διεφαίνετο φιλολογικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει σωματείων καὶ σπάνις ὑπῆρχε βιβλίων ἑλληνικῶν, τὴν ἔλλειψιν ταύτην φιλόκαλοι ἐν Σταυροδρομίῳ πολῖται ἐπεχείρησαν ν' ἀναπληρώσωσι διὰ τῶν ἀναγνωστηρίων. Δύο τοιούτων τὴν ἵδρυσιν ἀναφέρει ἡ ἀπασχολοῦσα ἡμᾶς χρηστὴ ἐφημερίς. Τὸ πρῶτον ἔκειτο κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Πέραν, παρὰ τὴν ρωσικὴν πρεσβείαν, ἱδρυτὴς δὲ αὐτοῦ ἀναφέρεται ὁ λόγιος καὶ γαλλομαθὴς ὁμογενὴς Ι. Πάτροκλος καταρτίσας ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκην ἐξ 800 τόμων, ὧν οἱ πλεῖστοι ὅμως περιεῖχον τῆς γαλλικῆς μόνον φιλολογίας τὰ γνωστότερα προϊόντα. Δεύτερον σημειοῦται τὸ τοῦ Χρυσοπούλου παρέχον εἰς κοινὴν ἀνάγνωσιν πληθὺν βιβλίων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τούτων ἰταλικῶν καὶ γαλλικῶν. Ὁ ***Τηλέγραφος*** συνιστᾷ τοῖς ἱδρυταῖς νὰ ἐφοδιάσωσιν ἐκ τῶν ἐνόντων τὰ ἀναγνωστήριά των διὰ βιβλίων ἑλληνικῶν, καίτοι ἀνομολογεῖ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἔλλειψιν αὐτῶν. Παρὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης μανθάνομεν ἐπίσης ὅτι τὸ ἀρχαιότατον ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοπωλεῖον ἦτο τὸ τοῦ Σκενδέρη ἐν Σταυροδρομίῳ, δύο δὲ ἄλλα ὑπῆρχον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν Γαλατᾷ, τὸ τοῦ Λαζαρίδου καὶ τὸ τῶν Ἀδαμίδου καὶ Ζήσου.

Les années se succèdent, mais elles ne se ressemblent pas, ἔλεγεν ὁ Βίκτωρ Οὐγώ. Τὸ ἀξίωμα τοῦ ποιητοῦ τῶν Ὠδῶν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς ἰατρικὰς θεωρίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς σημερινάς, προκειμένου μάλιστα περὶ νόσου ἥτις, καὶ τότε, ὅπως καὶ νῦν, ἀπησχόλει ζωηρῶς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἔκρουε τὰς πύλας τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης μὲ ὄψιν ὅμως ἀσυγκρίτως ἀπαισιωτέραν. Ὁ ***Τηλέγραφος*** τῆς 15 Ἀπριλίου τοῦ 1846 ἀναγράφει τὴν εἴδησιν ὅτι εἰδικὴ ἐν Γαλλίᾳ ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ μετὰ τὴν προσήκουσαν τοῦ ζητήματος μελέτην ἐξέδωκεν ἐν εἴδει ἐγκυκλίου ἐννέα περὶ τῆς πανώλους ἰατρικοὺς ἀφορισμούς, τινὲς τῶν ὁποίων εἶνε οἱ ἀντίποδες ἀκριβῶς τῶν παραδεδεγμένων σήμερον ἀρχῶν. Λέγεται, ἐπὶ παραδείγματι, μεταξὺ ἄλλων ἐν αὐτοῖς ὅτι ἡ πανώλης μεταδίδεται διὰ τοῦ ἀέρος καὶ ὄχι διὰ τῆς προσψαύσεως, ὅτι ἄρα δὲν εἶνε μιασματική, ὅτι τὰ ἐνδύματα, τὰ ἐμπορεύματα καὶ εἴ τι ἄλλο, δὲν μεταδίδουσι τὴν νόσον διὰ τῆς ἐπαφῆς καὶ ὅτι ἡ περίοδος τῆς ἐπωάσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς ὀκτὼ

ἡμέρας. Οἱ Γάλλοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπιστήμονες μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὰς θεωρητικὰς ταύτας γνώμας προβαίνουσι καὶ εἰς πρακτικὰ συμπεράσματα καὶ ἀποφαίνονται ὅτι ἐπιβάλλεται, κατὰ ταῦτα, ἂν μὴ ἡ παντελὴς κατάργησις, ριζικὴ ὅμως τροποποίησις τοῦ συστήματος τῶν καθάρσεων. Πᾶν πλοῖον ἄρα ἐκτελέσαν πλοῦν ἐννέα ἡμερῶν ἄνευ οὐδενὸς κρούσματος δύναται νὰ ἐλευθεροκοινωνῇ κατὰ τὸν κατάπλουν εἰς τὸν λιμένα.

Τὴν πρόχειρον αὐτὴν μελέτην, ἧς τὴν ἰδέαν μᾶς ἐνέπνευσεν ἡ ἐκ τύχης εἰς χεῖρας ἡμῶν περιελθοῦσα συλλογὴ τοῦ ***Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου***, θὰ ἐπισφραγίσωμεν διὰ τῶν κατωτέρω τῷ ὄντι πολυτίμων πληροφοριῶν, ἃς ἐκ τῆς ἐφημεριδος ταύτης ἀρύεται τις περὶ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ τύπου καὶ ἰδίως τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἐκ μακροῦ αὐτῆς ἄρθρου ἀφιερουμένου εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν θέσιν τοῦ τύπου ἐν Τουρκίᾳ, ὑπογεγραμμένου δὲ ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοσιογράφου Κ. Πώπ, εἰς ὃν κατὰ τὸ τέταρτον αὐτοῦ ἔτος περιῆλθεν ἡ σύνταξις καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ***Τηλεγράφου***, μανθάνομεν ὅτι δύο τῷ 1846 ἐξεδίδοντο μόνον καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἡ ***Ἀμάλθεια*** τῆς Σμύρνης καὶ ὁ ***Τηλέγραφος τοῦ Βοσπόρου*** ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ καλὴ ἰωνικὴ μεγαλόπολις δικαιοῦται νὰ σεμνύνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Τουρκίᾳ δημοσιογραφίας. Ἤδη ἀπὸ τοῦ 1837 ἀναφέρονται ἐκεῖ δημοσιογραφοῦντες διὰ τῆς ἐκλιπούσης βραδύτερον ***Μνημοσύνης*** καὶ τῆς ***Ἀμαλθείας*** οἱ λόγιοι ὁμογενεῖς Ν. Κλάδος, Γαΐτας, Λαμπρύλλος, Νεοκλῆς καὶ Ι. Πώπ. Ὁ δὲ ξενόγλωσσος ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ τύπος ἠρίθμει δύο τουρκικάς, ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκδιδομένας, δύο ἀρμενικὰς καὶ τρεῖς γαλλικάς, τὸν ***Ταχυδρόμον τῆς Κ/πόλεως***, τὸν ***Ἀμερόληπτον*** τῆς Σμύρνης καὶ τὴν ***Ἠχὼ τῆς Ἀνατολῆς*** βραδύτερον συγχωνευθεῖσαν μετ' ἄλλου γαλλικοῦ φύλλου ἐκδιδομένου ὑπὸ τὸν τίτλον ***Ἐφημερὶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως***.

Καίτοι δὲν εἶνε ἀπολύτως ἐξηκριβωμένον, φαίνεται ὅμως βέβαιον ὅτι ὁ ***Τηλέγραφος τοῦ Βοσπόρου*** εἶνε ἡ πρώτη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδοθεῖσα ἑλληνικὴ ἐφημερίς, τοὐλάχιστον ἡ διαρκὴ καὶ κανονικὴν ἐξασφαλίσασα ἔκδοσιν ἐπὶ σειρὰν τινα ἐτῶν. Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἔχουσιν ἤδη ἐκ τῶν προεκτεθέντων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὀκριβὲς μέτρον, ἵνα κρίνωσι κατὰ πόσον τὸ πρῶτον τοῦτο ἑλληνικὸν τῆς πρωτευούσης ὄργανον ἀνεδείχθη τῆς ἀποστολῆς του ἀντάξιον. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ***Τηλέγραφος*** καλῶς καὶ εὐόρκως ἐξεπλήρωσε τὸ ἔργον του ἐν μέσῳ τῆς τότε ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν στενώτατος ἦτο ὁ κύκλος τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ περιοριζόμενος κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν ἀραιοτάτην τότε τάξιν τῶν λογίων τοῦ ἔθνους καὶ τινων ὀπωσοῦν ἐγγραμμάτων ἐμπόρων. Ἐν γένει δὲ ἡ ἀρχαιοτάτη ἐν Τουρκίᾳ ἐφημερὶς μόλις ἀνάγει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος δεκαετηρίδος.

Φ. Δ.

Η ΕΝ ΑΒΒΑΖΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Τὸ λῆξαν ἔτος ἀνέγραψεν εἰς τὰς σελίδας τῆς πολιτικῆς του ἱστορίας καὶ τὸ ἀξιομνημόνευτον γεγονὸς τῆς στενωτέρας προσεγγίσεως δύο ἐθνῶν, ἅτινα ἐπανειλημμέναι παρεννοήσεων ἐκδηλώσεις νὰ ἐπισφραγίσῃ ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς τὴν σύσφιγξιν τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας.

Τὴν 30 Ἰανουαρίου τὸ θωρηκτὸν

Ψαρὰ φέρον τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος κατέπλευσεν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ αὐστριακοῦ λιμένος τῆς Ἀββαζίας, ἧς ὁ διοικητὴς ἔσπευσε ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ, ἵνα χαιρετίσῃ τὸν βασιλέα Γεώργιον ἐξ ὀνόματος τοῦ αὐ-

εἶχον ψυχρῶς διαθέσῃ πρὸς ἄλληλα. Ἡ ἐν Ἀββαζίᾳ συνέντευξις τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου μετὰ τοῦ μονάρχου τῆς Ρουμανίας Καρόλου ἐπῆλθε μετὰ προηγουμένας ἄλλας φιλικωτάτας τῶν δύο κυβερνή-

τοκράτορος Φραγκίσκου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως Καρόλου προσηγόρευεν αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τοῦ τελευταίου τούτου.

Λέμβος πολεμικὴ τῶν **Ψαρῶν** μετὰ 14 ναυτῶν ἔφερε μετὰ μεσημβρίαν τὸν βασιλέα τῆς Ρουμανίας εἰς τὸ ἑλληνικὸν θωρηκτόν. Ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἔφερε μέλαιναν στολὴν αἰθούσης καὶ κυλινδρικὸν πῖλον. Ὅτε ἀνήρχετο τὴν κλίμακα, οἱ 580 ναῦται τοῦ πληρώματος παρατεταγμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐχαιρέτισαν τὴν βασιλικὴν ἐπίσκεψιν δι' ἐνθουσιωδεστάτων ζητωκραυγῶν, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν ρουμανικὸν ὕμνον, ἡ ρουμανικὴ σημαία ἀνυψώθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, τὰ δὲ τηλεβόλα τοῦ πλοίου ἐχαιρέτιζον δι' 21 κανονιοβολισμῶν.

Ἡ συνάντησις τῶν δύο μοναρχῶν ἦτο ἐγκαρδιωτάτη. Περιεπτύχθησαν ἀλλήλους καὶ ἀντήλλαξαν φιλικὸν ἀσπασμόν. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος φέρων στολὴν ρουμάνου στρατηγοῦ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν βασιλέα τὸν αὐλάρχην κ. Παπαρρηγόπουλον. Εἶτα ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐπεθεώρησε τοὺς παρατεταγμένους ναύτας, μεθ' ὃ οἱ βασιλεῖς ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ καπνιστήριον. Ἡ ἐπίσκεψις παρετάθη ἐπὶ μίαν ὥραν, ἀπερχόμενον δὲ τὸν μονάρχην τῆς Ρουμανίας συνώδευσεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος μέχρι τῆς κλίμακος, ἐνῷ οἱ ναῦται ἐζητωκραύγουν ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ρουμανικοῦ ὕμνου καὶ τοὺς βροντώδεις κανονιοβολισμούς.

Περὶ τὴν 5 μ. μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐξῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἤτις ἦτο σημαιοστόλιστος καὶ ἔβριθε πλήθους ἀνυπομόνως ἀναμένοντος τὸν βασιλέα Γεώργιον. Εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τῆς προκυμαίας ἀνέμενεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τῶν αὐλικῶν του, ἡ δὲ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον. Οἱ δύο βασιλεῖς ἔθλιψαν πάλιν ἐγκαρδίως τὰς χεῖρας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔφερε στολὴν ναυάρχου ἄνευ ξίφους. Πεζῇ οἱ δύο βασιλεῖς μετέβησαν εἰς τὸ ὀλίγον ἐκεῖθεν ἀπέχον μέγαρον Βίλλα Ἀντζολίναν, ὅπου διέμενε τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἀνευφημούμενοι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ, ἐν ᾗ σημαῖαι ἐκυμάτιζον ἑλληνικαί, αὐστριακαὶ καὶ ρουμανικαί. Ἐκεῖ ἀνέμενεν ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἣν ἅμα ἰδὼν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπεκαλύφθη καὶ ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τῆς Α. Μεγαλειότητος. Μέγα δεῖπνον παρετέθη τὴν ἑσπέραν εἰς τιμὴν τοῦ βασιλικοῦ ξένου, μεθ' ὃ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπανῆλθεν εἰς τὰ **Ψαρά**. Ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀββαζίας καὶ ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ τῶν **Ψαρῶν** τὸ βασιλικὸν ζεῦγος τῆς Ρουμανίας καὶ ὁ Ἕλλην βασιλεὺς ἀντήλλαξαν καὶ ἄλλας μετὰ ταῦτα ἐπισκέψεις καὶ ἐγκαρδίων φιλικῶν αἰσθημάτων ἐκδηλώσεις.

Ἡ συνέντευξις τῶν δύο βασιλέων ἐνεποίησε πολὺ εὐφρόσυνον ἐντύπωσιν εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ δὲ γεγονός, ὅπερ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τῶν δύο λαῶν ὡς ἀπαρχὴ στενωτέρας αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι εἰρηνικῆς συμπράξεως ἐν τῷ ἀμοιβαίῳ συμφέροντι.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ

Τὰ δύο μεγάλα καὶ ἐπικρατέστατα γεγονότα, περὶ τὰ ὁποῖα συνεκεντρώθη ἡ προσοχὴ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης, τὸν σινικὸν δηλ. καὶ τὸν νοτιοαφρικανικὸν πόλεμον, τὸ ἐκπνεῦσαν ἔτος εἶχε παραλάβῃ ὡς κληρονομίαν παρὰ τοῦ προηγηθέντος.

Εἰς τὰς σινικὰς περιπλοκὰς ἐτέθη τέρμα διὰ τῆς ἐπιλύσεως καὶ τοῦ δευτέρου, ἤτοι τοῦ διπλωματικοῦ μέρους τοῦ ζητήματος, μετὰ τὴν διὰ τοῦ διεθνοῦς στρατοῦ καταστολὴν τῆς σινικῆς ἀνταρσίας, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸ ἔτος 1900. Ἐπρόκειτο νὰ διατυπωθῶσιν ἐν συμφωνίᾳ τῶν ἐν Πεκινῳ πληρεξουσίων τῶν Δυνάμεων, αἵτινες περιεπλάκησαν εἰς τὰ σινικὰ πράγματα, καὶ νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὴν σινικὴν κυβέρνησιν οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης καὶ νὰ κανονισθῶσιν αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀξιώσεις τῶν δυνάμεων τούτων. Μετὰ μακρὰς καὶ ἐπιπόνους διαπραγματεύσεις, τῶν ὁποίων προηγήθη ἡ ἀποχώρησις τῆς ἰσχυροτέρας μοίρας τῶν διεθνῶν δυνάμεων, τὸ πρωτόκολλον τῆς συνθήκης ταύτης ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν ἐν Πεκίνῳ πρεσβευτῶν, ἐγένετο δὲ βραδύτερον ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Οὐρανίου κράτους, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ ἐσχάτως τὸν βίον ἐκμετρήσαντος σίνου διπλωμάτου Λὴ-Χουγκ-Τσάγκ. Δώδεκα ἐν ὅλῳ ἄρθρα ἀπαρτίζουσι τὸ πρωτόκολλον τοῦτο. Τὸ ποσὸν τῆς πληρωτέας εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις ἀποζημιώσεως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ εἰς ἓν καὶ ἥμισυ δισεκατομμύριον φράγκων, πληρωτέων καθ' ὡρισμένας ἐτησίας δόσεις. Δι' ἄλλων ἄρθρων ἐπεβλήθη ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων τοῦ Τακοῦ, καὶ ἡ ἐν ταῖς σινικαῖς ἐπαρχίαις ἐλευθερία τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ἐκανονίσθησαν δὲ καὶ ἄλλα ὑπὲρ τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων ζητήματα. Σημειωτέον ὅτι πρὸ τούτων πάντων εἶχεν ἤδη ἐκτελεσθῇ ἡ θανατικὴ ποινὴ τῶν πρωταιτίων τῆς μεγάλης στάσεως καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Σινικῆς ἀπέλασις ἐνόχων τινῶν πριγκήπων.

Ἀλλὰ δὲν ἐτέθη ἔτι ὁριστικὸν τέρμα καὶ εἰς τὸν μακρὸν καὶ αἱματηρὸν ἀγῶνα, ὃν οἱ Ἄγγλοι διεξάγουσιν ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ κατὰ τῶν εὐαρίθμων, ἀλλὰ δυσκαταγωνίστων δυνάμεων τῶν Βόερς. Ἐπανειλημμέναι πρὸς ἀναστολὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἀπόπειραι προσέκρουσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἐμμονὴν τῶν τελευταίων τούτων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλίας, ὅπως διὰ πάσης θυσίας παρατείνῃ τὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξουδενώσεως τοῦ φοβεροῦ τούτου πολεμίου. Τὸ τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου τούτου ἤρξατο ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου καὶ δὲν διαφαίνεται ἔτι τὸ τέρμα τῆς αἱματηρᾶς πάλης, ἥτις ἀμφίβολον μὲν εἶνε ἂν θὰ κατασυντρίψῃ ἐν τέλει τὴν ἡρωικὴν ἄμυναν τῶν πολεμίων τῆς Ἀγγλίας, ἐστοίχισεν ὅμως εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τὴν ἀπώλειαν 50 περίπου χιλιάδων στρατοῦ καὶ πέντε δισεκατομμυρίων φράγκων.

Τὸ ἔρεισμα τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἰσορροπίαν ἀπετέλεσαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ δύο μεγάλοι τῆς Εὐρώπης συμμα-

χικοὶ συνδυασμοί. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων τὸ πνεῦμα τῆς προσεγγίσεως πρὸς ἀλλήλας δυνάμεων εἰς διαφόρους ἀνηκουσῶν ἀστερισμοὺς ἐσημείωσεν ἐφέτος ἱκανὰ βήματα προόδου. Οὕτως ἡ Γερμανία ἀφ' ἑνὸς οἰκείας διατηροῦσα σχέσεις πρὸς τὴν Ἀλβιόνα, καλλιεργεῖ ἅμα φιλίαν ζωηροτάτην καὶ πρὸς τὴν μεγάλην αὐτοκρατορίαν τοῦ Βορρᾶ, ἧς τεκμήριον εἴχομεν ἐφέτος τὴν ἐγκάρδιον ἐν Δάντσικ συνέντευξιν τῶν δύο αὐτοκρατόρων. Ὁ χρόνος ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ πολιτικοὶ καιροὶ τοσοῦτον ἤμβλυναν τὴν ὀξεῖαν ἄλλοτε ἐχθροπάθειαν τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, ὥστε φύλλα ἔγκριτα παρισινὰ καὶ βερολίνεια δὲν ἐδίστασαν νὰ ρίψωσιν εἰς τὸ μέσον καὶ τὴν ἰδέαν στενωτέρας συνενοήσεως τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Γερμανιαν. Καὶ εἶνε μὲν βεβαίως πολὺ ἔτι πρόωρος καὶ ἀπραγματοποίητος ἡ πιθανότης αὕτη, ἀποτελεῖ ὅμως χαρακτηριστικώτατον σημεῖον τῶν καιρῶν. Εἰς τὴν τάξιν τῶν φαινομένων τούτων δέον νὰ καταλεχθῇ καὶ ἡ ἐκδήλωσις φιλικωτέρων διαθέσεων τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Γαλλιαν, ἧς δεῖγμα εὐοιώνιστον ἐγένετο ἡ κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Μαρτίου εἰς Τουλῶνα ἐπίσκεψις τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν δοῦκα τῆς Γενούης.

Προκειμένου δὲ κυρίως περὶ τῶν δύο μεγάλων συμμαχικῶν συνδυασμῶν, ὧν ἑκάτερος τὸ ἀντίρροπον ἀποτελεῖ τοῦ ἄλλου εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊπῆς εἰρήνης, καὶ οἵτινες ἐν πάσῃ ἐπισήμῳ εὐκαιρίᾳ ἐκθειάζονται ὡς ἰσχυρότατα καὶ πολύτιμα αὐτῆς ἐχέγγυα, τὸ κῦρος καὶ τὸ κράτος αὐτῶν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐμειώθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Τὰ περὶ χαλαρώσεως τῶν δεσμῶν τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας, ἐν μέρει δὲ καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας μένουσιν ἀβάσιμα ἔτι θρυλήματα, οὐδ' ἐπιτρέπεται ἡ εἰκασία τῆς ἐπαληθεύσεως αὐτῶν κατὰ τὴν προσεχῆ ἀνανέωσιν τοῦ συμμαχικοῦ συμβολαίου. Τῆς δὲ γαλλορωσσικῆς συμμαχίας οἱ δεσμοὶ κρατύνονται ὁλονέν, ὡς μαρτυροῦσι περιφανῶς καὶ ἡ τελευταία τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Ρωσίας εἰς Γαλλίαν ἐπίσκεψις κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ αἱ μεγαλοπρεπεῖς κατὰ τὴν ἐν Δουγκέρκῃ καὶ Κομπιέγῃ διατριβὴν αὐτοῦ ναυτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ παρατάξεις καὶ ἑορταὶ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδεμία ἑκατέρωθεν παραλείπεται εὐκαιρία πρὸς ἐπίσημον ἐκδήλωσιν καὶ ἔξαρσιν τῆς στενῆς τῶν δύο μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν δυνάμεων οἰκειότητος καὶ συμμαχίας. Καὶ διετηρήθη μὲν ἀδιστάρακτος, χάρις εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τούτους, ἡ διεθνὴς ἐν Εὐρώπῃ εἰρήνη, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν ὅμως καὶ αἱ μετριώταται τῶν ἐλπίδων, ὅσαι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῶν καρπῶν τῆς μεγάλης ἐν Χάγῃ εἰρηνικῆς συνδιασκέψεως τῶν ἐθνῶν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦ συνεδρίου τούτου ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων, ὅσαι ἐξεπροσωπήθησαν ἐν αὐτῷ, μένει ὅμως γράμμα νεκρόν, ἀφοῦ τὸ μόνον ὁπωσοῦν θετικῆς τινος ἀξίας ἀποτέλεσμα τοῦ συνεδρίου ἐκείνου, τὸ συγκροτηθὲν δηλαδὴ ἐν Χάγῃ διαιτητικὸν δικαστήριον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἀναφυομένων ἑκάστοτε διεθνῶν διαφορῶν, οὐδὲ ἤρξατο ἤδη νὰ λειτουργῇ, καταδικάζεται δὲ εἰς ἀργίαν, καίτοι δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτοῦ οὐδὲ ἐξέλιπον ἔτι ζητήματα ρῆξιν ἀπειλοῦντα, καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διεθνοῦς ταύτης διαιτητικῆς ἀρχῆς ἀνήκοντα.

Ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου ἡ ἐξέλιξις τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν κρατῶν διετηρήθη ὡσαύτως ἤρεμος ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις, περιωρίσθη δὲ εἰς τοὺς περισπασμοὺς τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἰδίως τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Ἡ Ἑλλὰς συνεκέντρωσε τὴν προσοχὴν αὐτῆς περὶ τὴν πολιτειακὴν αὐτῆς ἀνόρθωσιν, τὴν βιομηχανικὴν καὶ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν συστηματικωτέραν ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ στόλου, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐθνικὸν συνεστήθη ταμεῖον. Αἱ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς χερσονήσου κρατῶν σχέσεις αὐτῆς ὑπῆρξαν ὁμαλαί, ἐξαιρέτως ὅμως φιλικαὶ καὶ ἐγκάρδιοι ὑπῆρξαν αἱ πρὸς τὴν ἰσχυρὰν αὐτῆς γείτονα αὐτοκρατορίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν αὐτῶν ἐξομαλύνονται αἰσίως καὶ ἀλληλοδιαδόχως αἱ μεταξὺ αὐτῶν ὑφιστάμεναι ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, φιλοφρονήσεις δὲ ἀντηλλάγησαν καὶ ἀνταλλάσσονται χαρακτηριστικαὶ καὶ εὐοίωνοι καὶ ἐνδείξεις φιλίας, οἷα ἡ εἰς τὸν πρῴην πρωθυπουργὸν κ. Θεοτόκην ἀπονομὴ τοῦ ἀδαμαντοκολλήτου Ἰφτιχὰρ καὶ εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ν. Μαυροκορδᾶτον ἡ τοῦ Ὀσμανιὲ ἀδαμαντοποικίλτου ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἀξιοσημείωτος εἶνε καὶ ἡ σημειωθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φιλικωτάτη προσέγγισις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ρουμανικὸν βασίλειον, ἣν περιφανῶς ἐπεκύρωσεν ἡ ἐν Ἀββαζίᾳ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου συνέντευξις τῶν βασιλέων Γεωργίου καὶ Καρόλου καὶ ἡ μετ' αὐτὴν κατὰ μῆνα Αὔγουστον λήγοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα κάθοδος τῶν Ρουμάνων φοιτητῶν. Τὴν ἐσωτερικὴν καταστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου θλιβερῶς διετάραξε περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους τὸ ἀτυχὲς καὶ φλογερὸν ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ εἰς τὸν διεγερθέντα σάλον σκόπιμος ἐπέμβασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως προυκάλεσε τὴν κατὰ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου Θεοτόκη, καὶ τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἄνοδον νέας κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην.

Τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν, ἧς τὰς τύχας κυβερνᾷ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ὁ κ. Καραβέλωφ, ἀπησχόλησαν κυρίως οἱ οἰκονομικοὶ περισπασμοί, ὡς μόνη ἀπὸ τῶν ὁποίων δυνατὴ διέξοδος ἐκρίθη μεγα δάνειον, οὗ νομοσχέδιον εἰσήγαγεν ἐσχάτως ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν βουλὴν ἐξασφαλίσασα κατόπιν προηγουμένης μετὰ τῶν εὐρωπαίων κεφαλαιούχων συνενοήσεως τοὺς ὅρους αὐτοῦ. Ἰσχυρὰ ὅμως ἀντετάχθη κατ' αὐτοῦ ἀντίδρασις καὶ οὐ μόνον ἐματαιώθη ἡ οἰκονομικὴ αὕτη ἐπιχείρησις, ἀλλὰ καὶ κρίσις ἀνεφύη ὑπουργική, ἥτις μόλις ἀπεσοβήθη τοῦ ἡγεμόνος ἀποφασίσαντος νὰ διαλύσῃ τὴν βουλὴν καὶ νὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τὸν κ. Καραβέλωφ μέχρι τῆς διεξαγωγῆς τῶν νέων ἐκλογῶν.

Ἡ Σερβία ἐπετέλεσε κατὰ Μάρτιον σημαντικὴν εἰς τοὺς πολιτειακοὺς θεσμοὺς αὐτῆς μεταβολὴν προκηρύξασα νέον σύνταγμα. Τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου ἀποτελεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μέριμναν τῆς δυναστείας κοὶ τῆς κυβερνήσεως ἀνιαράν, διαψευσθείσης τῆς ἐλπίδος τοῦ θρόνου καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν βασίλισσαν Δράγαν, ἥτις δὲν ηὐτύχησεν ἀκόμη νὰ δώσῃ διάδοχον εἰς τὸ σερβικὸν βασίλειον. Ἡ Ρουμανία ἐπαισθητῶς βελτιώσασα

τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς θέσιν διὰ τῶν αὐστηρῶν οἰκονομιῶν κυβερνᾶται ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπὸ τὸν κ. Στούρτζαν κυβέρνησις διεδέχθη τὸ συντηρητικὸν ὑπουργεῖον.

Πρὸς πάντα ταῦτα τοῦ Αἵμου τὰ κράτη, ὅπως καὶ πρὸς πάσας τὰς ἰσχυρὰς τῆς Εὐρώπης δυνάμεις, φιλικὰς διατηρεῖ σχέσεις ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία, ἣν συντόνως ἐπίσης ἀπασχολεῖ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ προνοητικὴν μέριμναν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἡ διακανόνισις τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους καὶ τῆς ὁποίας ἡ κυβερνητικὴ διοίκησις ἀνετέθη περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ Μονάρχου εἰς τὴν Α. Υ. τὸν καὶ πρώην τὰ καθήκοντα τοῦ μεγάλου Βεζύρου διεξαγαγόντα πατριωτικώτατον καὶ μεστὸν συνετῆς μεγαλοπραγμοσύνης καὶ πείρας Σαῖτ πασᾶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ

Σημαντικώτατον καὶ θεμελιώδες γεγονὸς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὅλην παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικὴν δρᾶσιν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1901 ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐπάνοδος Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'. Διὰ τοῦ ἀφιερουμένου ἐν τῷ ***Φάρῳ τῆς Ἀνατολῆς*** εἰδικοῦ εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἄρθρου ἐκτενῶς κρίνεται ἡ σημασία καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς αἰσίας ταύτης ἐκλογῆς. Ἐνταῦθα δὲ σημειοῦμεν διὰ βραχέων τὰ κυριώτερα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου σημεῖα, περὶ ἃ ἰδιαζόντως ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τοῦ σεπτοῦ πρωθιεράρχου καὶ τῶν περὶ Αὐτὸν Διοικητικῶν Σωμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν πρώτοις ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὴν προσήκουσαν ἀποδίδουσα σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνορθώσεως τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου καὶ ταύτην ***μοχλὸν τῆς παρὰ τῷ λαῷ πνευματικῆς κινήσεως*** εὐστοχώτατα ἀποκαλέσασα δὲν ὤκνησεν ἅμα τῇ εἰς τὸν Θρόνον ἀνόδῳ Αὐτῆς νὰ ὑποδείξῃ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς προσηκούσης μορφώσεως καὶ προπαρασκευῆς αὐτοῦ, τῆς βελτιώσεως δὲ ἀφ' ἑτέρου τῶν οἰκονομικῶν τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ ὅρων καὶ εἰσηγήσατο, ὡς γνωστόν, τὴν ἀνίδρυσιν ἱερατικῶν σχολῶν, τῆς ἀνάγκης ταύτης κριθείσης μᾶλλον ἐπειγούσης.

Ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει ὁ παναγιώτατος πατριάρχης διεῖδε λίαν ὀξυδερκῶς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς παρεχομένης εἰς τὴν ὁμογενῆ κοινότητα ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ τὰς καταλλήλους παρέσχεν ὑποθήκας καὶ εἰσηγήσεις περὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου παράγοντος τῆς ἐθνικῆς παιδεύσεως. Πλὴν τούτων, ἐμερίμνησε καταλλήλως περὶ τῆς ἐνισχύσεως πάντων τῶν κλάδων τῆς δημοσίου εὐποιΐας, περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν πόρων τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ περὶ τοῦ εὐπρεπεστέρου καλλωπισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου τῆς ὀρθοδοξίας.

Ἡ μαστίζουσα τὴν νεωτέραν ὁμογενῆ κοινωνίαν θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, παράγων ἐκλύσεως καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως ὀλεθριώτατος, δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ εἶνε γνωσταὶ αἱ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς

Ἑλλάδος ἐνέργειαι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναζωπυρήσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῷ ὀρθοδόξῳ λαῷ.

Τὴν Ἐκκλησίαν συνετάραξε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ πολύκροτον ζήτημα τῆς εἰς τὸ δημῶδες ἰδίωμα μεταφράσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Κατὰ τοῦ ἀσεβήματος τούτου σθεναρὰ ἠκούσθη τὸ πρῶτον ἡ φωνὴ τοῦ δεξιοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας οἰακοστρόφου καὶ τὸ κακόζηλον ἔργον κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ γείτονος βασιλείου, ὅπου καὶ εἶδε τὸ φῶς, ἀπαγορευθείσης πάσης διὰ τοιούτων μεταφράσεων ἀλλοιώσεως τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τοῦ Εὐαγγελίου.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πρὸς μὲν τὰς ἀλλοδόξους Ἐκκλησίας ἐπεδιώχθη ἡ τήρησις σχέσεων εἰρηνικῶν, πρὸς δὲ τοὺς ὁμοδόξους καὶ αὐτοκεφάλους Θρόνους ἐπεκράτησεν ἀδελφικὴ ἀλληλεγγύη καὶ σύμπραξις καὶ ἀγαθὴ προσπάθεια πρὸς ἀποσόβησιν λυπηρῶν τῇ καθόλου ὀρθοδοξίᾳ διχογνωμιῶν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ πρυτανεύσασα, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πεπνυμένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀρχὴ τῆς διαιτητικῆς μετ' αὐτοῦ συμπράξεως τῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου, ὡς καὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα φιλάδελφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου συναρωγὴ εἰς τὸν μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Δαμιανόν, τὸν ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἀπὸ πολλοῦ φιλοξενούμενον, οὗ τῇ ἀγαστῇ πρωτοβουλίᾳ ἐπιδιώκεται ἡ διαρρύθμισις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἡ ἀπαραιτήτως ὑπαγορευομένη ὑπὸ τῶν κατὰ τοὺς νῦν καιροὺς γενικῶν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους συμφερόντων, καὶ ὑπὸ τοῦ γοήτρου τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου Θρόνου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἐν γένει δ' εἰπεῖν, ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἐκκλησιαστικῷ κέντρῳ τῆς ὀρθοδοξίας ζωὴ ἐνεφυσήθη νέα καὶ εὐοιώνιστος προσεδόθη ὥθησις εἰς δρᾶσιν ἀνορθωτικὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς διεξαχθείσης τῇ φιλογενεστάτῃ καὶ εἰλικρινεῖ συνεργασίᾳ τῶν δύο Διοικητικῶν Σωμάτων πολυσχιδοῦς καὶ ποικίλης ἐργασίας περιλαμβάνει σημεῖα ἐμφανῆ τοῦ διαπνέοντος ἅπαντας τοὺς δυναμένους κοινοῦ πόθου, ὅπως ἴδωσι τὰ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα εἰς ὁμαλωτέραν καὶ ὑγιεστέραν εἰσερχόμενα φάσιν.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιχειρηθέντων ἔργων διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ διεκπεραιωθῶσιν ὁριστικῶς πραγματοποιούμενα, ἀλλὰ τῆς πρώτης εὐοιώνου δοθείσης ὠθήσεως ὑπὸ τὴν φιλογενῆ πάντων τῶν συνεργατῶν τῆς ἀνακαινιστικῆς ταύτης δράσεως εὐστάθειαν καὶ σύμπραξιν, ὁ χρόνος προσερχόμενος ἐπίκουρος εἰς τὸν καλὸν καὶ θεάρεστον τοῦτον ἀγῶνα θὰ συνεπαγάγῃ τὴν ποθουμένην ἐπίλυσιν τῶν ἔτι ἐκκρεμῶν καὶ ζωτικωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ θὰ συντελέσῃ τὴν ἐξυγιαντικὴν ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἐπίδρασιν τῶν καταβαλλομένων φιλοκάλων προσπαθειῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἀπὸ τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους 1900 ἐκδηλωθεῖσα ὀξεῖα βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ κρίσις ἐν Εὐρώπῃ, οὐ μόνον δὲν ἀνεστάλη, ἀλλὰ καὶ σοβαρῶς ἐπεδεινώθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐν Γερμανίᾳ πρὸ πάντων καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ παραγωγικὴ πληθώρα καὶ ὁ μεγαλομανὴς ὀργασμὸς τῆς βιομηχανικῆς κατακτήσεως τῆς οἰκουμένης προσέκρουσεν εἰς τὸν δεινὸν ἐν Γερμανίᾳ ἀντιπερισπασμὸν τῆς ὑπερμέτρου δυσαναλογίας τῆς κολοσσιαίας παραγωγῆς πρὸς τὴν ἀνεπαρκῆ κατανάλωσιν καὶ ἡ κρίσις ἐντεῦθεν ἐπικινδύνως ὀξυνθεῖσα προσέλαβε διαστάσεις σοβαράς. Ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε δύσκολον νὰ ἐξηγηθῇ ἀναλυτικώτερον ἐν τῇ κατ' ἀνάγκην γενικῇ καὶ βραχείᾳ ταύτῃ ἀνασκοπῇ, τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔχει καὶ τοῦτο τὸ περίεργον ὅτι συνυπάρχει ἐν μέσῳ ἀναπτύξεως τοῦ γερμανικοῦ ἐμπορίου τεραστίας. Τῷ ὄντι δὲ κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικήν, τὸ μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν γερμανικὸν ἐμπόριον ἀνῆλθε κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος εἰς φρ. 12 δισεκατομμύρια, ἀπέβη δὲ διπλάσιον τοῦ γαλλικοῦ, τὸ ὁποῖον συνεποσώθη μόλις εἰς 8 δισεκατομμύρια, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἑξαετίαν ηὔξησε κατὰ 44 %, ἐνῶ τὸ γαλλικὸν ηὔξησε κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον.

Ἀκριβῶς δὲ ἡ μεγάλη καὶ πυρετώδης αὕτη βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἀνάπτυξις παρώθησε πολλοὺς εἰς ἐπιχειρήσεις δυσαναλόγους πρὸς τὰ κεφάλαια αὐτῶν, ὑπερμέτρους δὲ ἐν σχέσει πρὸς τὴν δυνατὴν κατανάλωσιν, καὶ ἐκ τῶν αἰτίων τούτων προῆλθε κατάπτωσις ὅλων τῶν βιομηχανικῶν κλάδων, ἥτις κατὰ τὴν ***Ἐφημερίδα τοῦ Φὸς*** δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς δικαία ποινή, διότι ἀπέρρευσεν ἐξ ὑπερβολικῆς μεγαλοπραγμοσύνης, ἣν ἄλλα τῆς Εὐρώπης οἰκονομολογικὰ φύλλα ὠνόμασαν μεγαλομανῆ ἀπόπειραν ***οἰκουμενικῆς*** ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ ἐπεκτάσεως. Ἡ κατάστασις αὕτη ὑπηγόρευσε τὴν καταναγκαστικὴν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς περιστολήν, ἐξ ἧς πάλιν προῆλθεν ἄλλο κακόν, οὐχ ἧττον σοβαρόν, ἡ ἐγκατάλειψις ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐργατῶν ἄνευ πόρου καὶ ἡ ἐπαύξησις τῆς ἐνδείας τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ἥτις ἀπασχολεῖ πολὺ τὴν γερμανικὴν πολιτείαν. Ἐπακόλουθον τῆς βιομηχανικῆς ταύτης κρίσεως ὑπῆρξεν ἡ κατὰ μῆνα Ἰούνιον κατάρρευσις δύο μεγάλων ἐν Γερμανίᾳ πιστωτικῶν καταστημάτων, τῆς Τραπέζης τῆς Λειψίας καὶ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Σαξωνίας, τὴν ὁποίαν ἐπικολούθησε πλείστων μικροτέρων τραπεζῶν καὶ ἀναριθμήτων ἄλλων διαφόρων οἴκων ἡ πτώχευσις.

Ὄχι εὐάρεστος, κατὰ τὰς προσφάτους περὶ τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκτιμήσεις τῶν λονδινείων φύλλων, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐμπορική, βιομηχανικὴ καὶ ναυτιλιακὴ κατάστασις. Πάντα τῷ ὄντι τὰ εἰδικὰ ἀγγλικὰ ὄργανα συμφωνοῦσιν εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι μέτρια ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰποτελέσματα τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορίου καὶ εἰς τὴν παρηγορίαν ὅτι πολὺ χείρων εἶνε ἡ κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ. Ἀξιοσημειωτος εἶνε ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ πληροφορία, ἣν μεταδίδει ἐν ἐκθέσει πρὸς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ὁ ἐν Λιβερπούλῃ πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11/24 Δεκεμβρίου ἀναφέρων ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1901 τὸ βρετανικὸν ἐμπόριον ἀπώλεσε πανταχοῦ ἔδαφος ἐπαισθητὸν καὶ ὅτι οὐδὲ τὸ ἐμπορικὸν τῆς Ἀγγλίας ναυτικὸν δὲν κατέχει σήμερον οἵαν ἄλλοτε θέσιν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν Εὐρώπῃ, ἡ οἰκονομολογικὴ θέσις τῶν λαῶν δὲν παρουσιάζεται ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνούς, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ἐπικίνδυνος ἐμπορικὸς συναγωνισμὸς τῶν ἀμερικανῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὁ δασμολογικὸς τῶν κρατῶν πόλεμος δυσχερεῖς εἰς τὰ οἰκονομικὰ αὐτῶν συμφέροντα παρεσκεύασαν περιστάσεις.

Προκειμένου περὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀνάγκη εἶνε νὰ προστεθῇ, ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἀκατάσχετος φορὰ τῶν ἰσχυροτέρων τῆς βιομηχανιας ἀντιπροσώπων, κινουμένων εἰς συνεταιρισμοὺς τεραστίους καὶ συγκροτούντων κολοσσιαίας ἀπὸ κοινοῦ μονοπωλικὰς ἐπιχειρήσεις, τὰ πολύκροτα δῆλα δὴ *trust*, προσέλαβεν ἰδίως ἐφέτος τόσῳ μεγάλας διαστάσεις, ὥστε τὸ φαινόμενον ἀπασχολεῖ καὶ τὸν οἰκονομολογικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν τῆς μεγάλης καὶ ἀκμαιοτάτης ταύτης χώρας κόσμον καὶ εἰς δύο ἀντίπαλα διῄρεσεν αὐτὸν στρατόπεδα, τοὺς ὑπερμάχους καὶ τοὺς ἀντιπάλους τῆς μεγάλης ταύτης κινήσεως.

Χρηματιστικῶς αἱ ἀγοραὶ τῆς Εὐρώπης δὲν ἐβελτιώθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, διότι ἐν συνόλῳ αἱ ἀξίαι αὐτῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου 1901, ἀποδεικνύονται ἐπαισθητῶς ἠλαττωμέναι κατὰ τὴν τιμὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀγγλικοῦ παγίου περὶ τὰ τέλη μόλις τοῦ ἔτους ἀπέκτησε μονάδας τινὰς ἐκ τῶν πολλῶν, ἃς ἀπώλεσε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ καὶ δαπανηροτάτου τρανσβααλικοῦ πολέμου, ἐζωογονήθησαν δὲ ὅπωσοῦν καὶ αἱ τιμαὶ τῶν νοτιοαφρικανικῶν ἀξιῶν. Νέα ὅμως καὶ σοβαρὰ ἀτυχήματα τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων ἀνέκοψαν τὸ ρεῦμα τῆς ἀνατιμήσεως. Ἐν γένει δὲ πανταχοῦ ἐπικρατεῖ ἡ χρηματιστικὴ ***ἀπραξία*** ἕνεκα τῶν δυσχερειῶν τῆς οἰκονομολογικῆς ἀγορᾶς.

Ἐκ τῶν ἀνατολικῶν κρατῶν ἡ Ἑλλὰς ἐσημείωσε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῷ οἰκονομικῷ αὐτῆς βίῳ εὐοίωνα συμπτώματα ἀναρρώσεως, διότι πρώτην φορὰν ἀπὸ ἐτῶν διεπιστώθησαν ἀληθῆ καὶ πραγματικὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περισσεύματα ἐπιμαρτυρηθέντα καὶ ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν παρὰ τῷ Διεθνεῖ Ἐλέγχῳ ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων. Τὸ εὐάρεστον γεγονὸς ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀπὸ τετραετίας σώφρονα καὶ φειδωλὴν διοίκησιν τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων καὶ ἰδίως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ πρώην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Σιμοπούλου. Ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ πλεονάσματος, ὀρθὴ μέν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπαραιτήτως ἐπιβαλλομένη ἐθεωρήθη ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμολογιούχων, ὅπως δι' αὐτοῦ βελτιωθῇ ἡ διαφορὰ τοῦ συναλλάγματος, ἐκρίθη δὲ μᾶλλον κατεπείγουσα ἡ ἀνάγκη

τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Προκειμένου περὶ τοῦ συναλλάγματος ἡ ὑπερβάλλουσα αὐτοῦ, περὶ τὰ τέλη μάλιστα τοῦ ἔτους ἀνατίμησις παρέσχε πολλὰ πράγματα καὶ δεινὰς δυσχερείας εἰς τὸν ἐμπορικὸν τοῦ κράτους κόσμον, πολλὴν δὲ διήγειρε συζήτησιν ἐν τῷ τύπῳ περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ.

Ἀξία σημειώσεως εἶνε καὶ ἡ ἐπιγενομένη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεταβολὴ ἐν τῇ ναυτιλιακῇ κινήσει τοῦ ἔθνους. Ἡ νεοπαγὴς καὶ μετὰ πυρετώδους γοργότητος, ἀμιλλωμένης πρὸς τὴν ἐπίσης θαυμασίως προαγομένην βιομηχανίαν αὐτοῦ, ἀναπτυσσομένη ἑλληνικὴ ναυτιλία ὑπέστη ἐφέτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ προπαρελθόντος ἐπικερδεστάτην κίνησιν αὐτῆς, σημαντικὴν τῶν ὠφελειῶν ἐλάττωσιν ἕνεκεν τῆς χαλαρώσεως τῶν ναύλων καὶ τῶν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα παρενέβαλον αἱ εἰς πολλοὺς ἀνατολικοὺς λιμένας ἐπιβληθεῖσαι καὶ ἐνιαχοῦ διατηρούμεναι ἔτι καθάρσεις.

Ἐκ τοῦ φαινομένου τούτου προῆλθον ἐν τῷ τύπῳ ἀπαισιόδοξοί τινες τῆς μελλούσης τύχης τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας γνῶμαι καὶ συζήτησις ἠγέρθη μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Κωνσταντινουπόλει εἰδικῶν ὀργάνων, ἐξ ἧς προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι οὐδένα οὔτε κατὰ τὸ παρὸν οὔτε κατὰ τὸ μέλλον σοβαρὸν διατρέχει κίνδυνον ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία, εἶνε δὲ τοὐναντίον, μεθ' ὅλην τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων στάδιον ἐκμεταλλεύσεως, εἰς ὃ ἀφόβως δύνανται ἔτι νὰ διατεθῶσι τὰ κεφάλαια. Ποῦ ὅμως κεῖνται αἱ πραγματικαὶ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἐλλείψεις καὶ διὰ ποίων πρακτικῶν καὶ συνετῶν μέτρων δύναται ἐδραιουμένη νὰ προαχθῇ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν Ἀνατολῇ ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία, ταῦτα πάντα διὰ σειρᾶς ἐμβριθεστάτων ἄρθρων, ὀφειλομένων εἰς τὰς ἐμπνεύσεις γνωστῆς καὶ ἁρμοδιωτάτης ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ ναυτιλιακὰ αὐθεντίας, ἀνεπτύχθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἐν τῷ ***Ταχυδρόμῳ***, καὶ κατετέθησαν οὕτω αἱ ὀρθαὶ βάσεις, ἐφ' ὧν δύναται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συστηματικὴ διαρρύθμισις καὶ ἡ δέουσα προστασία τοῦ μεγάλου τούτου καὶ πλουτοπαραγωγοῦ πόρου τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἔτος τοῦτο εἶδεν ἀποκατασταθείσας τὰς κανονικὰς μεταξὺ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀμοιβαίου ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὅστις τόσον ἀπέβαινεν εἰς ἀμφοτέρας ἐπιζήμιος. Τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Ἀνατολῇ διανύει περίοδον νέας ἀναπτύξεως διὰ τῆς ὁλονὲν ἀναπτυσσομένης εἰς τὰς χώρας ταύτας εἰσαγωγῆς τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἡ Ρουμανία ἐβελτίωσε σημαντικῶς τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς θέσιν διὰ τῶν αὐστηρῶν οἰκονομιῶν, ἃς ἐφήρμοσεν ἡ κυβέρνησις τῶν ὑπὸ τὸν κ. Ι. Στούρζαν φιλελευθέρων.

Εἰς ἀδιέξοδον ὅμως οἰκονομικὴν διετέλει καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἡ βουλγαρικὴ ἡγεμονία καὶ ὡς μόνον ἀπὸ τῶν δυσχερειῶν τούτων μέσον ἀπαλλαγῆς ἐκρίθη ἡ σύναψις μεγάλου δανείου, ἥτις ὅμως ἐματαιώθη ἐκ τῆς στάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως προκαλέσασα περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου καὶ τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Καραβέλωφ, ὃν διεδέχθη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὁ κ. Δάνεφ, νέον καταρτίσας ὑπουργεῖον.

Τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἡ οἰκονομική, ἐμπορικὴ καὶ χρηματιστικὴ κατάστασις δὲν ὑπῆρξε χείρων τῆς θέσεως ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἢ ἀνατολικῶν κρατῶν κατὰ τὸ ἔτος 1900. Τὴν ἐμπορικὴν τῶν κυριωτέρων αὐτῆς λιμένων κίνησιν ἀνεχαίτισαν τὰ σποραδικὰ τῆς πανώλους κρούσματα καὶ ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ζώνη τῶν καθάρσεων, τὴν ἀγορὰν ὅμως ἐζωογόνησαν περὶ τὸ φθινόπωρον ἡ σημαντικωτάτη ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ἐξαγωγὴ τῶν σιτηρῶν. Ἡ καλὴ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων συγκομιδὴ καὶ ἡ διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν συμπλεγμάτων ἐπιβοηθουμένη ἐξαγωγικὴ αὐτῶν κίνησις ἀποτελοῦσα σπουδαῖον οἰκονομικῆς ζωῆς παράγοντα ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ὑπηγόρευσε καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν σκέψεις περὶ βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πόρου τούτου, ἐξ οὗ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνεπτύχθη σημαντικῶς καὶ ἡ κίνησις τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα μεγάλην ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν χιλιομετρικῶν ἐγγυήσεων, ἐξ ἧς προβλέπεται ὑπὲρ τῶν ταμειων τοῦ κράτους ὠφέλεια ὑπερβαίνουσα τὰς 100,000 Λ. Τ.

Αἱ χρηματιστικαὶ ἀξίαι τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους διετηρήθησαν ἀρκούντως σταθεραὶ καὶ ἐπαισθητῶς μάλιστα ἐβελτιώθησαν, σημαντικῶς ἀνατιμηθεῖσαι ἐν Παρισίοις ἰδίως περὶ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας τοῦ ἔτους.

Ἐν γένει δὲ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἡ εἰς τὴν Μ. Βεζυρείαν ἄνοδος τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Σαΐτ πασᾶ ἐνέπνευσε νέαν ζωὴν καὶ νέον εἰς τοὺς οἰκονομολογικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης θάρρος καὶ σημαντικὰ προοιωνίζεται ὑπὲρ τῆς ὑλικῆς ἐμψυχώσεως τῆς αὐτοκρατορίας ἀγαθὰ χάρις εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην ἐφαρμογὴν τελεσφόρων οἰκονομικῶν συνδυασμῶν καὶ πρακτικῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀπόψεως μέτρων.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ

Δύο μεγάλαι καὶ σημαντικώταται ἀρχαιολογικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀπησχόλησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ τοὺς ἐρευνητὰς τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ.

Αἱ θαυμάσιαι ἐν Κνωσῷ ὑπὸ τοῦ κ. Ἔβανς καὶ τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἀνασκαφαί, ὧν τὰ σπουδαιότατα ἀποτελέσματα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ λονδινείῳ ***Χρόνῳ*** ἐνεποίησαν βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης, διότι ἐπεσκίασαν ἀληθῶς πάσας τὰς λοιπὰς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενομένας ἀρχαιολογικὰς εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς ἀνακαλύψεις. Τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀνέτρεψαν πάσας τὰς περὶ τῆς προϊστορικῆς Ἑλλάδος εἰδήσεις, αἱ δὲ θαυμασταὶ αὗται ἀνακαλύψεις μόνον πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Σχλίμαν γενομένας ἐν Μυκήναις δύνανται νὰ παραβληθῶσι. Θαυμάσιον εἶνε καὶ ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως σπουδαιότατον τὸ ἀνακαλυφθὲν ἐν Κνωσῷ ἀνάκτορον, μετὰ

τῶν μεγάλων αὐλῶν, διαδρόμων, προπυλαίων καὶ θαλάμων, ἐν οἷς καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ θρόνου καὶ τῶν συμβουλίων τῶν βασιλέων τῆς ὁμηρικῆς ἐποχῆς. Λαμπραὶ τῶν θαλάμων τούτων καὶ τῆς αἰθούσης τοῦ θρόνου τοιχογραφίαι καὶ μνημεῖα γλυπτικῆς διεγείροντα βαθεῖαν ἔκπληξιν καὶ ἄλλα πολύτιμα τῆς παναρχαίας ταύτης, ἀλλ' ἐξαισίας τέχνης εὑρήματα ἀποτελοῦσι θησαυροὺς ἀρχαιολογικοὺς ὑπερτέρους καὶ τῶν ἐν Μυκήναις ἀνακαλυφθέντων. Ἀλλ' οἱανδήποτε καὶ ἂν ἔχωσιν ἀξίαν τὰ λαμπρὰ ταῦτα μνημεῖα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, πολὺ σπουδαιότερα εἶνε ἡ ἀρχαιολογικὴ σημασία τῶν ἀνακαλυφθέντων γραπτῶν μνημείων τοῦ ἀρχαίου βίου ἐν ἑλληνικῇ γραφῇ, ἀναγομένη εἰς ἐποχὴν κατὰ ἑπτὰ περίπου αἰῶνας προγενεστέραν τῶν πρώτων γνωστῶν ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν. Ἐντὸς τῶν προειρημένων θαλάμων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ἀνακτόρου ἀνευρέθη πληθὺς πλακῶν ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἃς καλύπτουσι χαρακτῆρες τῆς ἰθαγενοῦς προϊστορικῆς γραφῆς, ἀποτελοῦσαι τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀνακτόρων ἢ ἄλλα συμβόλαια, ἐκθέσεις ἢ ἀνταποκρίσεις. Τὰ γραπτὰ ταῦτα μνημεῖα ἔχουσιν ὑπέροχον διὰ τὴν ἐπιστήμην ἐνδιαφέρον, τὸ δὲ προσκτηθὲν οὕτω νέον εἰς μελέτας ὑλικὸν διανοίγει εὐρυτάτους ὁρίζοντας εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην.

Τὸ δεύτερον καὶ οὐχ ἧττον σημαντικὸν ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ γεγονὸς εἶνε ἡ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν Ἀντικυθήρων ἀνέλκυσις θαυμασιων καὶ ἀξίας ἀνυπολογίστου εὑρημάτων, δι' ὧν ἐπλουτίσθη τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ἀγάλματα ἀρχαίας καὶ ἐξαισίας τέχνης, ἐφ' ὧν καταφαίνονται μὲν θλιβερὰ τὰ ἴχνη τῶν ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ χρόνου ἀλλοιώσεων καὶ οἱ ἀκρωτηριασμοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὁποίων, μεθ' ὅλην ταύτην τὴν φθοράν, ἐπανθεῖ ἀκόμη ἡ χάρις καὶ τὸ ζωογόνον πνεῦμα τῆς ἀπαραμίλλου τέχνης τῶν ἀρχαίων. Τὰ σπουδαιότατα τῶν μνημείων τούτων εἶνε τὸ ἄγαλμα τοῦ νεανίου, κατά τινας τοῦ σπαρτιάτου Ὀθρυάδα, ἕτερον χαλκοῦν ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ, Πάριδος ἢ Περσέως θαυμασιώτατον ὡς ἐκ τῆς ἀρίστης αὐτοῦ τέχνης καὶ συντηρήσεως, δύο μικρὰ ἀγάλματα, τὸ πρῶτον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἕτερον γυναικός, τὸ κολοσσιαῖον ἄγαλμα τοῦ ἀναπαυομένου Ἡρακλέους, τὰ εὑρήματα ἄλλων τινῶν συντετριμμένων ἀγαλμάτων τῆς ἐποχῆς τοῦ Πραξιτέλους καὶ τοῦ Λυσίππου, τέχνης θαυμασίας, ὁ κορμὸς πελωρίου μαρμαρίνου ἵππου, ἓν χρυσοῦν ἐνώτιον καὶ πλεῖστα ἄλλα τμήματα μνημείων τῆς γλυπτικῆς. Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου θησαυροῦ προερχομένου ἐκ πλοίου μετακομίζοντος, πιθανῶς ἐπὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων ἔργα συληθέντα ἐξ Ἑλλάδος ἢ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Σβορώνου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ναυαγήσαντος παρὰ τὰ Ἀντικύθηρα, ὀφείλεται εἰς δύτας ἐκ Σύμης ἁλιεύοντας εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης πρὸς εὕρεσιν σπόγγων, οἵτινες παρατηρήσαντες τὸν ἄμορφον σωρὸν τῶν ἀποκειμένων ἀγαλμάτων μετὰ τῶν συντριμμάτων τῆς νηός, ἀνέλαβον διὰ συμφωνίας μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἀνέλκυσιν τοῦ πολυτιμοτάτου ἀρχαιολογικοῦ θησαυροῦ.

Τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου εἵλκυσε πρὸς τούτοις καὶ ἡ κατὰ τὰς ἐν Πομπηίᾳ ἀνασκαφὰς πρό τινων μηνῶν

ἀνεύρεσις μικροῦ ἀγάλματος «καθημένου Ἑρμοῦ» καὶ ἑτέρου ὀρειχαλκίνου ἀγάλματος ἐφήβου, τὸ ὁποῖον ἐθαυμάσθη ὡς ἔξοχον καὶ λεπτότατον ἀριστούργημα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης, ἀνῆκον εἰς τὸν πέμπτον π. Χ. αἰῶνα καὶ εἰς σχολὴν ἀρχαιοτέραν τῆς τοῦ Πολυκλείτου.

Εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς τοῦ ἔτους τούτου ἀνακαλύψεις δέον νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ ἐσχάτως γενόμεναι ἐν τῷ Μυκηναϊκῷ νεκροταφείῳ. Προῆλθον ἐκεῖ εἰς φῶς δύο νέοι τάφοι λαξευτοὶ τοῦ εἴδους τῶν λεγομένων ***θαλαμοειδῶν***, τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τετραγώνου νεκρικοῦ θαλάμου, εἰς ὃν ἄγει δρόμος λαξευτὸς 4—5 μέτρων μήκους καὶ 1,15 περίπου πλάτους. Ἀνευρέθησαν ἐντὸς τῶν τάφων τούτων ἀγγεῖα πήλινα, κάτοπτρα χαλκᾶ, σφαῖρα χρυσῆ κούφη, καὶ λίθος μυκηναϊκὴ εἰκονίζουσα ἔνθεν μὲν ἄνδρα, συλλαμβάνοντα μέγαν ταῦρον ἀπὸ τῶν κεράτων, ἑτέρωθεν δὲ τὸν δαίμονα τῆς καταιγίδος, τὸν τερατόμορφον Τυφῶνα. Ἡ δευτέρα αὕτη παράστασις εἰκονιζομένη συνήθως εἰς τὰ μνημεῖα τῆς Ἀσσυριοβαβυλωνιακῆς τέχνης ἔχει πολλὴν σημασίαν καὶ καθιστᾷ πρώτης τάξεως εὕρημα τὴν μυκηναϊκὴν ταύτην λίθον.

Τὴν ἀρχαιολογικὴν τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκοπὴν δὲν δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἄνευ τῆς μνείας τῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος συστάσεως διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου, μέλλοντος νὰ συνέλθῃ τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον. Σκοπὸς τοῦ συνεδρίου τούτου εἶνε ἡ προαγωγὴ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς ἐρεύνης καὶ συζητήσεως τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων καὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸ συνέδριον ἐπιστημονικῶν διατριβῶν. Γλῶσσα ἐπίσημος τοῦ συνεδρίου ἔσται ἡ γαλλική, ἐπιτρέπονται δὲ αἱ συζητήσεις καὶ ἀγορεύσεις καὶ ἡ σύνταξις τῶν διατριβῶν εἰς γερμανικήν, ἀγγλικήν, ἰταλικὴν καὶ ἑλληνικήν.

Τῆς καταρτισθείσης ἤδη ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου τούτου πρόεδρος εἶνε ἡ Α. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ἀντιπρόεδρος ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, γραμματεὺς ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς καὶ μέλη οἱ διευθυνταὶ τῶν λοιπῶν ξένων σχολῶν, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας καὶ ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων.

Ἄλλα ἀρχαιολογικὰ γεγονότα τοῦ ἔτους εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου ἀνατεθεῖσα εἰς τὸν γενικὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίαν ἐντολὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλλήλου χώρου ἐν Πάτραις πρὸς ἀνέγερσιν ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, ἐν ᾧ θὰ κατατεθῶσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ταύτην κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀνακαλυφθέντα ἀρχαῖα μνημεῖα, ὧν πολλὰ ἀπόκεινται εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ἀγγελθεῖσα ἐσχάτως εἴδησις ὅτι εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου Βογιοπάνη ἀντὶ 120.000 φράγκων τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ἄγαλμα τῆς Ἥρας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ

Τὰ ἀξιολογώτερα τῶν γεγονότων τῆς καλλιτεχνικῆς κινήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους συνοψίζονται εἰς τὴν ἐγκαίνισιν τῶν παραστάσεων τοῦ ***Βασιλικοῦ Θεάτρου*** καὶ τῆς ***Νέας Σκηνῆς*** ἐν Ἀθήναις, τὴν συγκρότησιν τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τοῦ ***Παρνασσοῦ***, τὴν ὑπὸ τῆς ***Ἑταιρείας πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀρχαίων δραμάτων*** βράβευσιν τῆς μελοποιίας τῶν χορικῶν τῆς ***Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις*** καὶ τὰς ἐπανειλημμένας παραστάσεις τῆς τραγῳδίας ταύτης τοῦ Εὐριπίδου ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν, τὴν ἵδρυσιν τῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς τῶν κυριῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρωτευούσῃ καὶ τὸ διαγώνισμα τοῦ Παννιωνίου Συλλόγου Σμύρνης.

Ἡ φιλοκαλία τοῦ βασιλέως Γεωργίου παρέσχε στέγην εὐπρεπῆ εἰς τὴν ἀνέστιον ἑλληνικὴν τέχνην. Τὸ ***Βασιλικὸν Θέατρον*** εἶνε ἵδρυμα περίλαμπρον, ὅπερ μεθ' ὑπερηφανείας δύναται νὰ ἐπιδεικνύῃ ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὴν καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποίου δὲν θὰ θεωρῶσι πλέον ἀνάξιον ἑαυτῶν νὰ διδάσκωσιν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διερχόμενοι διάσημοι ξένοι καλλιτέχναι.

Κτισθὲν κατὰ τὰ πρότυπα τοῦ θεάτρου Ραϊμόνδου τοῦ Βερολίνου εἶνε τόσῳ λαμπρὸν καὶ τόσῳ κατὰ τὰς λεπτομερείας ἐπιμεμελημένον, ὥστε ὁ εἰς αὐτὸ εἰσερχόμενος νομίζει ὅτι ἀφίσταται ἡμέρας ὅλας τοῦ ἔξωθι περιβάλλοντος καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἐν Ἀθήναις ὅ,τι βλέπει ἐκεῖ. Αἱ ὅλαι θέσεις τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου εἶνε περίπου ἐννεακόσιαι, διῃρημέναι εἰς καθίσματα πλατείας καὶ καθίσματα πρώτου καὶ δευτέρου ἐξώστου. Τὸ Θέατρον στερεῖται θεωρείων διὰ τὸ δημόσιον, ἔχον τέσσαρα μόνον, ὧν τὰ τρία διὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν αὐλήν, τὸ δὲ τέταρτον διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Θεάτρου. Τελειότατος εἶνε ὁ φωτισμὸς αὐτοῦ, ἰδίως δὲ ὁ τῆς σκηνῆς, οὗ αἱ ἠλεκτρικαὶ συσκευαὶ συστήματος Σίμενς ἐστοίχισαν τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκων. Δι' αὐτῶν ὁ μηχανικὸς κατορθοῖ νὰ μιμῆται τὴν φύσιν διὰ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν χρωμάτων καὶ τῆς ἐλαττώσεως ἢ ἐντάσεως τοῦ φωτὸς τῶν λυχνιῶν. Λαμπρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ τοιούτου συστήματος ἐγένετο εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῆς ὡραιοτάτης σκηνογραφίας τῆς παριστώσης τὰς ὄχθας τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἐνῷ ἡ φύσις διαγελᾷ καὶ ἥσυχος ὁ ποταμὸς κυλίει τὰ ὕδατά του, νέφη μελανὰ σωρεύονται αἴφνης καὶ ἀγρία ἐκσπᾷ ἡ καταιγίς. Ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ διαδέχονται ἀλλήλας καὶ ὁρμητικὴ ἐπέρχεται βροχή. Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἀγριοῦνται καὶ ταράσσονται καὶ ἐνσκήπτει ἀπαισίως ὁ κεραυνὸς φωτίζων τῆς σκηνῆς τὸ βάθος. Θαυμασία τὴν κατασκευὴν εἶνε ἡ μεγάλη σιδηρᾶ αὐλαία χρώματος φαιοῦ, εἰς τὰ ἄνω τῆς ὁποίας εἰκονίζονται μεγαλοπρεπῆ συμπλέγματα ἀνθέων. Ἡ αὐλαία αὕτη κατέρχεται δι' ἰδιαιτέρου ἐσωτερικοῦ μηχανισμοῦ ἐντὸς τετάρτου τοῦ λεπτοῦ. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκηνῆς μετὰ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μηχανημάτων ἐστοίχισε περὶ τὰς 210,000 φράγκων. Τὸ δάπεδον τῆς σκηνῆς δύναται ν' ἀποσυντεθῇ εἰς 32 τμήματα, ὧν ἕκαστον ἀποσύρεται διὰ μηχανημάτων εὑρισκομένων μέχρι βάθους 12 μέτρων. Ἀπὸ τῶν ὑποσκηνίων δὲ ἀνυψοῦνται διὰ τῶν πολυδαιδάλων τούτων μηχανημάτων ὄχι μόνον ὅμιλος ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ὄγκοι νήσων, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ λίμνη καὶ ἡφαίστειον.

Αἱ παραστάσεις τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐνεκαινισθησαν διὰ προγράμματος ἔργων πρωτοτύπων, περιλαμβάνοντος μονόλογον τῆς ***Μαρίας Δοξαπατρῆ*** τοῦ Βερναδάκη καὶ τὰς ἑλληνικὰς κωμῳδίας ***Ὁ Θάνατος τοῦ Περικλέους*** τοῦ μακαρίτου Κορομηλᾶ καὶ ***Ζητεῖται Ὑπηρέτης*** τοῦ κ. Χ. Ἀνίνου. Καὶ τὸν μὲν μονόλογον ἀπήγγειλε λαμπρῶς ὁ παλαίμαχος τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς ἀγωνιστὴς κ. Διονύσιος Ταβουλάρης, τὰς δὲ κωμῳδίας ἐδίδαξαν αἱ κυρίαι Λαλαούνη καὶ Φὺρστ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ρούσου, ἡ κ. Νίκα καὶ ἡ δεσποινὶς Δράκου καὶ οἱ κ. κ. Πετρίδης, Νίκας, Ζᾶνος, Φύρστ, Τασόγλους καὶ Χαλκιόπουλος. Πάντες ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τοῦ Βασιλέως ἄκρως εὐαρεστηθέντος ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ὑποκρίσεως. Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην διδασκαλίαν αἱ παραστάσεις τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ὡρίσθησαν πεντάκις τῆς ἑβδομάδος. Τὴν ὁριστικὴν διεύθυνσιν τοῦ Θεάτρου μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου ἀνέλαβε κατὰ τὸ οἰκονομικὸν μέρος ὁ κ. Θών, τὴν δὲ καλλιτεχνικὴν ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, ἐπιβλέπων καὶ ἐπὶ τοῦ δραματολογίου καὶ ἐπὶ τῶν δοκιμῶν.

Ἡ ἰδιωτικὴ ἐν Ἀθήναις πρωτοβουλία ἤγειρε καὶ δεύτερον βωμὸν τῆς δραματικῆς τέχνης τὴν ***Νέαν Σκηνήν***, ἣν φιλοξενεῖ τὸ κομψὸν θεατρίδιον τοῦ Βαριετέ, ὅπου ἐδιδάχθη ὡς πρῶτον ἔργον ἡ ***Ἄλκηστις*** τοῦ Εὐριπίδου μὲ τὰ θαυμάσια μελῳδήματα τοῦ μεγάλου μελοποιοῦ Γλούκ, ἅτινα συνοδεύουσι τὰ κυριώτερα τοῦ δράματος μέρη καὶ τὰ χορικὰ αὐτοῦ. Ἡ ***Νέα Σκηνὴ*** διευθύνεται δραστηρίως ὑπὸ τοῦ κ. Χρηστομάνου καὶ φιλοκάλως ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

Ὡς καλλιτεχνικὸν γεγονὸς ἰδιαζούσης σημασίας ἀπησχόλησε πολὺ τὸν ἀττικὸν τύπον καὶ συνεκίνησε τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ἡ ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν παράστασις τῆς ***Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις***, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀρχαίων δραμάτων ἑταιρείας, ἧς ἡ ειδικὴ ἐπιτροπὴ ἐβράβευσε διὰ τοῦ ἐκ δρ. 1500 ἄθλου τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Παχτίκου συντεθεῖσαν μελοποιίαν τῶν χορικῶν τῆς τραγῳδίας ταύτης. Ἡ διδασκαλία τοῦ δράματος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν μελῳδιῶν αὐτοῦ ἐστέφθησαν ὑπὸ περισσῆς ἐπιτυχίας καὶ πολλάκις ἐπανελήφθησαν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπαγωγὸν ἐνεποίησεν αἴσθησιν καὶ κατεχειροκροτήθη ἡ πρωτότυπος καὶ μεγαλοπρεπὴς μελοποιία τοῦ συμπολίτου ἡμῶν μουσουργοῦ, ἐκγυμνάσαντος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην χορὸν καλλιφώνων ἀρσακειάδων. Ἡ σύνθεσις τῶν χορικῶν τῆς Ἰφιγενείας ἐκρίθη ὡς ἀξιοσημείωτον ἔργον ἐπιτυχοῦς ἐμπνεύσεως καὶ ἀληθῶς καλλιτέχνου δημιουργικῆς δυνάμεως.

Αἱ μελῳδίαι αὗται τοῦ κ. Γεωργίου Παχτίκου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ δημοσίου τῆς πόλεως ἡμῶν διὰ μικτοῦ χοροῦ, ἐκγυμνασθέντος ὑπὸ τοῦ συνθέτου, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἀμφιβολία ὅτι τῆς αὐτῆς θὰ τύχωσι καὶ παρ' ἡμῶν ἀνευφημίας, καταλαμβάνουσαι καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμῶν πρωτευούσῃ εὐπρεπῆ θέσιν εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ αὐτῆς χρονικά.

***

Τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς ἐπλήρωσαν τὴν ἐσχάτως ἐξωραϊσθεῖσαν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ***Παρνασσοῦ*** καὶ ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην ἀξίαν τοῦ ὀνόματος καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἥτις εἶχε καὶ διεθνῆ τινα χαρακτῆρα ὡς περιλαβοῦσα καί τινων ξένων καλλιτεχνῶν ἔργα. ***Ὁ Δύων Ἥλιος*** καὶ τὸ ***Ἐσωτερικὸν Ποιμνιοστασίου,*** εἰκονογραφίαι ὡραιόταται ἐξετέθησαν ὑπὸ τοῦ παρισινοῦ ζωγράφου Γκινὰρ καὶ παριστῶσι μὲ ὀλίγα χρώματα πλοῦτον φυσικότητος, ἀληθείας καὶ ζωῆς. Ὁ ***Πίθος τῶν Δαναΐδων,*** μία τῶν θελκτικωτέρων συνθέσεων τοῦ κ. Ἰακωβίδου ἑλκύει ὅλα τὰ βλέμματα εἰς θαυμασμόν. Ἐξ ἠθογραφικὰς εἰκόνας ἐξέθεσεν ὁ κ. Νικηφόρος Λύτρας. Μία τούτων εἶνε γοητευτικωτάτη. Εἰκονίζει ἤθη παλαιοτέρων χρόνων τῆς θεοσεβείας καὶ τῆς ἁπλότητος τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καὶ παριστᾶ κόρην φέρουσαν τὰ ἄνθη τοῦ Ἐπιταφίου μὲ τὴν ἀπεριγράπτως γλυκεῖαν κατάνυξιν καὶ τὴν ἐκφραστικωτάτην εὐλάβειάν της. Ἡ Σοφίαι Λασκαρίδου παρουσιάζει ἀθηναϊκὰ τοπία ἐρατεινά, μεστὰ φωτὸς καὶ ἁρμονίας. Ὁ ὑδατογράφος κ. Θ. Ράλλης τὴν ***Μήδειαν,*** διαλογιζομένην τὰ ἀπαισια τοῦ ὀλέθρου σχέδια, ὁ κ. Φωκᾶς τέσσαρας ἀπεικονίσεις τῆς φύσεως, ἡ συμπολῖτις μας κ. Θάλ. Φλωρᾶ τὸν συμβολισμὸν τῆς ***Ἠχοῦς*** καὶ τὴν ***Νύμφην τῶν Πεπεριῶν,*** ἔργα ἀξιοσημείωτον προδίδοντα καλλιτεχνικὴν φύσιν, χρωματισμὸν ἁρμονικώτατον καὶ πολλὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν. Λεπτὰς ἐμπνεύσεις παρουσιάζει ὁ κ. Μαθιόπουλος διὰ τῆς ***Ξανθῆς*** καὶ τῆς ***Μελαγχροινῆς*** καὶ πολλὰ προαγγέλλει εἰς τὸ μέλλον ἡ καλλιτέχνις Ἐλπινίκη Ἀσπριώτου διὰ τῆς ***Παρισινῆς.***

Ἐκ τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς τὸ μᾶλλον ἑλκύον τὴν προσοχὴν εἶνε ἡ ***Ἑλλὰς*** προστατεύουσα τὰς ἀρχαιότητας, ἔργον τοῦ κ. Σώχου ἀξιωθὲν τοῦ χρυσοῦ βραβείου εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων. Ἀξιοσημείωτοι δὲ εἶνε καὶ δύο προτομαὶ τοῦ κ. Βρούτου, ὁ Φιλοκτήτης τοῦ κ Θ. Δημητρίου καὶ ὁ Ξυλοκόπος τοῦ κ. Φιλιππότη. Ἡ ἔκθεσις ἐπαρουσίασε πρὸς τούτοις καὶ περὶ τὰ δέκα σχέδια ἀρχιτεκτονικῆς.

***

Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τοῦ ἔτους τούτου συμπεριλαμβάνομεν τὴν ἐν Ἀθήναις ἵδρυσιν Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς Κυριῶν ἐν τῇ ἑταιρείᾳ τῶν φιλοτέχνων. Δεσποινίδες τῆς ἀνωτάτης κοινωνίας ἐργάζονται ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ δοκίμου καθηγητοῦ κ. Γερανιώτη, ὡς ὑπόδειγμα ἔχουσαι γραφικωτάτους γέροντας, γραίας, κόρας καὶ παιδία καὶ ἀντιγράφουσαι αἱ μὲν δι' ἄνθρακος, ἄλλαι δὲ δι' ἐλαιοχρώματος.

Ἡ δὲ ἐπιτυχία τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἐτησίως προκηρυσσομένου ὑπὸ τοῦ Παννιωνίου Συλλόγου ποιητικοῦ καὶ μουσικοῦ διαγωνίσματος προμηνύεται ἀξιοσημείωτος, ἂν κρίνῃ τις ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποσταλεισῶν ἤδη λυρικῶν συλλογῶν ἔκ τε τῆς ἰωνικῆς μεγαλοπόλεως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ τῶν μουσικῶν δοκιμίων. Ἡ ἀναγκαία πρόνοια ἐλήφθη ἤδη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἑλλανοδίκων ἐπιτροπῶν, ὧν ἡ μὲν συνεκροτήθη ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν καταλληλοτέρων πρὸς κρίσιν ποιητικῶν ἔργων λογίων, ἡ δὲ ἐν Εὐρώπῃ ἐκ διακεκριμένων μουσουργῶν. Ἀμφοτέρων τῶν διαγωνισμάτων ἡ πρὸς ὑποβολὴν ἔργων προθεσμία λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1901.

***

Προκειμένου περὶ τῆς Φιλολογικῆς ἡμῶν κινήσεως δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς ***Βιβλιοθήκης Μαρασλῆ*** προῆλθον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰ γενναιότερα ἴσως προϊόντα τῆς πνευματικῆς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην παραγωγῆς τοῦ ἔθνους. Ἀξιολογώτατα εἶνε τῷ ὄντι αἱ ἐφετειναὶ αὐτῆς ἐκδόσεις περιλαμβάνουσαι τοὺς τρεῖς τόμους τῶν ***Ἑλληνικῶν Παροιμιῶν*** τοῦ κ. Πολίτου, τὰ ***Ἀνάλεκτα,*** ἀποτελούμενα ἐκ φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μελετῶν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου, τὴν ***Συναγωγὴν τῶν ἀθησαυρίστων λέξεων*** τοῦ Κομανούδη, τὰ ***Ἅπαντα*** τοῦ Σολομοῦ καὶ τὴν ***Ἱστορίαν τῆς Ἰταλικῆς Παλιγγενεσίας*** τοῦ Βαρτολίνη κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου. Αἱ καλαὶ καὶ χρησιμώταται ἐκδόσεις τοῦ πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων Συλλόγου ἀπετέλεσαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμβολὴν εἰς τὸν φιλολογικὸν τοῦ ἔτους ἔρανον. Σπουδαιοτάτη ὅμως ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην συνετελέσθη ἐργασία ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἐκδιδόντος ὁσονούπω τοὺς τρεῖς καθυστεροῦντας τόμους τῆς ἐπετηρίδος αὐτοῦ καὶ πλὴν τούτου τὸν Β' τόμον τοῦ Ζωγραφείου διαγωνίσματος μετὰ πολλῆς ἀνυπομονησίας ἀναμενόμενον ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου διὰ τὴν ἀποθησαυριζομένην ἐν αὐτῷ πολύτιμον γλωσσικὴν ὕλην, ὡς καὶ ἐκ τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης τὴν ***Ἀνάβασιν*** τοῦ Ξενοφῶντος ὑπὸ τοῦ κ. Πανταζῆ. Εἰς τὰ φιλολογικὰ προϊόντα τοῦ ἔτους τούτου δύναται νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ δαπάνη τοῦ Παναγιωτάτου πρφην Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου λίαν προσεχὴς ἔκδοσις τῆς Καινῆς Διαθήκης στερεοτυπουμένη διὰ τοῦ γαλβανισμοῦ ἐν τῷ τελειοτάτῳ τυπογραφείῳ τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Γεράρδων.

Ἡ δὲ βιβλιογραφικὴ κίνησις ἀνέγραψε μεταξὺ ἄλλων τὴν ἐν Ἀθήναις ἔκδοσιν τῶν ***Παναθηναίων*** καὶ τῆς ***Πινακοθήκης*** καὶ τοῦ ***Παιδικοῦ Κόσμου*** ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** ἐγκαινισθεῖσαν παρ' ἡμῖν ἐτησίαν ἐμφάνισιν μεγάλων ἐγκυκλοπαιδικῶν ἡμερολογίων.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1901

Ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα ἐν τῇ μηχανικῇ ἐπιτυχία κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε ἡ περιλάλητος ἀεροπορία τοῦ Σαντὸς Δυμών, νεαροῦ βρασιλιανοῦ, ὅστις ἀνελθὼν ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῆς ἀεροναυτικῆς λέσχης τοῦ Σαὶν-Κλού, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ ἀγωνίσματος ἐστράφη περὶ τὸν πύργον τοῦ Ἔϊφελ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως κερδήσας τὸ ἐκ φρ. 100,000 βραβεῖον τοῦ Δέτς. Ἀξία μνείας εἶνε καὶ ἡ ἀπόπειρα τοῦ κόμητος Βώς, ἐπιχειρήσαντος νὰ διαβῇ ἐναερίως τὴν Μεσόγειον ἀπὸ Γαλλίας εἰς Ἀλγερίαν Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα ἀπέτυχε, τοῦ τολμηροῦ ἀεροπόρου κατελ-

θόντος παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἱσπανίας, ἀφοῦ διέμεινεν εἰς τὰς ὕψη τοῦ αἰθέρος ἐπὶ ὥρας τεσσαράκοντα.

Τὸ ἀεροπόρον τοῦ μέλλοντος εἶνε ἀναμφιβόλως τὸ φέρον μηχανὴν ἐπιτρέπουσαν αὐτὸ νὰ προχωρῇ ἐναντίον τῆς διευθύνσεως ἀνέμων, ἂν μὴ ἰσχυρῶν, μετρίας τοὐλάχιστον ὁρμῆς. Ἤδη οἱ γάλλοι ἀεροναῦται Ρενὰν ταγματάρχης καὶ Κρὲψ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν τοιαύτης ἀεροναυτικῆς μηχανῆς, δυναμένης ν' ἀντιστῇ καὶ ἐναντίον ἱκανῶς ἰσχυρῶν ἀνέμων.

***

Πολυθρύλητος κατέστη καὶ σπουδαίως ἀπασχολεῖ τοὺς μύστας τῶν ἐφημοσμένων φυσικῶν ἐπιστημῶν ἡ μεγάλη ἐφεύρεσις τοῦ ἰταλοῦ Μαρκόνη, δστις κατέστη διάσημος διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ***ἄνευ σύρματος τηλεγράφου***. Ἤδη ὁ ἰταλὸς ἐπιστήμων κατόπιν ἐπανειλημμένων ἐπιτυχῶν πειραμάτων ἐν Ἰταλίᾳ, ἀσχολεῖται εἰς δοκιμὰς πρὸς ἀποκατάστασιν τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἀπὸ Εὐρώπης εἰς Ἀμερικὴν ἄνευ ἀγωγοῦ σύρματος. Μετὰ τὸν Μαρκόνην καὶ ὁ ἀμερικανὸς Τέσλας παρασκευάζει πειράματα ἀνάλογα ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὰς πορτογαλλικὰς ἢ ἱσπανικὰς ἀκτάς.

***

Τὸ ἔτος τοῦτο εἶδε πολλαπλασιαζόμενα τὰ αὐτοκίνητα (automobiles) ἤτοι τὰς διὰ μηχανισμοῦ κινουμένας ἁμάξας, ὧν ἡ χρῆσις κοινὴ κατέστη ἀπό τινος ἐν Εὐρώπῃ. Ἀξιοσημείωτος ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὀργανωθεῖσα ἀληθὴς ἁρματοδρομία αὐτοκινήτων ἀπὸ Παρισίων εἰς Βερολῖνον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀναπτυχθεῖσα μέση ταχύτης ὑπελογίσθη εἰς 50 μίλλια καθ' ὥραν. Ἡ ἐν δημοσίαις ὁμως ὁδοῖς ἁρματηλασία τῶν αὐτοκινήτων ἀπηγορεύθη καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἕνεκα τῶν ἐπανειλημμένων δυστυχημάτων. Ἡ χρῆσις τῆς αὐτοκινήτου ἁμάξης ἐφηρμόσθη καὶ εἰς μετακίνησιν φορητῶν νοσοκομείων καὶ πυροσβεστικῶν μηχανῶν. Ὡς κινητήριος δύναμις τῶν αὐτοκινήτων ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὸ οἰνόπνευμα καὶ ὁ αἰθὴρ καὶ ὁ νεωτερισμὸς οὗτος ἀντικατέστησε τὸ πετρέλαιον. Τοῦ τελευταίου ὅμως τούτου ἡ χρῆσις εἰσήχθη εἰς τὰς ἀτμομηχανὰς τῶν ἀτμοπλοίων. Δοκιμαὶ τοῦ συστήματος τούτου ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Ἀτμοπλοΐας, ἀλλ' ἐσχάτως διεπιστώθη ὅτι τὸ πετρέλαιον παρέχει μὲν οἰκονομικωτέραν τὴν δαπάνην καὶ ἀναπτύσσει ἱκανὴν ταχύτητα, φθείρει ὅμως ταχέως τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς λέβητας, τούτου δὲ ἕνεκα ἐγκατελείφθη ἡ χρῆσις αὐτοῦ. Πρὸ μηνὸς ἐν τούτοις ἐξετελέσθη καὶ ὑπερωκεάνειος πλοῦς διὰ τοῦ πετρελαίου ἀπὸ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην.

***

Ἐν τῇ ἠλεκτρικῇ ἐπιστήμῃ ὡς ἀξιολογωτάτη ἐσημειώθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ μέθοδος τοῦ Φίνσεν πρὸς θεπείαν τῶν ἑλκῶν ἐκτιθεμένου τοῦ δέρματος εἰς ἠλεκτρικὸν φῶς. Ἡ θεραπευτικὴ αὕτη ἀνακάλυψις, ἥτις ἠξιώθη ἑνὸς τῶν γενναιοτέρων βραβείων τοῦ ἀγωνίσματος Νόμπελ, ἐφαρμόζεται ἤδη γενικῶς εἰς πολλὰ νοσοκομεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδιαίτερα ἰατρεῖα.

Προκειμένου περὶ τῆς πρακτικῆς χρήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ σημειοῦμεν ὅτι εὐρύτατα διεδόθη ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τινας χώρας τῆς Ἀνατολῆς ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος καὶ τροχιόδρομος.

***

Χημικαὶ ἀνακαλύψεις συνετελέσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἱκαναὶ καὶ ἀξιοσημείωτοι. Πλὴν πληθύος ἐρευνῶν περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν μετάλλων καὶ τῆς κατασκευῆς νέου εἴδους χάλυβος ὑπὸ τὸ ὄνομα Ζεὺς ἐκ σιδήρου καὶ ἄλλων μετάλλων ἔχοντος πάσας τὰς ἰδιότητας τοῦ κατειργασμένου χάλυβος, ἀλλὰ δι' ἀσυγκρίτως κατωτέρας δαπάνης, παρασκευαζομένου δὲ ἀπό τινος ὑπὸ μεγάλης ἀμερικανικῆς Ἑταιρίας, ἐπενοήθη ἡ ***μαξιμῖτις*** φοβερὰ ἐκρηκτικὴ ὕλη πολὺ ἰσχυροτέρα τῆς βαμβακοπυρίτιδος. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ ***μαξιμῖτις*** ἐκ πικρικοῦ ὀξέος. Τὰ βλήματα αὐτῆς ἐκρήγνυνται μετὰ παρέλευσιν λεπτῶν τινων ἀπὸ τῆς ἐκσφενδονήσεως καὶ διατρυπῶσι σιδηροῦν θώρακα πάχους 3—12 δακτύλων.

Ἀξία λόγου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν προόδων τῆς χημείας εἶνε καὶ ἡ ἀνακοινωθεῖσα ἐσχάτως ὑπὸ τῶν κ. κ. Κλὼδ καὶ Ζακὼ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν Ἀκαδημίαν Παρισίων ἐφεύρεσις τῆς ***λευκοθίνης***, ἥτις παρασκευάζεται ἐκ τῆς λευκόθου τοῦ ᾠοῦ καὶ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς τροφὴ τῶν φθισικῶν, ἰδίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῆς νόσου στάδιον.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Η ΑΝΑΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ἐγεννήθη ἐν Λονδίνῳ τὴν 24 Μαΐου 1819. Ἦτο μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ Ἐδουάρδου δουκὸς τοῦ Κέντ καὶ τῆς Λουΐζης Βικτωρίας πριγκηπίσης τοῦ Σὰξ Κοβούργου. Ἀναδειχθεῖσα κληρονόμος τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου δικαιωμάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀποθανόντος ἀνετράφη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δουκίσσης τῆς Νορθουμβερλάνδης καὶ κατέστη κάτοχος παιδεύσεως ἀρτίας. Εἰς τὸν ἀγγλικὸν θρόνον ἀνῆλθε τὴν 20 Ἰουνίου 1837, ἡ δὲ στέψις αὐτῆς ἐγένετο τὴν 28 Ἰουνίου 1838, πανηγυρισθεῖσα διὰ μεγάλων ἑορτῶν. Μετὰ δύο ἔτη τὴν 10 Φεβρουαρίου 1840 ἡ ἄνασσα Βικτωρία συνεζεύχθη τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον. Τὴν 11 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1861 ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἐδοκίμασε τὴν πρώτην καὶ μεγάλην τοῦ βίου της πικρίαν ἀπολέσασα τὸν προσφιλῆ αὐτῆς σύζυγον καὶ βυθισθεῖσα εἰς μακρὰν καὶ βαθεῖαν λύπην καὶ μόνωσιν. Πιστὴ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς ὡς συνταγματικῆς βασιλίσσης εἶδε παρελαύνοντας ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῶν πολιτικῶν τυχῶν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ρεῦμα τῆς δημοσίας γνώμης ἐκ περιτροπῆς τοὺς τόρεις καὶ τοὺς οὐΐγους καὶ ἐπικρατοῦσαν ὁτὲ μὲν τὴν πολιτικὴν

Η ΑΝΑΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

τοῦ λόρδου Βήκονσφηλδ καὶ τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ, πρὸς ἣν ἀπέκλιναν αἱ συμπάθειαι αὐτῆς, ἄλλοτε δὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ Γλάδστωνος, τὴν ὁποίαν ὑπέμενε μᾶλλον.

Τὴν 26 Μαρτίου 1876 ἡ ἄνασσα ἀνε-

κηρύχθη αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν μετὰ τὸ εἰς τὰς χώρας ἐκείνας ἐπίσημον ταξείδιον τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας. Ἡ ἀνασσα Βικτωρία ἀπέκτησε τρεῖς υἱοὺς καὶ τέσσαρας θυγατέρας, τὴν Βικτωρίαν-Μαρίαν-Λουΐζαν, κατόπιν χήραν αὐτοκράτειραν Φρειδερίκου, τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας καὶ νῦν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδον, γεννηθέντα τῷ 1841, τὸν Ἀλφρέδον-Ἐρνέστον-Ἀλβέρτον, τὸν Ἀρθοῦρον-Οὐΐλλιαμ-Πατρίκιον-Ἀλβέρτον, τὴν Ἑλένην-Αὐγούσταν-Βικτωρίαν, πριγκήπισσαν τοῦ Αὐγουστεμβούργου, τὴν Λουΐζαν-Καρολίναν, συζευχθεῖσαν τὸν μαρκήσιον δὲ Λὸρν καὶ τὴν Βεατρίκην-Μαρίαν-Βικτωρίαν, συζευχθεῖσαν τὸν πρίγκηπα Ἐρρῖκον τοῦ Βάττεμβεργ.

Οἱ λαοὶ αὐτῆς αἰωνίως θ' ἀναμιμνήσκωνται τῶν ἀπείρων ἀγαθῶν ἅτινα ἐπεδαψίλευσεν εἰς αὐτοὺς ἡ μακρὰ καὶ εὐκλεὴς καὶ μεστὴ σημαντικωτάτων ἱστορικῶν γεγονότων βασιλεία της. Τὸ βρετανικὸν ἔθνος οὐδέποτε θὰ παύσῃ ἐνθυμούμενον ὅτι ἐπὶ τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας ἔφθασεν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἰσχύος, τῆς ἀποικιακῆς ἐπεκτάσεως καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ἀπεβίωσε τῇ 9 Ἰανουαρίου 1901.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

Ἡ ἀποβιώσασα χήρα αὐτοκράτειρα Βικτωρία-Ἀδελαΐς-Μαρία-Λουΐζα ἦτο σύζυγος τοῦ πρώην αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Φρειδερίκου τοῦ Εὐγενοῦς. Πρωτότοκος θυγάτηρ τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας καὶ τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου ἐγεννήθη τὴν 21 Νοεμβρίου 1840. Ἡ πριγκήπισσα Βικτωρία εἶχε κληρονομήσῃ τὰς κυριωτέρας τῶν γονέων της ἀρετάς. Ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐξετίμησε ταύτας ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Γερμανίας, ὁ ἐναρετώτατος καὶ ἀτυχὴς Φρίτζ, ὅστις καὶ ἐπόθησε νὰ συνδέσῃ τὸν βίον του μετὰ τῆς χαριτοβρύτου πριγκηπίσσης. Τὴν χεῖρά της ἐζήτησεν ἐλθὼν εἰς Ἀγγλίαν ὁ πρίγκηψ Φρειδερῖκος-Γουλιέλμος, ἐνῷ ἡ σεμνὴ καὶ σωφρονεστάτη πριγκήπισσα δὲν εἶχεν ἔτι συμπληρώσῃ τὰ 17 ἔτη. Ὁ γερμανὸς διάδοχος ἐνεποίησε τότε τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῆς. Ἡ εὐθύτης, ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ χρηστότης ἐχαρακτηρίζοντο ἐπὶ τῆς εὐγενοῦς μορφῆς του, ἀλλ' εἰς τὴν πριγκήπισσαν ἐτηρήθη μυστικὸς ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας του μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως αὐτῆς δηλ. μέχρι τοῦ 17 ἔτους τῆς ἡλικίας της.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

Ὁ γάμος των ἐτελέσθη τὴν 25 Ἰανουαρίου 1858. Μετά τινας ἡμέρας ὁ Φρίτζ παρέλαβε τὴν νεαρὰν του σύζυγον καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν. Ὁλόκληρον τὸ Λονδῖνον, ὅπερ ἐλάτρευε τὴν κόρην τῆς ἀνάσσης, προέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, ἄνθη ἐρραίνοντο ἐξ ὅλων τῶν οἰκιῶν καὶ ἀναρίθμητα πλοιάρια περιεκύκλουν τὸ ἀτμόπλοιον, δι' οὗ ἀπήρχετο τὸ ***ὡραῖον ῥόδον τῆς Ἀγγλίας***, ὅπως ὠνόμαζον αὐτήν. Ὅτε δὲ ἡ βασίλισσα μήτηρ της ἐζήτησεν ἀπὸ τῆς χώρας χρηματικὸν εἰς αὐτὴν χορήγημα, ἡ βουλὴ τῶν

Κοινοτήτων ἐψήφισε 40,000 λιρῶν ὡς προῖκα καὶ 8,000 ἐτήσιον ἐπίδομα τῆς πριγκηπίσσης. Ἡ εὐτυχία τοῦ νεαροῦ καὶ χρηστοῦ ζεύγους ὑπῆρξε πληρεστάτη, ἀλλ' ἐπῆλθον κατόπιν θλιβερώτατα τὰ ἀτυχήματα, ἡ δὲ γενναία αὐτοκράτειρα τὰ ὑπέστη μὲ αὐταπαρνησίαν καὶ καρτερίαν ἀπαράμιλλον. Ὁ γηραιὸς αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Α' ἀπεβίωσεν, ἀλλ' ὁ διάδοχος αὐτοῦ ὁ εὐγενὴς καὶ γενναιόφρων Φρειδερῖκος κατετρύχετο ἐκ νόσου ἀμειλίκτου καὶ εἶχεν ἤδη καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἀνοδόν του εἰς τὸν θρόνον ἐξέπνευσεν ὁ δυστυχής, θῦμα τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος.

Ἔκτοτε ἡ ἀπαρηγόρητος χήρα ἀπηρνήθη τὸν κόσμον καὶ τὰς τέρψεις του καὶ συνεκέντρωσεν ὅλην τὴν διάνοιαν καὶ τὴν στοργήν της εἰς τὰ τέκνα της, ὧν ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δόξα, ἥτις εἶνε ἔργον της κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀπετέλεσε τὴν μόνην παρηγορίαν αὐτῆς εἰς τὸ ἀλησμόνητον πένθος της

Ἀπεβίωσε τῇ 23 Ἰουλίου 1901.

ΑΛΛΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Ἐκ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν ἐξέλιπον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ πρώην βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλᾶνος Ἰανουαρίου λήγοντος καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστὰν Ἀβδοὺλ Ραχμὰν Χάν. Ἐκ τῶν ἡγεμονικῶν τῆς Εὐρώπης οἴκων ὁ πρίγκηψ τῆς Λύρηλίας ἐν Τογκίνῳ, ὁ μέγας δοὺξ Εὐγένιος τοῦ Λύχτεμβουργ, ὁ πρίγκηψ Ἑρμᾶνος τῆς Σαξοβεϊμάρης καὶ ὁ πρίγκηψ Γρηγόριος Στούρζας υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαυίας Μιχ. Στούρζα, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν κρατῶν ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Μὰκ Κίνλεη, ὁ τῆς Δημοκρατίας τῆς Χιλῆς καὶ ἡ σύζυγος τοῦ προέδρου τῆς Τρανσβααλικῆς Δημοκρατίας Κρύγερ.

Ἐκ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Γερμανίας πρίγκηψ Χοχενλόε, ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας Κρίσπης, ὁ κόμης Βίσμαρκ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ὁ πρώην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τῆς Γερμανίας δὲ Μίκελ, ὁ περιώνυμος Σίνης πολιτικὸς Λή-χούγκ-τσάγκ, οἱ πρώην πρωθυπουργοὶ τῆς Ἰταλίας Ἰμβριάνης, τῆς Βουλγαρίας Στοΐλωφ καὶ Δημ. Γραίκωφ, ὁ πρώην ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς τῆς ἡγεμονίας ταύτης Ἰβὰν Σλαβεῖκωφ, ὁ πρώην ὑπουργὸς τῆς Ρουμανίας Στολοζάν, ὁ πρώην ἰσπανὸς ὑπουργὸς Γκομᾶζο καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων κυβερνητικῶν κύκλων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ὁ Μέγας βεζύρης Χαλὴλ Ριφαὰτ πασᾶς, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑφυπουργὸς Ἀρτὶν πασᾶς Δαδιάν, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑφυπουργὸς Αχμὲτ Ρεφὴκ πασᾶς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ κτηματολογίου Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶς. Ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου ἐτελεύτησαν ἐν Νουχαΐμ τῆς Ἔσσης ὁ Μιχ. Ὀνοῦ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας ἐν Ἀθήναις, ὁ Ἀλέκο βέης Ἀριστάρχης ἐπιτετραμμένος τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐν Βρυξέλλαις, ὁ κόμης Χάτσφελδ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐν Λονδίνῳ καὶ ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Α. Κυντριώτης.

Ἀπεδήμησαν εἰς Κύριον ἐκ τῶν ἱεραρχῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χαρκόβου τῆς Ρωσίας Ἀμβρόσιος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας Γεράσιμος Δώριζας, ὁ μητροπολίτης Κασσανδρείας Προκόπιος, ὁ μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Κοσμᾶς καὶ ὁ ὁσιώτατος ἱερομόναχος Χρύσανθος ὁ Βατοπεδινός.

Ὁ στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς κόσμος

ἀπώλεσε τὸν ῥῶσον στρατάρχην Γοῦρκον, τὸν στρατηγὸν Γκρᾶ, ἐφευρέτην τοῦ ὁμωνύμου ὅπλου, τὸν ῥῶσον ναύαρχον Χάϊδεν, τὸν ἀντιστράτηγον Β. Σαπουντζάκην, τὸν στρατηγὸν Δημ. Καμπάνην, τὸν ὑποναύαρχον Λάσκαρην, τὸν συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Μ. Βρατσᾶνον, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Βότσαρην καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὀθωμανικῶν στρατιωτικῶν τὸν Τεβφὴκ πασᾶν ὑπασπιστὴν τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου, τὸν Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶν διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τὸν Χασὰν Δζεμὴλ πασᾶν διευθυντὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐργοστασίου.

Ἡ δημοσιογραφία ἐν Ἀνατολῇ ὑπέστη βαρεῖαν ἀπώλειαν ἐν τῷ προσώπῳ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΛΛΗΣ

τοῦ Δημητρίου Βέλλη, ἰδιοκτήτου καὶ διευθυντοῦ τοῦ ***Ταχυδρόμου*** καὶ τοῦ ***Ἀνατολικοῦ Μηνύτορος***, ἐν Εὐρώπῃ δὲ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Στίλμαν ἀνταποκριτοῦ τοῦ λονδινείου ***Χρόνου*** ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀθήναις καὶ τοῦ φιλελληνικωτάτου γάλλου κριτικοῦ καὶ δημοσιογράφου Ἐρρίκου Φουκιέ.

Ἐκ τῶν φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν κύκλων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς κατέλιπον τὸν κόσμον ὁ δουξ τοῦ Βρογλῆ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ἐρρῖκος δὲ Βορνιέ, ὁ διάσημος σουηδὸς ἐξερευνητὴς Νορδενσκιόλδ, ὁ ἕλλην ἐν Παρισίοις ποιητὴς Ἀλ. Παρῴδης, ὁ γηραιὸς καὶ μεγαλοφυὴς συνθέτης Βέρδης, ὁ ὀνομαστὸς γάλλος μελοποιὸς Ὡδράν, ὁ καθηγητὴς τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Τσάρου ζωγράφος Σέλερμαν, ὁ διάσημος βιενναῖος παιδίατρος βαρῶνος Βιδερχόφερ, ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ ὁ γνωστὸς καὶ διάσημος συγγραφεὺς καὶ σατυρικὸς ποιητὴς Ἀνδρέας Λασκαράτος, ὁ ἐπιφανὴς ἐν Ἀθήναις χειρουργὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου Ἰούλιος Γαλβάνης, ὁ καθηγητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου Ι. Πανταζίδης, ὁ Ἀνδρέας Σπαθάρης καθηγητὴς τῆς Μεγ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ὁ Δημ. Μαλλιάδης, δικηγόρος καὶ πρῴην πρόεδρος τοῦ Ἑλλ. Φιλολ. Συλλόγου, ὁ γνωστὸς ἐν Σμύρνῃ ἐκ Σάμου λόγιος Ἐπ. Σταματιάδης, ὁ διακεκριμένος ἐν Κωνστ/πόλει μαιευτὴρ Μιλτιάδης Λογοθέτης καὶ ὁ Ἰωάν. Σουμαρίππας ἐπιστήμων τῆς ὑδραυλικῆς.

Ἐκ τῶν ὁμογενῶν δὲ ἐπιχειρηματιῶν μεγαλεμπόρων καὶ προκρίτων ἀπεβίωσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ Γρηγόριος Κούππας, ὁ Κωνσταντῖνος Σαλβᾶγος, πρόεδρος τῆς Ἑλλ. κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ὁ Παῦλος Στεφάνοβικ Σκυλίτσης, ὁ Ἀνέστης Κωνσταντινίδης διευθυντὴς τῶν ἐν Ἀθήναις ὁμωνύμων τυπογραφείων, ὁ πρῴην δήμαρχος Ἀθηνῶν Π. Κυριακοῦ, ὁ ἐν Λιβόρνῳ τῆς Ἰταλίας Ἐμμ. Ροδοκανάκης, ὁ ἐν Ἐρζερούμ καὶ Τραπεζοῦντι μεγαλέμπορος Γρ. Καπαγιαννίδης, ὁ Κοσμᾶς Πανάρετος, πρῴην βουλευτὴς Κυθήρων, καὶ ὁ μέγας Σακελλάριος Ἰω. Σφήκας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΦΙΛΟΥΣ

Μοναδικὴ εὐκαιρία διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ γραμματοσημοφίλους ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅπως πλουτίσωσι τὴν συλλογήν των ὑπὸ λίαν συμφέροντας ὅρους.

ΑΓΟΡΑ, ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Πλουσία συλλογὴ γραμματοσήμων πάντων τῶν κρατῶν τῆς ὑφηλίου εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

Φύλλα ἀποστέλλονται ἐπ' αἰτήσει πρὸς ἐκλογήν.

Γραμματόσημα ὀθωμανικὰ γίνονται δεκτὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν μετ' ἄλλων ἐπὶ τῇ βάσει τιμολογίου ἰδιαιτέρου, ἀποστελλομένου δωρεὰν καὶ ἐλευθέρου ταχυδρομικῶν τελῶν.

PAQUETS

Φάκελλοι περιλαμβάνοντες γραμματόσημα διάφορα ἐν ἀρίστῃ καταστάσει εἰς τιμὰς ὡρισμένας.

Ὁ ὑπ' ἀρ.	1	περιλαμβάνει	12	γραμ. διάφορα καὶ τιμᾶται			1.—	γρ.
»	2	»	25	»	»	»	2.50	»
»	3	»	50	»	»	»	5.—	»
»	4	»	100	»	»	»	12.50	»
»	5	»	250	»	»	»	25.—	»

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀπόψεις διάφοροι αὐτῆς περὶ τὰς 500.

Ἕκαστον: παρ. 20. — Δέκα διάφορα: γρ. 3. — 100 διάφορα: γρ. 25. καὶ 500 διάφορα: γρ. 140.

Ὁ ἀγοραστὴς ἐπιβαρύνεται πρὸς τούτοις διὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥΣ

CONSTANTINOPLE, Galata Kurekchiler, Chekerdji Han, 7 et 8.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1864

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Μαχμουδιέ, ἀρ. 8, καὶ ὁδὸς Κιουρεκτσιλέρ, ἀρ. 43.

ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΣΕΡ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΥΙΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ **Χαρτοπωλείου Τσαούση**, *ἐπιδιώκουσα τὴν κατάρτισιν πλήρους ἑλληνικοῦ χαρτοπωλείου, δυναμένου ν' ἀνταποκρίνηται κάλλιστα εἰς τὰ γραφικὰ χρειώδη παντὸς ἐμπορευομένου, κατώρθωσε τὴν σύστασιν τοιούτου καὶ εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ὁμογενής, ἀποφεύγων τὰ τραγελαφικά, νὰ εὑρίσκῃ ἐν αὐτῷ:*

Κατάστιχα *μὲ Δοῦναι-Λαβεῖν ἑλληνιστί,* ***Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν, Εὑρετήρια, Βιβλία συναλλαγμάτων, Τὸ ἀπαραίτητον «Καθ' ἡμέραν»*** *κλπ., κλπ., ὅλα ἑλληνιστὶ καὶ εἰς καλλιτέραν μάλιστα τιμήν.*

Καλλιτεχνικὴ ἐκτύπωσις Ἐπικεφαλίδων ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων, Τιμολογίων, Ἐπισκεπτηρίων κλπ., ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτῆς ποιότητος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ

ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ "GRESHAM,,

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΜΙΛΑΝΩι

Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων

«UNIVERSO»

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗΝ

τοῦ «Φάρου της Ανατολης» καὶ τοῦ «Παιδικου Κοσμου»

ΓΡΑΦΕΙΑ: *Ἐν Ἀθήναις, ὁδῷ Ἀριστείδου, ἀρ. 5.*

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: *Ἐν Πειραιεῖ, ὁδῷ Ἡφαίστου ἀριθ. 5.*

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

ΤΟ ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ Κ΄ ΑΙΩΝΟΣ
ἢ
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑ
25 Μαΐου 1901.

Α΄

Μεγάλο θαῦμα! ἐκλογὴ Ἰωακεὶμ τοῦ Τρίτου!
τὸ πρῶτο ποῦ φανέρωσεν ὁ εἰκοστὸς αἰών.
Ἀληθινὴ ἀνάστασι θαμιμένου ἐρημίτου....
Ἐκείνου, ποῦ ἀδέλφωσε καὶ κλῆρον καὶ λαόν.

Γεμᾶτοι ἀπὸ δάκρυα κ' οἱ δυὸ ἀγκαλιασμένοι
σὰν ναυαγοὶ ποῦ σώθηκαν καὶ πάτησαν σ' τὴ γῆ,
λαὸς καὶ κλῆρος ποὔτανε ὡς τώρα χωρισμένοι,
φιλιοῦνται, ἀδελφόνουνται γ' αὐτὴ τὴν ἐκλογή....

Ἡ τρικυμία ἔπαψε· ξαπλώθηκε γαλήνη·
κ' ἕνας ἐχθρὸς δὲν φαίνεται σ' τὴ μέση, πουθενά....
γιατὶ τὸν καπετάνιο τους τὸν γνώριζαν κ' ἐκεῖνοι
καὶ τῶννοιωσαν πῶς θὰ χαθοῦν ἂν δὲν ἐρτῇ ξανά..

Φέτος τὸ Μάη ψέλνανε μ' ἄλλη χαρὰ τ' ἀηδόνια
καὶ γύρω εἰς τὸ σπίτι Του ἐστήσανε φωλιά..
ἀλλάξαν τὸ τραγοῦδί τους ποῦ λέγαν τόσα χρόνια
καὶ κάτι νέο λέγανε εἰς τὴν ἀκρογιαλιά.

Ἕνα ἀηδόνι τοῦ χωριοῦ μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή του,
«Πᾶψε, τῆς λέγει, θλιβερὰ τραγούδια νὰ σκορπᾷς·
θὰ διῇς σὲ λίγο τὴ μορφὴ Ἰωακεὶμ τοῦ Τρίτου!
τοῦ ξακουσμένου σου παιδιοῦ ποῦ τόσῳ ἀγαπᾷς.

Πᾶψε· καὶ ἔλα τὴ χαρὰ καὶ σὺ νὰ τραγουδήσῃς
μὲ ὅλα τὰ Βοσποριανὰ ἀηδόνια π' τὰ ψηλά.
Γιὰ δὲς πῶς λάμπει ἀπὸ φῶς Ἀνατολὴ καὶ Δύσις
κι' ὁ Μάης φεύγων τὶ γλυκὰ γιὰ ἰδές τον ποῦ γελᾷ...»

Ἐσώπασ' ἡ ἀκρογιαλιὰ ἀπὸ τὸ ξαφνικό της!...
μὰ φούσκωσε.... κι' ἀνέβηκε κι' αὐτὴ 'σ τὴν συντροφιά
καὶ ἄλλαξε 'σὰν τὰ πουλιὰ κι' ἐκείνη τὸ σκοπό της
καὶ τώρα ὅλα τραγῳδοῦν ἐκεῖ μιὰ ἐμμορφιά.

Β΄

« Ἔλα, γλυκειὰ ἐλπίδα μας, παρηγοριά μας μόνη·
» ἔλα νὰ χύσῃς 'λίγο φῶς 'στὸ σκότος τὸ βαθύ...
» Μὲ τὸ ἀθῷο χρῶμά Σου ποῦ 'λεύκαναν οἱ χρόνοι
» ἔλα, λευκότης ἅγια εἰς ὅλα νὰ χυθῇ...

« Κατέβα ἀπὸ τὴν κορφὴ τοῦ Ὄρους 'σὰν ἀστέρι
» καὶ ρῖξε τῆς ἀκτῖνές Σου 'σ τὸν Θρόνο τὸν κλεινό.
» πρὶν νάρτῃς ἐφωτίστηκε καὶ σᾶν ἐρτῇς τὸ ξέρει
» πῶς θὲ ν' ἀστράφτῃ ἀπὸ φῶς σᾶν πρῶτα ζωντανό...

« Ἔλα, φωνάζει ὁ λαός, νὰ πιάσῃς τὸ τιμόνι,
» ποῦ θέλει χέρι δυνατὸ σφικτὰ νὰ τὸ κρατῇ·
» ἔλα, τὸ σκάφος τὰ πανιὰ μὲ θάρρος νὰ τ' ἁπλόνῃ
» καὶ ἄφοβα ὠκεανοὺς μ' ἐσὲ νὰ περπατῇ... »

Ὁ Μάης, Πατριάρχη μας, Σὲ ραίνει, μὲ λουλούδια
κ' ἐστόλισε μὲ πράσινη τὸ Βόσπορο στολή·
Τ' ἀηδόνια, ἡ ἀκρογιαλιὰ τονίζουνε τραγούδια
καὶ καρτεράνε τὴ Σεπτὴ νὰ διοῦνε κεφαλή.

Ἡ οἰκουμένη σύσσωμη μὲ πόθο περιμένει
τὸ ἁγιασμένο χέρι Σου 'στὸ Θρόνο ν' ἀσπαστῇ·
θέλει ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τὴν πολυαγαπημένη
καὶ τὴν δικὴ Σου τὴν εὐχὴ ζητεῖ γονατιστή...

Ἄ! τοῦτος, τοῦτος ὁ αἰὼν θἄχῃ πολλὰ νὰ δείξῃ,
ἀφοῦ κρατοῦσε μυστικιὰ μιὰ τέτοια ἐκλογή,
πῶς εἶνε μέγας καὶ καλὸς γιὰ νὰ μᾶς τ' ἀποδείξῃ
Σὲ φέρνει μόλις ἄρχισε 'στὸ δρόμο του νὰ βγῇ...

Ἐγράφη ἐν τῷ Πέραν τὴν νύκτα τῆς 25 πρὸς τὴν 26 Μαΐου 1901.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Σ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

(Ἴδε χρωματιστὰς σελίδας Β΄ καὶ Η΄ μέρους).

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ΄

ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΩΣ

Κύριε Ἐκδότα,

Ὅσῳ πλεῖον προβαίνει τις εἰς τὴν ἡλικίαν, τοσούτῳ μείζονα εὑρίσκει τὴν ὠφέλειαν καὶ τέρψιν ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας φιλολογίας. Τῆς ἐν ὥραις σχολῆς τοιαύτης ἐντρυφήσεώς μου ἀπήχησις ἀτελὴς εἶνε καὶ τὸ παρὸν δοκίμιον παραφράσεως ἑνὸς τῶν χαριεστέρων εἰδυλλίων τοῦ Θεοκρίτου. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι εἰς τοὺς δεινοτέρους καὶ δοκιμωτέρους τῶν τε ἡμετέρων καὶ ξένων ποιητῶν ὑπῆρξεν ἀνέφικτος ἡ ἐπιτυχὴς μεταγλώττισις τῶν εἰδυλλίων τοῦ ἀπαραμίλλου τούτου βουκολικοῦ ποιητοῦ τῆς ἀρχαιότητος, πέποιθα ὅτι τὸ ἐμὸν δοκίμιον, ἔργον ἀνθρώπου περὶ πεζότερα καὶ ἀτερπέστερα κατατρίψαντος τὸν βίον καὶ οὐδὲ πόρρωθεν πρὸς τὸν Ἑλικῶνα προσατενίσαντος, θέλει τύχῃ τῆς ἐπιεικεστέρας τῶν δεξιώσεων καὶ κρίσεων. Διὸ καὶ τὴν ἐν τῷ ἀξιολόγῳ «Φάρῳ τῆς Ἀνατολῆς» δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀποδοτέον εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς τὴν πρόθεσιν ὑπομνήσεως εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων περὶ τὰ τοιαῦτα ἁρμοδιωτέρους, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐν παντὶ ἐκ τῶν ὀθνείων πηγῶν ὑδρεύσεως δύνανται ἐνίοτε νὰ ἀνατρέχωσι καὶ εἰς τὴν πατρικὴν κληρονομίαν καὶ ἐν ταύτῃ ν' ἀνευρίσκωσι στοιχεῖα ἐμπνεύσεως φυσικωτέρας, διαυγεστέρας καὶ γλαφυρωτέρας.

Ἐν Χαλκηδόνι, τῇ 28 Νοεμβρίου 1901.

Ἡσύχιος.

Πρὸς τὴν καλήν μου Μοσχοῦλαν πηγαίνω φαιδρῶς, αἱ δὲ αἶγες
βόσκουν ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος, κι' ὁ Τίτυρος εἶν' ὁδηγός των·
Τίτυρ', ἐμοῦ ποθεινότατε φίλε, τὰς αἰγάς μου βόσκε,
καὶ πρὸς τὴν κρύαν τὴν βρύσιν, ὦ Τίτυρε, ταύτας ὁδήγει,
Πρόσεξε μή σε κτυπήσῃ ὁ τράγος μὲ τὰ κέρατά του.

Χαριτωμένη Μοσχοῦλα! πῶς δέν με καλεῖς τὸν καϋμένον
τὴν κεφαλήν σου προβάλλουσα ἐκ τοῦ σπηλαίου, ὦ φίλη;
δὲν μ' ἀγαπᾷς; μήπως ἄσχημος φαίνομαι ἐκ τοῦ πλησίον;

Ἔπλεξα στέφανον ῥόδων, κισσοῦ καὶ σελίνων εὐόσμων
καὶ τὸν φυλάττω διὰ σέ· ἐὰν ὅμως δὲν θέλῃς, Μοσχοῦλα,
θὰ τὸν πετάξω, ἀφοῦ τὸν μαδήσω εἰς χίλια κομμάτια.

Κρῖμα σ' ἐμέ! τί θὰ κάμω; ὁ ἄθλιος τί θ' ἀπογείνω;
δὲν μὲ ἀκούεις; ἰδοὺ δέκα μῆλα σοὶ φέρω ὡς δῶρον.
Ὄθεν μὲ εἶπες τὰ ἔκοψα· αὔριον ἄλλα θὰ ἔχῃς.

Ἴδε τὴν θλῖψίν μου καὶ εὐσπλαγχνίσου με! εἴθε νὰ ἤμην
μέλισσα εὔμολπος· εἰς τὴν καλύβην νὰ ἔφθανα χαίρων
καὶ τὴν κισσόπλεκτον θύραν ἀνοίγων νὰ ἔμβαινα μέσα.

Τώρα γνωρίζω τὸν ἔρωτα πόσον ἀδάμαστος εἶνε·
Λέαιναν ἄκαρδον ἔχει μητέρα, τὸ δάσος κοιτίδα,
τόσον ἀσπλάχνως ἀφοῦ μὲ παιδεύει καὶ μὲ βασανίζει.

Σὺ ὁποῦ ἔχεις τὸ βλέμμα γλυκὺ καὶ τὰ φρύδια ὡραῖα,
ἔλα, Μοσχοῦλα, κοντά μου ἓν φίλημ᾽ ἀγνὸν νὰ μοὶ δώσῃς.
Εἶνε τὸ φίλημα τέρψις ἀθῴα καρδίας πονούσης.

Ρίπτων τὴν κάπαν σ᾽ τὴν θάλασσαν τὴν κυματοῦσαν θὰ πέσω.
Νὰ ἐκεῖ πέρα, ποῦ ψάρια ἀγρεύει ὁ γέρων γρυπάρης.
Ἴσως, ἐὰν ἀποθάνω, μαλάξω τὴν γνώμην σου, φίλη.

Τὴν παπαροῦναν ἠρώτησα ἂν μ᾽ ἀγαπᾷς, ἂν με θέλῃς,
μ᾽ εἶπε τὸ ὄχι, διότι δὲν ἔκαμε κρότον κανένα
καὶ εἰς τὰς χεῖράς μου ἔμεινε κρύον καὶ ἄσχημον θρύμμα.

Δὲν μὲ ἐγέλασεν ἡ *Ἀθιγγάνα* ἡ γραῖα, ὁπόταν
χθὲς μὲ τὸ κόσκινον εἶδε τὴν τύχην μου καὶ μοὶ προεῖπεν
ὅτι ματαίως τὸν κόπον μου χάνω, ἀγάπην δὲν θαῦρω.

Ἄσπρη καὶ εὔμορφη μίαν ἐγὼ σοῦ φυλάγω κατσίκα
Μοῦ τὴν ἐζήτησεν ἡ μαυρομμάτα τοῦ γείτονος κόρη,
καὶ θὰ τὴν δώσω, ἀφοῦ σὺ δὲν κάμνεις παρὰ νά με παίζῃς.

Ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός μου κινεῖται· καλὸν τὸ σημεῖον!
Κάτω ᾽στὴν πεύκην θὰ πάγω νὰ πέσω καὶ νὰ τραγουδήσω
Ἴσως μὲ ἴδῃ, βεβαίως δὲν εἶνε ἀναίσθητος πέτρα.

Τῆς Ἀταλάντης τὴν χεῖρα ζητήσας ποτὲ Ἱππομάνης
μῆλα κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐκέρδισε δρόμου ἀγῶνα·
ἅμα τὸν εἶδεν ἐκείνη εἰς ἔρωτος φλόγα ἐκάη.

. . . . . .
. . . . . .

Τὴν δὲ καλὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἄδωνις ποίμνια βόσκων
μήπως εἰς τόσην μανίαν ἀγάπης δὲν ἔφερεν ὥστε
καὶ μετὰ θάνατον ἔχει αὐτὸν εἰς τὰ στήθη ἐπάνω;

Εἶν᾽ εὐτυχὴς ὁ αἰώνιον ὕπνον ὑπνῶν Ἐνδυμίων,
ὁ Ἰασίων ἐπίσης ἐπίζηλος, ὅστις ἀπήλαυσε τόσα,
ὅσα ποτὲ δὲν θὰ μάθετε σεῖς οἱ σεμνότυφοι βλᾶκες.

Ἡ κεφαλή μου πονεῖ· δὲν σὲ μέλει; θὰ παύσω νὰ ψάλλω,
ὕπτιος θὰ ξαπλωθῶ κατὰ γῆς, κι᾽ ἂν οἱ λύκοι μὲ φάγουν,
μέλι γλυκὺ ἴσως τοῦτο φανῇ εἰς τὸ στόμα σου, κόρη.

Η ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΔΕΩΝ

Ἐλέχθη, καὶ δικαίως, περὶ τοῦ Μανουὴλ Γεδεὼν ὅτι προσωποποιεῖ τὴν καρτερικὴν καὶ ἀκαταπόνητον τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης φιλοπονίαν, ὅτι παρέσχε συμβολὴν ἀνεκτίμητον εἰς τὴν διευκρίνησιν τῶν σκοτεινῶν τῆς πατρίδος ἱστορίας κατὰ τοὺς μέσους χρόνους σελίδων καὶ ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἴσως μεταξὺ τῶν συγχρόνων τῆς βυζαντιακῆς ἐποχῆς μελετητῶν φέρει ἐπαξίως τοῦ μεσαιωνολόγου τὸν τίτλον.

Ἀπέριττος καὶ ἀφελής, ἰδιόρρυθμος εἰς τὰς ἕξεις καὶ τοὺς τρόπους ζῇ διὰ τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μεσαιωνικὰς μελέτας, εἰς ἃς πρώιμον ἠσθάνθη κλίσιν καὶ ἐνδιαφέρον ἀσβεστον καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀφιέρωσε τριακονταετῆ καρποφορώτατον βίον. Ὁ Μανουὴλ Γεδεὼν εἶνε εὐρυμαθὴς τῶν μέσων χρόνων γνώστης, ἡ ζῶσα καὶ ἀνεξάντλητος ἱστορικὴ πηγὴ τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων τῆς ὑπερχιλιετοῦς ἐκείνης καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐνδόξου ἐποχῆς, προσωπικότης ἐκ τῶν ἐρευνῶν καὶ τῶν συγγραφῶν, δι᾽ ὧν ἐπλούτισε τὴν μεσαιωνολογικὴν βιβλιοθήκην, γνωριμωτάτη εἰς τε τὸν ὁμογενῆ καὶ τὸν ξένον κόσμον τὸν εἰς τὰ βυζαντιακὰ μελετήματα διατρίβοντα. Τὸ τριακονταετὲς καὶ γονιμώτατον ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἔργον του, ἡ βαθεῖα γνῶσις τῶν τυχῶν καὶ τῶν περιπετειῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς καταστάσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῶν μονῶν καὶ τῶν ναῶν τοῦ μεσαιωνικοῦ τῆς Ἀνατολῆς κόσμου ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως περισπούδαστος καὶ συνετέλεσε γενναίως εἰς τὸ ν᾽ ἀναλάμψῃ πολλάκις ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ ἀποδοθῇ ἡ πρέπουσα δικαιοσύνη. Εὐρεῖα μνήμη καὶ κρίσις ἰσχυρά, ἀνένδοτος ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν γεγονότων, μακροχρόνιοι μελέται καὶ τοπογραφικαὶ ἐπὶ τόπου ἔρευναι καὶ ἀκαταμάχητος ἔφεσις εἰς τὰς μεσαιωνικὰς σπουδάς, ὧν πρῶτος παρ᾽ ἡμῖν κατεῖδε τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον προπορευθεὶς κατὰ τοῦτο τῶν εὐρωπαίων συναδέλφων του, ὑφ᾽ ὧν ἐπιμελῶς σήμερον καλλιεργοῦνται αἱ τῆς μεσήλικος ἱστορίας σπουδαί, κατέστησαν τὸν Μανουὴλ Γεδεὼν ἀληθῆ αὐθεντίαν τοῦ πολυμερεστάτου τούτου ἱστορικοῦ καὶ ἀρχαιολογικοῦ κλάδου καὶ εἰδικότητα, ἀναγνωριζομένην οὐ μόνον παρ᾽ ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Εὐρώπῃ νεωτέρων βυζαντιολόγων.

Τοσούτων καὶ τόσῳ καρποφόρων μόχθων ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ διὰ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς τριακονταετηρίδος τῆς ἱστο-

ρικῆς αὐτοῦ δράσεως ἐλογίσθη διὰ τοῦτο ὡς ἐπιβεβλημένη ὑποχρέωσις τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας τῆς Κων/πόλεως, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἀνέπτυξε σπάνιον τῆς φιλολογικῆς ταύτης ἐργασίας ζῆλον.

Ἡ φιλολογικὴ ἑορτή, δι' ἧς ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία καὶ ὁ λόγιος κόσμος καὶ ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τῆς πρωτευούσης ἀπένειμαν τὸν δίκαιον τῆς τιμῆς φόρον εἰς τὸν ὀτρηρὸν ἐξερευνητὴν τῆς βυζαντινῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ πολυγραφώτατον συγγραφέα Μανουὴλ Γεδεών, τελεσθεῖσα τῇ 21 Ὀκτωβρίου, ἀπετέλεσε καὶ αὐτὴ ἓν ἀξιοσημείωτον τῆς ἱστορίας τοῦ πνευματικοῦ βίου τοῦ ἔθνους γεγονὸς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Ἡ φιλολογικὴ αὕτη πανήγυρις οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ δημοσία θαυμασμοῦ ἐκδήλωσις εἰς τὰ πολύπονα, ἀλλὰ καὶ πολύτιμα ἔργα τῆς ἀκαταπονήτου μελέτης τοῦ ἀνδρός. Ἐν μέσῳ τῆς πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοτάτης ὁμηγύρεως τῶν κρατίστων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἱεραρχῶν, τῆς ἑλληνικῆς διπλωματίας, καὶ ξένων ἐπισήμων ἀντιπροσώπων, τῶν ὁμογενῶν λογάδων καὶ παντὸς τοῦ λογίου καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Νικοπόλεως κ. Δωρόθεος κατήρξατο τῆς ἑορτῆς διὰ προσφωνήσεως, δι' ἧς βραχέως, ἀλλ' ἀριστοτεχνικῶς ἐξήρθη καὶ τοῦ αἰσίως εἰς τὰ φιλολογικὰ ἡμῶν ἤθη εἰσαχθέντος σεμνοῦ ἐθίμου τῶν τοιούτων ἑορτῶν ἡ σημασία καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀξία τῆς πολυτίμου ἱστορικῆς δράσεως τοῦ ἑορτάζοντος. Τὸ ἀναγνωσθὲν εἶτα πιττάκιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ', ἐπέστεφε διὰ τῶν σεπτῶν αὐτοῦ εὐλογιῶν καὶ συγχαρητηρίων τὸν ἑορτάζοντα διαπρεπῆ βυζαντιολόγον καὶ ἀνεκοίνου ἅμα ὅτι εἰς ἐπιβράβευσιν τῆς ὑπὲρ τῆς ἱστορίας τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας πόνων του ἀπονέμεται αὐτῷ ἀποφάσει τῶν δύο Διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας σωμάτων ὁ τίτλος Χρονογράφου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ὅμοιον πιττάκιον τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀντιπροσώπου τῆς Α. Μακ. κ. Γερμανοῦ Βασιλάκη καὶ μετὰ χαρᾶς ἠκούσθη ὅτι ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Μανουὴλ Γεδεὼν ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σιὼν τὸ ἀξίωμα ***ἱππότης τοῦ Παναγίου Τάφου*** καὶ ἅμα δωρεῖται αὐτῷ πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπιβράβευσιν τῶν ἐθνωφελῶν πόνων του γνήσιον τιμῆμα τοῦ Παναγίου Ξύλου, ἐφ' οὗ ἐσταυρώθη ὁ Χριστός, ἐντεθησαυρισμένον ἐντὸς σταυροῦ διαχρύσου. Ἀνεγνώσθησαν πρὸς τούτοις συγχαρητήρια γράμματα τῶν παναγιωτάτων πρῴην Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου καὶ Κωνσταντίνου. Ἀλλὰ τὴν ἱστορικὴν δρᾶσιν τοῦ Μανουὴλ Γεδεὼν ἀνέπτυξεν ὁ καθηγητὴς κ. Β. Μυστακίδης, ὁ ῥήτωρ τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Ἐπιστημονικώτατος ἦν ὁ λόγος τοῦ πολυμαθοῦς ἀγορητοῦ παρουσιάσας διὰ γενικῶν, ἀλλὰ ζωηροτάτων γραμμῶν τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τοῦ βυζαντινοῦ κόσμου, τῆς βυζαντινῆς πολιτείας τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν τῆς χιλιετοῦς ἐκείνης ἱστορικῆς περιόδου τοῦ ἔθνους, εἰς ἣν βραδέως, ἀλλὰ πανηγυρικῶς ἀποδίδεται ἡ πρέπουσα δικαιοσύνη ὑπὸ τῆς νεωτέρας κριτικῆς, ἧς τοὺς ἐξοχωτάτους ἀντιπροσώπους παραθέτει ὁ κ. Μυστακίδης μετ' ἀμερολήπτου θαυμασμοῦ ἀποφαινομένους ὑπὲρ τῆς οἰκτρῶς καὶ ἀδίκως διασυρθείσης ἐκείνης ἐποχῆς. Ἐν τῇ μελέτῃ τῆς ἱστορικῆς ταύτης περιόδου, εἰς ἣν μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ἀσχολεῖται ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη, ὁ ἀγορητὴς παρέστησε τὸν ἑορτάζοντα ὡς ἀνιχνευτὴν μεταξὺ τῶν σημερινῶν τοῦ ἔθνους λογίων μοναδικόν, ἐπανειλημμένως καὶ ὀρθῶς ὀνομάσας αὐτὸν μόνον τοῦ ὀνόματος ἄξιον τῆς ἐποχῆς ἡμῶν μεσαιωνοδίφην καὶ ἐξάρας τὴν ἱστορικὴν καὶ συγγραφικὴν δρᾶσιν τοῦ Μανουὴλ Γεδεών.

Εὐφροσύνως συγκινητικὴ ἦτο ἰδίως ἡ σκηνή, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελετῆς ἐνεφανίσθη ἐν μέσῳ τῆς ὁμηγύρεως ἡ συμπαθὴς καὶ ζωηρὰν ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων τούτων συγκίνησιν ἐμφαίνουσα φυσιογνωμία τοῦ Μανουὴλ Γεδεών. Εἰς αὐτὸν προσελθόντα ὁ πανοσιολογιώτατος ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ κύριος Γερμανὸς Βασιλάκης ἀναγνούς ἐπέδωκε μετὰ λαμπρὰν προσφώνησιν τὸ ἱερὸν γράμμα, δι' οὗ ἀνακηρύσσεται ὁ Μανουὴλ Γεδεὼν Ἱππότης τοῦ τάγματος τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἀνήρτησεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν, τὴν φέρουσαν τὸν χρυσοῦν σταυρόν, τὸν ἐγκλείοντα τὸ πολύτιμον καὶ Τίμιον Ξύλον.

Διὰ τῆς ἐπιβλητικῆς ταύτης καὶ σεμνῆς φιλολογικῆς πανηγύρεως ἐτιμήθησαν οἱ τριακονταετεῖς μόχθοι τοῦ φιλοπονωτάτου μεσαιωνοδίφου.

ΕΠΙ ΤΗι ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ

ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Μ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΔΕΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΥ ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ὑπὸ ΧΡ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Ὅλοι σ' εὔχονται νὰ ζήσῃς, φίλτατέ μοι Γεδεών,
καὶ τριπλᾶ, ἀφ' ὅσα χρόνια σέρνει ὁ μακρὸς αἰών·
ἤγουν θέλουν μ' ἄλλα λόγια νά σὲ βάλουν εἰς τὸ ἄλας
νὰ βαστάξῃς, ὅσα χρόνια βάσταξε κι' ὁ Μαθουσάλας·
ἢ σ' ἐσὲ νὰ ἴδουν θέλουν νέον πάλιν γεγονός,
γεροτζίτζικας νὰ γείνῃς, ὅπως καὶ ὁ Τιθωνός,
καὶ σιγὰ-σιγὰ μὲ χρόνια νὰ ζαρώσῃς 'σε κοχλία
καὶ σκουλῆκι, γιὰ νὰ τρώγῃς τὰ Βυζαντινὰ βιβλία!
ἄ! χαμογελᾷς! τὸ βλέπω· βέβαια! τί ὁμιλία!...
ἡ ψυχή σου κ' ἡ χαρά σου τὰ Βυζαντινὰ βιβλία!...
μὴ καὶ τώρα δὲν τὰ τρώγεις καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃς δόντι
κι' ἀπορεῖ ὁ κόσμος ὅλος, πῶς τὸ κατορθοῖς τῷ ὄντι;
Ὅλοι σ' εὔχονται καὶ λέγουν «νὰ μᾶς ζήσῃς νὰ γηράσῃς»
—καὶ τοῦ ***Γεδεὼν*** τὸ ***νέκταρ***[1] μάλιστα ἂν τοὺς κεράσῃς· —
ἤγουν θέλουν νὰ γηράσκῃς, νὰ ζαρόνῃς, νὰ μικραίνῃς
τὸ γιατί αὐτὸ τὸ θέλουν, τὸ νοεῖς, τὸ συμπεραίνεις·
σὲ φθονοῦν καϋμένε φίλε!... ποῦ σὲ βλέπουνε ***μεγάλο!***

1. *Εἷς τῶν κατασκευασιῶν ἡδυπότων ἐπὶ τῇ ἑορτῇ κατεσκεύασεν ἡδύποτον ἐπικληθὲν οὕτω.*

ὑψηλό...— ἀλλὰ 'ς τὰς γνώσεις δηλονότι, ὄχι ἄλλο—.
Ἕνας, πᾶκουσε μιὰ μέρα τὄνομά σου, ***Γεδεών,***
δίχως νὰ σὲ ἴδῃ, ποῖον μικρουλάκι εἶσαι ὄν,
γίγαντα σὲ ἐφαντάσθη, Ἄτλαντα, ὁποῦ βαστάζεις
ὅλας τὰς βιβλιοθήκας καὶ ἱδρῶτα νὰ μὴ στάζῃς.
—Μέγα πρᾶγμα τοῦ ἀνθρώπου βλέπω τὴν φιλοπονίαν!
μέγα κάμει τὄνομά του καὶ τὴν φήμην αἰωνίαν·
κι' ἂς τ' ἀκούσωσιν οἱ νέοι, ὅσοι ἀποφεύγουν κόπους,
ποῖαι πράξεις ἀνυψόνουν καὶ τιμῶσι τοὺς ἀνθρώπους—.
Ἔ!... ὁ Γεδεών, μοὶ λέγει, θἄναι ὑψηλός τις, γίγας!
—Ναί, τοῦ εἶπα... ὅπου πέφτει σ' ἕνα σκούντημα τῆς μυίγας.
— Τί μοῦ λέγεις;...—Τὴν ἀλήθεια!...
-- Δὲν πιστεύω! παραμύθια!...
—Πίστευσέ το!...— Δὲν πιστεύω, μὰ τῆς μάνας μου τὸ γάλα!
—Εἶνε ναί! μικρὸς μὲν δέμας, πλὴν τὰ ἔργα του μεγάλα!
ὁ Τηδεὺς μικρὸς δὲν ἦτο, ἀλλὰ μαχητής; κ' ἐκεῖνος
ὁ δεινὸς Ἰησουΐτης, ὁ πολύτροπος Ροδῖνος;
Ροβεσπιέρ, Βολταίρ, Θιέρσος, Ρισελιὲ καὶ τόσοι ἄλλοι;
εἶνε μὲν μικροὶ 'ς τὸ σῶμα, πλὴν 'ς τὰ ἔργα των μεγάλοι·
καὶ ὁ Γεδεὼν τοιοῦτος· ὅλος πνεῦμα, ὅλος χάρι
χαρτοφάγος, χαρτοφύλαξ καὶ... εὐχὴ Θεοῦ τὸν πάρῃ!
ὅποια Μεσαιῶνος πέτρα, Βυζαντίου κεραμίδι
ξεσηκώσῃ τις, 'ποκάτω κ' ἕνα Γεδεὼν θὰ ἴδῃ,
σᾶν κουλουριασμένο φεϊδι!
ἢ μοναστηριῶν βιβλίον πρὸς μελέτην ἂν γυρίσῃ,
ἀπ' τοῦ Γεδεὼν τὰ χνῶτα καὶ αὐτὸ θὰ τοῦ μυρισῃ.
Εἶνε καὶ στυγνός· ἀλλ' ὅμως ποιὸς τὸν φθάνει σ' τὸ τρεχιό;
φάσμα τῶν τυπογραφείων, στοιχειοθετῶν στοιχειό,
βιβλιοφυλάκων μυῖγα, κώνωψ βιβλιοπωλῶν,
πονητὴς σοφῶν βιβλίων, δωρεὰν πολλὰ πωλῶν.
Τῶν δ' ἱστορικῶν βημάτων οἱ πολλοὶ ἀκροαταὶ
τὴ γλυκειά του τὴ γλωσσίτσα δὲν τὴν χόρτασαν ποτέ!...
καὶ ἂν εἴπῃ τι πειράζων εἶν' εἰς πάντας ἀνεκτὸν
καὶ τὸν ἀκροῶνται πάντες καὶ μὲ στόμα ἀνοικτὸν
σοφὰς γνώσεις μειδιώσας καὶ εὐτράπελον σοφίαν
καὶ καλλίτεχνον ἐν λόγῳ τῶν πραγμάτων ζωγραφίαν.
Δι' αὐτὰ πολλὰς ὁ κόσμος τοῦ ἀπέδωκε τιμὰς
μὲ τὰς γνώσεις του τιμῶντος καὶ τὸ γένος του κ' ἡμᾶς·
τὸν τιμῶσι δὲ δικαίως εὐγενεῖς καὶ οἱ πολλοὶ
κ' ὑπερήφανοι τὸν βλέπουν σᾶν περνᾷ καὶ οἱ τυφλοί!...
Ὅλοι σ' εὔχονται νὰ ζήσῃς, τὴν ζωήν σου νὰ μακραίνῃς,
θέλουν ὅμως, καθὼς εἶπα, νὰ ζαρόνῃς, νὰ μικραίνῃς·
νὰ μικραίνῃς κ' ἐγὼ θέλω· ἀλλ' ὑπ' ἄλλην ἐκδοχήν,

ποῦ νὰ γείνῃ ἄλλο θαῦμα 'ς τὴν δική μας ἐποχήν·
θέλω νὰ γενῇς μικράκι· θέλω νὰ μᾶς ξανανιώσῃς
καὶ τὰς παιδικὰς δυνάμεις μέσα σου νὰ ξανανιώσῃς·
ἤγουν ἤθελα νὰ σκάσουν κάποια ἀνήλικα γερόντια,
ὅταν θὰ σ' ἰδοῦν ν' ἀλλάξῃς καὶ τὰ τρίτα σου τὰ δόντια.
Μὴ ταράττεσαι, ὦ φίλε, μὴν εἰπῇς πῶς σὲ πειράζω·
κ' ἔσο βέβαιος πῶς πάντα σὲ τιμῶ καὶ σὲ θαυμάζω·
μὲ τὰ δόντιά σου τὰ ἔχουν νέοι, ἄνδρες καὶ γερόντια,
πλὴν ἀλλοίμονον ποιὸς πέσῃ εἰς τῆς πέννας σου τὰ 'δόντια!
προτιμότερον νὰ πέσῃ 'ς ἕνα τσουκνιδένιο στρῶμα
ἢ καλὸς ***μεζὲς*** νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ἄδοντόν σου στόμα·
κακὴ μοῖρα τοῦ δυστήνου καὶ ἀνάποδή του ὥρα,
παρατιμονιὰ ἂν τὸν φέρῃ 'ς τῆς σοφίας σου τὴν πρῷρα·
εἰς Βυζαντινὰς μελέτας ἄν τις ξέπεσε κομμάτι,
ὦ! ἄλλοίμονο! ποῦ φύγῃ τ' ἀετένιό σου τὸ 'μμάτι!
δὲν τὸν κρύπτει οὔτε κρύπτη οὔτ' ὑπόγειον ἢ θόλος,
τὸν εὑρίσκεις, ὅπου πάγῃ, τὸν κτυπᾷς ὡς ἔκηβόλος·
ἢ ὡς λάκαινά τις κύων, τὸν ἁρπάζεις, τὸν δαγκάνεις,
τὸν κουτσουμαδᾷς ἀδόντως καὶ τοῦ πεθαμοῦ τὸν κάνεις·
ἢ ἀνακριβῆ ἂν εἴπῃ καὶ νὰ σοῦ γλυστρίσῃ θέλῃ
παίρνεις πίτουρα 'ς τὰ χέρια καὶ δὲν σοῦ γλυστρᾷ τὸ χέλι.
Γεδεών, τὰ κάλαντά σου τὰ ἐμάκρυνα πολὺ
καὶ ἐπίτρεψε νὰ παύσω καὶ ἡ ὥρα τὸ καλεῖ,
δὲν γνωρίζω, ἂν τελείαν σοὔκαμα τὴν ζωγραφίαν
τὰς γραμμὰς τοῦ σώματός σου καὶ τοῦ νοῦ σου τὴν σοφίαν.
Παύω δὲ μ' εὐχὴν μυχίαν πρὸς τὸν Ὕψιστον Θεόν,
πεντηκονταετηρίδα νὰ γιορτάσ' ὁ Γεδεών,
νὰ μᾶς γείνῃ ἄλλος τόσος, νᾶναι πρότυπον ἀνδρείας,
τὴν ποτὲ βιβλιοθήκην νἄχῃ τῆς Ἀλεξανδρείας,
νἄχῃ σαμουρένιες γοῦνες καὶ μεταξωτὸ μαντῆλι,
μέλι, γάλα καὶ σοφίαν νὰ τοῦ στάζῃ τὸ κοντύλι,
σᾶν βροχὴ ἀπὸ τὰ νέφη τὸ χρυσίον νὰ τοῦ τρέχῃ,
ἀλλ' ὁ ἀπὸ πάνω βρέχων 'ς τὲς γιορτές του νὰ μὴ βρέχῃ.[1]
καὶ δοντάκια νὰ μᾶς βγάλῃ ἄσπρα ἄσπρα σὰν τὸ ρύζι
ἀσπροπρόσωπος εἰς ὅλα καὶ... ποτὲ νὰ μὴ ἀσπρίζῃ.

1. *Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς ἔβρεχεν ἀπαύστως.*

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ—Κονιακ Κουρτεση

(Ἴδε χρωματιστὰς σελίδας Β', Γ' καὶ Ζ' μέρους).

ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸ ἀποπνέον ἄρωμα ποιήσεως ρωμαντικῆς εἶνε εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης γνωστὴ μία ἐστεμμένη γυναικὸς κεφαλή, μία μοναδικὴ ἐν τῷ κόσμῳ βασιλὶς κρατοῦσα καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τὰ σκῆπτρα

Ὀνομάζεται Ἐλισάβετ καὶ εἶνε βασίλισσα τῆς Ρουμανίας. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς εὐγενοῦς ταύτης γυναικὸς ὁ στέφανος τῆς φιλολογικῆς δάφνης ἐπισκιάζει τοῦ βασιλικοῦ στέμματος τὴν λάμψιν καὶ ὑπὲρ τὴν ἡγεμονίδα διαπρέπει καὶ θαυμάζεται ἡ τρυφερὰ καὶ ἐμπνευσμένη ποιήτρια, ἡ πνευματώδης καὶ χαριτολόγος συγγραφεύς.

Εἶνε ἀνεκτίμητον τοῦ ρουμανικοῦ θρόνου καὶ τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ ἐγκαλλώπισμα ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ. Διότι παρὰ τὴν ἀρρενωπὴν καὶ σοβαρὰν φυσιογνωμίαν τοῦ βασιλικοῦ αὐτῆς συζύγου, τοῦ σεπτοῦ τῆς χώρας ἐκείνης βασιλέως, ὅστις μετὰ τόσης ἀφοσιώσεως καὶ εὐσταθείας διακυβερνᾷ τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς τύχας, τὸ πλαίσιον τοῦ σεπτοῦ ζεύγους συμπληροῦται ὑπὸ τῆς γλυκείας καὶ μελαγχολικῆς μορφῆς τῆς ἐξόχου γυναικός, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὰ ὑψηλότερα τοῦ λαοῦ της ἰδεώδη καὶ παρέχει τὴν εὐγενεστέραν ὤθησιν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν καλλιτεχνίαν.

Εἰς τὴν διεθνῆ φιλολογικὴν κίνησιν ἡ Κάρμεν Σίλβα κατέχει θέσιν ἐκπρεπῆ καὶ τιμητικωτάτην. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος τοῦ καλάμου καὶ τῆς σκέψεως τιμᾷ καὶ θαυμάζει ἐκείνην, ἥτις ἔγραψε τὰς «Σκέψεις μιᾶς Βασιλίσσης», ἐκείνην, ἥτις τὸ ὀλίγα τῆς δάφνης φύλλα, δι' ὧν περικοσμοῦνται οἱ ποιητικοί της θρίαμβοι, ἔθεσε καὶ δι' ἑαυτὴν καὶ περὶ ἄλλων προκειμένου, ὑπεράνω πάντοτε πάσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ παντὸς βασιλικοῦ ἀξιώματος.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν ἐντύπωσιν, ἣν μοὶ ἐνεποίησεν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ὡραίας καὶ ποιητικωτάτης προπόσεως, διὰ τῆς ὁποίας ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σακελλαρόπουλος ἐχαιρέτισεν ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐθνικοῦ πανδιδακτηρίου τὴν περιώνυμον συγγραφέα καὶ τὴν λατρευτὴν βασίλισσαν, κατὰ τὸ ἀποχαιρετιστήριον ἐν Ἀθήναις εἰς τοὺς ρουμάνους φοιτητὰς γεῦμα· «κἄτι ποιητικὸν καὶ ἰδανικὸν πλανᾶται, ἔλεγεν ὁ Πρύτανις, ὑπεράνω ἡμῶν καὶ ἐνῶ ὑμεῖς ἐκτελεῖτε τὸ προσκύνημά σας ἀνὰ τὸν κόσμον τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ὡραίου, μεταφερόμεθα καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς φαντασίας εἰς τὴν ὡραίαν χώραν σας. Πετῶσιν οἱ λογισμοὶ ἡμῶν μεταξὺ τῶν ὀχθῶν τοῦ κυανοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν τῆς Τρανσυλβανίας Ἄλπεων. Ἡ χώρα ἐκείνη ζωηρὸν κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον μας. Ποθοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τὴν γλῶσσάν σας, τὰς ἐθνικάς σας παραδόσεις, ὅ,τι προσφιλὲς ἔχετε καὶ σεβαστόν. Κατὰ τὸ φανταστικὸν αὐτὸ ταξείδιόν μας διακρίνομεν εἰς τὴν πατρίδα σας μίαν ἐπαγωγὸν ἐξιδανίκευσιν αὐτῆς τῆς Ρουμανίας, μίαν ἐστεμμένην Μοῦσαν, μίαν Νύμφην, τῆς ὁποίας φωτοστέφανος διπλοῦς καταυγάζει τὸ μέτωπον, ὁ τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος, καὶ ὁ τῆς δόξης τῶν γραμμάτων. Ὅ,τι ὑπάρχει ἐκεῖ εὐγενὲς τὸ βλέπομεν ἀντανακλώμενον εἰς τὰ φιλολογικὰ ἔργα τῆς εὐγενοῦς βασιλίδος σας, ἐκείνης ἧς τὸ ὕφος ἀποπνέει ἔξοχον λεπτότητα καὶ ἀβρὰν χάριν, ἡ δὲ καρδία ἐκχύνει μελαγχολίαν γλυκυτάτην. Καταθέτω τὰ σεβάσματα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τοὺς πόδας τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ καὶ προπίνω εἰς ὑγείαν τῆς Κάρμεν Σύλβα».

***

Ὅλην τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ βίου της τὴν εὐδαιμονίαν ἡ ρωμαντικὴ βασιλὶς εἶχεν ἐναποθέσῃ εἰς ἕνα ἔμψυχον θησαυρόν, ὃν τῇ ἐχάρισεν ἡ μετὰ τοῦ πρίγκηπος Καρόλου ἕνωσις αὐτῆς. Εἰς τὸ μικρὸν καὶ ἀγγελόμορφον θυγάτριόν της, τὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν εἶχε συγκεντρώσῃ ὅλην τῆς καρδίας της τὴν στοργὴν καὶ ἐπίφθονον ἐνόμιζε τὴν τόσην εὐτυχίαν της. Ἀλλ' ἀπηνὴς μοῖρα ἐπεφύλασσεν εἰς τὴν βασιλικὴν μητέρα μεγάλην συμφοράν. Τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο κατέρρευσεν αἰφνιδίως καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἀπολέσασα τὸ τέκνον της ἀπώλεσε τὸ πᾶν. Διὰ λυγρῶν ἐλεγειακῶν τόνων ἐθρήνησεν ἡ ποιήτρια τῆς βασιλικῆς μητρὸς τὴν συμφορὰν καὶ ἡ μελαγχολία κατακυριεύσασα τὴν τρυφερὰν ἐκείνην ψυχὴν δὲν τὴν ἐγκατέλιπε πλέον.

«Τίς θὰ μοὶ ἀποδώσῃ, ἔγραφε διὰ στίχων ἀποπνεόντων ἄρρητον ὀδύνης ἔκφρασιν, τίς θὰ μοὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἤχους τῆς μελῳδικῆς φωνῆς σου.. τίς θὰ μοὶ ἀποδώσῃ τὸ θερμὸν καὶ μυροβόλον φίλημά σου ἢ τὸ κρυσταλλῶδες ἅρμά σου! Τίς θὰ μοὶ ἀποδώσῃ τῆς ἀγάπης τοὺς λόγους, τῶν μικκύλων σου ποδῶν τὸ βῆμα τὸ ἐλαφρόν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐπέτας καὶ παντοῦ χαρμονὴν ἐσκόρπιζες! Ὦ! πῶς ἐπέτα τότε μετὰ σοῦ καὶ ἡ καρδία μου!

Τίς θὰ μοὶ ἀποδώσῃ τοὺς πλοκάμους τοὺς χρυσοῦς, τὰ ρόδα τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ μειδίαμά σου τὸ ἀγγελικόν! Ὦ! τέκνον, τέκνον μου! τίς θὰ πραΰνῃ τὴν ὀδύνην μου αὐτήν! τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἡσυχία ἴσως!»

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἡ τραυματισθεῖσα καρδία εὗρε τὴν παραμυθίαν. Λησμονήσασα τὸν κόσμον, φεύγουσα τὸν θόρυβον, ἀπαρνηθεῖσα τὰς τιμὰς καὶ τοῦ θρόνου τὴν δόξαν ἐβυθίσθη εἰς τὰς προσφιλεῖς της μελέτας καὶ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν Μουσῶν. Τὰς ὥρας της κατανέμει ἔκτοτε εἰς τὴν ποίησιν καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν. Διότι ἂν ἡ καρδία της ἐνέκλειεν ὠκεανοὺς στοργῆς διὰ τὸ τέκνον της, ὑπῆρξεν ὅμως καὶ εἶνε οὐχ ἧττον τρυφερὰ καὶ τοῦ λαοῦ της μήτηρ. Λατρεύεται ἐν Ρουμανίᾳ διὰ τὴν ἀφελῆ της ἀγαθότητα, ὅσον ὁ σύζυγος αὐτῆς λατρεύεται διὰ τὴν γενναιότητά του, καὶ αἱ ἔξοχοι τῆς εὐγενοῦς γυναικὸς ἀρεταὶ δὲν συνετέλεσαν ὀλίγον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους τοῦ ρουμανικοῦ. «Ἡ ἐργασία ἡ ἀνένδοτος χορηγεῖ τῆς θλίψεως τὴν λήθην καὶ παραμυθεῖ τὸ ἄλγος μας», λέγει ἡ Κάρμεν Σύλβα ἐν θαυμασίῳ διηγήματι αὐτῆς Ἐκεῖ εἰς τὰ ποιητικὰ ἄλση τοῦ ἀνακτόρου, τὸ ὁποῖον δι' αὐτὴν ἀνήγειρεν ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐν Κοτροτσένῃ ἢ εἰς τὰς μαγευτικὰς δενδροστοιχίας τῆς Σιναΐας ἡ βασίλισσα παραδίδεται ὁλόκληρος εἰς τοὺς ποιητικούς της ρεμβασμοὺς καὶ δέχεται τὰς γνησιωτέρας τῆς φύσεως ἐμπνεύσεις. Προσφιλὲς αὐτῆς ἐνδιαίτημα εἶνε ἡ γωνία τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης φύσεως, ἐκεῖ συγγράφει, στιχουργεῖ ἢ χειρίζεται τὸν χρωστῆρα.

Ἐκεῖ τὸ βασιλικὸν ζεῦγος συγκαλεῖ συχνότατα τὸ ἄνθος τῶν λογίων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Ρουμανίας. Ἡ ἀναστροφὴ δὲ μετὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης ἀποτελεῖ μίαν τῶν εὐγενεστέ-

ρων αὐτοῦ ἀπολαύσεων. Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκείνῃ ἀτμοσφαίρᾳ βασιλεύει φαιδρότης ἀβίαστος καὶ ἀνυπόκριτος, ἡ φορτικὴ τῆς αὐλῆς ἐθιμοτυπία ἐξορίζεται, ὁ βασιλεὺς φιλοξενεῖ μετ' ἀγαθότητος καὶ ἀφελείας τοὺς διαπρεπεῖς του κεκλημένους, ἐνῷ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἀναγινώσκει νέον ἔργον της ἢ στίχους ὑπὸ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας ἐμπνευσθέντας.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἔξοχος γυνή, ἥτις εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ θρόνου συνεδύασε καὶ τὴν αἰγλην τῆς φιλολογικῆς δόξης, ἥτις εἰς τὴν λαμπηδόνα τοῦ βασιλικοῦ ὀνόματος προσέθεσε καὶ τὸ ποιητικὸν γόητρον τῆς Κάρμεν Σύλβα. Καὶ τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ ἐπώνυμον συμβολίζει τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς τῆς ὑπερόχου γυναικός. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος ὑπενθυμίζει τῆς ἁβρᾶς μελῳδίας τὴν περιπάθειαν, τὸ δεύτερον τῶν δασῶν τὴν γνησίαν καὶ ρωμαντικὴν μεγαλοπρέπειαν.

Φ. Δ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

Ο ΠΑΤΗΡ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΥΙΩΝ

(Φυσικὴ καὶ ἀνεπιζήτητος τραγικὴ εἰρωνεία).

Σπουδαῖοι λόγοι οἰκογενειακοί, πρὸ πάντων δὲ ὁ πόθος, ὃν τοσοῦτον ζωηρῶς καὶ θερμῶς ἀπετύπωσεν ὁ ἀθάνατος Ποιητής, ἐμβαλὼν ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἰθακησίου ἄνακτος τὴν γραφικωτάτην ἔκφρασιν, ὅτι ***ποθῶν καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα ἧς γαίης ἰδεῖν θανέειν ἱμείρεται,*** μὲ ὠδήγησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1882 εἰς τὴν γενέτειράν μου πόλιν, μίαν τῶν πρωτευουσῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, μετὰ δεκαπενθήμερον δ' αὐτόθι διαμονήν, μετέβην εἰς τὴν τρίωρον περίπου ἀπέχουσαν καὶ ἐν γραφικωτάτῃ κειμένην θέσει κωμόπολιν Υ. . . . . , γενέθλιον δὲ τῆς ἐμῆς μητρὸς πόλιν.

Τὰς ἡδείας ἀναμνήσεις τὰς ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ποθεινῶν ἐκείνων ἀντικειμένων, παριστάντων διαδοχικῶς εἰς τὴν μνήμην μου ἁπάσας τὰς τερπνὰς ἀναπολήσεις τὰς ἀπὸ τῆς παιδικῆς μέχρι τῆς ὑπερεφηβικῆς ἡλικίας μου, ταύτας τὰς εὐκταίας συγκινήσεις μου θὰ παρέλθω ἐν σιγῇ, διότι ἑτέραν συγκίνησιν σφοδροτέραν καὶ μελαγχολικωτέραν ἐπιφυλάσσω ὑμῖν.

Ἦτο ἡ ἐπαύριον τῆς ἐκεῖσε ἀφίξεώς μου καὶ περὶ δείλην καὶ ἐκαθήμεθα μετὰ φίλου ἰατροῦ ἐντοπίου, ἑταίρου παιδικοῦ καὶ συγκυνηγοῦ ἀγαπητοῦ, γενναίων φρονημάτων ἀνδρός, φέροντος δ' ὑπερηφάνως τὸ ὑπερήφανον καὶ περίπυστον ὄνομα ἑνὸς τῶν ὑψηλῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ὀρέων καὶ δικαίως· ἐκαθήμεθα δὲ ὑπὸ πυκνόφυλλον συκομορέαν ἐν τῇ τετραγώνῳ πλατείᾳ πρὸ καφείου, ἔχοντες ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν προκείμενα τὰ ἐπιτοπίως κατασκευαζόμενα συνήθη ***λουκούμια*** καὶ τὸ γνωστὸν τῆς ὀνομαστῆς ***Βρυσούλας*** διαυγέστατον καὶ ψυχρότατον ὕδωρ. Συνδιελεγόμεθα δὲ περὶ διαφόρων πραγμάτων σχετικῶν πρὸς τὸ παρελθὸν ἡμῶν καὶ δὴ περὶ τοῦ ἐπαγωγοτέρου καὶ ἀγαπητοῦ ἡμῖν ἀντικειμένου, τοῦ κυνηγίου·

γενόμενοι δὲ ἐν τῷ διαλόγῳ ἡμῶν εἰς τὸ περὶ θήρας τῶν αἰγάγρων, ὧν δὲν ἀμοιροῦσιν αἱ βραχώδεις πτυχαὶ τῆς πολυδειράδος Οἴτης, ἀνεμνήσθημεν τῶν ἀγαπητῶν ἐν τῇ κυνηγεσίᾳ ταύτῃ ἑταίρων ἡμῶν, πρὸς οὓς δι' ἀγνοτάτων συνεδεόμεθα συναισθημάτων καὶ—Δὲν σ' ἐρώτησα, ἰατρέ, τί γίνεται ὁ Δημητράκης, ὁ Π. . . ; ἐδῶ εἶνε;—Δὲν πιστεύω νᾶναι δῶ, γιατ' ἔχω 'μέρες νὰ τὸν δῶ· θᾶναι 'σ' τὸ ***Πριόνι***[1], μοὶ ἀπήντησε διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀραιᾶς ἀπαγγελίας, καὶ τοῦ ἐπιτοπίου τόνου, ὃν δὲν ἠθέλησεν, ἢ μᾶλλον δὲν κατώρθωσε, νὰ τροποιήσῃ, καίπερ ζήσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν ἐπιστήμην καλῶς σπουδάσας· καὶ δὴ παρατηρήσεώς ποτε περὶ τούτου γενομένης αὐτῷ—Τί νὰ σ' πῶ, Χαρίδημέ μ', μοὶ ἀπήντησεν, ὅταν 'μιλῶ ἐν ἀνάγκῃ καμμιὰ φορὰ καὶ ἐγὼ σᾶν ἐπιστήμων δὰ κομμάτι ***Ἑλληνικά,*** αἰσθάνομαι τὸ στῆθός μου ***κούφιο,*** καὶ ὅταν 'μιλῶ τὴ γλῶσσα τοῦ τόπου μας καταλαβαίνω τὸ στῆθός μου γεμᾶτο ἀπὸ καρδιὰ καὶ ὅτι τὰ λόγια μ' πιάνουν τόπο. Ξέρω κ' ἐγὼ τί πρᾶμμα εἶνε τοῦτο μὲ μένα; νά, μοῦ φαίνεται πῶς, ἂν δὲ μιλάω τὴν γλῶσσα τ' πατέρα μ' καὶ τς μάνας μου καὶ τοῦ συχωριανοῦ μ', θὰ ξεσυγγενέψω κι' ἀπ' τὸν πατέρα μ' κι' ἀπ' τὴ μάνα μ' κι' ἀπ' τὸν τόπον μ', μόν' ἄφσε με μένα τώρα· 'γὼ μ' αὐτὴν τὴ γλῶσσα θὰ πεθάνω· μόνον ὅταν γράφω, τότε ἡ πέννα μ' δὲ μ' ἀκούει καὶ γράφω κ' ἐγὼ ***περὶ διὰ γραμμάτων!*** . . . — Ποιὸς ξέρει, ἂν θὰ κατεβῇ ἀπὸ 'πάνω ἀπὸ τὸ Πριόνι ὁ Δημητράκης τώρα, ποῦ εἶμαι κ' ἐγὼ ἐδῶ· καὶ πόσο ἤθελα νὰ τὸν 'δῶ, γιατὶ πολὺ τὸν ἐπόνεσα ! . . . — Ποιὸς ξέρει! —Γιατὶ καὶ τὴν ἄλλη τὴ φορά, ποῦ ἤρθα εἶνε τώρα, δὲν ξέρω, τέσσερα, πέντε χρόνια, καὶ πάλι δὲν τὸν ἔσμιξα, καὶ ἤθελα πολὺ νὰ τὸν 'δῶ, δὲν ξέρω, 'γὼ πολὺ τὸν ἀγαπῶ.—Ἀμ' αὐτὸν δὰ ποιὸς δὲν τὸν ἀγαπάει, αὐτὸς εἶνε φκειασμένος νὰ τὸν ἀγαπᾶν.—. . . Τὸν διάλογόν μας διέκοψέ τις ἐλθὼν καὶ ζητῶν ἰατρικάς τινας παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἐξηγήσεις περὶ τῶν ὁρισθέντων ἤδη φαρμάκων ὑπὲρ τῆς ἀσθενούσης συζύγου του, ἤγουν, τὸ λεγόμενον, ***πῶς νὰ τὰ πάρῃ.*** Ὁ προσελθὼν ἦτο γνωστὸς καὶ συνήθης μοι, οὕτως εἰπεῖν, γεωπόνος, ἐν τῇ φυτείᾳ πρὸ πάντων τῶν καπνῶν ἐνασχολούμενος καὶ ἀπὸ τούτων ἀποζῶν. Ἔφερε δὲ ἐπί τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ἐνδυμάτων του τὰ ἴχνη τῆς ἐργώδους ταύτης καὶ νοσηρᾶς ἀληθῶς ἐργασίας, ἄπερ ἀφίνει τὸ λίπος τῆς νικοτιανῆς ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων αὐτήν· μετά τινας δὲ αἰτηθείσας καὶ δοθείσας ἐξηγήσεις[2] — Ἔλα, καθμένε ἰατρέ, κάν' την γλήγουρα καλὰ τὴ γυναῖκά μ', γιὰ τί δὲν ξέρς, μ' κόπκαν τὰ χέρια μ', δὲν ἔχου, ποιὸς νὰ μ' ἁρμαθιάσῃ καπνό, καὶ δὲν προυφταίνου!.. — Ἀδριο θᾶναι καλὰ καὶ μὴ φοβᾶσαι. — Ἀπ' τοῦ στόμα' σ' κὴ 'σ τ' Θειοῦ τ' ἀφτί, γιατρὲ μ'! — Ὅπου βάλη τὸ χέρι του ὁ ἰατρός μας, εἶπον ἐγώ, ὁ ἄρρω-

1. *Ἐργοστάσιον ὑδροπρίονος ἐπὶ τῆς Οἴτης, ἐν ᾧ εἰργάζετο κατὰ τὸ θέρος, μεταφέρων εἰς τὴν κωμόπολιν καὶ ξυλείαν διὰ τῶν ἡμιόνων τα-*

1. *Ἐπόθησα.*

2 *Παρεισάγων ἐν τῷ παρόντι διηγήματι τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα, ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, θὰ παρακαλέσω τοὺς ἀναγνώστας νὰ φανῶσι συγγνώμονες, ὅτι μέλλω νὰ στενοχωρήσω ἴσως αὐτοὺς ἀποτυπῶν ὡς δι' ἐκμαγείου τὴν τραχεῖαν καὶ χαλαρὰν ἅμα γλῶσσαν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ καὶ χάριν τῆς φυσικότητος τοῦ πράγματος καὶ τῶν φιλολόγων ἕνεκα τῶν περὶ τὰ γλωσσικὰ τοῦ λαοῦ ἀσχολουμένων.*

στος μὲ μιᾶς σηκόνεται. — Τότε ὁ Κώστας (τοῦτο ἔφερε τὸ ὄνομα) καὶ ἐκ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς μου καὶ προσεκτικώτερον πρός με βλέμμα ρίψας μὲ ἀνεγνώρισε καὶ ἔκθαμβος καὶ χαίρων ἀνεφώνησε — Βρέ! οὐ Χαρίδημους!... καλῶς μᾶς ὥρισες, κὺρ Χαρίδημε!... καλῶς μᾶς ἦρθες!... ἐπανελάμβανεν ὁ ἀγαθὸς καὶ εἰλικρινὴς χωρικὸς μετ' ἀφελοῦς χαρᾶς· καὶ ἐσκέφθη νὰ μοὶ τείνῃ τὴν χεῖρα εἰς δεξίωσιν... — Καλῶς σᾶς ηὗρα, Κώστα μ', πῶς εἶσαι; — Καλά, κὺρ Χαρίδημέ μ!... μὰ πῶς νὰ σ' δώσου τοὺ χέρ' ποῦ κουλλάει ἀπ' αὐτὸ τοὺ διαβολουδόταν... ποῦ βρουμάου οὖλου καπνό· ἔφχα βιαστικὰ κὴ δὲν πρόφτασα οὔτει κὶ νὰ νιφτοῦ [1] γιατὶ αὐτὲς ἡ γυναῖκες εἶνε τὰ μυαλά της τρύπες λαγῆνες· ὅσα τς εἶπ' οἱ γιατρός, οὖλα τὰ ξέχασαν· κὴ ἅμα ἤρθα 'π' τοὺν καπνό, τρέχα, μ' λέει ἡ μάνα μ', νὰ ρουτήῃς τοὺ γιατρό, πῶς νὰ τοὺς πέρν(ει) τοὺ γιατρικὸ κὴ τοὺ ξειχάσαμει, πῶς μᾶς τούπει». Τρέχου ὅπους εἶμη ἐτσ', κ' εἶμη καθὼς μὲ λέπς, ὁλότελα Λιάπς. — Δὲν πειράζει, Κώστα μ', τῷ ἀπήντησα, τὶ νὰ γείνῃ τὸ θέλει ἡ δουλειά σου. — Φέρε μας δῶ, βρὲ Γεώργου, νὰ κάνωμε τὰ μσαφιρλίκια τ' κὺρ Χαρίδημ!, ἐφώνησε πρὸς τὸν καφεπώλην ἀποστραφείς — Εὐχαριστῶ, Κώστα μ', μὴ πειράζεσαι, νά! ἔχομε 'δῶ ἕνα σωρὸ λουκούμια. — 'Αμ' θὰ πάρς δὰ κι' ἀπὸ μένα, γιὰ δὲ μᾶς καταδέχειση;— Ἐγὼ νὰ μὴ σὲ καταδέχωμαι;.. τί λόγος εἶν' αὐτός, πῶπες.—Ηὗρες δὰ καὶ σύ, ὁ Χαρίδημος καὶ ἀκατάδεκτος· μέσ' σ τὴν πήττα πάτησες δὰ τώρα, κὺρ Κώστα!, εἶπεν ὁ ἰατρὸς ὡσεὶ παρηγορῶν· μὰ ἐπήραμε τώρα ἀπὸ δύο λουκούμια κὶ αὐτὰ τὰ βλογημένα εἶνε πλάκες! [1].... καὶ σοῦ κόβουν οὖλη τὴν ὀρεξι.—Βρὲ μ' εἶνε τοὺ νερὸ τούτου τῆς Βρυσούλας, ποῦ χωνέβ'(ει) πέτρης, προσέθηκεν ὁ Κώστας.— "Οχι δά, ἰατρέ μ'! τὸ παράκανες, ἀπήντησα (θέλων ν' ἀποσοβήσω ἐκ τῆς καρδίας τοῦ πτωχοῦ Κώστα τὴν περὶ ἀκαταδεξίας ὁλεθρίαν καὶ εἰς ἐκεῖνον καὶ εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἰδέαν), δὲν εἶνε δὰ καὶ τόσο μεγάλα τὰ λουκούμια· τὸ πολὺ-πολὺ θὰ ἦναι μεγάλα, σὰν τὰ κομμάτια τῆς κολοκυθόπηττας, ποῦ φκειάνει καμμιὰ φορὰ ὁ Κώστας ἀπὸ 'δῶ διὰ τὸ πανηγῦρι τοῦ Μοναστηριοῦ [2], καὶ ξεχάνει καμμιὰ φορὰ νὰ βάζῃ καὶ ὀλίγο ἁλάτι. . . . .—'Μπώ, μπώ!.... ἀνακράζει καὶ ἀνακαγχάζει ὁ Κώστας εὐχαρίστως, δέκα χρόνια τώρα τώρα πᾶν' κὶ ἀκόμα τὴ θμάτη οὐ κὺρ Χαρίδημους τὴν πήττα τοῦ Μοναστηριοῦ!.. ἀμ τώρα δὰ κατάλαβα πλειὰ πῶς μᾶς θμάοη κὴ μᾶς καταδέχειση. . . . ἦταν δά, ἰατρέ μ', κείν' ἡ πήττα **λύσσα** μο-

1. *Ὁ λαὸς τῶν μερῶν τούτων καὶ ἁπάσης σχεδὸν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τοὺς φθόγγους Ε καὶ Ο, ὁπόταν δὲν τονίζῃ αὐτούς, χαλαροῖ εἰς ΕΙ καὶ ΟΥ, ἐνίοτε δὲ τὸν φθόγγον Ο χαλαροῖ εἰς ΟΥ καὶ τονιζόμενον, ὡς εἰς τὰς συνηθεμένας καταλήξεις του πρώτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος ἑπομένως ἤρθεις ἀντὶ ἤρθες, νιφτοῦ ἀντὶ νιφτῶ (νιφθῶ)· ἀποκοπὰς δὲ καὶ συγκοπὰς καὶ ἐν τέλει καὶ ἐν τῷ μέσῳ λέξεων πολλὰς τῶν φθόγγων Ι καὶ Ε, λ. χ. Χρστάκις ἀντὶ Χρηστάκης, τηρούντων ὅμως τὴν ὑγρότητα τοῦ χ καὶ τοῦ κ· ἐπικρατεῖ δὲ ἐν τοῖς ῥήμασι τὸ ἀσυναίρετον τοῦ Ὁμήρου ἐν τῷ α' καὶ γ' ἑνικῷ προσώπῳ ὡς λ. χ. ἀγαπάω, ἀλλὰ τὸ β' συνῃρημένον ἀγαπᾷς, ἀγαπάει· τὰ δὲ εἰς έω ῥήματα μεταφέρουσιν εἰς τὰ εἰς άω ὡς λ. χ. ἀντὶ κουνέω (κινέω-ῶ) κουνάω, κουνᾷς, κουνάει, ξεκινάω ξεκινᾷς, ξεκινάει.*

1. *Μεγάλα ὡς αἱ πλάκες τοῦ σάπωνος.*

2. *Ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς κωμοπόλεως ἐπὶ γραφικωτάτης θέσεως κεῖται ἀρχαῖον Μοναστήριον ὀνομαζόμενον κοινῶς Μοναστηρ' τς Ἀγάθωνης.*

ναχὴ ἀπ' τ' ἁλάτ', ποῦ δὲ γλωσσάζονται δά! κὴ δὲν εἴχαμε βάλει ἀκόμη εἰς τοὺ στόμα μας, γιατὶ τὴν εἶχει φκειάσ' ἡ μάνα μ' ἀποὺ βραδὶς κὴ τὴν εἶχει βάλει 'σ' τοὺ δισάκκι· πρώτου κομμάτ' ποῦ ἔβγαλα **γιὰ μεζὲ** τὸ 'δωκα τ' κὺρ Χαρίδημ' γιὰ νὰ πιῇ ἕνα κρασὶ κὴ ἀπ' τὴ δική μας τὴ φτωχικὴ **τσίτσα**, κὴ ἅμα ἔβαλει λίγου σ τοὺ στόμα, μοῦπει νὰ τ' δώσουμει, ἂν ἔχουμει, λίγου ἁλατάκι· τί τοὺ θέλεις τ' λέου, θέλει λίγου ἁλάτ', μ' λέει, μ' θὰ ξέχασει, λέου, κ' ἡ μάνα μ' νὰ βάλῃ ἁλάτ'· παίρνου κὴ γὼ λιγάκι, κὴ τρώου, τί νὰ ἰδοῦ!... λύσσα μονατ' κὴ σκάζου 'ς τὰ γέλια ν' ἀκοῦ νὰ σ' λέῃ οὐ Χαρίδημους, καθὼς τὰ λέει δὰ αὐτὸς νόστιμα κι' χωρὶς νὰ γελάῃ· ἀμ' σᾶ νὰ ἤθελε, Κώστα μ', ἕνα σπειράκι ἁλάτι γιὰ νάρθῃ σ' τὸ κηρὰρ [1] του. Κάθε φουρά, γιατρὲ μ', ποῦ θάχουμει πήττα σ' τοὺ σπήτ', τὴ θμάμῃ τὴν πήττα τοῦ Μοναστηριοῦ κὴ τοῦ σπειράκι τάλάτ' τοὺ Χαρίδημ' κὴ οὖλου γελάου.—Καὶ ἐγέλα ὁ ἀφελὴς ἄνθρωπος εὐχαρίστως καὶ ἐλησμόνει καὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς συζύγου καὶ τὴν διὰ ταύτην ὀπισθοδρόμησιν τῆς ἐργασίας του καὶ τὰ ἰατρικά, ὁπότε παυσάμενος νὰ γελᾷ—Μωρ' στάσ' κ' εἶδα τοὺ Δημητράκη κὴ πόσου τοὺν ἤθελα νὰ μ' φέρ' τρία τέσσειρα πάτερα [2], γιὰ νὰ φκιάσου κρειββάτια γιὰ τὰ καπνά· μόν' στάσ' κὴ σᾶ δῶ ἔρχειτη, καὶ ἔβλεπε πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ὅθεν ἤρχετο ὁ Δημητράκης.

— Ποιὸς Δημητράκης; ἠρώτησα μετὰ πόθου.—Νὰ οὐ Δημητράκης οὐ Π . . . —Καὶ ἐφάνη ἐρχόμενος πρὸς τὸ μέρος ἡμῶν ὁ ποθητὸς ἡμῖν ἑταῖρος Δημητράκης, ὃν τοσοῦτον ἐπεπόθει ἡ ψυχή μου! ἤρχετο δὲ φέρων ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου κρεμαμένην τὴν ἐπιτόπιον συνήθη πήραν (τὸν τουρβάν), ἐξ ἧς ἐφαίνετο ὑπερέχον τὸ ἄνω μέρος, ὁ λαιμὸς χιλιοδράμου μελαίνης φιάλης, τῆς **χιλιάρας**, καὶ διηυθύνετο πρὸς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Βαγγέλη πρὸς ἀγορὰν ἐλαίου ἢ οἴνου.—Νά, ποῦ ἐστάθηκες τυχηρός, μοὶ εἶπεν ὁ ἰατρός, καὶ κατέβηκεν ὁ Δημητράκης ἀπὸ τὸ Πριόνι, μὸν μὴ λέτε τίποτα νὰ ἰδοῦμε θὰ τὸν γνωρίσ(η) τὸν Χαρίδημο; Ἐδείξαμεν καὶ οἱ τρεῖς ἀδιαφορίαν καὶ διήρχετο ἤδη πρὸ ἡμῶν γοργῷ καὶ ἐλαφρῷ τῷ βήματι, ὡς συνήθως, ὁ Δημητράκης, ἀνὴρ ἤδη 38—40 ἐτῶν, ὑποπόλιος τοὺς κροτάφους, τὸν μύστακα ὅμως τηρῶν παμμέλανα, μελάγχρους, ὑψηλοῦ μᾶλλον ἀναστήματος, εὐρύστερνος καίπερ λεπτὸς τὰ κάτω ἄκρα, γοργὸς τὰς κινήσεις, οὐδέποτε σχολάζων, ἀκούραστος, σύμμετρος δὲ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου, ὅλως ἑλληνικὴ ἀρχαία προτομή, μετ' εὐθείας ἑνούσης τὴν ῥῖνα μετὰ τοῦ μετώπου, ἡδὺ δὲ μειδιῶν καὶ ἐρρίνως ὀλίγον λαλῶν, ἀξιοπρεπὴς δὲ ἐν τῇ μετριότητι τῶν οἰκονομικῶν μέσων αὐτοῦ καὶ γλυκὺς τοὺς τρόπους καίπερ οὐχὶ ἀπηλλαγμένος καὶ οὗτος τῆς ἐπιχωριαζούσης λεπτῆς εἰρωνείας, δι' ἧς ποιοῦνται τὰς διαχύσεις αὐτῶν ἐν τοῖς καφείοις καὶ ταῖς ἄλλαις ἀναστροφαῖς αὐτῶν, εὐχαρίστως προσφέροντες αὐτὰς καὶ δεχόμενοι ἐν ἀμίλλῃ ἀκάκῳ τίς νὰ φανῇ τοῦ ἄλλου ἐπιτηδειότερος ἐν τῇ εἰρωνείᾳ (εἰς τὰ σμπουρίσματα), ἧτις παρὰ τοῖς πεπαιδευμένοις τούτων ἀποβαίνει χαριτολογία Ὁ Δημητράκης, ἵνα μεταχειρισθῶ τὴν ἐπιτόπιον λέξιν ἦτο **ἰσκηρός**, ἦγουν εἶχε καλὸν **ἴσκιον**, ἀέρα, εὐπαρουσίαστος ἑπομένως, ἄξιος συμπαθείας καὶ ἀγάπης, διότι ὑπάρχησι

1. *Εἰς τὴν ἀναλογίαν του.*

2. *Μακρὰς ἐλατίνας δοκούς.*

καὶ ἄνθρωποι **ἀΐσκιωτοι**, ἀπεχθεῖς. Μὲ ἠγάπα δὲ ὁ Δημητράκης μέχρι λατρείας ἀπολαύων καὶ παρ' ἐμοῦ τῶν αὐτῶν συναισθημάτων. Καὶ μηδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν μου θαυμάσῃ μηδὲ ξένον καὶ ἄτοπον φανῇ αὐτῷ, ὅτι δύο ἄνθρωποι καὶ γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἀγωγῇ πολλῷ ἀλλήλων διαφέροντες συμβαίνει νὰ φαίνωνται ἴσοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐγὼ μὲν νὰ νομίζω, ὅτι ἔχω ἀπέναντι μου ἕνα φοιτητήν, ἐπιστήμονα, ἐκεῖνος δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐμὲ ὡς ἁπλοῦν ἐργάτην. Τίς ἐξισοῖ ἡμᾶς τοὺς ὑπὸ τῆς μοίρας ἐπὶ πολλῷ ἀνίσων κοινωνικῶν βαθμίδων ταχθέντας; τί ἄλλο ἢ ὅπερ μεταξὺ μὲν τῶν ἑτερογενῶν ἔρως καλεῖται ἀκραιφνής, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμογενῶν φιλία εἰλικρινής; ἄλλως δὲ τούτους τοὺς ἀνθρώπους δύναται ν' ἀγαπήσῃ τις ἰσχυρῶς καὶ ἀσφαλῶς ὁ ἐν τῇ κοινωνικῇ τύρβῃ πολλοὺς ἀκάρδους κόλακας ἀπαντήσας, πλείους τοὺς ἐπὶ μόνῳ τῷ ἰδίῳ συμφέροντι θερμὴν φιλίαν καὶ ἀφοσίωσιν ἐπιδεικνυμένους, πλείστους δὲ τοὺς καθ' ἕξιν ἀθλίαν μειδίαμα ἀνούσιον καὶ ἀκούσιον πρὸς ἡμᾶς, ἀφ' ὧν τι πάντοτε ἐλπίζουσιν, ἐπὶ ψευδομένων χειλέων παρουσιάζοντας! ὁ τοσαῦτας καὶ τοιαύτας μορφὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἀπάτης ἐν ταῖς μεγάλαις κοινωνίαις ἀπαντήσας, αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τῶν ὀρέων καὶ μακρὰν τῶν τοιούτων κοινωνιῶν ζῶντας ἀκραιφνῶς καὶ δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δύναται ν' ἀγαπήσῃ, εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀδόλους ἐν τοῖς τρόποις καὶ συναισθήμασιν αὐτῶν δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν καρδίαν του, τοὺς ἄνευ ὀπισθοβουλίας θεραπεύοντας, καὶ οἵτινες τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην των καὶ ἀφοσίωσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ κυνός, τοῦ τύπου τῆς τυφλῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, ζωηρότερον καὶ εἰλικρινέστερον ἐνδείκνυνται. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν ἐκ τῶν τοιούτων ὄντα Δημητράκην ἐπεπόθουν νὰ ἴδω καὶ ἰδὼν ἀφάτου ἀγαλλιάσεως ἐπληρώθην τὴν καρδίαν.

Ὁ Δημητράκης εἶχε νυμφευθῇ πρὸ δεκατετραετίας καὶ σχεδὸν μετὰ τοὺς γάμους αὐτοῦ ἡ οὐδόλως ἢ στιγμὰς μόνον εἶδον αὐτόν, ὥστε ἔκτοτε δὲν ἐλάβομεν καιρὸν νὰ ἴδωμεν καλῶς ἀλλήλους δῆλα δή, τὸ λεγόμενον, **δὲν ἐκαθήσαμεν νὰ τοῦ ποῦμε**· διὸ καὶ ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῶν κατ' αὐτὸν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διετέλουν.

Προύκειτο λοιπὸν νὰ διέλθῃ ὁ Δημητράκης πρὸ ἡμῶν καὶ γενόμενος καθ' ἡμᾶς, ἐχαιρέτισεν ἡμᾶς διὰ τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς χαιρετισμοῦ **γειά σας** (ὑγεία ὑμῖν ἔστω=ὑγιαίνετε), ἰατρὲ μ', μὴ ἀναγνωρίσας με· διότι καὶ ἐμὲ ὁ χρόνος οὐκ ὀλίγον μετέβαλε. Γειά σου Δημητράκη! καλῶς μᾶς ὥρισες ἀπ' τὰ ἔλατα καὶ ταγριόγιδα! — Ἀκούσας τὰ ἀγριόγιδα ὁ Δημητράκης, λέξιν κεχαρισμένην εἰς τὴν ψυχήν του ἐσταμάτησε δύο τρία βήματα πρὸ ἡμῶν καὶ ἠδὺ μειδιάσας,—ἂς ἦστε καλά, ποδρθατει, νὰ τὰ κυνηγήσουμει.—Ἔννοια σου, καὶ τόρα, ποῦ θὰ μᾶς ἔρθῃ καὶ ὁ Χαρίδημος ἀπὸ τὴν Πόλι, θά σὲ πλακώσουμε 'σ τὸ Πριόνι... Καὶ θὰ μᾶς ἔλθ'; ἀπ' τὸ στόμα σ' κὴ 'σ τ' θειοῦ τάφτί!... εἶπε χαίρων ὁ Δημητράκης.—Καί ὁ παριστάμενος ἔτι Κώστας μὴ κρατηθεὶς ἐμειδίασεν, ἐξ οὗ ἐννοήσας ὁ εὐφυὴς Δημητράκης ὅτι **κάτι τρέχει,** ρίψας τὸ ἀέτειον βλέμμα του ἐπ' ἐμέ, εὐθὺς μὲ ἀνεγνώρισε καὶ ἐκ τῆς συγκινήσεως ἐστάθη ἐπί τινας στιγμὰς ἀκίνητος, διότι τὸ τῆς χαρᾶς του συναίσθημα ἀθρόον εἰς τὴν καρδίαν του εἰσρεῦσαν κατέκλυσεν αὐτὴν καὶ ἠδυνάτει αὐτη νὰ πάλλῃ τοὺς ἠδίστους τῆς ἀγαλλιάσεως παλμούς· παρελθούσης δὲ τῆς πρώτης συγκινήσεως, συνελθὼν ἀφῆκε γοργῶς τὴν πήραν μετὰ τῆς φιάλης ἐπί τινος καθίσματος καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας μου ἢ μᾶλλον μὲ ἀνήρπασεν εἰς τὰς θερμοτάτας ἐξ ἀρρήτου ἀγάπης ἀγκάλας του, διότι ἦτο σχεδὸν διπλάσιος ἐμοῦ τό τε σῶμα καὶ τὴν ῥώμην, καὶ πνευστιῶν,—**Καλῶς ὥρισες, Χαρίδημέ μ'!** ἐπανειλημμένως λέγων, ἐκάθησε χαίρων παρ' ἐμοί, δάκρυ εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ ἡδείας συγκινήσεως ἀναπρήσας θωπεύων δὲ στοργικῶς τὴν δεξιάν μου ἐντὸς τῶν τυλωδῶν χειρῶν του,-'Αμ' πότε μᾶς κόπιασες; ἐπανέλαβε, πότε μᾶς ἦρθει, ἰατρέ μου; καὶ πνευστιῶν καὶ τεθορυβημένος ἐκ τῆς συγκινήσεως — Ἄμ' στάσ' ν' ἀφήσω τὸ μπουκάλι σ' τοῦ Βαγγέλη κὴ δὲ σει ξεκουλλάου 'γὼ ἀπόψ'—καὶ ἐσηκώθη—γιὰ τί ποιός ξέρ' ἂν θὰ σει μεταϊδοῦ! ἐγὼ θὰ φύγω ταχιὰ σύνταχα (τὸ πρωί) γιὰ τὸ Πριόνι, νὰ κατειβάσω κάτ' σανίδια πῶχου παραγγελιὰ κὴ ἄργησα νὰ τὰ φέρου κὴ ὅλας· κὴ σὺ μ' φεύγῃς κρυφὰ κὴ γρήγορα κὴ σει χάνου· μόν, στάσ' . . . —καὶ τιναχθεὶς ἔσπευσεν εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Βαγγέλη, ὅπου ἀφῆκε τὴν πήραν μετὰ τῆς φιάλης, ἔστρεψε περὶ ἑαυτὸν ταχὺ ἐταστικὸν βλέμμα καὶ ἰδών τινα ἐκτὸς τοῦ παντοπωλείου ἑστῶτα, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν εἰπὼν ὀλίγας τινὰς λέξεις, νεύσαντα καταφατικῶς διὰ νεύματος δηλοῦντος **μή σε μέλει,** ἐξ οὗ συνεπέρανα, ὅτι θὰ τῷ ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ παντοπωλείου τὴν φιάλην καὶ μεταφέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ταῦτα δέ, καίπερ μακρὰν ἡμῶν εἰς διακοσίων βημάτων ἀπόστασιν τελούμενα ἠκολούθουν διὰ τοῦ βλέμματός μου ἀτενῶς, τοῦ ἰατροῦ ἀσχολουμένου περὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν περὶ τῶν ἰατρικῶν συμβουλῶν του.

Ταῦτα δὲ ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ τελέσας ὁ Δημητράκης ταχὺς ἐπέστρεψε πλησίον μου, φωνάζων ζωηρῶς εἰς τὸν καφεπώλην νὰ μοὶ κάμῃ τὰ **μουσαφιρλίκια,** καὶ ἁρπάσας με ἐκ τῆς χειρός, —νὰ μὴ μᾶς φύῃς πάλι ἔτσ' ἄξαφνα! (μοὶ εἶπεν ἤδέως καὶ παρακλητικῷ τῷ τόνῳ,) νὰ μείνῃς κάμποσες 'μέρες νὰ σεὶ ἰδοῦμει, νὰ σεὶ χορτάσουμει, ν' ἀδειάσου κὴ 'γὼ ἀποὺ κάτ' δλειές, νὰ πᾶμε δὰ μιὰ φορὰ κὴ σὲ κεῖνα τ' ἀγριόγιδα, ποῦ δὲν τὰ κυνηγήσαμει τόσα χρόνια, ἀπ' τότε ποῦ πέθανε οὐ σχουρεμένος οὐ Πετρὰκς, κὴ τὰ φλάου τόρα τόσα χρόνια, νἄρθῃς νὰ τὰ κυνηγήσουμει ἀντάμα κὴ νὰ μ' κάμς ἄλλη μιὰ φουρὰ ἕνα **ντουμπλὲ** ἀγριόγιδα, π' δὲν τὄκανε ὡς τώρα κανένας, δὲ θμάτη κανένας τέτοιου πρᾶμα· τοὺν ξέρς, γιατρέ μ', αὐτὸν τὸν ντουμπλὲ τ' Χαρίδημ'; — Ἄμ' δὲν τὸν ξέρω; τὸν ξέρω καὶ τὸν ἄκουσα καὶ μ' θερίζῃ τὰ σκότια μ' ἀπ' τὴ ζήλια μ', εἶπεν ὁ ἰατρὸς ἀστειευόμενος, ποῦ μᾶς ἦρθε ἕνας **Ζαγκανᾶς** καμπῆσος, νὰ μᾶς βάλῃ τὰ ματογυάλια, μᾶς τοὺς βουνίσιους εἰς τὰ ἀγριόγιδα! . . . . — Ζαγκανᾶς ὁ Χαρίδημους ἰατρέ μ ; κ' ἡ μάνα τ' ἀπὸ ποῦ εἶνε; δὲν εἶνε ἀποὺ 'δῶ;—Καλὲ ἔτσι τὰ λέγει ὁ ἰατρὸς ἀπ' τὴν ἀγάπη του, εἶπον.—Ἄμ' πῶς; δὲ σ' ἀγαπᾶμε θαρρεῖς; μεῖς ἕναν Χαρίδημου ἔχουμει!—Ἂς ἦστε καλά, εἶπον, σᾶς εὐχαριστῶ· καὶ ἐγὼ ἅμα ἀνταμώθηκα μὲ τὸν ἰατρό, οὔλο γιὰ σένα ρώταγα, πῶς εἶσαι, πῶς περνᾷς, πῶς ζῇς. . . .— Ἄμ' ζοῦμει δὰ νὰ μὴ ρημάζ'οὐ τόπους. . . . (καὶ ἀνεστέναξεν ἐκ βάθους ψυχῆς) . . . καλὰ 'μαστε! . . . τί ἔχουμει!— Δόξα νἄχῃ ὁ Θεός, ἂς ποῦμε καὶ τίποτε ἄλλο, εἶπεν ὁ ἰατρός. . . μόν σχωρᾶτέ με νὰ σᾶς ἀφήσω γιὰ λίγη ὥρα, νὰ κάμω μιὰ ἐπίσκεψι σὲ μιὰ γυναῖκα, ποῦ εἶνε

κομμάτι ἀνάποδη στὴν ἀρρώστια της καὶ τώρα θὰ τὴν ἔχουν πασμένη ἡ σφίξες ποῦ δὲ πῆγα 'στὸ μινοῦτο — Νὰ ὑπάγῃς, ἰατρέ μου, τῷ εἶπον, τὴν δουλειά σου. — Ἂν δὲ σὲ ξαναϊδῶ, εἶπεν ὁ ἰατρὸς ὀρθωθείς, ἀπόψε, νὰ ξέρῃς αὔριο πρωὶ θ' ἄρθω σ' τὸ σπίτι ἀπ' τὸ πρωί, νὰ μὴ βγῆς, ἂν δὲν ἔρθω. — Ἄντε, γιατρὲ μ', λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Δημητράκης· ἄντε 'ς τὴ βίζιτα' νὰ στουμπήσῃς κὴ τς δυὸ δραχμοῦλες, κὴ 'γὼ θὰ τοὺν πάου τοὺ Χαρίδημου σ' τοὺ σπίτ' κὴ δὲ θὰ τοὺν ἀφήσου ἀπὸ κοντὰ τ' ἀπόψ', ἂν δὲ μεὶ διώξ'.

Ὁ ἰατρὸς ἀπεμακρύνθη, ὁ Κώστας μᾶς εἶχεν ἤδη ἀφήσῃ, ἡμεῖς δὲ μείναντες ἐπ' ὀλίγον ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ καφείου οἱ δύο μόνοι ἠγέρθημεν καὶ ἐβαδίζομεν βραδεῖ βήματι πρὸς τὰ ἐπάνω τῆς πλατείας — Θὰ τραβήξῃς ἀπ' τὰ τώρα γιὰ τοὺ σπίτ'; μὲ ἠρώτησεν ὁ Δημητράκης. — Ὄχι· μὰ λέγω νὰ περάσω κομμάτι καὶ ἀπὸ τοῦ Θείου. — Ἔ! πᾶμε ὡς ἐκεῖ. — Πολλὰ χρόνια ἔχομε νὰ ἰδωθοῦμε, Δημητράκη, καὶ δὲν ἠξεύρω πῶς περνᾷς, ἔκαμες παιδιά; τί παιδιά; — Πῶς δὲν ἔκαμα; — Πόσα; πολλά; — Ἑφτά, Χαρίδημέ μ', ἑφτά. — Ἀρσενικά; — Οὔλα ἀρσενικά!... καὶ μ' ἐθεώρησε δι' ἐναστικοῦ βλέμματος, ὡς εἰ ἐζήτει νὰ δίδῃ τι. — Γειά σου, παλληκαρᾶ μου!, ἔτσι σὲ θέλω δά!... καὶ ἰδοὺ καιρὸς ἐσυλλογίσθην νὰ δείξω κ' ἐγὼ καὶ ἔργῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην μου — Ξέρεις, τῷ εἶπον, Δημητράκη μ', πόσον σὲ ἀγαπῶ· θέλω νὰ σοῦ κάμω κ' ἐγὼ ἕνα καλό, ποῦ περνᾷ ἀπὸ τὸ χέρι μου· ὡς τόρα δὲν μ' ἀξίωσεν ὁ Θεὸς νὰ σοῦ κάμω τίποτε· ἀλλὰ καὶ πολὺ μακρυὰ εὑρίσκομαι, τόρα τόσα χρόνια... — Καὶ σᾶν τί καλὸ τόρα θέλου 'γὼ νὰ μ' κάνῃς;... — Νὰ θέλω νὰ σοῦ πάρω ἕνα παιδί σου 'ς τὴν Πόλι, νὰ τὸ σπουδάσω, νὰ τελειώσῃ τὸ Γυμνάσιο καὶ ὕστερα πάλι... μεγάλος ὁ Θεός — Δοξασμένος νᾷναι!... — Μὰ νὰ σοῦ πῶ, Δημητράκη! θὰ σοῦ πάρω τὸ καλλίτερο, τὸ ἐξυπνότερο, τὸ λεβεντότερο καὶ τὸ ὁμορφώτερο!... (ὁ Δημητράκης ἐσίγα καὶ ὑπέφαινεν ἐσωτερικὴν ἀγωνίαν τινά). Θὰ στενοχωρῆται εἶπον κατ' ἐμαυτόν, ν' ἀποφασίσῃ τὸν χωρισμὸν τοῦ τέκνου του ἡ ἐξεπλάγη πρὸς τὸ αἰφνίδιον τῆς προτάσεώς μου ἢ ὅτι εὑρίσκει αὐτὴν μείζω ἢ κατὰ τὰς ἐλπίδας του — Δὲν μ' ἀπαντᾷς, Δημητράκη, εἰς αὐτὸ ποῦ σοῦ ζήτησα; εἰς αὐτὸ ποῦ σοῦ εἶπα; τί κάνεις ἔτσι καὶ στέκεσαι βωβός; τί τἄχασες;... — Ἄχ! ναὶ τἄχασα, Χαρίδημέ μ', ἀλήθεια εἶπες, τἄχασα!... — Ἔλα! καὶ μὴ τὸ συλλογίζεσαι καὶ τόσο πολύ, κ' ἐγὼ τ' ἀπεφάσισα νὰ σοῦ πάρω ἕνα παιδί· θὰ στενοχωρηθῇς ὀλίγο εἰς τὴν ἀρχή, μὰ ὕστερα θὰ τὸ συνηθίσῃς... — Κὴ συνηθίζ' λές, ἕνας πατέρας, νὰ τ' φύῃ ἀπὸ μέσα ἀπ τὰ μάτια τ' ἕνα παιδί; μ' ἐρώτησε μετὰ πόνου θερμοῦ... — Συνηθίζει. τί θὰ κάμῃ; μά!... εἶπα, τὸ καλλίτερο, τὸ ... ἀγγελικώτερο· — οὔλα ἀγγέλοι εἶνε τόρα!... — Καὶ σὲ πιστεύω· ἡ μάνα τους θυμᾶμαι ὡμορφη, καὶ ὁ πατέρας των μελαγχροινὸς μὲν ἀλλὰ νόστιμος καὶ λεβέντης... — Τί τς θέλεις καὶ τς δύο τόρα!... εἶπεν, ὅπερ σημαίνει καὶ μετριοφροσύνην. — Ναί! ἄσχημοι εἶστε! εἶπον· καὶ τὰ παιδιὰ συμπεραίνω τί παιδιὰ θἄναι!... γιὰ αὐτὸ ἔχω μεγάλο πόθο νὰ τὰ ἰδῶ. — Κὴ τδόαλες ντὲ καὶ καλὰ νὰ τὰ ἰδῇς, Χαρίδημέ μ'; κὴ θέλεις νὰ διαλέξῃς ἕνα;... πᾶμε τότεινες, πᾶμε!... Πᾶμε, τῷ εἶπον μετὰ χαρᾶς καὶ ἐπανερχόμεθα· καὶ διὰ νὰ γίνηται ὁμιλία καθ' ὁδόν, καὶ πόσων χρονῶν εἶνε τόρα τὰ παιδιά σου; ἠρώτησα; — Πόσων χρονῶν;... οὔλα εἶνε σ' τὴν ἀράδα τδνα κοντὰ σ' τἄλλο! καὶ ἔκαμε λυγμώδη τινὰ γέλωτα βραχύτατον, ὃν δὲν ἠδυνήθην τότε νὰ ἐξηγήσω. Εἴχομεν φθάσῃ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Θείου· ἦτο ἀπών, εἶχε μεταβῇ εἰς τὸν ὀλίγον τι ὑψηλότερον καὶ μακρὰν τῆς οἰκίας του κείμενον κῆπον τῆς παλαιοτέρας οἰκίας, καείσης ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν τοῦ 1848, κειμένης δὲ παρὰ τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Μετέβη, μᾶς εἶπον, ὁ Θεῖος, νὰ κυττάξῃ γιὰ τίποτε σῦκα, χάριν ἐμοῦ. — Τόσο τὸ καλλίτερο, ἀπήντησεν ἀντ' ἐμοῦ ὁ Δημητράκης, γιὰ νὰ πᾶμε κ' ἡμεῖς ἐκεῖ. ... νὰ γλυκαθοῦμει.. νὰ δροσιστῇ ἡ καρδιά μας (καὶ κρύφιος ἀναστεναγμὸς διέφυγε τοῦ στήθους του). Καὶ μὲ ἔσυρε σχεδὸν πρὸς τὰ ἐπάνω, ὡσεὶ σπεύδων, ἐβαδίζομεν δὲ τὴν ἠρέμα ἀνωφερῆ καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τοξοειδῶς ἀνιοῦσαν ὁδόν, ἀπολήγουσαν πρὸ τῆς αὐλαίας θύρας τοῦ ἀνωτέρω ναοῦ, καὶ ἠρώτων περὶ διαφόρων γνωστῶν μας ἐκ παιδικῆς ἡλικίας οἰκιῶν, εἰς ἃ ἀπήντα ὁ Δημητράκης μηχανικῶς σχεδὸν καί πως καὶ ἀσυναρτήτως· τοῦτο δ' ἀπέδιδον ἐγὼ πάντοτε εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ χωρισμοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ τέκνου του εἰς τόσον μακρινὴν χώραν, τὴν Πόλιν, ἐγενόμεθα δὲ βαδίζοντες οὕτω παρὰ τὴν θύραν τοῦ κήπου τοῦ Θείου καὶ προηγηθεὶς ὁ Δημητράκης ἐξηκολούθει πρὸς τὴν θύραν τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ. — Κάτι ἀπὸ 'δῶ τραβᾷς, Δημητράκη; τῷ εἶπον· — Ἔλα ἀπὸ 'δῶ λιγάκι, μοὶ ἀπήντησε κὴ τόρα γυρίζουμει 'στοὺ περιβόλι — καὶ εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ καὶ ἐγὼ τὸν ἠκολούθησα, ἐβάδιζε ταχύτερον, ὥστε μόλις ἠκολούθουν αὐτὸν παρὰ πόδας, καὶ φθάσας πρὸ τοῦ ναοῦ καὶ κατὰ τὸ μέσον τοῦ ὑποστέγου νάρθηκος ἐστάθη καὶ ἔστρεψε πρός με, ἐκάθησε καὶ μηχανικῶς ἔστρεφε *τσιγάρον*· ἐγὼ δ' ὀρθιος ἐποίησα πρὸ τῆς πύλης τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, πρὸ τῆς ὁποίας εὑρεθεὶς πολλὰ τῶν παιδικῶν ἡμερῶν ἀνεπόλησα εἰς τὴν μνήμην, μεθ' ὃ ἐκάθησα καὶ ἐγὼ καὶ τὸ βλέμμα μου προσείλκυσε περίφραγμά τι ἀπέναντι τοῦ νάρθηκος εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ 4—5 μέτρων, περιπεφραγμένον δὲ διὰ παραδόξου τρόπου· ἦσαν περὶ τὸν τετράπλευρον τοῦτον χῶρον ἐμπεπηγμέναι ὡς πάσσαλοι φραγμοῦ κορυφαὶ ἐλατῶν διπήχεων τὸ ὕψος, ἐπιμελῶς ἀφῃρημένων τὸν φλοιόν, φερουσῶν ἐπὶ τῆς ἄκρας κορυφῆς τὸν ὀνομαστὸν τῆς ἐλάτης *σταυρόν*, φέροντα τὸν φλοιόν, ὡς εἶχε φυσικῶς. Ἡ πρώτη στιγμιαία ἐντύπωσίς μου περὶ τοῦ περιφράγματος τούτου ἦτο, ὅτι ὁ νεωκόρος εἶχε περιπεφραγμένον τὸν χῶρον τοῦτον εἰς φυτείαν λαχανικῶν ἢ ἀνθέων. Παρατηρήσας με ὁ Δημητράκης ὅτι τὸ βλέμμα μου ἐστράφη μετὰ περιεργείας ἐπὶ τοῦ ὡς κηπαρίου ἐκληφθέντος τούτου φραγμοῦ. — Τὰ ἐλατάκια αὐτάνα εἶδες, Χαρίδημέ μ', μοὶ εἶπε καὶ θὰ χτύπσει ἡ καρδιά σ'!... σεὶ ξέρου πόσου τ' ἀγαπᾷς!... τὰ καϋμένα!.. ἂμ' δὲ 'ρωτᾷς κὴ 'μένα; — Ναὶ καλά με κατάλαβες, σ' αὐτὰ ἐκτύπησε τὸ μάτι μου. — Ἄχ! κὲ γώ, ὅταν ἔρχουμη 'δῶ κὴ τὰ βλέπου, Χαρίδημέ μ', δὲν ξέρς, πῶς γίνουμαι, χάνου τὸν νοῦ μ', χάνου τὰ λογικά μου!... μόν' ἔλα ἀπὸ 'δῶ νὰ τὰ ἰδούμει ἀποὺ 'σμά! καὶ με ἔσυρε πρὸς τὸν φραγμόν. — Μπά!... μνηματάκια, εἶπον ἐν περιλύπῳ θαυμασμῷ, καὶ οὔλα μικρὰ μικρά! τὰ καϋμένα! κ' ἐγὼ εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου, ἂμα εἶδα αὐτὴ τὴ φραγή, βασιλικὸ καὶ ἄλλα λουλούδια θἄχῃ κονένας φυτεμένα!.. — Ἄχ! κὲ αὐτὰ μοσχοβολᾶνε, καλλίτερα κὴ ἀπὸ

τὸν βασιλικὸ κὴ ἀπ' τὸ μόσκο! (ἔνθους ἤδη ἀρχόμενος νὰ γίνηται). Γιὰ μέ τρησέ 'τα, Χαρίδημέ μ' οὔλα, νὰ ἰδῇς πόσα εἶναι;... Καὶ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ μετρήσας εὗρον ταῦτα ἑπτά· 'Επτὰ δὲν εἶναι; εἶπον.—Ναί, Χαρίδημέ μ', ἑπτὰ εἶναι, σωστὰ κ' 'ς τὴν ἀράδα;.. ἔλα, τόρα Χαρίδημέ μ'!... διάλεξε... κὴ ὁποιο σ' ἀρέσ' πάρ' το 'ς τὴν Πόλι, νὰ τὸ μάθῃς γράμματα!... (καὶ ἔχανε τὰς αἰσθήσεις του γονατίζων ἠρέμα ἔξωθεν τοῦ φραγμοῦ) παρ' τα οὔλα! καὶ ἐσωριάσθη, ὡς καταρρεύσασα στήλη!! μετά τινας δὲ στιγμὰς ἀναισθησίας ἀνελύθη εἰς σπαραξικαρδίους γόους.

Ἤμην πλησίον του καὶ προσεπάθουν ἐν συγκινήσει ἀπεριγράπτῳ ν' ἀνασηκώσω τὸν τλήμονα, τὸν δυσδαίμονα πατέρα **τῶν ἑπτὰ υἱῶν,** ... τῶν ἐν τῷ μνήματι! Καὶ τότε ἠννόησα τὴν τραγικὴν εἰρωνείαν τοῦ διαλόγου ἡμῶν! εἰς ἣν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν μεγίστων δυστυχημάτων τοῦ φίλου μου μοιραίως ἤγαγον τὸν δύστηνον γεννήτορα!... καὶ τότε ἐξήγησα τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων «τἄχασα, Χαρίδημέ μ', τἄχασα!—κἠ συνηθίζ' ἕνας πατέρας νὰ τ' φύῃ ἕνα παιδὶ ἀπὸ μέσ' ἀπ' τὰ μάτια τ';—οὔλα εἶναι 'ς τὴν ἀράδα τὄνα κοντὰ 'ς τἄλλο—οὔλα τόρα γενῆκαν ἀγγελούδια 'ς τὴν ὁμορφιά τους!... τότε καλῶς ἠννόησα διατὶ εἰς τὴν θέαν τῶν μικρῶν ἐλατῶν τοῦ περιφράγματος ἠσθάνετο τὴν ἐνδόμυχον ταραχὴν ὁ ἐντὸς τῶν ἐλατώνων τῆς δασώδους Οἴτης διελθὼν ἅπαντα σχεδὸν τὸν βίον αὐτοῦ!...

'Εσηκώθη, ὡς γέρων ἑβδομηκοντούτης ὁ πτερωτοὺς ἔχων ἔτι τοὺς πόδας! —Ἀχ! δὲν τὸν ἤξευρα αὐτὸν τὸν πικρόν, τὸν φαρμακερὸν πόνον σου, Δημητράκη μου! τῷ εἶπον, καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλω σ' ἐδάγκανα σᾶ φαρμακερὸ φεῖδι, σᾶν ***ἀστρίτης*** μέσ' τὴν καρδιὰ μὲ τὰ λόγια μου, καὶ χωρὶς νὰ νομίθω σ' ἔκαμα νὰ φουσκώσῃ πάλι ὁ πόνος σου!... συχώρα με!...—Ἀχ! ὄχι! ὄχι! Χαρίδημέ μ'!... ὄχι! φουσκωμένη ἦταν ἡ πληγή μ' καὶ σὺ σᾶ καλὸς χειροῦργος ἰατρός, τὴν ἄνοιξεις, τὴν ἔσπασεις καὶ ξειλάφρωσα! Ἄντε τόρα πᾶμε! μοὶ εἶπεν, ἐλαφρῶς ἀναστενάξας ὡς ἀνακουφισθεὶς διὰ τοῦ γόου καὶ τῶν δακρύων, ἄντε τόρα νά σεὶ πάου σ' τοὺ σπίτι σ' γιά τὶ βράδιασε!... Κ' ἐφθάσαμεν ἐκεῖ σιωπηλοὶ καὶ σκυθρωποὶ καὶ δακρύβρεκτοι ὁμφότεροι. — Καλὴ νύχτα, Χαρίδημέ μ'! τόρα τὴν εἶδεις οὖλη τὴν προκοπή μ'!... Καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν οἰκίαν του σκυθρωπὸς καὶ σκοτεινὸς τὴν ψυχήν, ὡς τὸ ἐπελθὸν σκότος.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

Ο ΚΥΡ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΠΟΛΥΛΟΓΟΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΦΕΙΔΙ ΤΟΥ[1]

Μυθολογοῦσιν ὅτι ὁπόταν ἦτο νέος
ὁ Ἡρακλῆς δύο ὄφεις ἐφόνευσε γενναίως.
Ἀλλὰ ὁ μῦθος οὗτος τῶν παλαιῶν αἰώνων
ἐφάνη ὅτι μῦθος δὲν ἦτο ἁπλοῦς μόνον·

1. *Ἐκ τῶν σπανιωτάτων ποιήσεων τοῦ Θεοδώρου Ὀρφανίδου.*

διότι ἕνα φεῖδι χονδρόν, παχύ, μεγάλον,
ἐφόνευσε κι' ὁ ἥρως τῶν ὀρεινῶν Τρικάλων
ὁ μέγας κὺρ Γιαννάκης Πολύλογος κι' εὑρέθη
ν' ἀπαντηθῇ μ' ἐκεῖνο πλησίον εἰς τὸ Ρέθι.

Αὐτὸ τὸ φεῖδι εἶχε κεφάλι 'σὰν τῆς γάτας
καὶ ἔτρωγεν ἐξῆντα τὴν ὥραν διαβάτας.
Εἶχεν αὐτιὰ κατσίκας, οὐρὰν στρουθοκαμήλου,
τὰ μάτια 'σὰν βουβάλου, τὰ δόντια 'σὰν τοῦ σκύλου.
Εἶχε ποδάρια πέντε, κελάδημα γαδάρου,
τοῦ λέοντος τὴν χαίτην, καὶ δυὸ πτερὰ 'σὰν γλάρου!
Καθὼς λοιπὸν τὸ βλέπει, καθὼς τὸ καταφθάνει,
φωνάζει «'Εντροπή σου νὰ φύγῃς, 'Ιωάννη!»
'Ορμᾷ, Θεέ! καὶ μόλις μὲ ράβδον τὸ ἐγγίζει,
ὡς τρυφερὸν ἀγγοῦρι εἰς δύο τὸ χωρίζει.
Λέγουσι δ' ὅτι τότε ἐτρόμαξεν ἡ κτίσις,
λέγουν ὅτ' ἐσκοτίσθη 'Ανατολὴ καὶ Δύσις,
διότι ἥρως ἄλλος τοιοῦτος δὲν εὑρέθη
ποῦ νὰ σκοτώσῃ φεῖδι τοιοῦτον εἰς τὸ Ρέθι!

'Ο μέγας κὺρ Γιαννάκης κοντὰ εἰς ἄλλαις χάραις,
ἔχει κι' αὐτὴν ἀκόμα... δὲν ἀγαπᾷ ἀντάραις·
καὶ διὰ τοῦτο ὅταν βροντᾷ, ἀστράπτῃ, βρέχῃ,
συχνὰ σταυροκοπιέται καὶ ὄψιν νεκροῦ ἔχει.
Λέγουν δὲ πῶς εὑρέθη ὡς ἀπολιθωμένος
μετὰ σεισμὸν τυχαῖον κ' εἰς τὸ βρακὶ βρεγμένος.
Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἀκόμη δὲν εὑρέθη
ἄλλος ποῦ νὰ σκοτώσῃ φεῖδι τρανὸ 'στὸ Ρέθι!

Ἔχει καὶ δυὸ ξυράφια π' ἀναγελοῦν τ' ἀκόνια,
κ' ἐμπρός των μούντζαις νἄχουν τοῦ κόσμου τὰ πριόνια,
ποῦ τὸ νερὸ τὸ κόπτουν, χωρὶς νὰ σᾶς γελάσω,
μὲ τόσην εὐκολίαν ὡσὰν νὰ εἶνε πράσο.
Ἡ τέχνη τοῦ ξυρίζειν μ' ἐκεῖνα ἐγνωρίσθη·
κι' ὁ 'Αβραὰμ κι' ὁ Νῶε μ' αὐτὰ 'πρωτοξυρίσθη
μοῦ τἄδωκε κ' ἐμένα νὰ ξυρισθῶ λιγάκι,
χωρὶς πλὴν νὰ τὰ πιάσω τοῦ εἶπα «κὺρ Γιαννάκη!»
ἀντὶ νὰ ξυρασφίσῃς μ' αὐτὰ τὸν 'Ορφανίδη
καλλίτερα μ' ἐκεῖνα νὰ ἔκοπτες τὸ φεῖδι».

Πλὴν πῶς νὰ λησμονήσω τὸ τηλεσκόπιόν του;
αὐτὸ ὡσὰν τρουμποῦνι τὸ φέρει εἰς τὸ πλευρόν του!
κανεὶς πλὴν ἄν τ' ἐγγίσῃ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ
ἀνέλπιστα εἰς χίλια κομμάτια τὸν σκορπίζει.
Μ' αὐτὸ ὁ Γαλιλαῖος τὰ ἄστρα παρετήρει,
μ' αὐτὸ ἐὰν κυττάξῃς ἀπὸ τὸ παραθύρι,
τὸν γάτον βλέπεις λύκον, τὸν σκύλλον καλιακοῦδα,

τὸν βάτραχον λιοντάρι, τὸν γάδαρον ἀρκοῦδα,
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅλους μὲ δέκα πήχαις μύτη.
Ὁ κόσμος πλὴν ἠξεύρει κι' ἀλάνθαστα κηρύττει
πῶς συνεργείᾳ τούτου ἐφάνη καὶ εὑρέθη
τὸ φεῖδι ποῦ ἀνδρείως ἐσκότωσ' εἰς τὸ Ρέθι.
Πλήν, φίλε Ἰωάννη, πρῶτα ζητῶ συγγνώμην
καὶ ἔπειτα θὰ σ' εἴπω τὴν ταπεινήν μου γνώμην,
γνώμην καλὴν καὶ ὅλως πατριωτικωτάτην,
ἠξεύρων τὴν ψυχήν σου ἀφιλοκερδεστάτην·
σὲ συμβουλεύω, φίλε, χωρὶς ἀργοπορίας
νὰ στείλῃς 'ς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀρχαιολογίας,
ἀφοῦ σφραγῖδας δέκα ἡ χείρ σου καλοβάλῃ
τὰ δύο σου ξυράφια καὶ τὸ τρανό σου κυάλι·
καὶ θὰ χαρῇ ὁ κόσμος ἂν πρὸς αὐτὰ εὑρέθη
καὶ τοῦ φειδιοῦ τὸ δέρμα ποῦ σκότωσες 'ς τὸ Ρέθι.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ἐκ τῆς ἀνεκδότου μελέτης ἡμῶν περὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων Ζακύνθου ἀποσπῶντες τὰ κατωτέρω ἀσμένως παρέχομεν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ περισπουδάστῳ ἡμερολογίῳ ***Φάρῳ τῆς Ἀνατολῆς*** *ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι ποικίλον τοῖς ἀξιοτίμοις συνδρομηταῖς καὶ ἀναγνώσταις αὐτοῦ προσφέρομεν ἀνάγνωσμα.*

Ἄρφα' — θέλω ν' ἀρχινήσω — κόρη μου, νὰ σ' ἀγαπήσω.
Βῆτα, — βέβαια 'ς τὸ λέω — καὶ γιὰ σὲ θρηνῶ καὶ κλαίω.
Γάμμα, — γίνουμαι κομμάτια — γιὰ τὰ δυό σου μαῦρα 'μάτια.
Δέρτα, — δὲν σοῦ φανερόνω — τσῆ καρδούλας μου τὸν πόνο.
Ἔμ, — ψηλό μου κυπαρίσσι — γιὰ δὲν κάνεις δίκαια κρίσι.
Ζῆτα, — ζώνουμαι μὲ 'φείδια — γιὰ τὰ δυό σου μαῦρα 'φρύδια.
Ἦτα, — ἡ ζωή μου ἐχάθη — γιὰ τὸ ἐδικό σου ἰνάτι (πεῖσμα).
Θῆτα, — θέλω νὰ σὲ πάρω — μὲ παπᾶ καὶ μὲ κουμπάρο.
Ἰώτα, — γινουμαι γηοφύρι, — νὰ περνᾷς, χρυσὸ ζαφεῖρι.
Κάπα, — κάνω νὰ περάσω, — νὰ σὲ ἰδῶ καὶ νὰ γελάσω.
Λάμβδα, — λεμονάκι ἀφρᾶτο, — κι' ἀπὸ κῆπο μυρωδᾶτο.
Μή, — παραμερίζῃς τόσο — καὶ μὲ κάμῃς καὶ λιγώσω.
Νῖ, — νέα εἶσαι ὡραιοτάτη — καὶ γιὰ σένα ὁ νοῦς μου ἐχάθη.
Ξῖ, — ξένος εἶμαι· ποῖος μὲ πιάνει — κι' ἂν μὲ πάρῃ τὸ ποτάμι;
Ὄ, — μικρό μου πορτοκάλλι — ποῖος σ' ἐστόλισε μὲ κάλλη;
Πῖ, — πάρε λέω τὸ μαχαῖρι, — μὲ τὸ ἰδικό σου χέρι.
Ρό — δο μου εἶσαι καὶ μυρίζεις — καὶ τοὺς νέους δαιμονίζεις.

Σῖγμα — 'ς τὰ φιλήματά μου ἐπάνω — ὅ,τι ἔχω τὰ ξεκάνω.
Ταῦ — τὸ πουλί μου, τὸ πουλί μου — κακιωμένο εἶνε μαζή μου.
Υ̓͂ — ψηλό μου κυπαρίσσι, — μαρμαρένια κρύα μου βρύσι.
Φῖ — φεύγω πάω καὶ θυμήσου, — κι' ὅ,τι σοῦπα συλλογίσου.
Χί — λια τάλληρα σοῦ δίνω, — μιὰ βραδυὰ μὲ σὲ νὰ μείνω.
Ψῖ — ψάλλω, τραγουδῶ, φωνάζω, — ὅλο ἐσὲ νὰ διασκεδάζω.
Ὦ — ὠμέγα τελειόνει, — ἂς λαλήσῃ κι' ἄλλ' ἀηδόνι.

Ἅγιέ μου Γηώργι 'ς τὰ Γκρεμνὰ
Νὰ μοῦ δανῆστε τὰ κλειδιὰ
νὰ μπῶ 'ς τὸ περιβόλι,
Νὰ κόψω μῆλο κόκκινο,
νὰ πιῶ νερὸ δροσᾶτο,
Νὰ πέσω ν' ἀποκοιμηθῶ
σὲ μία μηλιὰ ἀποκάτω,
Νὰ πέφτουν τ' ἄνθια ἀπάνω μου
τὰ μῆλα 'ς τὴ ποδιά μου
Τὰ κόκκινα γαρούφαλα
τὸ γύρω 'ς τὰ μαλλιά μου.

Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνὸ τὸ 'δῶθε καὶ τὸ 'κεῖθε,
Στὸ 'κεῖθες καταιβάζουνε μιᾶς ὀρφανούλας γάμο,
Μιᾶς ὀρφανῆς, δυσάρφανης ποῦ δὲν ἔχει κανένα
Οὔτ' ἀδελφὸ οὔτ' ἀδελφή, μάνα οὔτε πατέρα.
Χίλιοι βαστοῦν τὴν κούδα τση, τριακόσιοι τὴν ποδιά τση
Κι' ἄλλοι τριακόσιοι δώδεκα τ' ἄλογο-μούλαρά τση,
Κι' ἡ πεθερά τση 'πρόβαλε ἀπ' ὥρηο παραθύρι
—« Ἔφτασε ἡ νυφοῦλά μου 'ποῦναι καλλίτερη μου
Τσῆ νύφης μαγερέψετε μαύρων φειδιῶν κεφάλαις
Τὰ φείδια νᾶναι ἀπὸ βουνό, νᾶναι φαρμακωμένα. »—
Πρῶτο μπουκοῦνι 'πῶφαγε ἡ νύφη 'φαρμακώθη,
Κάνει τὰ χέρια τση σταυρὸ 'ς τὸ πεθερό τση πάει,
—« Μπρὲ πεθερὲ προσωρινέ, νερὸ γιὰ τὴ ψυχή σου. »
—« Νὰ σὲ χαρῶ, νυφοῦλά μου, νερὸ ποῦ δὲν ποτάζω. »
Κάνει τὰ χέρια τση σταυρὸ 'ς τὴ πεθερά τση πάει,
—« Μπρὲ πεθερὰ προσωρινή, νερὸ γιὰ τὴ ψυχή σου. »
—« Νὰ σὲ χαρῶ, νυφοῦλά μου, νερὸ ποῦ δὲν ποτάζω. »
» Μοῦ τσακιστῆκαντὰ σταμνιὰ κι ἡ βρύσες μου ἐστρεφέψαν.
» Καὶ τὰ χρυσᾶ συγγλάρια μου μὲς τὸ πηγάδι ἐπέσαν. »
Κάνει τὰ χέρια τση σταυρὸ 'ς τὸ ταῖρί τση πηγαίνει
— Μπρὲ ταῖρί μου προσωρινό, νερὸ γιὰ τὴ ψυχή σου. »
Χρυσὸ συγγλάρι ἅρπαξε 'ς τὴ βρύσι καταιβαίνει

Κι' ὅσῳ νὰ πάῃ, κι' ὅσῳ νἀρθῇ τὴν ηὗρε πεθαμένη.
Χρυσὸ μαχαῖρι ἔβγαλε ἀπ' ἀργυρὸ φουκάρι
Στὸν οὐρανὸ τὸ 'πέταξε καὶ μοναχός του ἐσφάη,
Χάρου μάνα τὴ νύφη σου, χάρου καὶ τὸν ὑγιό σου,
Ἡ νέα ἔγεινε πλάτανος κι' ἡ νέος κυπαρίσσι.
Κι' ὅταν φυσάῃ, ὁ πλάτανος φιλεῖ τὸ κυπαρίσσι
Κι' ἡ πεθερὰ ἐπρόβαλε ἀπ' ὥρῃο παραιθύρι
— Τήρα τὰ κακοροΐζικα, τὰ ζωντανοθλιμμένα
Ἂν δὲν φιλιοῦνται ζωντανά, φιλιοῦνται πεθαμενα.

Ζάκυνθος, Σεπτέμβριος 1901. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ**

ΙΩΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὰ κατωτέρω δημώδη γνωμικὰ ἐπισταλέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ τέως ἐν Αἰδινίῳ, νῦν δ' Σεβδίκιοϊ αἰδεσιμωτάτου Παπᾶ Μιχαὴλ Μανωλακάκη, Οἰκονόμου.

Ἀ(β)άρετο(ν) παι(δ)ί, χαρὰ σπιδιοῦ.
Ἀκόμη δὲν ἐθώκαμεν, κ' οἱ πετεινοὶ 'κουκκίσαν.
Ἀκόμη δὲν ηὗγεν ἀποῦ τ' αὐγό(ν), καὶ πετᾷ ς' τὸν οὐρανόν.
Ἀκρι(β)ὸς θαρρεῖ κερδεύγει, καὶ τὰ χάνει δὲ ν) τὰ νοιώνει.
Ἄλλα μελετούσαμεν, κι' ἄλλα 'μπρὸς μᾶς ηὔρασιν
Ἄλλα 'ν' τὰ 'μμάδια τοῦ λα(γ)οῦ, κι' ἄλλα 'ν' τῆς λα(γ)ου(δ)ίνας.
Ἀλλοίμονον ἀποῦ πεινᾶ, κ' ἐρπίζει 'ποῦ τὴ'ν) γειτονειά(ν).
Ἀλλοίμονον 'ς τὸν ἀνδρειωμένον, σᾶν τὸν πιάσουν (δ)υὸ σπασμένοι.
Ἄλλοι πεθιμοῦν(ν) τὰ γένεια, κι' ἄλλοι φτυοῦ(ν) καὶ ρίχτουντα.
Ἀλλοὶ τὸ(ν) δέρνουν δέκ' ὀκτὼ καὶ δὲ(ν) τὸ(ν) δέρν' ὁ νοῦς του.
Ἄλλος γαμπρός, κι' ἄλλος πλειὰ 'μπρός.
Ἄλλος 'δρώνει κι' ἀποδρώνει, κι' ἄλλος χαροκοποτρώ(γ)ει.
Ἀλλοῦ ὁ ζευγᾶς, κι' ἀλλοῦ τὰ β)ούδ(δ)ια του.
Ἀλλοῦ κτυποῦν οἱ ποταμοὶ κι ἀλλοῦ κτυποῦ ν) τὰ ρυάκια.
Ἀ(ν) δὲν εὕρῃς τὸ(ν) χειρότερον, δὲν ἐ(ν)θυμᾶσαι τὸ(ν) καλλίτερον.
Ἀ ν) δὲ(ν) ἔχῃς γέρο(ν), δὸς κι' ἀ(γ)όρασε.
Ἂν ἐ(ν)θυμοῦ ν)το τὰ καλά, τὰ β)ούδια δὲ(ν) τὰ 'σφάζαν.
Ἀνέπιασε τὸν ἀ·γ)αθόν, νὰ 'πῇ τὰ μυστικά του.
Ἀποῦ λυπᾶτοι τοῦ κάττη τὸ ψωμί, τρῶν οἱ ποντικοὶ τὰ ροῦχά του.
Βαθειὰ βαθειὰ ξελίσγονε, κι' ἀνάρι' ἀνάρια σπέρ(ν)ε.
Β)άλε τ' ὀκνοῦ φωτίαν νὰ (δ)ῇς βεργολυ(γ)ίσματα.
Β)άστε με, νὰ σὲ β)αστῶ, νὰ περνοῦμε(ν) τὸ(ν) καιρόν.
Βάστα τὴ(ν) καπόττα(ν) σου, θέλ' ἂς βρέξῃ, θέλ' ἂς χιονίσῃ.
Γιὰ 'σὲ τὸ λέ(γ)ω πεθερά, γιὰ νὰ τ' ἀκούῃ ἡ νύφη.

Γιαὐταδά σου κορνοπή, φορεῖς τὸ ξεροσσάμπαλλον.
Γύφτικον 'σπίτι καύγεται, κι' οἱ γύφτοι περιχαίρου,ν)ται.
Γύφτο(ν) κάμνου(ν) βασιλῆᾶ, κἰ' αὐτὸς τὰ ξύλα συντηρᾷ.
Δ)ανείζου καλοπλέρωνε, καὶ πάλιν στρέφε κ' ἔπερνε.
Δὲν εἶνε σταμνοτσάκισμα μόνον 'νε σφιγκαγκάλιασμα.
Δὲν ἐφέξαμεν ἀποῦ τὰ 'μμάτια καὶ φέξωμεν ἀποῦ τὰ φρύ(δ)ια.
Δ)έσε κόμπον, μὴ χάσης ὀτρέαν.
Δ)ὸς τοῦ λωλοῦ νὰ πιῇ, νὰ δ)ῇς τὸ ν) νοῦ(ν) του.
Ἐγιὼ στρα(β)όνω καὶ πουλῶ, καὶ σὺ βλέπε κι' ἀ·γ)όραζε.
Εἰς τοῦτο τὸ στρα(β ό(ν) χωριό ν) δὲν εἶχε(ν) ἄλλο(ν) κ' ἦρτα 'γιώ.
Ἔμαθ' ἀξυπόλυτος, κι' ἐντρέπομαι καλικομένος.
Ἐμπᾶτε σκύλλ' ἀλέστε, κι' ἀλεστικό ν) μὴ δόσετε.
Ἐμεῖς ψωμὶ δὲν ἔχομεν, καὶ 'μεῖς ψωμὶ πουλοῦμεν.
Ἕνα χαλὶ ξεροσυκιά, τοῦ κόρακα ἡ βάρδια.
Ἔχει κι' ὁ ὀβρηὸς σπαθί, κ' εἰς τὸ κροῦσσος θὲ νὰ 'βγῇ.
Ζᾶλον ζᾶλον, 'πᾶς σ' τὴν Μπόλη(ν .
Ζῇ καὶ μεταζώνεται.
Ζωντανὸς ξεχωρισμός, καμὸς καρδιᾶς.
Ἡ ἀλεποῦ 'χεν ἀργαδιὰν κ' ἐκείν' ἐσταχολό(γ)αν.
Ἡ ἀρκαρᾶ τὸ 'γγάστρι της, κρουφό(ν) καμάρι τὸ 'χει.
Ἡ ἀρρωστιὰ κ' ἡ ἀρκοντιά, γνωρίζου,ν)ται 'ποῦ τὰ μακρυά.
Ἡ θάλασσα 'νε γαλανὴ μ' ἀερας τὴ(ν) μαυρίζει.
Ἡ θλίψαις κόβγου(ν) γόνατα καὶ ἡ ἔγνοιαις φέρου(ν) γέρα.
Ἡ καλὴ πέτρα, 'ς τὸ καντοῦνι θὰ πά(γ)η.
Ἡ καλουργιὰ κ' ἡ δ)ιολιά, σπίδια 'θεμέλιωσαν.
Ἡ μαχαιριὰ γιατρεύγεται μ' ἄουρος λό γ)ος ἀπομένει.
Ἡ μεγάλη λακανί(δ)α, β)άλλει καὶ πολλὰ καὶ 'λί·γ)α.
Ἢ μικρὸς μικρὸς πανδρέψου, ἢ μικρὸς καλο(γ)ερέψου.
Ἡ νύχτα δράκοντα γεννᾶ, κι' αὐγὴ Μητροπολίτην.
Ἡ νύχτα κ' ἡ αὐγή, β)ουθᾷ σ' τὴ(ν· μοναχή(ν .
Ἡ πεῖνα τὸν εὐγενικὸν ἀ(δ)ιάντροπο(ν) τὸ(ν) κάμνει.
Ἤρτα(ν) τὰ πετούμενα, νὰ βγάλου(ν) τὰ καθούμενα.
Θαρροῦσιν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ πανη(γ)ῦριν εἶνε.
Θέλ ὁ χρόνος, καὶ φτέουν ἡ μῆνες.
Θέλεις θέριζε καὶ (δ)ένε, θέλεις (δ)ένε καὶ κου(β)άλει.
Κάθε πέρσυ, πλειὸ καλά.
Κλεί(δ)ονε τὸ σπιτάκι(ν) σου, καὶ κλέφτην μὴ φορᾶσαι.
Λο(γ άριαζε τὸ(ν) φίλον σου, πάντα σου νὰ τὸν ἔχῃς.
Ξενοθερίζεις τρα(γ)ουδᾷς, κακὸ(ν· χειμῶνα(ν) θὰ τραβᾷς.
Ὅλ' ἔχου(ν) γιὰ τὸ(ν) μισσε(υ)μὸ(ν) κ' ἡ γρηὰ 'χει γιὰ τὸ θέρος.
Ὁ λωλὸς σφάλλει δράμια κι' ὁ φρόνιμος καντάρια.
Ὅποιος δὲν ἠξεύρει νὰ 'γδάρῃ χαλᾷ τὸ δερμάτι.
Οποιος σκοντάψει τὸ πορνό, ὁλιμερῆς σκοντάβγει.

Ὅπου φτύσ' ὁ κόσμος, ποτάμι κινᾷ.
Ὅσα φέρν' ἡ ὥρα, ὁ χρόνος δὲ(ν) τὰ φέρνει.
Ὅσο(ν) κι' ἂ(ν) παληώσῃ τὸ βλαντί, τοῦ γα(δ)άρου στρατοῦρα(ν) δὲ(ν)
Ὁ ὑστερινὸς μετανοιομός, τίποτε δὲν ἀχρείζει· [τὸ κά(μ)νουν.
Ποῦ μα(γ)ειρεύει ψόματα, περικοινών' ἀνέμους.
Ποῦ κυνη(γ)ᾷ δρὸ λα(γ)ούς, δὲν πιάνει κανένα.
Ποῦ 'χαν τὰ καλὰ τὰ 'χάσαν, κ' ἡ κουτρούλαις τ' ἀπολάψαν.
Σ' τοῦ κουφοῦ τὴ(ν) πόρταν, ὅσο(ν) θέλεις βρόντα.

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

Ἐπλάκωσεν ὁ Αὔγουστος ἡ ἄκρα τοῦ χειμῶνα.
Σάβατον ἄρχκευβγε καὶ μὴ ξετελεύγῃς.
Τετράδην καὶ Παρασκευὴν τὰ νύχια σου μὴ κόβγῃς.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ
ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ὁ ἀναλαμβάνων νὰ πραγματευθῇ, ἔστω καὶ ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα διαχαράττουσιν αἱ σελίδες τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς***, περὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ἔργου θίγει ἓν τῶν σπουδαιοτάτων κοινωνικῶν ζητημάτων, ὅπερ ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν ἐν πάσῃ εὐρύθμῳ καὶ καλῶς συντεταγμένῃ πολιτείᾳ ἀπετέλεσε σοβαρὸν ἀντικείμενον ἐμβριθῶν σκέψεων καὶ συντόνου μελέτης καὶ ἀρχόντων καὶ ἰδιωτῶν καὶ τὸ ὁποῖον διὰ τὴν πρὸς αὐτὸ στενὴν συνάφειαν ποικίλων ἄλλων ζητημάτων ἀπασχολεῖ σήμερον ἐν πάσῃ χώρᾳ τῆς πεπολιτισμένης Ἑσπερίας καὶ πολιτικοὺς καὶ οἰκονομολόγους καὶ ἰατροὺς καὶ παιδαγωγοὺς καὶ ἀρχιτέκτονας καὶ νοσοκόμους καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας. Διότι τὸ ζήτημα τῶν πτωχῶν καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργείας εἶνε τὸ ζήτημα ἐκεῖνο τὸ πολύπλοκον, ἐν ᾧ ζητεῖται ὁ κάλλιστος καὶ τελεσφορώτατος τρόπος τῆς συντεταγμένης καὶ σκοπίμου δημοσίας ἀρωγῆς, ὁ περιλαμβάνων πάντας τοὺς θεσμοὺς καὶ πάντα τὰ μέτρα, δι' ὧν εἶνε δυνατὸν νὰ περισταλῇ ἡ φοβερὰ τῶν κοινωνιῶν μάστιξ, ἡ ἔνδεια, νὰ παρασχεθῶσι δηλονότι τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως, τῆς σωματικῆς θεραπείας, τῆς ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἠθικῆς σωτηρίας τῶν παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας ἀνθρωπίνων πλασμάτων, ὅσα εἴτε διαρκοῦς εἴτε προσωρινῆς χρῄζουσιν ἐπικουρίας, ἥτις ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένη διὰ νόμων μὲν καὶ εἰδικῶν θεσμῶν εἰς τὰς πολιτείας, εἰς δὲ τὰ ἄτομα ὡς ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ὑποχρέωσις. Ἐντεῦθεν ἡ πληθὺς καὶ ἡ ποικιλία τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ μορφωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ αἱ τὴν λειτουργίαν καὶ σκοπιμότητα αὐτῶν κανονίζουσαι διατάξεις καὶ οἱ πολιτειακοὶ θεσμοί, οἵτινες ἔν τε τῇ ἀρχαιότητι καὶ τοῖς μέσοις καὶ νεωτέροις χρόνοις φαίνονται

ἀποτελοῦντες εἰδικὰς τῆς τε νομοθεσίας καὶ τοῦ ἀστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ διατάξεις, ἀνεπτύχθησαν ὅμως ἀπὸ τῆς μεγάλης Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ εἰς ἀληθῆ ἐπιστήμην προήχθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὡς κατωτέρω θέλω ὑποδείξῃ, ὅτι αὐταὶ αἱ νεώταται σήμερον περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν γενικαὶ διατάξεις ἐν ταῖς μᾶλλον πεπολιτισμέναις τῆς Δύσεως ἐπικρατείαις ἐν πολλοῖς ἀπαραλλάκτως ἔχουσι πρὸς τοὺς ἀρχαίους καὶ ἰδίᾳ τοὺς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος θεσμούς, ἀνάγκη ὅμως εἶνε νὰ ὁμολογήσωμεν πρὸς μέγιστον κλέος τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν ὅτι ἡ ἐν ταῖς λεπτομερείαις σοφὴ τῆς ἐφαρμογῆς διοργάνωσις καὶ ἡ ἀδιάλειπτος μελέτη τοῦ κοινωνικοῦ τούτου ζητήματος ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις περιποιεῖ τὴν μεγίστην τῶν τιμῶν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ λαμπρότατον τεκμήριον τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῶν ἠθῶν καὶ τὸν παρήγορον τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ ἀστέρα.

Τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην τῆς λέξεως σημασίαν ἀσκουμένην φιλάνθρωπον ἐνέργειαν εἰς τρεῖς μεγάλας συνήθως διαιροῦσι κατηγορίας. Τουτέστι τὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας διὰ τῶν δημοτικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρχῶν ἀσκουμένην, τὴν ὑπὸ τῶν παντὸς εἴδους ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ ἱδρυμένων καὶ λειτουργουσῶν Ἀδελφοτήτων καὶ Ἑταιρειῶν καὶ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐνεργουμένην, ἥτις ἀσύντακτος οὖσα καὶ ἄστοχος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποβαίνουσα βαίνει ὁσημέραι συγχωνευομένη εἰς τὴν δευτεραν τῶν κατηγοριῶν τούτων, καθόσον πολλοί, ἂν μὴ πάντες οἱ φιλάνθρωποι ἰδιῶται οὔτε τὰ μέσα οὔτε τὸν καιρὸν τῆς ἐξελέγξεως διατιθέντες, θύματα οὐχὶ σπανίως γίγνονται τῆς ἑαυτῶν εὐπιστίας καὶ τῆς πονηρίας τῶν αἰτούντων.

Ὀφείλομεν ν' ἀποδώσωμεν πλῆρες δίκαιον εἰς τοὺς καὶ παρ' ἡμῖν κραυγάζοντας ὅτι ἡ παροχὴ παντοειδῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἐνδεεῖς βλάβης μᾶλλον κοινωνικῆς ἢ ὠφελείας πρόξενος γίγνεται, ὑποθάλπουσα τὴν ὀκνηρίαν, ψυχραίνουσα τὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν ὄρεξιν, αὐξάνουσα τῶν ἐπαιτῶν τὰς ὀχληρὰς καὶ ἀναιδεῖς φάλαγγας, ἐνὶ λόγῳ εἰς ἐκφαυλισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου ἀξιώματος συντελοῦσα. Πάντα ταῦτά εἰσιν ἀλήθειαι ἀναμφίλεκτοι καὶ ὑπὸ τῆς πείρας κυρωθεῖσαι. Ἀπατῶνται ὅμως ἀπάτην δεινήν, ἀπάτην ἔνοχον οἱ φρονοῦντες ὅτι τούτων ἕνεκα πᾶσα ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν μέριμνα ἀποβαίνει ἄσκοπος καὶ ματαία, ὅτι δὲ ἑπομένως καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ φιλοπτώχων σωματείων ἡ ὕπαρξις καὶ λειτουργία ἐπιτείνει ἀντὶ νὰ περιστείλῃ τὸ κακόν. Φαντάζονται ἄρά γε τόσον ἀφελῶς οἱ τοιαῦτα φρονοῦντες ὅτι τοιοῦτοι καὶ τοσοῦτοι ἐν πεφωτισμέναις καὶ κατὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀκμὴν ἀνθούσαις κοινωνιαις τῆς Εὐρώπης, ἐν Παρισίοις, ἐν Λονδίνῳ, ἐν Βερολίνῳ, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ σοφοὶ καὶ διαπρεπεῖς ἄνδρες, ἡγεμόνες καὶ ἱεράρχαι, βασίλισσαι καὶ δούκισσαι, πολιτικοὶ καὶ ἐπιστήμονες, τραπεζῖται καὶ βιομήχανοι πολυτάλαντοι, ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι ἐκλεκτὸν καὶ σεμνὸν ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσιν αἱ κοινωνίαι αὗται μετὰ τοσούτου ζήλου καὶ τηλικούτων θυσιῶν τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων ἔργων καὶ παντὶ σθένει τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν ὑποστηρίζουσι πλανώμενοι

περὶ τῆς ἀξίας καὶ χρησιμότητος αὐτῶν ἢ ἐκ προθέσεως τὴν κοινωνίαν ἐπιχειροῦντες ν' ἀδικήσωσι; Θὰ κατετρίβετο ἀρά γε περὶ τὴν εὑρεῖαν ταύτην καὶ πολυσύνθετον, ἀλλὰ καὶ συντεταγμένην τῶν κοινωνιῶν τούτων φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν τοσαύτη δραστηριότης, θὰ ἐσκορπίζετο εἰς δεκάδας ἑκατομμυρίων ὁ χρυσός, θὰ κατηναλίσκετο τοσαύτη ἐν τῷ τύπῳ καὶ ταῖς ἀγορεύσεσι σοφὴ εὐγλωττία, ἂν μὴ ἡ ἀνάγκη τῶν φιλανθρωπικῶν πάσης κατηγορίας ἱδρυμάτων ἀνεγνωρίζετο ὡς ἐπιτακτικὴ καὶ ἀναπόφευκτος διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς κοινωνικῆς εὐεξίας; Μαρτύριον τῆς σαφοῦς καὶ ρητῆς ταύτης ἀναγνωρίσεως εἶνε τὰ συγκαλούμενα ἑκάστοτε ὑπὲρ τῶν πτωχῶν συνέδρια, ἐν τοῖς ψηφίσμασι τῶν ὁποίων ὡς πρῶτος ὅρος ἀναγράφεται ἡ ἐπίσημος δήλωσις ὅτι ἐπιβεβλημένη ἐστὶν ἀνάγκη ἡ ὑπὸ τῶν δήμων τοῦ κράτους παροχὴ τῶν ἀναγκαίων τοῖς ἀπόροις βοηθημάτων καὶ τὸ οὐχὶ ὀλιγωτέρας προσοχῆς ἄξιον ὅτι ἐνθαρρύνσεως καὶ ὑποστηρίξεως χρῄζουσιν τὰ ἐν τῷ κράτει φιλόπτωχα σωματεῖα. Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν πληθὺν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων σωματείων, παρὰ τὴν γενναίαν τῶν προϋπολογισμῶν χορηγίαν καὶ τῶν πολυταλάντων ἰδιωτῶν τὰς γενναίας δωρεὰς παρετηρήθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὅτι ἀληθῶς τὸ εὐρὺ καὶ πολυσύνθετον τῆς φιλανθρωπίας ἔργον ἀνεκούφιζε μὲν καὶ ἔσῳζε πληθὺν ἀνθρωπίνων πλασμάτων, ἀλλὰ ἡ πληγὴ τῆς ἐνδείας καὶ τῆς ἐπαιτείας οὐ μόνον δὲν περιεστέλλετο, ἀλλὰ καὶ ἐπετείνετο καὶ ἀπειλητικωτέρας λαμβάνουσα διαστάσεις παρήγαγε τὴν κοινωνικὴν ἐκείνην νόσον, ἥτις ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς μεγαλοπόλεσι εἶνε γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα pauperisme ἐκ τοῦ λατινικοῦ pauper=πτωχός. Μέγα δὲ τότε τοὺς σοφωτάτους τῶν κοινωνιολόγων καὶ φιλανθρώπων ἀπασχολῆσαν ζήτημα ἀνεφύη, ἂν αἱ διατάξεις καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῆς χορηγίας τῶν παντοειδῶν ἐλεῶν καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν μέτρων εἰσὶ σκόπιμοι καὶ τελεσφόροι ἢ τοὐναντίον τὸ ἐλαττωματικὸν αὐτῶν παρέχει τροφὴν εἰς τὴν γένεσιν τοῦ προμνησθέντος κακοῦ. Καὶ μετὰ μακρὰς καὶ δυσχερεῖς ἐρεύνας καὶ μελέτας ἀπεδειχθη διὰ τῆς στατιστικῆς ὅτι ὁ δεύτερος οὗτος λόγος καθίστη ὑπὸ μερικήν τινα ἔποψιν, οὐσιώδη ὅμως τὸ εὐαγγελικώτατον τῶν ἔργων ἐπιζήμιον ταῖς κοινωνίαις. Ἀναφέρω ἓν μόνον παράδειγμα χαρακτηριστικώτατον τῆς ὄψεως ταύτης τοῦ ζητήματος. Κατά τινα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ λοιμόν, ὅτε τὰς κατωτέρας κοινωνικὰς τάξεις φοβερὰ ἐμάστιζεν ἔνδεια, αἵ τε ἀρχαὶ καὶ αἱ πολυάριθμοι τῆς πόλεως φιλανθρωπικαὶ Ἑταιρεῖαι εὑρύτατον εἶχον ἐνεργείας στάδιον καὶ δαψιλῶς ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους διένεμον εἰς τοὺς πεινῶντας καὶ γυμνητεύοντας καὶ νοσοῦντας παντοειδῆ βοηθήματα. Καὶ ὅταν μετὰ τὴν κατεύνασιν τῆς νόσου αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ πόρους συντηρήσεως δημιουργοῦσαι ἠθέλησαν ἐπὶ ἁδρᾷ ἀμοιβῇ νὰ χρησιμοποιήσωσιν ἐργατικὰς χεῖρας εἰς ὁδῶν ἐπιστρώσεις καὶ κτιρίων οἰκοδομάς, οἱ ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους δωρεὰν σιτιζόμενοι τοσοῦτον εἶχον ἀποβάλῃ τὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν ὄρεξιν, ὥστε οὐδεὶς ἐδέχετο τὴν πρότασιν. Φιλάνθρωπος δέ τις κυρία ἱδρύσασα πρακτορεῖον πρὸς σύστασιν καὶ τοποθέτησιν ὑπηρετριῶν ἔπαθε τὰ αὐτά, διότι οὐδεμία ἐδέχετο τὰς προτεινο-

μένας θέσεις καίτοι προσεφέρετο μισθὸς μηνιαῖος ἀνώτερος τῶν 70 φράγκων. Ὁ ἐκφαυλισμός, ὃν παριστάνει τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐπιτρέπει νὰ ἐννοήσωμεν τὸ εἶδος καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ pauperisme, ὅστις ἐκλείπει ἤδη παντελῶς καὶ θεραπεύεται διὰ τῶν συνετῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ συστήματι τῶν φιλανθρωπικῶν θεσμῶν. Αἱ κυριώταται τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων εἰσὶν αἱ ἑπόμεναι·

Αον Καταμερισμὸς καὶ ἀποκέντρωσις τῆς φιλανθρωπικῆς ἐνεργείας εἰς ὅσον ἔνεστι εἰς στενώτερα κέντρα καὶ ἰδίως εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς συνοικίας πρὸς εὐχερεστέραν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀληθῶς ἀρωγῆς ἀξίων ἀπόρων. Βον Ἐξέλεγξις αὐστηροτάτη καὶ καταγγελία εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ὅσοι ἀνάξιοι ὄντες βοηθείας καθίστανται βάρος εἰς τὴν κοινωνίαν. Γον Ἡ ὅσον ἔνεστιν εὐρυτέρα τῆς ἐνδείας ἀνακούφισις διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας μὴ καθυστερούσης καὶ αὐτῆς τῆς ἁρμοδίας μερίμνης πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπὸ πάντων τῶν κινδύνων τῆς τε φυσικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἀτμοσφαίρας ἐν τοῖς τεχνουργείοις καὶ τοῖς ἐργοστασίοις. Δον Ἡ παντὶ σθένει ὑποστήριξις τῶν φιλανθρωπικῶν σωματείων, ὧν ἀνεγνωρίσθη ἐν πολλοῖς ἡ ὑπεροχὴ ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῆς πολιτείας ἐνέργειαν δι' ἄλλους τε λόγους καὶ διότι ὡς παρετηρήθη, ὁ ἐν αὐτοῖς ἀναπτυσσόμενος ζῆλος ὡς αὐθόρμητος ἔχει εὐγενεστέραν τὴν πηγήν, ἐνῷ παρὰ ταῖς ὑποδεεστέραις τοῦ κράτους ἀρχαῖς ἐπιβάλλεται ὡς ὑπηρεσία, ὡς καθῆκον. Εον δὲ καὶ τελευταῖον αἱ Ἀποικίαι, ἤτοι ἡ διευκόλυνσις μεταναστεύσεων εἰς ξένας καὶ ἀνεκμεταλλεύτους χώρας, οἷαι ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία. Το τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἀποβαίνει ἀναγκαῖον ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις, ὧν ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις καὶ ἡ παραγωγὴ εὕρηται ἐν δυσαναλογίᾳ πρὸς τὸν πυκνὸν πληθυσμόν, οἷαί εἰσιν ἡ Γερμανία καὶ Ἰταλία, ἀφ' ὧν συχναὶ μεταναστεύσεις ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀναγράφονται.

Οὕτως ἀναδιοργανωθὲν καὶ συμπληρωθὲν τὸ ἔργον τῆς εὐποιίας ἀκμάζει καὶ προάγεται τοσοῦτον, ὥστε ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τεκμήριον πραγματικῆς ἐν τῷ πολιτισμῷ προκοπῆς πάσης εὐρωπαϊκῆς πόλεως λογίζεται ὁ τελειότατος διοργανισμὸς τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὑφισταμένων θεσμῶν καὶ συστημάτων καὶ ἱδρυμάτων, αἱ μάλιστα δὲ ἐπὶ εὐγενείᾳ καὶ γένους λαμπρότητι διακρινόμεναι δέσποιναι τῶν ἀριστοκρατικωτέρων οἴκων θεωροῦσιν ὡς ἔργον τιμῶν καὶ ἑαυτὰς καὶ τὴν μεγάλην τῆς ἀνθρωπότητος οἰκογένειαν τὴν θυσίαν τοῦ τε χρυσίου καὶ τῆς ἀνέσεως καὶ χλιδῆς αὐτῶν ἐν ὡρισμέναις τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις εἰς ἐπιστασίαν καὶ διοίκησιν φιλ. ἔργων. Καὶ ἰδοὺ ἐκ πολλῶν ὀλίγιστά τινα ὀνόματα φιλανθρ. δεσποινῶν, ὧν αἱ ἁβραὶ χεῖρες περιθάλπουσι καὶ τὰ φιλομειδῆ στόματα παραμυθοῦσι τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς νοσοῦντας. Ἡ πριγκήπ. Ἑλένη Κούζα ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐν Βουκουρεστίῳ, ἡ κόμησσα Ἀστῃ Βλοῦσερ ἐν τῷ γηροκομείῳ charité τῶν Παρισίων, ἡ δεσποινὶς Ὀσβάρδη ἀνεψιὰ τοῦ δουκὸς τῆς Λήδης (duc de Leade) ἐπιθεωροῦσα τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἐν τῷ νοσοκομείῳ Leavington ἐν Ἀμερικῇ, ἡ βαρωνὶς Εὔα Βυστρὼν ἐργαζομένη ὡς νοσοκόμος κατὰ πᾶν σάββατον ἐν τῷ νοσοκομ. Padington ἐν Λονδίνῳ.

Ἓν βλέμμα ἤδη ταχείας ἐπισκοπήσεως ρίψωμεν διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἴδωμεν ἂν ἡ φιλανθρωπικὴ αὕτη τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν δρᾶσις εἶνε προϊὸν αὐτῶν ἢ ἀπαιτῶνται κατὰ τὰς θεμελιώδεις αὐτῆς βάσεις καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης, ἡ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ μεγάλη καὶ ἔνδοξος ἀντιπρόσωπος, ἡ τροφὸς καὶ διδάσκαλος τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης καὶ γνώσεως, κατέθετο πρώτη καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τὴν ἑαυτῆς συμβολὴν διὰ τῶν προστατευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν δεσμῶν, οὓς ἐνεστερνίσθη πρὸς ἀνακούφισιν τῆς θέσεως τῶν πτωχῶν, ὡς εὐχερῶς πείθεται ὁ ἐπισταμένως μελετῶν τοῦ Σόλωνος τὴν ἐποχὴν καὶ τὴν νομοθεσίαν. Ὅταν ὁ μεγαλοφυέστατος οὗτος τῶν νομοθετῶν τῆς ὑφηλίου ἀνέλαβε τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς συντάξεως νόμων, τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐμάστιζε φοβερὸν καὶ τὸ ζήτημα τῶν πενήτων, ἀπαράλλακτον ἐν πολλοῖς πρὸς τὸ ἐργατικὸν ζήτημα τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, τὸ ἀπασχολοῦν σήμερον τοὺς ἰσχυροτάτους τῶν ἡγεμόνων καὶ τοὺς διαπρεπεστάτους τῶν πολιτευτῶν. Ἡ πρώτη κοινωνικὴ πληγή, ἣν ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον νὰ θεραπεύσῃ ὁ Σόλων ἦτο ἡ ἀθλία τῶν πενήτων κατάστασις, ὧν ἄλλοι μὲν εἶχον καταντήσῃ δοῦλοι, ἄλλοι ἐπωλήθησαν ἢ ἐδραπέτευσαν, οἱ δὲ πολλοὶ ἐκυλίοντο ἐντὸς ἀπεριγράπτου ἐνδείας καὶ ἠθῶν ἐκλύσεως ἀπειλοῦντες δεινὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ σάλον καὶ φοβερὰν ἀνατροπήν.

Ἡ σεισάχθεια ἀπέτρεψεν ἀπὸ τῆς πόλεως τὰ φοβερὰ ἐκεῖνα κακά, παρέσχεν εἰς τὸν ἀτυχῆ δῆμον τὴν ποθητὴν ἀνακούφισιν καὶ παρεσκεύασε τοὺς πολίτας ἐκείνους, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ πρωτουργοὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ θεωρῶν τοῦτο ἀνεπαρκὲς ὁ Σόλων ἠγωνίσθη νὰ ἐμψυχώσῃ ἐκ παντὸς τρόπου σὺν τῇ γεωργίᾳ καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ ν' ἀνοίξῃ εἰς τὸν πενόμενον καὶ ἀεργοῦντα δῆμον νέα ἐργασίας καὶ πορισμοῦ στάδια, νὰ συστήσῃ δὲ καὶ εὐκολύνῃ καὶ τὰς ἀποικίας. Καὶ βλέπετε λοιπόν, ὅτι ὁ Σόλων ἀνεδείχθη ἄνθρωπος τῶν νεωτέρων χρόνων μᾶλλον ἢ τῆς ἀρχαιότητος, πρωιμώτατα ἀναγνωρίσας καὶ καθιερώσας ἀρχὰς καὶ θεσμούς, ἐφ' οἷς αἱ κάλλισται καὶ μᾶλλον πεφωτισμέναι σήμερον κοινωνίαι σεμνύνονται, διότι κατὰ τὴν ὡραιοτάτην εἰκόνα τοῦ Μακωλαΐϋ τὰ μέγιστα πνεύματα, ὡς αἱ κορυφαὶ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρέων αἱ κατὰ πρῶτον δεχόμεναι τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἐνῷ εἰς τὰς πεδιάδας ἐπικρατεῖ ἔτι βαθύτατον σκότος, προτρέχουσι τῶν αἰώνων ἐν τῇ ἀντιλήψει τῆς ἀληθείας, ἐνῷ περὶ αὐτοὺς βασιλεύει ἔτι ἡ ἀχλὺς τῆς πλάνης.

Ἐν Ρώμῃ καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ρώμῃ τῆς αὐτοκρατορίας ἡ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μέριμνα ἐνησκεῖτο μὲν εὐρέως καὶ πολυδαπάνως, ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ αὐτῆς ἦτο πολὺ ταπεινότερος καὶ εἰς πολιτικοὺς ἰδίως ἀποβλέπων σκοπούς.

Εἰς τὰς ἀπειραρίθμους τῶν πληβείων φάλαγγας καὶ τὰς τάξεις τῶν πενήτων καὶ συχναὶ ἐγένοντο διανομαὶ ὑπὸ τῶν ἐνθρονιζομένων αὐτοκρατόρων καὶ ἑστιάσεις τακτικαὶ καὶ ποικίλαι ἄλλαι πρὸς τὸν ὄχλον χορηγίαι καὶ δωρεαί, πάντα ὅμως ἐχρησιμοποιοῦντο ὑπὸ τῶν μνηστήρων ἢ τῶν κατόχων τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ θρόνου ὡς μέσα τοῦ προσελκύειν ἢ ἀποκοιμίζειν τὸν λαὸν καὶ συγκρατεῖν ἀπὸ τῆς στάσεως.

Ἀπὸ τῶν Ρωμαίων μεταβαίνομεν

εἰς τοὺς Βυζαντινούς. Τοῦ δένδρου τῆς χριστιανικῆς πίστεως βλαστήσαντος καὶ ἀγλαῶς καρποφορήσαντος, βλέπομεν ἐνταῦθα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ προϊσταμένην πάσης καὶ εἰσηγουμένην πᾶσαν ὑπὲρ τῆς ἐπουλώσεως τῶν ἐκ τῆς πενίας πληγῶν ἀρωγὴν καὶ δρᾶσιν, σοφὰ δὲ καὶ φιλάνθρωπα ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἰδίως νομοθετήματα ἀσφαλίζοντα τὴν θέσιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὴν συντήρησιν καὶ περίθαλψιν τῆς πενομένης τοῦ λαοῦ μερίδος. Ὡς μικρὰν ἀπόδειξιν τῆς διενεργουμένης ἐν τῷ ἀχανεῖ βυζαντινῷ κράτει ποικίλης καὶ ὁπωσοῦν συντεταγμένης ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐνεργείας ἀναφέρομεν τὸν συχνότατα ἐν τῇ βυζαντινῇ ἱστορίᾳ ἀπαντῶντα τίτλον τοῦ Ὀρφανοτρόφου, ὃν ἔφερεν ἑκάστοτε ἀνὴρ διὰ τὸ γένος καὶ τὰς γνώσεις, ἰδίως δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν διαπρεπὴς ἐν τῷ κράτει, ἀνὴρ ἐφορεύων ἐπὶ τῆς ὅλης ἐνεργείας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὀρφανῶν καὶ συχνάκις μνημονευόμενος ὡς καταλαβὼν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον. Ἡ δὲ περικαλλὴς πρωτεύουσα καὶ βασιλὶς τῶν πόλεων, κατὰ πολλὰς μαρτυρίας, ἔβριθε παντοειδῶν ἀσύλων διὰ γενναιοτάτων συντηρουμένων καὶ ἡγεμονικῶν δωρεῶν.

Τοιαύτη ὑπῆρξε διὰ τῶν αἰώνων ἡ φιλανθρωπικὴ δρᾶσις τῶν κοινωνιῶν, ἥτις ἐν Εὐρώπῃ σήμερον σκοπίμως καὶ συντεταγμένως καὶ συστηματικῶς ἀσκουμένη δὲν θεωρεῖται μόνον ὡς θρησκευτική τις ὑποχρέωσις, ἀλλὰ καὶ ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη ἀναπόφευκτος καὶ ὡς θεμελιώδης τῆς ἰσορροπίας τῶν πολιτειῶν θεσμός.

Ἀμυδράν τινα ἰδέαν τῆς εὐρύτητος καὶ τῆς σημασίας τῆς φιλανθρωπίας ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ μερίμνης δύναται νὰ δώσῃ ἡ πληροφορία ὅτι ἐν Γαλλίᾳ μόνον δαπανῶνται ὑπὲρ τῆς εἰς πάσχοντας καὶ ἐνδεεῖς ποικίλης καὶ πολυμερεστάτης βοηθείας τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁλόκληρα ἑκατομμύρια φράγκων.

Η ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ τυπογραφία, τουτέστιν ἡ τέχνη τοῦ ταχέος καὶ εὐθηνοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀντιγράφων τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ ἡ ὑπὸ πάντων ἀπόκτησις τῶν διανοητικῶν προϊόντων, ἀνεκαλύφθη καὶ ἐπραγματοποιήθη περὶ τὸ 1450 διὰ τῆς εὐφυΐας τοῦ Γούτεμβεργ. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ τυπογραφία ἦτο ἄγνωστος, ἐγένετο δὲ χρῆσις τῶν χειρογράφων, ἅτινα ἐθεωροῦντο ὡς ἀντικείμενα σπάνια καὶ πολύτιμα εὑρισκόμενα εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν μεγάλων πανεπιστημίων, τῶν μονῶν καὶ τῶν ἀνακτόρων.

Ὁ Ἰωάννης Γούτεμβεργ, ὁ πατὴρ τῆς τυπογραφίας, ἐγεννήθη ἐν Μαγεντίᾳ, τῷ 1409, ἐξ οἰκογενείας εὐγενοῦς καὶ διῆλθε μέρος τῆς νεότητός του ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ Δεκαπενταετὴς ἀπώλεσε τὸν πατέρα του, ὅστις τῷ ἀφῆκεν ὡς κληρονομίαν μικρὸν εἰσόδημα. Καταλιπὼν δὲ τὴν Μαγεντίαν μετέβη εἰς Στρασβοῦργον. Ἐκεῖ τὸ πρῶτον τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ δη-

μιουργήσῃ τὴν νέαν τέχνην τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν χειρογράφων διὰ κινητῶν χαρακτήρων, οἵτινες καλυπτόμενοι διὰ παχείας μελάνης, ν' ἀναπαράγωσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου εἰς πολλὰ ἀντίτυπα τὸ κείμενον αὐτῶν. Εἰργάσθη μόνος ἐπὶ δέκα ἔτη καὶ εἶχεν ἤδη φθάσῃ εἰς σπουδαῖα ἀποτελέσματα, ἀλλ' ὑποβληθεὶς ἕνεκα τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ εἰς μεγάλας δαπάνας ἠναγκάσθη νὰ προσλάβῃ ὡς συνεταίρους ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τὸν Χέιλμαν, τὸν Ἀνδρέαν Δρέϋσεν καὶ τὸν Ρίφ, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῆς εὐφυίας των ἐβοήθησαν τὸν Γούτεμβεργ εἰς τὴν πραγματοποίησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς σπουδαίας ἐφευρέσεώς του.

Το εν Στρασβούργω μνημειον του Γουτεμβεργ

Τὸ ἐργοστάσιον αὐτοῦ ὁ Γούτεμβεργ ἐγκαθίδρυσεν ἐντὸς κελλίου τοῦ ἐγκαταλελειμμένου μοναστηρίου τοῦ Σαὶν-Ἀρβιγάστ Ἔχυσε μεταλλικοὺς χαρακτῆρας κινητοὺς καὶ μετεχειρίσθη πιεστήριον πρὸς ἐκτύπωσιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ὑπελείπετο μόνον νὰ ἐξεύρῃ τὸ κατάλληλον μέταλλον ἢ μῖγμα πρὸς κατασκευὴν χαρακτήρων, διότι ὁ σίδηρος ἦτο λίαν σκληρὸς καὶ ἐτρύπα τὸν χάρτην, ὁ δὲ μόλυβδος λίαν μαλακός, ὥστε ἐθραύετο ὑπὸ τῆς πιέσεως. Ὁ ἐφευρέτης προσήγγιζεν οὕτως εἰς τὸ τέρμα κατόπιν ἐπιμόνου ἐργασίας καὶ κολοσσιαίων δαπανῶν, αἵτινες κατέστρεψαν τοὺς θαρραλέους συνεταίρους του, μὴ διστάσαντας νὰ δαπανήσωσιν ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν των καὶ νὰ πωλήσωσι καὶ αὐτὰ τὰ ἔπιπλά των. Ἀλλ' ὁ θάνατος αὐτῶν ἐπελθὼν ἐν τῷ μεταξύ, ἀπεθάρρυνεν τὸν Γούτεμβεργ, ὅστις καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῶν δανειστῶν του ἐγκατέλιπε τὰς ἐργασίας του καὶ ἀναχωρήσας ἐκ Στρασβούργου τῷ 1444 ἐπανέκαμψεν εἰς Μαγεντίαν, ἐνθα μετά τινα χρόνον ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του, συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ Ἰωάννου Φάουστ καὶ τοῦ Πέτρου Σχέφφερ. Ὁ Ἰωάν. Φάουστ, πλούσιος χρυσοχόος τῆς Μαγεντίας, πλὴν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ ὕπουλος, ἐδάνεισε χρήματα εἰς τὸν Γούτεμβεργ ὑπὸ καταθλιπτικωτάτους ὅρους, δι' ὧν προσεκτᾶτο ἅπαν τὸ κέρδος τῆς ἐφευρέσεως. Ὁ Πέτρος Σχέφφερ νεανίας λίαν πεπαιδευμένος ἦτο γαμβρὸς τοῦ Φάουστ.

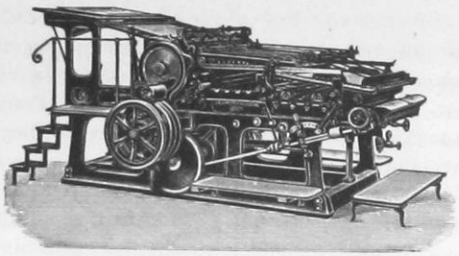
Ὁ Γούτεμβεργ μετεχειρίζετο ἀκόμη γράμματα κινητὰ ἐκ μετάλλου, μὴ κατορθώσας εἰσέτι νὰ εὕρῃ καταλληλότερον μῖγμα πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ἔργου του, ὅτε ὁ Πέτρος Σχέφφερ κατώρθωσε νὰ παραγάγῃ διὰ τῆς ἑνώσεως τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ ἀντιμονίου τὸ πολύτιμον μῖγμα, διὰ τοῦ ὁποίου κατεσκευάζοντο στοιχεῖα ἧττον σκληρὰ τοῦ σιδήρου, σκληρότερα ὅμως τοῦ μολύβδου, ἀντέχοντα εἰς τὴν πίεσιν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ τυπογραφία ἐδημιουργήθη, ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤλλαξε καὶ ἡ σκηνή. Διότι συμπληρωθείσης τῆς ἐφευρέσεως ὁ ἐφευρέτης κατέστη πλέον περιττός, ὁ δὲ δόλιος Φάουστ, δανειστὴς ἀμείλικτος, ἠνάγκασε τὸν Γούτεμβεργ νὰ παραιτηθῇ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως δικαιωμάτων του. Καὶ ὁ ἀτυχὴς ἐφευρέτης, ὁ πατὴρ τῆς τυπογραφίας, ἀποσπασθεὶς τῶν κλιβάνων καὶ τῶν πιεστηρίων του περιῆλθεν εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Μαγεντίας. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ὁ Φάουστ συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Σχέφφερ καὶ εἰργάσθη μετὰ δραστηριότητος εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν βιβλίων. Εἰς τοὺς ἐργάτας, οἵτινες ἠγανάκτησαν διὰ τὴν ἀπέναντι τοῦ ἐφευρέτου διαγωγήν του ἐπέβαλε νὰ ὁρκισθῶσιν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὅτι θὰ τηρήσωσι τὸ ἀπόρρητον τῆς κατασκευῆς ταύτης καὶ πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν περὶ τῆς σιωπῆς των, ἐγκατέστησε τὰ ἐργοστάσιά του εἰς τὸ βάθος σκοτεινῶν ὑπογείων, ἐντὸς τῶν ὁποίων τοὺς ἐνέκλειεν. Ὁ Φάουστ ἠδυνήθη τοιουτοτρόπως νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν νέαν ἐφεύρεσιν μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας, ἐν μέσῳ ὅμως τῶν θριάμβων του ἡ πανώλης ἀφήρπασεν αὐτὸν ἐν ἔτει 1466.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὁ Σχέφφερ γενόμενος ἰδιοκτήτης τοῦ τυπογραφείου τῆς Μαγεντίας ἐξηκολούθησε τὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀλλ' ἐφονεύθη κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῆς διασκορπίσεως τῶν ἐργατῶν του. Ἐν τούτοις ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης Σχέφφερ μετά τινα χρόνον ἀνασυνέστησε τὸ τυπογραφεῖον τῆς Μαγεντίας, χάρις δὲ εἰς τὴν εἰλικρίνειάν του δὲν ἀπεστερήθη ὁ Γούτεμβεργ τῆς δόξης αὐτοῦ, διότι ὁ Ἰωάννης Σχέφφερ μὴ ἀπομιμηθεὶς τὴν αἰσχρότητα τοῦ Φάουστ ἀνέγραψεν ἐπὶ κεφαλῆς βιβλίου ἐκτυπωθέντος κατὰ τὸ 1505 καὶ ἀφιερωθέντος τῷ αὐτοκράτορι Μαξιμιλιανῷ, τὰ ἑξῆς: «Ἡ θαυμασία τέχνη τῆς τυπογραφίας ἐφευρέθη ἐν Μαγεντίᾳ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Γούτεμβεργ ἐν ἔτει 1450 καὶ ἀκολούθως ἐβελτιώθη καὶ διεδόθη εἰς τὴν μεταγενεστέραν γενεὰν ὑπὸ τοῦ Φάουστ καὶ τοῦ Σχέφφερ».

Ὁ Γούτεμβεργ ἐκδιωχθεὶς τοῦ τυπογραφείου του, ἀπέθανε δύο ἔτη μετὰ τὸν ἀχάριστον συνέταιρόν του Φάουστ. Ἀναχωρήσας ἐκ Μαγεντίας, περιεπλανήθη ἐπὶ δέκα ἔτη τῇδε κἀκεῖσε ἐν οἰκτρᾷ πενίᾳ, καὶ μέχρι σήμερον εἶνε ἄγνωστον πῶς ὁ ἐφευρέτης τῆς τυπογραφίας τὰ θλιβερὰ ταῦτα ἔτη διῆλθε. Τὸ μόνον γνωστὸν εἶνε ὅτι τῷ 1465 ἐστερεῖτο καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Περὶ δυσμὰς τοῦ βίου του προσελήφθη ὡς ἀκόλουθος τοῦ Ἐκλέκτορος τοῦ Νασσάου Ἀδόλφου, ὅστις τῷ παρεχώρησε σύνταξιν καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη περιποιεῖ αἰωνίαν δόξαν εἰς τὸ Νασσάον καὶ εἰς τὸν πρίγκηπα αὐτοῦ. Χάρις εἰς τὴν γενναίαν, ἀλλὰ βραδεῖαν ταύτην προστασίαν, ὁ Γούτεμβεργ ἠδυνήθη

ν' ἀφιερώσῃ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν μέσων τῆς τυπογραφιας. Ἀπέθανε δὲ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1468

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐφευρέτου, ***τὰ τέκνα τοῦ Γούτεμβεργ***, ὅπως ὠνομάζοντο τότε οἱ τυπογράφοι, διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, ἐν Κολωνίᾳ, Ἀουξβουργ, Νουρεμβέργῃ, Βασιλείᾳ, ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἑλβετίᾳ κτλ. ἔνθα ἱδρυσαν τὰ πρῶτα τυπογραφεῖα. Ἡ ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας ἐγένετο πανταχοῦ δεκτὴ μετὰ μεγίστης εὐμενείας καὶ κυρίως ὑπὸ τῶν πλείστων ἡγεμόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ ὁποῖοι παρέσχον τοῖς τυπογράφοις μεγάλα προνόμια.

Γνωστοὶ καὶ διάσημοι τυπογράφοι ἀναφέρονται οἱ ἐκ τῆς οἰκογενείας Ἄδλε, οἱ ὁποῖοι ἤκμασαν ἀπὸ τοῦ 1488 μέχρι τοῦ 1580. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ταύτης, Ἄδλε Μάνους, ὁ πρεσβύτερος, ἵδρυσεν ἐν Βενετίᾳ τυπογραφεῖον ἀσχολούμενον εἰδικῶς εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν αὐθεντίαν τῶν χειρογράφων. Οἱ Ἐλζεβίρ, τυπογράφοι Ὁλλανδοί, ἀκμάσαντες κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον καὶ δέκατον ἕβδομον αἰῶνα. Ὁ Βασκερβίλ, τυπογράφος Ἄγγλος, ἀποθανὼν τῷ 1775, ὅστις ὑπῆρξε καὶ σχεδιογράφος καὶ χαράκτης καὶ ὁ χύτης τῶν χαρακτήρων, οὓς μετεχειρίζετο.

Οἱ Διδότοι ἐν Γαλλίᾳ, οἵτινες μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν πρόοδον τῆς τυπογραφίας. Μεταξὺ τῶν διασήμων τυπογραφείων ἀναφέρομεν τὸ Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον (σήμερον καλούμενον Ἐθνικὸν) τῆς Γαλλίας, ἱδρυθὲν ὑπὸ Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ', τὸ ὁποῖον εἶνε ἐκ τῶν πλουσιωτέρων τοῦ κόσμου διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χαρακτήρων του ὅλων τῶν γλωσσῶν, καὶ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Τυπογραφεῖον τῆς Βιέννης, τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως διακρίνεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν τελειοποιήσεων, ὅσας ἡ πρόοδος τῆς συγχρόνου τυπογραφικῆς τέχνης ἐπενόησεν.

Ἡ ὕλη, ἐξ ἧς σχηματίζονται τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα εἶνε μῖγμα 80 μερῶν μολύβδου καὶ 20 μερῶν ἀντιμονίου. Τὰ στοιχεῖα κατασκευάζονται διὰ τῆς χύσεως τοῦ μίγματος τούτου ἐντὸς τύπων προπαρεσκευασμένων δι' ἕκαστον γράμμα. Τὰ κινητὰ ταῦτα στοιχεῖα καταλλήλως συνενούμενα σχηματίζουσι τὰς λέξεις, δι' ὧν ἀποτυποῦνται διαδοχικῶς αἱ γραμμαὶ καὶ τὸ κείμενον ὁλοκλήρου σελίδος ἐντὸς σιδηρῶν περιθωρίων ὡρισμένων διαστάσεων. Συσφιγγόμενα τὰ στοιχεῖα ἐντὸς τῶν περιθωρίων τούτων τίθενται ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου καὶ μελανούμενα καταλλήλως ἐκτυποῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας μέχρι τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μετεχειρίζοντο διὰ τὴν ἐκτύπωσιν χειροκίνητα πιεστήρια, ἀλλὰ σήμερον ἡ ἐκτύπωσις γίνεται διὰ μηχανικῶν πιεστηρίων. Τὸ πρῶτον

μηχανικὸν πιεστήριον ἐφευρέθη τῷ 1790 ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου μηχανικοῦ Νίκολσων. Ἔκτοτε ἄλλοι μηχανικοὶ ἐτελειοποίησαν διαρκῶς καὶ μάλιστα καθ' ὁλοκληρίαν μετεσχημάτισαν τὰ μηχανικὰ πιεστήρια.

Τὰ ἐν χρήσει ἤδη πιεστήρια ἐφευρέθησαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Μαρινόνη. Τὰ πιεστήρια ταῦτα καλοῦνται ***περιστροφικά***, διότι αἱ πλάκες αἱ περιέχουσαι τὰς σελίδας τῆς στοιχειοθεσίας εἶνε προσηρμοσμέναι ἐπὶ δύο χονδρῶν κυλίνδρων διηνεκῶς στρεφομένων διὰ νὰ τυπόνωσιν ἑκατέρωθεν τὰ φύλλα τοῦ χάρτου. Τὰ πιεστήρια ταῦτα τυπόνουσι, κόπτουσι καὶ μετροῦσι 40,000 ἀντιτύπων ἐφημερίδος τὴν ὥραν καὶ δύνανται μάλιστα ν' ἀποδώσωσι τὰ φύλλα διπλωμένα.

Ἡ παρατιθεμένη ἀπέναντι εἰκὼν παριστᾷ τελειοτάτου συστήματος πιεστήριον τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἐργοστασίου Σέλτερ καὶ Γκίζεκε, δι' οὗ ἐκτυποῦται ***ὁ Φάρος τῆς Ἀνατολῆς*** [ἐν τοῖς Καταστήμασι τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γεράρδων.

Ο ΧΑΡΤΗΣ

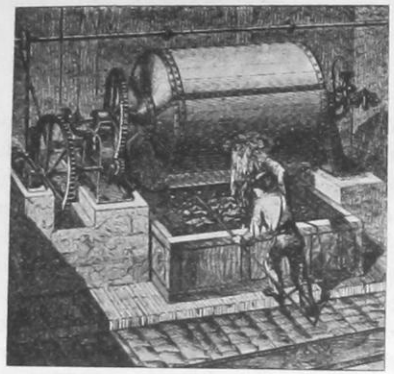
Ἡ ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν παρασκευὴ χάρτου εἶνε ἀρχαιοτάτη. Οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐποιοῦντο χρῆσιν τοῦ ***παπύρου***.

Ὁ πάπυρος εἶνε φυτὸν φυόμενον ἄλλοτε ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ ἕλη τῆς Αἰγύπτου. Ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ φυτοῦ τούτου οἱ Αἰγύπτιοι παρεσκεύαζον φύλλα στιλπνά, λεῖα καὶ μαλακὰ κστάλληλα πρὸς γραφὴν καὶ ἐπὶ μακρὸν διατηρούμενα. Ὁ ὡραιότερος πάπυρος ὠνομάζετο ***ἱερατικὸς πάπυρος***· οἱ ἱερεῖς τὸν μετεχειρίζοντο διὰ τὰς ἱερὰς γραφάς, ἵνα δὲ μὴ γίνηται χρῆσις αὐτοῦ εἰς ἔργα ἀνόσια, ὁ Αἰγυπτιακὸς νόμος ἀπηγόρευε τὴν εἰς ξένους πώλησιν αὐτοῦ. Οὕτως ὁ πάπυρος διετέλεσεν ἐπί τινα χρόνον εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων. Ἐν τούτοις τὸ ἐμπόριον δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ πολυτίμου τούτου εἴδους. Φλοιοὶ τοῦ παπύρου μετεφέροντο ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ μεγάλας ποσότητας, μετά τινα δὲ ἐπεξεργασίαν ἐπωλεῖτο ὁ πάπυρος εἰς Ρώμην πρὸς γραφήν. Ἐπὶ τοῦ παπύρου ἔγραφον διὰ μελάνης συνισταμένης ἐξ ἀσβόλης καὶ διὰ γραφίδος ἐκ καλάμου ὀξυνθέντος.

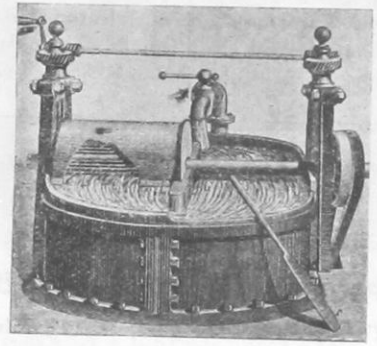
Εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατεσκευάσθη τὸ πρῶτον ὁ κυρίως χάρτης. Οἱ Σῖναι κατεσκεύαζον τοιοῦτον ἐξ ἰνδικοῦ καλάμου, οἱ Ἰάπωνες δὲ ἐκ φλοιοῦ συκομορέας. Ὁ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐν χρήσει ἐν τῇ Ἀνατολῇ τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ χάρτου, μετεδόθη κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἰσπανίαν κατὰ τὸν ἑνδέκατον αἰῶνα ὑπὸ τῶν Ἀράβων, οἵτινες μετεχειρίζοντο πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ βάμβακα ἀντὶ καλάμου ἢ φλοιοῦ μωρέας, ἐξ Ἰσπανίας δὲ διεδόθη ταχέως καθ' ὅλην τὴν Δύσιν. Ἔκτοτε ἐγένετο χρῆσις εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ βαμβακερῶν καὶ λινῶν ρακῶν. Τὰ ράκη κοπτόμενα εἰς λεπτότατα τεμάχια ἐβράζοντο ἐντὸς ὕδατος καὶ εἶτα διατηρούμενα εἰς κατάστασιν ἀναζυμώσεως, παρῆγον οὕτω ζύμην κατάλληλον πρὸς κατα-

σκευὴν χάρτου. Ἡ ἐφεύρεσις τῶν χειροκινήτων μύλων καὶ ἡ μετ' ὀλίγον ἐφεύρεσις τῶν ὑδρομύλων, χρησιμοποιηθέντων τὸ πρῶτον ἐν Ἰταλίᾳ, διηυκόλυναν βαθμηδὸν τὴν τελειοποίησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ χάρτου. Κατ' ἀρχάς, ἐφ' ὅσον ὁ χάρτης ἐχρησιμοποιεῖτο μόνον πρὸς γραφήν, ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἦτο περιωρισμένη, τῆς κολοσσιαίας καταναλώσεως αὐτοῦ ὀφειλομένης εἰς τὴν βραδύτερον ἐφευρεθεῖσαν τυπογραφίαν.

Αἱ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου ἀρχικαὶ τελειοποιήσεις ἐπῆλθον βραδέως καὶ ἦσαν ἀνεπαίσθητοι, διότι τὰ τῆς κατασκευῆς μέσα ἀπῄτουν μέγαν ἀριθμὸν ἐργατῶν, ὅλαι δὲ αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἐξετελοῦντο διὰ χειρός. Ἀφ' ὅτου ὅμως ἀνεκαλύφθησαν αἱ πρὸς κατασκευὴν τοῦ χάρτου μηχαναί, ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη βιομηχανία προσέλαβε κολοσσιαίαν ἀνάπτυξιν. Ὁ ἐφευρέτης τῶν τοιούτων μηχανῶν, Γάλλος τὴν καταγωγήν, ὠνομάζετο Λουδοβῖκος Ροβέρτος, ἐγεννήθη τῷ 1761 καὶ ἀπέθανε τῷ 1830. Τῷ 1799 ἐφεῦρεν οὗτος μηχάνημα πρὸς κατασκευὴν φύλλου ἀτελευτήτου μήκους καὶ ὡρισμένου πλάτους, ἐπώλησε δὲ τὸ προνόμιον τῆς ἐφευρέσεώς του εἰς τὸν Διδότον Σαινλεζέρ, ὅστις μετέβη τῷ 1803 εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα διὰ τῶν κολοσσιαίων ποσῶν, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν του ὑπὸ τῶν ἐργοστασιαρχῶν τοῦ Λονδίνου, κατώρθωσε νὰ τελειοποιήσῃ τὸ θαυμάσιον μηχάνημα, δι' οὗ κατασκευάζεται ὁ χάρτης.

Σήμερον ἡ κατασκευὴ τοῦ χάρτου γίνεται διὰ δύο διαφόρων τρόπων· διὰ χειρὸς κατασκευάζονται ἰδιαίτερά τινα εἴδη αὐτοῦ, ὡς π. χ. ὁ τῶν χαρτονομισμάτων, διὰ μηχανημάτων δὲ διαφόρων κατασκευάζεται ὅλη ἡ κολοσσιαία ποσότης τῶν διαφόρων ἄλλων εἰδῶν τοῦ χάρτου ὡς ἑξῆς: Ἐν πρώτοις ἐπιμελῶς χωρίζονται τὰ λινᾶ καὶ βαμβακερὰ ράκη ἀπὸ τῶν μεταξωτῶν καὶ μαλλίνων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀκατάλληλα πρὸς κατασκευὴν χάρτου. Εἶτα διαχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων τὰ καινουργῆ, τὰ μεταχειρισμένα, τὰ λευκὰ καὶ τὰ χρωματιστά, κανονιζομένου καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ καθωρισμένας διαστάσεις. Μετὰ τὴν τοιαύτην ταξινόμησιν τίθενται τὰ ράκη ἐντὸς μηχανήματος κυλινδρικοῦ, τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ ἀνωτέρω εἰκών, μετὰ διαλύσεως καυστικῆς σόδας, ἧς ἡ διὰ ρεύματος ἀτμοῦ θερμότης ἀναβιβάζεται εἰς 130° καὶ σχηματίζεται οὕτω ἰσχυροτάτη πίεσις. Ὑπὸ τὴν διττὴν ἐπήρειαν τῆς θερμάνσεως καὶ τῆς πιέσεως καταστρέφονται αἱ ξέναι τῶν ρακῶν ὕλαι χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῶσιν αἱ φυτικαὶ αὐτῶν οὐσίαι. Τὰ ράκη ἐξαγόμενα τοῦ κυλίνδρου πλύνονται δι' ἀφθόνου ὕδατος, ἀφαιρουμένων δ' οὕτω ἐξ αὐτῶν τῶν ξένων οὐσιῶν μετατρέπονται διὰ τοῦ κατωτέρω παριστωμένου μηχανήματος εἰς πολτόν. Τὸ μηχάνημα τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα κύλινδρον φέροντα κεκυρτωμένας μεταλλικὰς λεπίδας καὶ μιαν μεταλλικὴν πλάκα ἐφαπτομένην αὐτοῦ καὶ φέρουσαν ἐπίσης κυρτὰς πρὸς τὰ ἄνω λεπίδας, τὸ ὅλον δὲ στηρίζεται ἐντὸς μεγάλου κάδου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου φέρεται διὰ σωλῆνος τὸ ἀπαιτούμενον ὕδωρ διὰ τὸ πλύσιμον τοῦ πολτοῦ. Ὁ πολτὸς τῶν ρακῶν προσιριβόμενος ἀλλεπαλλήλως μεταξὺ τῶν μεταλλίνων λεπίδων τῆς πλακὸς καὶ τοῦ κυλίνδρου ἐντὸς ἀφθόνου ὕδατος ἀπολεπτύνεται τελείως καὶ σχηματίζει τὸν λεπτὸν πολτόν, δι' οὗ ἀκριβῶς γίνεται ὁ χάρτης.

Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην, ὁ πολτός, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ ἀκόμη τὸ χρῶμα τῶν ρακῶν, τίθεται ἐντὸς ἑρμητικῶς κεκλεισμένης δεξαμενῆς διὰ νὰ λευκανθῇ. Πρὸς τοῦτο διοχετεύεται ἀτμὸς χλωρίου παραγόμενος ἐκ τῆς θερμάνσεως θαλασσίου ἅλατος, θειικοῦ ὀξέος καὶ παροξειδίου μαγγανησίου.

Ὅταν ὁ πολτὸς καθ' ὁλοκληρίαν ἀποχρωματισθῇ, πλύνεται δι' ἀφθόνου ὕδατος καὶ μεταφέρεται ἐντὸς δευτέρου μηχανήματος κυλινδρικοῦ, τὸ ὁποῖον διαφέρει τοῦ πρώτου μόνον κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν λεπίδων. Ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ κυλινδρῳ αἱ λεπίδες εἶνε περισσότεραι, κινεῖται δὲ οὗτος μετὰ μεγαλειτέρας ταχύτητος.

Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην ὁ πολτὸς εἶνε πλέον κατάλληλος διὰ τὸν μετασχηματισμὸν εἰς φύλλα καὶ πρὸς τοῦτο δι' εἰδικῆς ἀντλίας μετοχετεύεται ἐντὸς δεξαμενῆς καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ εἴδους κοσκίνου συγκοινωνοῦντος μετὰ πνευματικῆς μηχανῆς, ἀφαιρούσης τὸν ἀέρα. Διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἀέρος ὁ πολτὸς ξηραίνεται ταχέως, περιελίσσεται ἀλληλοδιαδόχως εἰς σειρὰν πλατέων κοίλων μεταλλικῶν κυλίνδρων, θερμαινομένων ἔνδοθεν δι' ἀτμοῦ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ πολτὸς ξηραίνεται, ὀλιγον κατ' ὀλίγον σκληρύνεται καὶ ἐπὶ τέλους καθίσταται φύλλον χάρτου ὑγρόν, κοπτόμενον ἀκολούθως διὰ μηχανικῶν ψαλίδων εἰς φύλλα διαφόρων διαστάσεων. Τὰ φύλλα ταῦτα τίθενται τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου μεταξὺ πλακῶν ἐκ ψευδαργύρου καὶ πιέζονται, ὅπως καθ' ὁλοκληρίαν στεγνώσωσιν. Ἀφοῦ ξηρανθῶσιν ἐντελῶς εἰς τὸν ἀέρα παραδίδονται εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Ἐν τούτοις ἡ κατασκευὴ τοῦ πολτοῦ τοῦ χάρτου ἀπό τινων ἐτῶν ὑπέστη παντελῆ μεταβολήν, διότι ἀντὶ νὰ μεταχειρίζωνται ράκη, μεταχειρίζονται ἀντ αὐτῶν τὸ ***ἄχυρον***, τὸ ***σπόρτον*** ἢ ***ἀλφάϊον*** (φυτὸν φυόμενον ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ) καὶ τὸ ξύλον, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρέθησαν τὰ ἀναγκαῖα συστατικὰ πρὸς κατασκευὴν τοῦ χάρτου.

Τὸ ἀλφάϊον, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ

κάλλιστον πάντων, ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς σόδας καὶ ἐπεξεργάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου τρόπον καθ' ὃν καὶ τὰ ράκη. Τὸ ἄχυρον, ἀφοῦ προηγουμένως κοπῇ εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ ὑποβληθῇ εἰς ἀνάλογον ἐπεξεργασίαν, παρέχει χάρτην διαφανῆ οὐχ ἧττον καὶ στερεόν.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐκ ξύλου χάρτου ἔλαβε τοιαύτην ἀνάπτυξιν σήμερον, ὥστε ἐρημοῦνται τὰ δάση, κυρίως ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἐν Νορβηγίᾳ πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἐκ ξύλου πολτοῦ. Ὁ ἐκ μαλακοῦ ξύλου, ὡς ἡ κερκὶς καὶ ἡ λεύκη, πολτὸς κατασκευάζεται διὰ τῆς προστριβῆς τῶν ξύλων τούτων ἐπὶ πέτρας ἐκ ψαμμολίθου, ἐφ' ἧς στηρίζονται ταῦτα καθέτως, διαρκὲς δὲ ρεῦμα ὕδατος παρασύρει τὸν παραγόμενον πολτόν, ὅστις ἀκολούθως ὑποβάλλεται εἰς ἐπεξεργασίαν.

Ὁ ἐκ ρητινωδῶν δὲ ξύλων πολτὸς κατασκευάζεται χημικῶς κοπτομένων τῶν ξύλων εἰς μικρὰ τεμάχια διὰ μηχανικοῦ κοπτῆρος, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ βράσωσιν ἐντὸς διθειώδους τιτάνου, μεταβάλλονται εἰς πολτόν, δι' οὗ κατασκευάζεται ἐξαίρετος χάρτης.

Τὸ χαρτόνιον κατασκευάζεται διὰ πολτοῦ ἐκ παλαιῶν χαρτίων, ἀχύρου ἢ ξύλων, καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ χάρτης. Κατασκευάζεται πρὸς τούτοις καὶ δι' ἀλλεπαλλήλου ἐπιθέσεως καὶ συγκολλήσεως φύλλων ἁπλοῦ χάρτου.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ **ΤΟ ΚΟΝΙΑΚ Σ. ΚΑΙ Η. ΚΑΙ Α. ΜΕΤΑΞΑ**
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. Κ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
Γαλατᾶ, ὁδὸς Μουμχανέ, Γιαλδὶζ Χάν.

Μελέτη καὶ ἵδρυσις ἐργοστασίων παντὸς εἴδους. — Τοπογραφικαὶ μελέται. — Προμήθεια καὶ τοποθέτησις ἀτμομηχανῶν πάσης χρήσεως. — Ἐγκαθίδρυσις σωλήνων ἀερισμοῦ, θερμάνσεως κλπ. κατὰ τὰ νεώτερα συστήματα. — Σχέδια, ἐκθέσεις, προεκτιμήσεις κλπ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν.

(Ἴδε δευτέραν σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου).

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ — ΚΟΝΙΑΚ ΚΟΥΡΤΕΣΗ
(Ἴδε χρωματιστὰς σελίδας Β΄, Γ΄ καὶ Ζ΄ μέρους).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Σ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ
(Ἴδε χρωματιστὰς σελίδας Β΄ καὶ Η΄ μέρους).

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΗ

ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν,
εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων.

Γραφεῖα ἐν τῇ Πόλει, Ταμπουραζῆ Χάν, ἀριθ. 138.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Κωνσταντινουπόλει γρ. 120. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ γρ. 160.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΙΣΑΗΛΙΔΑΙ, *διευθυνταί.* **Ἰωάννης Ι. Δημνίδης** *συντάκτης.* **ΘΕΑΓΕΝΗΣ Ε. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ**, *ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης.*

ΘΕΑΓΕΝΗΣ Ε. ΜΙΖΑΗΛΙΔΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Ε. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐκδίδοται καθ ἑκάστην πλὴν τῶν ἑορτῶν.

Γραφεῖα ἐν Γαλατᾷ, Μεγ. Ἐθνικὸν Χάνιον, 60—66.

ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἑλλάδι (ἐξαιρετικῶς) φρ. 40. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 50. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 60. Ἐξάμην. τὰ ἡμίση.

Ἱδρυταί: **ΔΗΜ.** καὶ **ΑΘΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΑΙ.**

ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης.*

ΔΗΜ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ, *διαχειριστής.*

ΔΗΜ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Φανάριον.

Ἑβδομαδιαῖον ἐκκλησιαστικὸν δελτίον ἐκδιδόμενον κατὰ Παρασκευήν.

Συνδρομὴ ἐτησία: καθ' ὅλον τὸ Ὀθωμ. Κράτος, μετζήτια 5. Διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους, μετζ. 3. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ 25.
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τῇ 1 Ἰανουαρίου, ἀποστελλόμεναι πρὸς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ταμίαν.

Διευθύνουσα Ἐπιτροπή: *Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης* **Δωρόθεος,** *πρόεδρος.*
Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος **Χρυσόστομος.**
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερ. Συνόδου **Φώτιος,**
Ὁ Μέγ. Ἀρχιδιάκονος **Λαυρέντιος,** *ταμίας,*
Χρῆσ. Παπαϊωάννου, *γραμματεύς.*

Αθ. Πιπερας

Ἱερομ. **Αθ. Πιπερας**
ἀρχισυντάκτης.

Ιακωβος Βασιαδης
συντάκτης.

Ιακ. Βασιαδης

Σπ. Σ. Καραγιαννιδης

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐν Κων/πόλει.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν.

Γραφεῖα: ἐν Γαλατᾷ Καράκιοϊ, ὁδῷ Χαρατσῆ, ἀριθ. 36.

Ἐτησία συννδρομή: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετζ. 7. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, Λ. Τ. 2. Ἐν Εὐρώπῃ, φράγκα χρυσᾶ 50.

Σπ. Σ. Καραγιαννιδης, *διευθυντής, ἀρχισυντάκτης, ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης.*

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν.

Γραφεῖα: ἐν Γαλατᾷ, Πεμπτοπάζαρον, Τιδζαρὲτ χάν.

Συνδρομαί: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐτησία γρ. 160, ἑξάμηνος 90, τρίμηνος 50. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐτησία γρ. χρ. 200, ἑξάμηνος 120. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐτησία φρ. χρ. 50, ἑξάμηνος φρ. χρ. 30.

Γ. Α. Βελλης, *διευθυντής.*

Γ. Α. Βελλης

ΒΥΖΑΝΤΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν.

Γραφεῖα: Γαλατᾷ, ὁδῷ Μερτεβανῆ, Κενατζιὰν Χάν

Συνδρομαί: Ἐν Κωνστ/πόλει, ἐτησία γρ. ἀργ. 80, ἑξάμηνος 50. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐτησία γρ. ἀργ. 120, ἑξάμηνος 70. — Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐτησία φρ. 35 ἑξάμηνος 20.

Γρηγοριος Καρυδης, *διευθυντής.*

Γρηγοριος Καρυδης

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰκονογραφημένον Περιοδικόν,
διὰ παῖδας καὶ ἐφήβους ἐκδιδόμενον δὶς τοῦ μηνὸς
ὑπὸ *Ι. Γ.* **Σακελλαρίδου** καὶ **Σας.**

Γραφεῖα: Γαλατᾷ, ὁδῷ Κιουρεκτσιλέρ, ἀρ. 10.

Συνδρομὴ ἐτησία: Κωνσταντινουπόλεως γρ. 20.—Ἐπαρχιῶν γρ. 25.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 5.25.

Ι. Γ. Σακελλαριδης, *διευθυντής.*

SISMANOGLIO MEGARO

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Λ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ

ΒΟΣΠΟΡΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Περιοδικὸν Οἰκογενειακόν, ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαήμερον τῇ εὐγενεῖ συνεργασίᾳ κυριῶν καὶ κυρίων.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν τῇ πρωτευούσῃ, γρ. 50. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, γρ. 60. Ἐν τῇ ξένῃ, φρ. 15. Ἐξάμηνοι κατ' ἀναλογίαν.

Γραφεῖον: Κουρσοὺμ-Χάν, ἀριθ. 3.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Λ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ,
ἰδιοκτῆτις καὶ διευθύντρια.

Ν. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
καὶ
ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΟΡΩΝ
τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Γραφεῖα: ἐν Γαλατᾷ, Μικρὸν Ἐθνικὸν Χάνιον 39–40.

Συνδρομὴ ἐτησία δι' ἕκαστον τῶν Δελτίων χωριστά, φρ. χρ. 10, δι' ἀμφότερα φρ. 15.

Ν. Η. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, *συντάκτης,*
Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κ. Σ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΒΡΟΣ

Ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ἐκδίδοται κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον.

Γραφεῖα: Ρουστὲμ-πασᾶ Χάν, 26.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Ἀδριανουπόλει, μετζ. 4. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, μετζ. 6. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, φράγκα 25.

Κ. Σ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, *διευθυντής.*

ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Γραφεῖον: ἐν Φραγκομαχαλᾷ, Βοσνὰκ-Χάν.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Θεσσαλονίκῃ, μετζήτια 5. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, μετζήτια 7. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, φράγκα 40.

Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ, *ἰδιοκτήτης.*
ΣΟΦ. Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ καὶ ΝΙΚ. Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ,
διευθυνταί.

Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ

ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Ἐν Σμύρνῃ.

ΣΟΚΡ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ

Γραφεῖα: ὁδὸς Εὐρωπαϊκὴ (δίοδος Ἐσαγιάν).

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Σμύρνῃ, μετζ. 6, ἐκτὸς τῆς Σμύρνης, μετζ. 8, ἐξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΣΟΚΡ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ καὶ
Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΗΣ, *διευθυνταί.*

Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Ἐν Σμύρνῃ.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς τρίτης καὶ τῶν ἑορτῶν.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Σμύρνῃ, λ. Τ. 1, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, μετζ. 7.

ΕΥΡ. ΣΕΚΙΑΡΗΣ,
διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης.

ΕΥΡ. ΣΕΚΙΑΡΗΣ

ΑΡΜΟΝΙΑ

Ἐν Σμύρνῃ.

Ἐκδίδοται πεντάκις τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Σμύρνῃ, μετζ. 6, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, 8, ἐν τῷ ἐξωτερ. φρ. 40

Γ. ΑΣΘΕΝΕΙΔΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος ἰδιοκτήτης.*

ΜΙΛΤ. Δ. ΣΕΪΖΑΝΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης.*

Γ. ΑΣΘΕΝΕΙΔΗΣ

ΜΙΛΤ. Δ. ΣΕΪΖΑΝΗΣ

ΣΑΜΟΣ

Ἐν Λιμένι Βαθέος, Σάμου.

Ἡμιεπίσημος ἐφημερίς, πολιτικὴ καὶ τῶν εἰδήσεων.

Συνδρομὴ ἐτησία: διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, γρ. 30. Διὰ τοὺς μὴ τοιούτους ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, γρ. 35, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, γρ. 40.

ΣΩΚΡ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ καὶ **ΗΡ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ**, *διευθυνταί*

ΣΩΚΡ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΗΡ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

ΝΕΑ ΖΩΗ

Ἐν Λιμένι Βαθέος, Σάμου.

Ἐκδίδοται δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ μηνιαία: ἐν Σάμῳ, 4 γρ. ἀργ., ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἡ αὐτὴ τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Β. Ι. ΚΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥΣ, *Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης.*

Β. Ι. ΚΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐν Ρεθύμνῃ, Κρήτης.

Ἐφημερὶς πολιτική, κοινωνική, ἐμπορικὴ καὶ τῶν εἰδήσεων.

Ἐκδίδοται κατὰ Σάββατον.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Ρεθύμνῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ τμήματος, 7 φρ. Ἐν τοῖς λοιποῖς τμήμασι τῆς νήσου καὶ ἐν Ἑλλάδι, 8 φρ. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, 10 φρ.

ΘΕΜ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, *διευθυντὴς καὶ συντάκτης.*

Ι. Ν. ΔΑΝΔΟΛΟΣ, *ὑπεύθυνος ἐκδότης.*

ΘΕΜ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΚΑΪΡΟΝ

Ἐν Καΐρῳ.

Ἐφημερὶς ἡμερησία.

ΓΕΩΡ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ἐκδότης*

τῶν ἐφημερίδων

Καΐρου καὶ ***Μεταρρυθμίσεως.***

ΓΕΩΡ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΟΜΟΝΟΙΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐφημερὶς πολιτική, ἐμπορική, φιλολογικὴ καὶ τῶν εἰδήσεων.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν.

Γραφεῖα: Ὁδὸς Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Ραμλίου. Οἰκία Δαχάν.

Συνδρομή: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτησία φρ. 40, ἑξάμηνος φρ. 20. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐτησία, φρ. 45, ἑξάμηνος φρ. 25. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐτησία, φρ. 45.

Γ. Α. ΠΑΡΛΑΜΑΣ, *διευθυντής.*

ΣΤΥΛ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, *καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν, ἰδιοκτήτης.*

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐφημερὶς πολιτική, ἐμπορικὴ καὶ φιλολογική.
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1883.

Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, *διευθυντής*.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Ἐν Τεργέστῃ.

Ἐκδίδοται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Αὐστρίᾳ, φλωρίνια 16. Ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς χώραις, φρ 40

ΑΛΕΞ. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ, *ἱδρυτής*.
ΙΩΑΝΝ. Λ. ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗΣ, *διευθυντής*.

ΣΟΛΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894, ἐκδίδοται

δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Γραφεῖα: 2 καὶ 4 *Stone Street*.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἡνωμένων Πολιτειῶν, δολλάρια 3, ἐξωτερικοῦ φρ. 15. Ἑξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΣΟΛΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ, *διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης*.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐν Φιλιππουπόλει.

Ἱδρύθη τῷ 1877. Ἐκδίδοται κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

ΔΗΜ. Ι. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΣ, *διευθυντής*.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ

Ἐν Φιλιππουπόλει.

Ἐφημερὶς ἐκδιδομένη κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Βουλγαρίᾳ, λέβ. 15, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, φρ. 25. Ἑξάμηνος καὶ τρίμηνος ἀναλόγως.

Γ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, *ὑπεύθυνος*.

ΣΑΛΠΙΓΞ

Ἐν Λεμησσῷ, Κύπρου.

Ἐφημερὶς ἑβδομαδιαία.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Λεμησσῷ, σελ. 8, ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Κύπρου, σελ. 10, διὰ τοὺς διδασκάλους ἡ συνδρομὴ ἐλαττοῦται κατὰ 2 σελλήνια· ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, φρ. χρ. 20.

ΧΡ. Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ, *διευθυντὴς καὶ συντάκτης*.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐκκλησιαστικὸν Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δὶς τοῦ μηνὸς
ὑπὸ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου Θρησκευτικοῦ Συλλόγου «*Ὀρθοδοξία*».

Ἐτησία συνδρομή: *Ἐσωτερικοῦ*: διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ διδασκάλους σελ. 4, διὰ τοὺς λοιποὺς σελ. 6.— *Ἐξωτερικοῦ*: διὰ τὴν Εὐρώπην φρ. χρ. 10, διὰ τὰ λοιπὰ μέρη φρ. χρ. 8.

ΠΑΥΛΟΣ Π. ΚΟΛΕΣΙΔΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος συντάκτης*.

ΠΑΤΡΙΣ

Ἐν Βουκουρεστίῳ.

Ἡμερησία πολιτική, ἐμπορικὴ καὶ φιλολογικὴ ἐφημερίς.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, φρ. 40, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, φρ. 50, ἐν Ρωσίᾳ καὶ Περσίᾳ, ρούβλ. 20, ἑξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ, *διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης*.
Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ, *ὑπεύθυνος συντάκτης*. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΣ, *διαχειριστής*.

ΕΣΤΙΑ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἡμερησία ἑσπερινὴ ἐφημερίς, ἱδρυθεῖσα τῷ 1876.

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἐν Ἀθήναις.

Εἰκονογραφημένον Περιοδικὸν διὰ παιδία ἐφήβους καὶ νεάνιδας ἐκδιδόμενον κατὰ Σάββατον.

Γραφεῖα: Ὁδὸς Πατησίων, ἀρ. 11[Β] παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐσωτερικοῦ δρ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, *διευθυντὴς καὶ ἐκδότης.*

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἡμερησία πολιτικὴ ἐφημερὶς μεγάλου σχήματος, ἱδρυθεῖσα τῷ 1882 καὶ ἔχουσα τὴν μεγαλειτέραν διάδοσιν ἐξ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Γραφεῖα: ὁδὸς Σοφοκλέους, 9.

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ: ἐτησία, δρ. 22, ἑξάμ. δρ. 11, τρίμ. δρ. 5.50. Κύπρου, Κρήτης καὶ Σάμου: ἐτησία, φρ. 25, ἑξάμ. φρ. 13, τρίμ. φρ. 7. Ἐξωτερικοῦ: ἐτησία, φρ. 40, ἑξάμ., φρ. 20, τρίμηνος, φράγκα 10.

ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης.*

ΠΡΩΙΑ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐφημερὶς καθημερινὴ κοινωνικὴ καὶ πολιτική, ἱδρυθεῖσα τῷ 1886.

Γραφεῖα: Παρὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐσωτερ. δρ. 20, ἑξάμ. δρ. 12, ἐξωτ. φρ. 25, ἑξάμ. φρ. 15.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἑβδομαδιαῖον σατυρικὸν φύλλον εἰς στίχους, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του, ἐκδίδοται ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτὼ ἤδη ἐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. **ΓΕΩΡ. ΣΟΥΡΗ**.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐσωτερικοῦ, δρ. 8, ἐξωτερικοῦ, φράγκα 10.

ΑΣΤΥ

Ἐν Ἀθήναις.

Καθημερινὴ εἰκονογραφημένη ἐφημερίς.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐσωτερικοῦ, δρ. 30, ἑξάμηνος δρ. 15· ἐξωτερικοῦ, 45, ἑξάμηνος φρ. 25.

Θ. ΑΝΝΙΝΟΣ, *διευθυντής.*

Θ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΝΕΟΝ ΑΣΤΥ

Ἐν Ἀθήναις.

Γραφεῖα: Ὁδὸς Σοφοκλέους (Στοὰ Χρηματιστηρίου Μεγάλη οἰκία Βούλτσου).

Συνδρομή: ***Ἐσωτερικοῦ:*** τρίμηνος δραχμ. 8, ἑξάμηνος δρ. 25, ἐτησία δρ. 30.—***Ἐξωτερικοῦ:*** ἑξάμηνος φρ. χρ. 15, ἐτησία φρ. χρ. 45.

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ, *διευθυντής.*

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΑΝΑΠΑΛΑΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἑβδομαδιαῖον Περιοδικόν, ὄργανον τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου.

Ἐκδίδοται κατὰ Πέμπτην.

Γραφεῖα: ὁδὸς Φλέσσα, ἀρ. 5, παρὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐσωτερικοῦ, δρ. 6.—Ἐξωτερικοῦ, φρ. χρ. 8

Διευθυντὴς καὶ συντάκτης, **ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ**

Ι. Ε. ΜΕΣΟΛΩΡΑΣ

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἑβδομαδιαία ἐκκλησιαστικὴ ἐφημερὶς τοῦ ὁμωνύμου Ἐκκλ. Συλλόγου, ἱδρυθεῖσα τῷ 1894.

Γραφεῖα: ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐσωτερικοῦ, δρ. 6. Ἐξωτερικοῦ, φρ. 8.

Ι. Ε. ΜΕΣΟΛΩΡΑΣ, *καθηγ. διευθυντής.*

ΣΚΡΙΠ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐφημερὶς ἡμερησία, πολιτικὴ καὶ τῶν εἰδήσεων, ἱδρυθεῖσα τῷ 1894.

Γραφεῖα: ὁδὸς Αἰόλου, ἀριθ. 120.

Συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δρ. 15, ἑξάμηνος δρ. 8. — Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ. 20, ἑξάμηνος φρ. 10.

Ε. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ, *διευθυντής.*

Δ. Οικ ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΜΠΡΟΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐφημερὶς ἡμερησία πολιτικὴ καὶ κοινωνική.

Γραφεῖα: ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 1.

Συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δρ. 15, ἑξάμηνος 8. — Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ. 25, ἑξάμηνος φρ. 15.

Δ. Οικ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ, *διευθυντής.*

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐφημερὶς ἡμερησία πολιτική, κοινωνικὴ καὶ φιλολογική.

Γραφεῖα: Λεωφόρος Πατησίων, ὁδὸς Γλάδστωνος ἀρ. 1.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐσωτερικοῦ, δρ. 20.—Ἐξωτερικοῦ, φρ. 30. Ἑξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΦΡ. ΒΙΡΒΙΛΗΣ, *διευθυντής.*

ΦΡ. ΒΙΡΒΙΛΗΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐφημερὶς γεωργική, βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορική, ἐκδιδομένη κατὰ μῆνα, ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Α. Ν. Γεωργακοπούλου, Ι. Κουτσαλέξη, Κ. Μητσοπούλου, Σ. Παπαβασιλείου, Γ. Ραζέλου, Ο. Α. Ρουσοπούλου, Α. Σκιντζοπούλου, Σ. Σταματιάδου καὶ Γ. Στρατήγη.

Γραφεῖα: Πλατεῖα Κάνιγγος.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐσωτερικοῦ, δρ. 2.—Ἐξωτερικοῦ, φρ. 2.

ΕΛΕΝΗ Ο. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ, *διευθύντρια.*

ΕΛΕΝΗ Ο. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐφημερὶς ἐμπορική, οἰκονομολογικὴ καὶ χρηματιστική.

Ἐκδίδοται κατὰ Κυριακήν.

Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Ἑλλάδι, δρ. 12· ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, φρ. 12.

ΠΕΡ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, *διευθυντής.*

ΠΕΡ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΘ Ν ΚΑΛΟΣΤΥΠΗΣ

ΣΦΑΙΡΑ

Ἐν Πειραιεῖ.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

Γραφεῖα: Πλατεῖα Κοραῆ.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις, δραχ. 14, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δρ. 16, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, φρ. 25.

ΔΗΜΟΣΘ. Ν. ΚΑΛΟΣΤΥΠΗΣ, *διευθυντής.*
ΙΩΑΝΝ. ΚΑΛΟΣΤΥΠΗΣ, *ἀρχισυντάκτης.*

Γ. Σπ. ΜΑΚΡΗΣ

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Ἐν Πειραιεῖ.

Φύλλον ἑβδομαδιαῖον,
Οἰκογενειακὸν καὶ Κοινωνικόν.

Γραφεῖα: ὁδὸς Ἀλκιβιάδου, 114.

Συνδρομὴ ἐτησία: ἐσωτερικοῦ, δρ. 5, ἐξωτερικοῦ, φρ. 5, ἑξάμηνος τὰ ἡμίση.

Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, *ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντής.*
Γ. Σπ. ΜΑΚΡΗΣ, *ἰδιοκτήτης καὶ συντάκτης.*

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐν Πάτραις.

Ἐφημερὶς ἡμερησία, ἱδρυθεῖσα τῷ 1894.

ΙΩΑΝΝ. Π. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γραφεῖα: ὁδ. Κανακάρη, ἀριθμ. 92.
Συνδρομὴ ἐσωτερικῆ: Ἐτησία, δρ. 15, ἑξάμην., δρ. 8, τρίμηνος, δρ. 5. Ἐξωτερικοῦ: ἐτησ., φρ. 15, ἑξάμηνος, φρ. 8, τρίμηνος φρ. 5.

Ι. Π. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ,
διευθυντὴς
καὶ ἰδιοκτήτης.
ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ,
ἀρχισυντάκτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΧΡΟΝΟΣ

Ἐν Πάτραις.

Ἐφημερὶς ἡμερησία, πολιτική, ἐμπορικὴ καὶ φιλολογική, ἱδρυθεῖσα τῷ 1899.

ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, *διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης.*

ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐν Πάτραις.

Ἐφημερὶς ἐμπορικὴ καὶ πολιτική, ἐκδιδομένη τρις τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομή: ἐσωτερ. ἐτησ. δρ. 16, ἑξάμ. δρ. 10, ἐξωτ. ἐτησ. φρ. 20, ἑξάμηνος φράγκα 10.

ΗΛ. Ν. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, *διευθυντὴς καὶ συντάκτης.*

Ο ΤΥΠΟΣ

Ἐν Βόλῳ.

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην.
Συνδρομὴ ἐτησία: ἐσωτερικοῦ, δραχμὰς 15, ἐξωτερικοῦ, φράγκα 20.

Δ. Α. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ, *διευθυντής.*
Ι. Φ. ΜΠΕΜΠΟΣ, *ταμίας.*

ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ

ΖΩΣΙΜΑΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἤτοι

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΝΩΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Ἐν Βόλῳ.

Ἐκδίδοται κατὰ μῆνα.

ΖΩΣ. ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ, *διευθυντής.*

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΗΧΩ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Ἐν Ἀγρινίῳ.

Ἐφημερὶς ἑβδομαδιαία, πολιτική, φιλολογικὴ καὶ τῶν εἰδήσεων.

Συνδρομὴ ἐτησία: δραχ. 10, ἑξάμηνος δρ. 5.

Γ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ, *διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης.*

ΕΛΠΙΣ

Ἐν Ζακύνθῳ.

Ἐφημερις ἑβδομαδιαία, πολιτικὴ, φιλολογικὴ καὶ κοινωνικὴ ἱδρυθεῖσα τῷ 1874.

Ἐκδίδοται κατὰ Κυριακήν.

Ἐτησία συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ, δραχ. 10.—Ἐξωτερικοῦ, φρ. 20.

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

Ἐν Ζακύνθῳ.

Περιοδικὸν φιλολογικὸν καὶ κοινωνικόν.

Ἐκδίδοται κατὰ δεκαπενθήμερον.

Συνδρομή: Ἐν Ζακύνθῳ, ἐτησία δρ. 5, ἑξάμηνος δρ. 3, τρίμηνος δρ. 1.50. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 7, ἑξάμηνος δρ. 4, τρίμηνος δρ. 2. Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ. 8, ἑξάμηνος φρ. 4.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ, *διευθυντής.*

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

ΗΧΩ ΤΗΣ ΕΡΑΝΗΣ

Ἐν Φιλιατροῖς.

Ἐφημερὶς πολιτική, κοινωνικὴ καὶ ἐμπορική.

Ἐκδίδοται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ ἐτησία, δραχ. 8, ἑξάμηνος, δρ. 5.

Δ. ΛΟΥΠΙΝΑΣ, *διευθυντής.*

Δ. ΛΟΥΠΙΝΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Μέλους καὶ λογοκριτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐσωτερικοῦ Τύπου

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Τὸ μόνον κατάλληλον κριθὲν ὑπὸ τῶν διασημοτέρων τουρκιστῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀθωμανικῆς γλώσσης. Περιλαμβάνει 25,000 ἀραβοπερσικὰς λέξεις.

Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ι. Κ. Σεϊτανίδου.-Τιμᾶται Γρ. 15 μόνον

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Ἴδε σελίδα 187).

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Τα ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΝ

Διττὰ ἔχει ὁ ἄνθρωπος καθήκοντα πρὸς ἑαυτόν, τὰ πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὰ πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΩΜΑ

Τὰ κυριώτατα τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ σῶμα καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου συνοψίζονται εἰς τὴν ***Ὑγιεινήν***, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῶν ἀναγκαίων φροντίδων τοῦ ἀνθρώπου, ὧν σκοπὸς εἶνε ἡ διατήρησις τῆς καλῆς ὑγείας. Ἡ ὑγιεινὴ περιλαμβάνει τὴν ***καθαριότητα*** καὶ τὴν ***ἐγκράτειαν***.

Ἡ ***καθαριότης*** δὲν εἶνε μόνον τὸ προσών, δι' οὗ ἀποφεύγει τις πλῆθος, ἀσθενειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰδός τι σεβασμοῦ, ὃν ὀφείλομεν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.

Ἡ δὲ ***ἐγκράτεια*** ἔγκειται εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς πολυφαγίας καὶ πολυποσίας ὡς καὶ τῆς εἰς τὰ πάθη ἡμῶν ὑποδουλώσεως. Καὶ ἡ μὲν πολυφαγία καθιστᾷ τὸ σῶμα βαρὺ καὶ μαλθακόν, τὸν δὲ ἐγκέφαλον νωθρόν. Ἡ δὲ πολυποσία ἐπιφέρει τὴν ***μέθην***, ἥτις ἐκφαυλίζει τὴν ψυχήν, φθείρει δὲ καὶ τὸ σῶμα, προκαλεῖ τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ οἴκου, καὶ εἶνε πάθος τοσούτῳ μᾶλλον τρομερῶς ἐπικίνδυνον, καθόσον ὁ εἰς αὐτὸ παραδοθεὶς ἀδύνατον εἶνε ν' ἀπαλλαγῇ τούτου. Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει ν' ἀποφεύγῃ τὸ οἰνόπνευμα ὡς τὸν χείριστον αὐτοῦ ἐχθρόν.

Ἡ ***ἐγκράτεια εἶνε εὐθηνὴ εὐτυχία***, ἔλεγεν ὁ Φραγκλῖνος. Καὶ δὲν πρέπει μὲν ν' ἀφιεροῖ τις ὑπερβολικὰς θυσίας εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀποφεύγῃ τὰς ἀναγκαίας. Ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ συντηρῇ τὰς δυνάμεις του, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

Ἡ ***γυμναστικὴ*** εἶνε τῆς ὑγιεινῆς ὁ ἄριστος βοηθός, παρέχουσα εἰς τὸ σῶμα τὴν εὐκαμψίαν καὶ τὴν ἰσχύν. Ἐκ τῶν γυμνασμάτων δὲ πρέπει, χωρὶς νὰ περιφρονῇ τὰ ἐνόργανα, νὰ προτιμᾷ τὰς φυσικὰς ἀσκήσεις, ὡς τοὺς περιπάτους, τοὺς δρόμους, τὸ κολύμβημα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀγῶνας.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ

Τρεῖς εἶνε αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Ἡ ***αἴσθησις***, ἡ ***διάνοια*** καὶ ἡ ***θέλησις***.

Ἡ ***αἴσθησις*** ἐκδηλοῦται διὰ τῶν εὐαρέστων ἢ λυπηρῶν συναισθημάτων, ἅτινα προκαλοῦσι τὴν ***ἐπιθυμίαν*** ἢ τὴν ***ἀποστροφὴν*** καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὰ ***πάθη***. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ὀφείλει νὰ πνίγῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τῶν συναισθημάτων, ψυχρὰν καὶ ξηρὰν ἀπεργαζόμενος τὴν ψυχήν του, ἀλλὰ νὰ ρυθμίζῃ αὐτὴν κωλύων νὰ ἐκτρέπωνται εἰς ἐπιβλαβῆ πάθη αἱ θεμιταὶ αὐτοῦ κλίσεις. Μεταξὺ τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ καταπολεμῇ ὁ ἄνθρωπος, τὰ κυριώτατα εἶνε ἡ ***ὀργή***, ἥτις δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ***μῖσος***, ἡ ***ζηλοτυπία***, ὁ ***φθόνος***, ὅστις δὲν πρέπει νὰ συγχέεται πρὸς τὴν ***ἄμιλλαν***, ἡ ***ὑπερηφάνεια***, ἥτις

εἶνε ὑπερβολικὴ συναίσθησις τῆς ἀξίας ἡμῶν, καὶ ἡ ***ματαιοφροσύνη***.

Ἡ ***διάνοια*** εἶνε ἡ δύναμις τοῦ ***γινώσκειν*** καὶ τοῦ ***ἐννοεῖν***. Ἡ καλλιέργεια τῆς διανοίας εἶνε ἀπαραίτητος εἰς πάντα ἄνθρωπον ἀγαπῶντα τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὴν συνετὴν τῆς ἐλευθερίας ταύτης χρῆσιν. Τὰ πρὸς τὴν διάνοιαν καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀναζήτησις τῆς ***ἀληθείας*** καὶ ἡ καταπολέμησις τῆς ***πλάνης***. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται κρίσις ὀρθή, ἥτις ἀποκτᾶται διὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς σκέψεως. Ὀφείλει πρὸς τούτοις ὁ ἄνθρωπος ν' ἀληθεύῃ καὶ νὰ εἶνε εἰλικρινὴς καὶ ἄδολος. Πᾶν ψεῦδος εἶνε ἐξευτελιστικόν. Ἡ ***ὑποκρισία*** καὶ ἡ ***προσποίησις*** γεννῶσιν ἀναγκαίως τὸ ψεῦδος. Ὀφείλει ἔτι νὰ εἶνε σώφρων, τοὐτέστι νὰ μὴ ἀποφασίζῃ, πρὶν ἢ καλῶς σταθμίσῃ καὶ διακρίνῃ τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ.

Ἡ ***θέλησις*** εἶνε ἡ δύναμις τῆς ἐλευθέρας ἀποφάσεως, δύναμις ἰδιάζουσα τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέλησιν ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἑπόμενα καθήκοντα.

Ἐν πρώτοις τὸ τῆς ***ἐργασίας***. Ἡ φύσις εἶνε ἀπέραντόν τι ἐργοστάσιον. Τὸ πᾶν ἐν αὐτῇ ἐργάζεται. Ὡς πάντα δὲ τὰ ὄντα καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ καθῆκον τοῦτο. Ἄλλως τε, ἡ σωματικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ρώμη, ἡ εὐτυχία του καὶ αὐτὴ ἡ ἀρετή του τῆς ἐργασίας εἰσὶν οἱ καρποί. Ἐκ νεότητος λοιπὸν ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς τὴν ἐργασίαν, ν' ἀποφεύγῃ δὲ τοὺς ὀκνηροὺς καὶ πάντα τόπον ἀργίας καὶ ἀπωλείας χρόνου. Ἡ ὀκνηρία εἶνε πάσης κακίας μήτηρ καὶ τῶν μεγάλων δυστυχιῶν πρόξενος. Ἐξ ἴσου ἔντιμος δὲ εἶνε πᾶσα ἐργασία τῶν χειρῶν ἢ τοῦ πνεύματος.

Ἄλλο καθῆκον ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέλησιν εἶνε ἡ ***γενναιότης***. Εἶνε δὲ ὁ ἄνθρωπος γενναῖος ὄχι μόνον, ὅταν ἀντιμετωπίζῃ ἀφόβως καὶ ἀψηφῇ τὸν κίνδυνον ἐν ὥρᾳ πολέμου ἢ ἄλλης ἀνάγκης, ἀλλ' ὅταν ὑφίσταται καρτερικῶς τὴν δυστυχίαν καὶ παλαίῃ ἀκατάβλητος κατὰ τῶν ἰδίων του παθῶν.

Ὀφείλει ἔτι ὁ ἄνθρωπος νὰ θηρεύῃ καὶ πραγματοποιῇ τὴν τάξιν καὶ τὴν οἰκονομίαν, ρυθμίζων τὰς δαπάνας του κατὰ τὰς προσόδους αὐτοῦ καὶ ἀποταμιεύων μάλιστα ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, δι' ἐνδεχομένην ἀργίαν ἢ ἀσθένειαν ἢ διὰ τὸ γῆρας. Κατὰ τὸ ἐνὸν δέον ἕκαστος ν' ἀποφεύγῃ τὰ χρέη καὶ πρὸς τούτοις τὸν μέγαν κίνδυνον τοῦ χαρτοπαιγνίου.

Κακὴ ὅμως εἶνε ἡ ὑπερβολικὴ προσήλωσις εἰς τὸ χρῆμα, διότι καθίστανται τις φιλάργυρος, ἡ δὲ φιλαργυρία ἀποξηραίνει πᾶν εὐγενὲς τῆς καρδίας συναίσθημα. Πρέπει νὰ κατέχῃ τις τὸ χρῆμα, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ρητόν, ἀλλὰ νὰ μὴ κατέχηται ὑπ' αὐτοῦ.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ἡ συγκρότησις τῆς μικρᾶς κοινωνίας, ἣν ὀνομάζομεν οἰκογένειαν, εἶνε ἓν τῶν προνομίων τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποδεικνύεται δέ τις ἀληθὴς ἄνθρωπος, τιμᾶται καὶ μεγαλύνεται, ὅταν ἐκπληροῖ τὰ οἰκογενειακὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Διττὰ ἔχουσιν οἱ γονεῖς πρὸς τὰ τέκνα καθήκοντα. Τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ πνευματικά Τὰ πρῶτα ἀναφέρονται εἰς πᾶσαν μέριμναν περὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν, ὀφείλουσι δηλονότι νὰ τρέφωσιν αὐτά, νὰ τὰ ἐνδύωσι, νὰ παρέχω-

σιν αὐτοῖς τὴν κατάλληλον κατοικίαν καὶ νὰ τὰ προφυλάττωσιν ἀπὸ παντὸς κινδύνου μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν θὰ δυνηθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς ἀνάγκας των. Καθῆκον τῶν γονέων εἶνε ἔτι νὰ τὰ καθοδηγῶσιν εἰς ἓν στάδιον βιοπορισμοῦ. Πνευματικὰ δὲ καὶ ἠθικὰ τῶν γονέων καθήκοντα εἶνε τὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως τῶν τέκνων. Πλὴν τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς παιδεύσεως, δέον νὰ τὰ ὁδηγῶσιν εἰς τὸ ἀγαθὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος, ὅπερ εἶνε ὅλων τῶν συμβουλῶν ἀποτελεσματικώτερον. Ἀναγκαία εἶνε καὶ ἡ τιμωρία πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν μαρτυροῦσα τὴν ἀληθῆ αὐτῶν φιλοστοργίαν καὶ ἀφοσίωσιν.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Τὰ κυριώτατα τούτων εἶνε ἡ ***φιλοστοργία***, ἡ ***εὐγνωμοσύνη***, ἡ ***ὑπακοὴ*** καὶ ὁ ***σεβασμός***.

Τὴν ***φιλοστοργίαν*** ἐμπνέει αὐτὴ ἡ φύσις. Τέκνον μὴ ἀγαπῶν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ εἶνε ὃν παρὰ φύσιν, εἶνε τέρας.

Εὐγνωμοσύνην τὸ τέκνον ὀφείλει εἰς τοὺς γονεῖς ἀπεριόριστον, διότι εἰς αὐτοὺς χρεωστεῖ τὴν ζωήν, τὴν ἀγωγὴν καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχει. Ἀπολαύει πρὸς τούτοις τῆς στοργῆς αὐτῶν, οἵτινες πολλὰ χάριν τῶν τέκνων ὑφίστανται. Ἡ εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν τέκνων δέον νὰ εἶνε ***πραγματική***. Ὀφείλουσι δηλαδὴ τὰ τέκνα νὰ βοηθῶσιν, εὐθὺς ὡς δυνηθῶσι, τοὺς γονεῖς εἰς τὰ ἔργα των, νὰ περιθάλπωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς νόσους των, καὶ νὰ γηροκομῶσι καὶ παραμυθῶσιν αὐτοὺς εἰς τὸ γῆρας των.

Ὑπακοὴν ὀφείλουσι τὰ τέκνα εἰς τοὺς γονεῖς πλήρη, ταχεῖαν καὶ πρόθυμον. Εἶνε ἔνδειξις ἀληθοῦς υἱικῆς ἀγάπης νὰ ἐκτελῶσι τὴν θέλησιν αὐτῶν, ὁσάκις εἴτε διατάσσουσιν εἴτε ἀπαγορεύουσί τι.

Σέβας δὲ πρὸς τοὺς γονεῖς ἐκδηλοῦται διὰ γλώσσης σεμνῆς καὶ εὐλαβοῦς, τρόπων καὶ λόγων, ἀποδεικνυόντων ὅτι δὲν λησμονοῦσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένην τιμήν. Πρὸς τοὺς γονεῖς τὰ τέκνα δὲν πρέπει νά φέρωνται οὔτε ὡς πρὸς ὁμήλικας οὔτε ὡς πρὸς ἴσους. Πρέπει δὲ νὰ σέβωνται αὐτοὺς καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἡλικία ἐξησθένησε τὸ πνεῦμα ἢ ἐτράχυνε τὸν χαρακτῆρά των.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Πρὸς ἀλλήλους τὰ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ὀφείλουσι ***στοργήν***, ***βοήθειαν ἀμοιβαίαν*** καὶ ***ἀγαθὸν παράδειγμα***. Τὸ πρῶτον εἶνε φυσικώτατον, ἀφοῦ συνδέονται μὲ τὸ αὐτὸ αἷμα, τὴν αὐτὴν ἑστίαν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα. Δὲν δύναται ἄλλως τε τὸ τέκνον ν' ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, ἂν μὴ ἀγαπᾷ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, πρὸς οὓς ἐκεῖνοι τρέφουσι φιλοστοργίαν τρυφεράν.

Τὴν ***βοήθειαν*** ἔχουσιν ὡς ὑποχρέωσιν οἱ μεγαλείτεροι ἀδελφοὶ πρὸς τοὺς μικροτέρους καὶ οἱ εὐτυχέστεροι πρὸς τοὺς δυστυχεστέρους ἀδελφοὺς αὐτῶν. Τὸ ***καλὸν παράδειγμα*** εἶνε ἀπαραίτητον καὶ σωτήριον ἐκ μέρους τῶν μεγαλειτέρων, οὓς φιλοτιμοῦνται νὰ μιμῶνται πάντοτε οἱ νεώτεροι. Τὸ παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς εἰς τοὺς γονεῖς, τῆς φιλεργίας καὶ τῆς σωφροσύνης εἶνε πολύτιμος συμβολὴ εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ

Δύο μεγάλα ἔχει ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον του καθήκοντα, τὴν ***δικαιοσύνην*** καὶ τὴν ***φιλανθρωπίαν***.

Ἡ ***δικαιοσύνη*** ἔχει διαφόρους βαθμούς. Πρῶτος εἶνε νὰ μὴ ἀποδίδωμεν κακὸν ἀντὶ καλοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν χειρίστην ***ἀγνωμοσύνην***. Δεύτερος νὰ μὴ κακοποιῶμεν τὸν μὴ βλάψαντα ἡμᾶς, ὅπερ εἶνε ἀποτέλεσμα ***μοχθηρίας***. Τρίτος νὰ μὴ ἀποδίδωμεν τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, ὅπερ σημαίνει τὴν ***ἐκδίκησιν***. Τέταρτος καὶ τελειότατος τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐξ ἴσου ἠθικῶς ὑποχρεωτικὸς βαθμὸς εἶνε ὄχι μόνον τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ κακοῦ ἀκόμη ν' ἀποδίδωμεν, κατὰ τὰ παραγγέλματα καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἡ ***φιλανθρωπία*** εἶνε κοινωνικὴ ὑποχρέωσις, ἣν ὀφείλομεν εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἡμῶν ἀδιακρίτως τάξεως, φυλῆς καὶ θρησκεύματος.

Ὑπερτάτη φιλανθρωπία ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ἀπορρέουσα εἶνε νὰ εὐεργετῶμεν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Πρὸς τὸν Δημιουργὸν τῆς κτίσεως ὀφείλομεν ἐν πρώτοις τὴν ***λατρείαν***, διότι εἶνε ἀπειρομέγας καὶ ἀπειροτέλειος. Τὴν ***ἀγάπην*** δεύτερον, διότι εἶνε ἀγαθὸς καὶ τὴν ***ὑποταγήν***, διότι εἶνε κύριος ἡμῶν καὶ τῆς κτίσεως πάσης.

Ὀφείλει πρὸς τούτοις ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιζητῇ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν προσπέλασιν διὰ τῆς ἀρετῆς. Ὁ ἀπόλυτος πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σεβασμὸς εἶνε ἀπαραίτητον ὡσαύτως τοῦ ἀνθρώπου καθῆκον. Εἷς τῶν μεγίστων τοῦ κόσμου σοφῶν, ὁ Νεύτων, ἀπεκαλύπτετο μετὰ σεβασμοῦ, ὁσάκις ἤκουεν ἀπαγγελλόμενον τὸ ὄνομα τοῦ Πλάστου. Τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν καὶ ἀγάπην πραγματοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἐκπληρῶν πιστῶς τὰ ἀτομικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἐπιδιώκων τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ τελειοποίησιν, ἀγαπῶν τοὺς ὁμοίους αὐτοῦ, οἵτινες πλάσματά εἰσι τοῦ Θεοῦ καὶ πράττων πᾶν ὅ,τι δύναται περὶ αὐτῶν ἀγαθόν.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ὑγιεινὴ τῆς ἀναπνοῆς. Σπουδαιοτάτην σημασίαν ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας ἔχει ὁ ἀήρ, ὅστις εἶνε καθαρώτερος εἰς τὰς ἐξοχὰς ἢ εἰς τὰς πυκνῶς οἰκουμένας πόλεις. Τῶν δωματίων ὁ ἀὴρ πρέπει ν' ἀνανεοῦται συνεχῶς, διότι καὶ μόνη ἡ ἀναπνοὴ ταχέως τὸν διαφθείρει. Οἱ ἄγγλοι καὶ οἱ ἀμερικανοὶ συνιστῶσι νὰ ἔχωμεν ἀνοικτὰ τὰ παράθυρα ἐν ὥρᾳ ὕπνου μὲ οἱονδήποτε καιρόν. Τοῦτο βεβαίως εἶνε ὑπερβολή, διότι κσὶ τὸ ψῦχος δὲν εἶνε ὀλίγον κατὰ τῆς ὑγείας ἐπίφοβον, ἀπαραίτητον ὅμως εἶνε ν' ἀερίζωνται ἐπὶ πολὺ τὰ δωμάτια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ κατακλιθῶμεν. Καλὸν εἶνε πρὸς τούτοις νὰ εἶνε τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου ἀπηλλαγμένον πάσης δι'οἱουδήποτε τρόπου θερμάνσεως.

Ὑγιεινὴ τῆς τροφῆς. Ἐκ τῶν ζωικῶν τροφῶν τὰ κρέατα διαιροῦνται εἰς ***ἐρυθρά***, ἅτινα εἶνε καὶ τὰ θρεπτικώτερα, προέρχονται δὲ ἐκ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ προβάτου καὶ εἶνε κατάλληλα εἰς τοὺς καταναλίσκοντας πολλὰς δυνάμεις καὶ εἰς τοὺς ἀναιμικούς· εἰς ***λευκά***, προερχόμενα συνήθως ἐκ τῶν ὀρνίθων καὶ ἁρμόζοντα εἰς λεπτοὺς στομάχους καὶ νέους ἀνθρώπους, καὶ τὰ ***μαῦρα*** κρέατα, δηλαδὴ τὰ τοῦ κυνηγίου, θρεπτικώτατα καὶ ἐρεθιστικά, μὴ κατάλληλα δὲ εἰς

λεπτοὺς στομάχους. Οἱ δὲ ἰχθύες καὶ τὰ θαλασσινὰ ἐν γένει περιέχουσι πολὺν φωσφόρον, καὶ εἶνε ἐπιβλαβῆ εἰς τοὺς ἔχοντας προδιάθεσιν δερματικῶν νοσημάτων. Τὸ γάλα, τὰ φὰ καὶ ὁ τυρὸς εἶνε ζωικαὶ ἐπίσης τροφαὶ θρεπτικώταται καὶ κατάλληλοι εἰς πάντας τοὺς στομάχους,

Φυτικαὶ τροφαὶ εἶνε τὰ δημητριακά, τὰ ὄσπρια, τὰ λαχανικὰ καὶ αἱ παχεῖαι φυτικαὶ οὐσίαι, ἤτοι τὰ διάφορα ἔλαια.

Πῶς πρέπει τις νὰ τρώγῃ. Ἀπαραίτητος εἰς πάντα ἄνθρωπον οἱασδήποτε ἰδιοσυγκρασίας ἢ ὑγιεινῆς καταστάσεως εἶνε ἡ ἐντελὴς μάσησις τῶν τροφῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀτελῶς ἐκπληροῦται μία τῶν κυριωτέρων ἐνεργειῶν τῆς λειτουργίας τῆς θρέψεως, ἡ μετὰ τοῦ σιέλου δηλαδὴ ἀνάμιξις τῆς τροφῆς.

Μὴ τρώγετε ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ὀργῆς ἢ ζωηρᾶς συγκινήσεως οὔτε εὐθὺς κατόπιν ἐντόνου σωματικῆς ἀσκήσεως. Καθόσον τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ αἷμα ἀποχωροῦν ἐκ τοῦ στομάχου συρρέει πρὸς τὸ μυϊκὸν σύστημα, δὲν ἐπικρατεῖ δὲ ἀπόλυτος τῆς κυκλοφορίας ἰσορροπία.

Μέγα ἀνθυγιεινὸν σφάλμα εἶνε νὰ τρώγῃ τις πλέον ἢ ὅσον ἡ ὄρεξις ζητεῖ. Μέγας τις ἠθικολόγος εἶπεν ὅτι ὁ ***χείριστος τοῦ ἀνθρώπου ἐχθρὸς εἶνε ὁ καλὸς μάγειρος.*** Ἐννοεῖ διὰ τούτου ὅτι τὰ τεχνηέντως κεκαρυκευμένα ἐδέσματα διεγείρουσιν εἰς ἐπιβλαβῆ πολυφαγίαν. Τὸ ἄριστον τῆς διατρυφῆς σύστημα δὲν εἶνε οὔτε ἡ κρεωφαγία ἡ ἀπόλυτος οὔτε ἡ χορτοφαγία ἡ ἀποκλειστική, ἀλλ' ἡ μικτὴ διατροφὴ ἐκ κρεάτων, λαχανικῶν, ὀσπρίων καὶ ὀπωρῶν.

Μετὰ τὸ γεῦμα περίπατος ἄνευ σπουδῆς εἶνε ἐξαίρετος. Πᾶς ὅμως σωματικὸς ἢ διανοητικὸς κόπος κατὰ τὴν πρώτην τῆς πέψεως ὥραν πρέπει ν' ἀποκλείηται. Κακίστη διὰ τοῦτο εἶνε ἡ ἐπικρατοῦσα εἷς τινας σχολὰς συνήθεια τοῦ ἐκτελεῖν τὴν γυμναστικὴν εὐθὺς μετὰ τὸ γεῦμα.

Ποτά. Τὸ ὕδωρ εὐκολύνει τὴν πέψιν καὶ τὴν διάλυσιν οὐσιῶν μὴ εὐχερῶς ἀφομοιουμένων. Οἱ ὑδροπόται τρώγουσι πλειότερον συνήθως καὶ γίνονται μακροβιώτεροι. Ὁ οἶνος εἰς μετρίαν δόσιν ἀσκεῖ ἐπωφελῆ ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας. Εἶνε ποτὸν τονικόν, ἐξεγείρει τὸν ἐγκέφαλον, ἐπαυξάνει τὴν δύναμιν τῆς ἀντοχῆς κατὰ τοῦ κόπου καὶ ἀναπτύσσει εὐάρεστόν τινα θερμότητα ἐν τῷ ὀργανισμῷ. Τοὐναντίον τὰ οἰνοπνευματώδη ἔχουσι φοβερῶς ὀλεθρίαν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ δύναμιν. Ἡ κατάχρησις αὐτῶν εἶνε ἡ τρομερωτάτη τῶν ἀνθρωπίνων πληγῶν, ἐξασθενοῦσι τὴν διάνοιαν καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ ὁδηγοῦσι διὰ φρικώδους ὁδοῦ εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ τὴν φρενοπάθειαν.

Ἀρωματικὰ ποτά. Ὁ καφὲς εἶνε ποτὸν ἐξαίρετον εὐκολῦνον τὴν πέψιν, ἐπιταχῦνον τοὺς σφυγμοὺς καὶ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας καὶ διεγεῖρον τὸ πνεῦμα. Οἱ νευρικοὶ ὅμως καλὸν εἶνε ν' ἀπέχωσιν αὐτοῦ, ἰδίᾳ τὴν ἑσπέραν.

Τὸ τέϊον ἔχει ἰδιότητας διεγερτικὰς καὶ θρεπτικὰς καὶ εὐκολύνει τὴν πέψιν.

Ὑγιεινὴ τῆς καθαριότητος. Τὸ σῶμα φέρει ἀπειραρίθμους πόρους, δι' ὧν ἐκκρίνεται ὁ ἱδρώς, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποβάλλονται ἐκ τοῦ σώματος αἱ τοῦ αἵματος ἀκαθαρσίαι, τὰς ὁποίας ἡ κυκλοφορία φέρει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. Ἀπαιτεῖται πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν ἀσθενειῶν

νὰ τελῆται ἐλευθέρως ἡ κυκλοφορία αὕτη. Ἡ ἀκαθαρσία φράττουσα τοὺς πόρους κωλύει τὴν δι' αὐτῶν ἐκπομπὴν τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὸ σῶμα ὑλῶν. Ἀπαραίτητος λοιπὸν εἶνε ἡ λοῦσις τοῦ σώματος καὶ μάλιστα ἡ διὰ σάπωνος. Ὑγιεινοτάτη εἶνε ἡ διὰ ψυχροῦ σπόγγου καθημερινὴ ἐντριβὴ τοῦ σώματος, κατόπιν τῆς ὁποίας τρίβετε τὸ σῶμα διὰ στεγνῆς ὀθόνης. Τὰς ψυχρολουσίας οἱ ἀναιμικοὶ πρέπει νὰ ἐκτελῶσι μόνον συμβουλευόμενοι τὸν ἰατρόν. Τὰ χλιαρὰ λουτρὰ πραΰνουσι τὰς νευρικὰς ταραχάς, ἀνακουφίζουσι τὸ καταπεπονημένον σῶμα, προκαλοῦσιν ὕπνον καὶ καθιστῶσιν εὐκαμπτον τὸ δέρμα καὶ ἐλαστικόν. Τὰ δὲ θερμὰ λουτρά, τὰ ἄνω τῶν 35 βαθμῶν πρέπει ν' ἀπαγορεύωνται ἀπὸ καθαρῶς ὑγιεινῆς ἀπόψεως.

Ὑγιεινὴ τοῦ στόματος. Αὕτη ὄχι μόνον ἀπὸ καλαισθητικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς πέψεως εἶνε σπουδαιοτάτη. Ἡ πλῦσις τοῦ στόματος εἶνε λοιπὸν ἀπαραίτητος καὶ μάλιστα ἡ ἀντισηπτική. Ἀποφεύγετε τὰ συνήθη χημικὰ ἀρώματα καὶ προτιμᾶτε παντὸς ἄλλου τὸ ὕδωρ κεκραμένον διὰ βορικοῦ ὀξέος.

Ὑγιεινὴ τῆς κατοικίας. Τί σημαίνει ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου κατοικία καλῶς ἀεριζομένη καὶ εὐήλιος ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γνωστοῦ ρητοῦ· ***Ὅπου δὲν εἰσέρχεται ὁ ἥλιος, εἰσέρχεται συχνὰ ὁ ἰατρός.***

Τὰ σπέρματα τῶν νόσων ζῶσι καὶ διατηροῦνται ἐνίοτε ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν τοίχων, τοῦ δαπέδου καὶ τῶν ἐπίπλων. Ὁ ἀερισμὸς λοιπὸν καὶ ὁ ἐπιμελὴς καθαρισμὸς αὐτῶν εἶνε ὁ πρώτιστος ὅρος τῆς ὑγιεινῆς κατοικίας.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

1901

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΑΥΤΟΥ

Ἡμερολόγιον (ἐν ἐκτάσει μετὰ λεπτομερῶν χρονολογικῶν κτλ. σημειώσεων). — Ἐκκλησιαστικά (Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἤτοι ἐπισκόπησις τῶν κυριωτέρων γεγονότων ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον. — Ὀρθοδοξοι Πατριάρχαι κτλ.) — Ἐστεμμέναι κεφαλαί. — Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία (Ἱστορία Κων/πόλεως καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μνημείων αὐτῆς. — Ἀνώτεραι Σχολαί. — Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες. — Ἀδριανούπολις. — Ἰκόνιον. — Κυδωνίαι. — Μιτυλήνη. — Σέρραι. — Σμύρνη). — Ἑλληνικὸν Βασίλειον (Ἱστορία Ἀθηνῶν καὶ τὰ σημαντικώτερα τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μνημείων αὐτῆς. — Μουσεῖα. — Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες κτλ.). — Ἱστορικὰ (Οἱ μεγάλοι εὐεργέται τοῦ Ἔθνους κτλ.). — Πρακτικὴ Ἀριθμητική. — Νομίσματα, μέτρα καὶ σταθμά. — Διάφορα (Ἡ παγκόσμιος ἔκθεσις τῶν Παρισίων τοῦ 1900. — Νεώτεραι ἐφευρέσεις. — Ὑγιεινὴ κτλ.). — Ὧρα.

204 καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες κοσμοῦσι τὸ ἔργον.

Τιμᾶται: 18 γρ. ἀργ. ἢ 4 φρ. χρ. — Ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Σημ. Εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ Φάρου τοῦ 1902 παραχωρεῖται ὑπὸ ἐκτάκτως εὐνοϊκοὺς ὅρους ἀναφερομένους ἐν τῇ σελ. 483.

Ἐκδόται: Ι. Γ. Σακελλαρίδης καὶ Σα, Κων/πόλει, Γαλατᾷ, ὁδ. Κιουρεκτσιλέρ, ἀρ. 10.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ πρόθεσις τοῦ νὰ προκαλέσωμεν εἰς φῶς πραγματείαν διαφωτίζουσαν μετὰ τῆς δεούσης ἀρμοδιότητος καὶ ἐμπειρίας τὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας καὶ βιομηχανίας τῆς αὐτοκρατορίας ἡμῶν καὶ τῆς ὁμόρου ἑλληνικῆς ἐπικρατείας καὶ ὑποδεικνύουσαν πρακτικὰ καὶ ἐφαρμόσιμα μέσα πρὸς ἀμοιβαίαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῆς γνώμης ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ στρέψωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁμογενοῦς δημοσίου καὶ τὰ ὑλικὰ αὐτοῦ κεφάλαια εἰς στάδια πρακτικὰ καὶ πλουτοφόρα ἐν ᾗ ἐποχῇ τόσῳ πυρετώδης περὶ ἡμᾶς διεξάγεται ὁ περὶ ἐπικρατήσεως συναγωνισμὸς τῶν ξένων, προθύμως ἀνελάβομεν τὴν θυσίαν τοῦ ἀγγελθέντος διαγωνίσματος, ὑποσχεθέντες καὶ τὴν ἐν τῷ ἐφετεινῷ ***Φάρῳ*** δημοσίευσιν τῆς βραβευθησομένης μελέτης.

Τῆς εὐαρέστου ταύτης εὐκαιρίας ἀπεστέρησαν ἡμᾶς τ' ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνίσματος τούτου. Μία καὶ μόνη μελέτη ὑπεβλήθη εἰς τὴν καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς κρίσιν καὶ βράβευσιν τῆς καλλιστης πραγματείας, καὶ αὕτη δὲ ἐπαίνων καὶ οὐχὶ τοῦ βραβείου ἐκρίθη ἀξία. Ὁ πρακτικὸς λοιπὸν τῆς πρωτοβουλίας ταύτης σκοπὸς μ' ὅλην τὴν καλὴν ἡμῶν θέλησιν δὲν ἐπετεύχθη κατὰ τὸ πόρισμα, ὅπερ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὑπέβαλεν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο διὰ τῆς παρὰ πόδας ἐπιστολῆς.

Ἐλπίσωμεν ἐν τούτοις ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ ὅρους ἀναπτύξεως τοιούτους ὥστε καὶ ἡ κοινωφελὴς τῶν τοιούτων δημοσιευμάτων σημασία ζωηρότερον τὸ ἐνδιαφέρον νὰ κινῇ καὶ εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς χρήσιμον τοῦτον ἀγῶνα πλειοτέρους νὰ ἑλκύῃ τῶν δυναμένων νὰ παράσχωσι διὰ τῶν φώτων καὶ τῆς πείρας των ἀξίαν λόγου συμβολὴν εἰς τὴν λύσιν ζητημάτων, τόσῳ μεγάλου καὶ πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἀξιοτίμου διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἀριθ. Πρωτ. 395. *Τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου 1901.*

Κύριοι Ι. Γ. Σακελλαρίδη καὶ Σα,

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἡ παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκλεγεῖσα, ἵνα κρίνῃ τὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** ὑποβληθεῖσαν μελέτην, ἀπεφήνατο ὅτι αὕτη εἶνε ἀξία πολλῶν ἐπαίνων, οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ 300φράγκου βραβείου.

Ἀγγέλλοντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω προστίθεμεν ὅτι αἱ τρεῖς ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, ἃς εἴχετε καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰσὶν εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν. Μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Ἀντιπρόεδρος: Α. Γ. ΣΦΕΤΣΟΣ

Ὁ Γ. Γραμματεύς: Μ. ΙΣΑΑΚΙΔΗΣ Τ. Σ.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** ὡς ἀρχὴν αὐτῆς θέσασα τὴν ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους, κατὰ τὸ δυνατόν, ὅρους παροχὴν τοῦ ἔργου τούτου τοῖς ἀξιοτίμοις συνδρομηταῖς αὐτοῦ, συνεβλήθη μετὰ τῶν κατωτέρω καταστημάτων πρὸς παραχώρησιν ἐξαιρετικῶν ἐκπτώσεων ἐπὶ τῶν ὡρισμένων τιμῶν τῶν εἰδῶν αὐτῶν, εἰς πάντα ἀγοραστὴν τοῦ ***Φάρου***.

Οὕτω πᾶς ὁ ἐπωφελούμενος κατὰ τὰς ἀγοράς του τῶν διὰ τῶν κατωτέρω ***καλῶν*** παραχωρουμένων ἐκπτώσεων, ἔστω καὶ ἐπὶ ποσοῦ ἀγορῶν 40 μόνον γρ. ἀνακτᾷ τὸ διὰ τὸν ***Φάρον*** διατεθὲν ποσόν, ἐναπομένει δ' αὐτῷ καὶ κέρδος οὐκ εὐκαταφρόνητον, ἂν αἱ ἀγοραί του ὦσι σημαντικώτεραι.

ΚΑΛΟΝ

Τὸ ἐν Γαλατᾷ, ὁδῷ Μαχμουδιέ, ἀριθμὸς 8, χαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Ν. Τσαούση παρέχει ἐφ' ἅπαξ ἔκπτωσιν 10%, ἐπὶ πάσης ἀγορᾶς γραφικῆς διὰ τὰ σχολεῖα ὕλης ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 20 γροσίων, ἐπὶ τῇ παρουσιάσει τοῦ παρόντος ***καλοῦ*** ἰσχύοντος μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1902.

ΚΑΛΟΝ

Τὸ ἐν τῷ Πέραν κατὰ τὴν Μεγάλην Ὁδόν, ὑπ' ἀριθ. 417 Καλλιτεχνικὸν Φωτογραφεῖον τῶν κ. κ. Υἱῶν τῶν Ἀδελφῶν Ἀπτουλλὰχ παρέχει ἔκπτωσιν 25% ἐπὶ τοῦ ὡρισμένου τιμολογίου του εἰς πάντα φωτογραφούμενον παρουσιάζοντα τὸ παρὸν ***καλὸν*** μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1902.

ΣΗΜ.—Μὴ συγχέετε τὸ ἀνωτέρω Φωτογραφεῖον μὲ τὸ πρώην κατάστημα τῶν Ἀδελφῶν Ἀπτουλλάχ, παραχωρηθὲν ἐπί τινα καιρὸν εἰς ἄλλον.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ

ΕΝ ΤΩι ΠΕΡΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁδῷ Κιουτσοὺκ Χενδέκ, 29 καὶ 31.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ * ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ * ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ * ΚΑΤΑΣΤΙΧΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὰ Καταστήματα τῶν Ἀδελφῶν Γεράρδων περιλαμβάνουσι τὸ πρώτιστον τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ Κ. Α. ΓΕΡΑΡΔΟΥ, *ἱδρυμένον ἀπο τοῦ 1848, πεπλουτισμένον δι' ἐντελεστάτων καὶ νεωτάτων εὐρωπαϊκῶν μηχανημάτων κοπτικῆς, στιλβώσεως, λειάνσεως, χρυσώσεως, ποικιλτικῆς, γραμμογραφικῆς, κλπ. περιεχει δὲ τέλειον* ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, *ἐν ᾧ παρασκευάζεται χάρτης διαφορων μεγεθῶν, προωρισμένος εἰς κατασκευὴν καταστίχων καὶ τετραδίων σχολικῶν κτλ. κτλ.*

Ἐν τοῖς Καταστήμασιν Ἀδελφῶν Γεράρδων ἱδρύθη ἀπὸ διετίας καὶ πλῆρες ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, *πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτου συστήματος τελειοτάτων ἀτμοκινήτων γερμανικῶν καὶ γαλλικῶν πιεστηρίων, περιέχον πλουσιωτάτην καὶ μοναδικὴν συλλογὴν στοιχείων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν καὶ τουρκικῶν μετὰ ποικίλων κοσμημάτων πρὸς ἐκτύπωσιν οἱουδήτινος βιβλίου μετὰ μεγίστης τυπογραφικῆς φιλοκαλιας καὶ εἰς τιμὰς οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἄλλων τυπογραφειων.*

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ν. ΤΣΑΟΥΣΗ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1864

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδῷ Μαχμουδιέ, ἀρ. 8, καὶ ὁδῷ Κρουρεκτσιλέρ, ἀρ. 43

ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΣΕΡ. Ν. ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΥΙΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΠΤΟΥΛΛΑΧ ΥΙΩΝ

Μεγάλη Ὁδὸς Πέραν ἀρ. 417

(Εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ταχυδροδείων, rue des Postes).

Μὴ συγχέετε τὸ ἀνωτέρω Φωτογραφεῖον μὲ τὸ πρώην κατάστημα Ἀδελφῶν Ἀπτουλλὰχ παραχωρηθὲν ἐπί τινα καιρὸν εἰς ἄλλον.

ΚΑΛΟΝ

Τὸ κατάστημα ***Κ.*** καὶ ***Β. Στρογγυλῶν*** παρέχει ἔκπτωσιν 10 % εἰς πάντα ἀγοραστὴν εἰδῶν τοῦ καταστήματός των παρουσιάζοντα τὸ παρὸν **καλὸν** μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1902.

(Ἴδε ὄπισθεν).

ΚΑΛΟΝ

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗΣ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'

Τιμᾶται 12 γρ. ἀργ. ἢ 2.50 φρ. χρ.

Ἓν μόνον ἀντίτυπον τῆς Διπλογραφικῆς ταύτης Μεθόδου παρέχεται ἐξαιρετικῶς ἀντὶ 8 γρ. ἀργ. ἢ 1.75 φρ. χρ. εἰς πάντα παρουσιάζοντα ἢ ἀποστέλλοντα τὸ παρὸν **καλὸν** πρὸς τοὺς κ. κ. ***Ι. Γ. Σακελλαρίδην καὶ Σαν*** μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1902. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστέλλεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐξαιρετικῇ τιμῇ ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει.

Διεύθυνσις : **J. G. Sakéllaridès**, *Galata-Constantinople.*

(Ἴδε ὄπισθεν).

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΠΟΙΕΙΟΝ BELFAST

Κ. ΚΑΙ Β. ΣΤΡΟΓΓΥΛΩΝ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΠΟΙΩΝ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Τετιμημένων διὰ τοῦ Μεδζηδιὲ Δ΄ τάξεως
καὶ τοῦ Μεταλλίου τῶν Καλῶν τεχνῶν.

185 — Μεγάλη Ὁδὸς τοῦ Πέραν — 185

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Τὰ κυριώτερα τῶν προσόντων τῆς Διπλογραφικῆς Μεθόδου τοῦ κ. Ι. Γ. Σακελλαρίδου συνοψίζονται ἐν τοῖς ἑξῆς:

Α΄. Κατάργησις τῶν ἀναριθμήτων καταστίχων, ἐν οἷς ἐπαναλαμβάνεται πλειστάκις ἡ ἰδία πρᾶξις, ἀπασχολουμένου τοῦ λογιστοῦ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους χάριν αὐτῶν. **Β΄.** Σύνοψις ὅλων τῶν μερίδων ἐν ***ἑνὶ καὶ μόνῳ καταστίχῳ***, εἰς ὃ ἀρκεῖ ***ἓν μόνον ἄρθρον*** δι' ἑκάστην πρᾶξιν. **Γ΄.** Ἰδιαιτέρα κατάταξις τῶν μερίδων ἐπιτρέπουσα συνεχῆ ἐξέλεγξιν, δι' ἧς ἀδύνατον νὰ συμβῇ λάθος καὶ τὴν διάγνωσιν τῆς θέσεως **τοῦ** ἐμπόρου ἄνευ χρονοτριβῆς. **Δ΄.** Τοσαύτη ἁπλοποίησις ἐν ὅλῳ, ὥστε ὥραί τινες μόνον ἀρκοῦσι πρὸς κατανόησιν τῆς μεθόδου ταύτης· πλεῖστα δὲ παραδείγματα ἐπισυνημμένα εἰς δύο σελίδας ἐν σχήματι καταστίχου δεικνύουσι σαφέστατα τὴν ἐγγραφὴν παντοειδῶν πράξεων· οὕτω δι' ἁπλῆς μελέτης τούτων καὶ ἄνευ προτέρων γνώσεων καὶ σπουδῆς δύναται καὶ ὁ ἀδαέστερος νὰ προβῇ εἰς τήρησιν ἐμπορικῶν βιβλίων, ὡς πεπειραμένος διπλογράφος.

ΚΑΛΟΝ

Τὸ τυπογραφεῖον ***Χρηστίδου*** (Γαλατᾷ, ὁδῷ Βοεβόδα, ἀριθ. 92) ἀναλαμβάνει ἐξαιρετικῶς τὴν ἐκτύπωσιν 100 ἐπισκεπτηρίων ***ἀντὶ 5 γροσίων μόνον*** εἰς τὸν παρουσιάζοντα ἢ ἀποστέλλοντα τὸ παρὸν ***καλὸν*** συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου. — Αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παραγγελίαι ἐπιβαρύνονται διὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. — Τὸ παρὸν ἰσχύει μέχρι τῆς 31ης Ἰουνίου 1902.

(Ἴδε ὄπισθεν).

ΚΑΛΟΝ

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΤΟΥ 1901

Τιμᾶται δεδεμένος 18 γρ. ἀργ. ἢ 4 φρ. χρ.

Ἓν μόνον ἀντίτυπον αὐτοῦ παρέχεται ἐξαιρετικῶς ἀντὶ 13 γρ. ἀργ. ἢ 3 φρ. χρ. εἰς πάντα παρουσιάζοντα ἢ ἀποστέλλοντα τὸ παρὸν ***καλὸν*** πρὸς τοὺς κ.κ. ***Ι. Γ. Σακελλαρίδην καὶ Σαν*** μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1902. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστέλλεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐξαιρετικῇ τιμῇ ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει.

(Ἴδε ὄπισθεν).

ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΝ (Τρέφλ, Σπαθί)

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ

Παρακαλεῖται τὸ δημόσιον νὰ παραβάλῃ τὸ σιγαρόχαρτον ***Τριφύλλιον*** πρὸς τὰ πλέον πεφημισμένα γαλλικὰ σιγαρόχαρτα ὡς π. χ. τὸ Ζόπ, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι οὐδεμία μεταξὺ τοῦ ***Τριφυλλίου*** καὶ αὐτῶν ὑφίσταται διαφορά.

Ἕκαστον φυλλάδιον τιμᾶται 10 μόνον παράδων.

Γενικὴ Ἀποθήκη: ***Τυπογραφεῖον Χρηστίδου,*** Γαλατᾷ, Βοεβόδα, Κωνσταντινούπολις.

Σύνοψις τῶν κυριωτέρων κεφαλαίων τοῦ Φάρου τῆς Ἀνατολῆς τοῦ 1901:

Ἡμερολόγιον (ἐν ἐκτάσει μετὰ λεπτομερῶν χρονολογικῶν κτλ. σημειώσεων). — ***Ἐκκλησιαστικά*** (Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ἤτοι ἐπισκόπησις τῶν κυριωτέρων γεγονότων ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον.—Ὀρθόδοξοι Πατριάρχαι κτλ.).— ***Ἑστεμμέναι κεφαλαί.— Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία*** (Ἱστορία Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μνημείων αὐτῆς.—Ἀνώτεραι Σχολαί. — Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες. — Ἀδριανούπολις. — Ἰκόνιον. — Κυδωνίαι. — Μιτυλήνη. — Σέρραι. — Σμύρνη). — ***Ἑλληνικὸν Βασίλειον*** (Ἱστορία Ἀθηνῶν καὶ τὰ σημαντικώτερα τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μνημείων αὐτῆς.— Μουσεῖα. — Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες κτλ.).— ***Ἱστορικά*** Οἱ μεγάλοι εὐεργέται τοῦ Ἔθνους κτλ.). — ***Πρακτικὴ Ἀριθμητική.*** — ***Νομίσματα, μέτρα καὶ σταθμά.— Διάφορα*** (Ἡ παγκόσμιος ἔκθεσις τῶν Παρισίων τοῦ 1900. — Νεώτεραι ἐφευρέσεις. — Ὑγιεινὴ κτλ.). — ***Δῶρα.***

204 καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες κοσμοῦσι τὸ ἔργον.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αἰσθανόμεθα καὶ πάλιν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπισφραγίσωμεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ δευτέρου τούτου ἔτους τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** δι' ὀλίγων λέξεων πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ φιλοκάλους ἡμῶν συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας. Ἂν πρὸς συγκρότησιν καὶ τοῦ ὀγκώδους τούτου δημοσιεύματος ἀφιερώσαμεν ἡμεῖς ἀφειδῶς καὶ προθύμως τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ ἡμῶν κεφάλαια, ἀνομολογοῦμεν ὅμως ὅτι τὸ ἔργον, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν κριθῇ, ἀνήκει εἰς τοὺς φιλογενῶς ὑποστηρίξαντας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ ὅσον καὶ εἰς ἡμᾶς.

Ἐξαιρετως δι' ἡμᾶς παρήγορον καὶ πολύτιμος ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμῶν ἐγγύησις εἶνε τὸ φαινόμενον ὅτι ὁ ***Φάρος τῆς Ἀνατολῆς*** ηὐτύχησε νὰ πολλαπλασιάσῃ ἐφέτος ἐν μέσῳ τοῦ ἁπανταχοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου τὴν εὐγενῆ καὶ ἐντιμοτάτην φάλαγγα ἐκείνων, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς ἐμπράκτως συνετάχθησαν ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ τούτου ἔργου καὶ ἐνεθάρρυναν τὴν πρωτοβουλίαν ἡμῶν.

Ὁ ***Φάρος τῆς Ἀνατολῆς*** ἀριθμεῖ ἤδη σεβαστὴν πληθὺν ἀγαθῶν φίλων καὶ θιασωτῶν ἐν μέσῳ τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας, ἡ δὲ ἐπιείκεια τῶν εὐμενῶν αὐτοῦ κριτῶν κατέταξε καὶ τὸ ἔργον τοῦτο μεταξὺ τῶν δημοφιλῶν καὶ ἀναμφισβητήτου χρησιμότητος ἀναγνωσμάτων. Τῆς ἀγαθῆς ταύτης γνώμης, ἥτις ἀποτελεῖ πολύτιμον τῶν πόνων καὶ τῶν θυσιῶν ἡμῶν ἠθικὴν ἀμοιβήν, ἡ διεύθυνσις τοῦ ***Φάρου τῆς Ἀνατολῆς*** ἐφιλοτιμήθη ν' ἀποδειχθῇ ἀνταξία διὰ πάσης δυνατῆς καὶ χρησίμου μεταρρυθμίσεως περὶ τὸν καταρτισμὸν τῆς παρούσης ἐκδόσεως, ἣν ἐμφανίζει εἰς τὸ φιλόκαλον δημόσιον κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἀρτιωτέραν καὶ πλουσιωτέραν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἄλλως τε, ἐτέθη ὑφ' ἡμῶν ὡς ἀπαρέγκλιτος τῆς συνεχείας τοῦ ἔργου κανών, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ὁποίου ὁ ***Φάρος τῆς Ἀνατολῆς*** ὁλονὲν κρείττων ἑαυτοῦ ἀποβαίνων καὶ πρὸς τὰς ἀληθεῖς τῆς ὑγιοῦς τέρψεως καὶ τῆς πρακτικῆς ὠφελείας τῶν ἀναγνωστῶν αὐτοῦ ἀνάγκας ἀνταποκρινόμενος θὰ σημειοῖ ἑκάστοτε βήματα βελτιώσεως καὶ προόδου. Τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ φιλόκαλοι ἡμῶν συνδρομηταὶ τὸν ὄγκον τοῦ ἔργου καὶ τὰς συμπαρομαρτούσας αὐτῷ ἀπεριγράπτους δυσκολίας, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἀνωτέρους καὶ τῆς θελήσεως ἡμῶν ἀνεξαρτήτους λόγους ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, δὲν θὰ καταλογίσωσιν ἡμῖν ὡς ἁμάρτημα ἀσύγγνωστον. Ἔχομεν δὲ εὐτυχῶς πάντα λόγον ἀσφαλῶς ἀπὸ τοῦδε νὰ προαναγγείλωμεν ὡς βεβαίαν τὴν κατὰ τὸ μέλλον ἀποφυγὴν τῆς παρατεταμένης ταύτης ὑστερήσεως.

Ὑπολείπεται ν' ἀποτίσωμεν τὸν ἐγκάρδιον τῶν εὐχαριστιῶν ἡμῶν φόρον εἰς πάντας τοὺς χορηγήσαντας ἡμῖν καὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν ἀρωγήν, τὸ δὲ καθῆκον τοῦτο ἐκπληροῦμεν τόσον εἰλικρινῶς, ὅσον καὶ εὐφροσύνως. Πολλοὶ διαπρεπεῖς φίλοι, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἁπανταχοῦ ἑλληνικὸς τύπος ἐκθύμως ὑπεστήριξαν τὸν ***Φάρον τῆς Ἀνατολῆς*** καὶ ἀμέριστον ἐπὶ τούτῳ ἐπισπῶνται τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, ἣν ἐνθέρμως καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ.

Πρόλογος 3
Σημειώματα τῶν ἐθελησίων συνεργατῶν μας 5

Α΄ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Διαίρεσις τοῦ χρόνου 7
Ἀστρονομικαὶ σημειώσεις 9
Ζῳδιακὸς κύκλος 10
Ἐκλείψεις 11
Τὰ ἐν Τουρκίᾳ διάφορα συστήματα ὑπολογισμοῦ τῆς ὥρας καὶ ὁ μέσος χρόνος Κωνστ/πόλεως .. »
Ἀνατολὴ καὶ Δύσις Ἡλίου καὶ μεσημβρία τουρκιστί (Πίναξ) 14
Μέσος χρόνος Ἀθηνῶν 16
Διαφορὰ τῆς ὥρας ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ..... »
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1902 17
Αἰώνιον Πασχάλιον ..... »
Περὶ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Ἁγίου Πάσχα 20
Ἑρμηνεία πρὸς εὕρεσιν τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης, τοῦ θεμελίου τῆς Σελήνης, τοῦ Νομικοῦ Φάσκα καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα ..... »
Πίναξ πρὸς εὕρεσιν τῶν διαρρευσασῶν ἡμερῶν μεταξὺ δύο ἡμερομηνιῶν 23
Χρονολογία τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπισημοτέρων γεγονότων 24
Ὀθωμανικὸν Ἡμερολόγιον 25
Αἱ κυριώτεραι Λατινικαὶ ἑορταί .. 26
» » Ἀρμενικαὶ » ... 28
Ἰουδαϊκὸν Ἡμερολόγιον 29
Ἑορταὶ τῶν δημοσίων γραφείων ἐν Τουρκίᾳ καὶ Ἑλλάδι 30
Ἡμέραι ἀργίας Χρηματιστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν, Παρισίων, Λονδίνου 31
Ἑορταὶ ἡγεμόνων Εὐρώπης 32
Συνοπτικὸς Ἡμεροδείκτης 1902 .. 34
Αἰώνιον Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον 36
Ἡμερολόγιον καὶ Ἑορτολόγιον τοῦ 1902 ἐν ἐκτάσει λεπτομερὲς καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ γνωμικῶν διαφόρων σοφῶν 37
Ὀνοματολόγιον πάντων τῶν ἁγίων κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν .. 73

Β΄ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ΄ 81
Οἱ Μητροπολῖται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου 90
Συνταγμάτιον τοῦ Οἰκ. Θρόνου .. 145
Ἀπόσπασμα τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου 146
Ἱερὰ Συνοδος 153
Διαρκὲς Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον ..... »
Πνευματικὸν Δικαστήριον 154
Ἐπιτροπαὶ καὶ Ἐφορίαι ἐδρεύουσαι ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ..... »
Ἅγιον Ὄρος 157

Γ΄ ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Εὐρώπης 187
Ἀσίας 217
Ἀφρικῆς 221
Ἀμερικῆς 223
Τὸ Δημόσιον Χρέος τῶν διαφόρων κρατῶν 227
Αἱ Ὀθωμανικαὶ ἀξίαι 229
Ἡ Ναυτιλία ἐν Κων/πόλει 231

Σελ.

Ἡ Ἐμπορικὴ ναυτιλία τῆς Ἑλλάδος 235
Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Σμύρνης 237

Δ΄ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Κωνσταντινούπολις 239
Κυβέρνησις 252
Διπλωματικὸν σῶμα ἐν Κωνσταντινουπόλει 254
Διπλωματικὸν σῶμα τῆς Τουρκίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 256
Κυβερνητικὰ τμήματα δημοσίων ὑπηρεσιῶν 260
Διατίμησις σημάνσεως διὰ χαρτοσήμου 262
Τιμολόγιον ὀθωμ. ταχυδρομείου 263
» Ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων 264
Κανονισμὸς ταχυδρ. δεμάτων ... 265
Γραφεῖα ἐκτελοῦντα τὴν ὑπηρεσίαν ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων, δεμάτων καὶ ἐπιστολῶν δεδηλωμένης ἀξίας 270
Τιμολόγιον ὀθωμ. τηλεγραφείου 271
Σιδηροδρομικαὶ Ἑταιρεῖαι 273
Ἀτμοπλοϊκαὶ » 274
Τράπεζαι 276
Προῦσα 277
Νομαρχία Ἀγκύρας 284
Νεάπολις τῆς Καππαδοκίας 287
Φερτέκιον 288
Ἐπαρχία Σιδανίου, Μακεδονικὴ Φιλεκπ. Ἀδελφότης καὶ τὸ ἐν Τσοτυλίῳ Γυμνάσιον 290
Κοζάνη 293
Σάμος 298
Μιχ. Γρηγοριάδης, Ἡγεμὼν τῆς Σάμου 303
Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον Χρήστ. Χατζηχρήστου 305

Δ΄ ΑΙΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Σελ.

Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία 307
Ἀσιατικὴ » 316
Διοικητικὴ διαίρεσις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους 325

Ε΄ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Κυβέρνησις 335
Τμήματα καὶ τμηματάρχαι ὑπουργείων ..... »
Διπλωματικὸν σῶμα ἐν Ἀθήναις. 336
Διπλωματικὸν σῶμα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 337
Διατίμησις σημάνσεως διὰ χαρτοσήμου 340
Ταχυδρομεῖον, τηλεγραφεῖον, τηλεφωνεῖον 341
Διευθύνσεις τραπεζιτικῶν, βιομηχανικῶν, Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν 344
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία 347
Ἑλληνικὸν Λύκειον Ι. Δελίου ... 348
Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες ..... »

ΣΤ΄ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ἡράκλειος 355
Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ὁ Ζ΄ 374
Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα 380
Γρηγόριος Μαρασλῆς 382
Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ 385
Ἱστορικαὶ σελίδες περὶ τοῦ Βυζαντινοῦ τύπου 388
Ἡ ἐν Ἀβδαζίᾳ συνέντευξις 395
Πολιτικὴ Ἀνασκοπή 397
Ἐκκλησιαστικὴ » 400
Οἰκονομικὴ » 402
Ἀρχαιολογικὴ » 405
Καλλιτεχνικὴ καὶ Φιλολογικὴ Ἀνασκοπή 408

Σελ.

Ἐφευρέσεις καὶ Ἀνακαλύψεις κατὰ τὸ 1901 411
Ἐπίσημοι νεκροὶ τοῦ 1901 413

Ζ' ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Τὸ γλυκοχάραγμα τοῦ Κ' αἰῶνος (ποίησις)..... 417
Θεοκρίτου εἰδύλλιον Γ' (Δοκίμιον παραφράσεως) ποίησις..... 419
Ἡ τριακονταετηρὶς τοῦ Μ. Γεδεών 421
Ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι τοῦ Μ. Γεδεὼν εὐτράπελος ἔμμετρος προσφώνησις..... 423
Κάρμεν Σύλβα..... 426
Ἀναμνήσεις ἐκ τῆς πατρίδος μου. 428

Σελ.

Ὁ κὺρ Γιαννάκης Πολύλογος (ποίησις)..... 436
Δημῴδη Ἄσματα Ζακύνθου..... 438
Ἰωνικαὶ Παροιμίαι..... 440
Ἡ φιλανθρωπία τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ἀρχαίων κοινωνιῶν... 442

Η' ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Ἐφεύρεσις τῆς Τυπογραφίας.. 447
» τοῦ χάρτου..... 451
Σύγχρονος Ἕλλην. Δημοσιογραφία 455
Πρακτικὸς βίος..... 472
Διαγώνισμα τοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς»..... 478
Τὰ δῶρά μας..... 479
Ἐπίλογος..... 485

Τύποις Ἀδελφῶν Ἱεράδων 135

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

Κ. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑι

Νυκτικὰ καὶ καμιζόλαι, Κολάρα καὶ μανικέτια, Μανδήλια καὶ λαιμοδέται, Κάλτσαι, ἐσώβρακα, χειρόκτια.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13 ὁδὸς Σταδίου, 13, *(ἔναντι τῶν βασιλικῶν σταύλων).*

SOCIÉTÉ VINICOLE et D'INDUSTRIES AGRICOLES

Ci-devant: **ZANNOS ROCHE & Cie**

CAPITAL 2,000,000 DRACHMES

Vins de table rouges et blancs
Vins foncés pour coupage
Mistelles rouges et blanches

Eau de vie de vin type Cognac
Grand distillerie: Alcool de vin
Glucoserie: Sirop cristal,

Sucre de fécul, Sirop de raisin. Dextrines: blanche et jaune.

ETABLISSEMENTS A MYLI-CALAMATA-PAROS

Agences dans les principaux centres de production vinicole.

Exploitation du domaine Limogardi. Plantation et Manufacture de tabacs orientaux.

Médailles d'or et d'argent-Paris 1900-Bordeaux 1895.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΛ ΠΑΛΑΣ ΟΤΕΛ

Δωμάτια μετὰ τροφῆς ἀπὸ φρ. 7—12 καὶ ἄνευ τροφῆς ἀπὸ φρ. 3—8.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Δωμάτια μετὰ τροφῆς ἀπὸ φρ. 6-10 καὶ ἄνευ τροφῆς ἀπὸ φρ. 2-6.

Ἰδιοκτήτης **ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Α. ΧΑΛΑΣ**

ΠΕΡΑΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

-167638-

ΘΩΜΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ, ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κων/πολις, Γαλατᾶ, ὁδὸς Βοεβόδα, 124.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΕΤΡΟΥ Β. ΜΕΤΣΕ ΚΑΙ Σ^ΑΣ

Ἀπέναντι τοῦ Δημαρχιακοῦ Κήπου τῶν Μνηματακίων

ΠΕΡΑΝ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΘΕΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Π. Δ. ΛΕΙΒΑΔΙΩΤΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ
ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗι

Πράκτωρ τῆς Θαλασσίας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας
«La Wurtembergeoise»

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Α. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

ΕΝ ΣΑΜΩι

Κατασκευὴ Κονιὰκ ἐξ ἀνθοσμείου οἴνου τῆς Σάμου,
Οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν,
Σιροπίων καὶ ὅλων τῶν οἴνων τῆς Σάμου.

BUFFET-RESTAURANT-BRASSERIE

DE LA GARE
du Chemin de fer Ottoman d'Anatolie
HAÏDAR-PACHA

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΧΑΪΔΑΡ-ΠΑΣΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΛΑΔΑ

ΖΥΘΟΣ

καὶ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ ποτὰ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων.

ΦΑΓΗΤΑ

ἐξαιρέτου εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀνατολικῆς μαγειρικῆς.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΤΑΤΗ - ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ

«ΝΕΚΤΑΡ»

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ

ἱδρυθεῖσα τῷ 1860

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γ. ΑΚΥΛΑ

Ὁδὸς Μνηματάκια, Ἀρ. 32

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ὁδὸς Ἀσμαλῆ-Μεδζήτ, Ἀρ. 51-53

ΠΕΡΑΝ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Οἶνοι παλαιοὶ τοῦ 1878 καὶ νεώτεροι. *Ἐκλεκτοὶ καὶ ἀγνοὶ Ἐπιτραπέζιοι, Οἶνοι* Θήρας, Τενέδου, Νιαούσης καὶ ἄλλων προελεύσεων. *Κουμανδαρίαι* καὶ *Μοσχᾶτα. Γνήσια* Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ Κονιάκ. *Ἔλαια* Κερκύρας καὶ Κυδωνιῶν.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ τοῦ Θηραϊκοῦ *«Νέκταρος»*, τοῦ εὐγευστοτέρου καὶ τονικωτέρου τῶν οἴνων, προερχομένου ἐκ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ κ. *Α. Γ. Ἀκύλα* καὶ παρασκευαζομένου τῇ ἰδίᾳ ἐπιμελείᾳ καὶ ἐπιβλέψει.

ANNUAIRE ORIENTAL

du Commerce, de l'Industrie, de l'Administration et de la Magistrature

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ 1902

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ὑπὸ τῆς

THE ANNUAIRE ORIENTAL & PRINTING COMPANY L^TD

20ον Ἔτος — 18η Ἔκδοσις 1902.

ΕΙΣ 10,000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ: Πέραν, Μεγάλη ὁδός, 403.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἔργον μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἐκδιδόμενον γαλλιστί.

Α΄ **Μέρος.** *Ὑποστεῖα καὶ Κυβερνητικὰ Τμήματα*, Διπλωματικὸν σῶμα. Διευθύνσεις Σιδηροδρόμων, Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, Ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων κ.τ.λ.

Γενικὸς κατάλογος διευθύνσεων Κωνστ/λεως

» » ἐπαγγελματιῶν »

Διευθύνσεις τῶν χανίων καὶ τῶν ὁδῶν.

Β΄ **Μέρος.** *Ἐπαρχίαι τ. Ὀθωμ. κράτους.* Αἴγυπτος, Κρήτη, Βουλγαρία. Σάμος. — *Κύπρος.*

Γ΄ **Μέρος.** *Ρωσικὴ* Αὐτοκρατορία, Βασίλειον τῆς *Ἑλλάδος, Ρουμανίας* καὶ *Σερβίας.*

Δ΄ **Μέρος.** *Ἐργοστασιάρχαι.* Εἰδικὸς κατάλογος μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδός του.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΓΓΕΛΙΩΝ καὶ εἰδοποιήσεων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων καὶ καταστημάτων.

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΤΙΜΑΤΑΙ { *μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου* Γρ. 10 ἢ Σ. 4
ἄνευ » » » » 15 » » 3.25

Χρυσόδετος Γρ. 5 ἢ Φρ. 1.25 περιπλέον.